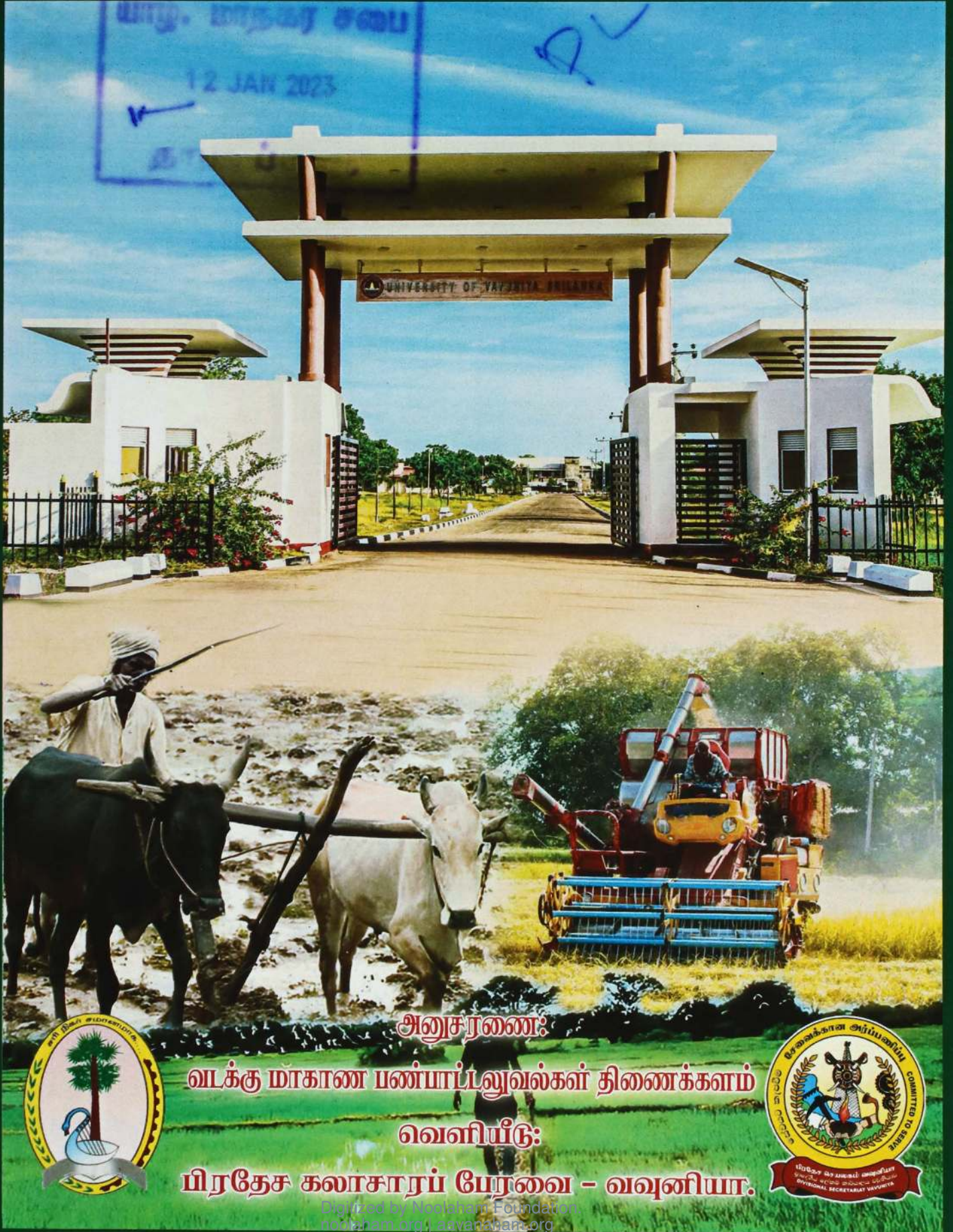

வவுனியா

இதழ் - 06

யாழ். இராணுவ சபை
12 JAN 2023
சுற்றுலாத்துறை

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

வவுனியா

இதழ் - 06

மலராசிரியர்

திரு.வொன்னையா சத்தியநாதன்

வெளியீடு

மிரதேச கலாசார பேரவை,

வவுனியா

2022

ஞால் விபரம்

நூலின் பெயர்	: வவுனியம்
வழிகாட்டலும், ஆலோசனையும்	: திரு.நா.கமலதாசன் (பிரதேச செயலாளர்) திருமதி.ச.பிரியதர்சினி (உதவி பிரதேச செயலாளர்)
ஆசிரியர்	: திரு.பொன்னையா சத்தியநாதன்
வெளியீடு	: பிரதேச கலாசார பேரவை வவுனியா
முதற்பதிப்பு	: 2022
பிரதிகள்	: 120
ISSN NO	: 2773 - 7233
அச்சுப்பதிப்பு	: New Sky printers, இல: 29, 1ம் குறுக்குத்தெரு, வவுனியா.

முன் அட்டைப்பட விளக்கம்

பிரதானமாக முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டிருப்பது வவுனியா மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத்தின் முகப்புத் தோற்றமாகும். ஏனையவை, வவுனியா மாவட்டத்தின் பிரதான பொருளாதாரமாகிய நெல்லுற்பத்தியை பாரம்பரிய முறையில் குறித்து நிற்கும். "மண் பண்படுத்தும்" மாட்டுமூவையும், நவீன தொழில்நுட்ப முறையைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்படும் நெற்சாகுபடியையும் குறித்து நிற்கின்றது. அட்டைப்படத்தின் பின்னணி இம்மண்ணின் இயற்கைத் தோற்றத்தையும் தொனிக்கின்றது.

பின் அட்டைப்பட விளக்கம்

பேராற்றை அணையிட்டு தடுத்து நீர்த்தேக்கமாக்கி, பருகுநீர் வழங்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கு அமைய புதுக்குளத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள நீர் வழங்கும் திட்டத்தைக் குறிக்கும்

வவுனியா பிரதேச கீதம்

கவிஞர் தமிழ்மணி அகலங்கன்

வாழ்க	வாழ்க	என்றும்	வாழ்க
வவுனியா	மண்	நீடு	வாழ்க
வாழ்க	கல்வி	வாழ்க	கலை
வாழ்க	பிரதேச	செய	லகம்

(வாழ்க...)

இலங்கை	நாட்டின்	இதய	மாக
இலங்கும்	வன்னித்	தா	யிலே
துலங்கும்	நெற்றித்	திலக	மாகச்
சுடரும்	எங்கள்	செய	லகம்

(வாழ்க...)

வடக்கின்	வாச	லாய்த்	திகழ்ந்து
வந்த	வரை	வாழ்	விக்கும்
இடத்தில்	அகன்ற	மனத்தில்	உயர்ந்த
எங்கள்	வவுனி	யா	நகர்

(வாழ்க...)

குளமும்	வயலும்	குரங்கும்	பசுவும்
குயிலும்	மயிலும்	போல	வே
வளரும்	மருதம்	குறிஞ்சி	முல்லை
நிலமும்	சூழ்ந்த	பெரு	நிலம்

(வாழ்க...)

மக்கள்	யாரும்	சரி	நிகர்
சமாதானம்	என்னும்	உணர்	விலே
மதங்கள்	மொழிகள்	யாவும்	எங்கள்
மண்ணில்	என்றும்	சமம்	என்போம்

(வாழ்க...)

ஒற்றுமை	யாய்	எங்கள்	மண்ணிலே
உயர்ந்த	வாழ்வு	வாழ்	வோம்
ஒரு	மனதாய்	நாங்கள்	சேர்ந்து
ஒன்றாய்க்	கூடி	வாழ்த்து	வோம்

(வாழ்க...)

இசை: பா.கேதீஸ்வரன்

வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவை விபரம்

கலாசார பேரவை போசகர்	- திரு.நா.கமலதாசன் - பிரதேச செயலாளர், பிரதேச செயலகம், வவுனியா
இணைத் தலைவர்கள்	- தமிழருவி த.சிவகுமாரன் திரு.சு.ஜெயச்சந்திரன்
செயலாளர்	- திருமதி.க.அபிராமி - கலாசார உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலகம், வவுனியா
உப செயலாளர்	- திரு.எஸ்.ஸ்ரீநிவாசன்
பொருளாளர்	- திருமதி.மோ.சுதர்சினி

நிர்வாக சபை உறுப்பினர்கள்

- > திரு.நா.தியாகராசா (இலக்கியம்)
- > திருமதி.வே.சூரியகுமார் (கர்நாடக இசை)
- > திரு.இ.ஜெயருபன் (மெல்லிசை)
- > திருமதி.யோ.கிருபாகரி (பரதம்)
- > திரு.எஸ்.வரதகுமார் (நாடகம்)
- > திரு.மு.செல்வக்குமார் (ஓவியம்)
- > திருமதி.க.மனோரஞ்சினி (வாத்திய இசை)
- > திரு.தி.பிரியந்தன் (குறும்படம்)
- > திரு.வே.ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா (மரபுக்கலை)
- > திரு.சு.சண்முகவடிவேல் (சிற்பக்கலை)
- > திருமதி.சி.திவியந்தினி (ஊடகத்துறை)
- > திரு.சு.லுமிந்தன் (கணக்காய்வாளர்)

மலர்க்குழு

- > திரு.பொ.சத்தியநாதன் (மலராசிரியர்)
- > திருமதி.ச.பிரியதர்சினி (உதவி பிரதேச செயலாளர்)
- > திருமதி.ஐ.புவனநாயகி
- > திரு.கி.உதயகுமார்
- > திரு.சி.வரதராஜன்
- > திருமதி.க.அபிராமி (கலாசார உத்தியோகத்தர்)
- > திரு.சி.துஜான் (கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)

வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவை - 2022

முன் வரிசை (இடமிருந்து வலமாக)

திரு.எஸ்.ஸ்ரீநிவாசன் (பேரவை உப செயலாளர்), திருமதி.மோ.சுதர்சினி (பேரவை யாருளாளர்), திரு.சு.ஜெயச்சந்திரன் (பேரவை இணைத்தலைவர்)
 திரு.நா.கமலதாசன் (பிரதேச செயலாளரும், பேரவையின் போசகரும்), தமிழருவி.த.சிவகுமாரன் (பேரவை இணைத்தலைவர்), திருமதி.ச.பிரியதர்சினி
 (உதவி பிரதேச செயலாளர்), திருமதி. க. அபிராமி (கலாசார உத்தியோகத்தர், பேரவைச் செயலாளர்)

பின் வரிசை (இடமிருந்து வலமாக)

திரு.மு.செல்வக்குமாரன் (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.இ.ஜெயபுரன் (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.எஸ்.வரதகுமார் (பேரவை உறுப்பினர்),
 திரு.சு.சண்முகவடிவேல் (பேரவை உறுப்பினர்), திருமதி.க.மனோரஞ்சினி (பேரவை உறுப்பினர்), திருமதி.வே.சுரியகுமார் (பேரவை உறுப்பினர்), திருமதி.
 யோ.கிருயாகரி (பேரவை உறுப்பினர்), திருமதி.சி.திவியந்தினி (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.நா.தியாகராசா (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.வே.ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
 (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.தி.பிரியந்தன் (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.சி.துஜான் (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.சு.லுயிந்தன் (பேரவை கணக்காய்வாளர்)

மலர்க் குழு உறுப்பினர்கள் - 2022

இடமிருந்து வலமாக

திரு. சி.வரதராஜன் (மலர்க்குழு உறுப்பினர்), திரு. சி.துஜான் (கலாசார அமிவிருத்தி உத்தியோகத்தர், மலர்க்குழு உறுப்பினர்) திரு. கி. உதயகுமார் (மலர்க்குழு உறுப்பினர்), திரு.வொ.சத்தியநாதன் (மலர் ஆசிரியர்), திரு.நா.கமலதாசன் (மிரதேச செயலாளரும், பேரவையின் யோசகரும்), திருமதி.ஐ.புவனநாயகி (மலர்க்குழு உறுப்பினர்), திருமதி.ச.மிரியதர்சினி (உதவிப் பிரதேச செயலாளர், மலர்க்குழு உறுப்பினர்) திருமதி.க.அமிராமி (கலாசார உத்தியோகத்தர், மலர்க்குழு உறுப்பினர்)

மலர் முகம்

வவுனியாப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் கலாசார, பண்பாட்டு வெளியீடான “வவுனியம்” மலரினை வெளியிடுவதில் பெருமையடைகின்றோம். இம்மலர் எம்பேரவையின் ஆறாவது இதழாகும். இம்மலர் சிறப்பாக வெளிவர வேண்டும் என பலரும் உழைத்துள்ளனர். இவர்கள் யாவரும் நன்றிக்கும், மதிப்பிற்கும் உரியவர்கள்.

ஒரு நிறுவனம் அல்லது அமைப்பில் இருந்து மலர் ஒன்று வெளியிடப்படும் போது, அங்கே வகுக்கப்பட்ட நோக்கங்களை அடிப்படையாக கொண்டே அம்மலர் வெளிவரும். அவ்வாறே வவுனியா நகரத்தின் பண்பாட்டையும், வரலாற்றையும், சாதனைகளையும், தேவைகளையும், நிலைப்படுத்தப்பட வேண்டிய அடையாளங்களையும் தாங்கியே இம்மலரும் வெளிவருகின்றது. இருந்தும், ஓரளவு தேவை கருதிய வகையில், அறிவுப்புலம் சார் சான்றோர்கள், படைப்பாளிகளின் கட்டுரைகளும், கலை ஆக்கங்களும் இம்மலரினுள் அடங்கியுள்ளன.

இம்மலர் வருடாவருடம் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதால், வவுனியா நகரத்தின் இன்றியமையாத தொன்மைசார் வரலாறுகள், வெளிப்படுத்தப்படாத தகவல்கள், கலைகள் பற்றியும், இப்பிரதேசத்தில் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வரும் மாற்றங்கள், எழுச்சிகள் பற்றியும் தொடர்ச்சியாகப் பதிவுசெய்து ஆவணப்படுத்தும் அரிய செயல் நிறைவேற்றப்படுகின்றது. இதன் மூலம் தமிழரின் மறைக்கப்படும், மறுக்கப்படும் பல செய்திகளை இப் பிரதேசத்தை நியமப்படுத்தி ஆய்வுகள், ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்புகும் இளம் தலைமுறைக்கு சிறந்த ஊக்குவிப்பாகவும், உசாத்துணை ஆவணமாகவும், இம்மலர் பயன்படும் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

வவுனியம் ஆறாவது மலர் மலர்ந்து தரும் சுகந்தத்தை எல்லோரும் நுகர்வோம். இம்மலரினை இம்மண்ணுக்குத்தரும் தருவிற்கு எல்லோரும் ஒன்றாய் பசளையிட்டு நீருற்றுவோம். இம்மலர் சிறப்பாக வெளிவர உழைத்த அனைவரையும் மீண்டுமொரு முறை சிந்தையில் வைத்து மலர்க்குழு சார்பில் நன்றி கூறி அமைகின்றேன்.

“வவுனியம்” தாங்கிவரும் ஆக்கங்களுக்கு யாவற்றிற்கும் ஆக்கியோரே பொறுப்பாவர்.

பொன்னையா சக்தியநாதன்

மலராசிரியர்

மாவட்ட செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவை மற்றும் பிரதேச செயலகம் இணைந்து நடாத்தும் பிரதேச பண்பாட்டு விழாவினை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் “வவுனியம்” மலருக்கு வவுனியா நிர்வாக மாவட்டத்தின் மாவட்ட செயலாளர் என்ற வகையில், வாழ்த்துச் செய்தி வழங்கக் கிடைத்தமையையிட்டு பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மக்களுக்கான பல்வேறுபட்ட பணிகளிலே தன்னை ஈடுபடுத்திவரும் வவுனியா பிரதேச செயலகமானது, தனது பணிகளில் ஓர் அங்கமாக பிரதேச கலை, கலாசாரம், விளையாட்டு மற்றும் பண்பாடுகளை வளர்த்தெடுப்பதில் அரும்பணியாற்றி வருவதையிட்டு பெருமிதமடைகின்றேன்.

கல்வியூடாகவே சமூக மேம்பாட்டினை அடைய முடியும் என்ற நிலையைக் கடந்து, எமது முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற அரும்பெரும் அடையாளங்களையும் பொக்கிசங்களையும் பேணிப்பாதுகாத்து அவற்றினை மென்மேலும் வளர்த்து, இலைமறை காய்களாக மறைந்துள்ள எமது வவுனியா மண்ணின் மைந்தர்களின் திறமைகளையும் ஒன்று சேர்த்து எமது அடுத்த தலை முறையினருக்கு கொண்டு சேர்ப்பதனூடாகவும் சமூகத்தினை மேம்பட வைக்க முடியும் என்ற வேட்கையோடு வீறு நடை போடும் வவுனியத்தின் பணி சிறப்பிற்குரியது.

எனவே, இம் மலரானது நறுமணம் பரப்பி, ஆண்டாண்டு காலமாய் பூத்துக் குலுங்க அயராது உழைக்கும் வவுனியா பிரதேச செயலாளர், உதவிப் பிரதேச செயலாளர், பிரதேச கலாசார பேரவையினர், மலருக்கு பங்களிப்புச் செய்த அனைத்து நலன்விரும்பிகள் ஆகிய எல்லோருக்கும் எனது நன்றிகளையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு.பி.ஏ.சுரத்சுந்தர்

மாவட்ட செயலாளர்
வவுனியா.

கல்வி அமைச்சு செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வவுனியா பிரதேச செயலகமும், கலாசாரப் பேரவையும் இணைந்து வெளியீடு செய்யும், “வவுனியம் 6” எனும் பிரதேச மலருக்கான “வாழ்த்துச்செய்தி” வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

வருடாந்தம் வவுனியா பிரதேச செயலகமும், கலாசாரப் பேரவையும் இணைந்து “வவுனியம்” மலரை வெளியீடு செய்து வருகின்றன. அந்த வகையில் வவுனியா பிரதேசத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு போன்ற பல்வேறு அம்சங்களைப் பறைசாற்றும் முகமாக, இவ் வருடமும் “வவுனியம் 6” மலர் வெளியீடு செய்யப்படுவது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

இந்நூல் தொன்மைக் காலத்து கலை, கலாசாரம், பண்பாடு போன்ற விடயங்களை இன்றைய தலைமுறையினரும் இலகுவாக அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பண்பாடானது இசை, இலக்கியம், வாழ்க்கைமுறை, உணவு, ஓவியம், சிற்பம், நாடகம் ஆகிய மனிதர்களுடைய கலைகளிலும், அவர்தம் செயற்பாடுகளிலும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அந்த வகையில் சமயமும், பிற நம்பிக்கை முறைமைகளும் பண்பாட்டுடன் ஒன்றிணைந்தவையாக உள்ளன. ஆரம்ப காலங்களிலே பண்பாட்டம்சங்கள் கடுமையாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளதுடன் பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்வுகள், விழாக்கள், பண்டிகைகள் என்பனவும் சிறப்பாக அரங்கேற்றப்பட்டு வந்தன.

இருப்பினும் காலப்போக்கில் பலதுறைகளிலும் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியின் முகமாக, பல்வேறு பண்பாடுகளை கொண்ட மக்களின் தொடர்புகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. இதன் விளைவாக மேலைநாட்டு நாகரிகங்கள் தமிழர்தம் பண்பாடுகளில் பாரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தின. இவ்வாறு மாற்றலாகிச் செல்கின்ற தமிழர்தம் பண்பாடுகளை இளைய தலை முறையினரும் அறிந்து, அதனைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு இத்தகைய மலர் வெளியீடுகள் துணைபுரியும் என்பதில் எதுவித ஐயமும் இல்லை.

விழாவினை ஒழுங்கமைப்பு செய்யும் விழாக் குழுவினர் மற்றும் மலர் வெளியீட்டு பணியினை ஆற்றும் குழுவினர் அனைவரையும் பாராட்டுவதுடன், நிகழ்வுகள் சிறப்பாக நடைபெறவும், இறையாசியை வேண்டி, பாராட்டி, மனதார வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு.கி.வரதீஸ்வரன்

செயலாளர்,

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை
மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு. வடக்கு மாகாணசபை.

மேலதிக அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வவுனியா பிரதேச செயலகமும், பிரதேச கலாசார பேரவையும் இணைந்து வெளியிடும் “வவுனியம்” நூலின் ஆறாவது மலரும் வெளிவருவதையிட்டு வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

எமது சமுதாயம் அன்று தொட்டு இன்று வரை தத்தமக்கென தனித்துவமான பண்பாட்டியல் அம்சங்களைப் பேணி வருகின்றது. அந்த வகையில் பல்லினப்பண்பாடுகளும் சங்கமிக்கும் வவுனியா மாவட்டம், தனியே தனக்கென ஒரு கலாசார பாரம்பரியம் கொண்ட நிலப்பரப்பு என்றால் அது மிகையாகாது. இந்நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த மூதாதையர் எமக்கென விட்டுச் சென்ற கலை, பண்பாடு, தொல்லியல் வரலாறு, அவர்தம் வாழ்வியல், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் என்பன கால வெள்ளத்தாலும், கவனக் கலைப்பாண்களாலும் அழிந்து விடாது பாதுகாக்கவேண்டிய கடப்பாடு இம்மண்ணில் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எமக்கே உரிய பாரிய பொறுப்பு ஆகும். அவ்வகையில், இந்த தகவல்களை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் கடந்த காலங்களில் “வவுனியம் 6” நூலின் ஊடாக காத்திரமான பணிகள் நடந்திருப்பதை நான் அறிவேன். இவ்வருடமும் “வவுனியம்” இப்பணியை மேலும் சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்லும் என நம்புகிறேன்.

எமது பிரதேசத்தில் வாழும் அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், ஆக்கவியல் கருத்தாக்களுக்கு களம் அமைத்து கொடுத்து, இம்மலர் சிறப்பிக்கிறது. இனிவரும் சந்ததியினர் தாம் வாழும் பிரதேசம் பற்றி அறிந்து கொள்ளும் ஓர் ஆவணமாக “வவுனியம்” அமைய வாழ்த்துவதோடு, இந்நூல் உருப்பெற அயராது உழைத்த பிரதேச செயலகத்தார், கலாசார பேரவையினர் மற்றும் ஆக்கங்கள் தந்து உதவிய எழுத்தாளர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு.தி. திரேஸ்குமார்.

மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
மாவட்ட செயலகம்,
வவுனியா.

**வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள்
திணைக்களப் பிரதிப்பணிப்பாளரின்
வாழ்த்துச் செய்தி.**

வவுனியா பிரதேச செயலகமும், பிரதேச கலாசார பேரவையும் இணைந்து வெளியிடும் “வவுனியம் 6” மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வடக்கு மாகாணத்தின் நுழைவாயிலாக விளங்குவது வவுனியா மாவட்டம். இம்மாவட்டத்தின் பிரதேச மக்களது கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமிய கருத்துக்களை தாங்கி இம்மலர் வெளிவருகின்றமை பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கது.

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால், பிரதேச செயலகங்களின் ஊடாக, வருடா வருடம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுவரும் செயற்றிட்டங்களில் ஒன்றான கலாசார அபிவிருத்தி செயற்றிட்டத்தின் ஊடாக, இவ்வாண்டு வவுனியம் மலர் வெளிவருகின்றமை சிறப்புக் குரியதாகும். இம்மலரில் பிரசுரிக்கப்படும் ஆக்கங்கள் பிரதேச தொன்மைகளை ஆவணப்படுத்தும் ஊடகமாகவும், அவற்றினது கால ஒட்டத்தினை எதிர்கால சந்ததியினர் அறிந்துகொண்டு பயன்பெறவைக்கும் ஊடகமாகவும் அமைவது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

இவ்வகையில் வவுனியம் மலரானது ஒவ்வொரு வருடமும் பல படைப்புகளை வெளியிடவேண்டுமென்று வாழ்த்துகளை தெரிவிப்பதுடன், இம்மலர் சிறப்புற வெளிவருவதற்கு அயராது உழைத்த வவுனியா பிரதேச செயலாளர், கலாசார பேரவையினர், மலர்க்குழுவினர் மற்றும் கலாசார உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களையும், நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி.ராஜமல்லிகை சிவசுந்தரசர்மா.

பிரதிப்பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம்,
வடக்கு மாகாண சபை,

பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் மற்றும் அமைச்சின் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் ஆகியவற்றின் நிதிப்பங்கீட்டின் கீழ் வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, வவுனியா பிரதேச கலாசார அதிகாரசபை ஆகியவற்றுடன் இணைந்து, வவுனியா பிரதேச செயலகத்தின் பங்களிப்புடன் வெளியிடப்படும் “வவுனியம்

இதழ் 06” இற்கான வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவதில் வவுனியா பிரதேச செயலகத்தின் பிரதேச செயலாளர் என்ற முறையில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஓர் இனத்தின், ஒரு பிரதேசத்தின் வாழ்வியலை அதன் எதிர்கால சந்ததிக்கு கடத்தும் ஒரு பெரும் பொறுப்பு நிகழ்கால சந்ததிக்கு உண்டு. அந்தவகையில் இந்நூலானது எமது பிரதேச செயலகப் பிரிவிற்குட்பட்ட கலைஞர்களின் ஆக்கங்களைக் கொண்டு, பிரதேச பண்பாடு, கலாசாரம் மற்றும் அவற்றின் மேன்மைகளை எதிர்கால சந்ததிக்கு கொண்டு சென்று சேர்ப்பதற்குரிய ஓர் ஊடகமாக அமைந்துள்ளது. மேலும் இந்நூலை வாசிக்கின்ற பிரதேசத்தின் ஏனைய எழுத்தாளர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும், இந்நூல் அவர்களது எதிர்கால ஆக்கங்களை உருவாக்குவதற்கு ஒரு உந்துசக்தியாக அமையும் என்று நான் கருதுகின்றேன். அந்தவகையில் இந்நூலுக்கான ஆக்கங்களை வழங்கிய அனைவருக்கும், இதனை பதிப்பிப்பதற்கு ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மேலும், வவுனியா பிரதேசத்தின் கலை வளர்ச்சிக்காக தங்களை அர்ப்பணித்து சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற பிரதேசத்தின் அனைத்துக் கலைஞர்கள் மற்றும் மாகாணம் மற்றும் தேசிய விருதுகளைப் பெற்று பிரதேசத்திற்கு பெருமை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற அனைத்துக் கலைஞர்களுக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும், நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி

திரு.நா.கமலதாசன்,
பிரதேச செயலாளர்,
பிரதேச செயலகம், வவுனியா.

பேரவை இணைத் தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து.....

“ஆடுதல் பாடுதல் அறிவோருரை கேட்டல், நாடுதல் செய்தலால் கலை நலியாதெங்கணும்”

“வவுனியம்” மலர் மாண்புடன் மலர்வதில் மகிழ்ச்சி மிக அடைகிறேன். 11.02.2022 அன்று தெரிவான இவ்வருட பிரதேச கலாசார பேரவை பல சவாலான சூழ்நிலைகளையும் தாண்டி, தன் பணியைச் செய்து வருவதின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றே “வவுனியம்” மலர் வெளியீடு ஆகும்.

அது வெளிவரும் நாளில் பண்பாட்டு விழாவும் இடம்பெறுவது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியே! வவுனியம் மலர், அவ்வவ் கால, சமூக நிலைமைகளை பதிவு செய்து எதிர்காலச் சந்ததிக்கு வழங்குவதில், வழமை போன்று இம்முறையும் மணம் பரப்பி மலர்கிறது. ஆனால் இம்முறை அதிக எண்ணிக்கையில் ஆக்கங்களைத் தாங்கி பெரிய மலராக விரிகின்றமை ஒரு தனிச்சிறப்பு ஆகும்.

பண்பாட்டு விழாவில் வெளிவரும் வவுனியம் மலரில் தம் ஆக்கங்களால் மிளிர்வோர் ஒரு எண்ணிக்கையினர் என்றால், விழாவில் அரங்க ஆற்றுகையூடாக தம் ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர்வோர் ஒரு நூறு பேராவது அமைவர். எனவே மலர் வெளியீடும், அரங்க விழாவும் இரண்டும் முக்கியமானவையே. இவை அவ்வாறின்னையும் போதே பண்பாட்டு விழா முழுமை பெறுகிறது. விருதுகள் பெறும் கலைஞர்கள் என மேலும் விழா சிறக்கிறது. வாழ்த்துக்கள்!

வவுனியம் மலர் வெளியீட்டிற்கும், பண்பாட்டு விழாவிற்கும் பேருதவியாளர்களாக விளங்கும் பிரதேச செயலாளர் அவர்களுக்கும், உதவி பிரதேச செயலாளர் கலாசார உத்தியோகத்தர்கள், மலர்க் குழுவினர், கலைஞர்கள் அனைவரையும் மகிழ்வுடன் வாழ்த்துவதுடன், என்னுடன் துணை நின்று இயங்கும் துணைத் தலைவருக்கும் நன்றியறிதலுடன், “வவுனியம்” மலரையும் பண்பாட்டு விழாவையும் மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

தமிழருவி திரு.க.சிவகுமாரன்

இணைத் தலைவர்,
வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவை.

பேரவை இணைத் தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து.....

கலை, இலக்கியங்கள் ஆத்மாவுடன் இணைவு கொண்டவை. வாழ்வியலை செழுமைப்படுத்துபவை. வவுனியா பிரதேச செயலகமும், பிரதேச கலாசார பேரவையும் இணைந்து வெளியிடும் “வவுனியம்” மலருக்கான வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்வு கொள்கிறேன்.

எமது பிரதேசம், மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகையில் பெரும் பகுதியைக் கொண்டதும், மும்மத பண்பாட்டினையும் கொண்டதாகும். பண்பாட்டின் அடையாளங்கள் மொழியாக உருப்பெற்று, அது வரலாறாக பரிமாணம் பெறுகின்றது. “வவுனியம்” கடந்த காலங்களில் வரலாற்று ஆவணமாகவே வெளிவந்திருக்கின்றது. இவ்வாண்டும் சிறந்த மலராக வெளிவருவதை இட்டு பெருமிதம் கொள்கின்றேன். வவுனியம் மலர்க் குழுவிற்கும் பிரதேச செயலாளர் திரு.நா.கமலதாசன் அவர்களுக்கும், கலாசார உத்தியோகத்தருக்கும், பிரதேச கலாசார பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும், இணைத் தலைவர் என்ற வகையில் மிகுந்த பாராட்டுக்களையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“கலைகளைப் பேணி இனத்தின் அடையாளம் காப்போம்”

திரு.சுப்பிரமணியம் ஜெயச்சந்திரன்.

இணைத் தலைவர்,
வவுனியா பிரதேச கலாசார பேரவை,
வவுனியா.

மவரின் உள்ளே...

1.வவுனியா பல்கலைக்கழகம் ஒரு நோக்கு	01-10
2.பெருநிலப்பரப்பும் இராஜதானிகளும் வரலாறு	11-22
3.நெஞ்சில் நிலைத்த நினைவுகள் சில (பம்பைமடு கிராமம் சார்ந்தது)	23-30
4.வவுனியாப் பிரதேசத்தின் விவசாயப் பொருளாதாரம்.	31-44
5.ஆலயங்களில், சொற்பொழிவுக் கலை	45-51
6.வவுனியா பிரதேச வாழ்க்கை முறையில் எத்தகைய சவால்களையும் எதிர்கொள்ளும் பாங்கு	52-58
7. வவுனியா எதிர்நோக்கும் சமூகப் பிரச்சனைகளும், சவால்களும் (விமர்சனப் பார்வை)	59-64
8.குளங்களா ? குட்டைகளா?	65-67
9.ஊரும் பெயரும் - கவிதை	68-70
10.வவுனியா பிரதேச கிராமிய வழிபாட்டின் சிறப்புகள்	71-76
11.அகில இலங்கை தமிழ் மொழித்தினம் - போட்டிகளும், வவுனியா தெற்கு வலயமும்.	77-81
12.வவுனியா மாவட்ட மக்களை ஆட்டிப் படைக்கும் சிறுநீரக நோய்....!	83-86
13.வவுனியா மாவட்டத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் வவுனியா தேசிய கல்வியற் கல்லூரியின் பங்களிப்பு.	87-90
14.வேலர் சின்னக்குளம் - ஆய்வுக் கண்ணோட்டம்	91-93
15.வவுனியாவின் கலாசார வளர்ச்சியில் அரசு நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு	94-98
16.வவுனியா மாவட்டத்தில் ஊடக வளர்ச்சி	99-101
17.சமையற்காரி	102-110
18.மானோடு மயிலாடி மகிழ்கின்ற தேசம்	111-112
19.ஒத்துணர்வு மிக்க தலைமைத்துவத்தின் தேவை - சில குறிப்புகள்	113-124
20.இலங்கையில் தமிழ் மருத்துவ வரலாறு அன்றும், இன்றும்	125-138
21.இலக்கியங்களில் சிலாக்கியம்	139-142
22.இலட்சியவாத சிந்தனைகளும் , இன்றைய கல்வி முறையில் அதன் தேவைப்பாடும்	143-147
23.முன் பள்ளி மாணவர்களுக்கு அழகியற் பாடல்களின் அவசியம்.	148-152
24.நாட்டுக்கூத்தும் நடைமுறை வாழ்க்கையும்	153-155
25.கணிதமும் கலக்கங்களும் கலங்கல்களும் கலக்கல்களும் நிவர்த்திகளும்	156-159
26.வட இலங்கையும் நாகரின் ஆட்சியும்	160-167
27.விழு(ம்)மி (இ)யங்கள்	168-172
28.மூலிகை மருத்துவம்	173-175
29.மனிதப் பண்பாட்டு நீட்சியில் தமிழ் மொழிச் சொற்களின் பயன்பாடும், அவற்றின் தற்கால வழக்கிழப்புக்களும்	176-190
30.ஈழத்துப்புலவர் கல்லடி வேலுப்பிள்ளை	191-195
31.பொக்கிஷம்	196-203
32.நின்றாடிய நிழலெங்கே?	204-206
33.தழிழியல் ஆய்வும் பேராசிரியர் சுப்ரமணியம் வித்தியானந்தனும்	207-215

34.சாந்தனின் ஆங்கில நாவல்கள்.	216-219
35.பாரம்பரிய கூத்துக்கலை	220-225
36.போதைப்பொருள் பாவனையும் அதன் பாதிப்புக்களும்	226-228
37.வந்தாரை வாழ வைத்த எழில் மிகு வவுனியா மண்...!	229-231
38.இசை நாடக அரங்கம் - அழகியற் பரிமாணங்கள்	232-239
39.வளம் நிறை வவுனியா	240-241
40.ஜனநாயகம் இ(ங்)ங்கும்	242-243
41.பூக்கோலம்	244-247
42.மகனுக்கு ஒரு தாலாட்டு	248-250
43.கோவில்களும், கோவில்புதுக்குள - வரலாறு	251-255
44.அரங்கை அலங்கரிக்கும் கலைஞர்	256-257

திருமதி.மதிவதனி சசிதரன்

சிரேஸ்ட விரிவுரையாளர்,
செயற்றிட்ட முகாமைத்துவ துறை,
வியாபார கற்கைகள் பீடம்,
வவுனியா பல்கலைக்கழகம்.

1991 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 20ஆம் திகதி வவுனியாவில் வட மாகாண இணைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியாக நிறுவப்பட்டு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகமாக 1978ஆம் ஆண்டின் 16ஆம் இலக்க பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டத்தின் 22ஆம் பிரிவின் கீழ் செய்யப்பட்ட உத்தரவின்படி, சித்திரை மாதம் முதலாம் திகதி 1997ஆம் ஆண்டு தரமுயர்த்தப்பட்ட உயர் கல்விக்கூடமே இன்றைய வவுனியாப் பல்கலைக்கழகமாகும். இப் பல்கலைக்கழகமானது 08ஆம் திகதி ஆனி மாதம் 2021ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு வர்த்தமானி மூலம் இலங்கையின் 17ஆவது தனிப் பல்கலைக்கழகமாக அறிவிக்கப்பட்டதை அடுத்து, முதலாம் திகதி ஆவணி மாதம் 2021ஆம் ஆண்டு முதல் தனியான அரசு பல்கலைக்கழகமாக பேராசிரியர் தம்பு மங்களேஸ்வரனை உபவேந்தராகக் கொண்டு வவுனியா மன்னார் வீதியில் பம்பைமடுப் பிரதேசத்தில் வீறுநடை போட்டு இயங்கத் தொடங்கியது. இவ் வளாகமானது, நீண்ட காலமாக பல்கலைக்கழகமாகத் தரமுயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற கனவு மற்றும் எதிர் பார்ப்பினை நிவர்த்தி செய்வதற்கு நாட்டின் ஜனாதிபதி, உயர் கல்வி அமைச்சர், பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவினர், கல்வி சார் மற்றும் கல்வி சாரா ஊழியர்கள், நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள், மாணவர்கள், பொது மக்கள், வன்னித் தேர்தல் மாவட்டத்தின் அரசியல்வாதிகள், ஊடகத் துறையினர் மற்றும் நலன் விரும்பிகள் ஆகிய அனைவரும் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் ஆதரவினை வழங்கியது மட்டுமல்லாது, அதன் அபிவிருத்தியிலும் பக்கபலமாக இணைந்து பங்காற்றி வருகின்றார்கள். முன்னொரு காலத்தில் பழம்பெரும் வன்னி மன்னர்களின் இராச்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த நிலத்தில் அமைந்துள்ள வவுனியாப் பல்கலைக்கழகம், கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கான உயர் நிறுவனமாக வவுனியா மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளமை மாவட்டத்திற்கேயுரிய சிறப்பம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

1997ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் பிரயோக விஞ்ஞான பீடம் மற்றும் வியாபார கற்கைகள் பீடம் ஆகிய இரண்டு பீடங்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வளாகமானது, 30ஆம் திகதி தை மாதம் 2020ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு வர்த்தமானி (இலக்கம் 2160/43) மூலம் தொழில்நுட்ப கற்கைகள் பீடத்தினையும் உள்ளடக்கி மூன்று பீடங்களுடன், மூன்று மற்றும் நான்கு வருட கால பன்னிரண்டு பட்டப்படிப்புக்களை நாட்டின் அனைத்து கலாசார, மதங்கள் மற்றும் இனங்களையும் சேர்ந்த இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களுக்கு கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சிச் செயற்பாடுகளை மிகவும் நுணுக்கமாக வழங்கி வருகின்றது.

வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத்தின் நிரந்தர தளம், வவுனியா நகரத்திலிருந்து சுமார் பத்து கிலோ மீற்றர் தொலைவில் வவுனியா மன்னார் வீதியையொட்டி சோபால புளியங்குளம், பம்பைமடுவில் அமைந்துள்ளமை ஏனைய மாவட்டங்களைச் சந்திக்கின்ற இணைப்பு மற்றும் மத்திய பிரதேசமாக இருந்து பிராந்திய அபிவிருத்திக்கும், மாவட்ட அபிவிருத்திக்கும் பாரிய பங்களிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியதான செல்வாக்கைக் கொண்டுள்ளது. இப் பல்கலைக்கழகமானது 195 ஏக்கர் நிலப்பரப்பினை தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதுடன் இந்நிலப்பரப்பு சிறு வனப்பகுதி மற்றும் வேலன்குளம், சோபாலபுளியங்குளம் என இரண்டு சிறிய அளவிலான குளங்களையும் உள்ளடக்கியிருப்பது பல்கலைக்கழக நிலச் சூழலுக்கு இயற்கைப் பசுமையை உண்டுபண்ணியுள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

வவுனியாப் பல்கலைக்கழகமானது, மருத்துவ பீடம், சுற்றுலா மற்றும் விடுதி முகாமைத்துவ பீடம், சுகாதார விஞ்ஞான பீடம், மீன் வளர்ப்புப் பீடம், மீன்பிடி மற்றும் கடல்சார் கற்கைகள் பீடம், சுற்றுச் சூழல் விஞ்ஞான பீடம், கால்நடை பீடம், மனிதநேயம் மற்றும் சமூக விஞ்ஞான பீடம், பட்டதாரி கற்கைகள் பீடம் எனப் பல்வகையான முன்மொழியப்பட்ட புதிய பீடங்களை எதிர்காலத்தில் ஸ்தாபிப்பதன் மூலமும் காலத்திற்குத் தேவையான நவீன தொழில்நுட்பங்களுடன் கூடிய புதிய பாடத்திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலமும் மாணவர் உள்நுழைவு வீதத்தை மேலும் அதிகரிக்கத் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டு வருகின்றது.

கல்வித்துறையில் சிறப்புப் பெற்ற பேராசிரியர் எஸ்.மோகனதாஸ் இப்பல் கலைக்கழகத்தின் வேந்தராகச் செயற்பட்டு வரும் அதேவேளை பேராசிரியர் தம்பு மங்களேஸ்வரன் முதலாவது உபவேந்தராகப் பொறுப்பேற்று கல்வி, நிர்வாக மற்றும் முகாமைத்துவ அதிகாரியாக இருந்து, சகல கடமைகளையும் பல்வேறு சவால்களுக்கு மத்தியில் வன்னிப் பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்தியையும், நாட்டின் அபிவிருத்தியையும் இலக்காகக்கொண்டு நிலையான மாற்றத்திற்கான அறிவு மேம்பாடு மற்றும் அறிவு வெளிப்பாட்டிற்கான ஒரு முன்னணி மையமாகக் கொண்டுவருவதற்கு அயராது உழைத்து வருகின்றார். இலங்கையில் இறுதியாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரசு பல்கலைக்கழகமாக இருந்து, ஏனைய பல்கலைக் கழகங்களுக்கு முன்மாதிரியானதும் மற்றும் வழிகாட்டக்கூடியதுமான பல்வேறு செயற்றிட்டங்களைத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தி வருகின்றமை பாராட்டத்தக்க விடயமாகும்.

இப்பல்கலைக்கழகத்தின் மனித வளங்களாக, பதினான்கு நிர்வாக உத்தியோகத்தர்களும், எழுபத்திமூன்று நிரந்தர கல்விசார் ஊழியர்களும், முப்பத்தெட்டு தற்காலிக கல்விசார் ஊழியர்களும், பதினான்கு கல்வி ஆதரவு உத்தியோகத்தர்களும், எண்பத்தாறு கல்விசாரா ஊழியர்களும், உள்ளடங்கலாக முன்னூறுக்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்கள் இங்கு பணியாற்றி வருகின்றனர்.

இப்பல்கலைக்கழகத்தின் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் திரு.என்.ராஜவிசாகன், பதிவாளர் அவர்களின் கீழும், நிதி நிர்வாக நடவடிக்கைகள் திரு.எஸ்.ராம்ரமணன், நிதியாளர் அவர்களின் கீழும், பிரயோக விஞ்ஞான பீட கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் கலாநிதி திருமதி ஜே.நிமலன், பீடாதிபதி அவர்களின் கீழும், வியாபார கற்கைகள் பீட கல்வி, கற்பித்தல் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் கலாநிதி வை.நந்தகோபன், பீடாதிபதி அவர்களின் கீழும், தொழில்நுட்ப கற்கைகள் பீட கல்வி, கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் திரு.எஸ். சுதாகரன், பீடாதிபதி அவர்களின் கீழும் புதிய புத்தாக்க சிந்தனைகளுடனும், திட்டங்களுடனும் செவ்வனே நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

பிரயோக விஞ்ஞான பாட ரீதியிலான கற்றல் கற்பித்தல் மற்றும் ஆராய்ச்சி தொடர்பான விடயங்களுக்கு, உயிரியல் விஞ்ஞான துறை மற்றும் பௌதீக விஞ்ஞானத்துறை என இரண்டு துறைகளுடன் வருடாவருடம் நாட்டின் எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் உள்ளீர்க்கப்படுகின்றனர். உயிரியல் விஞ்ஞானத் துறையானது, அதற்கேயுரிய பாடநெறிகள், நடைமுறை அமர்வுகள் மற்றும் ஆராய்ச்சித்திட்டங்கள் மூலம் தொழில் முறை மற்றும் தேசிய பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியின் போக்கிற்கேற்றவாறு, இளங்கலைப் பட்டதாரிகளுக்கு பயிற்சியளிப்பதைப் பிரதான நோக்காகக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றது. இவற்றுடன் இத்துறையானது, பிரயோக உயிரியல், சுற்றுச்சூழல் இரசாயனவியல், புவி மற்றும் காலநிலை மாற்றம், சுற்றுச்சூழல் பொருளாதாரம், தகவல் மற்றும் இயற்கை வள அறிவியல் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தும் பலதரப்பட்ட படிப்புகளுடனான பாடத்திட்டங்களை வடிவமைத்து கள ஆராய்ச்சிகளுடன் மாணவர்களை மையப்படுத்திய மற்றும் வெளிக்கள கற்பித்தலாகவும் அமைந்துள்ளமை சிறப்புக்குரிய விடயமாகும்.

பிரயோக விஞ்ஞானத் துறையானது, கணிதம் மற்றும் புள்ளியியல் கணினி அறிவியல் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றில் நடைமுறை வகுப்புகள், தொழில்முறைப் பயிற்சி மற்றும் ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் மூலம் தெளிவான அறிவை வழங்குவதைப் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டு அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றது. இப்பட்டப்படிப்புகளை நாட்டின் பெருமளவிலான மாணவர்கள் கற்று பல்வேறுபட்ட அரசு, அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களில் உயர் தொழில்களைப் புரிந்து வருகின்றனர்.

வியாபார கற்கைகள் பீடமானது, கணக்கியல் மற்றும் நிதித்துறை, சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் முகாமைத்துவத்துறை, வியாபாரப் பொருளாதாரத்துறை, மனித வள முகாமைத்துவத்துறை, முகாமைத்துவ மற்றும் முயற்சியாண்மைத்துறை, ஆங்கில மொழி கற்பித்தல் துறை என்பவற்றுடன் செயற்றிட்ட முகாமைத்துவத் துறை என்ற புதிய துறையையும் உள்ளடக்கி, கற்றல், கற்பித்தல் மற்றும் கள ஆய்வுச் செயற்பாடுகளை ஏராளமான மாணவர்களுக்கு வழங்கிவருகின்றது.

கணக்கியல் மற்றும் நிதித்துறையானது தரமான கற்பித்தல் பயிற்சி மற்றும் நடைமுறை அனுபவத்தை வழங்குவதனுடாக, மாணவர்களை திறமையான கணக்கியல் மற்றும் நிதி நிபுணர்களாக உருவாக்கி வருகின்றது. வியாபாரப் பொருளாதாரத் துறையானது, சூழல் வளம், அளவியல், புள்ளியியல், வளர்ச்சி நடத்தை, சமூகம் மற்றும் விவசாயத்துடன் தொடர்புபட்ட பொருளாதார விடயங்களை மாணவர்களுக்கு புகட்டுவதுடன், ஆய்வு விடயங்களிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றது. சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் முகாமைத்துவ துறையானது சந்தைத்துறைகளில் களப்பயிற்சிகளுடன் பொருந்திய பாடத்திட்டங்களைப் புகட்டுவதனுடாக, நடைமுறை அனுபவங்களையும் உருவாக்கி வருகின்றது. மனித வள முகாமைத்துவ துறையானது, மனித வளங்களை நிறுவன வாழ்க்கையில் உயர்ந்த அளவில் வினைத்திறனாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய உயர்தர பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரிகளை நாட்டிற்கு வழங்குவதற்கு முன்னின்று உழைத்து வருகின்றது.

தொழில் துறையில், மாறிவரும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஏற்ற பாடத்திட்டங்களை காலத்திற்கு காலம் மாற்றியமைத்து, கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகளில் ஒரு நிலையான முன்னேற்றத்திற்கான படைப்பாற்றல் கொண்ட பாடத்திட்டங்களுடன், பாடத்திட்டத்தில் பாடப்பகுதிகளுக்கு மேலதிகமாக கணினி அடிப்படையிலான பாடங்கள், நடைமுறைப் பயிற்சிக் கூறுகள், கள வருகைகள் மற்றும் துணைப்பாடப் பிரிவுகள் என்பனவும் இணைக்கப்பட்டு, தந்திரோபாய வியாபார வல்லுநர்களை உருவாக்கி வருகின்றது. இங்கு கல்வி கற்கும் காலத்திலேயே பாடத்திட்டங்களுடன் நெருங்கிய சமுதாய மற்றும் கைத்தொழில் நிறுவனங்களுடனான நடைமுறைப் பயிற்சிகளை இணைப்பதன் மூலம் அனுபவக் கற்கைகளைப் பெற மாணவர்கள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றார்கள். மாணவர்கள் தமது எதிர்காலத்தைச் சிறப்பாக வடிவமைக்கவும், பாடத்திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தகைமைகளை வளர்க்கக்கூடிய சிறப்புப்பாட மாணவர் அமைப்புக்கள் நிறுவப்பட்டு, மாணவர்களுக்கு பல்கலை வாய்ப்புக்களை வழங்குவதில் இப்பீடம் முனைப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றது. அரச, அரச சாரா தொழில்முறை அமைப்புகள் மற்றும் பிற கல்வித் துறைகளுடன் சிறந்த உறவுகளை பேணுவதன் மூலம் ஆறு மாத கால அனுபவப் பயிற்சி மற்றும் நேரடி கள அனுபவங்களையும் வழங்கி வருகின்றது. பாடங்களுடன் தொடர்புபட்ட அல்லது துறைசார் நிறுவனங்களுடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திடவும் தேசிய மற்றும் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் ஒத்துழைக்கவும் பல-தரப்பட்ட முயற்சிகளை எடுத்து வருகின்றது. மேலும், இத்துறைகளில் சான்றிதழ் மற்றும் முதுகலைப் படிப்புக்களை தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்து வருகின்றது.

முகாமைத்துவம் மற்றும் முயற்சியாண்மைத் துறையானது, வியாபாரப் பொருளாதாரத்தில் வேலையின்மை இடைவெளியைக் குறைத்து, சிறு, நடுத்தர மற்றும் பாரிய முயற்சியாண்மைக்குரிய சாதகமான வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கும் நோக்குடன், பட்டதாரிகளை தொழில்முனைவோராக்க அயராது உழைத்து வருகின்றது. ஆங்கில மொழிக் கற்பித்தல் துறையானது, பொது ஆங்கிலம், ஆங்கில மொழியியல், ஆங்கில இலக்கியம் மற்றும் ஆங்கிலத்தை இரண்டாம் மொழியாக கற்பித்தல் ஆகியவற்றில் மாணவர்களின் புலமை, திறனுடன் கல்வி மற்றும் தொழில் நோக்கங்களுக்கான அறிவை விரிவுபடுத்துவதில் முன்னின்று வருகின்றது.

இலங்கைத் திருநாட்டில் செயற்றிட்ட முகாமைத்துவ இளமானிப் பட்டப்படிப்பினை நடாத்தும் ஒரேயொரு துறையாகச் செயற்றிட்ட முகாமைத்துவத் துறை இருப்பதையிட்டு, பெருமை கொள்கின்றது. செயற்றிட்ட உருவாக்கம், நடைமுறைப்படுத்தல், தொடர் மதிப்பீடு மற்றும் கட்டுப்படுத்தல் ஆகிய பாடத்திட்டங்களுடன் மென்பொருள் அறிவு, தொழில்முறை மற்றும் அனுபவங்களுடான திறமை மிக்க பட்டதாரிகளை உருவாக்கி வருகின்றது. செயற்றிட்ட முகாமைத்துவப் பட்டதாரிகள், அரச, தனியார் மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களில் திட்டத் தலைவர்கள், திட்ட அலுவலர்கள், திட்ட உதவியாளர்கள், கண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீட்டு அலுவலர்கள், திட்டக்குழு தலைவர்கள் எனப் பல்வேறுபட்ட உயர் பதவிகளில் வேலைக்கமர்த்தப்படக் கூடியவர்களாக பன்முக ஆற்றல் பெற்றவர்களாக உருவாக்கப்படுகின்றார்கள். முதுகலைப் பட்டக் கற்கைகளையும் உள்ளடக்கியதான செயற்றிட்ட நிறுவகம் ஒன்றை ஸ்தாபிப்பதற்கான ஆரம்ப கட்ட வேலைகள் நிறைவடைந்துள்ளன.

தொழில்நுட்பக் கற்கைகள் பீடமானது, தேசிய தரநிலைகளுக்கு இணையாக பரந்த அளவிலான கணனி அறிவியல் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பங்களை உள்ளடக்கிய தகவல் தொழில்நுட்பக் கற்கை நெறியை மாணவர்களுக்கு வழங்கி வருகின்றது. மேலும், உயிரியல் அமைப்புக்கள், மற்றும் பொறியியல் தொழில்நுட்பக் கற்கைநெறிகளை புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள உட்கட்டமைப்புக்கள் மற்றும் உயர்தர ஆய்வு கூட வசதிகளுடன் எதிர்காலத்தில் வழங்கத் திட்டமிட்டுள்ளனர். தொழில்நுட்ப அறிவின் சிறந்த பயணத்தை இப்பீடம் ஆரம்பித்துள்ளமை பெருமளவில் மாணவர்களை உள்ளீர்ப்பதற்கான அத்திவாரமாக அமைந்துள்ளது. மற்றும் இப் பீடமானது, மென்பொருள் வடிவமைப்பு, அபிவிருத்தி, சைபர் பாதுகாப்பு, செயற்கை நுண்ணறிவு, உட்பொறிக்கப்பட்ட கணனி தொழில் நுட்பங்கள் மற்றும் இணைய வசதிகளுடனான தொழில்நுட்பங்கள் ஆகியவற்றில் நீண்ட கால ஆராய்ச்சிச் செயற்பாடுகளிலும் இறங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

இவ்வுயர் கல்விக்கூடமானது, பல்கலைக்கழகமாக தரமுயர்த்தப்பட்டதையடுத்து உட்கட்டமைப்பு வசதிகள், அவசியமான கட்டட வசதிகள், தொழில்நுட்ப ஆய்வுகூடங்கள் எனப் பல்வேறான வசதி வாய்ப்புக்கள் துரிதகதியில் ஏற்படுத்தப்படும் என நம்பிய போதிலும், நாட்டைத் தாக்கிய கொவிட் 19, பேரிடர் மற்றும் பாரிய பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக முதலீட்டு நிதி ஒதுக்கீடுகள் கிடைக்கப் பெறாவிடினும், பல சவால்களையும் எதிர்கொண்டு பற்றாக்குறைகள் மத்தியிலும் இப்பல்கலைக்கழகமானது வீறுநடை போட்டு அபார வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. நாட்டின் ஏனைய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக பல்வேறான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. ஆங்கில மொழி மூலமான கற்கை நெறிகளை மேற்கொள்ளும் இலங்கையின் ஒரேயொரு பல்கலைக்கழகமாக திகழ்வதுடன், “சகவாழ்வு மையம்” ஒன்றை இலங்கையில் முதன்முதலாக 25ஆம் திகதி புரட்டாதி மாதம் 2021ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபித்து, இங்கு கல்வி பயிலுகின்ற பல்வேறு கலை, கலாசார, மதங்களைப் பின்பற்றுகின்ற அனைத்து இன மாணவர்கள் மற்றும் இங்கு பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கம் மற்றும் நல்லுறவை வளர்ப்பதற்காக இந்நிலையம் பேராசிரியர் தம்பு மங்களேஸ்வரனைத் துணைவேந்தராகக் கொண்டு பல்கலைக்கழகமாக தரமுயர்த்தப்பட்ட ஒரு மாத காலத்திலேயே பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தினால் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலுகின்ற போதே மாணவர்களை நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட வைப்பதுடன், பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியேறிய பின்னர் நாட்டில் பல்லின, மத, கலை, கலாசாரங்களை பின்பற்றுகின்ற மக்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தையும் நல்லுறவையும் உருவாக்க “சகவாழ்வு மையம்” உழைத்து வருகின்றது. மேலும் கடமையாற்றுகின்ற பல்லின ஊழியர்கள் மற்றும் சமூக மக்கள் மத்தியிலும் நல்லுறவை வளர்ப்பதற்கான பல்வேறு செயற்றிட்டங்களை நடாத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலை, கலாசார நிகழ்வுப் போட்டிகளை நடாத்துதல், தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை முன்னெடுத்தல், விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகளை நடாத்துதல் எனப் பல முயற்சிகரமான வேலைத்திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், பெண்கள் அரசியலில் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அரசியலில் பெண்களை வலுவூட்டுதல் என்ற கற்கைநெறியையும், ஊடக இலக்கியமும், இதழியலும் என்ற கற்கைநெறியையும் சமூக மக்கள் மற்றும் ஆர்வலர்களிற்கு ஆரம்பிப்பதற்கான ஆரம்ப வேலைத் திட்டங்கள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டுள்ளன.

இதுமட்டுமன்றி, அடுத்த வருட ஆரம்பத்தில் சகவாழ்வு மையத்தின் ஊடாக அனைத்துலக ரீதியிலான நல்லிணக்க மாநாடு ஒன்றினை நடாத்துவதற்கு திட்டமிட்டு, உள்நாட்டில் உள்ளவர்கள் மட்டுமன்றி உலக நாடுகளைச் சேர்ந்த

நல்லிணக்கத்துறை சார்ந்த ஆய்வாளர்களும் கலந்துகொண்டு நல்லிணக்கம் தொடர்பான ஆய்வுகள் மற்றும் சிறப்பான அனுபவங்கள் தொடர்பான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த உள்ளார்கள். இனங்களுக்கிடையிலான மற்றும் சமூகங்களுக்கிடையிலான நல்லுறவு என்ற தொனிப்பொருளில் மக்களுக்கும், கல்வி சார் சமூகத்தினருக்கும் துறை சார்ந்தவர்கள் மற்றும் அரசியலில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கும் நல்ல படிப்பினைகளையும் வழங்குவதே இம்மாநாட்டின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது. சகவாழ்வு நிலையமானது நாட்டிற்கான தொலைநோக்கிற்காகச் செயற்பட்டு வருகின்றதுடன், இலங்கையில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதன்முதலாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதை முன்மாதிரியாகக்கொண்டு பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு நாட்டின் ஏனைய பல்கலைக்கழகங்களிலும் சமூக நல்லிணக்க மையங்களை நிறுவுமாறு சுற்றறிக்கை மூலம் அறிவித்து, அதற்கான ஆரம்ப கட்ட வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றமை பெருமைக்கும், பாராட்டுக்குமுரிய நற்காரியமாகும்.

பல்கலைக்கழகங்கள் பொதுவாக மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதுடன் பட்டமளிப்பதை பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்ற போதிலும், வவுனியாப் பல்கலைக் கழகமானது மிகக் குறுகிய காலத்தில், அதனிலிருந்து பல படி முன்னோக்கிச் சென்று, பல்வேறான முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகளில் இறங்கி மாணவர்களையும், உத்தியோகத்தார்களையும் வழிப்படுத்தி வருகின்றது. வெளிநாடுகளில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி, சிறப்பான கல்விச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் நோக்குடன், ஐப்பசி மாதம் 2021ஆம் ஆண்டு வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத்தின் சர்வதேச அலகு ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வலகின் ஊடாக, உலக நாடுகளின் புகழ்பூத்த பல்கலைக்கழகங்களுடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்தி, மாணவர்கள் மற்றும் கல்வி சார் ஊழியர்களுக்கிடையில், கல்விசார் பரிமாற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், பல்கலைக்கழகத்தின் கல்வி, பொருளாதார மற்றும் கலாசாரப் பரிமாற்றங்களை வளப்படுத்துவதும், வெளிநாட்டு மாணவர்களை இங்கு கல்வி கற்க வைப்பதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துவதும், இதனுடாக அந்நியச் செலாவணியை நாட்டிற்கு கொண்டுவருவதும், நிலையான மற்றும் நீண்ட காலக் கூட்டுச் செயற்பாடுகள், கூட்டு ஆராய்ச்சிச் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளல், உலகளாவிய மாணவர் செயற்றிட்டங்களை உருவாக்குதல், மாணவர்களை உலகப் பொருளாதாரத்தில் தொழில் செய்யத் தயார்ப்படுத்தல் எனப் பலவாறான நோக்கங்களைக் கொண்டு செயற்பாடுகளை ஆரம்பித்துள்ளது.

கண்டுபிடிப்பு, ஆராய்ச்சி மற்றும் புதிது புனைதல் போன்றவற்றினூடாக பலனுள்ள தயாரிப்புக்கள் மற்றும் சேவைகளை உருவாக்கவும், சமூகம் எதிர்கொள்ளும் தற்போதைய பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகளைக் கண்டறியவும்,

பல்கலைக்கழகப் பணியாளர்கள், மாணவர்கள் மேற்கொள்ளும் ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள், கண்டுபிடிப்புக்களை வெளிக்கொண்டு வரவும் தேவையான ஆலோசனைச் சேவைகளை வழங்கவும், வன்னிப் பிராந்தியத்தின் பொருளாதாரத் திறனை விரிவுபடுத்தவும், அதற்கூடாக நாட்டின் நல்வாழ்வை மேம்படுத்தவும் என 25ஆம் திகதி ஆடி மாதம் 2016ஆம் ஆண்டு தேதியிடப்பட்ட பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் சுற்றறிக்கை 10/2016 கட்டளையின் கீழ் வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத்தின் “வியாபாரத் தொடர்பு மையம்” 01ஆம் திகதி ஐப்பசி மாதம் 2021இல் நிறுவப்பட்டது. இதனூடாக வன்னிப் பிராந்தியத்தின் வணிக நிறுவனங்களுக்கு மிகப் பெருமளவில் ஆதரவளிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இது வவுனியா மாவட்ட வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை மறுக்க முடியாது. சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவும், உதவிகள் இன்றி ஒதுங்கி வாழ்கின்ற விசேட தேவைக்கு உட்பட்டவர்கள் பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் இணைந்து கொள்வதை உறுதிப்படுத்தி, அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக பங்குனி மாதம் 2022 ஆம் ஆண்டு விசேட தேவைக்கு உட்பட்டவர்களுக்கள் உதவி நிலையம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனூடாக விசேட தேவையுடையோரும் உயர்கல்வி வாய்ப்பை பயன்படுத்தி வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதை உறுதி செய்வதற்கும் இம் மாற்றுத் திறனாளிகளை சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் பங்கெடுக்க வைப்பதற்கும், தங்கி வாழ்வோர் வீதத்தை குறைப்பதற்கும் சமூகத்திலுள்ள ஏனைய குடிமக்கள் அனுபவிக்கும் சுகாதாரம், கல்வி, பொருளாதாரம் சுதந்திரமான வாழ்க்கை உள்ளிட்ட அடிப்படை உரிமைகளை அனுபவிக்கும் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக்கொடுத்தல், இவற்றினூடாக பிராந்தியத்திலுள்ள மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு சேவைகளை பெற்றுக் கொடுக்கவும் என பன்னோக்குடன் சமூகப் முன்னெடுத்து வருகின்றமை பல்கலைக்கழக மற்றும் மாவட்ட அபிவிருத்திக்கும் விருந்தாக அமையும். விசேட தேவையுடையோர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொணர்வதற்காக, விசேட கல்விச் செயற்றிட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்துவதுடன், வடமாகாண அளவிலான மற்றும் தேசிய மட்ட ரீதியான விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடாத்தவும் என திட்டமிட்டு, செயற்பாடுகளை இம் மையமானது பணியாற்றி வருகின்றது. ஏற்கனவே, வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்கல்வியைத் தொடர்கின்ற விசேட தேவைக்கு உட்பட்ட மாணவர்கள், பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் தொடர்பில் பல்கலைக்கழகச் சமூகத்தினருக்கும், வெளிச் சமூகத்தினருக்கும், விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அவர்களையும், ஏனையவர்களுடன் சமநிலையில் உயர்கல்வியிலும், தொழில் வாய்ப்புக்களிலும் உள்வாங்குவதற்கு இந் நிலையம் பேருதவியாக அமையும்.

பல்கலைக்கழகக் கற்கைநெறிகளை உயர்தரத்தில் வழங்குவதற்கும், ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளின் தரங்களை உயர்த்துவதற்கும் என பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு சுற்றறிக்கை இல.09/2019க்கு

இணங்க 01ஆம் திகதி ஐப்பசி மாதம் 2021 அன்று வவுனியா பல்கலைக் கழகத்தின் தர உறுதிப்பாடு நிலையம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டில் உள்ள பல்வேறு விடயங்கள் மற்றும் நிகழ்கால பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்வதற்கும், அதில் நிலவுகின்ற குறைபாடுகளைப் போக்கி ஆய்வு முயற்சிகளை மேம்படுத்தவும், சர்வதேச நிபுணர்கள், ஆய்வாளர்கள் மற்றும் எமது புலம்பெயர்ந்த சமூகத்தின் துறைசார்ந்த வளநிலைத் திறனாளர்கள் இங்கு வந்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் “சர்வதேச ஆய்வு மையம்” ஒன்றும் தனியாகப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுடன், பல்கலைக்கழக இயற்கைப் பசுமையை நிலைநாட்டவும், நிதி பெறுகைகளை அதிகரிக்கவும், ஆய்வுகளுக்கும் மற்றும் நிலத்தள அமைப்புக்களை செவ்வனே பேணுவதற்குமென அதற்கென தனியான குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு அதற்கான வேலைத்திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தொழில்நுட்ப மையம், உடற்கல்வி மையம், தொழில் வழிகாட்டல் அலகு மற்றும் இளம் முதலீட்டாளர்கள் அமைப்பு என பலவாறான இன்னோரன்ன கட்டமைப்புக்கள் அவ்வப்போது நிறுவப்பட்டு, அதற்கூடாக பல்வேறு இணைப்புச் செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவை மட்டுமன்றி, வவுனியாப் பல்கலைக் கழகமும், பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள சகல பீடங்களும் வருடாவருடம் தனித்தனியாக ஆய்வு மாநாடுகளைத் தொடர்ச்சியாக செய்வதன் மூலம் உள்ளூர் மற்றும் வெளியூர் ஆய்வாளர்களை ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள ஊக்குவிப்பதுடன், ஆய்வுக் கருத்தரங்குகள், கருத்துப்பரிமாற்றங்களையும் நிகழ்த்தி வருகின்றது. அத்துடன், வவுனியா விஞ்ஞான அறிவியல் இதழ் மற்றும் வவுனியா வியாபார முகாமைத்துவ இதழ்களினையும் வருடாவருடம் வெளியீடு செய்து வருகின்றது.

இப்பல்கலைக்கழகமானது, பலவாறான மாணவர் நலன்புரிச் செயற்றிட்டங்களை அதாவது நல்வாழ்வு மையம், ஒழுங்கு நிலைநாட்டு அமையம், ஒழுக்காற்று அதிகாரி நிலையம், சுகாதார மையம், தங்குமிடங்கள் எனப் பல்வேறு கட்டமைப்புக்களுக்கூடாக ஒழுக்காற்று அதிகாரிகள், ஒழுக்க நியமங்களுக்கான முனைவர்கள், வைத்தியர்கள், மாணவ ஆலோசகர்கள் மற்றும் மாணவ வழிகாட்டிகளை நியமித்து மாணவர்களுக்கான நன்னடத்தை மிக்க ஒழுக்கச் செயற்பாடுகளையும் போதித்து வருகின்றனர். இதற்கூடாக, பகிடிவதை மற்றும் தவறான நடத்தைப் பிரயோகங்களிற்கான தடுப்பு நடவடிக்கைகளையும் தொடர்ச்சியாக வழங்குவதுடன், அதற்குரிய விடயங்களை துணைவேந்தரின் நேரடி வழிகாட்டலின் கீழ் நுணுக்கமாகக் கண்காணித்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றனர். வறிய மாணவர்களுக்குத் தேவையான நிதிசார் கொடுப்பனவுகள் பல்வேறு நிதி மூலங்களுடாகப் பெற்றுக்கொடுக்கப்படுகின்றன. மேலும், கல்விக்கான நூல்கள் மற்றும் உசாத்துணைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக நூலகம் தனது சேவையை மாணவர்களுக்கும் அனைத்து கல்வி சார், கல்வி

சாரா, நிர்வாக ஊழியர்களுக்கும் வழங்கிவருகின்றது. தொழில் சமூகத் தொடர்புப் பிரிவின் கீழ் குறுகிய பாடநெறிகள், சமூக நலன்புரிச் செயற்றிட்டங்களை நடாத்தி வருவதுடன், மாணவர்களுக்கு புகைப்பட நகல் மற்றும் அச்சிடல் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது.

வவுனியாப் பல்கலைக்கழகமானது, காலத்திற்குத் தேவையான புதிய பாடத்திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் ஊடாகவும், பட்டப்பின் படிப்புக் கற்கைநெறிகளை ஆரம்பிப்பதன் ஊடாகவும், மேற்குறிப்பிடப்பட்ட இன்னோரன்ன செயற்பாடுகளுக்கூடாகவும் வன்னிப் பிராந்தியத்திலும், நாட்டிலும் நிலவுகின்ற இடைவெளிகளைப் பூர்த்தி செய்து, நிலையான கல்வித்தரத்தை வளர்ப்பதற்கும், கற்பித்தல், கற்றல், மற்றும் ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகளில் சிறந்து விளங்குவதற்கும் பல்கலைக்கழகம் அதன் வசதிகளை என்றென்றும் விரிவுபடுத்தும். அறிவு, திறன் மற்றும் புத்தாக்கச் செயற்பாடுகளில் நிபுணத்துவம் பெற்ற புதிய தலைமுறைப் பட்டதாரிகளை உருவாக்கும். அவர்கள் நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் நற்கருமங்களை ஆற்ற, சேவை செய்ய, நல்ல குடிமக்களாகவும், தலைவர்களாகவும் இருக்க சிறந்த வழிகாட்டியாக அமையும். அரசாங்க மற்றும் ஏனைய அமைப்புகளின் ஆதரவுடன், பல்கலைக்கழகத்தின் எதிர்கால திசையை வடிவமைப்பதில் எமது பல்கலைக்கழக ஒட்டுமொத்த சமூகமும் தங்களது பங்களிப்பினை வழங்குவார்கள். இலங்கையின் உயர்கல்வித்துறையில் ஒரு முனைப்பான நிலையை நோக்கி பல்கலைக்கழகத்தை நகர்த்துவதற்கு, முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். வவுனியாப் பல்கலைக்கழகமானது, அதன் தொலைநோக்கு மற்றும் பணியை அடைவதற்கு, ஒன்றாக எல்லோரையும் இணைத்து, எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஊக்கமளித்து, நிலையான வெற்றி மற்றும் சாதனைகளின் புதிய பாதைகளுக்கு வழிவகுக்கும். மேலும், வன்னிப் பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்தியையும், நாட்டின் அபிவிருத்தியையும் இலக்காகக்கொண்டு நிலையான மாற்றத்திற்கான அறிவு மேம்பாடு மற்றும் அறிவு வெளிப்பாட்டிற்கான ஒரு முன்னணி மையமாகத் திகழும் என்பது திண்ணம்.

முல்லைத்தீவு, வவுனியா ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் வன்னி மாவட்டம் எனப் பெயர் சூட்டிய பெருமை 1895களில் வன்னிக் கைந்நூலை தொகுத்த ஜே.பி.லூயிஸ் அவர்களையே சாரும். ஜே.பி.லூயிஸ் அவர்களினால் பெயர் சூட்டப்பட்ட வவுனியா, முல்லைத்தீவு அடங்கிய “வன்னி” மாவட்டத்துள் மன்னார் தீவகமும் மற்றும் மாதோட்டம், மாந்தை ஆகியனவும் அடங்குவதாக பலர் கருதி வருகின்றனர்.

ஆரம்பத்தில் பரவைக் கடலினால் தொடுக்கப்பட்டு இருந்த மண்ணாறு (மன்னார்) என்ற பெயருடைய தீவகத்தில் அந்நியர்களின் நிர்வாகம் இடம்பெற்று வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், மன்னார் தீவுப்பகுதியில் இருந்த அந்நியர் ஆட்சி, கி.பி.1810ம் ஆண்டுகளில் நிர்வாகத் தேவைக்காகவும், நெல் களஞ்சியங்களை அமைப்பதற்காகவும் பெருநிலப்பரப்போடு சேர்ந்திருந்த விடத்தல் தீவிற்கு நிர்வாக செயற்பாடுகள் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

இலங்கை வரலாற்றில் பெருநிலப் பிரதேசத்திலிருந்த பல பெயர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்பட்டுள்ளன. அண்மைய நூற்றாண்டுகளில் பலவித காரணங்களினால் வவுனியா - முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் குடியேறியிருந்த மக்கள் வெளியேறியமையும், பின்னர் மீள் குடியேறியமையும் பெயர் மாற்றங்களுக்கான காரணங்களாகவும் அமைந்து விட்டன.

வடக்கே பூநகரி - கரைச்சி, கருநாவல்பற்று பிரதேசங்களுக்கும், தெற்கே அனுராதபுரத்தின் வட பகுதிக்கும், மேற்கே பாணன்கமத்தின் எல்லைப் பகுதிக்கும், கிழக்கே கரையோரப் பிரதேசங்களுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி பெருநிலப்பரப்பு என பொதுவாக குறிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பிரதேசம் பண்ணைகளாகவும், குளங்கள் நிரம்பிய பிரதேசமாகவும், வயல் வெளிகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததாக வரலாறுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தம் 64 பண்ணைகள் இருந்ததாக வரலாற்றாசிரியர் “டைக்” என்பவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

புராதன கால வரலாறுகளில் பெருநிலப்பரப்பில் முக்கிய இராஜதானிகளும், அவற்றோடு சம்பந்தப்பட்ட பல சிறிய அளவிலான இராஜதானிகளும் இருந்துள்ளன. அவற்றைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இந்தத் தலைப்பிற்குள் பின்வரும் இராஜதானிகளின் பெயர்கள் அடக்கப்பட்டுள்ளன.

01. லங்கா நகரி இராஜதானி	(மாதோட்டம்)
02. மாந்தை இராஜதானி	(இராஜதானி)
03. அடங்காப்பற்று இராஜதானிகள்	
04. பாணன்கமம் இராஜதானி.	(பாணன்கமம்)
05. கரிக்கட்டுமுலை இராஜதானி	(குமுளமுனை)
06. யாழ்ப்பாண இராஜதானி	(யாழ்ப்பாணம்)
07. அனுராதபுர இராஜதானி	(அனுராதபுரம்)
08. கண்டி இராஜதானி	(கண்டி)

01. லங்கா நகரி இராஜதானி (மாதோட்டம்):

தமிழ் வரலாற்றில் துவாபர யுகத்தில், பெருநிலப் பிரதேசத்தில், மாதோட்டத்திலிருந்த “லங்கா நகரி” இராஜதானி முக்கியமானது. இந்த இராஜதானி பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்கள் பல உள்ளன. மாதோட்டம் “லங்கா நகரி” இராஜதானியில் இயக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்தவரும், இலிங்க வழிபாட்டில் சிறந்தவராக இருந்து, பல அதீத சக்திகளைப் பெற்ற மானிட குலத்தவருமான, இராவண மகாராசா ஆட்சி செய்திருந்தார். இவருடைய ஆட்சிக்காலத்தில், லங்கா நாடு, தெற்காசிய கடல் வாணிபத்தையும் தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்ததினால், செல்வச் செழிப்புள்ள நாடாகவும் விளங்கியது. இவரே இலங்கை வரலாற்றுக்கால அடையாளமாகவும் இருக்கின்றார்.

இராவண மகாராசா சமஸ்கிருத மொழியில் புலமை பெற்றிருந்த காரணத்தினால் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். லங்கா என்ற பெயர் அவரது காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்தது. வடஇந்தியாவில் ஆரிய குலத்தவரின் ஆட்சியில் இருந்த அயோத்தி நாடு, லங்கா மீது படையெடுத்து வந்தது. யுகமாற்றத்தினால் மனித குலத்தவருடன் போரிட விரும்பாத இராவண மகாராசா, யுத்தத்தை தவிர்த்து சமாத்ரி இருந்தார். லங்கா நகரி இராஜதானியும் நாடும் அயோத்தி நாட்டின் கீழ் வந்தது. இராவண மகாராசாவின் தம்பியான விபீஷணனிடம் அயோத்தி நாட்டின் கீழுள்ள ஒரு நாடாக லங்கா கையளிக்கப்பட்டிருந்தது.

01. வரைபடம் : லங்கா நகரி

கி.மு.5ம் நூற்றாண்டுகளில் பாளி மொழி பேசும் விஜயனின் இலங்கைக்கான வருகை இடம்பெற்றது. அதற்குப் பின்னர் பாளி மொழியில் வரலாறுகள் எழுதப்பட்டன. அக்காலத்தில் திருக்கேதீச்சரம் ஆலயத்திற்கு மேற்கேயிருந்த மா-தொட்ட என்று சமஸ்கிருத மொழியில் அழைக்கப்பட்ட பெரிய இறங்குதுறை, பாளி மொழியில் மா-தித்த எனவும், லங்கா நகரி என்பது “லங்காபுரம்” எனவும் எழுதப்பட்டன. ஆனால் “லங்கா” என்ற சமஸ்கிருத பதம் இலங்கை முழுவதற்கும் உரிய பெயராக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாதோட்டம், லங்காநகரி இராஜதானியிலிருந்த விபீஷணனின் ஆட்சி, தென்னிலங்கைக்கு மாறியதும், லங்கா நகரி இராஜதானிக்கு வடக்கே இருந்த பூநகரி இராஜதானியும், அதற்கு தெற்கேயிருந்த நாகதாழ்வு - மாந்தை இராஜதானியும் பலமுள்ளவையாக மாறின.

02 மாந்தை இராஜதானி

கலியுகத்தில் ஆட்சி செய்த விபீஷணனுடைய காலத்தில், அயோத்தி நாட்டின் கட்டளைப்படி, ஆரியர்களின் விஷ்ணு வழிபாட்டு வைஷ்ணவ சமயம் பின்பற்றப்பட்டது. விபீஷணனுடைய பரம்பரையினர் நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்ததாக குறிப்புகள் உள்ளன.

விபீஷணன் தென்னிலங்கையில் தனது ஆட்சியைப் பரப்பிய காரணத்தினால், வடமேற்குப் பகுதியில் இருந்த தமது நாகதாழ்வு நிலப்பிரதேசத்தில் நாகர்கள் நிர்வாகத்தை நிலை நிறுத்தியிருந்தனர். இதனால் இந்தப் பிரதேசம் நாகநாடு எனவும், நாகதீபம் எனவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளமைக்கு வரலாறுகளும், வரைபடங்களும் சான்று பகருகின்றன. நாகதாழ்வு-மாந்தைப் பிரதேசத்தில் பிரபலமான இராஜதானியாக மாந்தை இருந்தது.

02. வரைபடம் : நாகநாடு

கி.மு.3ம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட இரண்டாவது கடல் கொந்தளிப்பினால் மாந்தை நிலப்பிரிவை பிரித்த மண்ணாறு பரவைக்கடல் மேலும் அகலமாகியது. இதனால் இங்கிருந்த இறங்கு துறை கப்பல் போக்குவரத்திற்கு உகந்ததாக மாறியது. மாந்தை இராஜதானிக்கு மேற்கேயிருந்த மண்ணாறு (மன்னார்) தீவகம் தனியான இராஜதானியாக யாழ்ப்பாண இராஜதானியுடன் இருந்தமை தெளிவாகிறது.

இங்கிருந்த நாகர் குலத்தவர்கள் பௌத்த சமயத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளனர். தென்னிந்தியாவிலிருந்து சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் மாந்தையில் தமது இராஜதானியை நிறுவியிருந்தனர் என்பதற்கு தமிழ் இலக்கியங்கள் சான்று பகருகின்றன. இங்கிருந்த இறங்குதுறை மண்-தொட்ட என சமஸ்கிருத மொழியில் அழைக்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் மாந்-தொட்டை என தமிழ் வரலாறுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

03. அடங்காப்பற்று இராஜதானிகள்:

இலிங்க வழிபாட்டை பின்பற்றி சைவ சமயத்தை கடைப்பிடித்த இராவண மகாராசா சமாதியிருந்ததும், அவருடன் இருந்த இயக்கர் மற்றும் நாகர் குல ஆதரவாளர்கள் மாதோட்டம் இராஜதானிக்கு கிழக்கேயும், தெற்கேயும் உள்ள பகுதிகளில் குடியேறியமை தெரியவருகிறது. மாதோட்டம் மற்றும் மாந்தை இராஜதானிக்கு கிழக்கே இயக்கர், நாகர் குடியேறிய பகுதி மேற்கு மூலை எனவும், அதற்கு கிழக்கேயிருந்த பகுதி கிழக்கு மூலை எனவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

03. வரைபடம் : கிழக்கு மூலை, மேற்கு மூலை

சமயம், குலம் மற்றும் வழிபாடுகளில் வேறுபட்ட குலத்தவர்கள் இராவண மகாராசாவை பின்பற்றிய காரணத்தினால், சமய வேறுபாடுள்ள இரண்டு குலத்தவர்கள் ஒன்றாக குடியேறிய காரணத்தால், இந்தப் பிரதேசத்தில் இலிங்க வழிபாடும், நாகவழிபாடும் ஒன்றாகக் கலந்திருந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. நாகர்கள் குளங்களைக் கட்டினார்கள். இயக்கர்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்கினார்கள். நாகர்கள் குளக்கட்டுக்களிலும், அவற்றின் அருகேயும் நாக வழிபாட்டிற்கான ஐந்து தலை நாகசிலைகளை நிறுவினார்கள். இயக்கர் குலத்தவர்கள் இலிங்க வழிபாட்டிற்கான இலிங்க சிலைகளை அமைத்து வழிபட்டுள்ளார்கள்.

இதனால், செல்வச் செழிப்புள்ள பிரதேசமாக பெருநிலப்பரப்பு மாறியிருந்தது. அதே நேரம் மாதோட்டம், லங்கா நகரி இராஜதானியின் கீழிருந்தவர்கள், கிழக்கு மற்றும் மேற்கு மூலையில் இருந்த இராவண மகாராசாவின் ஆதரவாளர்களை பரம எதிரிகளாக கணித்து வைத்திருந்தனர். அவர்கள் அடிக்கடி இராவண மகாராசாவின் ஆதரவாளர்கள் மீது படையெடுத்துத் தாக்குதல்களை நடத்தி வந்தனர்.

இராவண மகாராசாவின் ஆதரவாளர்கள் என்ற ரீதியில், இயக்கர், நாகர் இரண்டு இனங்களும் தனித்தனியாக குடியேறி பிரதேசங்களை நிர்வகித்து வந்தார்கள். அதனால் இவர்களுக்கென தனியான இராஜதானிகள் எதுவும் இருந்ததற்கான வரலாற்றுத் தகவல்கள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இந்தப் பிரிவின் மீது, விபீஷணன் ஆட்சி செய்த மாதோட்டம், லங்கா நகரி இராஜதானியினர் தாக்குதல் நடத்த வந்தால், இரண்டு பிரிவினரும் தமது பிரதேசத்தைப் பாதுகாக்க ஒன்றாக நின்று எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளமை தெளிவாகிறது. இதனால் யாராலும் இவர்களை அடக்க முடியவில்லை. அடக்க முடியாதவர்கள் வாழ்ந்த காரணத்தினால் அடங்காத பிரிவு எனவும், சுதந்திரமான பிரிவு எனவும் அழைக்கப்பட்டது என வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

இயக்கர், நாகர் நிர்வாகம் செலுத்திய பகுதிகளில் சிறிய அளவிலான இராஜதானிகள் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மலைப் பிரதேசங்களில் அமைந்திருந்த சிவலிங்க ஆலயங்களிலும் மற்றும் ஆறுகளை மறித்துக் கட்டப்பட்ட குளக்கரைகளிலும் நாக இராஜதானிகள் இருந்ததாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. வாவெட்டி மலை, மண்ணாகண்டல் மலை, குருந்தனூர் மலை, கும்பகன்னன் மலை, முதலியாகல்லு மலை, போன்றவற்றையும், தண்ணி முறிப்புக்குளம், முறிப்புக்குளம், மண்மலைக்குளம் (முத்தையன்கட்டுக்குளம்), பாலிக்குளம் (வவுனிக்குளம்), வவுனியன் பெரியகுளம், வவுனியன் விளாங்குளம் (வவுனியாக்குளம்), பாவற்குளம் போன்ற இடங்களில் சிற்றரசுகளின் இராஜதானிகள் இருந்ததாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் தலைமை அதிகாரிகளின் வாழ்விடங்களாகவே இருந்துள்ளன என்பதும், இராஜதானி என்ற வரைவிலக்கணத்திற்குள் கூறக்கூடிய அளவிற்கு அமையவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கன.

04. பாணன்கமம் : இராஜதானி

“மாதோட்டம் லங்கா நகரி” என்ற சமஸ்கிருத மொழிப் பெயரைக் கொண்ட இராஜதானியில் விபீஷணனுடைய பரம்பரையினர் ஆட்சி செய்த காலத்தில், தென்னிந்தியாவிலிருந்து யாழ் வாசிப்பதில் சிறந்த ஒருவர் வந்திருந்தார். பார்வை இழந்திருந்த அவர் அங்கிருந்த யாழை வாசிக்க விரும்பினார். பாணருடைய வாசிப்புத் திறமையை தெரிந்து கொள்ள அவையில் திரைமறைவில் இருந்த வண்ணம் அரசர் கேட்டார். இதனை பாணர் புரிந்து கொண்டு அவர் மீது சினம் கொண்டார். இதனை விளங்கிக் கொண்ட அரசன் அவருக்கு பரிசில்கள் வழங்கி கௌரவித்தான் என்று ஒரு வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.

இராவணனுடைய ஆதரவாளர்கள் வாழ்ந்த எல்லைக்குட்பட்ட பெரிய குளத்தையும், அதனோடு சேர்ந்த வயல்வெளியையும் மற்றும் மணல் திடல் ஒன்றையும் அவருக்கு பரிசாக அரசர் வழங்கினார். மாதோட்டம் லங்கா நகரி இராஜதானிக்கு திறை செலுத்துவதை தவிர்த்து வந்த இராவண மகாராசாவுடைய ஆதரவாளர்களை அடக்கி, அவர்களின் பலத்தைக் குறைத்து, திறை சேகரிப்பதே லங்கா நகரி இராஜதானியின் நோக்கமாக இருந்தது. இதனால் அங்கு குடியேறியிருந்த இராவண மகாராசாவுடைய ஆதரவாளர்கள் தெற்கு நோக்கி இடம்பெயர்ந்தனர். பாணன் தனக்கு கிடைத்த குளத்தையும் பரிசுக் காணியையும் திருத்தி, பலமுள்ள இராஜதானியாக மாற்றினார்.

04. வரைபடம் : பாணன்கமம்

கிழக்குமூலை, மேற்குமூலைப் பிரதேசங்களில் இருந்த அடக்க முடியாதவர்களை அடக்கி, அவர்களிடமிருந்து திறை சேகரித்து, லங்கா நகரி இராஜதானிக்கும், யாழ்ப்பாணம் இராஜதானிக்கும் வழங்க வேண்டும் என்ற கட்டளை பாணன்கமம் இராஜதானிக்கு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. இதே நேரம் கிழக்கு மூலை, மேற்கு மூலைப் பிரிவுகளில் வாழ்ந்த இயக்கர், நாகர் குலத்தவர்கள், இரண்டு இராஜதானிகளையும் எதிரிகளாகவே கணித்திருந்தனர்.

வன்னியர் வருகை:

கி.பி. 1450 ஆண்டுகளில் இரண்டாவது தடவையாக தென்னிந்திய வன்னியர்கள் 60 பேர் பொலனறுவையில் இருந்த சோழ இளவரசனுக்கு மணப்பெண் ஒருவரை அழைத்து வந்தனர். திருமண வைபவம் இடம்பெற்ற பின்னர் வந்திருந்த வன்னியர்களுள் 59 பேர் யாழ்ப்பாண இராஜதானியின் கீழிருந்த பாணன்கமத்தில் குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

பொலனறுவையில் இருந்த வன்னியர் ஒருவர் நுவர (அனுராதபுரம்) பிரதேசத்திற்குள் அடங்கிய கலாவெவ என்ற பகுதிக்கு திசாவையாக அனுப்பப்பட்டார் என்று வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. நுவர (அனுராதபுரம்) இராஜதானிக்குட்பட்ட கலாவெவவிலிருந்த திசாவைக்கும், பாணன்கமத்திலிருந்த வன்னியனார்களுக்கும் இடையில் தொடர்புகள் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கோவில் பற்றுக்கள்:

புராதன காலத்தில் பிரதேசத்தில் இருந்த காணிகள் அல்லது கிராமங்கள் கோவில்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. பல காணிகள் ஒன்றாக இருந்ததினால் கோவில் காணிகள் அடங்கிய பிரதேசம் கோவில் பற்று எனவும் அழைக்கப்பட்டது. அதேபோல பரந்த பிரதேசத்திலிருந்த மக்கள், மாதோட்டத்திலிருந்த லங்காநகரி, மற்றும் பாணன்கம இராஜதானி, யாழ்ப்பாண இராஜதானி போன்றவற்றிற்கு அடங்காமல், திறை செலுத்துவதை தவிர்த்து வந்த காரணத்தினால், அடங்காப் - பற்று எனவும் அழைக்கப்படத் தொடங்கியது.

அடக்கமுடியாதவர்கள் இருக்கும் அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசத்தில் இருப்பவர்களை அடக்கி, திறைசேகரித்து யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்கு வழங்கும்படி பாணன்கமத்திலிருந்த வன்னியர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தனர். அதேநேரம் இயக்கர் நாகர் குடியேறியிருந்த பகுதிகளிலிருந்து தம்மை வெளியேற்றி தமது நிலத்தைப் பறித்து, ஆரிய ஆதரவுள்ளவர்களுக்கு வழங்கி, பாணன்கம இராஜதானியை உருவாக்கியதோடு, தம்மை அடக்கி திறை சேகரிப்பதற்கான உரிமையையும் வழங்கியிருந்த காரணத்தினால் இராவண மகாராசாவுடைய ஆதரவாளர்கள், பாணன்கம இராஜதானியைப் பரம எதிரியாகவே கருதினர்.

விபீஷணன் பரம்பரையினரின் ஆட்சி இடம்பெற்ற மாதோட்ட - லங்கா நகரி இராஜதானியும், பாணன்கம இராஜதானியும் சேர்ந்து, அடங்காத பிரிவுகளில் இருந்தவர்களிடமிருந்து திறை சேகரிப்பதற்காக தாக்குதல்களை நடத்தினர். இந்த தாக்குதல்களை, இராவண மகாராசாவின் ஆதரவாளர்களான இயக்கர் நாகர் தோற்கடித்தனர். இந்த நிலைமை நீண்ட காலம் தொடர்ந்து கொண்டே இருந்தது.

மேற்கே விபீஷணன் ஆட்சிக்கு உட்பட்டதும், வைஷ்ணவ சமயத்தை கடைப்பிடித்தவர்களான மாதோட்டம் லங்காநகரி இராஜதானிக்கும், வடக்கே இருந்த யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்கும் இடையில் பாணன்கம இராஜதானியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு தெற்கே அடங்காப்பற்று இருந்தது.

05. கரிக்-கட்டு-மூலை இராஜதானி (குமுழமுனை)

புராதன காலத்தில் யானை வியாபாரம் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருந்தது. பெருநிலப்பிரிவின் கிழக்குப் பகுதியில் பிடிக்கப்படும் யானைகள் கட்டப்படும் இடம் “கரிக்- கட்டு - மூலைப் பிரிவு” என அழைக்கப்பட்டது. கிழக்குக் கரையோரப் பகுதியில் கரிக்-கட்டு மூலைப் பிரிவில் குமுழமுனை அல்லது அதிரியங்கோடு என்ற பெயரில் யானைத்தளம் இருந்துள்ளது. அதேபோல மேற்குக் கரையோரப் பிரதேசத்தில் பூநகரியில் யானைத்தளமும், தலைநகரமும் இருந்ததையும் குறிப்பிடலாம். குமுழமுனையில் இராஜதானி இருந்தமைக்கு பல அடையாளங்களும், யுத்த அழிவுகளும் இருந்துள்ளன.

05. வரைபடம் : கரிக்-கட்டு மூலை

குமுழமுனை - குருந்தனார் மலையில் சிவலிங்க ஆலயம், கொட்டுக்கிணற்றடி பிள்ளையார் ஆலயம், கற்பகப் பிள்ளையார் ஆலயம் போன்ற இடங்களில் உள்ள சைவ ஆலயங்கள் சான்று பகருகின்றன.

முல்லைத்தீவில் மாப்பாணர்

பாணன்கமத்தில் நிர்வாகம் செலுத்திய வன்னியர்களின் அழைப்பையேற்று திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை போன்ற இடங்களில் இருந்து மாப்பாண வேளாளர் படகுகளில் வடபுலத்திற்கு வந்துள்ளனர். திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்து வந்த மாப்பாணர்கள் முல்லைத்தீவில் வந்திறங்கினர். அவர்களின் தலைவராக இளஞ்சிங்க மாப்பாணர் இருந்துள்ளார். இவர் கரிக்-கட்டு மூலைப் பிரிவில் இருந்த சுதேசிகளை அடக்கி நிர்வாகத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார். மேல்பற்றுப் பிரிவிலிருந்த வேடர்கள் தென்பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்தனர் என்று வரலாற்றில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பின்னர் இளஞ்சிங்க மாப்பாணருடன் வந்திருந்த உறவினர்கள் கரிக்-கட்டு மூலை மற்றும் மேல்பற்றின் ஒரு பகுதி ஆகியவற்றில் நிர்வாகம் செலுத்தினார்.

பாணன்கமத்திலிருந்த வன்னியனார்கள் நாடு திரும்ப தயாரானதும், முல்லைத்தீவில் இருந்த மாப்பாண வேளாள குலத்தைச் சேர்ந்த இளஞ்சிங்க மாப்பாணரை, பாணன்கமத்திற்கு அழைத்து, வன்னியனாராக முடிசூட்டினர். பாணர் குலத்தைச் சேர்ந்தவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாணன்கம இராஜதானியில், இரண்டாவதாக வன்னியர்களின் நிர்வாகம் நடைபெற்றது. முன்றாவதாக பாணன்கமத்தில் முல்லைத்தீவு மாப்பாண குலத்தைச் சேர்ந்த இளஞ்சிங்க மாப்பாணரின் நிர்வாகம் ஆரம்பித்துள்ளமை தெளிவாகிறது.

பாணன்கமத்தில் மாப்பாண குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் வன்னியனாராகப் பதவி வகித்த முதலாவது சந்தர்ப்பம் இதுவாகும். இதனால் கரிக்-கட்டு மூலையிலும் ஏனைய கரையோரப் பிரிவுகளிலும் முல்லைத்தீவு இளஞ்சிங்க மாப்பாணருடைய உறவினர்கள் வன்னியனார்களாகவும், நிர்வாகிகளாகவும் பதவியேற்றனர்.

இளஞ்சிங்க மாப்பாணர் பரம்பரையில் வந்த கயிலைவன்னியனார் என்பவர், கி.பி.1644 தொடக்கம் 1658 வரையிருந்த போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும், 1659 தொடக்கம் 1678 வரை ஒல்லாந்தர் காலத்திலும், பாணன்கமத்தில் வன்னியனார் பதவி வகித்துள்ளார். அவருக்குப் பின்னர் பரம்பரை நியமனமாக காசியனார் பதவியேற்றார். பின்னர் அவரை ஒல்லாந்தர் பதவியிலிருந்து நீக்கினர்.

கி.பி.1783 களில் ஒல்லாந்தருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் குமுழமுனைப் பிரதேசத்தில் இருந்த பல சைவ ஆலயங்கள் சிதைக்கப்பட்டன என்பதை வரலாறுகளில் காணலாம். அந்தச் சிதைவுகள் குமுழமுனையில் இராஜதானி இருந்தமைக்கும், அதனை அழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அந்நியருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது என்பதற்கும் சான்றுகளாக உள்ளன.

குழுமுனைக்கு கிழக்கே சிலாவத்தை, அளம்பில், செம்மலை, முல்லைத்தீவு போன்ற குடாக்கள் ஊடாக தொடர்ச்சியாக யானை ஏற்றுமதி இடம் பெற்றுள்ளமையே தாக்குதலுக்கான காரணமாகும்.

06. யாழ்ப்பாண இராஜதானி (யாழ்ப்பாணம்)

மாதோட்டத்தில் இருந்த லங்கா நகரி இராஜதானி அரசவையில், யாழ் வாசித்துப் பரிசாகக் கிடைத்த மணல்திடலை திருத்தி ஒரு இராஜதானி அமைக்கப்பட்டதாக பல தகவல்கள் கூறுகின்றன. வடபுலத் தமிழ் மக்களின் முக்கிய இராஜதானியாக “யாழ்ப்பாணம்” திகழ்ந்துள்ளது.

கி.பி. 4ம் நூற்றாண்டுகளில் பெருநிலப்பரப்பில் நிர்வாகம் செலுத்திய வன்னியனார்கள் தமது நிர்வாக அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்த காரணத்தினால், தென்னிலங்கையில் இருந்து வந்த அக்ரபோதி மன்னன், அவர்களை அடக்கி, யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்குத் திறை செலுத்தும்படி கட்டளையிட்டிருந்தான்.

தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த பல இன மன்னர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்ததாக கூறப்பட்டுள்ளது. முல்லைத்தீவில் திருச்சிராப்பள்ளி மாப்பாண குலத்தவரான இளஞ்சிங்கர் நிர்வாகம் செலுத்திய சமகாலத்தில், மதுரையைச் சேர்ந்த மாப்பாண வேளாளர், “மடப்பளி வேளாளர்” என்ற இரண்டு பிரிவினர் யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறியுள்ளனர்.

அந்நியருடைய ஆட்சிக்காலத்தில், யாழ்ப்பாண இராஜதானியில் மாப்பாண மடப்பளி வெள்ளாளர்கள் அதிகாரத்திலிருந்தார்கள். அவர்கள் அந்நியர்களுடன் நல்லுறவைப் பேணி, டொன் பிலிப், டொன் தியோகு போன்ற பட்டங்களைப் பெற்று முதலியார்களாகவும், ஆராச்சிகளாகவும் பதவி வகித்து வந்தனர்.

பாணன்கமத்தில் பரம்பரை நியமனமாக நியமிக்கப்பட்ட காசியனாரை பதவி நீக்கம் செய்த பின்னர்; யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவரும், முதலியார் பதவி வகித்தவரும், பூநகரி, கரைச்சிப் பகுதிகளில் விவசாயம் செய்தவருமான, டொன் பிலிப் நல்ல மாப்பாண முதலியை, பாணன்கமத்திற்கு வன்னியனாராக ஒல்லாந்தர் நியமித்தனர். அதற்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்கு கீழ்ப்பட்டதாக, திரும்பவும் பாணன்கமம் இராஜதானி இருந்துள்ளது. அந்நியராட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் முதலியார் பதவி வகித்த யாழ்ப்பாண மாப்பாண குலத்தவர்கள் பலர், பெருநிலப்பரப்பின் பல பிரதேசங்களுக்கு வன்னியனார்களாக பதவி உயர்த்தப்பட்டு நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இதனால் வன்னி நிர்வாகப்பிரிவு எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

மடப்பளி குலத்தவர்:

மடப்பளி குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் கலாவெவ பிரதேசத்திற்கும் திசாவையாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார் என்பது, கண்டியிலிருந்த நாகநாத முதலியாருடைய தொடர்புகளில் இருந்து தெரியவிருகிறது. கலாவெவலிருந்த

திசாவையினருக்கும், முல்லைத்தீவு பகுதியில் வன்னியனார் பதவி வகித்த முல்லைத்தீவு மாப்பாண குலத்தவர்களுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பிருந்துள்ளமைக்கு பின்வரும் நிகழ்வுகள் உதாரணமாகின்றன.

ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாணத்தில் கோட்டை கட்டி முடித்ததும், அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து கண்டி இராஜதானியில் இருந்து படையெடுப்பு இடம்பெற்ற போது பெருநிலப்பரப்பை ஊடறுத்துச் சென்ற கண்டிப் படையினருக்கு வன்னிப் பிரதேசத்தில் இருந்த வன்னியனர்களும் படை உதவி வழங்கியிருந்தார்கள். அது யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்கோ அல்லது மக்களுக்கோ எதிரானதல்ல. அந்நிய ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கே வன்னியனர்களும் ஆதரவு வழங்கியிருந்தார்கள் என்பதே உண்மையான விடயமாகும்.

ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த அந்நியராட்சிக்கு எதிராக நடைபெற்ற எதிர்ப்பிற்கு வன்னியனர்களும் உதவி வழங்கினார்கள் என்று அந்நிய வரலாறுகள் எழுதப்பட்டிருப்பது, அது அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசம், யாழ்ப்பாண இராஜதானிக்கு எதிரானது என்ற எண்ணப்பாடு மேலோங்குவதற்கு ஒரு காரணமாக இருந்தது என்று கூறலாம். வரலாறுகள் இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட காரணமாகிவிட்டன என்பதும் துரதிருஷ்டமான விடயமாகும்.

இந்தத் தொடர்புகள் பற்றி போர்த்துக்கேயர் மற்றும் ஒல்லாந்தர் ஆகியோர்களுடைய குறிப்புகள் உள்ளன. அனுராதபுர தலைநகரத்துடன் இருந்த தொடர்பு கண்டி இராஜதானியுடன் சேர்ந்தது என்ற காரணத்தினால் பிற்காலத்தில் வன்னியனர்கள் கண்டி இராஜதானியுடன் தொடர்புடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்று போர்த்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும் எழுதி வைத்துள்ளனர்.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் மேலும் பல பிரிவுகள் பிரிக்கப்பட்ட போது ஏற்கனவே இருந்த இயற்பெயர்களோடு பற்று என்ற தமிழ்ப்பதமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. உதாரணமாக, கரைதுறைப்பற்று, முள்ளியவளைப் பற்று, புதுக்குடியிருப்புப் பற்று, குமுளமுனைப்பற்று போன்ற பல பிரிவுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

கி.பி.1783களில் ஒல்லாந்த கப்ரன் தோமஸ் நாகெல் முல்லைத்தீவை தனது நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுத்தபோது, கரிக்கட்டு மூலைப் பகுதிக்கு வன்னிச்சியாக இருந்த சின்னநாச்சன், தனது தம்பியான பண்டாரத்துடன் நுவரகலாவெவ சென்று சரணடைந்திருந்தார் என்பதும், பின்னர் நுவரகலா வெவவிலிருந்த திசாவை குமாரசிங்கனைத் திருமணம் செய்து கொண்டமையில் தெளிவாகிறது. இதனால் நுவரகலாவெவிலிருந்த குமாரசிங்கதிசாவை கரிக்கட்டு மூலைக்கு “அயிலாந்தி” வன்னியனாராக இருந்தார் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பிற்காலத்தில் கரிக்கட்டுமூலைக்கு மேற்கேயும், வவுனியாவிற்கு வடகிழக்கேயும் உள்ள பகுதி மேல்பற்று என மாற்றப்பட்டுள்ளது. வரலாற்றாசிரியர் ஜே.பி.லூயிஸ் அவர்கள் இதனை “மேற்கு மூலை” என்று அழைக்காமல்

எதற்காக “மேல்பற்று” என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர் என்பது புரியவில்லை எனச் சந்தேகம் எழுப்பியுள்ளமை முக்கியமான வரலாற்றுச் சான்றாகும்.

மேற்கே மாதோட்டம் நிலப்பிரதேசத்திற்கு கிழக்கேயிருந்த பகுதி, கிழக்குமுலை என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு முலைக்கு தென்மேற்கேயிருந்த பகுதி மேற்கு முலை என அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

06. வரைபடம் : யாழ்ப்பாணம்

இராஜதானிகளின் பெயர்களையும், வரலாறுகளையும் தவறாக விளங்கிக்கொண்ட தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள், மாதோட்டத்திலிருந்த “லங்கா நகரி” இராஜதானியை அனுராதபுரம் (லங்கா புரம்) இராஜதானியெனவும், யாழ்ப்பாண இராஜதானியின் கீழிருந்த “பாணன்கமம்” இராஜதானியை யாழ்ப்பாண இராஜதானியெனவும் எழுதிய காரணத்தினால், நாட்டிலிருந்த தமிழ், சிங்கள இனங்களுக்கிடையில் கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்பட, இதுவும் ஒரு காரணமாக அமைந்து விட்டது என்பது வெளிப்படையான விடயமாகும்.

கி.மு. 5ம் நூற்றாண்டுகளில் விஜயனுடைய வருகையின் பின்னர் லங்காவில் இருந்த அனுராதபுரம் இராஜதானி லங்காபுரம் என மாற்றப்பட்டதாக எந்த வரலாற்றிலும் இல்லை. ஆனால் “தமிழ் வரலாறுகளில் லங்காபுரம்” என்பது “அனுராதபுரம்” என எழுதப்பட்டிருப்பது தவறான மொழிபெயர்ப்பாகும்.

07. அனுராதபுர இராஜதானி (அனுராதபுரம்):

“லங்கா” என்ற சமஸ்கிருத பதம் இராவண மகாராசா காலத்தில் மாதோட்டம் பிரிவிற்கு இருந்தது. அவருக்குப் பின்னர் விபீஷணனுடைய ஆட்சி காலத்தில் தென்னிலங்கைக்கும் உரிய பெயராக இருந்தது.

கி.மு.5ம் நூற்றாண்டுகளில் விஜய மகாராசாவின் வருகைக்குப் பின்னர் லங்கா என்ற பதம் இலங்கை முழுவதற்கும், மற்றும் லங்காபுரம் என்பது மாதோட்டம் லங்கா நகரி இராஜதானிக்கும் வைக்கப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது. “புரம்” என்ற பதம் பாளி மொழிச் சொல்லாகும்.

விஜய மகாராசாவின் ஆட்சி கிழக்குக்கரை தம்பபன்னியிலிருந்து அனுராதபுரம் வரை பரவி இருந்ததாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது. அனுராதபுரமும் நுவர என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. சிங்கள மொழியில் நுவர என்பது தலைநகரத்தைக் குறிக்கும் பதமாகும். நுவர என்ற பதத்திலேயே கண்டியும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

அனுராதபுரம் கண்டி இராஜதானியின் கீழ் இருந்துள்ளதாக வரலாறுகள் சுட்டுகின்றன. அனுராதபுர தலைநகரைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் வன்னியனார் பிரிவுகளும், திசாவை என்ற பதவி வகித்தவர்களுடைய பிரிவுகளும் இருந்துள்ளன. இவற்றுடன் கிழக்கு முலை, மேற்கு முலை என்ற அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசம் நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இருந்துள்ளது.

08.கண்டி இராஜதானி

இலங்கையில், அந்நியராட்சி முழுமையாக ஆரம்பிக்கும் வரை மத்திய மாகாணத்திலுள்ள கண்டி (Kandy) இராஜதானி இருந்துள்ளது. இந்த இராஜதானியுடன் தொடர்புடைய சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களில் இருந்தவற்றுள் அனுராதபுர இராஜதானியும் ஒன்றாகும். கண்டி மற்றும் அனுராதபுர இராஜதானிகள், வடமாகாண இராஜதானிகளுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கு, அடங்காப்பற்று பிரதேசம் முக்கிய தளமாக இருந்தது. இரண்டு இராஜதானிகளிலும் ஆட்சிகள் மாறுபடும்போது ஏற்படும் விளைவுகள் அடங்காப்பற்றுப் பகுதியிலும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

சிங்கள மொழியில் இந்த இராஜதானி நுவர (அகநுவர) எனவும், அந்நியமொழிகளில் கண்டி (Kandy) என அழைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். அதேபோல அனுராதபுர இராஜதானியும் நுவர எனவும், அந்நிய மொழிகளில் கண்டி (Kandy) எனவும் எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கண்டியில் ஏற்பட்ட அரசியல் குழப்பங்களின்போது, ஆங்கிலேயரின் பலத்தைக் குறைப்பதற்கு, திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு ஆகிய கரையோரப் பிரதேசங்களில் தாக்குதல்களை ஆரம்பிக்கும்படி அனுராதபுர இராஜதானி ஊடாக, நுவரகலாவெவ திசாவைக்கு, கண்டி இராஜதானியிலிருந்து செய்தி அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அதன்படி 1803ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் பண்டாரம் வன்னியனார் கொட்டியாரத்திலிருந்து தாக்குதல்களை ஆரம்பித்திருந்தார் என்று வரலாறு கூறுகின்றது.

அடங்காப்பற்றிற்கு சுற்றியிருந்த இராஜதானிகளுடன் இதுபோல பல சம்பவங்கள், தொன்றுதொட்டு இடம் பெற்றுள்ளமை வரலாறுகளில் காணப்படுகின்றன. இதனால் பெருநிலப் பிரதேசத்தில் பல இராஜதானிகளின் பங்களிப்புகளும், பாதிப்புகளும் ஏற்பட்டுள்ளதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. அந்நியர்களால் வரையப்பட்ட நில அளவை வரைபடங்களில் பிரதேசத்தில் உள்ள இடங்கள், குளங்கள் அனைத்தும் குறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இந்தப் பிரதேசத்தை அபிவிருத்தி செய்வதில் அந்நியர்கள் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தமை தெளிவாகிறது.

காலப்போக்கில் நிர்வாகங்களில் ஏற்பட்ட குழப்பங்கள், மக்கள் இடப்பெயர்வு போன்றவற்றால் பிரதேசம், காடுகளாக மாறியிருந்தமையால் அபிவிருத்திகள் எதுவும் முழுமையாக நடைபெறவில்லை. இவற்றை முறையாக ஆய்வு செய்யாமல், வெறுமனே புராதன காலந்தொடக்கம் இந்தப் பிரதேசம் காடுகளாக இருந்தது என்று வரலாற்றாசிரியர்களால் வரலாறு எழுதப்பட்டமையும், பிரதேசம் பற்றிய கணிப்பில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

கட்டுரைக்கான படங்கள்:

01. வரைபடம் : லங்கா நகரி	04. வரைபடம் : பாணன்கமம்
02. வரைபடம் : நாகநாடு	05. வரைபடம் : கரிக்கட்டு மூலை
03. வரைபடம் : கிழக்கு மூலை, மேற்கு மூலை	06. வரைபடம் : யாழ்ப்பாணம்

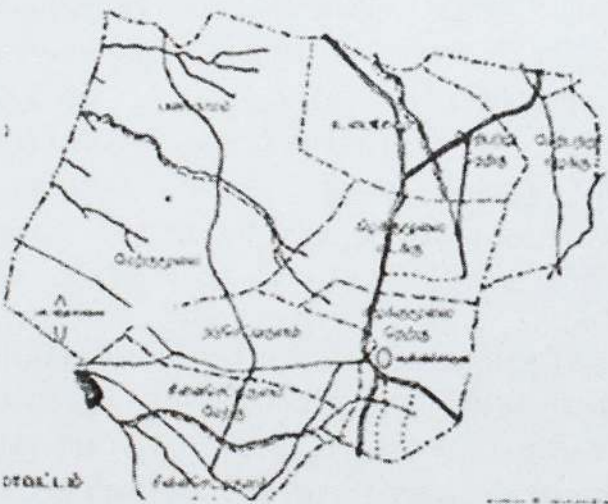

வரைபடம் 01

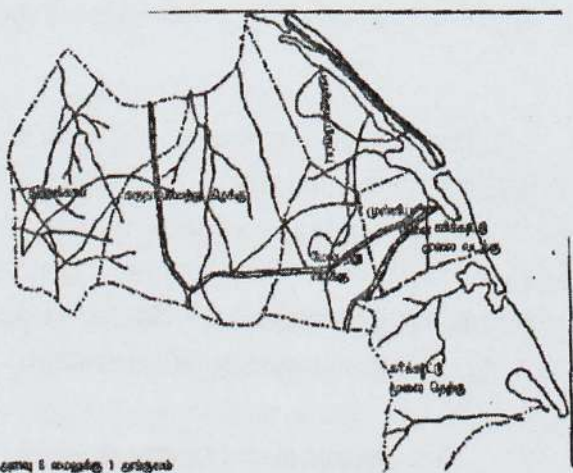
வரைபடம் 02

வரைபடம் 03

வரைபடம் 04

வரைபடம் 05

வரைபடம் 06

நெஞ்சில் நிலைத்து நினைவுகள் சில.....

கலாநிதி தமிழ்மணி அகலாங்கன்

வவுனியா நகருக்கு மேற்கே மன்னார் வீதியில் வவுனியாவிற்கு எட்டு கிலோமீற்றர் தூரத்தில் இருக்கும் சந்திக்குப் பம்பைமடுச் சந்தி என்று பெயர். சந்தியிலிருந்து தெற்கே சென்றால் செக்கடிப்புலவுக் கிராமத்தையும், வடக்கே சென்றால் பம்பைமடுக் கிராமத்தையும் அடையலாம்.

நேரே மன்னார் வீதியில் தொடர்ந்து சென்றால் இரண்டு கிலோமீற்றருக்குள் வவுனியாப் பல்கலைக்கழகத்தை அடையலாம். நாங்கள் பம்பைமடுவுக்கே செல்வோம். சந்தியிலிருந்து வடக்கே கிட்டத்தட்ட மூன்றரைக் கிலோமீற்றர் தூரத்தில் பம்பைமடுக் கிராமம் உள்ளது.

இந்த இடைத்தூரம் இரண்டு பக்கங்களும் காடுகளால் சூழப்பட்டிருந்தது. கிரவல் வீதி. இப்போது தார்வீதி. வீதியில் தொடர்ந்து சென்றால் பம்பைமடு, வைகாளி கூளாங்குளம், அலியன் சாய்ந்தகுளம், பெருக்கங்குளம், பெரியகட்டு, கிடாய்ச்சூரி என தொடர்ச்சியாகக் கிராமங்கள் இருந்தன.

இப்போது அலியன் சாய்ந்தகுளம், பெருக்கங்குளம் ஆகிய கிராமங்கள் வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றன. பெரியகட்டில் ஓரிரு குடும்பங்களைக் காணலாம். கிடாய்ச்சூரி மிகப்பெரிய வளர்ச்சியைக் கண்டுவிட்டது.

இற்றைக்கு ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பு பம்பைமடுதான் வளர்ச்சியடைந்த கிராமமாக இருந்தது. அலியன்சாய்ந்தகுளம் ஐம்பதுகளிலேயே குடியிருப்புகளை இழந்துவிட்டது. அங்கு ஒருகொலையும் நடந்திருந்தது. பெருக்கங்குளத்தில் ஒரு குடும்பம் இருந்தது. தொண்ணூறுகளில் அந்தக்குடும்பமும் இல்லாமற்போய்விட்டது.

பெரியகட்டில் அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் ஒரே இரவில் மூன்று கொலைகள் நடைபெற்றதோடு, அந்த ஊரும் பொலிவிழந்தது. இருப்பினும் ஓரிரு குடும்பங்கள் இப்போதும் உள்ளன.

பம்பைமடுச் சந்தியிலிருந்து பம்பைமடுவிற்குச் செல்லும் வழியில் ஒரு கொலை நடைபெற்றது. இது ஐம்பதுகளில் என நினைக்கின்றேன். அதன்பின் அங்கிருந்து வவுனியாவிற்குச் சென்று படித்த சில மாணவர்களின் படிப்புத் தடைபட்டது.

பம்பைமடுக்குளம் ஒரு பெரியகுளம். (Mayor Tank) இப்போது நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் பராமரிப்புக்குள் இருக்கிறது. இதன் பராமரிப்புக்கென ஒரு உத்தியோகத்தரும் உள்ளார். பம்பைமடுக்குளத்தின் கிழக்கில்

பாலாமைக்கல்லுக்குளமும், தெற்கில் கல்வெளி கூளாங்குளமும் உள்ளன. மேற்கில் பெரியகட்டுக்குளம், வைகாளித்தேவன் குளம் என்பன உள்ளன. பெரியகட்டு ஓரளவு பெரியகுளமாகும்.

தென்மேற்கில் வைகாளிகூளாங்குளம், அலியன் சாய்ந்தகுளம், பெருக்கங்குளம், வள்ளிக்குளம் என்பன உள்ளன. வடக்கில் எய்ப்பன்றித்தாயன்குளம், சுப்போடையார் புளியங்குளம் என்பனவும், வடகிழக்கில் பொடுங்கன் புலவுக்குளமும் உள்ளன. வடமேற்கில் கற்குளம் உள்ளது. புலிதாக்கிக்குளம் என்ற பெயரில் ஒரு குளம் காணப்பட்டுள்ளது. இவை சிறிய குளங்கள்.

பம்பைமடுக்குளம் நல்ல நீர்வரத்துள்ள குளம். அதன் நீரேந்து பகுதி பரந்த பெருவெளி எனலாம். குளக்கட்டு இரண்டரைக் கிலோமீற்றர் நீளம் கொண்டது. முந்நாறு ஏக்கருக்கு மேல் நீர் பாய்ச்சப்படும் வயல்களைக் கொண்டது. இந்தக்குளம் முற்றாக வற்றுவது மிகக் குறைவு. ஓரிரு தடவைகள் முற்றாக வற்றியிருக்கிறது. அனேகமாக இரண்டு போக வேளாண்மை செய்யும் அளவுக்கு நீரைத் தேக்கி வைத்திருக்கக் கூடிய குளம்.

இந்தக் குளத்தின் கீழுள்ள குடியிருப்புக்குப் பெயர் பம்பைமடுக் கிராமம். இங்குதான் நான் பிறந்து வளர்ந்தேன். இப்போது எனக்கு வயது அறுபத்தெட்டு முடிந்துவிட்டது. இந்தக் குளத்தின் கீழ் அக்காலத்தில் முப்பது குடும்பங்கள் வரை இருந்தன. எல்லோருமே விவசாயிகள்.

வருடா வருடம் குளம் நிரம்பும். குளம் நிரம்பிவிட்டால் மேலதிக நீர் வெளியேறு வதற்காக கலிங்கு எனப்படும் சீமெந்துக்கட்டு குளத்தின் வடக்கு எல்லையில் வான் என்று சொல்லப்படும் பகுதியில் இருநூறு அடி வரையில் நீளமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதற்கு மேலாக நீர் பாய்வதை கலிங்கி பாய்வதாகவும் வான் பாய்வதாகவும் சொல்வோம்.

ஒருதடவை அடைமழையாகப் பெருமழை பெய்ததால், குளம் நிரம்பி கலிங்கியில் மூன்று அடிக்கு மேல் நீர் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. நீரேந்து பகுதிக்குள் குடியிருப்புக்கள் எவையும் இல்லாதிருந்ததால் அப்படி நீர் நிரம்பிய-தால் மக்களுக்கு எந்த ஆபத்தும் ஏற்படவில்லை.

எமது வீடு குளத்தின் நடுப்பகுதிக்குக் கீழே, ஒரு முந்நாறு மீற்றர் தூரமளவில் தான் இருந்தது. கலிங்கி பாய்வதைப் பார்ப்பது எங்களுக்குப் பிடித்தமான பரவசம் தரும் விடயம். சில நாட்களாகக் கலிங்கி பாய்வதாக அறிந்திருந்தேன். பத்து வயதுக்குக் குறைவான வயது கொண்ட சிறுவனாக இருந்த நானும் ஏனைய சிறுவர்களோடு கலிங்கி பாய்வதைப் பார்ப்பதற்காகச் சென்றேன். நாங்கள் சென்றது பெரியவர்களுக்குத் தெரியாது.

குளக்கட்டில் ஏறிப்பார்த்தால் பயமாக இருந்தது. குளம் பெரிய சமுத்திரம் போலக் காணப்பட்டது. நீண்ட தூரத்துக்குத் தண்ணீர் நிரம்பியிருந்தது. தண்ணீருக்குள் பெரிதாக அலை இல்லை. புதுவெள்ளம் வந்ததால் தண்ணீருக்குள் இயல்பாக இருக்கும் தாவரங்களும் இல்லை. அலைகளையில் இருந்த மரங்கள் பெரும்பாலும் தண்ணீருக்குள் மூழ்கிவிட்டன. குளத்தின் உட்பகுதியில் குளக்கட்டோடு நின்ற மரங்களின் கிளைகள் தண்ணீரில் மூழ்கியிருந்தன. தண்ணீர் தெளிந்து வானத்து நீலத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. கலிங்கநீர் பாயும் சத்தம் பெருஞ்சத்தமாக காதுகளை நிறைத்தது. மழை இடைவிடாது தூறிக்கொண்டிருந்தது.

குளக்கட்டில் நிற்கவே பயமாக இருந்தது. குளக்கட்டில் ஒரு தாழ்வான பகுதியில் தண்ணீர் வெளியேறத் துடித்துக் கொண்டு, அரும்பிக் கொண்டிருந்தது. விளையாட்டுப் பிள்ளைகளான நாங்கள் அவ்வளவு பயத்திலும் தண்ணீரில் எட்டிக் காலை நனைத்தும், ஒருவரை ஒருவர் தள்ளிவிடுவதாக பயங்காட்டியும் விளையாடிவிட்டு கலிங்கிக்குச் செல்லாமலே வீடு திரும்பினோம்.

குளக்கட்டுக்கு மேலாகத் தண்ணீர் வழியத் தொடங்கினால் குளக் கட்டு அரித்துக் கட்டு உடைந்துவிடும். கட்டு உடைந்தால், குளக்கட்டுக்குக் கீழே குடியிருந்த எங்கள் வீடு உட்பட முப்பது வீடுகள்வரை தண்ணீரில் மூழ்கிவிடும். வீட்டுக்குத் திரும்பியபோது வீட்டில் எல்லோரும் குளம் உடைத்துவிடுமோ என்ற பயத்தில் இருந்ததைப் பார்த்தேன். குளம் பார்க்கச் சென்றதை யாருக்கும் சொல்லவில்லை.

ஊரிலுள்ள எனது தந்தையார் உட்பட்ட பெரியவர்கள் அவசர அவசரமாக ஒன்று கூடி குளத்துத் தண்ணீரை வெளியேற்ற முயற்சித்தார்கள். வயலுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த மூன்று துலுககளையும் முழுதாகத் திறந்துவிட்டார்கள். அப்படித்திறந்தும் போதாது என்பதால் குளத்தின் தெற்குப் பக்கத்து வான்பகுதியில் உள்ள குளக்கட்டை கவனமாக வெட்டி தண்ணீரை வெளியேற்றினார்கள்.

எந்த அதிகாரியினதும் அனுமதி பெறப்படவில்லை. அனுமதி பெற அவகாசமும் இருந்திருக்கவில்லை. அதற்குரிய வாய்ப்பும் இல்லை. பின்னால் அதிகாரிகளும் அச்செயற்பாட்டுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவுமில்லை. மூன்று நாட்களின் பின் மண் சாக்குகள் மூலம் அந்த வாளை அடைத்து தண்ணீர் வெளியேறாமல் தேக்கினார்கள்.

இப்போது பெரிய உறுதியான உயரமான குளக்கட்டுக் கட்டிவிட்டார்கள். தண்ணீர் குளக்கட்டின் மேலால் வழியும் வாய்ப்பே இல்லை. அந்தச் சின்ன வயதில் பார்த்த அந்தக் காட்சி இன்றும் நெஞ்சில் நிலைத்த நினைவாகிவிட்டது.

இலங்கையின் மிகப்பெரிய குளமாகிய அம்பாறை, பதுளை, மொனராகலை ஆகிய பிரதேசங்களோடு பொருந்திய சேனநாயக்க சமுத்திரத்தைத் தவிர, ஏனைய

பெரிய குளங்களாகிய பொலநறுவை பராக்கிரமபாகு சமுத்திரம், கந்தளாய்க்குளம், மன்னார் முருங்கன் கட்டுக்கரைக் குளம், கிளிநொச்சி இரணைமடுக்குளம், முல்லைத்தீவு முத்தையன் கட்டுக்குளம், பாவற்குளம் ஆகியவற்றை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

வட இந்தியாவில் குருசேத்திரத்திற்குப் போனபோது அங்கேயுள்ள பிரமாண்டமான சமுத்திரமான பிரம்ம சமுத்திரத்தையும் பார்த்துள்ளேன். எனக்கோ எங்கள் பம்பைமடுக்குளத்தை அன்று பார்த்த காட்சிதான் இன்றும் பிரமிப்பைத் தருகிறது.

நன்னன்னாக் கிழவன்

ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியில் எங்கள் ஊருக்கு (பம்பைமடு) ஒரு முதியவர் வருவார். எங்கள் ஊருக்கு மட்டுமல்ல எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் சுற்றித்திரிவார். அவரது சொந்த ஊர் எதுவென்று எங்களுக்குத் தெரியாது. அவரது பெயரும் தெரியாது. அவர் ஒரு பிச்சைக்காரர் என்பது மட்டும்தான் எங்களுக்குத் தெரியும். அவரைப் பற்றிய வேறெந்த விபரங்களும் எங்களுக்குத் தெரியாது. கிராமங்களுக்குப் பிச்சைக்காரர்கள் வருவது மிகக் குறைவு. பிச்சைக்காரர்களைக் கேவலமாக நினைக்கும் மனநிலையில் அப்போது யாரும் இல்லை. கிராமங்கள் வளமாக இருந்தன என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், வறுமையாக இருக்கவில்லை என்று மட்டும் சொல்ல முடியும்.

எங்கள் ஊருக்கு வரும் அந்தப் பிச்சைக்கார முதியவர் எப்போதும் ஏதாவது பாடலை முணுமுணுத்துக் கொண்டும், பாடிக்கொண்டும் வந்ததால் அவரை அப்போது சிறுவர்களாக இருந்த நாங்கள் “நன்னன்னாக் கிழவன்” என்று அழைப்போம். அவர் அழகான தோற்றங்கொண்டவர். அப்படித்தான் எங்களுக்குத் தெரிந்தார். மிகவும் சுத்தமானவர் மிகவும் அன்பானவர்.

எங்கள் குளத்தில் உடுப்புக்களைத் தோய்த்துக் குளித்து மிகவும் சுத்தமாக வருவார். நெற்றியில் திருநீறு பூசி ஒரு சிவனடியார் போலக் காணப்படுவார். நாங்களெல்லோரும் அவரது அருகில் சென்று அவரோடு அன்பாக விளையாடுவோம். எங்களை மடியில் தூக்கிவைத்துக் கதைகள் சொல்லித்தருவார். பாடல்கள் சொல்லித்தருவார். மிகவும் அன்பாக எல்லோருடனும் பழகுவார். எங்களோடு சேர்ந்து சாப்பிடுவார். இரவு தங்குவார். போகும்போது அம்மா கொடுக்கும் அரிசியை ஒரு சால்வைத் துணியில் பெற்றுக்கொண்டு போவார். அவர் போகும் போது எங்களுக்கு மிகவும் கவலையாக இருக்கும்.

ஒளவையார் இப்படித்தான் ஊர் ஊராகச் சென்று வீடுவீடாகத் தங்கி சிறுவர்களுக்கு அறக்கருத்துக்களைப் பாடல்களாகச் சொல்லிக் கொடுத்தாரோ என்று இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறேன். இப்போதுள்ள பிச்சைக்காரர்களோடு இந்த நன்னன்னாக் கிழவனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்கிறது. எனது மனம். எனது பிஞ்சு நெஞ்சில் பதிந்த நன்னன்னாக் கிழவனின் நினைவு இன்னும் என் நெஞ்சைவிட்டு நீங்கா நினைவாக நிலைத்துவிட்டது.

காப்பிலி

இலங்கை சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னான பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில், இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை எனது தந்தையார் மூலம் அறிந்து இதை எழுதுகின்றேன்.

எங்கள் ஊரின் (பம்பைமடு) கிழக்கே பெரியகுளம் உள்ளது. அது கிழக்கே பார்த்தகுளம். அதாவது நீர் ஏந்தும் பகுதி கிழக்கில் அமைந்துள்ளது. பொதுவாக வவுனியாவிலுள்ள குளங்களெல்லாம் கிழக்குப் பார்த்த குளங்கள்தான். எங்கள் ஊர்க் குளக்கட்டில் இரவில் நின்று பார்த்தால் வவுனியா நகர வெளிச்சம் தெரியும். பம்பைமடுக் குளம் என்பது அதன் பெயர்.

குளத்தின் வடகிழக்குத் திசையில் டிப்போப் பாதை என்று ஒரு பாதை இருக்கின்றது. அது குளத்தின் வடக்கே இருக்கும் கலிங்கிக்கு(வான்)க் கிழக்கே குளத்து அலைகரைப்பக்கமாக செல்லும் பாதை. வன பரிபாலனத் திணைக்களத்தவர்கள் பெறுமதி மிக்க பாலை, முதிரை முதலான காட்டு மரங்களை வெட்டிச் சேமித்து வைத்து எடுத்துச் செல்லும் இடமாக இருந்த பகுதியை டிப்போ என்றும் அதற்குச் செல்லும் வழியை டிப்போப் பாதை என்றும் அழைத்தனர். இப்போதும் அதே பெயர் அங்கு நிலவுகிறது.

பிரித்தானியர்கள் ஆபிரிக்கக் கறுப்பினத்தவர்களைப் பிடித்து அடிமைகளாக உலகின் பல பாகங்களுக்கும் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். இலங்கைக்கும் கொண்டுவந்துள்ளனர். அவர்கள் “காப்பிலிகள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர். எமது ஊரில் நான் மேலே குறிப்பிட்ட டிப்போப் பாதையில் காட்டுக்குள் காப்பிலிகள் சிலரை வெள்ளைக்காரர்கள் வைத்திருந்தனர்.

காப்பிலிகளைக் கண்டால் எமது பெண்கள் கதிகலங்கிப் போவார்கள். கத்திக் குளறியபடி ஓடிச் சென்று வீட்டுக்குள் புகுந்து கதவைச் சாத்திப் பூட்டிக் கொள்வார்கள். காப்பிலிகளின் தோற்றம் அவர்களை அச்சப்படுத்தியது மட்டுமல்ல, காப்பிலிகளின் செயற்பாடுகளும் பெண்களை அச்சப்படுத்தின.

இருண்ட கருப்புநிறமும், கட்டுமஸ்தான உடலும் கொண்டவர்களாக காப்பிலிகள் இருந்தனர். நாகரிகமற்றவர்களாக நடந்துகொண்டனர். பெண்களைக் கண்டால் அவர்களை வைத்த கண் வாங்காமற் பார்த்துக் கொண்டு அவர்களை நோக்கிச் செல்வார்கள். அதனால் பெண்கள் அச்சமடைந்து ஓடி ஒளிவார்கள். இப்பொழுதும் யாராவது ஒருவன் ஒரு பெண்ணை வைத்தகண் வாங்காமற் பார்த்துக் கொண்டு நின்றால் “காப்பிலி பொம்பிளையப் பாத்தது போல பாக்கிறான்.” என்று சொல்லும் வழக்கம் எங்கள் கிராமங்களில் உண்டு.

நந்திக் கலம்பகத்தில் வரும் ஒரு வரி என் மனதைக் கவர்ந்த அற்புதமான வரி. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி தனிமையில் வாடுகின்றாள். வானத்துச் சந்திரன் தோன்றி அவளுக்கு பிரிவுத்துயரை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. சந்திரன் விரைவாகச் சென்றுவிட்டால் அந்தத்துன்பம் குறையும் என்று நினைத்துக் கொண்டு வானத்துச் சந்திரனையே பார்த்துக்கொண்டு நிற்கின்றாள். சந்திரன் நகர்வதாக இல்லை. அது அவளை வைத்தகண் வாங்காமற் பார்த்துக்கொண்டு நிற்பதுபோல அவளுக்குத் தெரிகிறது.

பெண் இல்லாத ஊரில் பிறந்த ஒரு இளைஞன் ஒரு அழகான இளம் பெண்ணைக் கண்டுவிட்டால் எப்படி வைத்தகண் வாங்காமற் பார்த்துக்கொண்டு நிற்பானோ, அதேபோல நிற்கிறாயே வெண்ணிலாவே. இந்த மந்த வேகம் உனக்குப் பொருந்தாது. தயவு செய்து விரைந்துசெல் என்கிறாள் தலைவி. இதைப் புலவர்,

“பெண்ணிலா ஊரிற் பிறந்தாரைப் போலவரும் வெண்ணிலாவே
இந்த வேகம் உனக்காகாதே” என்று பாடுகிறார்.

டிப்போப் பாதையில் இருந்த காப்பிலிகளில் ஒருவன் வழிதவறியோ, தப்பிக்க முயன்றோ எப்படியோ ஊருக்குள் வந்துவிட்டான். அவனைக் கண்ட பெண்கள் அலறியடித்துக்கொண்டு வீட்டுக்குள் ஓடிச்சென்று கதவைப் பூட்டிக்கொண்டார்கள்.

ஊரிலுள்ள இளைஞர்கள் சிலர் அந்தக் காப்பிலியை வளைத்துப் பிடித்து அடித்து கயிற்றால் கட்டி, இழுத்துக் கொண்டுவந்து, ஒரு வீட்டுக்குள் போட்டு கட்டி வைத்து விட்டார்கள். ஊரெல்லாம் திரண்டுவந்து வேடிக்கை பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டது. அப்போது ஊர்ப் பெரியவர்கள் சிலர் பயந்துபோய், இளைஞர்களை ஏசிவிட்டு மன்னார் வீதியில் நாலாங்கட்டையில் இருந்த பிரித்தானியர்களின் முகாமுக்குச் சென்று தகவலைத் தெரிவித்தனர். அவர்கள் ஊருக்குவந்து அந்தக் காப்பிலியைக் கொண்டுசென்றார்கள்.

இந்தச் சம்பவம் நான் நேரில் பார்த்த சம்பவமல்ல. எனக்கு எனது தந்தையார் சொன்ன சம்பவம்தான். ஏனோ தெரியாது இந்தச் சம்பவம் என் நெஞ்சில் நிலைத்து நீங்காத நினைவாகிவிட்டது.

குண்டுமணிச் சாமியார்

குண்டுமணிச் சாமியாரை நான் நேரில் காணவில்லை. இவரைப்பற்றி எனது தந்தையார் கூறியவற்றை வைத்துக்கொண்டு இதை எழுதுகிறேன். இவர் ஆயிரத்தித் தொளாயிரத்தி நாற்பதாம் ஆண்டுக்கு முதல் வாழ்ந்தவராக இருக்கலாம் என நினைக்கிறேன். மருக்காரம்பளையில் தான் இவர் அதிககாலம் தங்கியிருந்திருக்கிறார். இவர் எங்கிருந்து வந்தார். இவரின் பெயர் என்ன? இவரின் பூர்வீகம் என்ன? என்ற எந்தத் தகவலும் யாருக்கும் தெரியாது.

மருக்காரம்பளையில் இருந்த கோவில் ஒன்றில் தங்கியிருந்தார். சில குன்றி மணிகளை நிலத்தில் பரப்பிவிட்டு “யோகம் யோகம் யோகம் யோகம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு விரலால் ஒரு பக்கத்திற்குக் குன்றிமணிகளைத் தட்டுவார். பின் “பாவம் பாவம் பாவம் பாவம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு மறுபக்கத்திற்குக் குன்றிமணிகளைத் தட்டுவார் இப்படியே தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருப்பார். அதனால் இவரை ஊரவர் குண்டுமணிச்சாமியார் (குன்றிமணி... குண்டுமணி...) என்று அழைத்தனர்.

கோயிலில் திருவிழா தொடங்கிவிட்டால் எங்காவது மரத்தடியில் தங்குவார். ஊரிலுள்ள யாராவது ஒரு மறைப்புப் போட்டுக் கொடுப்பார்கள். தினமும் பால் கொடுப்பார்கள். உணவும் கொடுப்பார்கள். எவருடனும் அதிகம் பேசமாட்டார். தானுண்டு தன் வேலையுண்டு என்று சொல்வது போல குன்றிமணிகளை இடப்பக்கமாகவும், பின் வலப்பக்கமாகவும் தட்டித்தட்டி “யோகம் யோகம் யோகம் யோகம். பாவம் பாவம் பாவம் பாவம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு குனிந்தபடி இருப்பார்.

அவருக்குப் பக்கத்திலே நாலைந்து கொள்ளிக் கட்டைகள் எரிந்து கொண்டிருக்கும். அதையும் யாராவது மூட்டிவிட்டாலேயன்றி தானாக ஒன்றும் செய்யமாட்டார். வவுனியா நகருக்குச் செல்பவர்கள் யாராவது புகையிலை வாங்கிவந்து கொடுத்தால் ஒரு சிறு பகுதியைக் கிள்ளி எடுத்து வாயிலே போட்டுவிட்டு மிகுதியை நெருப்பில் போட்டுவிடுவார். குறைப்புக்கையிலையை வாங்கமாட்டார்.

அவரது நடத்தை அவ்வூர் மக்களுக்கு மிகவும் விசித்திரமாக இருந்தது. அவர் பெரிய சித்தர் என்று பலர் நம்பினர். ஊரிலிருந்த பெரியவர் ஒருவர் அவரின் மகிமையை உணர்ந்து, அவரிடம் உபதேசம் பெறவும் வாக்குப் பெறவும் விரும்பினார். தினமும் ஒரு போத்தல் நிறையப் பசுப்பாலைக் கொடுத்து விட்டுக் காத்திருப்பார். ஒருநாள் அவர் கேட்டார். “இந்தப் போத்தலில் என்ன இருக்கிறது” “பால் இருக்கிறது” என்று சொன்னார். “எவ்வளவு இருக்கிறது” என்று கேட்டார். “நிரம்ப இருக்கிறது” என்று சொன்னார். “இதற்குள் ஏதும் ஊற்றலாமா” என்று கேட்டார். “இயலாது” என்று சொன்னார். அவ்வளவுதான் இவருக்கு விளங்கிவிட்டது.

ஒரு தடவை ஊரிலிருந்த பசுமாடுகளெல்லாம் “குரைநோய்” எனப்படும் ஒரு கொடிய நோயினால் இறக்கத் தொடங்கின. அங்கு வாழ்ந்த ஒருவர் சாமியாரிடம் வந்து முறையிட்டார்.

“சாமி! என்ர பசுமாடெல்லாம் செத்துப்போச்சுது. ஒரே ஒரு மாடுமட்டும் இப்பவோ பின்னையோ எண்டு இழுத்துக் கொண்டு கிடக்குது. எனக்குப் பச்சப்பிள்ளை ஒண்டு இருக்குது. தாய்க்குப் பால் காணாது. பசுப்பாலுக்கு வழியில்ல. ஊரில ஒரு பசுமாடும் இல்ல. என்ர பசுமாட்டைக் காப்பாத்தித் தாங்கோ” என்று அழுது முறையிட்டார். சாமியார் “பசுமாட்ட இஞ்ச கொண்டுவா” என்றார். “சாமி அது நடக்கேலாமல் படுத்துக் கிடக்குது. எப்பிடிக் கொண்டுவாறது” என்று

கேட்டார் வந்தவர். சாமியார் ஒன்றும் சொல்லாமல் மௌனமாக இருந்துகொண்டு குன்றிமணிகளைத் தட்டத் தொடங்கிவிட்டார்.

வந்தவர் திரும்பிச்சென்று பசுமாட்டைக் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு வந்து சாமியாரின் பக்கத்தில் போட்டார். சாமியார் பார்த்தார். பக்கத்தில் கிடந்த சிறு தடியை எடுத்து “செத்துப்போ செத்துப்போ” என்று சொல்லி பலமாக நான்கு ஐந்து தடவைகள் அடித்தார்.

“சாமி சும்மா விட்டாலே செத்துப்போகுமே. ஏன் வீணா அடிச்சுக் கொண்டு பழியத் தேடுறியள்” என்று கேட்டார் பசுவைக் கொண்டு வந்தவர். அடிப்பதை நிறுத்தினார் சாமியார். திடீரென பசுமாடு நோய் நீங்கி எழுந்து நின்றது. அந்த ஊரில் அந்தப் பசுமாடு ஒன்று மட்டுமே உயிர் பிழைத்தது.

அதன் பின் அவரது புகழும் மகிமையும் எல்லா ஊர்களிலும் பரவிவிட்டன. அவரைப் பலரும் மொய்த்து விட்டனர். அவரது தனிமைக்கு இடையூறாகி விட்டது. அவர் இருந்த மரத்தடிக் காணிக்காரன் அவருக்குத் தொண்டு செய்து வந்தான். தீராத ஆஸ்த்துமா நோயாளியான அவன் தனது நோயைச் சுகப்படுத்தினால் தன்னால் விவசாயம் செய்யமுடியும் என்று சொல்லி முறையிட்டான்.

அவனிடம் ஒரு புகையிலையை வாங்கிவரச் சொல்லி அதில் ஒருதுண்டைக் கிள்ளி வாயிலே போட்டார். ஒரு துண்டைக் கிள்ளி அவனிடம் வாயில் போட்டுத் தின்னும்படி சொன்னார். வழமைபோல மிகுதியை நெருப்பில் போட்டார். குனிந்து குன்றி மணிகளைத் தட்டத் தொடங்கிவிட்டார். அவனது நோய் தீர்ந்துவிட்டது.

அதன்பின் அவரிடம் பக்கத்து ஊர்களிலிருந்தும் மக்கள் வரத்தொடங்கிவிட்டனர். அவர் ஓர் இரவில் அந்த ஊரைவிட்டே சென்று விட்டார். எங்கு சென்றார் என்பது இன்றும் மர்மமே. இந்தக்கதை என் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து நிலைத்துவிட்டது.

இவரைப்பற்றிய இன்னும் சில செய்திகளோடு குண்டுமணிச் சாமியார் என்ற பெயரில் ஒரு சிறுகதையை நான் எழுதியுள்ளேன். எனது முற்றத்துக் கரடி சிறுகதைத் தொகுப்பில் இந்தக் கதை இடம்பெற்றுள்ளது. இவரைப்பற்றி ஆராயுங்கள்.

நன்றி

அறிமுகம்

வவுனியா நிர்வாக மாவட்டத்தின் வவுனியா பிரதேச செயலகப் பிரிவின் விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் இன்றைய நிலைமை என்ன? அதன் செழிப்புக்கும், வீழ்ச்சிக்கும் காரணங்கள் எவை? அதை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமா? அதற்கான சாதக பாதக நிலைமைகள் எவை? தற்போதைய காலகட்டத்தில் விவசாயத்துறையில் இருந்து எமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நன்மைகள் எவை? வவுனியாப் பிரதேசத்தின் ஒட்டு மொத்த பொருளாதார அமைப்பில் கிராமிய விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் பங்களிப்பு என்ன? என்பன பற்றிச் சுருக்கமாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

எமது நாடு விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான். புராதன காலத்திலிருந்தே இலங்கை மக்கள் விவசாயத்தை முக்கிய தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் நமது நாடு ஒரு பரம்பரை விவசாய நாடுதான் என்ற உண்மை இப்போது மங்கி மறைந்து கொண்டு போகிறது. ஏனெனில் விவசாயத்துறை அதன் முக்கியத்துவத்தை இழந்துவிட்டது. விவசாயத்துறையில் இருந்து கிடைக்க வேண்டிய உணவுப் பொருட்களில் மிகப் பெரும்பாலானவை இன்றைய காலத்தில், வெளிநாடுகளிலிருந்துதான் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே எமது அன்றாட உணவுகளில் பெரும்பாலானவை வெளிநாடுகளில் தான் விளைவிக்கப்படுகின்றன.

“பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்திடும்” என்பது போல் அண்மைக் காலங்களில் இலங்கையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அரசியல் நெருக்கடிகளுக்குள் பலவிதமான பிரச்சினைகள் மேலெழுந்துள்ள நிலையில், உணவுப் பற்றாக்குறை என்பது மக்களிடையே ஒருவிதமான பயப்பிராந்தியைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. நமது நாட்டில் உணவுப் பொருட்களில் “தன்னிறைவு” இல்லையென்பது கசப்பான உண்மையாக இப்போது எல்லோராலும் உணரப்பட்டு வருகிறது. “நமது நாட்டில் எல்லாம் இருக்கின்றன” என்ற மாயைக்குள்ளே எல்லா மக்களும் வாழ்ந்து வந்தனர். பொதுமக்களுக்கு, அரசாங்கம், அரசியல்திகாரம், பதவி, பட்டம், செல்வாக்கு, அரசியல் கட்சிகள் போன்ற இவற்றிலெல்லாம் இப்போது நம்பிக்கையில்லை. நாட்டமுமில்லை. தமது அன்றாட வாழ்க்கைக்கான தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதில் இலகுவான, மலிவான, சாதகமான நிலைமைகள் உடனடியாக ஏற்படவேண்டும் என்பதே அவர்களின் கோரிக்கையாக இருக்கின்றது. நமது நாட்டில் உணவுப் பொருட்கள், எரிபொருட்கள், மின்சாரம், உரவகைகள் என்பன தேவையான அளவில் கிடைக்கவில்லையே என்பதும், அவற்றின் விலைகள் உயர்ந்துவிட்டனவே என்பதும், இவற்றோடு சேர்ந்து, நெல் விவசாயம்,

தோட்டப்பயிர்ச்செய்கை, உபஉணவுப் பயிர்ச்செய்கை, கைத்தொழில், குடிசைத் தொழில், ஆலைத் தொழில், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, அரசாங்க நிர்வாகம், கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்து என்பனவற்றில் ஏற்பட்டிருக்கிற சீர்கேடுகள் என்பவையும் இப்போது பெரும் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றன.

பணவீக்கம், அதன் பிரதிபலிப்பாக பொருட்களின் விலையேற்றம், பணத்தின் கொள்வனவுச் சக்தி குறைந்துள்ளமை, சந்தையில் கேள்விக் கேற்ற நிரம்பல் இன்மை, அரசியலில் ஸ்திரத் தன்மையின்மை, அரசாங்கத்துக்கெதிரான போராட்டங்கள் என்ற பூதாகரமான மேலும் வேறு பிரச்சினைகள் இப்போது எமது நாட்டில் காணப்படுகின்றன. உணவுப் பஞ்சத்தால் மனித இனம் அழிந்துவிடுமோ என்ற அச்சமும் நிலவுகிறது.

இந்த உணவுப் பஞ்சம் கிராமவாசிகள், நகரவாசிகள் என்று எல்லா மக்களையும் பாதித்துள்ளது. நம் நாட்டில் அவசரமாகத் தீர்வு காணப்படவேண்டிய முக்கிய பிரச்சினையாக இருப்பது உணவுப் பற்றாக்குறைதான். “தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் இருந்து ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்” என்று பாரதியார் அன்று பாடினார். உணவுப் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடும், விலையேற்றமும் ஏற்பட்டுள்ள இன்றைய நிலையில் தான் அதன் அர்த்தத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இந்த உணவுப் பொருட்கள் பற்றாக் குறைக்கு யார் காரணம்? அரசாங்கமா? மக்களா? இக் கேள்வி நாட்டு மக்களிடையே இப்பொழுது எழுந்துள்ளது. இது ஒருவரில் ஒருவர் பழிபோடக் கூடிய பிரச்சினைதான். விவசாயத்துறை புறக்கணிக்கப்பட்டதற்கு யார் காரணம்? விவசாயிகளும் தமக்குரிய பரம்பரைத் தொழிலைக் கைவிட்டுள்ளனர் என்பதும் உண்மைதான். இந்த நிலைமையிலிருந்து மீள்வதெப்படி? எல்லா இல்லாமைகளுக்கும் உணவு இல்லை என்பதே முக்கிய பிரச்சினையாகும். மனித சமுதாயத்தின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் முதலாவது உணவுதானே? மொத்தத்தில் எமது நாட்டு மக்களில் பெரும் பான்மையோர் விவசாயிகளும், தோட்டச்செய்கையாளரும், சிறுகைத்தொழில் குடிசைத்தொழில் வினைஞர்களும் தானே! மேலும் சிலர் பரம்பரைத் தொழில்களாகச் சில சிறிய வாழ்வாதாரத் தொழில்களைச் செய்துவந்தனர்! எல்லாத்துறையினருக்குமான உணவுப்பொருட்களை வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு விவசாயிகளுக்கும், தோட்டச்செய்கையாளருக்கும், உரியதே! இதை எல்லா மக்களுக்கும் ஞாபகப்படுத்த வேண்டிய தேவை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்றது. நமது நாடு உணவில் தன்னிறைவு காண்பதற்கு முன்னேறவில்லையெனில் பசி பட்டினியால் பலர் இறக்கவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். 1977ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசாங்கத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட “திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினால்” மக்களெல்லோரும் நுகர்வுக் கலாசாரத்துக்கு தள்ளப்பட்டுவிட்டனர். அத்தியாவசியப் பொருட்கள், ஆடம்பரப் பொருட்கள் ஆகிய எல்லாமே தாராளமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

சில பெரிய ஆலைத் தொழில்களும், பல சிறு கைத்தொழில் துறைகளும் முற்றாகக் கைவிடப்பட்டுள்ளன. “எல்லா வகையான பொருட்களையும் கடைகளிலே வாங்கிக் கொள்ளலாம், தாங்கள் இனிமேல் கஷ்டப்படத் தேவையில்லை” என்ற முடிவுக்கு மக்கள் எப்போதோ வந்துவிட்டனர். விவசாயத்துறையில் இருந்துதான் பண வருமானத்தைத் தேடிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற கட்டாயம் அவர்களுக்கு இப்போது இல்லை. பலருக்கு நாளாந்த நுகர்வுப் பொருட்கள் கொள்வனவுக்கான பணத்தை வேறு வழிகளில் திரட்டிக் கொள்ளமுடிகிறது. அல்லது பணம் அவர்களுக்கு வேறுவழிகளில் கிடைக்கிறது. பலருக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து உறவினர்கள் பணம் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

கிராமங்கள்தான் நாட்டின் உயிர்நாடிகள். உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தி இங்கேதான் பெருக வேண்டும். உணவுப் பொருட்களுக்காக உலக நாடுகளை அண்ணாந்து பார்க்கும் நிலைமை முற்றாக மாற வேண்டும். அரிசிக்கப்பல், சீனிக்கப்பல், மாவுக்கப்பல் வந்துவிட்டனவா? என்று துறைமுகத்தில் காவலிருக்கும் நிலைமை நிச்சயமாக மாறவேண்டும். இது எல்லோருக்குமான பொதுவான எதிர்பார்க்கைதான்.

இனி கைத்தொழில், ஆலைத்தொழில், குடிசைத்தொழில், நெல் விவசாயம், தோட்டப்பயிர்ச் செய்கை ஆகிய எல்லாத் துறைகளையும் புதுப்பித்து உற்பத்திகளை அதிகரித்து, இறக்குமதிகளைக் கட்டுப்படுத்தி ஏற்றுமதிகளை அதிகரித்தால்தான் எமது நாட்டுக்கான அன்னியச் செலாவணித் தொகையைச் சேகரித்துக் கொள்ள முடியும். வெளிநாடுகளுடனான ஏற்றுமதி இறக்குமதியில் வர்த்தகச் சமநிலையை முதலில் ஏற்படுத்திப் பின்னர் ஏற்றுமதி வருவாயை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் எமது நாட்டில் உற்பத்தி செய்யமுடியாத அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்களை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்து நாட்டுமக்களுக்கு விநியோகிக்க முடியும். உடனடியாக இதைச் செய்யத் தவறினால் பட்டினியால் மக்கள் இறந்துபோகும் பரிதாப நிலை எமது நாட்டுக்கு வந்துவிடும்..

எமது பிரதேச செயலகப்பிரிவில் நெற் செய்கை, சிறுதானியப் பயிர்ச் செய்கை, உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கை என்பன எல்லாம் ஏன் வீழ்ச்சியைக் கண்டன? அவற்றின் உற்பத்தித் தொகை ஏன் குறைவடைந்தது? வவுனியாப் பிரதேசம் உணவுப்பொருட்கள் உற்பத்தியில் தன்னிறைவைக் காண முடியாததற்கான காரணங்கள் எவை? இவையெல்லாம் வவுனியா பிரதேசத்தின் விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் வீழ்ச்சி பற்றிய ஆய்வுக்கு உட்படும் கேள்விகளாக உள்ளன. ஏனெனில் வவுனியா பிரதேசத்தில் நெல் விவசாயத்துறை எழுச்சி பெற்ற காலப்பகுதி, உபஉணவுப் பயிர்ச் செய்கை உச்சம் பெற்ற காலப்பகுதி ஒன்று முன்னர் இருந்தது. அது வவுனியா விவசாய துறையினரதும், தோட்டத்துறையினரதும், உப உணவு துறையினரதும் பொற்காலமாகவும் இருந்தது.

கிராமியப் பொருளாதாரம்

வவுனியா பிரதேசத்தில் எல்லாமாக சுமார் 350 நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் 8 பெரிய நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் உள்ளன. மேலும் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட முறிகுளங்கள் கைவிடப்பட்ட நிலையிலுள்ளன. குளங்களிலே சில தனிக் குளங்களாகவும், பல தொகுதிக் குளங்களாகவும் இருக்கின்றன. அதாவது சில குளங்களின் மேலதிகமான நீர் ஆறுகளையோ, கடலையோ சென்றடைந்து மக்களுக்குப் பயன்படாமல் போகின்றது. இவை தனிக் குளங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. தொகுதிக்குள அமைப்பில் உள்ள மேலதிக நீர் அதற்குக் கீழேயுள்ள குளங்களுக்குக் கடத்தப்படுகின்றது. இந்தக் தொகுதிக் குள கட்டமைப்பானது மிகவும் நூதனமான முறையில் முற்காலத்து அரசர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் கச்சிதமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதிலே மழை நீரின் உச்சமான பயன்பாடு மக்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இந்தக் குளங்களுக்குக் கீழ் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பெரும்பாலும் குளங்களின் பெயர்களாலேயே இக் கிராமங்கள் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தக் குளங்களுக்குக் கீழ் உள்ள வயல் வெளிகளில் நெற்பயிர்ச் செய்கை மிகப் பெரிய விஸ்தீரணத்தில் செய்யப்பட்டு வந்தது. காலபோகம், சிறுபோகம் ஆகிய இரண்டு போகங்களும் சாதாரணமாக எல்லா வயல்வெளிகளிலும் செய்யப்பட்டு வந்தன. ஒரு சில குளங்களின் வயல்களில், மூன்று போகங்களும் செய்தார்கள் என்றும் அறியப்படுகின்றது. இப்போது சில குளங்களும், கிராமங்களும் மக்களால் கைவிடப்பட்டுள்ளன. இங்கே மீளக்குடியமர்வு நடைபெறவில்லை. வவுனியா நகரை அண்டிய பகுதியில் சில குளங்களும், வயல் நிலங்களும் குடியிருப்புக்களாக அடாத்தாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளன. சில குளங்களின் நீரேந்து பரப்புக்களில் வீடுகள் அமைக்கப்பட்டு, அவை குடியிருப்புக்களாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு நகரத்தின் இயல்பான குடிசன அதிகரிப்பையும், வெளிமாவட்டங்களிலிருந்து நகருக்கு வந்த குடிவரவு அதிகரிப்பையும் காரணங்களாகக் கூறலாம். இருந்தாலும் இந்த அபாய நிலைமைக்கு உள்ளூராட்சி அமைப்பாளரும், நீர்பாசனத் திணைக்களத்தினரும் கமநல சேவைகள் அபிவிருத்தி திணைக்களத்தினரும் பொறுப்புக் கூறவேண்டியவர்களாகின்றனர்.

நெற் செய்கை ஆரம்ப காலத்தில் விவசாயக் குடும்பங்களின் உணவுக்காக மட்டுமே செய்யப்பட்டு வந்தது. பின்னர் விவசாயிகளுக்கு பணவருவாயைத் தேடித்தரும் பணப்பயிராகவும் நெற் செய்கை செய்ய ஆரம்பிக்கப்பட்டது. உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கை விவசாயக் குடும்பங்களின் வீட்டு வளவுகளிலும், தோட்டக் காணிகளிலும், சேனைகளிலும் தாராளமாகச் செய்யப்பட்டன. வயல்களுக்கு குளங்களிலிருந்து நீர்ப்பாசனம் நடைபெறுகின்றது. தோட்டங்களுக்கு பாரிய கிணறுகளிலிருந்து நீர்ப்பாசனம் செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் சேனைப்பயிர்ச் செய்கை முற்றாக மழையை நம்பியே செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. இவற்றுக்கான பருவ காலங்களை, அதாவது மழை. வெயில், காற்று என்பனவற்றை விவசாயிகள் அனுபவரீதியாக அறிந்து வைத்திருந்தனர்.

பண்டமாற்றுப் பொருளாதாரம்.

முன்னைய காலத்தில் பண்டமாற்றுப் பொருளாதார முறை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. கிராமங்களில் உணவுப் பஞ்சம் இருக்கவில்லை. கிராமத்தவர்கள் தம்மால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவற்றை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து, பதிலீடாக மற்றவர்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவற்றை வாங்கிக் கொண்டனர். எண்ணிக்கை, வகை, நிறை, பதிலீடு, விருப்பு வெறுப்பு போன்றனவற்றில் சமன்பாடு காணமுடியாத குறைபாடுகள் பண்டமாற்றுப் பொருளாதாரத்தில் இருந்தன. காலமாற்றத்துடன், உற்பத்திப் பொருட்களைக் கிராமத்து அல்லது நகரத்துச் சந்தைகளில் விற்பனை செய்யவும், வாங்கிக் கொள்ளவும் கூடிய வசதி வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டதோடு, பண்டமாற்றுப் பொருளாதாரம் மெல்ல மறையத் தொடங்கியது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பணம் என்பது பொருட்கள் சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான மாற்று ஊடகமாக எல்லா மக்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பண்டமாற்றுப் பொருளாதார முறைகள் முற்றாக மறைந்து போயின.

இறக்குமதிப் பொருளாதாரம்.

ஒட்டுமொத்த உணவுப் பொருட்கள் உற்பத்தியில் நம்நாட்டில் தன்னிறைவு இருக்கவில்லை. குடிசனத்தொகை அதிகரித்ததால் நுகர்வோர் தொகை கூடியது. கூலிப்படையின் ஆளணியினர் தொகை குறைந்தமையும், உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்தமையும், நெல் மற்றும் உப உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தியைப் பின்தள்ளின. அதனால் சந்தையில் உணவுப் பொருட்களுக்கான கேள்வியும், நிரம்பலும் சமன்பாடாத நிலையில் வெளிநாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யவேண்டிய கட்டாயம் நமது அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்டது. அதனால் சகல உணவுப் பொருட்களும் உலக நாடுகளிலிருந்து தாராளமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. இந்தியா, சீனா, பாகிஸ்தான், இந்தோனேசியா, மியான்மர் ஆகிய கிழக்கு நாடுகளிலிருந்தும், அமெரிக்காவிலிருந்தும் உணவுப் பொருட்கள் நம் நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தன. இந்தியாவிலிருந்து தான் கூடுதலான உணவுப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. மக்கள் தாங்களே உற்பத்தி செய்யக் கூடிய உணவுப் பொருட்களைக் கடைகளில் விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ள வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்த நிலைமை நமது நாட்டின் எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் பொருத்தமாகவே இருந்தது. இருந்தாலும் விவசாயிகளே உற்பத்தி செய்யும் போது ஏற்படும் செலவினை விடக் குறைந்த விலையில் உணவுப் பொருட்களும், ஏனைய பொருட்களும் கடைகளிலும், சந்தைகளிலும் வாங்கக் கூடியதாக இருந்தது என்பதும் உண்மைதான்.

உணவுப் பொருட்கள் இறக்குமதித் தடை

1970 ம் ஆண்டில் ஆட்சிக்கு வந்த “மக்கள் அரசாங்கம்” உணவுப் பொருட்களுக்கான இறக்குமதிகளை முற்றாகத் தடைசெய்து, உள்ளூர்க் கிராமிய விவசாயத் துறையை ஊக்குவித்தது. அது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகவும் இருந்தது. மானிய விலையில் விதைநெல், பசளை, கிருமிநாசினி என்பன கமநல

சேவைகள் திணைக்களத்தால் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயக் கடன் வசதிகளும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்தன. விவசாயத் திணைக்களத்தால் சிறுதானிய விதைகளும், தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்கான சகல விதைபொருட்களும் மானிய விலையில் தோட்டக்கார்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. அதனால் நெற் செய்கையிலும், தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையிலும், உச்ச விளைவை விவசாயிகளும், தோட்டக்காரரும் பெற்றுக் கொண்டனர். தோட்டப்பயிர்ச் செய்கையில், நிலக்கடலை, பெரிய வெங்காயம், சின்ன வெங்காயம், மரவள்ளி, வாழை, மிளகாய் என்பனவும், மரக்கறி வகைகளில்: பயற்றங்காய், கத்தரி, தக்காளி, புடோல், வெண்டி, கோவா, பாகற்காய், பூசணி, சுரைக்காய், நீற்றுப்பூசணி, வெள்ளரி, வற்றாளை, கரணை, சோயா, கரட், உருளைக்கிழங்கு, முள்ளங்கி, புகட்டா, போஞ்சி, லீக்ஸ், கறிமிளகாய் என்பனவும், உபரி விளைச்சலைக் கொடுத்தன. சேனைப்பயிர்ச் செய்கை அல்லது மானாவரிச் சிறுதானியச் செய்கையில், குரக்கன், கௌப்பி, பயறு, உழுந்து, எள்ளு, சோளம், கெக்கரி என்பன புது நிலங்களில் பயிர்செய்யப்பட்டு அபரிமிதமான விளைச்சலைக் கொடுத்தன. மேலும் எலுமிச்சை, தோடை, மா, பலா, பப்பாசி, கொய்யா, அன்னாசி, வாழை, கொடித்தோடை, பசப்புறுட் போன்ற பழவகைகளும் அதிகரித்த எண்ணிக்கையில் கிடைத்தன. இதனால் கமக்காரரும், தோட்டக்காரரும் காசுக்காரராகினார்கள். நியாய விலையில் நெல்லை விவசாயிகளிடமிருந்து பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், (MPCS) நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபை, (PMB), விவசாய உற்பத்திக் கேந்திர நிலையங்கள் (APC) என்பன கொள்வனவு செய்து விவசாயிகளை ஊக்கப்படுத்தின.

அரசாங்கம், “உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கைத் திட்டத்தின்” கீழும், “அவசர உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்” கீழும் கிராமத்தவர்களுக்குக் காணித்துண்டுகளை வழங்கி, உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை ஊக்குவித்தது. “வீட்டுத் தோட்டம்” செய்தல் என்ற திட்டத்தின் கீழ் கிராமத்தவர்களும், நகரத்தவர்களும் சிறிய அளவில் தமக்குத் தேவையான மரக்கறி வகைகளை தத்தமது வளவுகளுக்கு உள்ளேயே செய்கை பண்ணிக் கொள்ளும் பழக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இலங்கை ஒரு விவசாய நாடு. அதனால் இலங்கையின் விவசாயத்துறையை மேலும் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை எல்லோராலும் உணரப்பட்டது. அரசாங்கமும், உள்ளூர் விவசாய உற்பத்திகளை அதிகரிப்பதில் அதீத கவனம் செலுத்தியது. விவசாயத் திணைக்களத்தின் விவசாயப் போதனாசிரியர்களும், (AI) விவசாய விஸ்தரிப்பு உத்தியோகத்தர்களும், (KVS) கமநலச் சேவைகள் திணைக்களத்தின் விவசாய உத்தியோகத்தர்களும் (C.O) உள்ளூர் உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் அதீத கவனம் செலுத்துவதற்காக நியமிக்கப்பட்டார்கள் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டார்கள். வவுனியா பிரதேச செயலகப் பிரிவிலும் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. இந்த உப உணவுப்பயிர் உற்பத்தித் திட்டத்தை வெற்றி கொள்வதற்கு அரசாங்கம் மிகவும் இறுக்கமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. கடைகளில் மூன்று நாட்களுக்கு மட்டுமே பகல் உணவுக்குச் சோறு வழங்கப்பட்டது.

ஏனைய நாட்களில் பயறு, கௌப்பி, மரவள்ளிக்கிழங்கு உழுந்துவடை உருளைக்கிழங்குப் பலகாரம் என்பன மதிய உணவாக வழங்கப்பட்டன. எள்ளு சேர்க்கப்பட்ட பலகாரங்கள், நிலக்கடலை சேர்க்கப்பட்ட பண்டங்கள், தேநீர்க்கடைகளில் பரிமாறப்பட்டன. உப உணவுத்தானியங்களை உண்ணும் பழக்கம் மக்களிடையே பிரபல்யம் பெற்றது. மேலும், பெரிய கொண்டாட்டங்களில் சமைத்த உணவுகள் வீணாக்கப்படுவது தடுக்கப்பட்டது. நிகழ்வுகளில் பெருந்தொகையானோர் கலந்து கொள்வதும் தடுக்கப்பட்டது. மொத்தத்தில் உணவுப் பொருட்களும் மற்றும் சமைத்த உணவு வகைகளும் வீணாக்கப்படுவதும் தவிர்க்கப்பட்டன. கிராமமக்கள் விழித்துக் கொண்டனர். மிளகாய், உழுந்து, பயறு, கௌப்பி, எள்ளு, நிலக்கடலை, வாழை என்பன சிறப்பான விளைவைக் கொடுத்தன என்பதை இங்கே முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. இவற்றுக்கான தேவை சந்தையில் அதிகரித்திருந்தது. மக்களும் உள்ளூர் தானிய உற்பத்திகளை ஆர்வத்துடன் வாங்கிக்கொண்டனர்.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை.

1978ஆம் ஆண்டில் ஆட்சியாளரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட “திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை” யினால் உணவுப் பொருட்களினதும், ஆடம்பரப் பொருட்களினதும் இறக்குமதிக்குத் தங்கு தடையின்றி அனுமதி வழங்கப்பட்டது. நுகர்வுக் கலாசாரத்துக்கு மக்கள் முற்றாக மாறினர். தேவையான சகல உணவுப் பொருட்களையும் திறந்த சந்தையிலே வாங்கக் கூடிய வசதி ஏற்பட்டது. அத்தோடு உணவுப் பொருட்களை கிராமங்களில் உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கான கூலியும், உழைப்பும் அதிகமானதாகவே இருந்தது. வெளிநாடுகளுக்கான பிரயாண வசதிகள் இலகுவாக்கப்பட்டதனாலும், எமது நாட்டிலே விரும்பத்தகாத உள்நாட்டு யுத்தம் தொடங்கியதனாலும் பெருமளவான இளைஞர்களும், விவசாயக் கூலி அணியினரும் நாட்டை விட்டு வெளியேறத் தொடங்கினர். விவசாயிகளுக்கு உணவுப் பொருட்களை வாங்கிக் கொள்வதற்கு வேறு வழிகளில் பணம் கிடைத்ததனால் உப உணவு உற்பத்தித் துறை பெருமளவில் கைவிடப்பட்டது. இருந்தாலும், கணிசமான அளவில் மரக்கறிச் செய்கையும், சில சிறுதானியச் செய்கையும், வாழைத் தோட்டங்களும் கிராமங்களில் ஆங்காங்கே காணப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடப்படவேண்டியதே. நெற் செய்கை கைவிடப்படவில்லை. ஆனால் நெற்செய்கையின் விஸ்தீரணம்-- ஏக்கர் அளவு குறையத் தொடங்கியது. இதனால் வயல் நிலங்களும், தோட்ட நிலங்களும் வெற்று நிலங்களாக மாறத் தொடங்கின.

கிராமத்தவர்களின் இடம் பெயர்வு.

இந்தச் சூழ்நிலையில் 1990 ஆம் ஆண்டிலிருந்து உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் வரலாறு காணாத இடம்பெயர்வுகள் ஏற்பட்டன. கிராம மக்களெல்லோரும் வவுனியா நகரத்தை நோக்கி இடம் பெயர்ந்து, நகர வாசிகளாக மாறினர். அதனால் நெற் செய்கையும், தோட்டச் செய்கையும் முற்றாகக் கைவிடப்பட்டன. 2002 - 2006 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையேயான புரிந்துணர்வு

ஒப்பந்த காலத்தில் (MoU) கிராமத்தவர் சிலர் நகரத்தை விட்டு கிராமங்களை நோக்கிச் சென்றனர். சிலர் தமது அழிந்த வீடுகளையும், கைவிடப்பட்ட வயல், தோட்ட நிலங்களையும் பார்த்துவிட்டு மீண்டும் நகருக்கே திரும்பினர். ஒருசிலர் தமது வீடுகளைத் திருத்தி விவசாய நடவடிக்கையில் இறங்க முயற்சித்தனர். ஒப்பந்த காலம் ஒரு குறுகிய காலமாக இருந்தது. 2006ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் யுத்தம் மீண்டும் ஆரம்பமானது. கிராமங்களை மக்கள் முற்றாகக் கைவிட்டனர்.

2009ல் இறுதி யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் 2010 இல் கிராமத்தவர்கள் தமது வாழ்விடங்களை நோக்கிக் காலடி எடுத்து வைக்கத் தொடங்கினர். இறுதி யுத்தம் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில்தான் நடந்து முடிந்தது. ஆனாலும் வவுனியாப் பிரதேசத்து கிராமத்து வீடுகளெல்லாம் அழிக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் பனை, தென்னை மரங்களோடு ஏனைய பாரிய பெறுமதியான மரங்களும் வெட்டப்பட்டு கிராமங்கள் அவற்றுக்கான தனித்துவ அடையாளங்களை இழந்திருந்தன.

மீளக்குடியமர்வும் வீட்டுத்திட்டமும்.

மக்களை கிராமங்களில் மீளக் குடியமர அரசாங்கம் ஊக்கப்படுத்தியது. சிறிது காலத்துக்கு அவர்களுக்கு உலர் உணவு நிவாரணமும் வழங்கப்பட்டது. கொட்டில் வீடுகளை அமைத்துக் கொள்ளத் தகரங்களும் வழங்கப்பட்டன. அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மிக ஆர்வத்துடன் தாராளமாக உதவிகளை வழங்கின. அரசாங்கத்தின் “வீடமைப்புத் திட்டம்” என்பது முறையாக அமுல்படுத்தப்படவில்லை. கிராமங்களில் வீடுகளை இழந்த எல்லோருக்கும் வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்கான நிதி உதவி வழங்கப்படவில்லை. பிரதேச செயலகம் வீட்டுத்திட்டத்துக்கான நிதி உதவி வழங்கும் போது பாரபட்சம் காட்டியது. வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழும் குடும்பங்களுக்கு மட்டுமே நிதி உதவி செய்ய முற்பட்டது. “வறுமைக் கோடு” என்பது வெறும் கற்பனைக் கோடுதான். பிரதேச செயலாளராலோ அல்லது கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்களாலோ வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்பவர்களைச் சரியாக அடையாளம் காணமுடியாது. முதலில் எவருடைய வீடுகள் அழிக்கப்பட்டனவோ அவர்களுக்கெல்லாம் வீட்டுத்திட்ட உதவி வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் புதிய குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் கிராமத்து வீடுகள் அழிக்கப்பட்டபோது வறுமைக் கோட்டுக்குக்கீழ் உள்ளவர்களது வீடுகள், வறுமைக் கோட்டுக்கு மேல் உள்ளவர்களது வீடுகள் என்று பாரபட்சம் காட்டப்படாமல் எல்லோருடைய வீடுகளும் அழிக்கப்பட்டிருந்தன. அது தவிர கிராமங்களிலே வாழ்ந்த பிரமுகர்களுக்கும், வீட்டுத்திட்ட நிதி வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே அவர்கள் குடியேறினால்தான் அவர்களிடமிருந்து நன்மைகள் பெற்றுக் கொள்ளும் ஏனைய கிராமத்தவர்கள் குடியேறுவார்கள். கிராமங்களின் செயற்பாடுகள் அந்தந்தக் கிராமங்களின் பிரமுகர்களால்தான் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. வீட்டுத்திட்டம் வழங்கப்படாத பலர் நகரத்திலேயே தங்கிவிட்டனர். சிலர் தமது வசதிக்கேற்றபடி தமது வீடுகளைத் திருத்தம்

செய்து கொண்டு, முன்னர் கமம் செய்பவர்களாக இருந்தவர்கள் இப்போது கமம் செய்பவர்களாக மாறி, குடும்பங்களை நகரத்தில் தங்க வைத்து விட்டு, குடும்பத்தலைவர்கள் கிராமமும், நகரமுமாக அலைந்து வாழ்கின்றனர். இவர்கள் நெற் செய்கையில் மட்டும் கவனம் செலுத்துகின்றனர். தோட்டப்பயிர்ச் செய்கையில், உப உணவுப்பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடுவதில்லை.

கிராமத்தவர்கள் 1990 இலிருந்து 2010 வரை முழுமையாக 20 வருடங்கள் வவுனியா நகரில் வாழ்ந்து நகர வாழ்க்கைக்குப் பழகிக் கொண்டனர். மேலும், தமது பிள்ளைகளின் படிப்பு, உத்தியோகம், பாதுகாப்பு, திருமணம், வெளிநாட்டுத் தொடர்புகள் போன்ற காரணங்களாலும், வீட்டுத்திட்டத்தில் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதாலும் பல குடும்பங்கள் கிராமங்களில் மீளக்குடியமராமல் வவுனியா நகரிலேயே வாழ்கின்றன. அதேநேரத்தில் அரசாங்கத்தின் உதவிகள் எதையும் எதிர்பாராமல், சில குடும்பங்கள் மீளக்குடியமர்ந்து தத்தம் வயல்களைச் செய்கை பண்ணுவதுடன், தோட்டப் பயிர்களையும் செய்கை பண்ணி வீட்டுக்கும், நாட்டுக்கும் பயனுள்ளவர்களாகவும் வாழ்கின்றனர். சில கிராமங்களில் மிகக் குறைந்த அளவினரே மீளக்குடியேறியுள்ளனர். இதற்கு வீட்டுத்திட்டம் வழங்குதலில் உள்ள குறைபாடுதான் காரணமாகிறது. இதனால் இக்கிராமங்களின் நெல் வயல்களும், தோட்டங்களும் தரிசு நிலங்களாக மாறிவருகின்றன.

விவசாயப் பொருளாதாரத்தை மீளமுச்சி பெறச் செய்தல்.

வட மாகாணத்தில், வவுனியா மாவட்டம் கடல் மட்டத்திலிருந்து உயரம் கூடிய மாவட்டமாகும். இதிலே, வவுனியாப் பிரதேசம் பெருமளவுக்குச் சம நிலமாக இருக்கின்றது. சில மலைக் குன்றுகளும், சமதரைக்கு மேலாக சற்று உயரம் கூடிய சில நிலப்பகுதிகளும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. வயல் நிலங்கள் தாழ்ந்த பிரதேசங்களாக இருப்பதோடு, குளங்களின் நீரேந்து பரப்புக்கள் விசாலமாகவும், நீர்வரத்து கூடியனவாகவும் இருக்கின்றன. மேலும் உறுதியான குளக்கட்டுக்களுடன் நீரக் கொள்ளளவு கூடிய குளங்கள் காணப்படுவதும் சிறப்பம்சமாகும். நெற்செய்கை, தோட்டச் செய்கை, சேனைப் பயிர்ச் செய்கை என்பவற்றுக்கு மிகப் பொருத்தமான மண்வளமுள்ள நிலப்பரப்புக்கள் இங்கே காணப்படுகின்றன. ஐவகை நிலங்களிலே வவுனியாப் பிரதேசத்தில் மருதநிலப் பண்பும், முல்லை நிலப்பண்பும் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரு பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியில் பல துறைகள் பங்களிப்புச் செய்யலாம். வவுனியாப் பிரதேசத்தில் குடிசைக் கைத்தொழில் அல்லது பாரம்பரியக் கைத்தொழில் சிறு கைத்தொழில் பெருமளவில் நடைபெறுவதில்லை. மிகக் குறைந்த அளவிலேயே அவை நடைபெறுகின்றன. ஆலைத்தொழில்துறை வளர்ச்சி பெறவேயில்லை. வவுனியாப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியில் விவசாயத்துறைக்கே சாதகமான பல வாய்ப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் விவசாயத்துறையில் கவனம் செலுத்தவேண்டியதே காலத்தின் கட்டாயமாகவும், தேவையாகவும் இருக்கிறது.

வடகிழக்குப் பருவக் காற்று மழையும், தென் மேற்குப் பருவக்காற்று மழையும், மேற்காவுகை, சூறாவளி மழையும், தாழ்முக்க மழையும் வவுனியாப் பிரதேசத்துக்குத் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. ஆகாயத்திலே இருந்து விழும் ஒரு துளி நீர் கூட வீணாகாமல் சேர்த்து வைப்பதற்காகவே குளங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. குளங்கள் கட்டப்பட்டது நாட்டை வளம்படுத்தத்தான். "குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கும்" பண்பாடு என்பதும் இது தான். மன்னர் ஆட்சிக்காலத்தில் குளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் ஆகிய மேற்கு நாட்டு அன்னியர் ஆட்சிக்காலத்தில் நெற்பயிர்ச் செய்கைக்கு அல்லது உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கைக்குப் பெரிய அளவில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் நம் நாட்டு வளங்களைத் தத்தம் நாடுகளுக்குச் சூறையாடிக் கொண்டு செல்வதிலேயே அக்கறை காட்டினர்.

ஆங்கிலேயர் தேயிலைச் செடிக்கான பெருந்தோட்டங்களை இலங்கையின் மத்திய மலைநாட்டிலும், இறப்பருக்கான, கோப்பிக்கான பெருந் தோட்டங்களை சற்று உயரம் குறைந்த மலைப்பாங்கான பகுதிகளிலும் உருவாக்கினார்கள். மேலும் நெற் செய்கைக்காக குளங்களைக் கட்டியதுடன், பாழடைந்த குளங்களையும் திருத்தினர். நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் செய்தனர். ஆங்கிலேயர் அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் எமது பிரதேசத்திலும் விவசாயத்துறைக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கினார்கள். அவர்களது ஆட்சியின்போது மந்திரி சபையில் விவசாயத்துறைக்குத் தனியான மந்திரி ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டிந்தார்.

1947ல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலிருந்து நீர்ப்பாசனத் திணைக்களமும், பிற்காலத்தில் கமநலசேவைகள் திணைக்களமும் சேர்ந்து விவசாயத் துறையை ஊக்குவிக்கும் பணிகளில் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. ஆகவே, நிலவளமும், நீர்வளமும் சிறந்த வவுனியாப் பிரதேசத்தின் விவசாயத்துறை தொடர்ந்தும் விருத்தி செய்யப்படவேண்டியதே.

“இலமென்று அசையி இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்” - என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

பூமி திருத்தியுண் - என்றார் ஓளவையார்- (ஆத்திகூடி)

இப்போது நமது நாட்டிலே உணவுப்பஞ்சம் வந்துவிட்டது. உணவுப் பொருட்களுக்கான விலைகளும் விஷம்போல் ஏறிவிட்டன. இதற்கான நேரடியான காரணம் உணவுப் பொருட்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து எதிர்பார்த்ததுதான். அதாவது நமது விவசாயிகளால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வந்த அல்லது அவர்களால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உணவுப் பொருட்களையெல்லாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ததுதான். அதனால், இறக்குமதியை நம்பி, இலங்கையின் எல்லாப்பகுதிகளிலும் குறைந்த அளவிலேயே உணவுப் பயிர்கள் செய்கை பண்ணப்பட்டன.

வவுனியாப் பிரதேசத்தின் விவசாயத் துறை தொடர்ச்சியான சிவில் யுத்தத்தினாலும், கிராமத்தவர்களின் இடப்பெயர்வுகளினாலும் முற்றாகப் பாதிக்கப்பட்டது. நெற் செய்கையாளரும், தோட்டச் செய்கையாளரும் தத்தமது ஜீவனோபாயத்துக்காக வேறு தொழில்களைச் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர், நெற் செய்கையிலும், தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையிலும் விவசாயிகள் முழு மூச்சோடு ஈடுபடுவதற்கு, எதிர்பார்த்த அளவில் அரசாங்கம் உதவிகளை அல்லது ஊக்குவிப்புக்களை வழங்கவில்லை. இரசாயன உரவகைகள், கிருமி நாசினி வகைகள் என்பனவற்றின் இறக்குமதிகளை அரசாங்கம் முற்றாக நிறுத்திய செயற்பாடானது, விவசாயிகளின் அடிவயிற்றிலே ஓங்கிக் குத்தியது போன்ற கொடூரமான செயற்பாடாகும். கடந்த இரண்டு வருடங்களாக உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தி அளவு பாரிய வீழ்ச்சியைக் கண்டதோடு, விவசாயிகளுக்கும் பாரிய பண நட்டத்தையும் கொடுத்திருக்கிறது. நகரத்தவர்களும், வேறு தொழில்கள் செய்பவர்களும் சோற்றிலே கை வைப்பதற்கு வயல் சேற்றிலே கால் புதைப்பவர்கள் விவசாயிகள்தான். விவசாயிகளும், தோட்டக்காரர்களும் பிழைப்புக்காக வேறு தொழில்களைப் பழகிக் கொள்வோம் என்ற விரக்தியான மனநிலைக்கு வந்துவிட்டனர்.

இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையிலிருந்து விவசாயிகளையும், தோட்டக்காரரையும் விடுவித்து, வவுனியாப் பிரதேசத்தின் விவசாயப் பொருளாதாரத்தை உச்ச நிலைக்குக் கொண்டு செல்ல, வவுனியாப் பிரதேசத்தின் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு கண்டுகொள்ள, அரசாங்கத் திணைக்களங்களும், விவசாயிகளோடு தொடர்புடைய வேறு நிறுவனங்களும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் உடனடியாக தமது கவனத்தை விவசாயத் துறையை நோக்கி கூர்மைப்படுத்த வேண்டும். இந்த வகையில்,

*மானிய விலையில் விதை நெல்லு வகைகள், உரவகைகள், கிருமிநாசினி வகைகள் என்பனவற்றை விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டும்.

*மானிய விலையில் உப உணவுப் பயிர் விதைகள், நாற்றுக்கள் என்பனவற்றைத் தோட்டக்காரருக்கும், விவசாயிகளுக்கும் வழங்க வேண்டும்.

*மா, பலா, தென்னை போன்ற வான்பயிர் வகைகளின் நாற்றுக்களை தோட்டக்காரருக்கு மானிய விலையில் வழங்கவேண்டும்.

*விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்துக்காக முன்னர் கடன்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தால் அவற்றை உடனேயே இரத்துச் செய்ய வேண்டும்.

*சேதமடைந்த அல்லது தூர்ந்த குளங்கள் புனரமைக்கப்படவேண்டும்.

*முறிகுளங்கள் மீண்டும் கட்டப்படவேண்டும்.

*நீர்ப்பாய்ச்சல் வாய்க்கால்கள், பீலிகள், சுலுசுகள் திருத்தப்படவேண்டும்.

*நீரால் ஏற்படும் அரிப்பை தடுப்பதற்கு பெரிய குளக்கட்டுக்களுக்கு அலை கல்லுப்போடவேண்டும்.

*குளங்களின் நீரேந்து பரப்புக்கள் துப்பரவு செய்யப்படுவதோடு, அவை அடாத்தாக ஆக்கிரமிக்கப்படுவதும் தடுக்கப்படவேண்டும்.

*வவுனியா எல்லப்பர் மருதங்குளத்தில் உள்ள விவசாயப்பண்ணை, வவுனியா பிரதேசத்துக்குத் தேவையான மரக்கறி வகைகளையோ, காய்கனி வகைகளையோ, வழங்கக்கூடிய வளம் பெற்றதாக இல்லாததனால், இன்னுமொரு விவசாயப்பண்ணை பெரிய விஸ்தீரணத்தில் தனியார் பொறுப்பில் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும்.

*கிராமத்து இளைஞர்களுக்கு உப உணவுப்பயிர்ச் செய்கைக்கு பொருத்தமான மேட்டுக் காணிகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும்.

*கிராமங்களில் காணப்படும் தரிசு நிலங்கள் பயிர்ச்செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும்.

*கிராமக் குடியிருப்புக்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் காடுகள் “கிராம விஸ்தரிப்புத்திட்டத்தின்” கீழ் கிராமத்தவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு, மேட்டு நிலப் பயிர்ச் செய்கையில் அவர்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

*வெற்று நிலங்களின் உரிமையாளர்களுக்கு பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடும்படி, அறிவுறுத்தல்கள் வழங்க வேண்டும்.

*சமுர்த்திப் பயனாளிகள் கட்டாயமாக வீட்டுத் தோட்டச்செய்கையில் ஈடுபடவேண்டும் என்று பணிக்கப்படவேண்டும்.

*நகரத்தவர்கள், கிராமத்தவர்கள் எல்லாரும் வீட்டுத் தோட்டச் செய்கையில் ஈடுபடும்படி பணிக்கப்பட வேண்டும்.

*கட்டாக் காலி மாடுகள், ஆடுகள் நெல் வயல்களையோ, தோட்டங்களையோ, அழித்து விடாமல் பாதுகாப்பதற்கு அவற்றுக்கான மேய்சல் நிலங்கள் கிராமங்கள் தோறும் ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

*பிரதேச செயலகம், பிரதேச சபை, நகர சபை என்பன உணவு உற்பத்தியில் குடியிருப்பாளர்களை ஊக்கப்படுத்துவதோடு, முறையான கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடவேண்டும்.

*தோட்டச் செய்கைகளுக்கும், நெற் செய்கைகளுக்கும் பாரிய அழிவுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கும் யானைகளை, வனவிலங்கு திணைக்களத்தார், வவுனியாப் பிரதேசத்திலிருந்து முற்றாகத் துரத்தி, வவுனியாவின் விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சிக்குக் கட்டாயம் உதவவேண்டும்.

நிறைவுரை

நமது நாடு விவசாய நாடுதான். அது மறக்கப்பட்டு வருவதனால் ஏற்பட்டிருக்கும் அவலத்தை யாவரும் அறிவோம். எல்லா மாவட்ட மக்களும் விவசாயத்துறையை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானம் எடுத்துச் செயல்பட்டால், ஒட்டுமொத்த நாட்டின் உணவுப்பஞ்சமும் நீங்கி விடும். வவுனியாப் பிரதேசம் உள்நாட்டு யுத்தத்தினாலும், மக்களின் இடப் பெயர்வுகளினாலும், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது என்பது உண்மைதான். ஆனால் இனிமேல் விவசாயத்துறையின் முன்னேற்றம் பற்றிய விழிப்புணர்வு விவசாயிகளிடையே ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். விவசாயத்துடன் தொடர்புடைய நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம், விவசாயத் திணைக்களம், கமநல அபிவிருத்தித் திணைக்களம், கமநலக் கேந்திர நிலையங்கள், நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபை, பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்பன தத்தமது கவனத்தை உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் திருப்பிக் கொண்டு, அதற்கான முழு உதவிகளையும் விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டும். உரவகைகள், கிருமிநாசினி வகைகள், விதை பொருள் வகைகள் என்பனவற்றை அரசாங்கம் தாராளமாக இறக்குமதி செய்து, விவசாயிகளுக்கும் தோட்டக் காரருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கவேண்டும். உணவுப் பொருட்கள் பாதுகாப்புக்கும், பிற்காலப் பாவிப்புக்குமான வழிவகைகள் செய்யப்படவேண்டும். (Presavation of Food Items) வவுனியாப் பிரதேசத்தில் விளைவிக்கப்படும் நெல்லை வெளிமாவட்ட வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை செய்யப்படுவது முற்றாகத் தடுக்கப்பட வேண்டும். கமநல கேந்திர நிலையம், (APC) பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், (MPCS) நெல் சந்தைப்படுத்தும் சபை, (Paddy marketing Board) என்பன விவசாயிகளிடம் இருந்து நெல்லை நியாயமான விலையில் கொள்வனவு செய்து, பிரதேசத்தில் அரிசி தட்டுப்பாடு ஏற்படும் போது, சந்தைக்கு விட்டு விலையேற்றத்தைத் தடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உப உணவுப் பொருட்களையும் இதே முறையில் கமநலக் கேந்திர நிலையங்கள் (APC) பலநோக்குக்கூட்டுறவுச் சங்கம் (MPCS) தோட்டக் காரரிடமிருந்து நியாய விலைக்குக் கொள்வனவு செய்து, பாதுகாத்து வைத்து, அவற்றுக்குத் தட்டுப்பாடு வரும்போது சந்தைக்கு விட்டு விலையேற்றத்தைத் தடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த வகையில் பிரதேசத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் விவசாயப் பொருட்களை நியாய விலையில் நுகர்ந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தை பொது மக்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

வவுனியா பிரதேசத்தில் பெரிய விஸ்தீரணத்தில் முழு அளவிலான விவசாயப் பண்ணை ஒன்று தனியார் முயற்சியில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். இங்கே சகல பழவகைகளும், மரக்கறி வகைகளும், உப உணவுத் தானியங்களும் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும். இவை வெளி மாவட்டங்களுக்குக் கடத்தப்படாமல் உள்ளூர் பயனாளிகளே நுகர்ந்து கொள்ள வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும். இயற்கைப் பாதிப்புக்களால் விவசாயிகளுக்கும் தோட்டக் காரருக்கும் நட்டம் ஏற்படும் போது, அரசாங்கம் அவற்றுக்கான நட்ட ஈட்டை அவர்களுக்கு வழங்கி அவர்களை அவர்களது தொழிலில் தொடர்ந்தும் ஈடுபட ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். மேலும் நெற் செய்கை, தோட்டச் செய்கை, உபஉணவுப் பயிர்ச் செய்கை என்பனவற்றில் அரசாற்பற்ற நிறுவனங்களின் ஆதரவையும் பங்களிப்பையும் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் தம்மிடமுள்ள கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளால் எமது பிரதேசத்தின் விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு பெரும் உதவியாக இருப்பார்கள்.

வவுனியாவில் பொருளாதார மத்திய நிலையம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு இப்போது அது செயலிழந்திருக்கிறது. அதை இயங்கச் செய்ய வேண்டும். அல்லது வேறொரு பொருத்தமான இன்னொர் இடத்தில் இந்த நிலையம் அமைக்கப்பட்டு, விவசாயிகளுக்குத் தமது உற்பத்திப் பொருட்களை இலகுவாகச் சந்தைப்படுத்தக் கூடிய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். நமது நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளுக்குமான பாதை விஸ்தரிப்பு, மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகள் சீர் செய்யப்படாமை பொருளாதார வளர்ச்சியில் நாம் பின்தங்கியதற்கான காரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆதலால் வவுனியா நகருக்கும், கிராமங்களுக்குமான கிராமியப் பாதைகள் எல்லாம் புனரமைக்கப்பட வேண்டும். மேலும், கிராமங்களை நோக்கிய பொதுப் போக்குவரத்து உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். இதிலே இலங்கைப் போக்குவரத்துச்சபை அதிக வருமானத்தை எதிர்பாராமல் சேவை மனப்பான்மையைக் கருத்தில் கொண்டு கிராமங்களை நோக்கிய போக்குவரத்துச் சேவையைச் சீர்ப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் சீர் செய்யப்பட்டால்தான் வவுனியாப் பிரதேசத்தின் விவசாயப் பொருளாதாரம் முன்னேற்றம் அடைந்து, உணவுப் பஞ்சம் முற்றாக நீங்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். விவசாயப் பொருளாதாரத்தினால் என்னென்ன நன்மைகள் எமது பிரதேசத்துக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோமோ அவ்வளவு நன்மைகளும் கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கலாம்.

தமிழருவி திரு.க.சிவகுமாரன்
B.A (Hons)

எல்லாச் சமயத்தவர்களுக்கும் அவரவரின் ஆலயங்கள் பற்பல வழிகளில் அவர்களுக்குப் பயன் செய்கின்றன. ஆலயங்கள் என்பன தனியே ஆன்மிக ஈடேற்றம் தருபவையாக மட்டுமல்லாமல், கலை பயிலும் கலைக் கூடங்களாகவும், அறிவு தரும் கல்விச்சாலைகளாகவும், அனைவரையும் சமூக ரீதியாக ஒன்றிணைக்கும் கலாசார நிலையங்களாகவும் இருந்தன, இருக்கின்றன. தொடர்ந்தும் இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. சோழர் காலத்தில் ஆலயங்கள் இவ்வாறு பல பயன்பாடுகள் நிறைந்தவையாக இருந்தன என வரலாறு கூறும். இவ்வாறு ஆலயங்களில் வளர வேண்டிய கலைகளில் ஒன்றாக சொற்பொழிவுக் கலையும் பின்னாட்களில் வளரலாயிற்று. இதனை ஈழத்தில் தமிழர், குறிப்பாகச் சைவத்தமிழர் வரலாற்றில் தொடக்கி வைத்தவர் நல்லைநகர் நாவலராவார். அவரால் தொடக்கப்பெற்று பின்பு அவரது சீடர்கள், மேலும் கற்றோர்களால் காலத்துக்கு காலம் வளர்க்கப்பட்டு வந்த கலையாக சொற்பொழிவுக் கலை விளங்குகிறது. ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் இக் கலை ஆலயங்களில் எவ்வாறான நிலையில் இருக்கிறது என்று ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆலயங்கள்

இலங்கையில் இந்துக்கள் அதிகமாக வாழும் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் சிறிதோ, பெரிதோ ஆலயங்கள் உள்ளன. இவர்கள் அதிகமாக செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் பல ஆலயங்கள் தெருவுக்குத் தெரு காணப்படுகின்றன.

“தெய்வம் மறவார்,
செயும் கடன் பிழையார்”

என்று தமிழர்கள் பற்றி பாரதி கூறிய கருத்தும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. இத்தகைய ஆலயங்களில் பிரதேச வாரியாகவோ மாவட்ட ரீதியாகவோ எடுத்து நோக்கின், அம்மன் ஆலயங்களும், பிள்ளையார் ஆலயங்களும் மிகமிக அதிக எண்ணிக்கையில் உள்ளன. இவ்வாறான சகல ஆலயங்களிலும் அவ்வாலயங்களைச் சூழ இருப்போரின் இயலுமைக்கேற்ப பூசை வழிபாடுகள், ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்ட கலை வளர்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. ஒரு ஆலயத்தின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்குதாரர்கள் அல்லது காரண கர்த்தர்களாக நான்கு பகுதியினரைக் குறிப்பிடலாம்.

1. சிவாச்சாரியார்கள்
2. மணியகாரர் அல்லது பரிபாலன சபையினர்
3. உபயகாரர்
4. வழிபடச் செல்லும் அடியார்கள்

இந்நான்கு பகுதியினரும் சிறப்பாகச் செயல்படும் ஆலயங்களே பேராலயங்களாக வளர்ச்சி பெற்று, புகழுடனும், சமுதாய அடையாளங்களாகவும் விளங்குகின்றன. விளங்கமுடியும்.

சொற்பொழிவுக் கலை

மனிதனின் சிந்தனைகள் மிக ஆழம் நிறைந்தவை. கற்பனையைத் தூண்டுபவை. எப்பொழுதும் சிந்திக்க வைப்பவை, பெறுதற்கரிய மானிடப் பிறவியின் பயனே சிந்திக்கும் திறனும், பேசும் ஆற்றலும்தான். ஒரு மனிதனின் பேச்சு இன்னொரு மனிதனை மகிழ வைக்கும். புதிய கருத்துக்களையும் வாழ்வின் நுட்பமான உண்மைகளையும் காட்டி பிரமிக்க வைக்கும். அன்றும், இன்றும், என்றும் உலகை ஆளும் பெருந்தலைவர்களையும், இறைவனைக் காட்டிய ஆன்மீகச் செல்வர்களையும், வரலாறுகளையே மாற்றிப்போட்ட ஆற்றலாளர்களையும் உருவாக்கியது, அவரவர்களிடம் தனித்துவமாக மிளிர்ந்த பேச்சுக் கலையே. பேச்சுக்கும், சொற்பொழிவுக்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. பேச்சுக்கலை,

“கேட்டர் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்”

என்ற குறளார் கருத்துக்கிணங்க எப்பொழுது பரிமளிக்கிறதோ அப்பொழுதுதான் அது சொற்பொழிவாகிறது. ‘சொல்லை மொழிவது’ என்றார் வள்ளுவர். அதே சொற்களை ஏற்ற இறக்கத்துடன் இனிய, கம்பீரமான குரல்வளத்துடன் கேட்பவர்களைக் கட்டிப்போடும் ஆற்றலுடன் ஒரு இசைபோல் பொழிகின்ற போது அது ‘சொற்பொழிவு’ என்றாகிறது. மேலும் சொல்லைக் கருத்துடன், கேட்பவர்க்கு பயன்படும் படியாக, கேளாதவரையும் கேட்கவேண்டும் என்று தூண்டுவதாக, ஒரு மழையைப் போல பொழியும் சந்தர்ப்பத்தில் பேச்சு, சொற்பொழிவாகிறது. ஒரு தனிமனிதனால் நிகழ்த்தப்படும் மாபெரும் அற்புத வெளிப்பாடே சொற்பொழிவுக் கலையாகும்.

“ஆர்த்த சபை நூற்றொருவர்
ஆயிரத்தொன்றாம் புலவர்
வார்த்தை பதினாயிரத்தொருவர்”

- ஔவை

“போருக்குப் போகலாம் வா” என்றால் நூறு பேரில் ஒருவன் வருவான், “கவிதை பாடலாம் வா” எனில் ஆயிரம் பேரில் ஒருவன் வருவான், “மேடையில் சொற்பொழி வாற்றலாம் வா” என்றால் பத்தாயிரம் பேரில் ஒருவனாலேயே முடியும், அவனே முன்னெழுந்து வருவான் என்கிறார் தமிழ் மூதாட்டி ஔவை.

ஆலயங்களில் ஏன் சொற்பொழிவு அவசியம்? இத்தகைய சொற்பொழிவுக் கலை ஆலயங்களில் வளர வேண்டிய ஓர் அரிய கலையாகும். ஆலயங்கள் வெறுமனே கிரியைகளுக்கு உரிய இடங்கள் மட்டுமல்ல. அவை அறிவை வளர்க்கும் இடங்களாகவும் அமைய வேண்டும். கிரியைகளுக்கான விளக்கங்கள் கட்டாயமாக அடியார்களுக்கும், அனைவருக்கும் சொல்லப்படல் வேண்டும். விளக்கமில்லாத எதுவும் நீண்டகாலம் பயன்தருவதில்லை. பெரும் பொருளைக் கொட்டி திருவிழாச் செய்கின்ற உபயகாரர்களுக்கும், ஏன் நிர்வாக சபையினருக்கும் கூட இவை விளக்கிச் சொல்லப்படவேண்டும். இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் பழைய காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் போல அல்ல இன்றைய நவீன விஞ்ஞான உலகில் அறிவியலறிவைக் கல்லூரிகளில் பாடசாலைகளில் பெறும் இளையவர்கள், இளைஞர்களுக்கு எல்லாவற்றிற்கும் ஏன்? எதற்கு? எப்படி? எவ்வாறு? எப்போது? எதனால்? யாருக்காக? என்ற கேள்விகளுக்கு விடை சொல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு எம் சமயத்திலும், ஆலயத்திலும் நம்பிக்கை ஏற்படும். அர்த்தம் விளங்கி, விளக்கப்பட்டு கிரியைகளை ஆற்றும் போதே பெரும் செலவில் செய்யப்படும் இவற்றால் பயன்களும், பெறுமதியும், மகிழ்ச்சியும் ஏற்படும். இவ்விளக்கங்களை ஆலயங்களில் நிகழ்த்தப்படும் சொற்பொழிவுகளாலேயே வழங்கமுடியும். மேலும் இச் சொற்பொழிவுகள் “முதியோர் கல்வி” ஆகவும் அல்லது, “முறைசாராக் கல்வி” என்று இன்று சொல்லப்படும் கல்வியாகவும் அமைந்து ஆலயங்களுக்கு வரும் அனைவரையும் சமயம் சார்ந்த, சமூகம் சார்ந்த அறிவுள்ளவர்களாகவும், ஒழுக்க சீலர்களாகவும், அறவாழ்வில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாகவும் ஆக்குகிறது. இவ்வாறு இன்னோரன்ன பல பயன்களை விழுமியங்களின் வளர்ச்சியை ஆலயங்களில் நிகழ்த்தப்படும் சொற்பொழிவுகள் ஏற்படுத்துகின்றன.

ஆலயங்களில் நிகழ்த்தக்கூடிய சொற்பொழிவு வகைகள்

ஆலயங்களில் சமயச் சொற்பொழிவுகளே பெரும்பாலும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. எந்தத் தெய்வத்தின் ஆலயமோ, அந்தத் தெய்வம் சார்ந்த சமய வழிபாடுகள், புராணங்கள் என்பன அதற்குள் அமையும். அத்துடன் அறக்கருத்துக்கள், நீதி நூல்கள், ஒழுக்க விழுமியங்கள் சார்ந்த விழுமியச் சொற்பொழிவுகளும் இடம்பெறும். மேலும், மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற இலக்கிய, இதிகாசங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற சொற்பொழிவுகளும் இடம்பெறும்.

இது தவிர, சொற்பொழிவு வகைக்குள் பெரும்பாலும் பட்டிமண்டபங்கள் போன்றவையும் அமையும். இதில் ஐந்து பேர் அல்லது ஏழு பேர் என்ற எண்ணிக்கையில் கலந்து கொண்டு ஒரு சமயக்கருத்தை அல்லது விழுமியக் கருத்தை ஐந்து கோணத்தில் அல்லது ஏழு கோணத்தில் ஆராய்ந்து சொல்லைப் பொழிகின்ற போது கேட்போருக்கு பல தெளிவுகள் ஏற்படும். இத்தகைய பட்டிமண்டபங்கள். நன்னோக்கம் கொண்டவையாக, வெறும் சொல்லாடலாகவோ அல்லது பயனற்றவையாகவோ அமையாமல் நன்மை பயக்குமெனில் அது மிகச் சிறந்த சொற்பொழிவு வகையாகும்.

மேலும் நேர்முகவர்ணனை என்ற சொற்பொழிவு வகையும் ஆலயங்களின் விசேட காலங்களில் தகுந்த அறிஞர்களைக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படுகின்றது. தேர் திருவிழா, சூரன் போர்கள் போன்றவற்றில் இவை இடம்பெறுகின்றன. இவை ஏற்பட்டதற்கான முக்கிய காரணம் ரேடியோ, வானொலி பயன்பட்ட காலங்களில் தொலைவில் இருப்பவர்களுக்கு அவர்களின் ஊர்க்கோவில்களில் நடப்பவற்றை செவி வழியாகக் கேட்பதற்கே ஏற்படுத்தப்பட்டன. இது கிரிக்கெட் வர்ணனை போன்றதே. ஆனால் இக்காலத்தில் தொலைக்காட்சிகள் வந்த பின்பு எவ்வளவு தொலைவில் இருப்பவர்களும் ஆலயங்களில் நடப்பவற்றை மிகத் தெளிவாகத் துல்லியமாக ஆலயவளாகத்தில் நிற்பவர்கள் காணமுடியாதவற்றைக்கூட காண்கிற வசதியைப் பெற்றிருக்கும்போது நேர்முக வர்ணனை என்பது இப்பொழுது புதுப்பரிமாணம் பெற வேண்டியதாயிற்று. 'என்ன நடக்கிறது' என்பதை வர்ணித்த நேர்முகம் போய் 'ஏன் நடக்கிறது' என்ற விளக்கத்தை வழங்கவேண்டியதாக அமைய வேண்டி இருக்கிறது. அவையே பயன்தரும். அவ்வாறு விளக்கியுரைக்கும் விளக்கவுரைக்காரர்களே புகழும் பெறுகிறார்கள். ஆனால் துரதிஸ்டவசமாக இன்னும் பழைய வானொலிக் கால வர்ணனையாளர்களாகவே பலர் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. 'ஏன் இவ்வாறு நடைபெறுகிறது' என்பதை விளக்கிச் சொல்ல நல்லறிவும், விடய ஞானமும் வர்ணனையாளர்களுக்கு இன்றைய காலத்தில் தேவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சொற்பொழிவு நிகழ்த்தப்படும் காலங்கள், விசேட தினங்கள்

பொதுவாக ஆலயங்களின் மகோற்சவ காலங்களில் பத்து அல்லது பதினைந்து தினங்கள் தொடர் சொற்பொழிவாக ஒருவரே நிகழ்த்தும் சொற்பொழிவுகள் இடம்பெறும். அல்லது ஒவ்வொரு தினம் ஒவ்வொருவர் என்ற வகையிலும் இடம்பெறும். மேலும் குறிப்பிட்ட ஆலயத்தின் மூலமூர்த்தியின் விரத காலங்களில் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்படும். அக்காலங்களில் நிகழும் சொற்பொழிவுகள் பெரிதும் அவ்விரதம் அனுஷ்டிக்கும் முறை, அது சார்ந்த புராண, இதிகாச வரலாற்றுக்கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக அமையும். மற்றும் விசேட தினங்களான தைப்பூசம், பொங்கல் திருநாள், வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி போன்ற காலங்களிலும், நாயன்மார்களின் குருபூசைத் தினங்களிலும் சொற்பொழிவுகள் இடம்பெறுகின்றன. சில ஆலயங்களில் வாரந்தோறும் செவ்வாய், வெள்ளிக் கிழமைகளில் காலை அல்லது மாலை நேரங்களில் மக்கள் அதிகம் கூடும் நேரங்களில் நிகழ்த்தப்படும். ஒரு சிறிது நேரம் ஆலய சிவாச்சாரியாராலோ அல்லது அழைக்கப்படும் சமயச் சொற்பொழிவாளராலோ இந்த செவ்வாய், வெள்ளிச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. ஆனால் இன்று இது முற்றாக அருகிப் போய்விட்ட நிலையே காணப்படுகிறது.

திருவிழாக்காலங்களில் அல்லது விரத காலங்களில் சொற்பொழிவுக்கென சிறப்பான நேரம் ஒதுக்கப்பட்டு பொதுவாக ஒரு மணி நேரச் சொற்பொழிவுகள் இடம்பெறும். அதிகமாக மாலை நேரங்களிலும், சில சமயங்களில் மதிய நேரங்களிலும் இடம்பெற்று வந்தன. இன்று இவை வர வர அருகி நேரமும் அரைமணி நேரம் எனக் குறைந்து, மதியம் அல்லது மாலையில்

கொடித்தம்பப் பூசை முடித்து வசந்த மண்டபப் பூசை தொடங்குவதற்கு இடையிலான நேரத்தில் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்வதனைக் காணமுடிகிறது.

ஆலயச் சொற்பொழிவுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகள்

ஒரு காலத்தில் ஆலயத்தின் ஏனைய கிரியைகளுக்குத் தரப்பட்டு வந்த முக்கியத்துவத்திற்கு சிறிதும் குறையாமல் சொற்பொழிவுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கி நிகழ்த்தி வந்தார்கள். ஈழத்தின் தூர ஊர்களிலிருந்தும், தமிழகத்தில் இருந்தும் கூட பெருவிருப்பம், முயற்சியுடன் சொற்பொழிவாளர்களை அழைத்துப் பேச வைத்தார்கள். இன்று இவை அருகி வருகின்றன. அதற்கு காரணங்களென சிலவற்றை அடையாளப்படுத்தமுடியும்.

சிவாச்சாரியார்களின் விருப்பம் இதில் முக்கியமானது. சமயப் பற்றும், அற ஒழுக்கமும், விருப்பமும் மிகுந்த சிவாச்சாரியார்கள் சொற்பொழிவுகளை மிக விரும்புவார்கள். தாமும் நிகழ்த்துவார்கள். ஆனால் இன்று சமயச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்த பெரிதும் வல்லமையற்ற சிவாச்சாரியார்கள் சொற்பொழிவுகளுக்கு இடம்கொடுக்க விரும்புவதில்லை. குறிப்பாக, இளம் சிவாச்சாரியார்கள் தன் முனைப்பு மிகுந்தவர்களாக காணப்படுவதாலும், தம் முக்கியத்துவம் குறைந்து போய்விடக்கூடாது என்று நினைப்பதாலும், பல ஆலயங்களுக்கு ஓடி ஓடிக் கிரியைகளை நிகழ்த்த வேண்டியிருப்பதாலும் ஆலயச் சொற்பொழிவுகளை ஊக்குவிப்பதுமில்லை, வழிவிடுவதுமில்லை. பரிபாலனசபைக்கு விருப்பம் இருந்தாலும், 'ஐயர் நேரமில்லை என்கிறார்' என்று முடித்து விடுகிறார்கள்.

அடுத்து பரிபாலனசபை அல்லது அறங்காவலரின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தும் ஆலயச் சொற்பொழிவுகள் அமைகின்றன. மணியகாரர் அல்லது அறங்காவலர் என ஒருவர் மட்டும் பொறுப்பில் உள்ள ஆலயங்களில் அவருக்கு சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்த விருப்பம் இருந்தால் இவை அமையும். அப்படித் தொடர்ந்து நிகழ்த்தும் போது அடியார்களும் மிகப் பழகிப் பழகிச் சொற்பொழிவுக்காக காத்திருப்பார்கள். இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்லக்கூடிய ஆலயம் திருகோணமலை பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயம். பரிபாலனசபையாக இருந்தாலும் எல்லோரும் கூடி முடிவெடுத்து சொற்பொழிவுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்து மக்களையும் அவ்வழியில் ஈடுபடவைப்பார்கள். அத்தகைய ஆலயங்களைச் சூழ்ந்து வாழும் அடியார்கள் மிகுந்த சமய அறிவு, ஞானம் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். இதற்கு உதாரணமாக கரவெட்டி, தச்சன்தோப்பு பிள்ளையார் ஆலயத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆலயச்சொற்பொழிவுகளில் செல்வாக்கு செலுத்தும் இன்னொரு தரப்பினர் உபயகாரர். பெரும் பொருள் செலவு செய்து உபயம் செய்யும் உபயகாரர் ஆலய நிகழ்வொழுங்குகளில் செல்வாக்குச் செலுத்துபவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு சொற்பொழிவு நிகழ்த்த வேண்டும் என்று விருப்பம் இருப்பின் அது தொடர் சொற்பொழிவாகவோ அல்லது அவரது உபய தினத்திலேயோ சொற்பொழிவுகள் நிகழும்.

சொற்பொழிவாளர்களின் இயல்புகள், தகுதிகள்

ஆலயங்களில் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துபவர்களை மூத்த தலை முறையினர், இளையவர்கள் என பகுத்து நோக்கலாம். இத்தகைய சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துபவர்கள், முக்கியமாக இறை நம்பிக்கை உள்ளவர்களாகவும், சமய ஆசாரங்களை, ஒழுக்கங்களை அனைத்து வழிகளிலும் பேணுபவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். நிரம்ப சமய அறிவுடையவர்களாகவும், அதற்காக பெரும் முயற்சியில் தம்மை தயார் செய்பவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இசையுடன் அவ்வப்போது சொற்பொழிவுக்கிடையில் பாடக்கூடியவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். சமயச் சிந்தனைகளுடன் அறிவியலையும், சமுதாய விழுமியங்களையும் பொருத்தமுற இணைத்துப் பேசுபவர்களாகவும் இருத்தல் முக்கியமானது. தாம் எந்த ஆலயத்தில் சொற்பொழிவாற்ற அழைக்கப்படுகிறார்களோ, அந்த ஆலயத்தினர் கேட்கும் புராணத்தை அல்லது இதிகாசத்தை, இலக்கியத்தையே ஆயத்தப்படுத்திப் பேசவேண்டும். சிலர் தமக்கு “எது தெரியுமோ அதையே பேசுவோம்” என்பார்கள். அத்தகைய சொற்பொழிவாளர்கள் நின்று நிலைக்க இயலாது. ஆலயச் சொற்பொழிவுகளின் போது அதற்கேற்ற சமய, கலாசார ஆடைகளுடன் வெறும் கோலத்தை மட்டுமே மூலதனமாக்காமல் குணத்தையும் அறிவையும் குழைத்து சொற்பொழிவாற்றும் போது அது மக்களைச் சென்றடைந்து பயன் விளைக்கும். சில சொற்பொழிவாளர்கள் மட்டும் சில ஆலயங்களில் தொடர்ந்து அழைக்கப்படுவார்கள். அவ்வாறில்லாமல் கலந்து மாறி அழைக்கப்படுகின்றபோது அது எல்லோர்க்கும் பயனுடையதாகும்.

ஆலயங்களில் சொற்பொழிவுக் கலையின் இன்றைய நிலை

பரவலாகவே ஆலயங்களில் சொற்பொழிவுகள் அருகி வருகின்றன. மெல்ல மெல்ல மறைந்து காணாமலே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஏனைய சகோதர சமயங்களில் சொற்பொழிவுக்குக் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவம் மிக மிகப் பெரியது. ஆனால் இந்துக் கோவில்களை விட்டு இவ்வரிய கலை அருகியே போகின்றது. 1996 இல் இருந்து இந்நிலை ஏற்படத் தொடங்கியதாக, காலத்தின் போக்கை அவதானித்து வரும் மூத்த தலைமுறையினர் குறிப்பிடுகின்றார்கள். 1996 முதலாக தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் பல பெருகத் தொடங்கின. அதிலும் முக்கியமாக தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் மக்களை ஆட்டிப் படைக்கத் தொடங்கின. தமிழகத் தொலைக்காட்சி நிலையங்கள், அவற்றிற்கு கிடையேயான போட்டிகள் ஆலயச் சொற்பொழிவுகளை மிகவும் பாதிக்கத் தொடங்கின. குறிப்பாக வீட்டுப் பெண்மணிகளை, இளைஞர்களை ஆட்டிப் படைக்கும் தொலைக்காட்சிகளும், திரைப்படங்களும் புற்றீசல்கள் போல் பெருகி உலகாயுதத்தை முன்னிறுத்தி, ஆலயங்களுக்கு அடியார்களின் வருகையை மிகவும் பாதிக்கத் தொடங்கின. இவற்றால் இளைஞர்களுக்கு சமயத்தில், வழிபாட்டில் நம்பிக்கை இன்மை அதிகரித்துவருவதுடன் ஆலயத்தை விட்டு அவர்களை தொலைவுறுத்துகின்றன. இதனையும் காரணம் காட்டி நேரமின்மை

என்றும் குறிப்பிட்டு ஏனைய எல்லாமே ஆலயத்தில் வழமைபோல் இருக்க சொற்பொழிவுக்கலை மட்டும் மெல்ல மெல்ல மறைந்து போகிறது. இதனால் மூத்த, வளர்ந்து வரும் சொற்பொழிவாளர்களும் “கேள்வி இருந்தால்தானே நிரம்பல் இருக்கும்” என்றாற் போல தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளவும் முயல்வதில்லை. இத்துறையில் இளைஞர்களும் எதிர்காலத்தில் எழுந்து வருவதாகக் காணப்படவில்லை. இந்நிலை கவலைக்குரியதாகும். முக்கியமாக, இளம் சொற்பொழிவாளர்கள் ஆற்றலுடன் மேல் வருவது மிக மிக எதிர் பார்க்கப்படுவதுடன் காலத்தின் தேவையாகவுமுள்ளது.

எனவே, சமயமும், அறமும், ஒழுக்கமும் பேணப்படவேண்டும் என்ற அவா உள்ள நிலை மீண்டும் வேண்டப்படுகிறது. இன்று விழுமியங்கள் அற்றுப் போய், போதையும், வன்முறையும், ஒழுக்கக்கேடும், கட்டற்ற மனக்கேவலங்களும் சமுதாயத்தைப் பேயாகப் பிடித்து ஆட்டுகின்ற நிலையில் “ஆலயத்திற்குத் திரும்புங்கள்” என்ற கோஷம் வலுவடைய வேண்டும். அங்கு ஆலயச் சமூகத்தில் அனைவரும் இணைந்து சமய விழுமியங்களை மீண்டும் உணர்வு பூர்வமாக இளைய தலைமுறையையும் இணைத்து மேற்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு இணைக்கும் முயற்சியில் வெற்றி பெறுவோமானால் நல்லதோர் சமுதாயமாக நாம் மேம்படும் நிலை உருவாகும்.

அறிவோம்:

அகத்திணைகள்

- 01.புணர்தல்
- 02.பிரிதல்
- 03.இருத்தல்
- 04.இரங்கல்
- 05.ஊடல்
- 06.கைக்கிளை
- 07.பெருந்திணை

கிருமதி.மைதிலி தயாபரன்

பிரதம பொறியியலாளர், மின்சாரசபை, வவுனியா.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஏற்பட்ட விஞ்ஞான மற்றும் தொழிநுட்ப வளர்ச்சியினால் உலகம் சிறியதாகிக்கொண்டே போவதுடன், தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் மக்களிடையிலான அறிமுகத்தையும் நெருக்கத்தையும் அதிகரித்து வைத்திருக்கின்றன. இது மக்களின் வாழ்க்கையை வேகமாக்கியதுடன் அடிப்படைத் தேவைகளை அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றது. இதனால் ஒரு புறம் இலகுவானதும் உயர்ந்த தரத்திலானதுமான வாழ்க்கைக்கு மக்கள் பழக்கப்பட்டதுடன் மட்டுமல்லாமல் இன்னொரு புறம் ஆதாரமான தேவைகளைத்தானும் நிறைவேற்ற முடியாத ஒரு சாரார் சமுதாயத்தில் உருவாவதைத் தடுக்க முடியாமலும் இருக்கிறது.

இன்று உலகம் முழுவதும் எதிர்கொள்ளும் பொருளாதார நெருக்கடியையும் அதில் ஒட்டு மொத்த வடிவமாக இலங்கையில் வாழும் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பலவிதமான பிரச்சினைகளையும் உற்று நோக்கும்போது, பல காரணங்களை முன்வைப்பதற்கு இக்கட்டுரை முனைகின்றது. பொதுவாகச் சொல்வதாயின் சனத்தொகைப் பெருக்கமும், வளப்பற்றாக்குறையும் முதன்மையானதாகக் காணப்படுவதை உணர முடிகின்றது. சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன்பதாக உலக சனத்தொகை ஒரு பில்லியனுக்கும் (100 கோடிக்கும்) அதிகமான தொகையைக் காட்டியபோது, 2013 இல் அது 7 பில்லியனாக (700 கோடியாக) உயர்ந்ததும், தற்போது 7.9 பில்லியனை (790 கோடியை) நெருங்கிக் கொண்டிருப்பதும் நாம் அறிந்ததே. ஆனால் புவியிலே வளங்களின் பரம்பல் குறிப்பிட்ட அளவிலே காணப்பட்டு, சமநிலையிற் பேணப்படுவது இயற்கையான செயற்பாடுகளால் நிகழ்த்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. வளங்கள் கிட்டத்தட்ட தற்போது இருக்கும் சனத்தொகையில் ஐந்திலொரு பங்கினருக்கு மட்டுமே சௌகரியமாக வாழ்வதற்குப் போதுமானதாக இருப்பதாக தரவுகள் இயம்புகின்றன. இருப்பினும் வளங்களின் இருக்கையைக் கருத்திற் கொள்ளாமல் அனைத்துக் கட்டுப்பாடுகளையும் மீறி, சனத்தொகை உயர்வடைந்து கொண்டு செல்கின்றது. சனத்தொகையை அதிகரிக்கும் வேளையில் தேவைகளையும் அதிகரித்துச் செல்லும்போது எத்தகைய இடர்பாட்டையும் மக்கள் எதிர்நோக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்படும்.

பூமியிலுள்ள வளங்களை, வளங்களின் பரம்பலின் அடிப்படையைக் கருத்திற் கொள்ளாமல் அனைவரையும் போல இலங்கை மக்களும் வாழ நினைக்கிறோம். அதிலும் முக்கியமாகப் போரும் அதனால் ஏற்பட்ட புலம்பெயர் வாழ்க்கையும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் நம்மவர் வாழும் வாழ்க்கையை தெளிவாக விளக்குவதால், அவர்களைப் போன்றே வாழவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை எம்மத்தியில் விதைத்ததும், பூகோள சந்தையில் அனைத்துப் பொருட்களையும்

பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருப்பதும் இதற்கு முக்கியமான பங்கினை வகிக்கின்றன. நிலையான, நிரந்தரமான, நெடுநாட்களுக்கு நீடிக்கக்கூடிய சில விடயங்களைத் திட்டமிடுவதில் தவறு செய்துவிட்டோம் என்பதை தெளிவாக உணர்கிறோம். இதுவே இன்று எதிர்நோக்கும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு முக்கிய காரணமாக அமைகின்றது என்பது ஒரு கசப்பான விடயம். ஆனால் அதுவே நிதர்சனமாக இருப்பதால், அந்த விடயத்தை நாம் உற்றுநோக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மனித வாழ்க்கையின் ஆரம்ப கட்டத்தைப் பார்ப்போமானால், அது நதிக்கரைகளை அண்டிய இடங்களிலே தோற்றம் பெற்றது. யூப்பிரடீஸ், தைகிரிஸ் என்ற இரு நதிகளுக்கிடையே நாகரிகம், இந்தியாவில் சிந்து நதிக்கரை நாகரிகம், எகிப்தின் நைல் நதிக்கரை நாகரிகம் மற்றும் சீனாவில் குவாங்கோ நாகரிகம் என்பன இவற்றுள் முக்கியமானதாகும். இவ்வாறான பிரதேசங்கள் பயிர்ச்செய்கைக்கு ஏற்றதாக இருந்தமையாலும், மனிதனின் அன்றாடத் தேவைகளில் முக்கியமான நீர் தாராளமாகக் கிடைத்ததாலும் அந்த இடங்களை அண்டி வாழ்வதற்கு மக்கள் பழகிக் கொண்டார்கள். விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்த வெவ்வேறு வகுப்பினரும் இங்கிருந்து தோற்றம் பெற்றார்கள். இவ்வாறு விளைச்சலில் அதிக பிரயாசையாலும் நில வளம், நீர் வளம் போன்ற வளங்களை அதிஷ்டமாகப் பெற்றதனால் பெருமளவில் அறுவடையைக் கண்டவர்கள் அந்த இடத்தில் தலைமைத்துவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்களிடையே தலைவனைப் பின்பற்றும் முறை எழுந்தது. சாதாரணமாக விவசாயம் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல் மற்றும் நீர் முகாமைத்துவம் என்பன அந்தவிடத்தில் முக்கியமாக இருந்தது.

காலப்போக்கில் நகரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பயிர் நிலங்களில் வெவ்வேறு உணவுப்பொருட்களை உருவாக்கியும், கால்நடைகளால் நுகர்வுப்பொருட்களைப் பெற்ற போதும், தமது தேவைக்கு மேலதிகமானவற்றை வேறு உற்பத்திகளுடன் பரிமாற்றிக்கொள்வதற்கு சந்தைகள் அமைக்கப்பட்டன. அவ்வாறான சந்தைகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஊர்களுக்குப் பொதுவான ஓரிடத்தில் அமைக்கப்பட்ட போது அந்த இடத்திற்கு மேலதிகமான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. அவ்வாறு விருத்தியடைந்த இடங்கள், குறைவான பரப்பளவில் அதிக தொகையான மக்களைப் பேணும் தேவைக்காக சில வசதிகளையும் கொண்டு அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு நகரங்கள் தோற்றம் பெற்றன. நகரங்கள் ஆட்சியாளர்கள் மூலமாக விரிவுபடுத்தப்பட்டன. அந்த ஆட்சியாளர்களின் வசதிக்கும், தெரிவுக்கும் ஈடுகொடுக்கும் வகையில் தலைநகரங்கள் இலங்கையிலும் இடம்மாற்றப்பட்டன.

காலப்போக்கில் நாடுகாண் பயணங்கள் மற்றும் குடியேற்றம் காரணமாக வெவ்வேறு திசைநோக்கிச் சென்ற ஐரோப்பியரால் நாடுகள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு வளங்கள் சுரண்டப்பட்டதையும், அந்த நாடுகள் சுதந்திரமடைந்த போது அவர்களால் வந்த சில வசதிகளை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாக இன்றுவரையில்

அதன் பயனை அனுபவிப்பவர்களாகவும், நாம் இருப்பது மறக்க முடியாத தொன்று. உலகமயமாக்கல் என்ற விடயத்தினால் சர்வதேச வர்த்தகம் விருத்தியடைந்து எந்த நாட்டில் இருந்தும் பொருட்களை இறக்குமதி செய்துகொள்ளலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. ஏனைய நாடுகளில் கொள்கைகளை வகுப்பவர்கள் இவ்வாறான விடயங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தாலும் உள்ளூர் உற்பத்தியைக் கருத்திற்கொண்டு கவனமாக இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்களைப் போன்று இல்லாததால் நாம் இன்று இவ்வாறான பொருளாதார நிலையை அனுபவிக்கின்றோம் என்பதை இன்று பலரும் புரிந்துகொண்டிருக்கின்றோம்.

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகள் உணவு, உடை, உறையுள் என்று அமைந்த போது, தேவைகளைப் பலவாறாகப் பெருக்கி, அதிலே வித்தியாசமான விருப்பங்களைப் புகுத்தி சந்தைப்படுத்தல் என்பதை வெகுவாக அதிகரித்து அதிலே கேள்வி என்ற விடயத்தை அமர்த்தி, பெரிய சந்தை வாய்ப்பையும் அதனால் வேலைவாய்ப்புகளையும் அமைத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். இவ்வாறே அபிவிருத்தி மற்றும் உலகமயமாக்கல் என்ற விடயங்களைக் கொண்டு சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த ஓட்டத்தில் அகப்பட்டு தாங்கள் இருக்கும் இடத்தையும் தெரிந்து கொள்ளாமல் வாழ்கின்றனர் பலர்.

ஆனால், வவுனியா பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வாறான மோகத்தில் முற்றுமுழுவதுமாக தங்களைத் தொலைத்துவிடாத மக்களைக் காண முடிகின்றது. பொதுவாக எமது நாட்டில் காணப்படும் இயற்கை தந்த கொடைகளான குளங்களும், காடுகளும் இங்கு வெகுவாகவே காணப்படுகின்றன. சந்தோசமாக வாழ்வதற்குப் பணம் தேவைப்படுவதில்லை. வாழ்வது போன்று காட்டிக் கொள்வதற்கே பணம் தேவைப்படுகின்றது என்பதை உணர்ந்து கொண்ட மக்கள் வாழ்கின்றனர். வவுனியா பிரதேசத்தின் இயற்கையுடன் கலந்ததான சுற்றாடல், மக்களின் இலகுவான வாழ்க்கை முறை என்பவற்றைப் பார்க்கும்போது பாரதியார் சொன்ன சில விடயங்கள் நினைவுக்கு வருகிறது. இயற்கையை நுகர்ந்து அனுபவிக்கும் அதை ரசிக்கும் ஒரு பெண்ணாக இந்தப் பிரதேசத்து பெண்களின் வாழ்க்கை முறையை நினைவுபடுத்துகின்றது.

இன்னுயிர் தந்தெமை ஈன்று வளர்த்து அருள்
 ஈந்ததும் இந்நாடே - எங்கள்
 அன்னையர் தோன்றி மழலைகள் கூறி
 அறிந்ததும் இந்நாடே - அவர்
 கன்னியராகி நிலவினிலாடிக்
 களித்ததும் இந்நாடே - தங்கள்
 பொன்னுடல் இன்புற நீர்விளையாடி இல்
 போந்ததும் இந்நாடே

எமது வவுனியாப் பிரதேசம் தேவைகள் குறைந்த, ஆடம்பரம் குறைந்த எளிமையான வாழ்க்கைக்குப் பழக்கப்பட்டிருப்பதால் இலங்கையின் முதலாவது, இரண்டாவது தலைநகரங்களைப் போன்று அதிகரித்த வாழ்க்கைச் செலவுகளைக் கொண்டு மானுடரை வேகமாகச் செயற்படுத்தி, பெரும் சந்தைவாய்ப்பை வழங்கி, கேள்வியை எதிர்பார்க்கும் ஒரு பிரதேசமாக இல்லாதிருப்பது இந்த இடத்தில் சிறப்பாக இருக்கின்றது. இயற்கையை வெற்றி கொள்வதற்கு மனிதன் செய்த முயற்சியால் அபிவிருத்தியைக் கொண்ட கனடா, மத்திய கிழக்கு நாடுகள், அவுஸ்திரேலியா போன்று அல்லாமல் இயற்கையுடன் சேர்ந்ததான வாழ்க்கை முறை எத்தகைய நெருக்கடியையும் சமாளிக்கும் ஆற்றலைத் தரும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டுகின்றது.

சந்தை என்ற விடயத்தைக் கொண்டு வரும்போது, உள்ளூர் உற்பத்திகளுக்கு மதிப்பளிக்காமல் அந்நிய மோகத்தில் வெளிநாட்டுப் பொருட்களை மோகிக்கும்போது பாரதியாரின் இந்தப் பாடல் நினைவுக்கு வருகின்றது.

உப்பென்றும் சீனியென்றும் உள்ளாட்டுச் சேலையென்றும்
செப்பித் திரிவாரட! - கிளியே
செய்வ தறியா ரட!

எமது உற்பத்திகளான உள்ளூர் உற்பத்திகளை தவிர்த்து சவர்க்காரம், சலவைத்தூள் என்பவற்றைத் தானும் வெளிநாட்டுச் சந்தையில் இருந்து நுகரும் பழக்கம் வேதனைக்கு உரியது. அவ்வாறான விடயங்களில் இருந்து ஓரளவிற்கேனும் புறம்பானதாக இப்பிரதேசம் இருப்பது, எதையும் தாங்கிக் கொள்ள முடியும் என்ற துணியை ஊட்டுவதுடன், எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கையையும் ஒருங்கே தருகிறது. சட்டையிற் பட்ட தூசினைத் துடைத்து விடுவதைப்போன்று எமக்கு வரும் துன்பங்களைத் துடைத்தெறிந்து விட்டு, எதிர்காலம் என்று நோக்கியபோது தலைவிரித்து நிற்கும் அரக்கனை எதிர்ப்பதற்கு எம் கையிலே ஆயுதத்தை ஏந்த வைக்கிறது. அது வேறல்ல உழைப்பு என்ற ஆயுதமே.

இன்னல் வந்துற்ற போததற் கஞ்சோம்
ஏழையராகி இனிமண்ணிற் துஞ்சோம்
தன்னலம் பேணி இழிதொழில் புரியோம்
தாய்த்திரு நாடெனில் இனிக்கையை விரியோம்
கன்னலும் தேனும் கனியும் இன் பாலும்
கதலியும் செந்நெலும் நல்கும் எக்காலும்

அனைத்தையும் விளைவிக்கும் செந்நெல் வயலும், தோட்டங்களும் செழிக்கக் கூடிய இத்தரையில் விளைநிலங்களுக்குப் பஞ்சம் ஏதனால் ஏற்பட்டது? காலங்காலமாக பயன்படுத்தி வந்த நிலங்களின் போசணையைப் பேணுவதில் எத்தகைய இடர்பாடுகள் எழுகின்றன? இவ்வாறான நிலைமையை ஏனைய நாடுகள் எவ்வாறு எதிர்கொண்டன? அதிலும் முக்கியமாக பாலைவனங்களாகக் காணப்படும் மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் எவ்வாறு விவசாயம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது? இவ்வாறான கேள்விகள் எம்மத்தியில் உதிக்காமல் இல்லை. இதிலே அப்பட்டமான உண்மை என்னவெனில், உணவுத் தேவைக்கும், உணவுப்பொருட்களின் உற்பத்திக்கும் இடையில் உலகளாவிய ரீதியில் பெரிய இடைவெளி இருக்கிறது என்பதாகும். அதை மேலும் விரிவாக நோக்குவோம். இந்த நாடுகளை நோக்கும்போது, 296 மில்லியன் சனத்தொகையில் 84 மில்லியன் அதாவது 28 சதவீதமான மக்கள் விவசாயத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவே இருப்பது வியப்பை அளிக்கின்றது. முற்று முழுதாக விவசாய நாடாகவே இருக்கும் எமது நாட்டில் அதைவிட குறைவான மக்களே விவசாயத் துறையில் இணைந்திருக்கிறார்கள் எனும்போது கவலைக்குரிய விடயமாக இருக்கிறது.

விளைநிலம் எங்கும் பயிரை விளைவிக்க வேண்டும். பயிர்ச்செய்கைக்கு உகந்த வண்டல் மண்ணும் வருடத்தில் இரண்டு மாதங்களுக்கு மழை வீழ்ச்சியும், மழைவீழ்ச்சியால் பெறப்படும் மேற்பரப்பு நீரும், ஆழ்கிணற்று நீரும் அவற்றைக்கொண்டு செய்த அனுபவம் மிக்க பெரியோரும், அனைத்து மானவர்கள் இருக்கும்போதும் எமக்குத் தேவையான நுகர்வுப்பொருட்கள் ஏன் இறக்குமதிகளாகப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நினைக்கும் போதும் சில கசப்பான உண்மைகள் கண்சிமிட்டுகின்றன: பயிர் நிலங்கள் போராலும் வேறு பலவிடயங்களாலும் கைவிடப்பட்டுப் பாழ்பட்டுப் போனமை, பூகோள ரீதியான காலநிலை மாற்றம் காரணமாக பருவமழை தவறியமை, விவசாயம் சம்பந்தமான அறிவும், அனுபவமும் இல்லாமை, எமது நாடு விவசாய நாடாக அமைந்த போதும் விவசாயக் கல்விக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படாமை, விவசாயம் சம்பந்தமான துறைகளில் தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெறுவதில் மக்கள் ஆர்வம் காட்டாமை, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்காமை, முக்கியமாக அதில் ஆர்வம் காட்டுபவர்களுக்கு ஊக்குவிப்புக்கள் வழங்கப்படாமை என்பவற்றைப் பொதுவாகக் கூறிக்கொள்ளலாம். இருப்பினும் இவ்வாறான விடயங்கள் எமது நாட்டுக்குப் பொதுவானதாக இருக்கும்போது, எமது பிரதேசத்தில் அதன் விளைவு குறைவாகவே காணப்படுவது எமக்கு வரமாக அமைகின்றது.

விவசாயம் மட்டுமல்ல இந்தப்பிரதேசத்தினருக்குப் பரிச்சயமான வேறு விடயங்களும் இருக்கின்றன.

காவியம் செய்வோம் நல்ல காடு வளர்ப்போம்
கலை வளர்ப்போம் கொல்லருலை வளர்ப்போம்
ஓவியம் செய்வோம் நல்ல ஊசிகள் செய்வோம்
உலகத் தொழிலனைத்தும் உகந்து செய்வோம்

நான் கட்டுரையின் தொடக்கத்திலே குறிப்பிட்டபடி வளங்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்தபோதும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு முக்கிய காரணம் முறையான வளப்பகிர்வு இல்லாமையே. இந்த விடயத்தில் நாம் முழுமையாக அரசாங்கத்தையே நாட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். ஒரு நாட்டை வளப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வரி முதலானவற்றுக்கு விலைக்களிப்பது என்பது அந்நாட்டை வறுமை நிலைக்கே இட்டுச் செல்கின்றது என்பதை எமது நாட்டின் இறந்த காலத்தையும், நிகழ் காலத்தையும் பார்க்கும்போது தெளிவாகப் புரிகின்றது. வரிவிலக்குகளைப் பெறமுயற்சிக்காமல் தாமாக முன்வந்து செலுத்துவது, நாட்டை உய்விப்பதுடன் நமது நேர்மையையும் உணர்த்தும்.

பொய்ம்மை கூறலஞ்சுவாய் வா வா வா
 பொய்ம்மை நூல்களெற்றுவாய் வா வா வா
 நொய்ம்மை யற்ற சிந்தையாய் வா வா வா
 நோய்க ளற்ற உடலினாய் வா வா வா

நாற்பதாண்டு காலப் போரையும், எத்தனையோ இடப்பெயர்வுகளையும் சந்தித்த பின்னாலும் எமது பிரதேசத்தினிடையே மாறாது இருந்த சமூகம் சம்பந்தமான ஒருசில விடயங்களை நாம் இங்கு கவனித்து ஆகவேண்டும். சர்வதேச நாணய நிதியத்தில் எமது நாடு இணைவதாக இருந்தால் பின்வரும் விடயங்களை நிறைவேற்றியே ஆகவேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

- 1.பெறுமதி சேர் வரி, வருமான வரி உட்பட வரிகளை அதிகரித்தல். வரி விலக்குகளை அதிகமாக வழங்காதிருத்தல்.
- 2.அரசாங்கத்தின் செலவுகளைக் குறைப்பதுடன், முறையான வரவுசெலவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுதல்.
- 3.அரச சார்பான நிறுவனங்களை சீர்திருத்தி, சக்திக்கான செலவை மீளளிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.
- 4.பணம் சம்பந்தமான கடுமையான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தல்.
- 5.இலங்கை மத்திய வங்கியின் நேரடியான முதலீட்டின் மூலம், வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்தல்.
- 6.பெண்களுக்கான வேலை வாய்ப்பை அதிகரித்தலும், இளைய தலை முறையினரின் வேலையில்லாப் பற்றாக்குறையினைக் குறைத்தலும்

அனைத்தையும் செய்திருக்கலாம் அல்லது செய்யவேண்டும் என்று சொல்வது எவ்வாறு எமது பிரச்சினையைத் தீர்க்கும்? இந்தப்பிரச்சினை எமது கழுத்தை நெரிக்காதவாறு இப்போது தப்பிப் பிழைப்பது எவ்வாறு? என்று கேட்பது எனக்குப்

புரிகிறது. இங்கு ஒரு விடயத்தை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்ளவேண்டும் வளங்களின் பங்கீட்டை ஒழுங்குபடுத்துவது முக்கியம் என்பதை நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதில் பெரும் பாகத்தை அரசாங்கமே செய்யவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆக நாம் இப்போது செய்யக்கூடியது என்ன?

இருப்பில் இருப்பவற்றை ஓரளவுக்காவது மக்களிடையே விநியோகித்தல் வேண்டும். பெரும் இலாபத்தை எதிர்பார்த்து பதுக்கி வைத்தல் ஆகாது. இது வியாபாரிகளால் செய்யக்கூடியது. எமது நாட்டுக்கு பாரிய நெருக்கடியைக் கொடுத்திருப்பது கனிய எண்ணெய் விளைபொருட்களாகிய எரிபொருட்கள், சமையலுக்குத் தேவையான திரவப்பெற்றோலிய வாயு, எரிபொருளைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரம். இவற்றின் பாவனைகளை நாம் குறைத்தே ஆகவேண்டும். அதற்குத் தெளிவான சிந்தனையுடன் ஒவ்வொருவரும் தமக்கான திட்டமிடலை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

தெளிவு பெற்ற மதியினாய் வா வா வா
 சிறுமை கண்டு பொங்குவாய் வா வா வா
 எளிமை கண்டு இரங்குவாய் வா வா வா
 ஏறுபோல் நடையினாய் வா வா வா

அனைத்திற்கும் அடிப்படையாக நாம் இன்று செய்யவேண்டியது எதுவெனில் நம்முடைய தேவையை வெகுவாகக் குறைத்துக் கொள்வதாகும். இயல்பான வாழ்க்கை முறை என்பது இப்பிரதேசத்திற்குப் பரிச்சயமானதாக இருப்பதால் தற்போதைய நெருக்கடியையும் எதிர்கொள்ள முடியும் என்பதில் தெளிவாக இருப்போம்.

நன்றி

திரு.க. பேர்ணாட்

ஓய்வுநிலைப் பீடாதிபதி,
வவுனியா தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி

அறிமுகம்

நிலைபேறான அபிவிருத்தி (Sustainable Development) என்னும் எண்ணக்கரு பல்வேறு நாடுகளிலும், பல்வேறு துறைகளிலும் முன்வைக்கப்பட்டு, பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமை நடைமுறையாகிவிட்டது. இம் முயற்சியானது பொருளாதாரம், தொழிற்றுறைகள், கலை கலாசாரம், பண்பாடு விழுமியங்கள், சமூக அபிவிருத்தி, வளங்களின் அபிவிருத்தி, விளையாட்டு அபிவிருத்தி, இளைஞர்கள் அபிவிருத்தி, சுற்றாடல் அபிவிருத்தி, விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தி என விரிவடைந்து செல்கின்றது.

நிலைபேறான அபிவிருத்தி என்ற எண்ணக்கருவாக்கம் பயனுடையவையாக காட்டப்பட்டாலும், நடைமுறையில் அம்முயற்சிகள் பல சவால்களையும் பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கின்றன. இவ்விடயம் பெரும் பரப்பளவைக் கொண்டமையால், இதனை வவுனியாவின் எல்லைக்குள், “வவுனியா எதிர்நோக்கும் சமூகப் பிரச்சினைகளும், சவால்களும்” என்னும் குறுகிய பரப்புக்குள் வைத்து, சில விடயங்களை, குறிப்பாக சமூக நடைமுறைகளுக்குள் குறுக்கிக்கொள்வது பயனுடையதாகும்.

வவுனியா என்னும் வட்டத்துக்குள் பல சமூக நடைமுறைகளும், பிரச்சினைகளும் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் சுற்றாடல் அபிவிருத்தி, பொருளாதார அபிவிருத்தி, சமூக அபிவிருத்தி, கல்வி அபிவிருத்தி, கலை, கலாசார, பண்பாட்டு அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்குள் மட்டும் மட்டுப்படுத்திய அளவில் நோக்குவது ஓரளவு பயனுடையதாகும். இவ்விடயங்கள் ஆழமாகவும், பரவலாகவும் தனித்தனியாக நோக்கப்பட வேண்டியவையாயினும், கட்டுரைக்களத்தின் குறுகிய வாய்ப்புக்கருதி கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பரப்புக்குள் நின்று பார்க்கப்படுகின்றது.

சுற்றாடல் அபிவிருத்தி

“வளர்ந்து வரும் சுற்றாடல் அபிவிருத்தி” பற்றிய கவனம் பல நோக்குகளைக் கொண்டது. வவுனியா மாவட்டத்தில், இதில் கவனம் செலுத்துவதற்கு மாவட்ட செயலகம், பிரதேச செயலகம், பொலிஸ் திணைக்களம், மத்திய சுற்றாடல் அதிகாரசபை, விவசாய நீர்ப்பாசனத் திணைக்களங்கள், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் (நகர, பிரதேச சபைகள்), சுகாதார திணைக்களம், சமூக அமைப்புக்கள் பொறுப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றின் செயற்பாடுகள் எந்தளவுக்கு சுற்றாடலைப் பேணுவதிலும், சுற்றாடலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் போதுமானவையாக இருக்கின்றன என்பதை கணிப்பிட்டுப் பார்ப்பது அவசியமானதாகும்.

எந்த நிறுவனத்தையோ, திணைக்களத்தையோ பொறுப்புக்குள்ளாக்குவது, குற்றம்சாட்டுவது இவ்வெழுத்தின் நோக்கமல்ல. வெறுமனே சுயவிமர்சனத்திற்கும், சுயமதிப்பீட்டிற்கும் உள்ளாக்குவது மட்டுமே.

சுற்றாடல் பேணல், சுற்றாடல் அபிவிருத்தி என்பன மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை காட்டும் சுட்டிகளின் பெறுமதியை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. சுற்றுச் சூழலை சாதகமாகக் கொள்வதற்கு எதிரானவை எவை? வவுனியாவின் சுற்றுச்சூழல் எந்தளவுக்கு சாதகமாக அமைகின்றது?

கழிவுப்பொருட்களை அகற்றும் நடைமுறைகள் பல காரணிகளால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே நடைபெறுகின்றன. அவையும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களிடம் மட்டுமே விட்டு விடப்படுகின்றன. இவை போதுமானவையா? இவற்றை மேம்படுத்த ஏனைய நிறுவனங்கள், திணைக்களங்கள் என்ன செய்யலாம்? என்பன பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

கழிவுநீர் அகற்றல் தொடர்பாகவும் பல சமூகப்பிரச்சனைகள் காணப்படுகின்றன. கழிவுநீர் அகற்றல் வடிகாலமைப்புகள் வவுனியா மாவட்டத்தில் போதுமானவையாக இருக்கின்றனவா? இருக்கக்கூடிய கழிவுகற்றல் வடிகாலமைப்பு வசதிகள் என்பன வீதி அமைப்பு, வீதி புனரமைப்பு வேலைகளின் போது சரியாக பேணப்படுகின்றனவா? பொருத்தமான அமைப்புகளாக சீர்செய்யப்படுகின்றனவா? அல்லது இவ்வேலைகளால் இருக்கக்கூடிய குறைந்தளவான வசதிகள்கூட பாதிப்புக்குள்ளாக்கப்படுகின்றனவா? என்பன பற்றியெல்லாம் சீர்தூக்கி சிந்திக்கவேண்டியுள்ளது.

இதனுடன் தொடர்புடைய வகையில் புதிய கட்டிட நிர்மாணங்கள் மற்றும் கட்டிட மறுசீரமைப்புகளின் போது கழிவுகற்றல் வடிகாலமைப்புகள் சரியாக பேணப்படுகின்றனவா? தடைகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றனவா? என்பன பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

கழிவுகற்றல் வடிகாலமைப்புகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் யார்? தொடர்புடையவர்கள் இவற்றைச் சரியாக செய்கின்றனரா? பொறுப்புடைய ஒவ்வொரு திணைக்களங்கள், நிறுவனங்கள், சபைகள் என்பன மேற்பார்வை செய்கின்றனவா? என்பனவும் கேள்விகளாகவே உள்ளன. நீர் வழங்கல் வடிகாலமைப்பு சபையின் தொழிற்பாடுகள் எவை? நீர் வழங்கலுக்குள் மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றதா? மத்திய சுற்றாடல் அதிகார சபையின் தொழிற்பாடுகள் எவை? தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதி வழங்கலுக்குள் மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றதா? இவ்வாறு தொடர்புடைய எல்லா நிறுவனங்களினதும் தொழிற்பாடுகளும் கேள்விக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறான நடைமுறைகள் சமூக நடைமுறைகளைப் பாதிக்காத வகையில் தொடர்புடைய நிறுவனங்கள் சிந்தித்து, ஆய்வுக்குட்படுத்தி செயற்படுவதே இதற்கு தீர்வாக அமையும்.

சுற்றாடல் தொடர்புடைய இன்னும் பல நடைமுறைகளும் காணப்பட்டாலும் கட்டுரையின் கட்டுப்பாடு கருதி அவற்றை இடைநிறுத்தி அடுத்த முக்கிய பிரச்சினையான பொருளாதார அபிவிருத்தி பற்றிய நோக்கிற்குச் செல்லலாம்.

பொருளாதார அபிவிருத்தி

வவுனியா மாவட்டத்தின் பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் விவசாயத்துடன் தொடர்புபட்டே காணப்படுகின்றது. வவுனியாவின் விவசாயம் பெரும்பாலும் நெல் உற்பத்தியிலேயே தங்கியுள்ளமை வெளிப்படையானதாகும். நெல் உற்பத்திக்கு தேவையான முக்கிய வசதி நீர்ப்பாசனமாகும். இந் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெரும்பாலும் இங்குள்ள குளங்களே பூர்த்திசெய்கின்றன. ஆனால் இங்குள்ள நீர்ப்பாசன குளங்கள் எந்தளவுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்படுகின்றன? என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் நடைமுறையை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். சில முக்கிய விடயங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு சொல்லலாம்.

குளங்களின் பராமரிப்பு

பெரும்பாலான குளங்கள் அவற்றின் ஆழத்தை, நீர் கொள்ளளவை, கன அளவை, நீர்ப்பிடிப்பு அளவை படிப்படியாக இழந்து வருகின்றன. வெள்ள நீரால் அடித்து வரப்படும் மண், வண்டல்கள், கழிவுப்பொருட்கள், பொலித்தீன்கள், பிளாஸ்டிக் போத்தல்கள், மரக்கட்டைகள் என்பனவற்றால் நிரப்பப்பட்டு குளம் கொள்ளளவு, கனவளவு குறைந்து வருகிறது.

இதனைவிட, குளங்களில் வளரும் சல்வீனியா போன்ற தாவரங்களாலும் நீர் கொள்ளளவு குறைந்து வருகின்றது. இதனைத் தீர்ப்பதற்கு பராமரிப்பு, ஆழமாக்கல் வேலைகள் செய்யக்கூடிய நிறுவனங்கள் தங்களது வேலைகளை சரிவரச் செய்கின்றனவா? பல காரணங்கள் கூறப்பட்டாலும் அவற்றை நிவர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையில் செய்யப்பட்ட, செய்யக்கூடிய முயற்சிகள் எவை? எனவும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

இப்பிரச்சினையால் நெல் உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தக்கூடிய நிலஅளவு விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்த விரும்பும் நிலப்பரப்பளவுக்கேற்ப அல்லது நெல்லுற்பத்தியில் ஈடுபட விரும்பும் சனத்தொகை 'அதிகரிப்புக்கேற்ப அதிகரிக்கப்படுகின்றனவா? அல்லது குறைந்து செல்கின்றனவா? அல்லது மாற்றமின்றியிருக்கின்றனவா? என்ற புள்ளிவிபரத்தரவுகளையும், இவை எந்தளவுக்கு விவசாய மக்களைப் பாதிக்கின்றன? எந்த அளவுக்கு வவுனியா பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கின்றன என்பன பற்றியெல்லாம் ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

வவுனியாவில் குளங்கள் பல கட்டிட நிர்மாணங்களால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதும் அறிந்த உண்மையே. குளங்களின் அலைகரைகள், நீரேந்து பகுதிகளுக்குள் பலகாலமாக கட்டுமானங்கள் எழுந்து நிற்கின்றன. எழுப்பப்படுகின்றன. இதன் மூலமும் குளங்களின் நீர்கொள்ளளவும் பாதிக்கப்படுகின்றது. அதனாலும் விவசாயம், விவசாயப் பொருளாதாரம் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றது.

விவசாயப் பொருளாதாரம் பாதிப்புக்குள்ளாகாமல், குளங்களை பாதுகாத்து பராமரித்து நீர்க்கொள்ளளவை அதிகரித்து செயற்படவேண்டிய நிறுவனங்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவது அவசியமானதாகும். இவ் விவசாய பொருளாதார அபிவிருத்தி நிலைபேறானதாக பேணப்படுவதற்கான முயற்சிகள் ஒன்றுக்கொன்று பொறுப்பளிக்கப்படாமல் ஒன்றிணைந்த வகையில் செயற்படச்செய்வது அவசியமும், அவசரமுமானதாகும். இதனால் வவுனியா மாவட்ட சமூகம், சமூகச் செயற்பாட்டு பிரச்சினைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும்.

கலை, பண்பாடு, விளையாட்டு, கல்வி

இவை யாவும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்த செயற்பாடுகளாகின்றன. இவற்றிற்கு ஏற்படக்கூடிய இடையூறுகள் அல்லது இவற்றுக்கு இடையிலான இடைவெளிகள், சமூக செயற்பாட்டுப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும். அதனால் சமூகம் பல சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து திணற வேண்டியிருக்கும். இவ்விடயங்கள் வவுனியா சமூகத்துக்குப் பொருந்தும்.

வவுனியா பன்மைச் சமூகமாக காணப்படுகின்ற நிலையில், அந்தப் பன் முகத்தன்மையும் அதன் தாக்கங்களும் கலை, பண்பாட்டு, விளையாட்டு, கல்வி விடயங்களிலும் தாக்கம் செலுத்தி வருவது கண்கூடாகும். ஏற்கனவே பல்லின, பன்மொழி, பல்மத, பல்சமய சமூகமாக வவுனியா மாவட்டம் காணப்பட்டது. காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட நகர் நோக்கிய இந்த இடப்பெயர்வுகள், தொழில் வாய்ப்புக்கள், நகர்நாட்டம், நகரமயமாக்கம், அரசியல் போன்ற காரணிகள், பன்மைத் தன்மையை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்திருக்கின்றன.

வன்னியர்கள், வன்னிவாழ் மக்கள் என்ற சமூகச் சிந்தனைகள் மேற்கூறிய காரணிகளால் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ மாற்றத்துக்குள்ளாகி வருகின்றன. கலை, கலாசாரம், பண்பாடுகளில் தனித்துவம் பாரம்பரியம் பேணுவதில், புதிய சந்ததிக்கு அவற்றை ஒப்படைப்பதில், பல சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதை தொடர்புடைய நிறுவனங்களாலும், சமூக ஆர்வலர்களாலும் உணரமுடியும். இவை வவுனியா சமூக மக்கள் செயற்பாடுகளுக்கு பிரச்சனைகளாக, சவால்களாக அமைந்துவிடுகின்றன. வவுனியா சமூகத்துக்கென புதிய கலை, கலாசாரம், பண்பாடு தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்பது போல காணப்படுகின்றது.

கலை, கலாசார, பண்பாடு, விளையாட்டு, கல்வி போன்றவற்றில் ஒருமித்த போக்கை பேணுவதிலிருந்து விலகி போட்டியடிப் படையிலான போக்கில் செல்லவேண்டிய நிலையும் தோற்றுவிக்கப்படலாம்.

வன்னிக்கான அல்லது வவுனியாவுக்கான கலை கலாசார பண்பாடுகளைச் சிறப்பாகப் பேணுவதற்கு கலை இலக்கியவாதிகளால் பல்வேறு முயற்சிகள் காலத்துக்கு காலம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமை அவதானிக்கப்பட்டு வருகின்றது. வரலாற்று ஆய்வுகள், இலக்கியங்கள், கதைகள், வன்னியின் முன்னைய இலக்கியவாதிகள் பற்றிய அறிமுகம், வரலாற்று அறிமுக நிகழ்வுகள் போன்றவற்றின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை நல்ல முயற்சிகளாயினும், வவுனியாவின் பன்முகத்தன்மையின் செயற்பாட்டுத் தாக்கத்திலிருந்து விடுபட, அல்லது செயற்பாட்டு ஒருமைப்பாட்டைப் பேணுவதற்கு எவ்வளவுக்கு எவ்வாறு உதவுகின்றன என பலமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

வவுனியா சமூகம் கல்வியிலும், விளையாட்டிலும் பங்குகொள்ளும், வாய்ப்பிலும் வெற்றி பெறும் வாய்ப்பிலும் சந்தேகங்களும் சவால்களும் காணப்படவே செய்கின்றன. உண்மையில் இவ் விடயம் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியதாகவே உள்ளது. இங்கும் கட்டுரை வரையறை தடையாகவே உள்ளது. சுருக்கமாக வவுனியாவில் காணப்படும் உயர்கல்வி/ பல்கலைக்கழக கல்வி, சந்தர்ப்பங்கள் வவுனியா மக்கள் தொகைக்கேற்ப காணப்படுகின்றனவா? பாடசாலைக்கல்வி வவுனியா மாவட்டம் முழுவதற்கும் பரவலாக்கப்பட்டுள்ளதா? அல்லது நகர்ப்புறங்களுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றனவா? கிராமப்புறங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனவா? இது போன்ற இன்னும் பல கேள்விகள் காணப்படவே செய்கின்றன. கல்விப் பரவலாக்கம், கல்வியில் சமசந்தர்ப்பம் என்பவை பேணப்படுகின்றனவா? இதில் காணப்படும் பிரச்சினைகள், எழுவினைகள், சமூகச்செயற்பாடுகளுக்கு எவ்வாறு தடையாக இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

வேறுவகையில் கூறுவதாயின், வவுனியாவின் நிலப்பரப்பிலும், மக்கள் செறிவிலும் பெரும்பங்கு கிராமங்களாகும். கிராமத்தவர், கல்வியில் பின்தங்கியவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இந்நிலையில் கல்வியூடான நிலைபேறான அபிவிருத்தியை எவ்வாறு பேணமுடியும்? இவ்விடயம் தொடர்பாக கல்வியுடன் நேரடித் தொடர்புடைய நிறுவனங்களும், ஏனைய சமூக முன்னேற்றத்துடன் தொடர்புடைய பொருத்தமான நிறுவனங்களும் சிந்தித்து திட்டமிட்டு செயற்படுவது அவசியம்.

சமூகச்சீரழிவுகளின் அதிகரிப்பு

மேற்கூறப்பட்ட காரணிகளுக்கு மேலதிகமாக, வவுனியாவின் சமூகச் செயற்பாடுகளுக்கு கற்பழிப்புகள், தற்கொலைகள், கொலைகள், கொள்ளைகள், போதைப்பொருள் வியாபாரம் போன்ற இன்னும் பல காரணிகளும் தடைகளாகக் காணப்படுகின்றன. இவை போன்ற சமூகப் பின்னணிகள் சமூகச் செயற்பாடுகளுக்கு தடையாகவோ பிரச்சினைகளாகவோ காணப்படுகின்றன. இவற்றையும் தொடர்புடைய சமூக, அரச, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் கவனத்திலெடுத்து செயற்படுவதினூடாக வவுனியாவின் நிலைபேறான அபிவிருத்திக்கு உதவமுடியும்.

சமூக நடைமுறைகளும், செயற்பாடுகளும், அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளும், மிகக்குறுகிய அளவில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அதற்காக எடுக்கக்கூடிய தீர்வுகளும் பொதுவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவை குற்றச் சாட்டுகளாக அல்லாமல், சிந்தித்து செயற்படுவதற்காக விமர்சனரீதியாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. சிந்தித்து தீர்மானித்து செயற்படுவதன் மூலம் வவுனியாவை நிலைபேறான அபிவிருத்திக்கு இட்டுச்செல்ல முடியும் என்பது நம்பிக்கையாகும்.

திரு.ந.பார்த்தீபன்.

ஓய்வு நிலை உபபீடாதிபதி (தொடருறு கல்வி)
வவுனியா தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி.

வவுனியா பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கே பார்த்தாலும் குளம். எந்த ஊரின் பெயரைக் கேட்டாலும் குளத்தோடு சேர்ந்த பெயர்.

அரசன்குளம், ஆச்சிகுளம், இராசேந்திரன்குளம், உடையார்குளம், ஓயார் சின்னக்குளம், கனகராயன்குளம், புதுக்குளம், பூவரசங்குளம் என இப்பெயர்ப்பட்டியல் தொடரும்.

அநேகமாக குளம் என்பதைப் பின் ஓட்டாகக்கொண்ட இடப்பெயர்கள் அதிகமாக இருப்பதால், சில பெயர்களை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்று “பேரும் ஊரும்” (இடப்பெயர் ஆய்வு) என்ற தனது நூலில் திரு.ஞா.ஜெகநாதன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வயலும் வயல் சார்ந்த இடமுமாகிய மருத நிலமே வன்னிப்பெரு நிலப்பரப்பில் பெரும்பகுதியாக அமைந்துள்ளது. அதனாற்றான் “வந்தோரை வாழவைக்கும் வன்னிநிலம்” எனப் புகழப்பட்டிருக்கிறது.

நெல் உற்பத்தியிலும் சாகுபடியிலும் இலங்கை முழுவதற்கும் அரிசியை வழங்கக் கூடிய ஆற்றலை வன்னிப்பெருநிலம் பெற்றிருந்தது. குளங்கள் தான் வன்னிப்பெருநிலப்பரப்பின் முக்கிய அடையாளம். ஆனால் இன்று அந்த அடையாளங்களுக்கு என்ன நடந்தது?

காலங்காலமாக குளங்கள் அற்ப ஆயுளுடன் தான் இருந்துள்ளன. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

இயற்கை அனர்த்தங்கள், பெருவெள்ளம், கடும்வரட்சி, பஞ்சம், கொடும்நோய்கள், ஆக்கிரமிப்பாளர்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இடைஞ்சல்கள், இயற்கை வழிபாட்டைப் பெரிதும் பின்பற்றிவந்த மக்களுக்கு இருந்த தெய்வ பயம் என்பவற்றின் காரணமாக பொதுவாக இடம் பெயர்ந்த வண்ணம் இருந்தனர்.

மக்கள் நீர்ப்பாசனத்திற்கும் குடிநீருக்கும் மந்தை வளர்ப்பிற்கும் பயன்படுத்திய குளங்கள் பாழடைந்து முறிகுளங்களாயின. ஆறுகளையும், ஓடைகளையும் மறித்துக்கட்டப்பட்ட குளங்கள் பாழடைந்த போது மீண்டும் ஆறுகளாகவும் ஓடைகளாகவும் மோட்டைகளாகவும், குண்டுகளாகவும், குழிகளாகவும், முறிப்புக்களாகவும், கிடங்குகளாகவும் மாறின.

இவற்றை விட கைமாறிய குளங்களாக, சிங்களமொழி மூலம் சில குளங்கள் பெயர் மாறியுள்ளன. குளம் என்பதை குளம் என்று கூறி எடுத்துக் காட்டாக ஆண்டிக்குளம் - ஆண்டிக்குளம், ஒலுக்குளம் - பெரிய உலுக்குளம், வேரக்கல்குளம் - வேரபந்தகுளம், காட்டுப்புளியங்குளம் - கலாசியம் பலாவெல என்று மாறி அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு வவுனியாவில் 55 குளங்கள் பெயர் மாற்றம் பெற்ற குளங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இன்னும் அழிக்கப்பட்ட குளங்களாக உக்குளங்குளம், குடும்பிச்செட்டியூர் சோலைக்குளம், பரசங்குளம், மூன்று முறிப்புக்குளம் வெள்வேற்குளம் போன்றனவும் குறிப்பாக திருக்கோவில் நாவற்குளம் என்பது திருநாவற்குளம் என்றும் அழிக்கப்பட்ட குளங்களாக கூறப்படுகின்றன.

அடுத்து வயல் வெளிகளாக்கப்பட்ட குளங்களாக, குருவிபுல்லாக்குளம், புல்லறுத்த மோட்டைக்குளம், பரவிப்பாஞ்சான்குளம், முள்ளிப்புலவன்குளம் என்பனவும் காணப்படுகின்றன.

குளங்களைக் குட்டைகளாக்கி, நீர்வளத்தை, மண்வளத்தை, சுகாதாரவளத்தை குழிதோண்டிப் புதைத்ததற்கு அனுமதி அளித்தது யார்...?

நாங்களே அதனை அழிப்பதும் அபகரிப்பதும் ஆரோக்கியமான அறிவுள்ள மனிதன் செய்யும் செயற்பாடல்ல. கோயிலில்லா ஊரில் கூட குடியிருக்கலாம். குளமில்லா ஊரில் குடியிருப்பது மிகவும் கஷ்டமானது. கடல், தூசு துணிக்கைகள் சென்றுபடியக் கூடிய இடம் போல் குளங்களும் அவ்வாறானவையே. குளங்களை மண்போட்டு நிரவி வீடு, கடை கட்டுமளவிற்கு நிலத்தட்டுப்பாடு வவுனியாவில் இல்லை. இருந்தும் சிலர் தூரநோக்கின்றி இப்படிச்செய்தது தாயை உயிரோடு புதைப்பதற்குச் சமனல்லவா ...?

அவர்கள் தான் செய்தார்கள் என்று பழியை மற்றவர்கள் மீதுபோட்டு விட்டு ஒவ்வொருவரும் தப்பிக்கப்பார்க்கிறோம்.

“வந்தோரை வாழவைக்கும் வன்னிப்பெருநிலம், வயலும் வயல் சார்ந்த இடமுமாக இருந்த நன்னிலம்” இன்று நோய்களின் இருப்பிடமாக மாறியுள்ளது.

ஒரு புறம் எல்லைக்கிராமங்கள் பறிபோக, மறுபுறம் இருக்கின்ற நிலங்களும் மலடாக... வாழ்வதற்கே பொருந்தாத இடமாகிப்போவதை உணரத்தவறுகிறோம்.

இயற்கை என்பது நாம் பாட்டனிடம் பெற்ற கடனல்ல; எம்பேரனிடம் நாம் பெற்ற கடன் என்பதை மறந்துவிட்டோம்.

“ஒவ்வொரு மீனுக்குள்ளும் கொஞ்சம் கடலிருக்கும். ஒவ்வொரு விலங்குக்குள்ளும் சிறிய காடொன்றிருக்கும். ஆனால் ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் கொஞ்சம் இயற்கை இருக்கிறதா...?” என்றொரு கவிஞன் கேட்டான்.

இன்றைய மனிதனின் நிலையைப் பாருங்கள். கோல்பேஸ் (Galle Face) கடலுக்குள் கல்லையும் மண்ணையும் கொட்டி, போட்சிற்றி உருவாக்கியது போல வவுனியா நகரை அண்டிய குளத்தை மண்போட்டு நிரவி களியாட்ட இடமாக மாற்றி, மக்களுக்கு பொழுது போக்குவதற்கு இடமில்லை மக்களின் பொழுதுபோக்கிற்கு சேவை செய்ததாகக்கூறி பல போராட்டங்களையும் முறியடித்து, மண்சட்டியில் கொத்துரொட்டி அடித்து, ஆரோக்கியத்தைக் காக்கும் கைங்கரியம் நடைபெறுகிறது.

கடல், தூசு துணிக்கைகள் சென்றுபடியக் கூடிய இடமாக அமைந்தது போல் குளங்களும் அவ்வாறானவையே. குளங்களை இல்லாதொழிப்பதன் மூலம் தூசு, துணிக்கைகள் சென்று படியமுடியாமல் மக்களின் சுவாசத்தை பெரிதும் பாதித்து, பல்வேறு சுவாசநோய்களுக்கு ஆளாகி இருப்பதையும் காண்கின்றோம். இன்னும் எத்தனையோ குளங்களின் நீரேந்துப் பிரதேசங்கள் பல வசதி படைத்தோரின் சொத்தாக்கப்பட்டு, குளம் இருந்த அடையாளமே இல்லாமல் (வடிவேலு “கிணத்தைக் காணேல்ல” என்று நகைச்சுவையாய்ச் சொன்னது போல்) குளங்களின் பெயர் மட்டுமே இருக்கின்ற இடங்கள் வவுனியாவில் உள்ளன.

குளத்தை நிரவி வயல், தோட்டம் செய்தாலும், “அட ஏதோ உற்பத்தி நடைபெறுகிறது” என்று ஆறுதற்படலாம். ஆனால் கட்டிடங்கள் எழுப்பப்பட்டு வியாபாரம் நடைபெறுகிறது.

நகரை மாநகராக்கும் முயற்சியால், பசுமையைவிட்டு இப்போது நகரம் மாநகரமாகும் நிலைதான் ஏற்பட்டுள்ளது. ஏதோ வீடுகள் பூங்காக்களாகக் கொஞ்சம் பசுமை தெரிகிறது.

குளமில்லா வவுனியா இன்னும் பழம் பெருமை பேசும் வறண்ட பிரதேசமரக மாறு வதைத்தடுக்க இன்றிலிருந்தாவது முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

எமது உயிரை பாதுகாப்பது போல, எல்லா இயற்கை வளங்களையும் குறிப்பாக வவுனியாவில் குளங்களை பாதுகாத்து அடுத்த சந்ததிக்கு உரிய முறையில் கையளிக்கவேண்டும்.

உசாத்துணைகள்.

1. பேரும் ஊரும் (இடப்பெயர் ஆய்வு), நூல். ஞா.ஜெகன்நாதன்.
2. இலங்கையில் வன்னி மாவட்டங்கள் (ஒரு கையேடு) நூல். ஜே.பி.லூயிஸ்
3. வவுனியா பிரதேசத்தில் உள்ள கிராமப் பெயர்களுக்கான காரணங்கள். (கட்டுரை). க.ஐயம்பிள்ளை
4. வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலக பிரிவில் தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுக்கள் (கட்டுரை). அருணா செல்லத்துரை

“தமிழ்வாரிதி” வீரசிங்கம் பிரதீபன்

கலாசார உத்தியோகத்தர்,
பிரதேசசெயலகம், நெடுங்கேணி.

வடக்கின் வாசலாம் வவுனியா நகர்
வானுறு தமிழ்ச் சுவை தேன் சொரியும்.
வன்னியின் இதயமாய் வளம் பல பேசியே
வந்தோரை வரவேற்று வாழ்வு தரும்.
முல்லையும், மருதமும் சிறு, சிறு குன்றுடன்
மயங்கியே மக்களின் குறை தீர்க்கும்.
மூவின மக்களும் முறையுடன் கூடியே
வாழ்ந்திடவே பெரு வழி வகுக்கும்

குடியிருப்புப் பதி அடியவர் கைதொழ
வாழும் கணபதி காத்து நிற்க
அகிலாண்ட ஈஸ்வரர் அள்ளியே வரம் தர
கொண்டல் நிறை கோயில் குளம் மிளிரும்.
ஆறு முகத்தவர் ஏறும் புதுக்குளம்
ஆறு முகத்தான் புதுக் குளமாம்.
வைரவர் அடியவர் குறைகளை தீர்த்திட
வைரவர் புளியங் குளம் அமர்ந்தார்.

தோணி புரத்தீசன் நாடி வன்னி வந்து
கோயில் கொண்டான் தோணிக் கல் தனிலே.
வேலன் கதிர்காம நாதன் தரு வேலை
தாங்கியே வேலன் குளம் வாழும்.
பேராறு வளைந்திட நீராறு பெருகியே
சாஸ்திரி கூழாங்குளம் நனையும்.
கூமாமரம் நிறை சோலைகள் சூழ்ந்திட
கூமாங்குளம் பெரும் குளிர்வு தரும்.

பண்டாரி குள வயலிலே நின்று
முத்து மாரியும் அருள் சொரிய
தாண்டும் பயணிகள் சேரும் ஒரு களம்
தாண்டிக் குளம் எனும் சிற்றூராம்.
மருத மடுவுடன் பால மோட்டை இவை
தந்திடும் ஆவினப் பெரும் செல்வம்.
ஈச்ச மரங்களால் வேலிக்கட்டிக் காக்க
ஈச்சங் குளமது விளைவு தரும்.

இராசேந்திரன் குளம், மாளிகை என்றிவை
 கருங்கற் பண்பாட்டின் மூலதனம்.
 கள்ளிக்குளம் எனும் எல்லைக் கிராமமே
 காராளர் ஏர் கொண்ட குடியாகும்.
 கொம்பறை கட்டியே பொலி காத்து நின்றவர்
 சேமமடு உறை காராளர்.
 பரண் கட்டி நெல் வயல் காத்திட்ட வகையதால்
 பரநாட்ட கல்லும் ஊராச்சே.

வவுனியன் விளாங்குள அலைகரை வெளிக்குள
 வாயிலை தொட்டே முத்தமிடும்.
 நொச்சி மோட்டை ஆறு யாழ் வீதி குறுக்காக
 ஆடியே, ஓடியே வளம் பெருக்கும்.
 முளரிகள் பூத்திட புளகமும் எய்தியே
 நெளுக் குளம் நறுமணம் சிந்தி நிற்கும்.
 பம்பை மடுக்குள மரங்களிலே பல
 மந்திகள் குந்தியே பேன் எடுக்கும்.

பட்டாணி வர்க்கத்தின் உறைவிட மாகியே
 சீர் பெற்று நின்றது பட்டாணிச்சூர்.
 அருவி பாயும் வேகம் அமைதி காணவென
 மூன்று முறிப்பினில் தடைகளுண்டு.
 சமளங் குளத்து நீர் அமைதியுடன் ஓடி
 பச்சை வயலுக்கு பாலூட்டும்.
 ஆசி குளத்திடை கூடிய மக்களும்
 சேர்ந்து நின்றே கும்மி பாடி வர.

பூமகள் மகிழ்ந்திட புகழ்ந்திட நரசிம்மர்
 வீற்றிருக்கும் பதி பூந்தோட்டம்.
 றம்பைக் குளம், மகா ரம்பைக் குளத்திடை
 காத்தார் சின்னக் குளம் மகிழும்.
 பூவரசன் குளம் பேரரசர் நிலம்
 ஆமென்றே வரலாறு பேசிவரும்.
 செக்குகள் சுற்றிட சேர்ந்திட வளம் கண்டு
 செக்கடிப் புலவு செல்வம் தரும்.

மரக்காரை மரம் சிந்திடும் தேன் கண்டு
மரக் காரம் பளை ஊர் சிரிக்கும்.
பன்றிகள் பற்றையை நாடி பதுங்கிடும்
பன்றிக் கெய்த குளம் தனிலே.
சாளம்பை மரம் கூட்டம் நிறைந்திட நடுவிலே
சாளம்பைக் குளம் நீர் பெருக்கும்.
கந்தர் அவருக்கு சொந்த மென நின்றே
கந்தபுரம் எனும் ஊர் சிரிக்கும்.

மருத மரநிழல் மருவும் உயிர்களை
மருதங் குள வயல் வரவேற்கும்.
கற்களின் நடுவிலே ஊற்றுக்கண் திறந்து
கல்மடு சிரித்தே செழிப்புத் தரும்.
மகிழ மரங்களின் வரவேற்புக் கண்டுமே
மகிழங்குளம் அது மகிழ்வு தர
இள மருதநிழல் அழகில் சுகம் தர
இளமருதங் குள ஊர் மகிழும்.

ஆண்டாண்டு காலமாய் தமிழரின் தேசமாய்
மாண்புற்று நிற்பது வவுனியா மண்.
ஆயகலை, கல்வி, தூய செல்வம் இவை
பெருகியே மங்கலம் தந்திடவே
மாவீரன் பண்டாரவன்னியன் சிலையாகி
எழுந்துடன் நிற்பதும் இவ்விடமே.
வாழ்க வளம் கண்டு மேன்மை நலன் கொண்டு
வாழிய வவுனியா வாழியவே.

திரு.அரியரட்சணம் அமலேஸ்வரன்

ஆசிரிய ஆலோசகர்,
வலயக்கல்வி அலுவலகம், வவுனியா வடக்கு.

அறிமுகம்

அடியார்கள் தெய்வங்களுக்குச் செய்யும் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், பூசைகளுமே வழிபாட்டு முறை எனக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வழிபாட்டு முறைகள் அடியவரின் நம்பிக்கை அடிப்படையில் இயற்கையிலே தம்மிடம் கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு தமக்கான முறைகளில் தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். இம்முறை நமது முன்னோர்களின் வழிபாடாகக் காணப்படுகின்றது. இதுவே தமிழர் பண்பாடாக சொல்லப்படுகின்றது. ஈழத்து இந்து மக்களால் இருவகையான வழிபாட்டு முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. அவை விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்ட வழிபாட்டு முறை, விதிமுறைக்கு உட்படாத வழிபாட்டு முறை என்பனவாகும். இவற்றில் விதிமுறைக்கு உட்படாத வழிபாட்டு முறையை கிராமிய வழிபாட்டு முறை என அழைப்பர். இவ்வழிபாட்டு முறை ஈழத்தில் வன்னி, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மலையகம் எனத் தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் பாரம்பரியமாக மிகச் சிறப்பாக கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

வவுனியா பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குட்பட்ட பல கிராமங்களில் கிராமிய வழிபாடு, பாரம்பரியத்தோடு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. அவற்றுள்;

1. கிடாச்சூரி கண்ணகி ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்.
2. கோயில்குஞ்சுக்குளம் ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்.
3. சாளம்பன் ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்.
4. சாஸ்திரிகூழாங்குளம் இறாக்கையன் ஆலயம்.
5. தவசியாகுளம் ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்.
6. கோதண்டர் நொச்சிக்குளம் கண்ணகி அம்மன் ஆலயம்.
7. பம்பைமடு நரசிம்மர் ஆலயம்.

போன்ற ஆலயங்களில் கிராமிய வழிபாட்டு முறையில் பூசைகள் பரம்பரை பூசகர்களினால் இன்று வரையும் மேற்கொள்ளப்படுவது சிறப்பானதாகும்.

கிராமிய வழிபாடு பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் அப்பிரதேச மக்களின் வழக்காறு, சமூக அமைப்பு, பரம்பரை என்பவற்றின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. பயம், நம்பிக்கை, மரபு என்பவற்றின் மூலம் குறிக்கப்பட்ட தங்களின் பரம்பரைத் தெய்வங்களுக்கு நேர்த்தி வைத்து பொங்கல், படையல், குளிர்த்தி செய்து

ஆடு, கோழி என்பவற்றை பலி கொடுத்து உணர்வு பூர்வமாக பயபக்தியோடு வழிபடுகின்றமை இவ் வழிபாட்டின் முக்கிய அம்சமாகும்.

கிராமியத் தெய்வங்களை ஆண் தெய்வங்கள், பெண் தெய்வங்கள் என வகைப்படுத்தி வழிபடுகின்ற முறையும் உண்டு. இவ்வழிபாட்டில் தெய்வங்களுக்கு மரத்துக்கு அடியில், சிறிய கட்டடம் அமைத்து அல்லது பந்தல் அமைத்து வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படுவதும் சிறப்பாக கொள்ளப்படுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி கிராமிய வழிபாட்டில் வருடாந்தப் பொங்கல் பிரதானமானதாகும். இப் பொங்கல் பூசகரால் நிகழ்த்தப்படும்.

பொதுவான இயல்புகள்.

இவ்வழிபாடு பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் வேறுபாடு கொண்டதாயினும் இதன் பொதுவான இயல்புகளாக;

- * ஒரு பரம்பரை, சாதி, கிராமத்துக்கு மட்டும் உரியது.
- * பூசை பூசகரால் நிகழ்த்தப்படும்.
- * இயற்கையோடு இணைந்த வழிபாடு.
- * பூசைச் செயற்பாட்டில் கிராம மக்கள் அனைவரும் பங்குபற்றி வேலை செய்வார்கள்.
- * விதி முறைகள் அற்றது.
- * பலியிடுதல் பிரதானமானதாகும்.
- * நித்திய வழிபாடு அற்றது.
- * சடங்குகள் பூசகரால் தெய்வத்திடம் உத்தரவு பெற்றே நிகழ்த்தப்படும்.
- * பகையை அழிக்கும் தன்மை கொண்டது.
- * பயபக்தி மூலம் வழிபாடு நடைபெறும்.
- * ஆசாரங்கள் அற்றது.
- * தெய்வத்தோடு நெடுங்கிய பக்தி கொண்டது.
- * பாரம்பரியம் பேணுதல்.
- * கிராமியப் பண்பாடு காணப்படும்.
- * கலையாடி பூசை செய்தல். என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

வழிபடப்படும் கிராமியத் தெய்வங்கள்.

கண்ணகி அம்மன்.

முத்துமாரி அம்மன்.

பேச்சியம்மன்.

காத்தவராயன்

நாகதம்பிரான்.

முனியப்பர்.

ஐயனார்.
வைரவர்.
காளி.
இறாக்கையன்.
மதுரைவீரன்.
வீரபத்திரன்.
நரசிம்மர்.
பத்திரகாளி.

சடங்கு (பூசை) முறைகள்.

இவ்வழிபாட்டின் சடங்கு முறைகள் பற்றி நோக்கும் போது, கும்பம் வைத்தல், கதவு திறத்தல், காவல் செய்தல், சுவாமி ஊர்வலம் வருதல் (ஊர் சுற்றுதல்) மடை பரவுதல், பரிகலம் அழைத்தல், பொங்கல், குளிர்ந்தி, தீமிதிப்பு, வழிவிடுதல், பாக்குத் தொடுதல் பண்டமெடுத்தல், தூளிபிடித்தல், கலை ஆடல், கட்டுச் சொல்லுதல், குளிர்ந்தி பாடல், பலியிடல், நூல் முடிதல், காப்புக் கட்டுதல், கரகம் பாலித்தல், வழிவிடுதல், களிப்புக் களித்தல் போன்ற அம்சங்கள் கிராமிய வழிபாட்டில் காணப்படுகின்றன.

நாட்டார் கிராமிய கலைகளாக, காவடி, கரகம், கும்மி, மயிலாட்டம், கோலாட்டம், என்பன சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அதுமட்டுமன்றி உடுக்கு, மத்தளம், பறை, தப்பு, சங்கு, சேமக்கலம் போன்ற இசைகளும் இசைக்கப்பட்டு, பூசைகள் நடைபெறுவதும் சிறப்பானது. இவற்றுள் பறை இசையே பிரதானமானது.

கிராமிய வழிபாட்டு முறையில், பறைமேள இசை முழக்கமும், கற்பூரத்தட்டில் தீபம் காட்டுதல் முறையும் ஆகம வழிபாட்டு ஆலயங்களில் இடம்பெறுவதில்லை அங்கு பஞ்சாராத்தி தீபம், அடுக்குத் தீபம், தவில், நாதஸ்வர இசை மூலம் பூசைகள் நடைபெறும். ஆனால் கிராமிய வழிபாட்டில் மட்டும் பறைமேள இசையோடு கற்பூரத்தட்டில் தீபம் காட்டி பூசை நடைபெறுவதும், இதனால் பூசகர் தெய்வமேறி கலை ஆடி பூசை செய்வதும் கிராமிய வழிபாட்டின் சிறப்பாக கொள்ளப்படுகின்றது.

பொதுவாக, கிராமிய வழிபாட்டில் பாற் காவடி, செதில் காவடி, பறவைக் காவடி, தீச்சட்டி, பாற்செம்பு, தீமிதிப்பு என்பன பயபக்தியோடு காணிக்கை செய்வது மிகவும் சிறப்பானதாகும்.

பொங்கல் வழிபாடு.

கிராமிய வழிபாட்டில் வருடாந்த பொங்கல் பிரதானமானதாகும். இதன் சிறப்புக்கள்.

கிராமம், வீடு, ஆலயம் என்பனவற்றைச் சுத்தம் செய்தல்.

ஊரிலே பொங்கல் திருவிழா தொடங்குவதற்கு முன் மக்களினால் கிராம வீதிகள், வீடு மற்றும் சுற்றம், ஆலய உள்ளக, வெளியக வீதிகள் என்பன சுத்தம் செய்து கிராமம் அலங்கரிக்கப்படுவது சிறப்பான அம்சமாகும். இதனால் கிராம மக்களின் ஒற்றுமை, அர்ப்பணிப்பு வெளிக்காட்டப்படும்.

சீட்டு எழுதுதல் (நாள் குறித்தல்)

பொங்கல்விழா தொடங்குவதற்கு முன் ஆலயத்தின் பூசகர், நிர்வாக சபையினர், கிராம மக்கள் எல்லோரும் ஆலயத்தில் ஒன்றாக இருந்து ஓலைச் சுவடியில் அல்லது வெள்ளைத் தாள் கடதாசியில் பொங்கலுக்கு நாள் குறித்து ஆரம்பம் தொடக்கம் பூர்த்தி வரை எழுதி எல்லோரும் கேட்கும் படி வாசித்து எழுதிய ஓலையில் மஞ்சள் பூசி தெய்வத்துக்கு முன்னால் வைத்துப் பூசை செய்து பின்னர் சீட்டை இரண்டு திசைகளை நோக்கி பொங்கற் செய்தி அனுப்பும் நிகழ்வும் மிக முக்கியமானதாகும்.

காப்புக் கட்டுதல்

பொங்கல் தொடங்கும் முதல் நாள் பூசகரினால் ஆலயத்தில் வேலை செய்யும் தொண்டர்கள் வீட்டுக்குச் செல்லாமல், பொங்கல் முடியும் வரை ஆலயத்தில் ஆசாரமாக தங்கி இருப்பதற்கு கையில் வெள்ளைத் துணியால் தெய்வத்தை வேண்டி கட்டுதல் காப்புக் கட்டுதலாகும். இச்செயற்பாடும் கிராமிய வழிபாட்டில் சிறப்பானதாகும்.

தீர்த்தம் எடுத்துக் கும்பம் வைத்தல்.

கும்பம் வைப்பதற்கு தண்ணீர் எடுக்கும் நிகழ்வு தீர்த்தம் எடுத்தலாகும். இதுவும் பாரம்பரிய முறைப்படி பறை ஓசையோடு பூசகர், கட்டாடி, தொண்டர்கள் எல்லோரும் தீர்த்தம் எடுக்கும் இடத்திற்குச் சென்று தண்ணீருக்கு பூசை செய்து இளநீர் அல்லது கோழி வெட்டிப் பலி கொடுத்து, குடத்தில் தீர்த்தம் எடுத்துக் கொண்டு வந்து கும்பம் வைத்தல் முக்கியமானதாகும்.

காலையும், மாலையும் பறை முழக்கம் முழக்குதல்.

பொங்கல் ஆரம்பித்தது முதல் பெரும் பொங்கல் நிறைவடையும் வரை காலையும் மாலையும் ஆறு மணிக்குப் பறை முழக்கம் முழக்கி தெய்வத்தை அழைத்து வழிபடுதல் இதன் மரபாகும்.

முத்தெடுத்தல் நிகழ்வு

வருடாந்த பெரும் பொங்கல் அன்று அதிகாலையில் அம்மன் வெளிவீதி வலம் வரும் போது, ஆலயத்தின் வெளி வீதியில் கிராம மக்களினால், பூரண கும்பம் வைத்து முத்துப் பொருட்களான அரிசி, தேங்காய், பழம், பாக்கு, நவதானியங்கள்,

முத்தாமணக்கு வித்து, சில்லறைக்காசு, தெய்வத்துக்கான உடைகள் என்பவற்றை கும்பத்துக்கு முன்னால் வைத்திருப்பார்கள். இவற்றை பூசகர் பூசை செய்து அவற்றை எடுத்துச் செல்வார்கள் இவ்வாறு இத்தகைய முத்தான அரிசி, நவதானியங்கள் பூசகரினால் கலையாடி அம்மனுக்கு மேலாக உள்வீதியில் எறிந்து எல்லா செல்வங்களும் அடியவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்றும், அம்மை, மற்றும் கொடிய நோய்கள் தொற்றாது நீண்ட ஆயுளோடு வாழ வேண்டும் என்றும் அம்மனை வேண்டி எறிந்து செல்வது சிறப்பாக நடைபெறும். இவ்வாறான முறைகள் கிடாச்சூரி அம்மன் ஆலயம், மற்றும் கோயில்களுக்குளம் அம்மன் ஆலயங்களில் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது.

மடப்பண்டம் எடுத்தல்.

பெரும் பொங்கல் அன்று நள்ளிரவு பூசைக்குத் தேவையான பொருட்கள் அனைத்தையும் ஆலயத்தின் கிழக்குத் திசையில் வெளிவீதியில் வெள்ளை விரித்து அதன் மேல் வாழைப்பழக்குலை, வெற்றிலை, பாக்கு, புது வளந்துப்பானை, படையலுக்குத் தேவையான பொருட்கள் பரவி, ஆடு, கோழி என்பவற்றையும் வைத்து பூசகர் பிரம்பு, சிலம்புடன் பறைமேள இசையோடு வருகைதந்து, பூசை செய்து, அனைத்துப் பொருட்களையும் கலையாடி, தூக்கி, நேந்து, அடியவர்களிடம் கொடுத்து கட்டாடியினால் வெள்ளை மேலாப்புப் பிடித்து வரிசையாக ஆலயத்துக்கு எடுத்துச் செல்லும் முறை சிறப்பாக நடைபெறும்

பரிகலம் அழைத்தல், தூளியிடித்தல்.

பெரும் பொங்கல் நள்ளிரவு மடப் பண்டம் எடுத்து, பொருட்களை படைத்து, புதுவளந்துப் பானையில் பொங்கலிடுவதற்கு முன் பூசகர் அம்மனின் பிரம்பு சிலம்புடனும் ஏனைய பரிவார தெய்வங்களின் குலம், வாள், போன்ற ஆயுதங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு, வெளிவீதியில் பறை மேள இசையோடு, கட்டாடி எல்லோரும் வருகைதந்து, பூசகரினால் வெள்ளைத் துணி கச்சு நேந்து, கட்டாடியிடம் கொடுத்து வெள்ளை பிடிக்க அதன் மேல் ஒன்பது வெற்றிலை பாக்கு, பழம் வைத்து, அதற்கு மேல் அம்மனின் பிரம்பு, சிலம்பு ஆகியவற்றை வைத்து பூசை செய்து பின் பூசகரின் இரண்டு கைகளிலும் சந்தனம் பூசி அரிசி அள்ளி வைத்த பின், பூசகர் கலையாடி நான்கு திக்குகளுக்கும் அரிசி எறிந்து, ஐயனாரின் பரிகலங்களை அழைத்து வந்து புதுப்பானையில் பொங்கல் செய்யப்படுவதும் கிடாச்சூரி அம்மன் ஆலயம், மற்றும் கோயில்களுக்குளம் அம்மன் ஆலயங்களிலும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது.

காத்தவராயனுக்குப் படையல் படைத்தல்.

பொங்கல் நிறைவடைந்த அதிகாலையில் காத்தவராயன் சாமிக்கு மாமிசப் படையல் படைத்தல் இடம்பெறும். இதில் சோறு, ஏழுவகைப் பிட்டு, முட்டை, இறைச்சி வற்றல்கறி, ஆட்டு இறைச்சிக் கறி, கோழி இறைச்சிக்கறி, தேவையான மரக்கறி

வகைக் கறிகள், சாராயப் போத்தல் என்பன படைத்து பூசை செய்வது கோயில் குஞ்சுக்குளம் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயத்தில் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. அதேபோன்று கிடாச்சூரி ஆலயத்திலும் காத்தவராயன் சாமிக்கு மரக்கறிப் படையலுடன் சாராயம் படைத்து பூசை நிகழ்த்தப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வழிவெட்டுதல் (வழிவிடுதல்)

பெரும் பொங்கல் பூசை நிறைவடைந்த போது, புதிய சட்டியில் படைத்த பிரசாதங்களை எடுத்து அவற்றை தண்ணீர் ஊற்றி சந்தனம், வீழி, குங்குமம் இட்டு கரைத்து, ஆலய உள்வீதி சுற்றித் தெளித்து வெளியே கொண்டு போய் சட்டியோடு எறிந்து, அழைத்த பரிகலங்களை வழியனுப்புதல் வழிவெட்டுதலாகும். இதுவும் இப்பிரதேச ஆலயங்களின் விசேட சடங்கு முறையாகும்.

வீட்டு வேள்வி

பொங்கல் நிறைவடைந்த பின், பூசகர் பறை மேள முழக்கத்துடன் கட்டாடிமாரினால் வெள்ளை மேலாப்பு பிடித்து, கிராம மக்களோடு வீட்டுக்கு அழைத்து செல்லப்படுவார். அன்றைய இரவு ஆலயத்தில் பூசை செய்து இறைபதம் அடைந்த பூசகர்கள், தொண்டர்கள் எல்லோரையும் நினைவு கூர்ந்து படையல் படைத்து, பூசைசெய்து எல்லோரும் உணவு உண்பது சிறப்பானது.

திருக்கதவு திறத்தலும், எட்டாம் மடையும்

பெரும் பொங்கல் நிறைவடைந்து அன்றைய தினம் பூட்டப்பட்ட திருக் கதவு எட்டாம் நாள் அதிகாலை திறக்கப்பட்டு, பூசைகள் நடைபெறும். இது பொங்கல் பூசைகளை ஏற்றுக் கொண்ட தெய்வத்திற்கும், பொங்கலைச் செய்த பூசகர், மற்றும் ஊர் மக்களுக்கும் ஓய்வு வழங்கும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

பண்பாடு மனித வாழ்வின் அடையாளம். எமது பாரம்பரிய பண்பாட்டினை உரியவாறு பாதுகாப்பது மிக முக்கியமானது. அந்த வகையில் இக்கிராமிய வழிபாடுகளை உரியவாறு ஊடு கடத்துவதும், வழிபாடுகளை முன்னெடுப்பதும், அவற்றை பேணிப்பாதுகாப்பதும் நமது கடமையாகும். கிராமிய தெய்வ வழிபாடுகள் சிறிய கோயில்களாக இருந்தவை இன்று பெரிய ஆலயங்களாக உருப்பெற்று கிராமிய வழிபாட்டை இன்றும் பேணிப் பாதுகாப்பது இப்பிரதேசத்துக்கு உரிய தனிப்பண்பாகும்.

திருமதி.த.நிறைமதி

ஆசிரியர் ஆலோசகர் (தமிழ்),
வவுனியா தெற்கு கல்வி வலயம்.

தமிழ் மொழித்தினம் போட்டிகள்

'தமிழ் மொழியில் பல்தர ஆற்றலை பிரயோகத்தினூடே கற்று செழுமையாக வெளிப்படுத்துதல்' எனும் நோக்கினையும்; தமிழ்மொழியைப் பிரயோக அடிப்படையில் பயன்படுத்தும் ஆற்றலை பெறுதல், மொழிச்செழுமையின் ஆழத்தை அறிந்து கொள்ளல், மொழியினூடாகத் தமிழ்க்கலை வடிவங்களை அறிந்து செயற்படுத்துதல், தமிழ்மொழியினூடாகத் தமது ஆளுமைகளை வளர்த்துச் செல்லுதல், தமிழ்மொழியைக் கற்பதால் பயனுள்ள வகையில் பொழுதைக் கழிக்கலாம் என்பதை அறிதல், ஒருவரோடொருவர் இணைந்து வாழ்வதற்கு உதவுவதே மொழி என்பதை அனுபவத்தில் அறிந்து ஒழுக்குதல் ஆகியவற்றைப் பணிக்கூற்றுக்களாகவும் கொண்டு, கல்வி அமைச்சின் தமிழ்மொழிப் பிரிவினால் தமிழ்மொழித்தினம் போட்டிகள் வருடம் தோறும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

போட்டி மட்டங்கள்

பாடசாலை மட்டம், கோட்டமட்டம், வலய மட்டம், மாவட்ட மட்டம், (தேவைப்படி) மாகாண மட்டம், தேசிய மட்டம் ஆகிய நிலைகளில் இப்போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன.

போட்டி விதிகள்

போட்டி விதிகள் தொடர்பாக சுற்றுநிருபங்கள் இரண்டு வெளியிடப்படுகின்றன.

1. போட்டி விதிகள் சகலதையும் உள்ளடக்கிய, குறித்த ஐந்து வருட காலங்களுக்குரிய சுற்றுநிருபம் (இறுதியாக 35/2018 இலக்க சுற்று நிருபம் - 2009 தொடக்கம் 2023 காலப் பகுதிக்குரியன வெளியிடப்பட்டுள்ளது.)

2. அவ்வவ் வருடங்களுக்குரிய போட்டி விளக்க இணைப்புச் சுற்றுநிருபம். இவற்றுக்கமைய ஐந்து பிரிவுகள், திறந்த போட்டிகள் ஊடான ஐம்பது போட்டிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் 25 போட்டிகளைத் தெரிவு செய்து பாடசாலைகள் பாங்குபற்றலாம்.

சுற்றுநிருபங்களின் அடிப்படையில் பரீட்சை ஒன்றுக்கு ஒப்பானவையாகவும், பரீட்சை நடைமுறைகளுக்கு அமைவானவையாகவும் இப்போட்டிகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என கல்வி அமைச்சு வலியுறுத்துகிறது.

தமிழ்மொழித்தின்ப் போட்டிகளின் முக்கியத்துவம்

எழுபதுகளுக்கு முன்பிருந்தே இப்போட்டிகள் கல்வியமைச்சினால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் ஏறத்தாழ கடந்த முப்பது வருடங்களுக்குள் இவை எழுச்சி பெற்று வந்துள்ளமையை அவதானிக்கலாம். அத்துடன் போட்டி விதிகளும் இவ்வருடங்களின் வழியிலே பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வந்துள்ளதுடன், விதிகள் இறுக்கமானவையாகவும் மாற்றப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் முறையாக நடத்தப்படல், அனைத்து மாணவரையும் பங்குபற்றச் செய்தல் என்பன வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அத்துடன் இப்போட்டிகளில் தேசிய மட்டத்தில் முதல் மூன்று இடங்களைப் பெறும் மாணவர்கள், பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு விண்ணப்பிக்கும் போது, அவர்கள் பெற்ற இவ்விடங்களுக்குரிய புள்ளிகள் கவனத்திற்கொள்ளப்பட்டு பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க முடியுமானதொரு வரப்பிரசாதமாகவே காணப்படுகிறது.

“இக்கட்டுரை புள்ளி விவரங்களையும் தரவுகளையும் ஆதாரமாக முன்வைத்து அதனூடாக குறித்த விடயங்களை நிறுவமுற்படவில்லை. மாறாக உணர்வு பூர்வமான சில நிதர்சனங்களை எடுத்துக்காட்டவே விளைகிறது.”

போட்டி விதிகளும் நடைமுறைகளும்

ஏற்கனவே பரீட்சைகளுக்கு ஒப்பாக எவ்வித கவனக்கலைப்பான்களுமற்ற சூழ்நிலைகளில் இப்போட்டிகள் நடத்தப்பட வேண்டுமென குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையால், போட்டிகள் எவையும் பார்வையாளர்களுக்கு திறந்து விடப்படுவதில்லை. மூடிய அறைகளுக்குள் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளுக்குள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்நடைமுறை போட்டியாளர்களுக்கு சாதக, பாதகமான இரு விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தவே செய்கிறது.

மூடிய அறைகள் என்பதனால் போட்டியாளர்களை ஒப்பிட்டு அது தொடர்பான பிரச்சினைகளை பார்வையாளர்கள் வெளிப்படுத்த முடியாது. எனவே போட்டிகளை நடத்துவதில் இடர்கள் ஏற்படாது. ஆயினும் போட்டியாளர் ஒருவருக்கு இந்நிலைமையே பலமும் பலவீனமாகவும் அமைந்து விடலாம்.

போட்டிகள் பற்றிய அல்லது முடிவுகள் பற்றிய முறைப்பாட்டினை போட்டி முடிவுகளை வெளியிட முன்பே தெரிவிக்க வேண்டும் என்கிறது சுற்று நிருபம். இது சாதகமான ஒரு நிலைமை அல்ல இப்படியான நிலைமைகள் பலவற்றுக்கு எமது தெற்கு வலயம் முகம் கொடுத்து வந்துள்ளது. 'ஒப்பிட்டுப் பார்க்காமல் எப்படி முடிவு பற்றி விமர்சிக்க முடியும்?' என்ற வினா முறைப்பாட்டாளர்களை நோக்கி வீசப்படுகிறது. இங்கு வினாவும், முறைப்பாடும் நியாயமாக இருக்கும் பட்சத்தில் பாதிக்கப்படுவது யார்?

மாவட்ட மட்டப் போட்டிகள்

மாவட்ட மட்டப் போட்டிகளை மாகாணத்தின் அனுமதியைப் பெற்று நடத்தலாம் என சுற்றுநிருபம் (35/2018) குறிப்பிடுகிறது. வட மாகாணத்தில் வவுனியா மாவட்டத்தில் இரண்டு வலயங்களும், யாழ் மாவட்டத்தில் ஐந்து வலயங்களும், தற்போது கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இரண்டு வலயங்களும் காணப்படுகின்றன. 2022 இல் இருந்தே கிளிநொச்சி மாவட்டம் இரு வலயங்களாக பிரிந்து போட்டியில் இறங்கி இருந்தது. கடந்த தசாப்தத்தின் நடுப்பகுதி வரையிலும் வவுனியா மாவட்ட போட்டிகளும், யாழ் மாவட்ட போட்டிகளும் நடத்தப்பட்டன. இதன் போது, வவுனியா மாவட்ட வலயங்களின் வெற்றி வாய்ப்பு 1/2 ஆக இருந்தது. யாழ் மாவட்ட வலயங்களின் வெற்றி வாய்ப்பு 1/5 ஆகக்காணப்பட்டது.

எங்கிருந்தோ இந்த மாவட்ட மட்டப்போட்டிகளுக்கு எதிர்ப்புகள் கிளம்பி எழுந்து, ஒரு கட்டத்திலே இப் போட்டிகள் நிறுத்தப்பட்டு அனைத்து வலயங்களும் (12) நேரடியாக மாகாண மட்டப் போட்டிகளை எதிர்கொண்டன. (தற்போது 13 வலயங்கள்) இதன்போது வலயங்களுக்கான வெற்றி வாய்ப்பு 1/12 ஆகியது. (2022 இல் 1/13) ஆங்கில தினப் போட்டிகளின் போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் முதல் இரண்டு இடங்களைப் பெற்ற போட்டியாளர்கள் அடுத்த மட்டத்தில் பங்குபற்றும் வாய்ப்பினை பெறுகின்றனர். ஆனால் தமிழ்மொழித் தினப் போட்டிகளில் முதலிடத்தை பெறுபவர் மாத்திரமே பங்குபற்ற முடியும். மாவட்ட மட்டப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்ட காலப் பகுதியில், தெற்கு வலயம் பல்வேறு போட்டிகளில் தேசிய மட்டம் வரை சென்று சாதனை புரிந்ததென்னவோ உண்மைதான். மாவட்ட மட்டப் போட்டிகள் நடத்தப்படுமாயின், வட மாகாணத்தின் அனைத்து மாவட்டங்களும் வெற்றி வாய்ப்பு 1/5 தான். மாவட்ட மட்ட போட்டிகள் நிறுத்தப்பட்டதற்கு பல காரணங்கள் பேசப்பட்டன. யாழ் மாவட்டத்திற்கு மாவட்ட மட்டப் போட்டிகள் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதாகப் பரவலாக பேசப்பட்டது. அங்கு ஐந்து வலயங்கள் காணப்படுவது அம் மாவட்டத்தின் பலமும், பலவீனமும் ஆனது. யாழ் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற முதலாம் இடம் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களை பெரும் போட்டியாளர்கள், (2ஆம், 3ஆம் இடங்கள்) ஏனைய மாவட்டங்களில் இருந்து வரும் முதலாம் இடம்பெற்ற போட்டியாளர்களை விட திறமைசாலிகளாக இருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. இதனால் யாழ் மாவட்டம் பல இழப்புகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. மாவட்ட மட்டப் போட்டிகளை மீளவும் நடத்தச் செய்வதற்கு வவுனியாவில் இருந்து தமிழ்மணி அகளங்கன் அவர்கள் பெரு முயற்சி செய்த போதிலும் உரிய தரப்பினரின் ஒத்துழைப்பின்மை போன்ற பல்வேறு காரணங்களினால் அம்முயற்சி கைகூடவில்லை. ஐந்து வலயங்களைக் கொண்ட யாழ் மாவட்டத்திற்கு வெற்றி வாய்ப்புகள் அதிகமாகவே உள்ளன.

நடுவர்கள்

வலய மட்டப் போட்டிகளை நடத்த முன்பு அதற்கான நடுவர் பட்டியலினை மாகாணத்திற்கு அனுப்பி அனுமதி பெறுவதோடு மாகாண மட்டப் போட்டிகளுக்கான நடுவர் பட்டியல் ஒன்றினை ஒவ்வொரு வலயமும்

மாகாணத்திற்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட பட்டியலில் இருந்து மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்ற அடிப்படையில் மாகாணமட்ட போட்டிகளுக்கான நடுவர் தெரிவு இடம்பெறும். வலயங்கள் அனுப்பி வைத்த நடுவர் பட்டியலில் உள்ள நடுவர்கள் உரிய போட்டிகளில் பணியாற்ற வருகை தராது போனால், வருகை தந்தவர்களை பயன்படுத்தி போட்டிகள் நடத்தப்படும் என்ற விடயம் நியாயமானது தான். இவ்விடத்தில் உய்த்துணர வேண்டியது எந்த மாவட்டத்தில் இருந்து அதிக எண்ணிக்கையில் நடுவர்கள் வருகை தர வாய்ப்புள்ளது என்பதே.

நடுவர்கள் பற்றிய சர்ச்சைகள் அடிக்கடி எழுந்த வண்ணமே உள்ளன. வெற்றி கிட்டிய போது நடுவர்கள் தகுதியானவர்களாகவும், கிட்டாதபோது தகுதியற்றவர்களாகவும் விமர்சிக்கப்படுவது இயல்பே. ஆனால் தகுதிக்கு அப்பால் நடுநிலைமை உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியம் ஆகிறது. ஏனெனில் நடுநிலைமை தவறும் போது ஒரு போட்டிக்காக அதனது வெற்றிக்காக உழைத்த குழுவின் சிரமங்கள் கேள்விக்கும், கேலிக்கும் ஆளாகி விடக்கூடாது. தாம் வெற்றிக்குத் தகுதியானவர்கள் என போட்டியாளர்கள் அனைவரும் வாதிடுவது இயல்புதான். ஆனால் இந்த இயல்பின் பின்னால் உண்மையான திறமை ஒளி(ழி)க்கப்பட்டு விடக்கூடாது.

எமது வலயம் (தெற்கு) தகுதியான நிகழ்வுகள் என மிகவும் நம்பிக்கையோடும் திறமை வெளிப்பாட்டுடனும் போட்டியிட்ட நிகழ்வுகள் எந்த இடத்தினையும் பெறாது போகும்போது அதற்கான நியாயங்கள் அனைத்துமே விதிகளின் காரணத்தால் தட்டி விடப்படும் போது அதன் பங்காளர்களை தேற்றுவதும், எங்கே தவறு என்பதை ஆராய்வதும் எமது புத்திக்கும் அப்பாற்பட்டுப்போகிறது.

வெற்றி வாய்ப்புகள் பின் தள்ளப்படுவதற்கான காரணங்கள்.

எமது வலயம் தோல்விகளை சம்பாதித்துக்கொள்ளும் வழியில் நாம் மட்டுமே பங்குதாரர்கள் என்ற வகையில் அதன் காரணங்களை ஆராய்வது சாலச்சிறப்பே.

செலவீனங்கள்

இன்று விலைவாசி உச்சம் தொட்டுள்ளது. இன்றைக்கு பல வருடங்களுக்கு முன்பே போட்டியில் கலந்து கொள்வதில் ஏற்படும் செலவுகள் பற்றி பேசப்பட்டது என்றால் இன்றைய நிலை? ஒவ்வொரு மட்ட போட்டிகளிலும்,

1. போட்டி நிகழ்வுகளுக்கான ஒப்பனைச் செலவு.
2. ஆடை அணிகள் கொள்வனவுச் செலவு.
3. கருவிகள் தயாரிப்பதற்கான செலவு.
4. பக்கவாத்தியச் செலவு.
5. போட்டியாளர்கள், உதவியாளர்களது போக்குவரத்து, உணவு, பானச் செலவு ஆகியன இன்று ஆயிரங்களைக் கடந்து ஆறிலக்கச் செலவுகளை தொட்டுவிட்டன. பெரும்பாலும் மாகாணத்திணைக்களமுள்ள மாவட்டத்தில், மாகாண போட்டிகளும்

கல்வி அமைச்சு உள்ள மாவட்டத்தில், தேசிய மட்டப் போட்டிகளும் நடத்தப் படுவதால் சில வலயங்களும், சில மாவட்டங்களும் போட்டிக்காக நீண்ட தூரம் பயணிக்க வேண்டியுள்ளது. வட மாகாணத்தில் மாகாண கல்வித் திணைக்களம் உள்ள மாவட்டத்திலிருந்து நீண்ட தூரத்திற்கு அப்பால் தெற்கு வலயம் உள்ளது. இந்தச் செலவீனங்கள் பாடசாலைகள் மத்தியில் பெரியதொரு சவாலாக காணப்படுகிறது. போட்டிகளுக்கு தயாராகுவதில் பங்குபற்றுவதில் தயக்கத்தை, பின்னடைவை ஏற்படுத்துகிறது. கைகளை மீறிய செலவுகள் தொடர்பில் மிகவும் யோசிக்க வேண்டியதாகிறது.

சில போட்டிகளின் நீக்கம்

கடந்த வருடங்களுக்கு முன்பு வரை சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் மொழித்தின போட்டி நிகழ்வுகள் சில காணப்பட்டன. தெற்கு வலயம் சிங்கள பாடசாலைகளையும் கொண்டு அமைந்திருந்தமையால், அம்மாணவர்களது வெற்றிகள் எமக்கு பலன் சேர்த்தது. வடமாகாணத்தில் போட்டி குறைந்த நிகழ்வாகவும் காணப்பட்டதால், தேசிய மட்ட வெற்றிகள் பலதை பெறக் கூடியதாய் இருந்தது. ஆனால் அவர்களுக்கு இரண்டாம் மொழி தமிழுக்கான போட்டிகள் இருந்ததனை காரணம் காட்டி கடந்த சில வருடங்களாக இப்போட்டிகள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன.

அசமந்தப் போக்கு

தற்காலத்தில் இவ்வாறான போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதில் முக்கியமான மூன்று தரப்பினருக்கும் பெரும்பாலும் ஆர்வம் குறைந்து வருவதனையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

ஆசிரியர்கள்

இன்றைய இளைய தலைமுறை ஆசிரியர்களில் பலர் தம்மை, தமது வளர்ச்சியை நேசிக்கும் அளவிற்குத் தொழிலை நேசிப்பதாகத் தெரியவில்லை. நடுத்தர வயதைத் தொட்டும் கடந்தும் விட்டவர்கள் போராடி களைத்து விட்டனர். போட்டிகளில் மாணவர்களை பயிற்றுவிப்பதில் அர்ப்பணிப்புடனும் அக்கறையுடனும் பணிபுரிபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. வெற்றிக்காக உழைப்பதென்பதில் நியாயத்திற்கும் விருப்பத்திற்கும் பெரும் பங்கு உள்ளது. ஆற்றுகை நிகழ்வுகளில் தம்மை ஈடுபடுத்த ஆசிரியர்கள் முயலாமலேயே உள்ளனர். தமக்குப் பழக்கம் இல்லை. அது பற்றி தெரியவில்லை என்ற காரணங்களைக் கூறுகின்றனர். ஆரம்பத்தில் போட்டிகள் தோல்வியை தந்தாலும் பரவாயில்லை. அதனூடாக அனுபவத்தையும் பயிற்சியையும் பெறுவோம் என்ற எண்ணமும் இல்லை. ஒரு காலகட்டத்தில் நாட்டிய நாடகத்தில் தேசிய வெற்றிகளை குவித்த தெற்கு வலயத்தில் இவ்வருடம் ஒரே ஒரு நாட்டிய நாடகமாவது பயிற்றுவிக்கப்படவில்லை.

மாணவர்கள்.

இன்றைய மாணவர்களில் ஒரு சிலர் தம்மை பல்துறை ஆற்றலாளர்களாக வளர்க்க முனைகின்றனர். பெரும்பான்மையானோர் தம்மை விட்டால் போதும் என்ற மனநிலையோடு வேறு வேறு கவனக்கலைப்பான்களை நாடுகின்றனர். அதிலும் உயர்தரத்தில் வந்துவிட்ட மாணவர்களில் பலர் எதிலும் நாட்டம் கொள்வதில்லை கணித விஞ்ஞானத்துறைகளில் பயிலும் மாணவர்களைக் கேட்க வேண்டியதே இல்லை. ஆற்றல் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் போட்டிகளில் பங்குபற்ற அவர்களுக்கு விருப்பமில்லை. ஒருவேளை அவர்கள் விரும்பினாலும் அப்பிரிவு ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் கடிவாளத்தை இறுக்கி விடுகின்றனர். இதன் விளைவாக பல போட்டிகளில் கண்ணுள்ளவன் அரசனாகிறான்.

பாடசாலை நிர்வாகம்

இணைப்பாட விதானம் வேறு, பாடசாலை நிர்வாகம் வேறு என்ற போக்கு பல இடங்களில் காணப்படுகிறது. போட்டிக்குப் போவதை ஊக்குவிப்பது, ஒத்திகை பார்ப்பது, ஒத்துழைப்பு வழங்குவது போன்ற கருமத்தொடர்கள் விலகிப் போய் விட்டன. வெற்றிகளை பாராட்ட முனைவது போல அதற்கான அத்திவாரத் தினையும் பலமாக இடவேண்டும் அல்லவா? நிர்வாகத்தின் இரசனைக்கேற்ப அக்கறை செலுத்தப்படுகிறது

இந்த மூன்று தரப்பினராலும் இந்த மூன்று தரப்பினருக்கும் சலிப்பும் சவாலும் ஏற்பட்டுள்ளமையும் உண்மையே.

இவற்றையெல்லாம் மீறி தமிழ் மொழித்தினப் போட்டிகளுக்கான நோக்கத்தை பணிக்கூற்றை வென்று விட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்திலே போராடுபவர்கள் தனித்தீவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டு விடுகிறார்கள். வெகுசன விரோதிகளாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள்.

எமது இலக்கு எது?

இப் போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதனால் கால நேர விரயம் என்றோ, ஏனைய விடயங்களுக்கு பாதிப்பு வரலாம் என்றோ, கற்றல் விடயங்கள் பின் தள்ளப்படும் என்றோ யாரும் கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை. ஒரு பிள்ளைக்குக் கிடைக்கின்ற பன்முக ஆளுமையானது, பிள்ளைக்கானதொரு வரப்பிரசாதம் என்பதை அனைவரும் உணர வேண்டும். பிள்ளையினது ஆளுமை வளர்ச்சி என்பது, அது தனது வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கும் திறன், மனப்பாங்கை நிச்சயமாக வளர்க்கும் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவே வேண்டும். கல்வியில் மட்டும் துலங்குவது ஒருவனை வெற்றி பெறச் செய்து விடாது. இவ்வாறான போட்டி நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன் வருதல், பங்கு கொள்ளுதல், அதன் வாயிலாக அறிவுப் பெருக்கம் பெறுதல், வெற்றி தோல்விகளை சமமாக மதித்தல், போன்ற பண்புகள் நிறைந்த பிள்ளைகளை உருவாக்கும் என்பதை மனதில் கொண்டு மாணவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பது எமது கடமையாயிற்று.

இலங்கையில் அனுராதபுரம் மாவட்டத்துக்கு அடுத்ததாக வவுனியா மாவட்டத்தில் வாழும் மக்களையே அதிகமாக சிறுநீரக நோய் பாதித்துள்ளது. இந்த நோய்க்கான காரணம் இதுவரை மர்மமாக இருந்து வந்தது. சிறுநீரக நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதற்கு காரணத்தை தேடிய போது கிடைத்த அதிர்ச்சித் தகவலே இது.

கடந்த 20 ஆண்டுகளில் மட்டும் வவுனியா மாவட்டத்தில் 20 ஆயிரம் பேர் சிறுநீரக நோய்க்கு பலியாகியுள்ளதாகவும், சுமார் 4 இலட்சம் பேர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் மாதத்திற்கு 10 பேராவது பலியாவதாகவும் புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்றன.

இலங்கையில் சிறுநீரக நோயாளர்கள் அதிகமாக உள்ள மாவட்டங்களில் இரண்டாவது இடத்தில் வவுனியா மாவட்டம் காணப்படுகின்றது. வவுனியா மாவட்டத்தில் காணப்படும் குடிநீர் பிரச்சினையே சிறுநீரக நோய் ஏற்படுவதற்கான பிரதான காரணம் என வைத்திய நிபுணர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

உயிரினங்களின் வாழ்வில் அத்தியாவசிய தேவைகளில் ஒன்றாக விளங்கும் நீர் என்பது நிறமோ மணமோ அற்ற தெளிவான ஒரு திரவமாகும். பொதுவாக ஆரோக்கியமான ஒருவர் உணவு இல்லாமல் குறைந்தது 5 நாட்கள் கூட உயிர் வாழலாம். ஆனால் நீரின்றி ஒருவரால் ஒருநாள் கூட உயிர்வாழ முடியாது. மனித உடலுக்கு அன்றாடம் சராசரியாக 6 - 8 டம்ளர் தண்ணீர் தேவைப்படுகின்றது. வெப்பமான சூழ்நிலையில் நமது உடலுக்கு அதிகளவு தண்ணீர் தேவைப்படுகின்றது. ஒரு மனிதனின் உடலில் 60 வீதத்திற்கு மேல் நீர் உள்ளது. அதில் மிகச்சிறிய அளவு குறைந்தாலும் மனிதனின் உடலில் உடல் எரிச்சல், நடுக்கம், தலைவலி, மயக்கம், வயிற்றுப்புண் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. இதன் மூலம் நீரின் இன்றியமையாத நிலைமை தெட்டத்தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. இவ்வாறு நீரின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியே அக்காலத்தில் ஆட்சி செய்த மன்னனான பராக்கிரமபாகு “ஒரு சொட்டு மழை நீரையும் பயன்படாமல் கடலில் வீணே செல்ல விடக்கூடாது” என்ற வாசகத்தைக் கூறியிருந்தார்.

சிறுநீரக நோய் ராஜரட்ட பகுதியில் முதலில் கண்டறியப்பட்டது. இன்று இந்தநோய் அந்தப் பகுதியையும் தாண்டி, பொலன்னறுவை மற்றும் ஹம்பாந்தோட்டை போன்ற தென்னிலங்கைப் பகுதிகளிலும் பெருமளவில் காணப்படுகிறது. இப்போது இந்த நோய் மெதுவாக வடக்கு நோக்கியும் நகர்ந்து வவுனியாவில் அதிகரித்துள்ளது.

கடந்த சில தசாப்தங்களாக இந்நோயானது, இலங்கையில் பாரிய பொதுச் சுகாதாரப் பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது. மிக அண்மையில் இலங்கையில் நாட்பட்ட சிறுநீரக நோயின் பரவுகையானது சடுதியாக அதிகரித்துள்ளது.

இதற்கு வவுனியா மாவட்டமும் விதிவிலக்கல்ல. வவுனியா மாவட்டத்தில், குறிப்பாக இவ்வாய்வுக்காக தெரிவு செய்யப்பட்ட கிராமங்களான ஆசிகுளம், தட்டான்குளம், மகாறம்பைக்குளம், ஈச்சங்குளம், காத்தார்சின்னக்குளம், கூமாங்குளம், வவுனியா வடக்கு, அக்போபுர, ஈரப்பெரியகுளம், நேரியகுளம், ஆண்டியாபுளியங்குளம், மெனிக்பாம், பெரியஉளுக்குளம் போன்ற கிராமங்களில் இந்நோயின் தாக்கம் அதிகரித்துள்ளது.

வவுனியா மாவட்டத்தில் அரசாங்கத்தால் பல்வேறு சுகாதார விழிப்புணர்வுகள், தடுப்பு நடவடிக்கைகள் விரிவுபடுத்தப்பட்ட போதிலும் குடிநீர் பிரச்சினை காரணமாக நாட்பட்ட சிறுநீரக நோயின் வீச்சு அதிகரித்துள்ளது.

வவுனியா மாவட்டத்தில் 2016 தொடக்கம் 2017 வரையான காலப்பகுதியில் நாட்பட்ட சிறுநீரக நோயின் பரவுகை வேறுபட்ட அடிப்படையில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தில் பதிவாகியுள்ளது. இந்நோயின் தாக்கம் 2011 தொடக்கம் 2013 வரையான காலப்பகுதியில் சாதாரண வேகத்திலும், 2014 இல் சடுதியான அதிகரிப்பை கொண்டுள்ளதுடன் 2016 இன் பின்னர் தாக்கம் குறைந்துள்ளது. இந்நோயின் காரணமாக 50 - 69 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் அதிகளவிலும், 70 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் சராசரியாகவும் 14 - 49 வயதிற்குட்பட்டவர்களில் குறிப்பாக ஊழியப்படையினர் அதிகமாகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அத்துடன், வவுனியா பிரதேச செயலக பிரிவில் 52 வீதமும், வவுனியா தெற்கு சிங்கள பிரதேச செயலக பிரிவில் 27 வீதமும், வெங்கலச் செட்டிக்குளம் பிரதேச செயலக பிரிவில் 9.4 வீதமும், வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலக பிரிவில் 11.6 வீதமும் என நோய்த் தாக்கத்தின் பரம்பல் வேறுபட்டு காணப்படுகின்றது. இந்நோய்த் தாக்கத்தினால் 61.9 வீதம் தமிழர்கள், 27.3 வீதம் சிங்களவர்கள், 10.7வீதம் முஸ்லிம்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்நோயின் பரவுகை வயது, பிரதேசம், இனக்குழு, பால்நிலை எனும் அடிப்படையில் சமனற்ற பரம்பலைக் கொண்டுள்ளமை இவ்வாய்வின் மூலம் புள்ளிவிபர மற்றும் விவரண முறைகளில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

வடமாகாணத்தில் ஊர்களுக்கு இடையிலும் மாவட்டங்களுக்கு இடையிலும் கிராமங்களுக்கு இடையிலும் தண்ணீருக்கான போராட்டம் அதிகரித்து வருகிறது என்கிற உண்மையையும் எல்லோரும் உணராமல் இல்லை. அதேவேளை பல வருடங்களாக வவுனியா மாவட்டத்தில் தொடரும் வறட்சி காலநிலை காரணமாக பல இலட்சம் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக அனர்த்த முகாமைத்துவ மத்திய நிலையம் தெரிவித்துள்ளது.

வவுனியா மாவட்டத்தில் வறட்சியால் குளங்களும், நீர்நிலைகளும் வற்றுவதாலும், குளங்கள் குடியிருப்புக்காக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளமையாலும், குள புனரமைப்பு நடவடிக்கைகள் சீராக இடம்பெறாமையாலும் நீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளதுடன், கிணறுகள் வற்றி குடி நீருக்காக பல மைல் தூரம் நடந்து சென்றே நீரைப் பெறவேண்டிய நிலை மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

சிறுநீரக நோய் அதிகளவில் காணப்படும் கிராமங்களில் பெருமளவிலான பிள்ளைகள் அந்நோயினால் பெற்றோரை இழந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வவுனியா பிரதேச செயலகத்தில் 3420 பேரும், வெங்கலசெட்டிக்குளம் பிரதேச செயலகத்தில் 1266 பேரும், வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலகத்தில் 426 பேரும், வவுனியா தெற்கு பிரதேச செயலகத்தில் 640 பேரும் இந்நோய்த் தாக்கத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு சிறுநீரக கொடுப்பனவு பெறுபவர்களாக உள்ளனர்.

சுத்தமான குடிநீர் இம் மக்களுக்கு வழங்கினால் சிறுநீரக நோயின் தாக்கம் குறையும் என்பதே உண்மையாகும். ஆனால் அதற்கான வழி என்ன என்பது தான் கேள்வியாகவுள்ளது.

சுத்தமான நீரைப் பெற்றுக் கொள்ளல் என்பது ஒவ்வொருவரினதும் அடிப்படை உரிமையாகும். ஆனால் இந்த மாவட்டத்தில் வாழும் பல குடும்பங்களுக்கும் அது குதிரைக் கொம்பாகவே உள்ளது. வவுனியா மாவட்ட மக்களுக்கு அந்த உரிமை கூட இல்லை.

வவுனியா மாவட்டம் அனைத்து இயற்கை வளங்களுடனும், குளங்களையும், நீரையும் கொண்ட செழிப்பான மாவட்டமாக இருந்தது. ஆனால், அரசியல் வாதிகள் மற்றும் சில அரச அதிகாரிகளின் செயற்பாட்டால் நீருக்காக ஏங்கும் நிலை உருவாகியுள்ளது.

வவுனியா மக்களோ, “அரசனை நம்பி புருஷனை கைவிட்டது போல்” தேசிய நீர் வழங்கல் சபையால் வழங்கப்பட ஆரம்பித்த குழாய் நீரை நம்பி தத்தமது வீடுகளில் பயன்படுத்தி வந்த இயற்கை நீருற்று கிணற்றுத் தண்ணீரையும் கைவிட்டு விட்டார்கள். இப்போது இவர்கள் குடிநீருக்காக மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தூர இடங்களுக்குச் சென்றே குடிப்பதற்கான நீரைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான சூழ்நிலையில் அனைவருக்கும் நீர் என்ற எண்ணத்தில் சுபீட்சத்தின் நோக்கு கொள்கைப் பிரகடனத்துக்கு அமைவாக மக்களுக்கான சுத்தமான குடிநீரை வழங்கும் நோக்கில் ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, இத்திட்டத்தில் வவுனியா மாவட்டத்துக்காக 92 மில்லியன் ரூபாய் செலவில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் வவுனியா மாவட்டத்தில் உள்ள நான்கு பிரதேச செயலகங்களும் உள்ளடக்கியதாக 23 கிராமசேவையாளர் பிரிவுகளுக்கு ஒரு கிராமத்துக்கு (4) நான்கு மில்லியன் என்ற அடிப்படையில் பயனாளிகள் பயன் பெறக்கூடிய வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அது போதியதாக இல்லை.

வவுனியாவில் அதிகமான மக்கள் கிராமங்களில் வாழ்வதால் பொது நீர் மூலங்களை பாவிப்பதால் அவை பாதுகாப்பானதாக காணப்படவில்லை. பாதுகாப்பான நீர் மூலங்கள் எனும் போது அது மூடப்பட்ட கிணறுகள், குழாய்க்கிணறுகள், நீர் வழங்கல் சபையினால் வழங்கப்படும் நீர் மற்றும் சமூக கிராம மட்டங்களில் உருவாக்கப்பட்ட திட்டங்கள் மூலமாக வழங்கப்படும் நீர், போத்தலில் அடைக்கப்பட்ட நீர் போன்றவற்றை குறிக்கும்.

குடிநீர் தொடர்பான இரண்டு மிக முக்கிய பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று வறட்சிக் காலப்பகுதியில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்படுவது. மற்றையது பாதுகாப்பான குடிநீர் மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலும் கிடைக்காமை. வறட்சிக் காலம், எல்லோரும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையைத் தான் நாமும் எதிர்நோக்குகிறோம். ஆனாலும் இது ஒரு தற்காலிகப் பிரச்சினையாக இருந்தால் விட்டுவிடலாம். எனினும், இதுவொரு நீண்டகால பிரச்சினையாகும். இந்த அத்தியாசிய தேவையான நீர் நெருக்கடி ஆரம்பித்ததிலிருந்து இன்று வரை தொடர்கிறது. இந்த அத்தியாசிய நீரின் நெருக்கடியைத் தீர்த்து வைக்க யாருமில்லை. பணம் செலவழித்து நீரையும் வாங்கிக் கொண்டு, நீர் வழங்கப் பட்டதோ, இல்லையோ நீர் வழங்கல் வடிகாலமைப்பு சபையால் மாதா மாதம் வழங்கப்படும் ரசீதுக்குரிய கட்டணத்தையும் கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன பல குடும்பங்கள்.

தேசிய நீர் வழங்கல் வடிகால் சபையின் திறனற்ற செயற்பாட்டால் தொற்று நோய் அல்லது தொற்றா நோய்களை எதிர் கொள்ளக்கூடிய அச்சம் உருவாகியுள்ளது. குறித்த பிரதேசத்திற்குப் பொறுப்பானவர்களும் முன் வந்து உரிய நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

வவுனியா மாவட்டத்தில் அதிக எண்ணிக்கையிலான சிறுநீரக நோயாளர்கள் ஆசிகுளம் கிராமத்திலேயே உள்ளனர். இருநூறுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பாதிப் படைந்துள்ளதுடன் அண்மையில் கூட இருவர் மரணமடைந்துள்ளதாக அப்பகுதி மக்கள் தெரிவித்துள்ளனர். பலருடைய வீடுகளில் கிணறுகளும், குழாய்க் கிணறுகளும் இருக்கின்றன. இருந்தும் அந்த நீரை வாயில் வைத்து பருக முடியாத நிலையே இங்கு உள்ளது. அந்த நீரில் கல்சியம் உள்ளிட்டவற்றின் செறிவு அதிகமாக உள்ளது.

இன்று சிறுநீரக நோயாளர்கள் அதிகரிப்பதற்கு சுத்தமான குடிநீர் பிரச்சனை மற்றும் மக்களின் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் காரணமாக அமைந்துள்ளன. எனவே, சுத்தமான குடிநீரை பெற்றுக் கொடுப்பதனுடன், உணவுப் பழக்க வழக்கத்துடன் கூடிய வாழ்க்கை முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே சிறுநீரக நோயில் இருந்து விடுபட முடியும் என்பதே யதார்த்த நிலையாகும்.

திரு.ஞா.ஐங்கரன் (SLTESIII)

விரிவுரையாளர்,
வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

ஆசிரியர் கல்வி முறையில் மாற்றங்களினை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் 1986ஆம் ஆண்டின் 30 ஆம் இலக்க பாராளுமன்ற கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரகாரம் கல்வியியற் கல்லூரி அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இது 1986.09.26 ஆம் திகதி வர்த்தமானி அறிவித்தலின் பிரகாரம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இச்சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட கல்வியியற் கல்லூரிகள் யாவும் தேசிய கல்வி நிறுவகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட இணைந்த கல்லூரிகளாகக் கருதப்படும்.

1986 இல் கல்வியியற் கல்லூரி என அழைக்கப்பட்ட நிறுவனம் 2000 ஆம் ஆண்டில் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி Ncoe என வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து கற்கை நெறிகளும் விரிவாக்கப்பட்டன. அதனால் பயிலுநர்களின் தொகையும் அதிகரித்தது. கல்வியியற் கல்லூரிகள் முன் சேவைப் பயிற்சிக்கென ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும், தற்பொழுது ஆசிரியர் கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்ட தொடருறு கல்விச் செயற்பாடுகளை ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களின் தேவை கருதி தனது நோக்கத்தை அடைய விரிவுபடுத்தியுள்ளது.

தற்போது 19 தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களுக்கான சேவை முன் பயற்சிகள் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இக் கல்வியியற் கல்லூரிகள் அனைத்தும் பின்வரும் நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குகின்றன.

01. ஆசிரியர் ஆட்சேர்ப்பு முறையில் மாற்றம் கொண்டு வருதல்.
02. பாடசாலை முறைமைக்குத் தேவையான ஆசிரியர்களை நிரந்தரமாக வழங்கும் ஒரு முறைமையினை ஏற்படுத்தல்
03. கற்றல், கற்பித்தல் உயர் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை உருவாக்கல்
04. தொழிலில் ஈடுபாட்டையும், அபிவிருத்தியையும் ஏற்படுத்தல்
05. முழுநேர விடுதியுடன் கூடிய பயிற்சியினுடாக ஆசிரியர் தொழில் பற்றிய மனப்பாங்கினை ஏற்படுத்தி சமூக முன்னேற்றத்தினை ஏற்படுத்தல் என்பனவாகும்.

இந் நோக்கங்களினை நிறைவேற்றும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்ட தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளில் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளும் ஒன்றாகும். இக் கல்லூரியானது, 1993 ஆம் ஆண்டு வவுனியா மண்ணின் பூந்தோட்டம் என்ற புகழ்பூத்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. “தரமான கல்விக்கு தரமான ஆசிரியர்” என்ற கூற்றிற்கு ஏற்ப அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு, நவீன

தொழில்நுட்ப அறிவுடன் கூடிய வாண்மைத்துவம் மிக்க தரமான ஆசிரியர்களினை உருவாக்குவதில் பெயர் குறிப்பிட்டு கூறுமளவிற்கு எமது வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி ஆசிரியர்களை வெளியீடு செய்கின்றது. 1993 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இன்று வரை 28 வருடங்களாக பல்லாயிரக்கணக்கான தரமான ஆசிரியர்களை உருவாக்கி இலங்கையில் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற மாணவ சமூகத்தினை உருவாக்குவதற்கு மகத்தான பணியாற்றி வருகின்றது.

இவ் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக்கு இலங்கையின் பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருந்தும் மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்கள். ஆரம்பக்கல்வி, விஞ்ஞானம், கணிதம், இந்து சமயம், கிறிஸ்தவம், உடற்கல்வி, விவசாயம், உணவுத்தொழில்நுட்பம், இரண்டாம் தேசிய மொழி தமிழ் போன்ற கற்கை நெறிகளுக்காக மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு இரண்டு வருட உள்ளகப்பயிற்சியும் ஒரு வருடம் கட்டுறுப்பயிற்சியும் வழங்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறு வருடாவருடம் எமது வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி மாணவ ஆசிரியர்கள் உள்ளகப் பயிற்சிக் காலத்திலும் கட்டுறுப்பயிற்சிக் காலத்திலும் வவுனியா மாவட்டத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் பங்காற்றியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவ ஆசிரியர்கள் உள்ளகப் பயிற்சிக் காலத்தில் பயிற்சிக்காக செல்லும் வேளைகளிலும், பாடசாலை அவதானிப்பு, மாணவர் அவதானிப்பு போன்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் வேளைகளில் பாடசாலைகளில் மாணவர்களின் கற்றலுக்கும் அதனுடன் கூடிய செயற்பாடுகளிற்கும் உதவி புரிகின்றனர். அதே போன்று உள்ளகப் பயிற்சிக் காலங்களில் மாணவ ஆசிரியர்களினால் நடாத்தப்படும் கல்விக் கண்காட்சிகள், மாநாடுகள், இலக்கிய விழாக்கள், பயிற்சி முகாம்கள், இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிகள், மகளிர் தினம் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், அழைக்கப்படுவது வழக்கமாக நடைபெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதேபோன்று பாடசாலை இல்ல விளையாட்டுப்போட்டி நடாத்தப்படுகின்றபோது எமது மாணவ ஆசிரியர்கள் நடுவர்களாக கடமையாற்றுவதற்கு அழைக்கப்படுவார்கள்.

கட்டுறுப்பயில்வுக் காலத்தில் எமது மாணவ ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு மகத்தானது. நகர்ப்புற பாடசாலைகளிலும் சரி, கிராமப்புற பாடசாலைகள் ஆயினும் எமது மாணவ ஆசிரியர்கள் கட்டுறுப்பயில்வுக் காலத்தில் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளாயினும் சரி, இணைப்பாட விதான செயற்பாடுகள் ஆயினும் சரி முன்னின்று செயற்படுகின்றார்கள். குறிப்பாக வவுனியா மாவட்டத்தின் பின்தங்கிய கிராமங்களில் காணப்படும் பாடசாலைகளில் கணிதம், விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்களுக்கு ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காணப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் எமது மாணவ ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாக காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு வருடமும் இப் பாடசாலை அதிபர்களினால் குறிப்பிட்ட பாட ஆசிரியர்களினை தமது பாடசாலைக்கு அனுப்புமாறு கூறி எமது பீடாதிபதிக்கு கடிதங்களினை அனுப்புவது குறிப்பிடத்தக்க விடயம் ஆகும்.

மேலும், பாடசாலை அதிபர்கள், பாடசாலையின் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள், இணைப்பாட விதான செயற்பாடுகளைத் தொய்வின்றி கொண்டு செல்வதற்கு கல்வியியற் கல்லூரி மாணவ ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. பாடத்திற்கு ஆசிரியர்கள் வராத சந்தர்ப்பங்களில் இவ் ஆசிரியர்களைப் பயன்படுத்தி தமது கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றார்கள். உடற்கல்விப் பயிற்சிகளை வழங்குவதில் இவர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. எமது கல்வியியற் கல்லூரிக்கு உடற்கல்விப் பாடத்திற்கு பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருந்தும் பல்வேறு விளையாட்டுக்களில் திறமையானவர்கள் பயிற்சிக்காக தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் கட்டுறுப்பயில்வுக் காலத்தில் வவுனியா மாவட்டத்தின் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பயிற்சிகளை வழங்கி இவ் விளையாட்டுக்களில் தேர்ச்சியடையச் செய்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றிற்கு உதவியாக பக்கதுணையாக நின்று நிரந்தர ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டியாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், அனைத்து கற்கை நெறியைச் சேர்ந்த மாணவர்களினதும் கற்பித்தல் சாதனப் பயன்பாட்டுடன் கூடிய வெவ்வேறு புதிய கற்பித்தல் முறைகளைப் பயன்படுத்தி மாணவர்கள் விரும்பக்கூடிய வகையில் கற்பித்தல் செயற்பாட்டை மேற்கொண்டு மாணவர்களின் அடைவு மட்டத்தினை உயர்த்துவதில் இவர்கள் பங்காற்றுவதை எமது மேற்பார்வைகளின் போது அவதானிக்க கூடியதாக இருக்கின்றது. கட்டுறுப்பயில்வுக் காலத்தில் மாணவ ஆசிரியர்களினால் நான்கு செயற்றிட்டங்களும் (கல்வி, நிர்வாகம், ஆளுமை, சமூகம்) செயல்நிலை ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்த நான்கு செயற்றிட்டங்களினையும் பாடசாலைகளில் நடைமுறைப்படுத்தும் போது மாணவர்கள் பாடம் சார், ஆளுமை சார், சமூகம் சார், நிர்வாகம் சார் அனுகூலங்களை பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உதாரணமாக

I. நிர்வாகம் சார் செயற்றிட்டம்:

- * பாடசாலையின் தூரநோக்கு பணிக்கூற்றினை காட்சிப்படுத்துதல்.
- * வகுப்பறைக் கரும்பலகைக்கு வர்ணம் பூசுதல், சீராக்குதல்.

II. பாடம் சார் செயற்றிட்டம்:

- * மாணவர்களுக்கு பாட அறிவை மேம்படுத்தும் போட்டிகளை நடத்துதல்.
- * பாடம் தொடர்பான சஞ்சிகையினை வெளியீடு செய்தல்.

III. ஆளுமை சார் செயற்றிட்டம்:

- * மாணவர்களுக்கு தலைமைத்துவ பயிற்சி வழங்குதல்
- * பாடசாலைகளில் சுற்றாடல்குழு, சாரணியர் குழுக்களை உருவாக்கல்.

IV. சமூகம் சார் செயற்றிட்டம்:

- * மாணவர்களின் போசாக்கு தொடர்பாக பெற்றோருக்கு விழிப்புணர்வு செயலமர்வு நடத்துதல்.
- * பெற்றோர்களின் உதவியுடன் பாடசாலைச் சுற்றாடலை சிரமதானம் செய்து மரக்கன்றுகளை நடுதல்.

இது போன்றே கட்டுறுப்பயில்வுக் காலத்தில் ஒவ்வொரு மாணவ ஆசிரியரும் பாடசாலை அதிபரின் அனுமதியுடன் கல்லூரி அதிபரின் அனுமதியுடன், கல்லூரி விரிவுரையாளர்களின் வழிகாட்டலுடன் மேற்கொள்வது கடினம். இவ்வாறு வவுனியா மாவட்டத்தின் ஒவ்வொரு பாடசாலைகளிலும் மாணவ ஆசிரியர்களது கட்டுறுப்பயில்வுக் காலத்தில் செயற்றிட்டங்களினை மேற்கொள்வதனால் மாணவர்கள் மட்டுமன்றி பாடசாலை பெற்றோர்களும் பயன் பெறுகின்றார்கள்.

மேலும், கட்டுறுப்பயில்வுக் காலத்தில் மாணவ ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் செயல்நிலை ஆய்வுகளினை மேற்கொள்கின்றார்கள். இச் செயல்நிலை ஆய்வுகளின் தலைப்பு மாணவ ஆசிரியர்கள் தமது கற்பித்தலின் போது தொடர்ச்சியாக எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளில் முதன்மையானதாகத் தெரிவு செய்து அப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும் அல்லது மேம்படுத்தும் நோக்குடன் செயற்படுகிறார்கள். உதாரணமாக,

O1.மாணவர்கள் உயிர்க்குறிகளை அனுசரித்து எழுதும் திறனை மேம்படுத்தல்.

O2.மாணவர்கள் கொண்டு செல்லலுடன் கூட்டும் திறனை மேம்படுத்தல்.

இது போன்றே ஒவ்வொரு மாணவ ஆசிரியரும் தலைப்பு ஒன்றினை தெரிவு செய்து தலையீடுகளினை மேற்கொண்டு அப்பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதில் அல்லது மேம்படுத்துவதில் அக்கறையாக செயற்படுகின்றார்கள். இதன் மூலம் பாடசாலைகளில் மெல்லக்கற்கும் மாணவர் பிரச்சினைகளை ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்டு அவர்களினை முன்னேற்றுவதில் இவர்களின் பங்களிப்பு மகத்துவமானதாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இச் செயற்பாடுகளினை மாணவ ஆசிரியர்கள் முழுமையாக பாடசாலைகளில் நடைமுறைப்படுத்துவதால் உச்சப்பயனைப் பெறமுடியும். இது பாடசாலை அதிபர்களின் கண்காணிப்பிலும், விரிவுரையாளர்களின் மேற்பார்வையிலும், மாணவ ஆசிரியர்களின் மனப்பாங்கிலும் தங்கியுள்ளது.

இவ்வாறு மூன்று வருட பயிற்சிகளினை நிறைவு செய்த பின்னர் அவர்களினது நியமனங்கள் வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு எமது வவுனியா மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கு நியமனம் பெற்று வருகின்ற எமது கல்வியியற்கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பாடசாலைகளில் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளிலும் இணைப்பாட விதான செயற்பாடுகளிலும் முன்னின்று அக்கறையுடன் சேவை புரிவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதே போன்று வவுனியா மாவட்டத்தின் பல்வேறு கல்விசார் பதவிகளில் இருப்பவர்களும் எமது கல்வியியற் கல்லூரிகளின் வெளியீடுகளாக இருப்பதும் கண்கூடு. இவ்வாறு வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியானது, வவுனியா மாவட்டத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் தனது பங்களிப்பை உச்ச அளவில் வழங்கி வருவது அனைவரும் அறியத்தக்க விடயமாக உள்ளது.

திரு.இரா. ஜயமோகன்

சமூக வரலாற்றாய்வாளர்.

வன்னிப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் இறை நம்பிக்கை அதிகம் உடையவர்களாக வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்களது இறை நம்பிக்கையை அந்நிய நிர்வாகவியலாளர்கள் குறிப்பிடும் போது “மக்கள் மிக ஆழ்ந்த மூடநம்பிக்கை மிகுந்தவர்களாக காணப்பட்டனர் கிட்டத்தட்ட எல்லா குளங்களிலும் ஒவ்வொரு பிள்ளையார் கோயில் காணப்படுகின்றது. உடைந்த தூண்கள், அல்லது புத்தரின் தலையை ஒத்த வடிவம், யானையின் உருவம் ஆகியன சிலவேளை கடவுளை பிரதி நிதித்துவப்படுத்துகின்றன அல்லது முன்னால் முத்தலைச் சூலம் நாட்டப்பட்ட பெரிய மரம் கோயிலைக் குறித்து நிற்கின்றது” எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்களது கூற்றுக்கேற்ப, இறை நம்பிக்கை மிகுந்த பழம் பெரும் பகுதியாக திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வவுனியா மாவட்டத்தில் உள்ள ஓமந்தை கிராமத்திற்கு கிழக்காக அமைந்திருக்கும் செழிப்பான கிராமம் ஆகிய வேலர் சின்னக்குளம் என்னும் கிராமத்தைப் பற்றிய ஆய்வுப்பகிர்வு இப்பகுதியில் இடம்பெறுகின்றது.

வேலர் சின்னக்குளம் கிராமமானது, இப்பகுதியிலேயே மிகவும் பழமையான கிராமமாக காணப்படுகின்றது. ஆதியில் இக் கிராமத்திலேயே இதனை சூழ உள்ள கிராமங்களில் வசிப்போர் குடியிருந்து வந்துள்ளனர். கிராமத்தின் மூத்தவர் வேலர் என்ற பெயரினால் வழங்கப்படும் காரணம் பற்றி வேலர் சின்னக்குளம் என இக்கிராமம் வழங்கப்படுகிறது. இக்கிராமத்தில் ஆதி வழிபாடுகளாக வீரபத்திரர் வழிபாடு, முருகன் வழிபாடு ஆகியவை இடம்பெற்று வந்துள்ளது. இவ் வழிபாட்டை வேலர் வழிவந்தவர்களே ஆற்றி வருகின்றனர். அந்த வகையில் பிற்காலத்தில் சின்னையா, சின்னப்பு, கந்தையா ஆகியோர் இக்கோயிலில் பூசாரியாக இதன் தொடர்ச்சியாக வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

இக்கிராமத்தில் இருந்தே நாவற்குளம், மருதங்குளம், நாம்பன் குளம், சேமமடு போன்ற அயற்கிராமங்களில் மக்கள் குடியேறினர். ஆரம்பகால கிராம மக்களின் நம்பிக்கை பற்றி ஜே.பி.லூயிஸ் குறிப்பிடும் போது கிராமங்கள் சில சிங்கள மக்களாலும், தமிழ் மக்களாலும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருந்தன. பேயுறையும் இடமாகவோ, பிள்ளையாரது கோபத்திற்குட்பட்ட கிராமமாகவோ, அல்லது வேறு விதமாக துரதிஷ்ட காரணமாகவோ, இக்கிராமங்கள் அவர்களுக்கு தோற்ற மளித்ததால் அவற்றை கைவிட்டனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறே வேலர் சின்னக்குளம் கிராமத்தில் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் வீரபத்திர வழிபாடு கைவிடப்பட்டிருந்தது. அக்காலத்தில் இரவு வேளையில் கிராம மக்கள் அனைவரும் ஓரிடத்தில் வசித்தார்கள். ஏனெனில் ஒரு துஷ்ட சக்தி அக்கிராமத்தை அச்சுறுத்தி வந்ததாகவும், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்த பல மாந்திரீகர்கள்

வெளியிடங்களில் இருந்து வந்து முயன்றும் முடியாது போனதாகவும் அறிய முடிகின்றது. அத்துடன் பிறக்கின்ற குழந்தைகள் அனைத்துமே இறக்கின்ற நிலையும் ஏற்படத் தொடங்கியது. இவ்வாறான அச்ச நிலையில் மக்கள் வாழ்ந்த சமயத்தில் வீரபத்திரர் பூசாரியாரின் திருக்கனவில் தோன்றி தம்மை ஆதரித்து வழிபடுமாறும், தான் கிராமத்தைக் காப்பாற்றுவதாகவும் உரைத்ததை சிரமேற் கொண்டு மீண்டும் வீரபத்திர வழிபாடு தொடங்கிய பின் அக்கிராமத்தில் அச்சத்தன்மை நீங்கி பழைய நிலைக்கு வந்ததாகவும் அறிய முடிகின்றது.

இக்கிராமத்தில் வீரபத்திரர் ஆலய வளாகத்தை 2013 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் துப்புரவு செய்த பொழுது 1692 ஆம் ஆண்டு குறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் சிலவும், எலிசபெத் மகாராணியின் சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட சில நாணயங்களும், கண்டெடுக்கப்பட்டன. அத்துடன் முருகப்பெருமானின் வேலும், வேறு சில வழிபாட்டு சின்னங்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டன இவற்றோடு முக்கியமாக ஒற்றைத் தலையிலான நாகபுடைப்பு சிற்பமும் இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. வீரபத்திர வழிபாட்டுடன் இணைந்து வழிபடப்பட்ட முருக வழிபாடானது இடைப்பட்ட காலத்தில் மருதோடைக் கிராமத்திற்கு இடமாற்றப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்துடன் மருதோடைக் கிராமத்தில் நிலைபெற்ற முருக வழிபாடு பற்றியும், வைரவ வழிபாடு பற்றியும் பிற்காலத்தில் சிறப்பாக பேசப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வாலயத்திலிருந்து சேமமடுப் பகுதியில் உள்ள நாகதம்பிரான் ஆலயத்திற்கு நாக வழிபாடு நகர்த்தப்பட்டு இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆன்மீகத்திற்கும் அறிவியலுக்கும் இடையில் இடைவெளி நிலவினாலும் ஆரம்ப காலங்களில் அறிவியலுக்கு ஆன்மீகமே வித்திட்டது என்பதையும் மறுக்க இயலாது. இதனை வன்னியில் நிர்வாகியாக பணியாற்றிய ஜே.பி.லூயிஸ் அவர்களின் பின்வரும் கூற்று தெளிவுபடுத்துகின்றது. பாம்பு கடி, மாறாத உடல் நலமின்மை போன்றவற்றை குணப்படுத்த கந்தபுராணம் படிக்கும் வழக்கமும் பரந்திருந்தது. பாம்புக் கடிக்கு இன்னொரு மருந்தாக நைனா தீவு நாகதம்பிரான் கோயிலில் இருந்து பெறப்படும் மண்ணும், திருநீறும் கலந்த கலவை இருந்தது. இந்த கலவையானது நீரிலே கரைக்கப்பட்டு, தமது வருத்தத்தை மாற்றும் மருந்து என்ற நம்பிக்கையோடு குடித்தால் இம்மருந்து பாம்புக் கடையை குணப்படுத்தும். நஞ்சு குடித்த பலரை இந்த மருந்து குணப்படுத்தியுள்ளது என்கிறார்.

அத்துடன் மேலும் லூயிஸ் குறிப்பிடுகின்ற பொழுது, மடு தேவாலய வளாகத்தில் உள்ள ஒருவகை களிமண்ணும் இத்தகைய நோய் தீர்க்கும் மருந்தாக பயன்படுத்தப்பட்டதாக குறிப்பிடுகின்றார். அத்துடன் ஒருபொழுது தேவாலய மதகுருவின் ஆலோசனைக்கு அமைய தேவாலய வளவில் நாகப்பாம்பை நான் சுட்டது முல்லைத்தீவில் மத சம்பந்தமான கூட்டத்தில் பங்கு கொண்ட போது கத்தோலிக்கர்களுக்கு சிறிதும் மகிழ்ச்சி அளிக்கவில்லை. அளவில்லாத சர்ப்பங்கள் தேவாலய வளவினை தங்கள் உறைவிடமாகக் கொண்டிருந்தன இவற்றை கோயில் பாம்பு என்று மக்கள் அழைத்தனர். மடுத் திருப்பதியில் இந்துக்கள்,

றோமன் கத்தோலிக்கர் பௌத்தர், இஸ்லாமியர் என்ற பல்வேறு மதப் பிரிவினரும் வந்து தங்கி இருந்து மாதாவின் இன்னருளை பெற்று செல்வர். இவ்வழக்கம் இலங்கையை டச்சுக்காரர் கைப்பற்றும் வரை கைக்கொள்ளப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். ‘பார்த்த லோமியஸ்’ என்பவர் பிரபல்யமான “இக்கோயிலில் கிடைக்கும் மண்ணினால் கொடிய விஷப்பாம்புகளால் “கடியுண்டவரும்” குணப் படுத்தப்பட்டு இருந்தார் என குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு ஆரம்பகாலங்களில் அனைத்துச் சாராரும் கிராமிய வழிபாட்டில் மிகுந்த பற்றுடையவர்களாக காணப்பட்டுள்ளனர்.

பண்டார வன்னிய மன்னனை வெற்றி கொண்ட பின்னர் 1817 ஆம் ஆண்டிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்ட குடிசன மதிப்பீட்டில் வேலர் சின்னக்குளத்தில் 20 குடும்பங்களும், 1830இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டில் 44 குடும்பங்களும், 1881 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டில் 69 குடும்பங்களும், 1891 மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டில் 97 குடும்பங்களும் வேலர் சின்னக்குளத்தில் வசித்ததாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

கிழக்கு மூலை வடக்கு பிரிவானது, 34 கிராமங்களை கொண்டுள்ளது. இவற்றில் வேலர் சின்னக்குளம் கிராமம் பற்றி ஜே.பி.லூயிஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற போது “புகையிலை தோட்டங்களை உடைய பெரிய செழிப்பான ஒரு கிராமம். வடக்குப் பாதையில் இறம்பைக்குளத்திற்கு கிழக்கே ஒன்றரை மைல் தூரத்தில் இக்கிராமம் உள்ளது. இக்குளம் சிறியது. இதற்கு நேராக கீழே பனிச்சைக்குளம் என்னும் இன்னொரு குளம் உண்டு. இதற்கு சீமேந்திலான துருசு உண்டு. பின்னர் குறிப்பிட்ட பனிச்சைக் குளத்தின் நீரேந்தும் பகுதி வரை இதன் நெல் வயல்கள் பரந்துள்ளன. சனத்தொகை 97 ஆகும். இதற்கு அடுத்துள்ள கிராமமாகிய மருதோடை ஒன்பது குடியிருப்பாளர்களைக் கொண்டுள்ளது. வடக்குப் பாதையில் 120 வது மைலில் உள்ள இறம்பைக்குளம் அங்குள்ள தங்கும் விடுதிக்காக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இதற்கு அண்மையில் உள்ள குளங்கள் சிறியவை வீதிக்கு கிழக்கு புறமாக கால் மைலில் உள்ள பாக்கு சொரிஞ்சான் குளம் சீமேந்திலான சுலுசை உடையது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வேலர் சின்னக்குளம் பிரதேசத்தில் பண்டைய மக்கள் வசித்த எச்சங்கள் பாக்குச்சொரிஞ்சான் பகுதியிலும், வேலர்சின்னக்குளத்திற்கு கிழக்காக உள்ள காட்டுப்பகுதியிலும் காணப்படுகின்றன. அக்காலத்து மக்கள் பயன்படுத்திய நெற்களஞ்சியம் அப்பகுதியில் மண்ணினுள் புதையுண்டிருப்பதாகவும் அப்பகுதியில் உள்ள துவாரங்கள் வழியாக சில காலப்பகுதியில் வெளிவருவதாகவும் இப்பிரதேச முதியவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இவற்றுடன் முன்னோரின் ஈமத்தாழிகள் சிலவும் கற்றூண்கள், கல்லாலான அரச இருக்கைகளும் இப்பகுதியில் காணப்படுவதும் இக்கிராமத்தின் தொன்மையைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

செல்வி.கா.ஏஞ்சலின்

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், வவுனியா.

வவுனியாவின் கலாசாரம் மீது பல்வேறுபட்ட காரணிகள் தாக்கம் செலுத்திய போதிலும் அது தன்னுடைய புராதன அம்சங்களை இன்றும் தனக்கத்தே தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளது. பல இன மக்களையும் ஒன்றாக்கி தனக்கென ஒரு கலாசாரத்துடன் மிளிர்ந்து நிற்கின்றது. மிகுந்த வளமுள்ள, கலைத்திறனான பாரம்பரியம் மற்றும் கலை, நடனம், நாடகம், காட்சிக்கலை ஆகிய நுண்கலைகளையும் பல எழுத்தாளர்களையும், சைவநெறிப்புலவர்களையும், ஆய்வாளர்களையும் மகத்துவங்களாக கொண்டுள்ள இம்மண்ணின் மக்களது வாழ்க்கை முறையானது, அவர்களுடைய சமையற்கலை, திருவிழாக்கள் மற்றும் விளையாட்டு முறைகளில் பிரதிபலிப்பதை காணலாம்.

“கலைகள் வளரவேண்டும். அவை கடலளவாய் பெருக வேண்டும்” என்பது வெறும் வசனங்களால் முடிவுறாமல் அதனை வளர்த்தெடுப்பதில் ஒரு பிரதேசத்தின் உயர் மட்டங்களில் உள்ளவர்களது பணிகள் அளப்பரியன, மாறிவரும் நாகரிக உலகில் கலாசாரம் சீரழிந்து செல்லாமல் தனக்குரிய பாதையில் நீண்டு செல்லுமானால் அங்கு பாராம்பரியங்களையும், பண்பாடுகளையும், கலைகளையும் நேசிப்பவர்கள் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றே கூறலாம். இதில் சற்றும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்பதை இன்றுவரை நிரூபித்து வருகிறார்கள் வவுனியா மண் மக்கள். எங்கு மண்ணை மக்கள் நேசிக்கிறார்களோ அங்கு கலாசாரம் வளர்ந்தோங்குகின்றது. பல கலாசார சமூகங்கள் பல்வேறு பிற பிரதேச மக்கள் இங்கு கூடி வாழ்ந்தாலும் அவற்றை எல்லாம் இணைத்து தனக்கென ஒரு கலாசார அடையாளத்துடன் நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. வீரம் விளைந்த பூமியில் பண்பாடு வளர்த்த பண்டாரவன்னிய மாவீரனின் வழிகாட்டலிலும், பரம்பரையிலும் இருந்து வந்த ஒவ்வொருவரினாலும் இம்மண் இன்றுவரையில் வளர்ந்து நிற்கின்றது என்றால் மிகையில்கலை.

கலாசாரம் என்பது வெறுமனே கலைகளையும், பண்பாடுகளையும், பாராம்பரியங்களையும் வளர்ப்பதோடு நிற்பதல்ல. அது ஒவ்வொருவருடைய தமது நடத்தைகள், நேர்மையான செயல்கள் மற்றும் இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்த வாழ்க்கை முறைகளுமே ஆகும்.

இப்பேற்பட்ட கலைகளாலும், பாராம்பரியங்களாலும் சூழப்பட்ட இம் மண்ணின் கலைகளின் இன்றைய நிலைமை எவ்வாறு உள்ளது, அவை எவ்வாறு கலாசார வளர்ச்சியில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. இதனை இன்னுமொரு வார்த்தையில் சொல்வோமானால் “கலைச் செயல்வாதம்” என்றும் சொல்லலாம். இக் “கலைச்

செயல்வாதம்” கலாசார வளர்ச்சியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு செயற்பாடாகக் காணப்படுகின்றது. “கலைச் செயல்வாதம்” என்பது சமூக மாற்றத்தை கொண்டுவருவதற்கு தேவையான படைப்புச்சக்தியை இணைக்கும் ஒரு மாறும் நடைமுறையாகும் “கலைச் செயல்வாதம்” என்பதன் பொருள் செயல்வாதம் உலகத்தை நகர்த்துகின்றது. அதே நேரத்தில் கலையானது சமுதாயம், உடல் மற்றும் ஆன்மாவை நகர்த்துகின்றது. “கலைச் செயல்வாதமானது” உணர்ச்சி ரீதியான சக்தி வாய்ந்த தூண்டுதலினால் தூண்டப்படுகின்றது என்று கூறலாம். கலை மற்றும் அத்துடன் இணைந்த கலாசார செயற்பாடுகள் உலகில் வெவ்வேறு வேலைகளைச் செய்கின்றன. மேலும் அதிகார உறவுகளை மாற்றல், கேள்வி எழுப்பல், சவால்களுக்கு உள்ளாகுதல் போன்ற செயற்பாடுகளை மேற்கொள்கின்றது. கலாசார செயற்பாடானது, உலகத்தை கற்பனை செய்வதற்கான முன்னோடியாகவும், புதிய வழிகளில் வழங்குவதாகவும் இருக்கின்றது. மேலும், ஒரு உணர்வை தூண்டுவதாகவும், உணர்ச்சி ரீதியாக கருத்தைப் போற்றுவதாகவும், சமமாக எளிமையாகக் கூறப்பட்டால் பாதிப்பை உருவாக்கிடும் ஒரு வெளிப்பாடாகவும் கலைச் செயல்வாதம் காணப்படுகிறது. இக்கலைச் செயல்வாதமானது, இவ் வவுனியா மண்ணின் கலாசாரத்தில் பல்வேறு விதமாகச் செல்வாக்குக் செலுத்துகின்றது. ஒரு கலாசாரத்தின் மூலம் ஒரு சமூகத்தில் மாற்றம் கொண்டு வர முடியுமானால் அங்கு கலைச் செயல்வாதம் பெரும் பங்காற்றுகின்றது. அது எவ்வாறு என்று நோக்கின் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம் என பல்லினத்தவரும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மதங்களை உடையவர்களும், தமது பண்டிகைகளும் தமது வணக்கஸ்தலங்களும் தமக்கே உரியது என்று எண்ணாமல், தமது இனம், மதம் என்பவற்றையும் மதித்து, பிற இன, மதங்களுக்கும் மதிப்பளித்து ஒற்றுமையுடனும், ஆதரவுடனும் கூடி வாழ்கிறார்களோ அங்கு அப்பிரதேசத்தில் கலாசாரம் மேலோங்கி நிற்கின்றது. அந்த வகையில் வவுனியா மண்ணானது மிகவும் பாக்கியம் பெற்ற மக்களால் மானசீகமாக நேசிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வாறு கலை, கலாசாரத்துடன் மிளிர்கின்ற இம்மண்ணில் அதனை மேலும் வளர்த்தெடுப்பதில் அரசு நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு எத்தகையது? வவுனியா மண்ணின் பாடசாலைகள், கல்வியியற் கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம், பிரதேச செயலகங்கள், மாவட்ட செயலகம் என தமது பங்களிப்புகளை ஆற்றி வருகின்றன. கலாசாரம் என்பது, ஒவ்வொரு குடும்பங்களிலிருந்துமே ஆரம்பிக்கின்றது. கலாசாரத்தைக் கற்றுக்கொடுப்பதில் ஆரம்ப கர்த்தாவாக குடும்பமே திகழ்கின்றது. அதன் பின் பாடசாலை. அந்த வகையில் எமது மாவட்டத்திலுள்ள பாடசாலைகளில் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள், இந்துப் பாடசாலைகள், முஸ்லிம் பாடசாலைகள் என அமைந்து காணப்படுகின்றன. ஆனால் அங்கு அவை மத ஒருமைப்பாட்டினைக் கொண்டு செயற்படவில்லை. பிற மதத்தவர்களும், பிற இனத்தவர்களும் சேர்ந்து கற்கலாம். அந்த இடத்தில் பல்லின கலாசாரம் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்துக்களின் சரஸ்வதி பூஜைகளையும் பாடசாலைகளில் வெகு விமர்சையாக கொண்டாடி வருகின்றனர்.

பூந்தோட்ட நரசிங்கர் கோவில் திருவிழா, கந்தசாமி கோவில் திருவிழா, சூரன்போர் திருவிழாக்களில் கிறிஸ்தவ, முஸ்லிம் நண்பர்கள் குழாமை காணமுடியும். அதே சமயம் வெசாக், பொஷன் காலங்களில் கண்டி வீதியிலுள்ள விகாரையில் வெசாக்கூடு பார்க்க செல்லும் சிறுவர்கள் கூட்டத்தையும் ஏன் மதினா பள்ளிவாசலில் நோன்புக் கூழ் குடிக்க எத்தனை தமிழ் இளைஞர்கள், சிறுவர்கள் செல்வார்கள்! இவ்வாறு பாடசாலைக் காலங்களிலிருந்தே கலாசார ரீதியாக சமூகத்தை ஒன்றாக இணைக்கப்படுவதை காணமுடிகின்றது. இதனோடு வவுனியா வளாகமாக காணப்பட்ட வவுனியாப் பல்கலைக் கழகமானது, தர முயர்த்தப்பட்ட பின் பின்னும் பல சேவைகளை கலாசார பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு ஆற்றி வருகின்றது. வவுனியா மாவட்ட மாணவர்களையும், வெளி மாவட்ட மாணவர்களையும் உள்ளடக்கி பல உயரிய மனிதர்களாக வெளிக்கொண்டு வருவதில் இதற்கு பல பங்கு உண்டு. இப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் ஒரு தமிழராக இப்பிரதேசவாதியாக இருப்பது பெருமையாக உள்ளது. மூவின் மாணவர்களும் இங்கு மூவின் பண்டிகைகளையும் கொண்டாடி வருகின்றனர். இனபேதங்கள் இங்கு இல்லை. வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் இடம்பெறுகின்ற கலாசார சீர்கேடான சம்பவங்கள் இங்கு இடம் பெறுவது மிகவும் அரிது என்றே கூறலாம், அதற்கு அங்குள்ள சிறந்த வழிகாட்டிகளும், விரிவுரையாளர்களும், நிர்வாகமுமே காரணம் ஆகும். வவுனியா மாவட்டத்தின் ஓர் அடையாளம் இப் பல்கலைக்கழகமாகும். அதிலும் கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களின் ஒரு சின்னமாக திகழ்கின்றது.

அதனுடன் வவுனியா கல்வியியற் கல்லூரியின் பங்கும் கவனிக்கத்தக்கது. மாணவர்களின் நேர்த்தியான ஆடை அணிதலில் தொடங்கி காலம் தவறாமல் கலாசார நிகழ்வுகளை நடாத்துதல் வரை கல்லூரியின் ஒழுக்கத் தன்மை வெளிப்படுகின்றது. பல நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்களை உலகிற்கு கொண்டு வரும் ஓர் அளப்பரிய சேவையை ஆற்றிவரும் கல்வியியற் கல்லூரிக்கு பல இன, மத ஆசிரியர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டாலும், அவர்களை ஒன்றிணைத்து ஒவ்வொரு இன, மத பண்டிகைகளையும் கொண்டாடுகின்றனர். அதனைவிட கலாசார நிகழ்வுகள், கலை வெளிப்பாடுகள், ஆசிரியர் கற்றல் காலம் நிறைவுறும் இறுதிக் காலப்பகுதிகளில் அவர்களின் ஆக்கங்கள் வெளிப்படுவதற்கான வழிமுறைகளை நெறிப்படுத்தி வருகிறார்கள். உதாரணமாக வருட இறுதிப்பகுதியில் நூல் வெளியிடுதலை சொல்லலாம்.

கலாசார வளர்ச்சியில் பிரதேச செயலகங்கள் மட்டத்திலேயே அதிகளவான பங்களிப்புக்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. கலைஞர்களையும், கலைகளையும் மதித்து, அவர்களுக்குரிய அங்கீகாரங்களை பெற்றுக் கொடுப்பதில் இப்பிரதேச செயலகங்களுக்கு இணையில்லை. வவுனியா மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்து இந்து ஆலயங்களும், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களும், முஸ்லிம் பள்ளிவாசல்களும், பௌத்த விகாரைகளும் பிரதேச செயலகங்களின் கீழ் பதியப்பட்டு

அவற்றுக்கென நிர்வாகக் குழுக்களை நியமித்து அவற்றுக்குரிய ஒழுங்கமைப்புகள் என்பவற்றை நேரடியாகக் கண்காணித்து வருகின்றது. அதற்கென நியமிக்கப்பட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர்கள், அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள் இச்சேவைகளை ஆற்றி வருகின்றனர். கலைஞர்களுக்கென மாதம் மாதம் ஊக்குவிப்புத் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றது.

அதனை விட கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தரின் கண்காணிப்பின் கீழ் மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்து கலைஞர்களும் இனங்காணப்பட்டு, பதிவு செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கு தேவையான சில வசதிகளும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றது. மேலும், கலைமன்றங்களை நிறுவி அம் மன்றங்களை அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் கீ ஒருவரின் கீழ் கண்காணித்து வருகின்றனர். கலைமன்றங்கள் மூலம், கலை நிகழ்ச்சிகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு அவற்றினை தேசிய மட்ட போட்டிகளுக்கு அழைத்து செல்லல். இவை புத்தசாசன இளைஞர் விவகார அமைச்சின் கீழ் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ஓர் செயற்பாடாகும். அதனைவிட அனைத்து இந்து ஆலயங்களுக்கும் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் ஒருவரின் கள ஆய்வின் படி விஜயம் செய்து ஒவ்வொரு மாதமும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படும் வருகின்றது. அதனைவிட வவுனியா பிரதேசத்தின் கலாசாரத்துடன் தொடர்புடைய விடயங்களை ஆவணமாக்குதல் செயற்பாட்டையும் பிரதேச செயலகம் செய்து வருகின்றது. நூல்களை வெளியிடுதலுக்கு உதாரணமாக ஒவ்வொரு வருடமும் “வவுனியம்” எனும் நூல் வெளியிடப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். ஒவ்வொரு துறையினை சேர்ந்த கலைஞர்களுக்கும் விருது வழங்கி கௌரவித்தலும் இடம் பெறுகிறது. “கலா நேத்ரா” எனும் விருது 40 வயதுக்கு உட்பட்ட, 40 வயதுக்கு மேற்பட்ட இரு பிரிவினருக்கும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளது. கலை விழாக்களை முன்னெடுத்தல், கலைவிழாக்களின் போது இன, மத வேறுபாடின்றி அனைத்து உத்தியோகத்தர்களையும் பங்குபற்ற வைத்து சமத்துவத்தை பேணிவருதலும் இடம்பெறுகின்றது. மேலும், கலை விழாக்களின் போது கலாசாரத்தைப் பேணும் வகையில் கலாசார உடையணிந்து வருதல், மாலை கட்டுதல், கோலம் போடுதல் போன்ற பாரம்பரிய நிகழ்வுகளை நடாத்தி முன்னைய பாரம்பரியங்கள் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன.

மேலும் கலாசாரம் தொடர்பான பயிற்சிப் பட்டறைகள், கலைமன்றங்கள், பாடசாலைகள் என்பவற்றில் உத்தியோகத்தர்களால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. கலாசார நிகழ்வுகள் நடாத்துவதற்காக பிரத்தியேகமாக கலாசார மண்டபம் அமைக்கப்பட்டு, அம் மண்டபத்தில் கலாசார நிகழ்வுகள் அதிகளவாக அரங்கேறி வருகின்றன. இவ்வாறு பிரதேச செயலக மட்டங்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் கலாசார வளர்ச்சியில் தமது சேவையினை தாண்டியும் பங்களிப்பினை ஆற்றி வருகின்ற அதேநேரம், மாவட்ட செயலகமும் கலாசார வளர்ச்சிக்கு பல பணிகளை ஆற்றி வருகின்றது. மாவட்ட செயலகத்தின் அரசாங்க அதிபரின் பதவியேற்புக்கு முன்னரான மும்மத வழிபாடுகள்

தொடங்கி கலாசாரத்திற்கு மதிப்பளிப்பதை தவறாமல் முன்னெடுத்து வருகின்றது. நூல்கள் வெளியிடுதலும், எழுத்தாளர்களையும், ஆய்வாளர்களையும் ஊக்குவிப்பதிலும், தட்டிக்கொடுப்பதிலும் மாவட்ட செயலகத்திற்கு அதிக பங்குண்டு.

சிறப்பாகச் சொல்வதானால், குறைவான சனத்தொகையினை கொண்ட வவுனியா மாவட்டத்தில் நாளாந்தம் ஒவ்வொரு நூல் எனும் வீதத்தில் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டு வருவது பெருமைக்குரிய விடயமாகும். மாவட்ட செயலகத்தின் மூலம் கலைஞர்களுக்கு பட்டங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. இருபது தொடக்கம் நாற்பது வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கு “வவுனியம் கலை இளவல்” எனும் விருதும், நாற்பது வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு வவுனியம் முது இளவல் விருதும் வழங்கி கௌரவிக்கப்படுகின்றது. மேலும் வவுனியா மாவட்ட கலாசார பேரவையால் வருடந்தோறும் வவுனியா மண்ணை பெருமைப்படுத்தும் விதமாக பல கலை நிகழ்வுகள் மண் வாசனை மிளிர ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்றன.

அண்மையில் 2022 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ்க் கலாசார பேரவை நிகழ்வில், வவுனியா மாவட்டத்தில் பல நூல்களையும், எழுதி, தமிழிற்கும் சைவத்திற்கும் கலைக்கும் பல பணிகளை ஆற்றி இறைபதம் அடைந்த, சைவ சிவநெறிப்புலவர் இராமசுவாமி ஐயாவின் பெயரை இட்டு, “இராமசாமி அரங்கு” எனும் பெயரில் அரங்கு திறந்து வைக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அரசாங்க அதிபர், மேலதிக அரசாங்க அதிபர், உதவி மாவட்ட செயலாளர், மற்றும் ஏனைய உத்தியோகத்தர்கள் என ஒவ்வொருவரும் தமது பங்களிப்பினை கலாசார வளர்ச்சிக்காக ஆற்றி வருகின்றார்கள். மாவட்ட செயலகத்திலும், பிரதேச செயலகத்திலும் ஏனைய அரச நிறுவனங்களிலும் பணிபுரியும் உத்தியோகத்தர்கள் இணைந்த “அரங்காலயா” எனும் ஓர் அமைப்பினூடாக கூத்துகள், நாடகங்கள் என்பன ஒரு ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக அரங்கேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அதாவது கலைகள் அழிந்து விடாமல் அவை புத்துயிர் பெற்று மிளர்வதற்காக மாவட்ட மட்டத்தில் அரச நிறுவனங்களின் பங்களிப்புகள் பொறுப்பான அளவில் உள்ளது என்றால் மிகையாகாது. சில சேவைகள், கடமைகள் பொறுப்புகள் தொழில் ரீதியாக இருந்தாலும், உள்ளுணர்வாகவும், ஆத்மார்த்தமாகவும், மானசீக விருப்பத்தோடும் எமது பிரதேச கலாசாரம் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடும் ஒவ்வொருவரும் செயல்படும் விதம் பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும். நவநாகரிகம் மேலோங்கி இருக்கும் இக்காலகட்டத்தில், கலை கலாசாரங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அவற்றை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணி மேலும், அரச நிறுவனங்கள் பங்களிப்புகளை வழங்கி வவுனியா மண்ணின் கலாசாரத்தினை வளர்ப்பதில் உறுதுணையாக தொடர்ந்தும் செயற்பட வேண்டும். அத்தோடு வவுனியா மண்ணில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் இந்தக் கலைச் செயல்வாத அமைப்புக்களோடு இணைந்து, பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கி செயற்பட வேண்டியது காலத்தின் கடமையாகும்.

திரு.நவரத்தினம் கபிலநாத்

ஊடகவியலாளர்.

உலக வளர்ச்சி வேகத்தில் ஊடகங்களின் பங்கு இன்றியமையாததாக காணப்படும் நிலையில், இதன் தாக்கங்களும் அதனூடான தகவல் பரிமாற்றங்களும் தவிர்க்க முடியாததாகவும் மாறியுள்ளது. ஊடகம் என்பதனை தகவல் பரிமாற்றம் அல்லது ஊடுகடத்தல் என்ற கருத்தியல் அம்சத்திற்குள் வகைப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். மனித நாகரிகத்தின் தோற்றுவாயுடன் தகவல் பரிமாற்றமும் தோற்றம் பெற்றிருந்தாலும் கூட அவை ஊடகம் என்ற வரையறைக்குள் அமைந்திருக்கவில்லை. எனினும் கால ஓட்டத்தின் பிரகாரம் மனிதர்களுக்கிடையிலான தகவல் பரிமாற்றம் பரந்து விரிந்து செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்படும் போதே ஊடகங்களின் தேவையும் உருவாக்கம் பெறுகின்றது. வெறுமனே வாய் மொழி மூல தகவல் பரிமாற்றங்கள் நாளடைவில் அச்ச மற்றும் இலத்திரனியல் என்ற வளர்ச்சிப்பாதையை அடைந்து இன்று சமூக ஊடகங்கள் வரை பரிணமித்துள்ளது. இந்த வகையில் ஊடகங்களை இரு வகையாக வகைப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

அவையாவன;

1. தனிப்பட்ட தேவைக்கான ஊடகம்

தனிப்பட்ட ஊடகம் என்பது தகவல்களை ஒருவருக்கொருவர் தனிப்பட்ட ரீதியில் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு பயன்படுத்துவது ஆகும். உதாரணமாக அஞ்சல், தொலைபேசி, தந்தி, மின்னஞ்சல், உடனடிச் செய்தி, வலைப் பின்னல்கள் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

2. பொதுநலனுக்கான ஊடகம்

பொதுநலனுக்கான ஊடகங்கள் "வெகுஜன ஊடகங்கள்" என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. ஒரு பெரிய அளவிலான தகவல்களை பரந்த அளவிலான மக்களுக்கு வழங்குவதையும், பரிமாறிக்கொள்வதையும் குறிக்கிறது. இது பொதுமக்களுக்கானது. இந்தவகையில் ஊடகங்களினால் பல நன்மைகளையும், தீமைகளையும் சமூகம் எதிர்கொண்டு வந்தாலும் கூட ஊடகங்களின் தொழில்நுட்ப ரீதியிலான வளர்ச்சிகளும் அபரிமிதமாக மாற்றமடைந்து செல்வதனை மறுப்பதற்கில்லை. இதன் பிரகாரம் ஊடக வளர்ச்சியில் இலங்கை போன்ற நாடுகள் சற்று பின்னோக்கி இருந்தாலும் கூட அதன் வகிபாகம் யுத்தத்திற்கு முன்னராகவும், யுத்த நிறைவுக்கு பின்னரான காலமாகவும் வகைப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய தேவை உள்ளது. இலங்கையில் யுத்தம் இடம் பெற்ற போது ஊடகம் சார் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் போதுமானதாக வளர்ச்சியடைந்திருக்கவில்லை. சர்வதேச ரீதியுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே இலங்கையின் ஊடக வளர்ச்சி காணப்பட்டது என்றால் மறுப்பதற்கில்லை. இவ்வாறான சூழலிலேயே இலங்கையின் களச்சூழல்களை அறிந்துகொள்வதற்காக உள்ளூர் மற்றும் புலம் பெயர் மக்கள் பெரிதும்

நம்பியிருந்தது ஊடகங்களையேயாகும். இந்தவகையில் சர்வதேச ஊடகங்களின் வகிபாகம் அதிகமாகவே காணப்பட்டது எனலாம். இதனூடாக வவுனியா மாவட்டத்தில் ஊடகங்களின் வளர்ச்சிப் பாதையினையும் ஆராயவேண்டிய தேவை காணப்படுகின்றது. அதனை யுத்த காலம் மற்றும் யுத்தம் இடம்பெற்ற காலப்பகுதியுடன் மாத்திரம் ஆராய முற்படுவோமாக இருந்தால் அது சாலச்சிறந்தாகவும், பதிவு ரீதியான தகவலாகவும் இருக்கும் என்பதே உண்மை.

வவுனியாவைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ், சிங்களம் மற்றும் ஆங்கில மொழி மூல ஊடகங்களுக்கு செய்திகளை வழங்கக் கூடிய செய்தியாளர்கள் காணப்பட்டிருந்தனர். தமிழ் மொழியை பொறுத்தவரையில் தினபதி பத்திரிகைக்கான செய்திகளை வழங்கும் செய்தியாளராகவும், வவுனியா மாவட்டத்தில் முதலாவது செய்தியாளராகவும் சுகுமார் என்பவரே செயற்பட்டுள்ளார். இவரின் பின்னராக வீரகேசரி பத்திரிகைக்கு பூநகரி மரியதாஸ் ஊடகவியலாளராக செய்திகளை வழங்கியிருந்தார். சிங்கள மொழி மூலமான செய்திகளை வழங்குவதற்கு சிறிகீந்தல என்பவர் செயற்பட்டுள்ளார். இவர்களைத் தொடர்ந்து தமிழ் மொழி மூலமாக விவேகராசா என்பவரும், அவரைத் தொடர்ந்து பி. மாணிக்கவாசகம் அவர்களும் வவுனியா செய்தியாளர்களாக ஊடகப் பணியினை மேற்கொண்டிருந்தனர். இந்நிலையில் சிங்கள மொழி மூல ஊடகங்களுக்காக சந்திரசிறி குணசேகரவும் அவர்களை தொடர்ந்து தினசேன ரத்துகமகேயும் ஊடகத்தில் பணியாற்றி வந்திருந்தனர். இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் பத்திரிகைத் துறை சார்ந்தே பணியாற்றியிருந்த நிலையில் வவுனியா மாவட்டத்தின் முதலாவது தொலைக்காட்சி ஊடகவியலாளராக சிங்கள மொழியை சேர்ந்த ரி.பியதாச என்பவர் ரூபவாகினிக்கு செய்திகளை வழங்கியிருந்தார். அப்போதைய காலத்தில் ஊடகங்களுக்கு பணியாற்றுவது என்பது மிகவும் கடினமான காலமாக காணப்பட்டுள்ளது.

வவுனியா மாவட்டத்தினைப் பொறுத்தவரையில் தொலைக்காட்சிகளுக்கு வீடியோ எடுப்பதற்கான கருவிகள் இல்லாமையினால் புகைப்படங்களே தபால் மூலமாக அனுப்பப்பட்டு அவை ஒளிபரப்பப்பட்டுள்ளன. அதற்கப்பால் பத்திரிகைகளுக்கும் கூட செய்திகள் தபால் மூலமாகவே அனுப்பப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், சில காலங்களில் தொலைபேசி வசதிகள் தபால் நிலையத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அவை செய்திகளை வழங்குவதற்கு போதுமான கால அவகாசம் கொடுக்கப்படாமையினால் குறித்த காலப்பகுதியில் செய்தியாளர்கள் பெரும் சிரமத்தினை எதிர்கொண்டே தொலைபேசி மூலமாக செய்திகளை வழங்கியிருந்தனர்.

இந்த வகையில், வவுனியா மாவட்டத்தில் தமிழ் ஊடகப்பரப்பில் எஸ்.சிவபாதசுந்தரம், கனகரவி (கனகரட்ணம் ரவீந்திரன்) இவரே முதன் முதலில் வவுனியா மாவட்டத்தில் கணினியை பயன்படுத்தி செய்திகளை அனுப்பிய ஊடகவியலாளர் சுபாஸ் சந்திரபோஸ், (எஸ்போஸ்), மகாமுனி சுப்பிரமணியம், நவரத்தினம் கபிலநாத், சு.வரதகுமார், ஆ.சுபாஸ்கரன் ஆகியோர் தொடர்ச்சியாக ஊடகத் துறைக்குள் கால் பதித்தனர்.

இவர்கள் யுத்தம் நிலவிய காலப்பகுதியில் செய்தி அறிக்கையிடல்களில் செயற்பட்டு வந்திருந்தனர். இந்நிலையில் இடம்பெயர்வுகளை சந்தித்த மக்கள் தொடர்பில் செய்தி அறிக்கையிடலில் முக்கிய பங்கை வவுனியா மாவட்டம் கொண்டிருந்த காலமாக காணப்பட்டிருந்தது. இக்காலத்திலேயே கோ.வசந்தரூபன் மற்றும் சி. கஜேந்திரகுமார் ஆகியோர் இடம்பெயர்ந்து வவுனியாவிற்கு வருகை தந்து நலன்புரி நிலையத்தில் இருந்து சர்வதேச இணையங்களுக்கு செய்திகளை வழங்கியிருந்ததுடன், மாவட்டத்தின் செய்திகளையும், கள சூழல்களையும் மேற்சொன்ன ஏனைய ஊடகவியலாளர்கள் சர்வதேச மற்றும் உள்ளூர் ஊடகங்களுக்கு வழங்கியிருந்தனர்.

எனினும், இவர்கள் பணியாற்றிய காலப்பகுதியானது தொழில்நுட்ப வசதிகள் வளர்ச்சி அடைய தொடங்கிய காலமாக காணப்பட்ட போதிலும் வட மாகாணம் பல்வேறு காலச்சூழல்களுக்குள் அமைந்திருந்தமையினால் தொழில்நுட்ப அறிவு மற்றும் அதனோடிணைந்த வசதிகளும் குறைவானதாகவே காணப்பட்டது.

இதே காலப்பகுதியில் சிங்கள ஊடகங்களுக்கும் உப்புல் பாலசூரிய, ரஞ்சித் ஜெயசுந்திர, விபுல, சனத் பிரியந்த, உபாலி போன்றோரும் செய்திகளை வழங்கிக்கொண்டிருந்தனர்.

எனினும் கிடைக்கப்பெற்ற தொழில்நுட்ப வசதிகளைக் கொண்டு செய்திகளை உடனுக்குடன் வழங்கும் ஆளுமையினை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். இவ்வாறான நிலையில் யுத்த நிறைவிற்கு பின்னரான காலத்தில் வவுனியா மாவட்டத்தின் ஊடக வளர்ச்சி அபரிமிதமாக வளர்ச்சியடைந்திருந்ததுடன், இளம் தலை முறையினர் பலரும் ஊடகப்பரப்பிற்குள் தம்மை இணைத்துக்கொண்டனர். இவ்வாறு இணைந்து கொண்ட இளம் தலைமுறையினர் புதிய தொழில்நுட்பங்களினூடாக ஊடக செயற்பாட்டை விஸ்தரித்துக்கொண்டதுடன் உலகில் ஏற்பட்ட சமூக ஊடகங்களின்பால் தமது வளர்ச்சிப்போக்கினையும் மாற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வாறான ஒரு தளத்தில் வவுனியா மாவட்டத்தின் ஊடக வளர்ச்சி என்பது பல்வேறு இன்னல்களையும், களச்சூழல்களையும் தாண்டி இன்று ஆரோக்கியமான நிலைக்கு வளர்ந்துள்ளபோதிலும் ஊடக செயற்பாட்டாளர்களின் தனி நபர் ஆளுமையின் வளர்ச்சி தொடர்பில் கவனமெடுக்க வேண்டிய தேவை நிறைந்தே உள்ளது என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இல்லை.

திரு.கொ.பாபு

எழுத்தாளர்,
வவுனியா.

கூக்குரலும் குமுறலும் அலறலும், அழுகையும் சேர்ந்து முழங்கிய அந்தப் பேரோசையில் ஊரும் அயலும் பீதியிலும், வியப்பிலும் அடங்கிப் போனது. விழித்துக் கூர்ந்து உற்றுக்கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அனைவரும். கருமாலை இருள் தான் இரவு எட்டுமணி. கழுத்தறுக்கும் ஆடு கத்துவது போல் அடித்தொண்டைக் குமுறல்.

இது பெண்ணின் குரலா? ஆணின் குரலா? மனிதக் குரல் தானா? திகில் நாடகந்தானோ? புரியவில்லை எதுவும் புரியவில்லை. ஆனால் மீண்டும் கொல்ல வேண்டாம். கொல்லவேண்டாம். என்னைக் காப்பாத்துங்க. காப்பாத்துங்க. என்ற சத்தம் ஓயவில்லை. தொடர்ந்தும் குழந்தைகளின் விம்மிவெடித்திடும் சத்தம் கிலியெழவைத்தது. கொல்லுவேன்... கொல்லுவேன்... சாகடிக்காமல் விடமாட்டேன். செத்துத்தொலை செத்துத்தொலை. அயலில் உள்ள எல்லோரின் கவனத்தையும் ஈர்த்துக் கொண்ட இருள் ராத்திரி.

மர்மப் படத்தின் பயங்கரக் காட்சிபோல் அந்த இரவு. நிஜங்கள் கூட சில வேளை நம்பமுடியாதது போல் இருக்கும். தொலைக்காட்சிகளையும், செல்போன்களையும் அயலவர்கள் நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டார்கள். மிகப்பயங்கரமான அலறல், மர்மம், அதிர்ச்சி, ஏதோ இனம்புரியாத அச்சம் இன்னும் விலகிவிடவில்லை. அவை தொடரத்தான் செய்கின்றன. காதோடும் மனதோடும் கௌவிப்பிடித்து அழுக்கிக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

புதிய வாரிசுகளாகி நிற்கும் அந்தக் குழந்தைகள். பிஞ்சுமனச் சிதறல்களாகி தெருப்புளுதியில் நாதியற்று உழன்று கொண்டிருந்தனர். மடார் திடீர் என்ற சத்தம் மீண்டும் வழமைக்கு மேலாக கட்டுமீறி விட்டது. ஆபத்தை விளைவிக்கும் அறிகுறிகள் மின்னல் வேகத்துள் காட்சியளிக்கின்றன. மரணமா? விடுதலையா? மன்னிப்பா? மோதலா? ஒருவெறியாட்டம் தூறிப் பொழிகிறது.

ஊருக்குள் இருந்த அத்தனை வீட்டுப் படலைகளும் நன்கு இழுத்து மூடப்பட்டு விட்டன. உதவி, ஆறுதல் என்பன அயலுக்குள்ளிருந்து கிடைக்காத எட்டாக்கனியென எதிர்பாராத திருப்பு முனையால் அந்நியப்பட்டுவிட்டது. திடீர் எனச் சத்தம் ஓய்ந்தது. குழந்தைகளின் ஏங்கி ஏங்கிப் பதறிப்பதறி அழுத சத்தம், படிப்படியாகக்குன்றத் தொடங்கியது.

எந்தச் சோலியும் நமக்குத் தேவையில்லை. பக்கத்து வீடு என்றாலும், பார்வையாளர் முகம் தான் நமது உதவும் பச்சாத்தாபமாய், பரிதாபங்கொள்ளும் மனசுகள் கல்இதயங்களாய் இறுகிக் கிடந்தன. ஊரின் மனிதநேயக்கசிவின் வழமைகள் புரண்டுகிடக்கின்றன. உறவுகளின் பிணைப்பு அறுந்து விலகிக்கொண்டன. மானுட சீவியத்தின் உணர்வுகளை உலுப்பியெடுக்கும், எந்த விவகாரத்தினுள்ளும் மனிதர்கள் இப்போ நனைவதில்லை. காலம் மாறிக்கிடக்கு என்ற சாட்டுப்போக்கும், தன்னலமும் குறுகி நிற்பதன் எல்லைக் கோடுதான்.

சிலருக்குத் திருமணம் ஒரு சிறைக்கூடத்தின் வதைமுகாம் தான். அரக்கனின் கோரப்பிடியில் புழுவாய் நெளியும் அச்சம், நடுக்கம், அருவருப்பு நெருப்பெனத் தொடரும் இந்த வெப்பத்தில் கருகிக் கருகித் தான் அவள் சமையற்காரியாக உருவெடுத்தாள். கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்காத வேடத்தை தானே தனக்குள் போர்த்திக் கொண்டாள் நர்மதா.

வாயும், வயிறும், குடலும், பெற்ற குழந்தைகளும் உள்ள வாழ்க்கை. இது வாழ்ந்துதான் ஆக வேண்டும். வீடுவீடாய் வேலை செய்து, இறுதியில் சில மாதங்கள் அந்தப் பணக்கார வீட்டில் தங்கி வேலை செய்ய, நிர்ப்பந்தங்கள் பல அழுத்தி நின்றன.

“வேறு வழி இல்லை. என் பிள்ளைகளை பசிநோய் இன்றி ஆளாக்கி விடவேண்டும். எனது தாயின் ஆறுதலும் இல்லை என்றால், குழந்தைகளின் நிலை? அம்மா தள்ளாத வயதில் என் குழந்தைகளோடும், என் நினைவுகளோடும் தள்ளாடுகிறாள்.

சீரழிந்து சின்னாபின்னப்படுகிறது எனது வாழ்க்கை. எந்தக் கொடுமையை நான் சுமப்பது. போதைமயக்கத்தில் வருவான் என் புருசன். குடு, கஞ்சா, கசிப்பு, மது இன்னும் எத்தனையோ கோதாரிகள் இவற்றிற்கு இவனே விண்ணாதி விண்ணன். எப்போது சிரிப்பான். எப்போது முறைப்பான். எப்போது என் உயிரை எடுப்பான் என்பதைக் கூறிவிட முடியாது. காரணமின்றி தொண்டைபோடுவான். அவமானப்படுத்துவான். மிருகமாய் மாறுவான். அஞ்சி நடுங்கும் பிஞ்சுக் குழந்தைகளின் முகங்களில் பளீர்... பளீர்... என அறைவான். பருந்திடமிருந்து பிஞ்சுகளைக் காப்பாற்றும் தாய்க் கோழியாகி நான் மோதுவேன், காயப்படுவேன்.

சட்டமும், சமுதாயமும், உறவுகளும் சுற்றியிருந்தாலும் நானும் குழந்தைகளும் கணவன் என்னும் கொடியவனின் காலடியில் நசுங்கி, மரணத்துள் தூடிக்கின்றோம். இப்படித்தான் அன்று இரவும் என் கழுத்து நெரிக்கப்பட்டது. விழிபிதுங்கி நான் மரணக்குகையுள் உதைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது, துப்பறிந்து பொலிஸார் என் வீட்டில் உள்நுழைந்தே நான் காப்பாற்றப்பட்டேன். காவல் தெய்வமாக காலமெல்லாம் காக்க வேண்டியவன், வில்லனாய் உருவாக்கப்பட்டது எப்படி? இது என்ன குடும்பமா? பலிக்களமா? என்னை மாய்த்துக் கொள்வதா? குழந்தைகளோடு நானும் வாழ்வை முடித்துக் கொள்வதா? என ஒவ்வொரு இரவும் பகலும் யோசிப்பேன்.

சாவு நம்மை அழைக்காத போது, ஏன் நாம் சாவை அழைக்கவேண்டும்? பலியாக வேண்டும்? கோழைத்தனத்தின் பட்டியலில் எனது பெயரோ, இல்லை எனது குழந்தைகளின் நாமமோ, என் சந்ததியின் முகவரியோ பதியப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதில், நான் என்றும் உறுதியாக இருக்கின்றேன். புருசனை வீட்டை விட்டு துரத்திவிடக் கூடாது. எனது குடும்பம் இரண்டு துண்டுகளாக ஆகிவிடக்கூடாது என்பதற்காக, எத்தனையோ ஆண்டுகள் அடைகாத்த பொறுமை, போதை உலகத்துள் புதைந்தவன் புத்துயிர் பெற்று மீண்டு வரமாட்டான். எல்லா நம்பிக்கைகளும் நொருங்கிய பின்னர், தான் கட்டிய புருசனையும் வீட்டிலிருந்து விலக்கி வைத்த பின்னர் தான், நான் சமையற்காரியாகவும், வீட்டு வேலைக் காரியாகவும், அழுக்குகள் சலவை செய்யும் இயந்திரமாக ஆகியது.

இப்படி என் நிலையாகும் என்று நான் எந்தக்காலத்திலும் எண்ணியதில்லை. வேகா வெய்யில், மழை, வயல் வேலை, தோட்ட வேலை, ரோட்டு வேலை என விதவிதமான வேலைகள். பழைய சோறும் அழுக்கு உடையும் நெருப்பு வெக்கையும் வெறுத்துப் போச்சு.

சில மாதங்கள் கடந்தன. படிப்படியாக எனது வேலைகளில் குறை காணலும் குற்றம் சாட்டுதலும் தொடர்ந்தது. பளபளவென இருந்த மாபிள் பதித்த முன்கோலை நான் மொப்பண்ணுவது தாமதமாகுதாம். எப்படி விரைவாகச் செய்யவேண்டும் என்பதை சிறிது மொப்பண்ணி காண்பிக்க கோபத்தில் நடக்கையில் வழக்கி விழுந்து எழுந்து வெட்கத்தில் வீட்டுக்காரி உள்ளேபோய் விட்டாள். நான் மறுபுறம் குளியலறைக்குள் புகுந்து நிலைக்கண்ணாடிமுன் குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரித்தேன். சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை. எசமாட்டியின் ராங்கித்தனமான விழுகை அப்படி.

பங்களா போன்ற அந்தப் பெரும் பரப்பளவு வீடு. நான்கு பக்கமும் சுற்றுமதில். போத்தல் ஓடுகளின் கரு கருவென்ற கூரிய துண்டுகள், மதிலின் மேல் பதிக்கப்பட்டு இருந்தது. பணக்கார வீட்டுப்பெருமிதம் பேசத்தக்கதான கார், மோட்டார் சைக்கிள், பிற பலவாகனங்கள், அரசாங்க உத்தியோகங்களில் எசமானும் எசமாட்டியும் வேலை செய்து வந்தார்கள். எசமாட்டியின் தாய் வயது முதிர்ந்த நிலையில் இருந்தாள். பன்னிரண்டு வயதுக்கு உட்பட்ட மூன்று பிள்ளைகள் செல்வச் செழிப்பாக வளர்ந்தார்கள். வீடு என்னவோ குட்டி மாளிகைதான் என்னை எப்படி நடாத்தப் போகிறார்கள் என்ற பதட்டம் தான் எனக்குள்ளே நின்றுலாவியது.

அந்த வீட்டில் தான் எனக்கு வீட்டுவேலைகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு வேலைக்காரிக்குரிய உடை, நடை பாவனை கீழ்ப்படிவு, சோர்வில்லா வேலை. இப்படி இப்படி இருக்கவேண்டும் என்பது உரிமையாளர் விருப்பம். என் எசமாட்டி நான் வேலையில் சேர்ந்த முதல் நாள் எனக்கு வகுப்பெடுத்தாள். எசமான் கைப்பொம்மை போல் அருகில் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தான். மனசின் உள்ளே அவனும் அதை முழுதாக விரும்பினான். நான் மௌனமாகவும் அமைதியாகவும் இருந்தேன். கூலி உழைப்புக்காக கூனிப்போயும் இருந்தேன்.

அவரவர்களை அந்தந்த இடங்களிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதே அவர்களது தாரகமந்திரமாகும். விதவிதமான பழ வகைகள், உணவு வகைகள், பளபளப்பான மாபிள் பதித்தவீடு, அழகுக்கு அழகூட்டும் பொருள் பண்டங்கள், ஆபரணங்கள் அவ்வீட்டில் ஒலித்தன. நாளும்பொழுதும் நான் என் வேதனைகளையும் வேலைச் சமைகளையும், எனக்குள்ளேயே புதைத்துக் கொண்டு வேலை செய்து வந்தேன்.

ஒரு நாள் காலை எசமாட்டியின் ஆறு வயதான அந்தப்பெண் குழந்தை திபானி என்னைச் சின்ன ஆன்ரி என்று கள்ளமில்லாது அழைத்தாள். முற்றத்தில் துள்ளிக்குதித்து ஓர் பொம்மையாகி நின்றாள். சுட்டிக்குழந்தையின் சுடர் விழிக்குள் சோதிபரவியது. பொம்மைச்சட்டையின் கொடிப்பூக்கள் அள்ளி அழகைப் பருக்கியது. முற்றத்தில் மா, பலா இலைச்சருகுகளைக் கூட்டிய விளக்குமாற்றை ஓரமாக வைத்தேன்.

எனது தலைக்குள் ஓர் குளிர்ந்த, உலகம் சுற்றிக்கொண்டிருந்தது. ஊரில் உள்ள என் குழந்தைகள் கண்முன்னே காட்சியளித்தார்கள். இந்தக் குழந்தையின் மழலைச் சொற்கள் வெந்தகாயங்களுக்கும் வடுக்களுக்கும் ஒத்தணம் இட்டது. மழலைச் சொல்லின்றி வறண்ட என் செவிகளுக்குள் குழந்தையின் குரல் இன்னிசையானது.

பாசப்பிணைப்புக்களால் அறுந்து கிடக்கும் எனது இதயத்துள் மகிழ்ச்சியின் இன்பத்தேன் சுரந்தது. குழந்தையின் அருகே மெதுமெதுவாக அன்பைப் பரப்பிக் கொண்டு நெருங்கிச்சென்றேன். பளீர்... பளீர்... என்று கன்னத்தில் அறைவிழுந்தது. அதிர்ந்து போனேன். மூவரின் விழிகளும் ஒவ்வொருவரையும் மாறிமாறிப் பார்த்து உருண்டு அசைந்து விழித்தன. கண்களுக்குள் கண்ணீர் சுரந்து முட்டிநின்றது. எதிர்பாராத அமைதி ஊமையாகி, சில நொடிப்பொழுதுகள் நெஞ்சக் கனதியை ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் ஊட்டியது. அமேசன் காடு தீப்பற்றிய போது தீக்காயங்களோடு ஓடிய மிருகங்கள் போல் ஓர் ஓரமாய் ஒதுங்கிக் கொண்டேன். என் உடலும் உள்ளமும் எரிந்து கொண்டிருந்தது.

எசமாட்டி “கொறகொற” என தன் குழந்தையின் கரத்தைப் பிடித்திழுத்து முன் கோலுக்குள் சென்றாள். வீடு அமர்க்களமாகிக் கொண்டிருந்தது. மற்றக் குழந்தைகளும் அருகில் நின்றார்கள். தோய்ந்து தலை துடைத்துக் கொண்டு வந்தான் வீட்டு உரிமையாளன். குற்றவாளி யார்? சமையற்காரியா? குழந்தையா? எசமாட்டியா? எதுகுற்றம்? தேடுதல், விசாரணை தொடரும்.

காரணமில்லாத குற்றங்களால் செத்துப் பிழைத்து வந்தவள் நான். கணவன் என்ற அக்கினி நெருப்பை விலக்கி சொந்தக் காலில் நின்று சோறு உண்பதற்காக உழைக்க வந்த இடம். குற்றம் புரியாமல் குற்றவாளிகளாக ஆக்கும் உலகமிது. காரணகாரியங்கள் ஏதுமின்றி குற்றவாளிகளாக ஆக்கப்படும் சமூக இருப்பு. தட்டிக் கேட்கவோ, தலைகீழாகப் புரட்டிப் போடவோ நாதியற்றுப் போனது.

இந்த வாழ்க்கை எப்படிப் போனால் தான் நமக்கென்ன? நாம் நமது கண்களை முடிக்கக் கொண்டிருப்போம் என்பதே எல்லோர் நினைப்பும். வறுமைப்பட்டவர் வார்த்தைகளுக்கு எந்தக் காலத்தில் மதிப்பும், நியாயமும் கிடைத்தது.

அந்தநாள் என் ஞாபகத்தில் இருந்து பிடுங்கியெறிய முடியாத கரிநாள். அது ஒரு விடுமுறை தினமும் ஆகும். குழந்தையின் இடது கன்னச் சுவரில் தாயின் விரல்கள் பதிந்திருந்தது. வீட்டு வேலைக்காரி அன்ரி என்ற உறவுக்குள்ளும், அந்தஸ்துக்குள்ளும் உயர்த்தப்பட்டது எப்படி? குழந்தையாக குழந்தை வளரும் போதே கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் நாம் யார்? நமது பரம்பரை, அதன் குணவியல்பு காலமெல்லாம் கடைப்பிடிக்கும் நடைமுறைகளை குழந்தை உரிய பருவத்தில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே எசமாட்டியின் விருப்பமும், உத்தரவும். நிபந்தனையற்ற கணவனின் சம்மதமும் அதுவாக வேயிருந்தது. தமது குழந்தைகள் யாரை மதிக்க வேண்டும், யாரின் முன் அதிகாரம் பண்ண வேண்டும். யாரை வெறுக்க வேண்டும். யாரை இழிவுபடுத்தி வாழ வேண்டும் என்பதின், ஆரம்பப் பாடங்களே அவள் குழந்தையின் கன்னத்தில் அறைந்தது.

ஒரு வேலைக்காரியின் உணவு, உறக்கம், உடுக்கை, இருப்பு, வாழ்க்கை, பேச்சு, சைகை, இருமல் தும்மலில் கூட அடிமைத்தனம். பணிவோடும் பயத்தோடும் கீழ்மைப்பட வேண்டும் என்று எசமாட்டி கெம்பியெழுந்த போது தான், நான் தன்னெழுச்சியாய் சீறிச் சினந்து மோதினேன். இரண்டு மாதங்கள் பிடித்து வைத்திருக்கும் சம்பளப் பணத்திற்காக கடும் போராட்டங்களை வீட்டுக்குள்ளே போட நேரிட்டது. காலம் மாறினாலும் அவர்களது அதிகாரப்பற்கள் இன்னமும் புடுங்கப்படவில்லை.

அடங்கித்தான் ஆக வேண்டும். வீட்டுக்குள்ளே முடங்கித்தான் ஆக வேண்டும். என்ற முட்டுக்கட்டைகள் பலபக்கங்களால் நெருக்கப்பட்டது. வாரிச் சுருட்டித் தெருவில் வீசிய யுத்தம். போருக்குள் புதைத்த மண்மேட்டு உறவுகள். போதைக்குள் அடிமையாகி விலங்காய் மாறி உதைத்தெறிந்த கணவன். கொடிய வறுமைக்குள் எம்மை உதைத்துப் புதைத்து வைத்திருக்கும் ஆட்சி. நான் பிறந்த ஊரில் எனது தாயின் அணைக்குள் தஞ்சமாகிக் கிடக்கும் பச்சப் பிஞ்சுகள். இந்த மண் என்ன எங்களைச் சாவதற்கா உற்பத்தி செய்தது? உழைத்தும், செத்துப்பிழைத்தும் வாழ முடியவில்லையே மௌனத்துள்ளும், சகிப்புத் தனத்துள்ளும், அடிமை முறையிலும் வாழ்வு மடிந்துகொண்டுதானே இருக்கிறது.

நாலு சுற்றுமதிலுக்குள், நாலுபரப்புக் காணிக்குள் வீட்டு வேலை என்றால் அது ஒன்றும் சொர்க்கவாசல் இல்லை. வலிந்து திணித்து அழுத்தும் வலி பொதிந்த சுமை. உடலாலும் மனசாலும், உள்ளுணர்வுகளாலும் சாகடிக்கப்படுவோம். நாவினால் பொசுக்கும் வார்த்தைகளே நோயும், நோவும் உண்டாக்கும். மறக்க முடியாத, மன்னிக்க முடியாத சம்பவங்கள் எத்தனையெத்தனையோ!”

நர்மதா நிலைதடுமாறிக் கொண்டிருக்கும் காலமிது. அவள் ஒரு இளம்பெண். பொது நிற அழகி, தோற்றத்தில், உள்ளத்தால் தன்னம்பிக்கையில் எதிர்நீச்சல் போடுவதில் யாவற்றிலும் மிகுந்த அழகிதான். எவ்வளவோ நடப்பு வாழ்வின் சிக்கல்களை அவிட்டெறிந்து நிமிர்ந்தாள். இந்தப் புதிய முட்டுக்கட்டை பெரும் சவாலாக தலை விரித்தது.

“நீ இந்த வீட்டைவிட்டு வெளிக்கிட முடியாது. எங்கள் வீட்டுக்கு ஆள் தேடிய பின்பு தான் நீ போக முடியும். சம்பளப் பணம் போகும் போதே தரமுடியும்” எசமான் வீட்டு உத்தரவு.

“அப்போ என் குழந்தைகள் எதை உண்பார்கள்? என் வருகைக்காய் ஏங்கித் தவிக்கும் குழந்தைகளின் நிலை. புலம்பித்திரியும் என் அம்மா இவர்களுக்கு மாறிமாறிப் போனில் எதனைப் பேசுவது? கொடுமைகளை சுமந்துதான் நாம் உண்ணவேண்டியும் உறங்கவேண்டியும் இருக்கிறது.” மனதுக்குள் இந்த நினைவுகளைப் புதைத்துக் கொண்டு கலங்கினாள். நர்மதா உறங்காது விழித்தாள்.

“தூக்கத்திலிருந்தும், வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்தும் சாவிற்றும், எதிர்ப்புக்கும், கொடுமைகளுக்கும் எதிராகப் போராடி வாழ்வதுதான் வாழ்க்கை. இதுவரையும் அப்படித்தானே நமக்காக நாமே நின்று பாடுபட்டோம்.”

தனது இரண்டாவது குழந்தை சுகவீனமாக இருக்கிறது என்ற தகவல் கிடைத்தபின்னர் பதறிப்போனாள். “சாதாரண காய்ச்சலா? சளிக்காய்ச்சலா? அல்லது வேறு ஏதும் கொரோனாவோ என நினைக்கவே நெஞ்சு சிதறிவிடும் போல் இருக்கிறது. காலை, மாலை, இரவு என வீட்டு வேலைக்குள்ளே அழுகின்றேன். அடிமை மீது ஆண்டான் இரக்கம் காட்டுவது இல்லை. அப்படி ஏதும் கிடைக்குமெனில் சுயநல நோக்கில் காண்பிக்கப்படும்.

பட்டியல் போட்ட வேலைகள் நாளுக்கு நாள், மாதத்துக்கு மாதம் பெருகும். மதிப்பில்லாமல் எந்த நேரமும் பேசுவது, குறை சொல்வது, அதிகாரம் பண்ணுவது தான் ஒரு அடிமையை வைத்திருப்பதில் பெருமை. பணத்துக்காக சுழலும், சுழட்டப்படும் சீவியம். அதன் வேதனைகள், தாக்குறவின் சோகங்கள் அதனோடு ஒட்டி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே புரியத்தக்கது. உணரத்தக்கது.

கலியாணம் முடித்து, பதின்மூன்று வருடங்களாக நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த புருசனோட, எப்படி வாழமுடியாதோ, அதே மாதிரித்தான் இந்த வீட்டிலிருந்தும் நான் வெளியேறி விடவேண்டும். தவறு செய்கின்றவர்களுக்கு ஏற்றபடி நான் வாழமுடியுமா?”

எசமான் குடும்பத்தின் அதிகாரத் திமிருக்கும், நர்மதாவின் தனித் தன்மையான வீரியத்திற்கும் இடையே உள்ளூர்ப் போர் தினமும் நடந்து கொண்டே இருந்து வந்தது. சட்டங்களும், திட்டங்களும், சமூகமும் யாருக்காகச் சாட்சி சொல்லவரும் என்பது பற்றியும் அவள் எண்ணிப் பார்த்தாள்.

“எரியும் வீட்டிலே விறகு பொறுக்கும் சமுதாயம். அடுத்தவன் பாதிப்புக்குள்ளிருந்து நமக்கென்னலாபம் என்றே, ஒவ்வொருவரும் தமக்குள்ளே கணக்குப் போட்டுக் கொள்வார்கள். அது எல்லாம் ஒருபக்கம் போய் தொலையட்டும். சாக்கடை நாற்றம் நமக்கேன்? எனக்காக நான் தான் வாழவேண்டும்.”

“சம்பளப்பணம் சம்பளப்பணம் மாறிமாறிக் கத்தித் தொலைக்கிறியே! பிச்சக்காரக் காசு உனக்குப் பெருசுதான். சுளைசுளையாய் இப்படிக்காசு நீ எப்ப பார்த்திருப்பாய்? இந்தா தாரன் உன்ர காசு”.

விறுவிறுவென்ற ஒரு வேகநடையில் நடந்தாள் எசமாட்டி. உள் அறை அலுமாரியில் இருந்து அவள் பணத்தை எடுத்து வந்து கணவனின் மேசையில் வைத்தாள். கதிரையில் இருந்த கணவன் நிமிர்ந்து விழித்தான். நடந்தவைகள், நிகழ்ந்தவைகள், நடக்கவேண்டியவைகள் தொடர்பாக மூச்சுவிடாமல் பேசினாள். வீட்டுக்காரனுக்கு அதுசம்மதம் தான். சம்மதித்துத் தான் ஆக வேண்டும். ஏதோ ஓசியில் கொடுப்பது போல் எண்ணிக் கொடுத்தார்கள் அப்பணத்தை.

“வடிவாக் கேட்டுக் கொள். இந்த இரண்டு மாதச் சம்பளத்தைக் கொண்டு உன்ர வீட்டை போக முடியாது. தொடர்ந்தும் நீ இங்குதான் வேலை செய்யவேண்டும். வேலைக்கு நாங்கள் ஆள் எடுத்த பின்னர் தான் நீ உன்ர வீட்டை போக அனுமதிப்போம். நீ இப்ப என்ன? வெளிநாட்டிலா இருக்கிறா? உறவுக்காரர் யாரையாவது வரச்சொல்லி, அல்லது உனக்கு நம்பிக்கையான ஆட்கள் மூலமா இங்கேயே எங்கட கண் முன்னாலேயே வைத்துப் பணத்தைக் கொடுத்தனுப்பு”

அமைதியும், மௌனமும் அவளுக்குள் குடிபுகுர, பேச்சு மூச்சு எதுவுமின்றி பணத்தை வேண்டிக்கொண்டாள். நர்மதாவின் அடக்கமும் அமைதியும் அந்தவேளை அவர்களது திமிருக்கு ஒரு பிடித் தீனியாகக் கிடைத்தது. கர்வம் பிடித்த சந்தோசத்தை சற்று அவர்களுக்குள் ஊட்டி விட்டது.

“வீட்டு வேலைகளுக்கு வெளிப்பட்டால் இது உள் நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் கொடுநெருப்பு, ஏமாற்று, மோசடி, இழப்பு என்ன பாதுகாப்பு நமக்கு? சின்ன மாமாவின் மனைவி சவுதி சென்று பிரேதமாகவே பெட்டியில் வந்தாள். என்ன நடந்தது? ஏது நடந்தது? யாருக்குத் தெரியும். ஓர் உயிர் தானே அதே உயிரை கருவறையிலிருந்து மீண்டும் உற்பத்தியாக்கி எடுக்க முடியுமா? ஆடைத் தொழிற்சாலையொன்றில் இரண்டு வருடங்கள் என் வாழ்வு உருண்டது. கால்கள் கடுக்கும், நாரிமுறியும், கைகள் உளையும், பெருமூச்சோடு மூச்சு வாங்கும். உடல் சாறுகுடிக்கும் இயந்திரம். பாதி உழைப்பு பறிக்கும் கொள்ளை. கையில் வரும் சம்பளப் பணம் பறக்கும் திசை தெரியாது. கடன் மீண்டும் கடன். பசி பட்டினி இந்த வறுமையின் ரகசியம் எங்கு ஒழிந்து கிடக்கிறது? என எண்ணிக்கொள்வேன்.”

வலிமையாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் மோதிமோதித்தான் கூலிப்பணத்தை இப்போது தன் கைகளுக்குள் பெற்றுக் கொண்டாள். ஓய்வின்றி நித்திரை முழித்து, நிம்மதி தொலைத்து பொறுமை காத்து, வறுமையின் கொடுமையின் அகோரத்தை உணர்ந்து, போர் சப்பித் துப்பியதன் எதிர்கால சந்ததிக்காக, உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் அந்தப் பணநோட்டுக்கள் அவளைப் பொறுத்தவரையில் பெறுமதியானவை தான். கூலிப்பணத்தில் கோபுரம் கட்ட முடியாவிட்டாலும் குடல் பசியை சிறிது ஆற்றிக் கொள்ளலாம்.

சம்பளப்பணம் கொடுத்த பின்னர் தான் எசமான் வீட்டு அதிகாரம் அத்துமீறி அடங்காது பேயாட்டம் போடத் தொடங்கியது. எலும்புகளும் மண்டையோடுகளும் கழுத்தில் தொங்கப்போட்டுக் கொண்டு நரமாமிசத்தீனி உண்ணும் பெண்ணாய் மோதினாள் நர்மதா கண் மூடித்தனமான பயமும் பணிவும் பயபக்தியும் தான் நமது பலவீனம் என்பதனை நன்கு தனது வாழ்க்கை அனுபவங்களுக்குள்ளால் உணர்ந்து கொண்டவள்.

தன் வீட்டில் தனது அணைக்குள் தனது குழந்தைகள் தூங்கியெழுந்து முகமலர்ந்து மகிழ்ச்சி பொங்கியிருப்பது கனவா? நினைவா? தன்னைத் தன்னாலே நம்பமுடியவில்லை.

“தளம் போட்டுப் பூசாத இந்த செங்கல் கட்டிட வீடு சீற்போட்ட வீடு. இது எனது வீடே தான். முதிர்ந்த நரைத்த தலையோடு நீட்டியகால்களை மடக்காது அம்மா சுவர் ஓரமாக சாஞ்ச இருக்கிறாள். பெத்துவளர்க்கும் பிள்ளைகளோடு, தாய் தந்தை உறவுகளோடு, பின்னிப் பிணைந்து, உண்டு குடித்து, உறங்கியெழுந்து வாழும் வாழ்க்கைதனை உலகில் எங்கு தேடியோடிப் பெறுவது?”

குழந்தைகளின் நடுவே குதூகலமாக மகிழ்ந்து காணப்பட்டாள் நர்மதா. “சமையற்காரி மதில் ஏறிக்குதித்து சம்பளப் பணத்தோடு தப்பியோடிவிட்டாள். என்ன துணிச்சல் அதுவும் ஒரு பொம்பிளைக்கு. நம்மட மூளையையே மூளை குழம்பவச்சிற்றாள்.”

அவ புத்திசாதுரியமும், துணிவும், உறுதியும் உள்ளவள் தான். அவள் போராடிப் போராடி வாழ்ந்து வருகிறாள். எந்த அவதூறுகளுக்கும், அச்சுறுத்தலுக்கும், அடி பணிவதில்லை என்ற முடிவு அவளுக்குள் ஊடறுத்து நிற்பதால் அஞ்சிக்கெஞ்சி வாழப்பழகுவதை உதைத்து நிற்கிறாள்.

ஒரு சுயசரிதை போல் நர்மதா ஒன்றும் விடாமல் தனது குழந்தைகளுக்கும் தாய்க்கும் அங்கு நடந்த சம்பவங்களை சொல்லி வந்தாள். தங்கள் அம்மாவுக்குப் பின்னால் உள்ள இருண்ட சரித்திரத்தை குழந்தைகள் கைக்குள்ளேயும் காலுக்குள்ளேயும் உழக்கப்பட்டு அறிந்து கொண்டார்கள்.

போதைக்குள் புகுந்து, புத்திகெட்டு, வாழ்வறுத்து நிற்கும் அப்பா மீதே குழந்தைகள் வெறிக்கோபம் கொண்டார்கள். பிஞ்சு மனஉணர்வுகள், ஊமை உணர்வுகளுக்குள் நசிங்கிக் குழம்பின. பசியோடு விளையாடிய நாட்கள், பயத்தோடு தூங்கிய நாட்கள். அன்பு ஆதரவு, ஆறுதல் இன்றித் துடித்தவேளைகள் எல்லாம் சின்ன நெஞ்சங்களுக்குள் நிரந்தரமாய் குடியமர்ந்து கொண்டன.

தெருச் சருகுபோல் காய்ந்து சுருண்டதன் குடும்ப வாழ்வை நிமிர்த்த, தினமும் நர்மதா தீவிர முயற்சியோடு வீரியமாய் வாழ்ந்தாள். தன்னை அழுக்கும் சூழலை முறியடித்து வாழும் எண்ணத்தை தனக்குள் தரித்துக் கொண்டாள்.

“நம்பிக்கைதான் பிள்ளைகளே வாழ்க்கை. அம்மா நான் உயிரோடு இருக்கிறேன். உங்கட அம்மாட கையும் இந்தக் காலும் இருக்கும் வரை நான் உங்களுக்குச் சோறுபோடுவேன்”

அவள் குழந்தைகள் கருமுகில் திட்டுக்கள் போல், தத்தம் வாடிய முகங்களைச் சோகமாகத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு நின்றார்கள்.

முத்த பெண் குழந்தைமெதுவாக “அம்மா!” என அழைத்தாள் தாயை.

நர்மதா “என்ன செல்லமே!” என்றாள் இரக்கமாக.

“நீங்க கஸ்ரப்பட்டது போதும் அம்மா.
தம்பி, தங்கச்சியாட்களை பார்த்துக் கொள்ளுங்க.
அவர்கள் கவனமாகப் படிக்கட்டும்.
நீங்க நம்மட வீட்டில இருங்க.
நான் இனிச் சமையல் வேலைகளுக்கும், வீட்டு வேலைகளுக்கும் போகிறேன்.”

நர்மதா, தன்குழந்தையின் பிஞ்சு முகத்தைப் பேரதிர்ச்சியோடு பார்த்தாள்!

கொம்பு வைத்த குளம்

மாண்டி விளையாடும் குழி

கொம்பு வைத்த குளம்

புராதன தூண்

திருமதி.மேரி மெக்டலீன் ஜெயக்கொடையடி

ஆசிரிய ஆலோசகர்

வவுனியா வடக்கு வலயக்கல்வி அலுவலகம்.

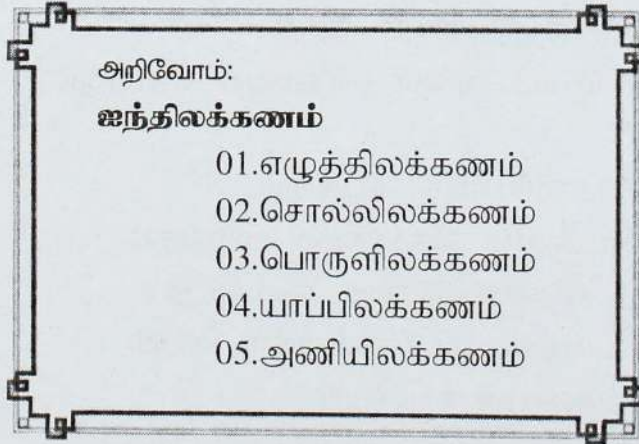
வயல்நிலங்கள் நீர்நிறைய வான்மழையும் பொழியும்
 வளங்கொழிக்கும் நெற்கதிரும் வறுமையறச் சிறக்கும்
 கயம்களிலே தாமரைகள் கண்விழித்துச் சிரிக்கும்
 காத்திருக்கும் குலமகளின் கற்புநிலை தழைக்கும்
 உயர்கின்ற தருமநெறி உள்ளமதை நிறைக்கும்
 ஊர்நிறைந்த கோவிலுமே உன்னதத்தை யுரைக்கும்
 இயல்இசையும் நாடகமும் இணைந்திடவே ஒலிக்கும்
 இன்தமிழின் வாசனையும் ஈழமதில் மணக்கும்.

சிரமதிலே காவடிகள் சிந்தனையை ஒடுக்கும்
 சிவனருளால் வாழ்க்கையிலே வெற்றிவாகை சூடும்
 பரவுகின்ற அடியாரின் பக்தியினை வியக்கும்
 பரிசுத்த மடுமரியின் பதியதுவும் சிவக்கும்
 திரலெனவே கூடுகின்ற மாதொழுகை நேரம்
 திண்ணமுடன் பள்ளிகளும் சீர்பெறவே ஓதும்
 வரமெனவே சேருகின்ற ஒற்றுமையும் நீளும்
 வணங்கிடவே யெம்மவர்கள் வாதமன்றி நோக்கும்

வீரமது நெஞ்சினிலே புரையோடிக் கிடக்கும்
 வீறுநடை போட்டிடவே விண்ணதிர முழங்கும்
 வீரமகள் அரியாத்தை பெண்ணினத்தை உயர்த்தும்
 வேங்கைஎன பயந்திடவே வென்றுகள் மாடும்
 பாராளும் பண்டாரி வன்னியனின் புகழும்
 பார்போற்ற பெருமையினை பறைசாற்றி நிற்கும்
 ஈரவிழி பகருகின்ற இரங்கலுரை கேட்கும்
 ஈழத்தாயின் மூச்செனவே வன்னிவளம் திகழும்

மானோடு மயிலாடி மகிழுகின்ற தேசம்
 மந்தியினம் மரங்களிலே துள்ளிவிளை யாடும்
 கானோடு கதைபேசி கலந்திருக்கும் சமூகம்
 கல்லாற்றில் கலந்திடவே கடமையினைச் செய்யும்
 தேனோடு பூமலர வண்டினங்கள் தேடித்
 தேர்ந்தெடுத்து கட்டுகின்ற ஒற்றுமையை காணும்
 கூனோடு விளையாடும் குழந்தைகளின் பாசம்
 குலம்திகழ பண்பாட்டைக் கொடுத்திடவே வாழும்

பயிரெனவே வளர்ந்துவரும் பாவலரின் கூட்டம்
 பண்புடனே பெரியோரை மதித்துநின்று பாடும்
 உயிரெனவே கலந்திட்ட தமிழ் மொழியும் வாழும்
 உறவோடு கலைபேணி உயர்ந்திடவே நிற்கும்
 குயிலெனவே பாடுகின்ற குரலோசை இனிக்கும்
 குவலயத்தில் புகழ்பூத்து வவுனியமும் மலரும்
 தயிரோடு அமுதுண்டு தன்மானம் காக்கும்
 தமிழினத்தின் பெருமையினை தரணியிலே சாற்றும்

திரு.க.சுவர்ணராஜா

மேனாள் பீடாதிபதி,
வவுனியா, தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

அறிமுகம்

தலைவர் மீது மக்கள் ஒத்துணர்வு கொள்ளும்போது அற்புதமாக இருக்கின்றது. தலைவர் தன் மக்களிடம் ஒத்துணர்வு கொள்ளும் போது இன்னும் அற்புதமாக இருக்கின்றது. இரண்டுமே யதார்த்தமாகும் போது பரஸ்பர ஒத்துணர்வு விளைகின்றது. இதனால் உற்பத்தி பன்மடங்காகப் பெருகுகின்றது.

ஒத்துணர்வுள்ள தலைவர் என்பவர் குழு உறுப்பினர்களின் வாழ்க்கை, அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் மற்றும் அவர்களின் ஒட்டுமொத்த உணர்வுகளில் உண்மையான அக்கறை கொண்டவராவர்.

ஒத்துணர்வு என்பது ஒரு நிலைமையை மற்றொருவரின் கண்களால் பார்த்தல், மற்றொருவரின் காதுகளால் கேட்டல், மற்றொருவரின் இதயத்தால் உணர்தல் ஆகிய மனிதாபிமான பண்புகளை உள்ளடக்கியதாகும்.

பொருளாதாரம், சூழலியல், மனிதப்பாதுகாப்பு, உலகளாவிய நிர்வாகம் மற்றும் அமைதி ஆகிய துறைகளில் இன்று மனிதகுலம் எதிர்கொள்ளும் அனைத்து சவால்களையும் எதிர்கொள்ள ஒரு பயனுள்ள தீர்வு சாத்தியமா? என நோக்கும் போது, தலைவர்களின் ஒத்துணர்வுப் பண்புவிருத்தி பற்றி இன்று விரிவாக நோக்கப்படுகின்றது.

போட்டித்தன்மை, கடுமையான சவால்கள், அடிக்கடி நிகழும் மாற்றங்கள் என்பவை மத்தியில் இன்றைய நிறுவனத் தலைவர்கள் அதிக ஒத்துணர்வுத் திறன்களைக் கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டியுள்ளது.

ஒத்துணர்வுத் திறன் மிக்க தலைவர்களால் மட்டுமே தமக்குக் கீழ் பணியாற்றும் மக்களையும் குழுக்களையும், தமது நிறைந்த செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்தி, எதிர்பார்த்த இலக்குகளை இலகுவாக அடைந்துகொள்ள முடியும்.

ஒத்துணர்வு திறன்கள் மிக்க தலைவர்களால் தமது மக்களினதும், குழுவினரதும் எண்ணங்களையும், புலக்காட்சியையும் இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். பணிச்சூழலை மகிழ்ச்சியானதாக மாற்றியமைக்கமுடியும். சுவாரசியமான சுற்றாடலை தோற்றுவித்து, பணியின் இலக்குகளை உற்பத்தித்திறன் மிக்கதாக உருவாக்கமுடியும்.

ஒத்துணர்வு என்பது, தலைவர்களிடம் கட்டாயம் காணப்படவேண்டிய ஒழுக்கமாகும். ஏனெனில் ஒத்துணர்வுமிக்க தலைவர்களால் மட்டுமே ஏனையோரை இலகுவாகவும், துரிதமாகவும் ஊக்குவிக்க முடியும். அவர்களால் மட்டுமே மற்றவர்களை முன்னேற்றும் முறைகள் பற்றி கற்பனை செய்ய முடியும். அத்தோடு செயல் திறன்மிக்க பெறுபேற்றினை முன்னிறுத்த முடியும் என ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

தலைவர்களின் முகங்கள்

தலைமைத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில் உலகம் முழுவதும், ஒரே மாதிரியான தன்மையே காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் அவர்களின் இருப்பிடம், தொழில் அல்லது நிறுவன கலாசாரம் எதுவாக இருந்தாலும், தலைவர்கள் உலகளவில் உள் மற்றும் வெளிப்புற சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இந்தச் சவால்கள் அவர்களது தொழில் வாழ்க்கையையும், அவர்களின் அன்றாட அனுபவங்களையும் பாதிக்கின்றது.

உலகளாவிய ரீதியில் தலைவர்கள் பின்வரும் சவால்களையே பொதுவாக எதிர் நோக்குகின்றனர். பல்வேறு ஆய்வுகளில் குறிப்பிடுவதற்கிணங்க தலைவர்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஆறு பொதுவான சவால்கள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

1. மக்களின் செயல்திறனை மேம்படுத்துதல்.

இந்த தலைமைத்துவ சவாலானது, நேர மேலாண்மை, முன்னுரிமை, மூலோபாய சிந்தனை, முடிவெடுத்தல் மற்றும் வேலையில் வேகத்தை அதிகரிப்பது போன்ற தொடர்புடைய திறன்களை வளர்ப்பது ஆகும்.

2. மற்றவர்களை ஊக்கப்படுத்துதல்.

குழு உறுப்பினர்கள் தங்கள் வேலைகளில் திருப்தியடைவதையும், புத்தி சாலித்தனமாக வேலை செய்வதையும் உறுதிசெய்ய அவர்களை ஊக்கப்படுத்துவது அல்லது ஊக்குவிப்பது இதுதான் சவாலாகும்.

3. வளரும் பணியாளர்கள்.

திறம்பட பயிற்சி மற்றும் வழிகாட்டுதல் உட்பட மற்றவர்களை வளர்ப்பதில் இது சவாலாகும்.

4. ஒரு குழுவை வழிநடத்துதல்.

மற்றொரு முக்கிய சவாலானது குழு-கட்டமைப்பு, குழு - மேம்பாடு மற்றும் குழு மேலாண்மை. இது தொடர்பான குறிப்பிட்ட தலைமைத்துவ சவால்களில் பெருமையை எவ்வாறு ஊக்குவிப்பது, ஆதரவை வழங்குவது, ஒத்துழைப்பில் எவ்வாறு திறம்பட ஈடுபடுவது, ஒரு பெரிய அணியை எவ்வாறு வழிநடத்துவது, குழு விதிமுறைகளை எவ்வாறு நிறுவுவது மற்றும் ஒரு புதிய அணியை பொறுப்பேற்கும் போது என்ன செய்வது ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

5. மாற்றத்திற்கான வழிகாட்டுதல்

மாற்றத்தை நிர்வகித்தல், அணிதிரட்டுதல், புரிந்துகொள்வது மற்றும் வழிநடத்துதல் ஆகியவற்றின் சவாலானது வெற்றிகரமான மாற்றத் தலைவராக இருப்பது

எளிதானது அல்ல. விளைவுகளைத் தணிப்பது, மாற்றத்திற்கான எதிர்ப்பை சமாளிப்பது மற்றும் மாற்றத்திற்கான குழு உறுப்பினர்களின் எதிர்வினைகளை எவ்வாறு கையாள்வது என்பதை அறிவது என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். 6.பங்குதாரர்களை நிர்வகித்தல்.

பணிச்சூழலில் உறவுகள், அரசியல் மற்றும் பிம்பத்தை நிர்வகிப்பதுதான் தலைமைத்துவத்தின் கடைசி சவாலாகும். நிர்வாக ஆதரவைப் பெறுதல், நிர்வகித்தல், பிறர்மீது செல்வாக்குச் செலுத்துதல், மற்றும் பிற துறைகள், குழுக்கள் அல்லது தனிநபர்களிடமிருந்து திறன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

இந்தச் சவால்களை தலைவர்கள் எதிர்கொள்ள ஒத்துணர்வு மிக அவசியமான ஒரு திறனாக இன்று கருத்திற்கொள்ளப்படுகின்றது.

இன்றைய இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் பணியாளர்களை ஈடுபடுத்தவும், அவர்களை ஊக்குவிக்கவும், நவீன பணியிடத்தில் நேர்நிலையான பணிக் கலாசாரத்தைப் பராமரிக்கவும், தலைமைத்துவத்தில் அடங்கியுள்ள ஒத்துணர்வு பற்றிய அக்கறை முக்கியமான தலைமைத்துவப்பண்பாகும். ஆனால் ஒத்துணர்வு என்பது ஒவ்வொரு தலைவருக்கும் உள்ளதோ, கட்டாயம் இருக்க வேண்டியதோ, அல்லது தலைமையில் திறம்பட செயல்படும் ஒரு தாரக மந்திரம் அல்ல. மாறாக, ஊழியர்களுடன் வலுவான தொடர்புகளை உருவாக்கப் பயன்படும் பல கருவிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். ஏனெனில் தலைவர்கள் தங்கள் மக்களை ஒத்துணர்வுடன் நோக்கும்போது, நம்பிக்கை அதிகரிக்கிறது மற்றும் ஒவ்வொரு நிறுவனமும் விரும்பும் உறவுநிலை விருத்தியாகுகின்றது.

ஒத்துணர்வு (Empathy)

“Empathy” என்ற ஆங்கிலச் சொல் பண்டைய கிரேக்க $\epsilon\mu\pi\alpha\theta\epsilon\iota\alpha$ (எம்போதியா) என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது. இதன் கருத்து உடல் ஈர்ப்பு, அல்லது பேரார்வம் (Passion) என்பதாகும். 1993 ஆம் ஆண்டு தியோடார் லிப்ஸ் என்பார், “Einfühlung feeling into” என்ற ஜெர்மன் அழகியல் சொல்லை உளவியலுக்கு மாற்றியமைத்தார். 1909 இல் எட்வர்ட் டிட்செனர் (Edward B.Titchener) Einfühlung என்ற சொல்லினை ஆங்கிலத்தில் Empathy என மொழி பெயர்த்தார்.

வரைவிலக்கணங்கள்

சூசன் லான்சோனி (2018) என்பார் ஒத்துணர்வு என்பது மற்றவர்களின் மனம் மற்றும் மனவெழுச்சி உணர்வுசார் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், விளங்கிக் கொள்வதற்குமான ஒருவரது இயலாமை ஆகும் என்கிறார்.

ஒத்துணர்வு என்பது மற்றவர்களின் உள் நிலைகளைப் புரிந்து கொள்ளும் மற்றும் பகிர்ந்து கொள்ளும் திறன் மற்றும் உணர்ச்சி செயல்முறைகளின் பல சிக்கலான செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு செயல்முறையாகும் என லியோனார்டோ கிறிஸ்டோவ் - (2014) குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒத்துணர்வு ஒரு அனுபவத்தை மற்றொரு நபரின் கண்களால் பார்க்கும் திறன், மக்கள் ஏன் செய்கிறார்கள் என்பதை அடையாளம் காணும் திறன் என்பது ஹிர்த் (2013) என்பவரின் வரைவிலக்கணமாகும்.

டேனியல் பிங்க் (2005) என்பார் ஒத்துணர்வு என்பது உங்களை வேறொருவரின் நிலையில் கற்பனை செய்து, அந்த நபர் என்ன உணர்கிறார் என்பதை சிந்தித்து உணரும் திறன் ஆகும் என வரையறுக்கின்றார்

ஒத்துணர்வு என்பது உளவியல் அனுமானத்தின் ஒரு சிக்கலான வடிவமாகும், இது அடுத்தவரின் தனிப்பட்ட அனுபவத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது எனவும் மற்றொருவருடைய உணர்ச்சிப் போக்கை ஊகித்துணர்ந்து அவரது மனப்பாங்கை அறியும் திறன் ஒத்துணர்வாற்றல் என்பது ரெனேட், (2011) என்பவரின் நோக்காகும். மேற்கண்ட வரைவிலக்கணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது, ஒத்துணர்வு என்பது மற்றவர்களின் உணர்ச்சிகளை உணர்ந்து கொள்ளும் திறன் அல்லது புரிந்துக் கொள்ளும் ஒரு திறன் எனலாம்.

ஒத்துணர்வின் இயல்புகள்.

ஒத்துணர்வு என்பது தனிநபர்களிடையே சமூகப்பிணைப்புகளை உருவாக்குவதற்கான அவசியமான உளவியல் பண்பாக அமைகின்றது. ஒத்துணர்வின்றி தனிநபர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஆக்கபூர்வமாகவும், அறிவுசார்ந்த வகையிலும் இடைத்தாக்கம் புரிய முடியாது.

ஒத்துணர்வின் மிகமுக்கிய கூறு விளைவுகளை நோக்கிய மனவெழுச்சி சார்ந்த இடைத்தாக்கம் ஆகும்.

ஒத்துணர்வு, மனவெழுச்சிசார் அறிவாற்றலின் (Emotional intelligence) ஒரு முக்கிய கூறாகும். ஒரு சூழலில் நிகழும் சம்பவத்தால் நாம் என்ன வகை உணர்ச்சிக்கு ஆட்படுகின்றோம். ஏதனால் அவ்வுணர்ச்சி இத்தனை தீவிரமாக நம்மைப் பாதிக்கின்றது. இந்த உணர்ச்சியின் மூலம், அந்த உணர்ச்சியை அப்படியே வெளிப்படுத்துவதால் என்னென்ன விளைவுகள் நேரும்? அந்த உணர்ச்சிகளை சூழலுக்குகந்தபடி ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கு கொண்டு வருவது எப்படி? அந்த சூழலுக்கு தக்கபடி தன் உணர்ச்சியை எப்படி கையாள்வது? போன்றவற்றையே மனவெழுச்சி அறிவாற்றல் என்கின்றோம்.

ஒருவர் ஒத்துணர்வுடன் இருக்கும்போது மற்றவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துக் கொள்வது இலகுவானது. அதாவது மற்றவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துக் கொள்ளாதல் என்பது உள்ளுணர்வினால் அல்லது கற்பனையால் ஒருவரை மற்றொருவர் நிலையில் வைத்துப்பார்க்க உதவுகின்றது. அதாவது ஒத்துணர்வு தொடர்பான விழிப்புணர்வு உணர்வுபூர்வமான தொடர்பினை ஒருவர் மற்றொருவரிடம் ஏற்படுத்த வகை செய்கின்றது.

உணர்வுபூர்வமான தொடர்புகள் பணிபுரியும் இடத்தில் ஒருவருக்கொருவர் உயரிய நம்பிக்கையுடன் பணியாற்றவும், தமது அழுத்தங்களை இலகுவாகக் குறைத்துக் கொள்ளவும், உற்பத்தி திறனை மேம்படுத்தவும் உதவுகின்றது.

ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் என்ற விஞ்ஞானி “அமைதியை பலத்தால் காக்க முடியாது அதை ஒத்துணர்வினால் மட்டுமே அடைய முடியும்” என்கிறார் இவரது இந்தக் கருத்து ஒத்துணர்வே எல்லா இடங்களிலும் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கான பண்பு என்பது புலனாகின்றது.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் முன்னாள் அதிபர் பராக் ஒபாமா கூறுகையில், “நமது சமூகத்திலும் உலகிலும் தற்போது இருக்கும் மிகப்பெரிய பற்றாக்குறை ஒத்துணர்வு பற்றாக்குறையாகும். “மற்றவர்களின் காலணியில் நின்று அவர்களின் கண்களால் உலகைப் பார்க்கக்கூடிய மக்கள் எங்களுக்கு மிகவும் தேவைப்படுகிறார்கள்.” ஒத்துணர்வு மிக்கவர்களால் மட்டுமே உலகத்தின் பன்முகத்தன்மையினை பாதுகாக்க முடியும் என்கிறார். ஒத்துணர்வு என்பது பின்வரும் விடயங்களை தன்னுள்ளே அடக்கியதொன்றாகும்.

1. மற்றவர்களின் மனவெழுச்சியை விளங்குதல்.
2. மற்றவர்கள் எப்படி உணருகின்றார்கள் என கற்பனை செய்தல்.
3. மற்றவர்கள் எப்படி சிந்திக்கின்றார்கள் என கற்பனை செய்தல்.
4. மற்றவர்களின் உணர்வுகளை உள்வாங்குதல்.
5. மற்றவர்களின் உணர்வுகளை அடையாளப்படுத்தல்.
6. மற்றவர்களின் உணர்வுகளை விளங்கிக்கொள்ளல்.
7. மற்றவர்களின் கோணத்திலிருந்து பார்த்தல்.
8. மற்றவர்கள் என்ன சொல்ல வருகின்றார்கள் என அவதானித்தல்.
9. மற்றவர்களின் துன்பநிலையை உள்வாங்குதல் என்பனவாகும்.

இரக்கமும் ஒத்துணர்வும்

இரக்கமும் ஒத்துணர்வும் அடிப்படையில் வேறுபட்டவை. ஆனால் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. ஒத்துணர்வு என்பது மற்றவர்களின் உணர்ச்சிகளைப் பற்றிய நமது விழிப்புணர்வு மற்றும் அவர்கள் எப்படி உணருகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியாகும். இரக்கம் என்பது ஒத்துணர்வு அல்லது அனுதாபத்திற்கான உணர்ச்சிபூர்வமான பதிலாகும் அதாவது உதவுவதற்கான விருப்பத்தை உருவாக்குகிறது எனலாம்.

பொதுப் போக்குவரத்தில் ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண்ணுக்கு இருக்கையை விட்டுக் கொடுத்தல், சில்லறை வியாபாரிகளிடம் கண்ணியமாக நடந்துகொள்வது, உங்கள் நண்பர் ஒருவரின் வேலையில் உதவுதல், அவருக்காக நேரத்தை ஒதுக்குதல், பார்வையிழந்த ஒருவருக்கு வழிகாட்டுதல் என்றவாறு இரக்கம் ஒரு நாளில் பல வடிவங்களை எடுக்கும்.

ஒத்துணர்வு நம் மூளையிலும் உடலிலும் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. மற்றவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டுகிறது. இது மிகவும் அடிப்படையானது. அதாவது ஒத்துணர்வு என்பது, நமது பகிரப்பட்ட மனிதநேயத்தைப் பற்றிய புரிதல் ஆகும். இரக்கம் உதவுவதற்கான விருப்பத்தின் மற்றொரு பரிமாணத்தை சேர்க்கிறது.

அனுதாபம் மற்றும் ஒத்துணர்வு

அனுதாபம் என்பது ஒருவரின் உணர்வு மற்றும் அக்கறையின் வெளிப்பாடாகும், பெரும்பாலும் மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியாக அல்லது சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்துடன் இருக்கும். பொதுவாக, அனுதாபம் என்பது பரிதாபத்தை விட ஆழமான, தனிப்பட்ட அளவிலான கவலையைக் குறிக்கிறது. பரிதாபம் என்பது உண்மையில் துக்கத்தின் ஒரு எளிய வெளிப்பாடு. இருப்பினும், அனுதாபம் என்பது மற்றொரு நபருக்கான ஒருவரின் உணர்வுகள் பகிரப்பட்ட அனுபவங்கள் அல்லது உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் இருப்பதைக் குறிக்காது.

அனுதாபம் என்பது பகிர்தலாகும். ஒத்துணர்வு என்பது புரிதலாகும். மற்றொருவரின் துயரத்தில் பங்குகொள்ளல் அல்லது மற்றொருவரின் கடினமான சூழலில் உதவுதல் அனுதாபம் எனலாம். ஆனால் மற்றொருவரின் இழப்பு தொடர்பாக அல்லது மற்றொருவர் எதிர்கொள்ளும் கடினமான சூழல் தொடர்பில் அவரது உணர்வுகளை அவரது நிலையில் இருந்து பார்த்தல் அல்லது புரிதல் ஒத்துணர்வாகும். அனுதாபம் என்பது ஒருவர் கடினமான சூழ்நிலையை அனுபவிக்கும்போது, அவருக்கு கடினமான சூழலை ஏற்படுத்திய அவ்விடயம் தொடர்பாக இன்னுமொருவர் எதிர்வினையாக அனுபவிக்கும் உணர்ச்சி ஆகும். அதாவது கடினமான சூழ்நிலையை அனுபவிக்கும் நபருக்காக வருந்துதல் அனுதாபம் ஆகும். அனுதாபத்தை வெளிப்படுத்த இரங்கல் செய்திகள் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அனுதாபத்தை விட ஒத்துணர்வு வலிமையானது. இது அவர்களின் இழப்புக்கான, அனுபவிக்கும் கடின சூழலுக்கான இரக்க உணர்வுக்கும் அப்பாற்பட்டது. ஒத்துணர்வு உங்களை இன்னொருவரின் இடத்தில் வைத்து மற்றவர்களின் உணர்வுகளை அவர்களுடன் அடையாளம் காண்பதன் மூலம் அவரை புரிந்து கொள்ளும் திறனாகும். இலகுவான மொழியில் கூறுவதாயின் அனுதாபம் என்பது தலை. ஒத்துணர்வு என்பது இதயமாகும்.

ஒத்துணர்வு என்பது மற்றொரு நபரின் உணர்ச்சிகளை அடையாளம் கண்டு பகிரந்து கொள்ளும் திறன். ஒத்துணர்விற்கு மற்றொரு நபரின் துன்பத்தை அவரது பார்வையில் இருந்து அடையாளம் காணும் திறன் தேவைப்படுகிறது.

வலிமிகுந்த துன்பம் உட்பட மற்றொரு நபரின் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படையாகப் பகிர்ந்து கொள்வதையும் இது குறிக்கிறது. ஒத்துணர்விற்கு பகிரப்பட்ட அனுபவங்கள் தேவை. எனவே, மக்கள் பொதுவாக மற்றவர்களிடம் மட்டுமே ஒத்துணர்வை உணர்கிறார்கள், விலங்குகளிடம் அல்ல. உதாரணமாக, ஒரு நாய் அல்லது பூனையுடன் மக்கள் அனுதாபம் காட்டமுடியும் என்றாலும், அவர்களால் உண்மையாக ஒத்துணர்வு கொள்ளமுடியாது. அனுதாபம் என்பது மற்றொரு நபருக்கான ஒருவரின் உணர்வுகள் பகிரப்பட்ட அனுபவங்கள் அல்லது உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் இருப்பதைக் குறிக்காது. ஒத்துணர்வு என்பது மற்றொரு நபரின் உணர்ச்சிகளை அடையாளம் கண்டு பகிர்ந்து கொள்ளும் திறனாகும். ஒத்துணர்விற்கு மற்றொரு நபரின் துன்பத்தை அவரது பார்வையில் இருந்து அடையாளம் காணும் திறன் தேவைப்படுகிறது.

ஒத்துணர்வின் வகைகள்

ஒத்துணர்வு மூன்று வகையாக பிரித்து நோக்கப்படுகின்றது. அவையாவன ஒன்று அறிவாற்றல் ஒத்துணர்வு, அடுத்தது உணர்ச்சி ஒத்துணர்வு, மற்றும் கருணை ஒத்துணர்வு என்பன ஆகும்.

அறிவாற்றல் ஒத்துணர்வு என்பது, ஒரு நபரின் எண்ணங்கள், உணர்வுகள் மற்றும் அனுபவங்களைப் புரிந்துகொண்டு பகிர்ந்து கொள்ளும் திறனைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு வகையான நுண்ணறிவு உணர்ச்சி ஆகும், இது வேறொருவர் என்ன நினைக்கலாம் அல்லது உணரலாம் என்பதைப் பற்றி சிந்திக்கும் திறனை உள்ளடக்கியது.

மனவெழுச்சி ஒத்துணர்வு என்பது, ஒரு வகையான மனவெழுச்சி நுண்ணறிவு ஆகும், இது மற்றொரு நபரின் உணர்ச்சி நிலையைப் புரிந்துகொள்ளவும் பகிர்ந்து கொள்ளவும் அனுமதிக்கிறது. மனவெழுச்சி ஒத்துணர்வு என்பது மற்றவர்களின் உணர்வுகள் மற்றும் உந்துதல்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாகும். மனவெழுச்சி ஒத்துணர்விற்கு ஓர் உதாரணம், தன் குழந்தையை இழந்த தாய் தன் குழந்தைகளை இழந்த மற்ற பெற்றோரின் வலியை உணர முடிதலாகும்.

கருணை ஒத்துணர்வு என்பது, மற்றவர்கள் என்ன உணர்கிறார்கள்? என்பதை உணரும் திறன் ஆகும். ஒரு சமீபத்திய ஆய்வில், அதிக கருணை ஒத்துணர்வு கொண்டவர்களால், மற்றவர்களின் உணர்ச்சிகளை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும், மேலும் அவர்கள் அந்த மக்களுக்கு உதவ அல்லது ஆதரவை வழங்குவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம். அதிக கருணை ஒத்துணர்வு கொண்டவர்கள் குறைந்த அளவிலான மன அழுத்தத்தையும், சுய மதிப்பு, உயர்ந்த உணர்வுகளையும் கொண்டிருந்தனர் எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

தலைவர்களும் ஒத்துணர்வும்

தலைமைத்துவச் செயல்திறன் என்பது தன்னை பின்தொடர்பவர்களைத் திரட்டுவதற்கும், அவர்களில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்குமான ஒரு தலைவரின் திறன் என வரையறுக்கப்படுகிறது. இருப்பினும் தலைமைத்துவ செயல்திறனின் வரையறையானது, ஒரு தலைவரின் குறிக்கோள்களின் தொகுப்பிலிருந்து பணிகளை வெற்றிகரமாகவும், சரியான நேரத்திலும் நிறைவேற்றுவதைப் பொறுத்தது என்று தலைமைத்துவ ஆய்வாளர்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர்.

தலைமைத்துவத்தின் செயல்திறன் குறிப்பாக வேகமாக வளர்ந்து வரும் உலகளாவிய போக்கில் மிக முக்கியமானது. ஏனெனில் இது நிறுவனங்களின் வெற்றியை தீர்மானிக்கிறது. எனவே, ஒரு தலைவரின் திறமையானது பின்பற்றுபவர்களை அணிதிரட்டுவதற்கும், செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்கும் முக்கியமானது. ஏனெனில் இது தலைமைத்துவ நோக்கங்களை, வெற்றிகரமான மற்றும் சரியான நேரத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கான ஒரு பாதையாகும்.

வேகமாக வளர்ந்து வரும் உலக சந்தையில் எல்லைகள், தூரங்கள் மற்றும் கலாசார எல்லைகளை தாண்டி அதிக தலைவர்கள் பணிபுரிகின்றனர். இந்தத் தலைவர்கள் பன்முக கலாசார வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்றவாறு தமது பணிகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும், பன்முக கலாசாரங்களை போசிப்பதற்கு தலைவர்கள் ஒத்துணர்வு திறன்மிக்கவராக திகழுதல் வேண்டும்.

வணிக மற்றும் நிறுவனச் செயற்பாடுகள் பற்றிய விதிவிலக்கான அறிவைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பயனுள்ள நேரமுகாமைத்துவத் திறன்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மேலும் பாரம்பரிய எல்லைகளுக்கு அப்பால் செயல்படவும் சிந்திக்கவும் வேண்டும்.

வினைத்திறன்மிகு தலைவராக இருப்பதற்கு மற்றவர்களின் கண்ணோட்டத்தினை விளங்கிக்கொள்ளும் திறன் தேவைப்படுகிறது (மெக்கார்மிக், 1999). மற்றவர்களின் கண்ணோட்டத்தை விளங்கிக்கொள்ளும் திறன் என்பது, தலைவர்கள் மற்றவர்களின் கண்களால் உலகைப் பார்க்க முடியும் என்பதாகும். எனவே, பயனுள்ள உலகளாவிய தலைமைக்கு அவசியமான நடத்தைகளை ஊக்குவிக்க தலைவர்கள் ஒத்துணர்வு பெற வேண்டும் என்பதை அமெரிக்காவிலும் மலேசியாவிலும் ஒத்துணர்விற்கும் தலைமைத்துவச் செயல்திறனுக்கும் இடையிலான வெளிப்படையான உறவு பற்றிய ஆய்வுகளில் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. (பெய்லி, 2011).

திறமையான தலைமைத்துவத்தில் ஒத்துணர்வு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது என்பதை பல மேற்கண்ட ஆய்வுகள் நிரூபித்துள்ளன. ஏனெனில் ஒத்துணர்வானது மாறும் தனிப்பட்ட திறன்களை உருவாக்குகிறது. மற்றும் ஊழியர்களை

ஊக்குவிக்கிறது அத்துடன் தலைவர்களின் செயல்திறனை மேம்படுத்துகிறது. ஒத்துணர்வுமிக்க தலைவர்களுக்கு மக்களின் உணர்ச்சிகளை விளங்கிக் கொள்ளும் மற்றும் அறிந்து கொள்ளும் திறனை அளிக்கிறது. இதனால், தலைவர்கள் முக்கியமான தலைமைத்துவச் செயல்பாடுகளைச் இலகுவாக முன்னெடுக்க முடிகின்றது. அவர்களால் பெரும்பாலும் சரியான முடிவுகளை எடுக்க முடிகின்றது.

ஒத்துணர்வு என்பது மாற்றும் தலைமை, கவர்ச்சியான தலைமை மற்றும் பணியாளர் தலைமைத்துவம் போன்ற பல்வேறு தலைமைத்துவப் பாணிகளுடன் தொடர்புடையது. உதாரணமாக, மாற்றும் தலைமைத்துவம், தொடர்பாடல், ஒன்றிணைதல், அர்ப்பணிப்பு போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையது. இங்கு தலைவர்களின் ஒத்துணர்வானது பணியாளர்களுடன் தலைவர் திறந்தத் தன்மையுடன் பழக வழிவகுக்கின்றது.

ஒத்துணர்வு என்பது, தலைமைத்துவ திறன்களை வளர்ப்பதிலும் ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாகக் கருதப்படுகிறது, இது நம்பகமான மற்றும் ஊழியர்களை ஊக்குவிக்கும் செயன்முறையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. ஒத்துணர்வு தலைவர் - பணியாளர் உறவுகளை வலுப்படுத்துகிறது அத்துடன் குறைபாடுகள் அல்லது தவறுகளை நீக்குவதற்கு பரஸ்பர பரிந்துணர்வை உருவாக்குகின்றது.

சந்தை வளர்ச்சி மற்றும் விரைவான உலகமயமாக்கலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் காரணமாக தலைமைத்துவச் செயல்திறன் குறித்து பெரும் கவலை உள்ளது என பெய்லி என்ற அறிஞர் குறிப்பிடுகின்றார். தலைமைத்துவத் திறனை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் உலகச் சந்தைகளில் தங்கள் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதை நிறுவனங்கள் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இந்நிலையில் நுண்ணறிவு, ஆர்வம், புதுமை புனைதல் மற்றும் நம்பிக்கையுடன் செயலாற்றல் ஆகியவை மட்டுமே திறமையான தலைவர்களுக்குத் தேவையான திறன்கள் அல்ல. ஒத்துணர்வுத் திறன்களும் அவசியம் என பெய்லி குறிப்பிடுகின்றார். ஒத்துணர்வுத் திறன்கள், குறிப்பாக, தலைமைத்துவச் செயல்திறனை மேம்படுத்தும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளன, மேலும் அதன் மூலம் வணிகங்கள் உலகப் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் திறம்பட போட்டியிட உதவுகின்றன. கடந்த சில ஆண்டுகளில், பன்முக கலாசாரம் கொண்ட மலேசிய சமுதாயத்தில் வியத்தகு முன்னேற்றங்கள் காணப்படுகின்றன மற்றும் மலேசியாவில் வணிக நிறுவனங்களின் வெற்றி பெரிதும் மேம்பட்டுள்ளது. இந்த முன்னேற்றத்தின் பெரும்பகுதி, தலைமைத்துவச் செயல்திறனுடைய நடத்தைகளை மேம்படுத்துவதற்கும் மற்ற கலாசாரங்களை ஒத்துணர்வின் மூலம் நன்கு புரிந்துகொள்வதற்கும் மலேசிய வணிக முயற்சிகள் காரணமாகும் என ரூபர் (2011) என்ற ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒத்துணர்வுமிக்க தலைவர்களும் பணியாளர்களும்

ஒத்துணர்வுமிக்க தலைவர்களின் கீழ் பணியாற்றும் பணியாளர்கள் பல்வேறு நன்மைகளைப் பெறுகின்றனர். பொதுவாக ஒத்துணர்வுமிக்க தலைவர்களால் பணியாளர்கள் ஈர்க்கப்பட்டு தாம் பணியாற்றும் நிறுவனத்தை தமது சொந்த நிறுவனமாகவும், நிறுவனத்தின் இலக்குகளை தாம் அடைய வேண்டிய சொந்த இலக்காகவும் கருதுகின்றனர்.

பணியாளர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் சிறந்த உறவுகளைப் பேணவும், அணியாக மற்றும் குழுவாக பணியாற்றவும் ஒத்துணர்வுமிக்க தலைமைத்துவம் வழிகாட்டுகின்றது. அத்துடன் ஒருவரை நம்பி ஒருவர் தமது செயற்பாடுகளை பகிர்ந்து செயற்படுத்தவும், ஒருவரின் முன்னேற்றத்திற்காக ஒருவர் ஒத்துழைக்கும் சிறந்த மனப்பாங்கினை கட்டியெழுப்பவும், ஒத்துணர்வு தூண்டலைத் தருகின்றது.

ஒத்துணர்வுமிக்க தலைமைத்துவத்தின் கீழ் பணியாளர்கள் மகிழ்ச்சியாகவும், அழுத்தமின்றியும் பணியாற்றுகின்றனர். இதனால் பணியாளர்களின் ஆரோக்கியம் அதிகரித்து, அவர்கள் தினமும் கடமைக்கு சமூகமளிக்கும் சூழ்நிலை உருவாகுகின்றது. இதனால் உற்பத்தியின் அளவு அதிகரித்து நிறுவனத்தின் தரம் உயர்கின்றது.

ஒத்துணர்வுமிக்க தலைமைத்துவத்தின் கீழ் பணியாற்றும் பணியாளர்கள், தங்கள் பணியிடத்தினை நிதானமாக உணருகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் தாங்கள் நேர்நிலையில் கவனிக்கப்படுகின்றோம் என்பதை அறிந்திருக்கின்றார்கள். மேலும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் மற்றும் சிக்கல்கள் தொடர்பாக ஆலோசனை-பெற தங்கள் சக பணியாளர்களையும் தலைவர்களையும் நம்புகின்றனர்.

ஒத்துணர்வுமிக்க தலைமைத்துவம் ஒரு பாதுகாப்பான, நம்பிக்கையான மற்றும் ஆதரவான சூழ்நிலையை பணியாளர்களுக்கு வழங்குகிறது, இது பணியாளர்கள் அவர்களின் கடமைகள் மற்றும் செயற்றிட்டங்களில் உண்மையில் கவனம் செலுத்த உதவுகிறது, மேலும் அவர்கள் பணியமர்த்தப்பட்டதை திறம்பட மற்றும் உற்பத்தி முறையில் செயல்படுத்துகிறது.

பொதுவாக ஒத்துணர்வுமிக்க தலைமைத்துவம், தமது பணியாளர்கள் தொடர்பாக பின்வரும் பண்புகளைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது.

*ஒத்துணர்வு கொண்ட தலைவர்கள் சுயநலமற்றவர்கள், அக்கறையுள்ளவர்கள், கனிவானவர்கள் மற்றும் இனிமையானவர்கள்.

*அவர்கள் ஒவ்வொரு பணியாளரின் மதிப்பையும் மதிப்பையும் அங்கீகரிக்கிறார்கள், வித்தியாசத்தை மதிப்பிடுகிறார்கள் மற்றும் சகிப்புத்தன்மையை ஊக்குவிக்கிறார்கள்.

*அவர்கள் தங்கள் பணியாளர்களை விரும்பவும், பதிலுக்கு விரும்பப்படவும் விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் தங்களால் இயன்ற இடங்களில் பணியாளர்களுடன் தொடர்புகொள்வதற்கான வாய்ப்புகளைத் தேடுகிறார்கள்.

*ஒத்துணர்வு கொண்ட தலைவர்கள் தங்கள் பணியாளர்களுடன் நேர்நிலை உணர்ச்சிகள் மற்றும் தொடர்புகளை உருவாக்குகிறார்கள்.

*ஒத்துணர்வுமிக்க தலைவர்கள் பணி தொடர்பிலான உறவுகளின் முக்கியத்துவத்தைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

*அவர்கள் தனிப்பட்ட பணியாளர்களின் தேவைகளைப் பாராட்டுகிறார்கள் மற்றும் பதிலளிக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா பணியாளர்களுடனும் இதைச் செய்ய முயற்சி செய்கிறார்கள்.

*அவர்கள் மிகவும் தகவமைப்பு மற்றும் பணியாளர்களுடன் அவர்கள் பின்பற்றும் வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளை அறிந்திருக்கிறார்கள்.

*அவர்கள் தங்கள் பணியாளர்களின் தொழில் வளர்ச்சிக்காக மட்டுமல்ல, தொழில்முறை நல்வாழ்வுக்காகவும் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்

ஒத்துணர்வை அனுபவிப்பதன் நன்மைகள்

ஒத்துணர்வை அனுபவிப்பதால் பின்வரும் நன்மைகள் எழுகின்றன. அவையாவன ஒத்துணர்வு மற்றவர்களுடன் சமூகத் தொடர்புகளை உருவாக்க மக்களை அனுமதிக்கிறது. மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் மற்றும் உணர்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம், சமூக சூழ்நிலைகளில் மக்கள் சரியான முறையில் பதிலளிக்க முடியும். உடல் மற்றும் உளவியல் நல்வாழ்வுக்கு சமூக தொடர்புகள் முக்கியம் என்று ஆராய்ச்சிகள் காட்டுகின்றன. மற்றவர்களுடன் ஒத்துணர்வு கொள்வது உங்கள் சொந்த உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்த கற்றுக்கொள்ள உதவுகிறது. உணர்ச்சிக் கட்டுப்பாடு முக்கியமானது. இது நீங்கள் உணருவதை, மிகுந்த மன அழுத்தத்தின் சமயங்களில் கூட, சோர்வடையாமல் நிர்வகிக்க அனுமதிக்கிறது. ஒத்துணர்வு உதவும் நடத்தைகளை ஊக்குவிக்கிறது. நீங்கள் மற்றவர்களிடம் ஒத்துணர்வை உணரும் போது உதவிகரமான நடத்தைகளில் ஈடுபடுவது மட்டுமல்லாமல், மற்றவர்கள் ஒத்துணர்வை அனுபவிக்கும் போது உங்களுக்கு உதவவும் அதிக வாய்ப்புள்ளது.

முடிவுரை

மிகவும் பயனுள்ள தலைமைத்துவத்திற்கு முக்கியமானது ஒத்துணர்வு ஆகும். ஒத்துணர்வுமிக்க தலைவர்கள், தங்கள் பணிகளில் மட்டுமல்லாது, கலாசாரத்திலும் சிறந்த செயல்திறன் கொண்டவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

பன்முக கலாசாரம் நிறுவனங்களில் பெருகிவரும் இன்றைய கால கட்டத்தில், நிறுவன தலைவர்களது ஒத்துணர்வுமிக்க அணுகுமுறையானது நிறுவனங்களில் மக்களை இணைத்துக்கொண்டு வெற்றி அடைவதற்கான மிக முக்கிய தலைமைத்துவத் திறனாக இன்றைய தொழில் உலகத்தில் நோக்கப்படுகின்றது. ஒத்துணர்வு மிக்க தலைவர்கள் நிறுவனங்களின் சொத்தாக பார்க்கப்படுகின்றனர்.

பெரும்பாலான தலைமைத்துவக் கோட்பாடுகள் ஒத்துணர்வை வெளிப்படுத்தும் திறனை தலைமைத்துவத்தின் ஒரு முக்கிய பகுதியாக பரிந்துரைக்கின்றன. ஒத்துணர்வுமிக்க தலைவர்களால் அடுத்த அறையில் உள்ளவர்களுடன் மட்டுமல்லாமல், பிற நிறுவனங்கள் அல்லது பிற நாடுகளில் உள்ளவர்களுடனும் இலகுவாக பணியாற்றமுடியும்.

எனவே, தலைவர்கள் எவ்வாறு தங்கள் வேலைகளில் மிகவும் திறம்பட செயல்பட முடியும் என்பதை நன்கு புரிந்து கொள்ள, ஒரு ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. அதில் கீழ்நிலை அதிகாரிகள் தங்கள் தலைவர்களிடம் அனுதாப உணர்ச்சியைக் காட்டுகிறார்கள். ஆய்வு பின்வரும் கேள்விகளைக் கருத்தில் கொண்டது. ஒத்துணர்வு என்பது பணியின் செயல்திறனுடன் நேர்நிலையாக தொடர்புடையது என்று ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது

நிறைவாக, மற்றவர்கள் என்ன உணர்கிறார்கள்? என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் திறன் திறமையான தலைமைத்துவத்திற்குத் தெளிவாகப் பங்களிக்கும் திறமையாகும். ஒத்துணர்வுள்ள தலைவர்கள், நிறுவனங்களுக்கு சொத்துக்கள். ஏனெனில் அவர்களால் உறவுகளை திறம்பட கட்டமைக்கவும், பராமரிக்கவும் முடியும்.

அறிவோம்:

புறத்திணைகள்

01. வெட்சி
02. வாகை
03. வஞ்சி
04. உழிஞை
05. தும்பை
06. காஞ்சித்திணை
07. பாடாண்டிணை

(பாடு+ஆண்+திணை)

அறிமுகம்

உலகில பல மருத்துவ முறைகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு இன, மத பிரிவினரும் தத்தமக்கென சொந்தமான மருத்துவ முறைகளைக் கொண்டுள்ளனர். நீண்ட காலமாக தமிழர்கள் தமக்குச் சொந்தமான தமிழ் மருத்துவத்தை அன்றிலிருந்து இன்றுவரை கைக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

சித்த மருத்துவ வரலாறு பற்றி கூறுபவர்கள் முழுமுதற் கடவுளாம் சிவன் உமையம்மையாருக்கு கூறி, உமை அதை முருகப்பெருமானுக்கு கூற, அவர் பின் அகத்தியர், திருமூலர் முதலான சித்தர்களுக்கு உபதேசித்ததாகவும், இச்சித்தர்களே பூமியில் சித்தமருத்துவத்தை பரப்பியதாகவும் கூறுவர். நந்தி தேவரிடம் இருந்து சித்தமருத்துவத்தை அறிந்ததாக கூறுவாரும் உளர். ‘தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி’ என்று சிவனைப் போற்றி வழிபடும் மரபும் உள்ளது. இங்கு தென்னாடு என்பது பாரதத்தின் தென்பகுதியான தமிழ்நாடு, கேரளம் முதலியவற்றை மட்டும் கருதுவதாக அமையாது. அவற்றிற்கும் தெற்கேயுள்ள இலங்கையையும் சுட்டி நிற்கிறது. குமரிக்கண்டம் என அழைக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பில் தற்போது எஞ்சியுள்ள நிலப்பகுதி இலங்கைத்தீவு என வரலாற்று நூலாசிரியர்களின் துணிபாகும். இவ்விலங்கைத்தீவு புராதன வரலாற்றுச் சிறப்புக்களை கொண்டு விளங்குகிறது.

இத்தீவு சிவபக்தனான இராவணனால் ஆளப்பட்டது. வீணாகானபுரம் என்ற பெயரும் இலங்கைக்கு உள்ளது. இலங்கைத்தீவை இராவணன் ஆட்சி செய்தான் என்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. அவற்றை லேடி இராமநாதன் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய இராமாயணம் என்னும் நூலின் முன்னுரையில் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் ஆதாரபூர்வமாக வரைபடங்களுடன் எழுதிக்காட்டியுள்ளார். இராவணன் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இலங்கையில் சிவ வழிபாடு சிறப்புற்று பரவி இருந்தது என்று கருத இடமுண்டு. ஈழத்தின் புராதன சிவாலயங்களில் ஒன்றான திருக்கோணேச்சரம் சான்று பகர்கின்றது. இத்தலத்தில் இராவணனும், அவர் தாயாரும் வழிபட்டமைக்கான பல சான்றுகள் உள்ளன. இராவணனின் சிவ பக்தியை மெச்சி திருஞானசம்பந்தர் தமது பதிகங்களில் எட்டாவது பாடலில் பாராட்டிப்பாடியிருக்கிறார். இராவணன் சிவபக்தனாக மட்டுமன்றி சிறந்த வைத்தியனாகவும் விளங்கியிருக்கிறான். துரதிஷ்டவசமாக இராவணனால் செய்யப்பட்ட வைத்தியநூல்கள் எதுவும் எமக்கு கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இராவணன் பெயரில் வழங்கும் சில வைத்திய நூல்கள் சிங்கள மொழியில் காணப்படுகின்றது.

எனவே இலங்கையுட்பட பாரதத்தின் தென்னாடுகளில் சிவவழிபாடு எவ்வளவு ஆதியானதோ, அதுபோல சிவசம்பிரதாயமுடைய மருத்துவமும் புராதன காலம் தொட்டு வழக்கிலிருந்து வந்துள்ளது. இவ்வைத்திய முறையானது சித்தருள் சித்தனான சிவபெருமானால் வழங்கப்பெற்று சித்தர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தமையால் சித்தமருத்துவம் என்றும் தமிழில் உள்ளமையாலும், தமிழ்கடவுளாம் முருகப் பெருமானால் சித்தர்களுக்கு உபதேசிக்கப் பெற்றமையாலும் தமிழ் மருத்துவம் என்ற பெயர் பெற்றது.

தொடக்க வரலாறு

மகாகைலாயத்தில் முதன்மை பெற்ற ஏழு முனிவர்களில் அகத்தியரும், புலத்தியரும் இடம்பெற்றிருந்தனர். தமிழ் மக்களினால் மருத்துவமுறையின் தந்தையாக அகத்திய சித்தர் தலைமையில் மருத்துவம் சிறப்பாக போதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நூற்றுக்கணக்கான மருத்துவர்கள் தோன்றி இருந்தனர். அகத்திய தாபனத்தில் கலாசாலை, மருத்துவசாலை, மருந்துச்சாலை, மந்திரசாலை, வழிபாட்டிடமும் வசதிகளுடன் கூடிய உள்ளோயாளர், வெளிநோயாளர் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டதற்கான கல்படுக்கை, அம்மி ஆகிய எச்சசொச்சங்கள் அமைந்திருந்தன. அகத்தியரின் முதலாவது மாணாக்கர் மைத்துனர் புலத்தியர் ஆவார். உலகில் பல நூற்றுக் கணக்கான சித்தர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். உலக சித்தமருத்துவ தினமாக அகத்தியர் பிறந்த மார்கழி பாம்பு (அயிலியன்) நாள் கொண்டாடி வருகிறார்கள்.

உலகில் எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் காலத்திற்கு காலம் ஆட்சி செய்த சித்தர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் பதினெண் சித்தர் குழாமே உயர்பீடமாக இருந்துள்ளனர். இவர்கள் தமிழ், விஞ்ஞானத்தின் பல்வேறு கலைகளிலும் தேர்ச்சியும், சித்தியும் உடையவர்கள். காலத்திற்கு காலம் பல்வேறு சித்தர்கள் பதினெண் சித்தர் குழாத்தின் உறுப்பினர்களாகவும், தலைவர்களாகவும் இருந்துள்ளார்கள். இவ்வாறாக சித்தர் பாராம்பரியத்தை உருவாக்கியவரும் அகத்திய சித்தரே. அகத்தியரை எல்லா சித்தர்களும் மகாசித்தராகவும், தங்கள் தலைவராகவும் போற்றி உள்ளார்கள்.

அகத்தியரின் ஈழத்துச் சித்த மாணாக்கர்கள்

புலத்தியர் - புலத்தியநகர் , சமதக்கினி - கீரிமலை, கோராக்கர் - திருகோணமலை, பாம்பாட்டி சித்தர் - சித்தன்கேணி, சிதண்டி - சித்தாண்டி, சட்டைமுனி- நல்லூர், முனிச்சரம், போகர் - மாந்தை, கதிர்காமம், காலாங்கிநாதர்- மாந்தை, இராவணன் - இலங்காபுரி, கருவூர்ச்சித்தர் - மாந்தை, சூதமுனி- மகாகைலாயம், கூர்மாளந்தர் - கடம்பவனம், இடைக்காட்டுச்சித்தர்- இடைக்காடு, அச்சவேலி, மச்சமுனி - திருகோணமலை, மஞ்சேஸ்வரம்

உலகின் ஏனைய நாடுகளைச் சேர்ந்த அகத்தியரின் மாணாக்கர்கள்

1. கமலமுனி
2. திருமூலர்
3. சுந்தரானந்தர்
4. கபிலர்
5. உரோமரிஸி
6. பூனைக்கண்ணன்
7. இராமதேவர்
8. யாக்கோபு

தமிழரின் மருத்துவ விஞ்ஞானத்தை வளர்த்து விரிவாக்கி தமிழ்நூல்கள் பல இயற்றி ஆவணப்படுத்தி உலக மக்கள் அதன் பயனைப் பெறச் செய்த பெருமை அகத்தியரையே சாரும்.

அகத்தியரின் மருத்துவ நூல்கள்

அகத்தியம், மூலிகைக்காண்டம், பெருந்திரட்டு, அகத்தியர் வைத்திய சிந்தாமணி, விதிநூல், செந்தூரம் 300, மணி 4000, அகத்தியர் சஸ்திராயுத விதி, அகத்தியர் நயனவிதி, வைத்திய கண்ணாடி, வைத்தியரத்தினாகரம், வைத்தியம் 1500, வைத்தியம் 1600, அகத்தியர் இரத்தினச் சுருக்கம், அகத்தியர் பரிபூரணம் 400, அகத்தியர் காவியம் 12000, அகத்தியம் 21000 போன்றன.

உடல் அமைப்பு, ஆத்மா பற்றிய அறிவு, இரசாயனவியல், பௌதீகவியல், நோயியல், உயிரியல், நோய்அறிமுறைமை, மூலிகைப்பயன்பாடு, மருத்துவம், நோய்க்காப்பு, அறுவைச்சிகிச்சை, வன்மவிதி ஆகியவற்றை முதன்முதலில் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானிகள் தமிழ்ச்சித்தர்களே. அகத்திய மருத்துவம் இந்தியாவில் வடமொழி ஆயுர்வேதத்தின் தாக்கத்தினால் சில மாற்றங்களுடன் சித்தமருத்துவம் என்று அவர்களால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

தமிழ்ச்சபை, பேரவைகள்

அறிவாலும் கல்வியாலும் மேம்பட்டவர்களை அவைக்கு தலைமை தாங்க வைத்தார்கள். அவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்ட அவை தமிழ் அவை எனப்படும்.

நாட்டு நலன்களில் அக்கறை கொண்ட அறிஞர்கள், சான்றோர், அரசன் இணைந்த அவை பேரவை எனப்பட்டது. அதற்கு தேவையான வசதிகள், மண்டபங்கள் எல்லாம் மன்னர்களினால் வழங்கப்பட்டு வந்தன. அவ்வாறான தமிழ் பேரவைகளாவன;

முதலாவது தமிழ்ப்பேரவை

இப்பேரவையானது கிரேதாயுகத்தில் மகேந்திரமலையில் (மிகுந்தலை) ஈசரமுனி அல்லது இறையனார் (சிவன்) தலைமையில் நடைபெற்றது. கிரேதாயுகம் (கி.மு 49900 - கி.மு 33100 வரை) மயன் தமிழ்க் காலக் கணிதப்படி ஆகும். சிவன் வாழ்ந்த குகைகள் மிகுந்தலையில் காணப்படுவதை கலாநிதி பொ.இரகுபதி நிறுவியிருந்தார். மருத்துவ விஞ்ஞானம் பற்றி சிவன் அருளிச் செய்த நூல் சிவசாலம் இந்நூல் ஏழுலட்சம் பாடல்கள் கொண்டது. இதுவே தமிழ்மருத்துவம் பற்றிய முதலாவது நூலாகும். சக்தி அருளிச் செய்த நூல் சக்திசாலம்,

நந்தி அருளிச்செய்த நூல் நந்திசாலம் ஆகும். இவை முதலாவது தமிழ்ப்பேரவை நூல்களாகும். 1வது தமிழ்ப் பேரவை நடைபெற்ற காலம் கி.மு 39000 முதல் 34000 வரை ஆகும். இதற்கேற்றால் போல் இந்திய மத்திய சித்த மருத்துவ ஆராய்சிக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி பீனா ராணி கோயல் தமது ஆய்வுகளின் மூலம் “தமிழரின் சித்த மருத்துவம் இற்றைக்கு 41000 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றியது. மற்ற எல்லா மருத்துவ முறைகளுக்கும் தமிழரின் சித்த மருத்துவமே தாய்” என்று புதுடில்லி மாநாட்டில் நிறுவினார் என ஆராய்சிக் கழக இதழில் 1997ல் செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. புலவர் கணியன் பூங்குன்றனார் “கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு முன்தோன்றிய மூத்த குடி” என்று ஆதிகாலத்தில் தமிழர் பிறக்கும் போது வீரத்துடன் பிறந்தார்கள் என்று பாடினார்.

இரண்டாவது தமிழ்ப்பேரவை

இப்பேரவை பெரிய மாவலி ஆற்றங்கரையில் அகத்திய தாவனத்தில் மேருமலைப் பகுதியில் செங்கோன் என்ற அரசர்கரசன் தலைமையில் நடைபெற்றது. 2வது தமிழ்ப் பேரவை திரேதாயுகத்தில் (23650 BC - 18500 BC) ஈழத்தின் மணிமலையில் (முள்ளியவளை) சங்கரன் என்ற திருமால் அரசன் தலைமையில் அரங்கேற்றப்பட்டது. இதனை தமிழ்விடுதாது என்ற நூல் தெரிவிக்கிறது. “செங்கோன் தரைச்செலவு” என்னும் நூலை சேந்தன் தனியூரான் இயற்றினார். அதற்கு முத்தூர் அகத்தியர் சிறப்புப் பாயிரம் பாடினார். “செங்கோன் தரைச்செலவு” எனும் நூல் 2வது தமிழ்ப் பேரவையில் வெளியிடப்பட்டது.

மூன்றாவது தமிழ்ப்பேரவை

இப்பேரவை குமரவேள் தலைமையில் ஈழத்தின் பொதியிலில் துவாபரயுகத்தில் நடந்த காலத்தில் அகத்தியர் தலைமைப் புலவராக இருந்தார். 3வது தமிழ்ப் பேரவையிலும் இந்த மூன்று இயல் நூல்களே அடிப்படையாக இருந்தன. குமரனால் குமரம் என்ற இயல் நூல் இப்பேரவையில் அரங்கேற்றப்பட்டது. மேலும் முருகசாலம் என்ற அறுவை மருத்துவ நூலும், சண்முகசாலம் என்ற மருத்துவ நூலையும் குமரவேள் இயற்றினார். இவை 3வது தமிழ்ப்பேரவை காலத்தில் குமரனால் இயற்றப்பட்டது என பண்டிதர் க. முத்துக்கருப்பிள்ளை தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். குமரவேள் ஆணைப்படி முத்தூர் அகத்தியரால் அகத்தியம் என்ற இயல் நூலும் இயற்றப்பட்டது. அகத்தியல் பற்றிக்கூறப்பட்டதால் அகத்தியம் எனப்படும். 3வது தமிழ்ப்பேரவை துவாபரயுகம் (கி.மு 1500 - கி.மு 10500 ஆண்டுகள் வரை) பொதியில் குமரன் தலைமையில் ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் நடைபெற்றதாக தெரிய வருகிறது.

நான்காவது தமிழ்ப்பேரவை

இப்பேரவையானது இந்திரனினால் கி.மு 6000 ஆண்டளவில் இந்தியாவில் இருந்து திரும்பி நாகநகர் வந்த ஐயர் அகத்தியர் வழிகாட்டலில் அமைக்கப்பட்டது. இந்திரனின் தலைநகர் நாகநகர் என்று தமிழ்நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. நாகரிகத்தில் மேம்பட்டு விளங்கியதால் நாகநகர் எனப்பட்டது. சம்புநாத

ஈசுவரம் என்று அரசர்களால் நாகநகர் பேணப்பட்டது. இந்திரன் இயற்றிய "ஐந்திரம்" என்ற தமிழ் இயல்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது. தொல்காப்பியர் (புண்ணிய சேந்திரம்) இடைக்காடர், பாம்பாட்டிச் சித்தர், சட்டைநாதர் முதலிய அகத்தியரின் 18 சித்தர்கள் குழாத்தை சேர்ந்தவர்களும் கலந்து கொண்டனர். இந்திரன் என்பவர் இந்திரசாலம் என்ற மருத்துவ, மாந்திரீக நூலை இயற்றினார்.

மதுரை பண்டிதர் பி.முத்துக்கருப்பிள்ளை (மருத்துவர்) இரண்டாவது அனைத்து உலக தமிழாராய்ச்சி மலரில் எழுதிய கட்டுரையில் சங்ககாலத்தில் இயற்றப் பெற்ற பெருந்திரட்டு, குறுந்திரட்டு, விதிநூல், உடல்நூல், நாடிநூல், செந்தூரம், மணி, மருத்துவக்கண்ணாடி, அகத்தியர் இரதம், முருகர் இரதம், முருகசாலம், சிவசாலம், சக்திசாலம், இந்திரசாலம் ஆகிய நூல்கள் தற்போது கடல் கோள்களினால் அழிவுற்று போய்விட்டதாகவும், முன்பு அவை இருந்ததாகவும் ஆதாரத்துடன் தெரிவித்துள்ளார். நாகநகர் கடல்கோளினால் 6ம் நூற்றாண்டில் இவை அழிந்தது. அதன் பின் அழிந்த ஊர் என்ற பொருள்பட சுழிபுரம் எனப்படுகிறது. முன்பு இந்திரநகர், நாகநகர் என அழைக்கப்பட்டது. சிங்கைநகர் மருவி சங்கைநகர், சங்காணை என மருவியுள்ளது. நாகநகர் என்ற பெயர் நாகதீவு தலைநகருக்கு உண்டு.

ஐந்தாவது தமிழ்ப்பேரவை

சிங்கை நகரில் சிங்கை ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் 5வது தமிழ்ப்பேரவை ஆரம்பித்து 1619 வரை நடாத்தினர். இப்பேரவைகள் பின்னர் நிறுத்தப்பட்டு, தற்போது நூல் வெளியீடுகளாக நடைபெற்றுவருகின்றன.

1898இல் யாழ்ப்பாணம் நாவலர் கோட்டம் ஆ.முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை 'தமிழ் வைத்திய விசாரணி' என்ற இதழை வெளியிட்டு வந்தார். 1930இல் வைத்திய சிரோமணி ஐ.பொன்னையா 'வைத்திய களஞ்சியம்' இதழை வெளியிட்டு வந்தார். 1982ல் பேராசிரியர் கலாநிதி வே. இராமகிருஷ்ணன் அரச குடும்ப மருத்துவர்களின் வரலாற்றினை 'சித்தவைத்திய பரம்பரை' என்ற நூலாக எழுதினார். 1992ல் இலங்கைத்தமிழ் மருத்துவ ஆராய்ச்சி மன்றத் தவிசாளர், வைத்திய பேரறிஞர் பாலசுப்பிரமணியம் 'மருத்துவ மலர்' என்ற ஆராய்ச்சி இதழை வெளியிட்டார்.

சித்த மருத்துவத்துறைப் பரம்பல்

ஆரம்பத்தில் சித்த மருத்துவமானது இலங்கை முழுவதும் பரவியிருந்திருக்கக் கூடிய சாத்தியம் உண்டு. பிற்காலத்தில் சேர, சோழ, பாண்டிய பல்லவர்களின் மேலாதிக்கம், நட்புறவு என்பன இலங்கையில் ஏற்பட்டிருந்த காலங்களில் இவ்வைத்திய முறை புத்துயிர்ப்பு பெற்று வளர்ந்திருக்கக்கூடும். மேலும் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த பரராசசேகர மன்னனின் சகோதரரான பரதிருபசிங்கன் என்பவர் சிறந்த மருத்துவராக திகழ்ந்ததுடன், கண்டி அரசனின் மனைவிக்கு சிங்கள வைத்தியர்களால் குணப்படுத்த முடியாதிருந்த வயிற்று வலியைக் குணப்படுத்தினார் என்ற செய்தியும் குறிப்பிடத்தக்கது. இது யாழ்ப்பாண அரசு பரம்பரையினருக்கு சித்த மருத்துவத்தில் இருந்த ஈடுபாட்டைக் காட்டுவதுடன்

சித்தமருத்துவம் சிங்கள மக்களுக்கும், அரசுகும்பத்துக்கும் பயன்பட்டிருப்பதாகும் என்று சான்று பகர்வதாகவுள்ளது. தற்போது கூட சிங்கள பாரம்பரிய மருத்துவர்களிடம் தமிழ் ஏட்டுச்சுவடிகள் பல இருப்பதாகக் கூறப்படுவதும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

15ம் நூற்றாண்டளவில் சிங்களத்தில் ஆக்கப்பட்ட வைத்திய சிந்தாமணி பைசாஜ்ஜ சங்கிரம் (Vgidya cintamani bhaisadya sangrahava) எனும் நூல் வைத்திய சிந்தாமணி என்னும் தமிழ் மருத்துவநூலைத் தழுவி எழுதப்பட்ட ஒன்றாகும். இது சிங்களவர் மத்தியில் சித்தமருத்துவத்திற்கு இருந்த செல்வாக்கை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. எனினும், பிற்காலத்தில் தமிழ் மருத்துவமானது இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளிலேயே பெருமளவில் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளது. “இலங்கையில் சித்தமருத்துவத்தின் தாயகமாக யாழ்ப்பாணம் விளங்குகிறது” என்று கலைப்புலவர் நவரத்தினம் அவர்களும், “சித்தமருத்துவமானது அதன் தூய்மையுடனும், தனித்துவத்துடனும் யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றுவரை கையாளப்பட்டு வருகிறது” என்று பேராசிரியர் உரகொட அவர்களும் எடுத்துக் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தில் சித்த மருத்துவமானது உன்னத நிலையில் வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் சோழ இளவரசியான மாருதப்புரவீகவல்லி தனக்கு முக விகாரத்தை ஏற்படுத்திய (குதிரைமுகம்) ஒருவித புற்று நோயை குணமாக்குவதற்கு தமிழ்நாட்டு வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்ட நிலையில் யாழ்ப்பாண வைத்தியர்களின் உதவியை நாடி இலங்கையின் வடபகுதிக்கு வந்தாள். அங்கு தங்கிச் சிகிச்சை பெற்று, தனது நோய் நீங்கப் பெற்றாள். அவ்விதம் தங்கி சிகிச்சை பெற்ற இடத்தில் தமிழ் மருத்துவர்கள் பெரிதும் போற்றி வணங்கும் முருகப்பெருமானுக்கு கோவில் கட்டிவித்தாள். இளவரசியின் குதிரைமுகம் நீங்கிய அவ்விடத்தை மாவிட்டபுரம் (மா - குதிரை, விட்ட - நீங்கிய, புரம் - இடம்) என்று அங்கு அமைக்கப்பட்ட முருகன் கோவிலிற்கு மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் என்று பெயர். இக்கோவில் இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி இலங்கைத்தமிழர் அனைவரதும் பக்திக்குரிய புண்ணியஸ்தலமாக விளங்குகின்றது.

அடுத்து இலங்கையில் சித்தமருத்துவப்பரம்பலில் கதிர்காமம் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது. பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவரான போகநாதர் என்பவரே முருகன் அருளால் கதிர்காம இயந்திரத்தை ஸ்தாபித்தார். தமிழ் நாட்டில் பொதிகை மலையைப் போல ஈழநாட்டில் கதிரைமலை சித்தர்களின் புண்ணிய ஸ்தலமாக விளங்கி வந்துள்ளது. மூலிகை வளமிக்க இப்புண்ணிய பூமியில் சித்த மருத்துவம் பரம்பியிருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் பன்னெடுங்காலமாக மூலிகை சந்தை இருந்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை அங்கு செல்பவர்கள் நேரில் கண்டுகொள்ள முடியும். கதிர்காமத்திற்கு அருகில் மூலிகை மலை (மூலிகைகந்த) காணப்படுகிறது. இது அனுமான் எடுத்துவந்த சஞ்சீவி மலையின் ஒரு பகுதி எனக் கூறுவர். ஈழத்தில் கதிர்காமத்தின் முக்கியத்துவம் பரராசசேகர

வைத்திய நூலெங்கணும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. யாழ்ப்பாண சமய இலக்கிய கலாசாரத்தைப் பற்றி பேசுபவர்கள் அதை கந்தபுராண கலாசாரம் என்று கூறுவதுண்டு. அதுபோன்று யாழ்ப்பாண வைத்திய முறைபற்றி பேசுபவர்கள் பரராசசேகர வைத்தியம் பற்றி பேசாது விடார். ஏனெனில் பரராச சேகரம் யாழ்ப்பாண வைத்தியத்துறையில் ஓர் ஒப்பற்ற நூலாக அன்றும் இன்றும் கருதப்பட்டுவருகிறது. சித்த வைத்தியத் துறையில் பரராசசேகரம் போன்றதொரு பெருந்தொகுப்பு நூல் வேறில்லை என்று கூறலாம். அதில் கதிர்காமத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருத்தலானது ஈழத்தில் சித்தமருத்துவ துறையில் கதிர்காமம் வகித்த முக்கிய பங்கினை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. மருந்து, மாத்திரைகள் பிழைத்தால் (அதாவது அவற்றால் நோய் நீங்காவிட்டால்) கதிரைமலை மேவு முருகனை வணங்கிட அந்நோய்கள் மாறிவிடும் என்று இந்நூலின் பலவிடங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே, கதிர்காமத்தை மையமாக கொண்டு வளர்ச்சியடைந்த சித்தமருத்துவம் காலப்போக்கில் தமிழர் அதிகம் வாழும் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசத்திற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். இங்கு வாழ்ந்த மன்னர்களும் சித்த மருத்துவர்களும், மக்களும் அதனைப் பேணி வளர்த்து வந்துள்ளனர். அதன் விளைவாக இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் ஓரளவு வலுவான சித்த மருத்துவப் பாரம்பரியத்தை தற்போதும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

சித்த மருத்துவத் துறைகள்/ பிரிவுகள்

சித்தமருத்துவமானது, வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள போதிலும் இவ்வைத்தியமுறையானது, அப்பிரதேசங்களில் நன்கு செழிப்புற்று வளர்ச்சியடைந்தது. அதன்பல பிரிவுகளும் தனித்தனியாக விருத்தியடைந்து அவ்வத்துறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்ற பல வைத்திய சிகாமணிகளும் அங்கு வாழ்ந்து மக்களுக்கு அரும்பணியாற்றியுள்ளனர். ஆனால் பிறநாட்டு அந்நிய வருகையினால் எம் அரும்பெரும் வைத்திய செல்வம் கவனிப்பாரற்றுச் சோபையிழந்தது. இலைமறைகாயாக இவ்வைத்தியதுறையில் சிறந்து விளங்கியவர்களும் தாமறிந்தவற்றைத் தக்கவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுக்காது விட்டமையினால் பல மருத்துவ உண்மைகள் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் பயன்படாமல் மறைந்து போய்விட்டன. இந்நிலையில் ஈழத்துச் சிறப்புச் சித்த மருத்துவ முறைகள் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்வது மிகச் சிரமமான தொன்றாகவே உள்ளது.

ஈழத்தில் வெளிவந்துள்ள சித்த மருத்துவ நூல்களில் இருந்தும், பரம்பரை வைத்தியர்களிடம் இருந்தும், தப்பிப்பிழைத்துள்ள ஏட்டுச்சுவடிகளை எமக்குப் பார்வையிட தந்துதவிய சில நல்லவர்களின் சேவையாலும், எமது பிரதேசத்தில் சிறப்புடன் கையாளப்பட்டுவந்த சித்தமருத்துவ முறைகள் பற்றி ஓரளவிற்கு எம்மால் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இங்கு மதப்பிரசாரகாரராக வந்த போல்டேயஸ் பாதிரியார் தமது காலத்தில் இங்கு

நிலவி வந்த வைத்தியமுறை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளமை நோக்குதற்குரியது. சித்தமருத்துவமானது, பொதுமருத்துவம், சிறப்பு மருத்துவம் என வளர்ச்சி கண்டிருந்தது. சொக்கநாதர் தன்வந்திரியம் எனும் வைத்திய நூலில் சாதாரண சிகிச்சை முறைகளை மாஸிட சிகிச்சை என்றும் பற்ப செந்துாரங்களை கொண்டு செய்யப்படும் சிகிச்சைமுறைகளை தேவ சிகிச்சை என்றும், அறுத்தல், சுடுதல் முதலிய அறுவைச்சிகிச்சைகளை அரக்கர் வைத்தியம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஈழத்துச்சித்த மருத்துவ முறையில் பின்வரும் சிறப்புப் பிரிவுகள் உள்ளன.

1. குழந்தைப்பிள்ளை மருத்துவம்/
குழந்தை பிணி மருத்துவம்	8. முறிவு நெரிவு வைத்தியம்
2. ஸ்திரீரோக சிகிச்சை	9. கண்வைத்தியம்
3. செர்ப்பரோக சிகிச்சை	10.காது, மூக்கு, மற்றும் தொண்டை தலை
நோய்
4. வாத வைத்தியம்	11.நஞ்சு நோய் மருத்துவம்
5. விசகடி வைத்தியம்	12.வன்ம விதி, வர்ம மருத்துவம்
6. மனநோய் வைத்தியம்	13.காயகல்ப மருத்துவம்
7. கட்டு வைத்தியம்	14.வசீகர மருத்துவம்

இவற்றை விட சன்னி, தோல்வியாதி, செங்கமாரி... போன்ற தனியொரு வியாதிக்கு மட்டும் சிகிச்சையளிக்கும் வைத்தியர்களும் உண்டு. இத்துறையில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த பல வைத்தியர்கள் எம்மண்ணில் வாழ்ந்து அரும்பணியாற்றியுள்ளனர்.

இலங்கையில் சித்தமருத்துவம் சரித்திர காலம் தொட்டு வழக்கில் இருந்து வந்த போதிலும் சித்த மருத்துவக் கல்வி பற்றி தெளிவான விபரங்கள் பெற முடியாதுள்ளது. பெரும்பாலும் குருசிஷ்ய முறைக்கல்வி நிலையே அக்காலத்தில் இருந்து வந்தது. சிலர் தென்னிந்தியா சென்றும் சித்த மருத்துவத்தை கற்று வந்தனர். சித்த மருத்துவத்திற்கென்று தனியான பாடத்திட்டம் அக்காலத்தில் இல்லாத போதிலும் வைத்தியத்துறையில் ஈடுபடுவோர் அத்துறை சார்ந்த நூல்களில் மட்டுமன்றி சமூகத்திற்கு பயன்படும் சமயம், சோதிடம், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் முதலிய நூல்களிலும் தேர்ச்சியுடையவராய் இருத்தல் வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்தில் சித்த மருத்துவக் கல்விநிலை சிறப்பாக இருந்த போதிலும், அந்நியரான போர்த்துக்கேயரின் வருகையின் பின் சீரழியத் தொடங்கியது. பின்னர் குடும்ப வைத்தியமாக பேணப்பட்டு வந்த அதேவேளை வைத்தியர்களிடையே பொதுமைப்பாடான தன்மை காணப்படாமை அவதானிக்க முடிந்தது. அனுபவ அறிவும், சொந்தக்கையாட்சி மருந்துகளுமே அப்போது முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் கிறீன் அவர்கள் இங்குள்ள வைத்திய முறைகளைக் கண்ணுற்றிருக்க வேண்டும். முறையான பாடத்திற்கு அமைவான அறிவியல்

ரீதியான அணுகுமுறையை அவர்கள் பின்பற்றினால் சிறந்த சேவையை மக்களுக்கு வழங்கமுடியுமென கூறினார். கிறீன் அவர்கள் 1850ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் மானிப்பாயில் நிறுவிய தமிழ்மொழி மூலமான வைத்தியக் கல்லூரி (இலங்கையில் நிறுவப்பட்ட 1வது ஆங்கில மருத்துவக் கல்லூரி) சுதேச மருத்துவர்களின் கல்வி நிலையையும் மேம்படுத்துவதற்காக அமைந்தது. சுதேச மருத்துவர்கள் அக்கல்லூரியில் கல்வி பயில்வதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கினார்.

கிறீனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அங்காதிபாதம், இந்து பதார்த்த சாரம், இரணசிகிச்சை முதலான நூல்கள் அவர்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின என்று கருதுவதில் தவறில்லை. அறிவியல் ரீதியாக சித்தமருத்துவம் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் அதனால் முளைவிட்டது. கிறீனின் மாணவர்களில் ஒருவரான மானிப்பாயை சேர்ந்த C. W சுப்பிரமணியப்பிள்ளை என்பவர் 1899ல் வெளியிட்ட பாலவைத்தியம் எனும் நூல் சித்த மருத்துவ முறைகளையும் ஆங்கில வைத்திய முறைகளையும் தழுவி எழுந்த ஒன்றாகும். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பொதுக்கல்விக்கு அளிக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தாலும், வேலைவாய்ப்புகளாலும் சித்த வைத்தியர் பலர் பிள்ளைகளை வேலைக்கு அனுப்ப முற்பட்டனர். அதனால் தந்தைக்குப்பின் என்ற குடும்ப பரம்பரை ஆட்டம் காணத்தொடங்கியது. சித்த வைத்தியர்களிடம் மூலிகை சேகரித்தல், மருந்தரைத்தல் போன்ற உதவிகளை கொடுத்துக் கொண்டிருந்த பலர் இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தாமும் வைத்தியம் செய்ய முற்பட்டதால் சித்தமருத்துவ தரம் மேலும் சிதைவடைந்தது. இந்நிலையில் சித்தமருத்துவத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால் சித்த வைத்தியக் கல்லூரி அவசியம் என்ற எண்ணம் பலரிடையே எழுந்தது. அதன் பயனாக ஆயுர்வேத சித்த வைத்தியக் கல்லூரி, சுதேச வைத்தியக்கல்லூரி - யாழ்ப்பாணம், சுதேச மருத்துவக் கல்லூரி - பொரளை என்பன தோற்றம் பெற்றன.

01) ஆயுர்வேத சித்த வைத்தியக் கல்லூரி

1வது இலங்கை சுதேச மருத்துவக் கல்லூரி 1925ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் வைத்தியக்கலாநிதி ஜே. பஸ்தியாம்பிள்ளை என்பவரால் யாழ்ப்பாணம் நகரில் நிறுவப்பட்டது. வேறு உதவியின்றி (அரசு மற்றும் தனியார்) தனது சொந்த பணத்தில் கல்லூரி, வைத்தியசாலை இரண்டையும் அமைத்தார். வடஇலங்கை சுதேச வைத்திய சபை அமைத்து அதன் மூலம் நிர்வகிக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரியில் இருந்து நூற்றுக்கணக்கான வைத்தியர்கள் நாட்டின் பல பாகங்களில் தமது சேவையை வழங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கல்லூரியில் கற்றுத்தேறிய மாணவர்களுக்கு (Diploma in Ayurvedic Medicine) DAM பட்டம் வழங்கப்படுகிறது. கடந்த அரைநூற்றாண்டுக்கும் மேலாக சித்தமருத்துவத்துறைக்கு அளப்பரிய சேவை வழங்கி வந்துள்ளது.

02) சுதேச வைத்தியக்கல்லூரி - யாழ்ப்பாணம்

1935ம் ஆண்டு தைப்பூசத்தன்று திருநெல்வேலி பரமேஸ்வரா கல்லூரியில், அக்கல்லூரி அதிபர் திரு.எஸ்.நடேசப்பிள்ளை BABL அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. 30 மாணவர்கள் வரை அங்கு படித்து வந்தனர்.

விரிவுரையாளருக்கு வேதனம் சரியாக கொடுக்கப்படாமை, அவர்கள் வரவு குறைய மாணவரும் குறைந்து 1936 புரட்டாதியில் முடப்பட்டுவிட்டது.

03) சுதேச மருத்துவக் கல்லூரி

1929ம் ஆண்டு யூன் 10ம் திகதி கொழும்பில் பொரளை எனும் இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்ட சபையில் தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியவர் கௌரவ கே. பாலசிங்கம் அவர்கள். இவரே 1926ம் ஆண்டு சுதேச வைத்தியசாலையை அமைத்தார். இக்கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து சித்த, ஆயுர்வேத, யுனானி, மருத்துவ முறைகள் போதிக்கப்பட்டன. ஆரம்பத்தில் சுதேச வைத்திய சபையாலும், பின்னர் சுதேச வைத்திய திணைக்களத்தினாலும் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. 1931ம் ஆண்டு பொரளையில் தற்போது ஆயுர் வேத வைத்தியசாலை அமைந்துள்ள இடத்தில் வைத்தியக்கல்லூரி, வைத்தியசாலை என்பன கட்டுவதற்கு காணியும் நிதியுதவியும் அரசாங்கம் வழங்கியுள்ளது. 1931ம் ஆண்டு Dr. N. B Lenuru தலைவராக இருந்த போது பாடத்திட்டம் 5 வருடமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. 1941ம் ஆண்டு S.W.R.D பண்டாரநாயக்காவின் காலத்தில் அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. கலாநிதி பிரியுதீன் முகமது அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் 1977ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 2ம் திகதி இக்கல்லூரி இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அதன் ஓர் அங்கமாக மாறியது. தற்போது உயர்கல்வி அமைச்சின் Act No 16 of 1978 என்ற சட்டத்தின் கீழ் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் உள்ளாட்டு மருத்துவ கல்வி நிறுவனமாக செயற்பட்டு வருகிறது. எனவே கொழும்பு உள்ளாட்டு மருத்துவக் கல்வி நிறுவனமானது, இலங்கையின் மூன்று முக்கிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களினாலும் கட்டியெழுப்பப்பட்ட ஒன்றாகும். இங்கு பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்வதற்கு மாணவர்களின் குறைந்தபட்ச தகைமையானது, க.பொ.த உயர்தர வகுப்பில் விலங்கியல், தாவரவியல், இரசாயனவியல், பௌதீகவியல் ஆகிய நான்கு பாடங்களிலும் ஒரே தடவையில் சித்தி பெற்றிருக்க வேண்டும். தற்பொழுது வெட்டுப்புள்ளி முறைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது. 5 வருட பட்டப்படிப்பும், 1 வருட மருத்துவமனை பயிற்ச்சியும் அளிக்கப்பட்ட பின்னர் DAMS (Diploma in Ayurvedic Medicine and Surgery) பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

1980ல் பட்டமாணி படிப்பிற்கான பாடவிதானம் தயாரிக்கப்பட்டு, 1982ல் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இப்பாடத்திட்டம் அமைப்பதில் முக்கிய பங்காற்றியவர் உலக சுகாதார மையத்தில் ஆயுர்வேத ஆலோசகராக பணிபுரிந்த பேராசிரியர் குருப் ஆவார். (Prof P.N.V .மரசரி)

புதிய பாடத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாவன

1. இலங்கை சுதேச பட்டப்படிப்பை இந்திய பல்கலைக்கழக சுதேச மருத்துவக் கல்லூரிகளின் தரத்திற்கு கொண்டு வருதல்.
2. இதில் பயிலும் மாணவர்கள் தேசிய சுகாதார சேவையில் தமது பங்களிப்பை வழங்க வழிவிடுதல் என்பன,

இப்பட்டமாணிப் படிப்பிற்கு 1982 - 1983 கல்வியாண்டில் முதல் தடவை மாணவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். இதில் சித்த, ஆயுர்வேத, யுனானி மருத்துவங்களைக் கற்கும் மாணவர்கள் அதனைப் பூர்த்தி செய்யும் போது முறையே B.S.M.S, B.A.M.S, B.U.M.S பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சித்த மருத்துவ பிரிவானது, ஆரம்பத்திலிந்து பொரளை உள்நாட்டு மருத்துவக் கல்வி நிறுவகத்தில் செயற்பட்டு வந்தபோதிலும் அதனை யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்து பலமாக இருந்து வந்தது. ஏனெனில், சித்த மருத்துவங்கள், சித்தமருத்துவ பாரம்பரியம் யாழ்ப்பாணத்தில் அதிகமிருந்ததனால் ஆகும். எனவே சித்த மருத்துவமானது கொழும்பிலும் பார்க்க யாழ்ப்பாண மண்ணில் தான் நன்கு வளர்ச்சியடையும் என்ற கருத்து பலராலும் முன்வைக்கப்பட்ட போதிலும் இதனைச் செயற்படுத்துவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டேயிருந்தது.

1983ம் ஆண்டு யூலை மாதத்தில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களை அடுத்து கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு இடம்பெயர்ந்த சித்த மருத்துவ மாணவர்களும், விரிவுரையாளர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் பயனாகவும், அப்போதைய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் சித்த மருத்துவத்துறைத் தலைவர் சித்த மருத்துவ கலாநிதி சு. பவானி, யாழ் பல்கலைக்கழக பதிவாளர் என்.சிவராசா ஆகியோரின் ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகளினாலும் பொரளை உள்நாட்டு கல்விநிறுவனத்தின் பரிபாலன சபையின் சிபாரிசின் பயனாகவும் உயர்கல்வி அமைச்சின் அனுமதியுடனும் 1984ம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 2ம் திகதி சித்தமருத்துவ துறையானது கொழும்பு உள்நாட்டு மருத்துவக்கல்வி நிறுவகத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. புதிய பிரிவை யாழ் பல்கலைக்கழக மூதவையும், பேரவையும், அங்கீகரித்தன. சித்த மருத்துவ துறையானது யாழ் பல்கலைக் கழகத்தின் ஓர் அங்கமாகக் கைதடியில் செயற்பட ஆரம்பித்தது. எனினும் விரிவுரைகள் 1983ம் ஆண்டு தை மாதம் 22ம் திகதி ஆரம்பமாகின. 1983ம் ஆண்டு யூலை கலவரத்துடன் இடம்பெயர்ந்த சுமார் 50 சித்த மருத்துவ மாணவர்கள் 11/2 (18 மாதங்கள்) வருடகாலம் பொறுமையுடன் காத்திருந்து சித்தமருத்துவ கல்வியை தொடர்ந்தனர்.

B.S.M.S பட்டமாணிக் கற்கைநெறியே தற்போது இலங்கையிலுள்ள அதியுயர் சித்த மருத்துவக் கற்கைநெறியாக உள்ளது. இப்பட்டம் பெற்றோரில் கணிசமான அளவினர் சித்த மருத்துவ அதிகாரிகளாகவும் பணிபுரிகின்றனர். ஏறத்தாழ ஐம்பது சதவீதத்தினர் (எவ்வித வேலை வாய்ப்புகளுமின்றி) தனிப்பட்ட முறையில் வைத்தியத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சித்த மருத்துவத்தில் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக பிரிவில் இவர்களுக்கு தனியான முறையில் பட்டப்பின்படிப்பு மேற்கொள்வதற்குரிய வசதிகள் இன்றும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

இலங்கையில் சுமார் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளாக புகழ் பெற்ற இரு கல்லூரிகள் சித்த மருத்துவர்களை உருவாக்கி வந்துள்ளன. அவை அப்படி இருந்தும் இக்கல்லூரிகள் எதிர்நோக்கும் முக்கியமான சில பிரச்சனைகள் பற்றி இங்கு எடுத்து கூறுவது பொருத்தம். முதலாவதாக சித்த மருத்துவ மாணவர்களுக்கு போதிய பாடநூல் இல்லாதிருப்பது பெருங்குறைபாடாகும். எனவே தமிழ் நாட்டு சித்தமருத்துவ பாடநூல்களை போதியளவில் கிடைப்பதற்கு வழி செய்தல் வேண்டும். அத்துடன் ஈழத்துச் சித்தமருத்துவ நூல்களான பரராசசேகரம், செகராசசேகரம் முதலியன பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றிருந்தும் அவையும் அரிதாகவே உள்ளன. 1999ம் ஆண்டில் இலங்கா சித்த ஆயர்வேத கல்லூரி பரராசசேகரம் நூலின் சிலபாகங்கள் மறுபதிப்பாகவும் வெளிவந்துள்ளது.

தென்னிலங்கையில் ஆயர்வேத வைத்தியர்கள், சுறுசுறுப்புடன் செயற்பட்டு நூல்களை எழுதுவதாலும் ஆயர்வேத வைத்திய திணைக்களம் அவற்றை அச்சிடுவதில் உதவி செய்வதாலும் சிங்கள மொழியில் ஆயர்வேத வைத்திய நூல்கள் பல வெளிவந்து ஆயர்வேத மாணவர்களுக்கும் வைத்தியர்களுக்கும் பெருமளவில் பயன்படுகின்றன.

அடுத்து, பல்கலைக்கழகச் சித்த மருத்துவத்துறைக்கு மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்படும் விதம் தனிப்பட்ட முறையில் விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டே மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். ஆனால் தற்போது பல்கலைக்கழக ஆணைக் குழுவினூடாக (உயர் கல்வி அமைச்சு) 2004ல் உள்வாங்கப்பட்டு 2005ல் தெரிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றனர். இதனால் தற்போது கூடுதலான மாணவர்கள் இத்துறையில் கல்வி பயில முன்வருகின்றனர். தமிழ் நாட்டில் பல்கலைக்கழக புதுமுகத்தேர்வில் சித்தி பெற்ற மாணவர்கள் பெரும்பாலானோர் அலோபதி மருத்துவத்துக்கு அடுத்தபடியாக சித்த மருத்துவக் கற்கை நெறியையே தெரிவு செய்வதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

எனவே இவர்கள் தமிழ்நாடு டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர் மருத்துவ பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் செயற்படும் பாளையங்கோட்டை அரசினர் சித்த மருத்துவக் கல்லூரியையே தமது பட்ட மேற்படிப்பிற்கு நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. வருங்காலத்தில் சித்த மருத்துவப் பட்டமேற்படிப்புத் துறைகள், ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள் என்பன இங்கு ஏற்படுத்தப்படும் போது சித்த மருத்துவக்கல்வி வளர்ச்சியானது துரித கதியில் நடைபெறும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

அது போலவே சித்த மருத்துவ விரிவுரையாளர்கள் நியமனம் பெறும் போது பல்வேறு பிரிவுகள் உள்ளதால் அத்துறைக்குரிய விரிவுரையாளரை தெரிவு செய்வது விரும்பத்தக்கது. உதாரணமாக குழந்தை மருத்துவம், நஞ்சியல் குணபாடம் என தெரிவு செய்யப்படலாம். நிபுணத்துவம் பெற்ற விரிவுரையாளர் இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு பட்டமேற்படிப்பு வசதிகளை செய்து கொடுக்கலாம்.

மேலும் சித்த மருத்துவதுறையானது, யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தரின் கீழ் தனிப்பிரிவாகவே செயற்பட்டு வருகிறது. இப்பிரிவானது சித்த மருத்துவ பீடமாக வளர்ச்சி பெற்று, பல்வேறு சிறப்புச் சித்த மருத்துவப் பிரிவுகளும் தனித்தனி துறைகள் (Departments) ஆக வளர்ச்சி பெறுவதும் அவசியமாகின்றது.

முடிவுரை

தமிழ் மருத்துவ வரலாற்றின் தோற்றம் சிவபெருமான் உமையம்மை வழியாக அகத்தியர், திருமூலர் முதற் கொண்டு சித்தர்கள் வழியாக வழிவந்துள்ளது என அறிகின்றோம். இலங்கையில் சிவ வழிபாடு இடம்பெற்றதையும் இராவணன் சிறந்த வைத்தியனாக விளங்கியுள்ளதையும் வைத்திய நூல்கள், போதிய மருத்துவ மூலிகைகள் காணப்பட்டுள்ளதையும் வரலாற்றுத் தொடர் மூலம் அறிகின்றோம். அகத்தியர் பற்றியும் அவரது ஈழத்து மாணாக்கர், பிற நாட்டு மாணாக்கர் மற்றும் அகத்திய மருத்துவ நூல்கள் தொடர்பிலும் அறிந்தோம். தமிழ் மருத்துவத் துறை தொடர்பாக தமிழ்ச்சபைப் பேரவைகள் தொடங்கிய காலக்கணக்கையும் அவற்றின் பணிகளையும் புரிந்து கொண்டோம். சித்த மருத்துவம் இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு தொடக்கம் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் பரவிய விடயத்தைப் புரிந்து கொண்டோம். தொடர்ந்தும் சித்த மருத்துவ பிரிவுகள் சார்ந்தும் அவற்றின் செயற்பாடுகள் தொடர்பிலும் கவனம் செலுத்தியுள்ளோம்.

தமிழ்க்கடவுள்கள் வழி வந்த இவ் வைத்திய முறைமை நீண்ட காலத்தின் பின் சில குடிப்பரம்பரையின் தனிக்குடும்பங்களின் வைத்திய முறைக்குள் முடங்குண்டதையும் போதிய பாதுகாப்பு முறையின்மை காரணமாக அழிவுற்றதையும் வாய்மொழி வழிவந்த இம் மருத்துவம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மனிதர்களோடு முடங்குண்டதனையும் நோக்கினோம். மன்னர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஓரளவு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு பரம்பிய இவ் வைத்திய முறைமை 1505ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அந்நியர் ஆட்சிக்காலத்தில் (போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் காலம்) சுதேச வைத்தியத்தின் வீழ்ச்சிக் காலமாகவும் அலோபதி வைத்தியத்தின் எழுச்சிக்காலமாகவும் கணிக்க முடியும்.

தமிழ் மருத்துவம் பாதுகாக்கப்படாமை, ஊக்குவிக்கப்படாமை, பரப்பப்படாமை, தொடர் ஆய்வுமுறைமைக்குட்படாமை, அப்போதைய துர்ப்பாக்கிய நிலையையெனக் கொள்ளலாம். 1920ம் ஆண்டின் பின்னர் பல ஆயுர் வேத சித்த வைத்தியக் கல்லூரிகள் தொடங்கப்பட்டு செயற்பட்டு வழிவந்துள்ளன. இதன் மூலம் கிராமியக் குடும்பப்பரம்பரை முறைமைக்குள் முடங்குண்ட இம் மருத்துவம் பல்கலைக் கழக பட்டப்படிப்பிற்கு உயர்த்தப்பட்டதுடன், வளர்ச்சி நிலையில் அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்றது. மேலும் கிழக்கு மாகாணத்தில் தற்போது 2008ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தின் திருகோணமலை வளாகத்தின் கீழ் சித்த மருத்துவத் துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்றுவருகின்றது அத்துடன் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் புதிய பல மருத்துவமனைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருவதனையும் தற்போது இனங்காணலாம். பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்தோன்றிய சித்தமருத்துவத்துறையானது பல

சவால்கள், பின்னடைவுகள், போதிய வலுவூட்டல் இன்றி முறைசாராமலும் முறைசார்ந்தும் ஓரளவு வளர்ச்சியடைந்து வருவதனைக் காணமுடிகின்றது. இத்துறைசார்ந்த பட்டப்படிப்பு, ஊதியம், மருத்துவத்துறைசார்ந்த விஞ்ஞான பூர்வமான கற்றல், கற்பித்தல் முறைமை புதிய இளம் தலைமுறையினரை கவர்கின்றது. தீராத, மாறாத பல்வேறு சிகிச்சை முறைமைகளும் இவ் மருத்துவ முறைமையின் ஊடாக மாற்றமுடியும் என்ற நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியில் படிப்படியாக அரும்பிவருவதனை இன்று இனங்காணமுடிகின்றது.

நாட்டில் எழுந்த இன வன்முறையும், அரச சார்பான, பொருளாதார, அபிவிருத்தி ஒத்துழைப்பும் பற்றாக்குறையாக உள்ளது. பொதுமக்கள் மனோ நிலையில் இன்னும் சுதேச மருத்துவத்தின் பயன்நிலை போதியளவு புரிந்து கொள்ளப்படாது உள்ளதும் சித்தமருத்துவத்துறை வளர்ச்சிக்கு குந்தகமான முக்கிய காரணியாகும். வடக்கு மாகாணத்தை பொறுத்தவரை தற்போது அதியுயர் சித்தமருத்துவ கல்வி ஸ்தாபனமாக சித்த மருத்துவத்துறை யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. அதியுயர் சித்தமருத்துவ சிகிச்சை நிலையமாக கைதடி சித்த போதனா வைத்தியசாலை உள்ளது. இவை இரண்டும் ஒருமித்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். சிதறி கிடக்கும் சித்த மருத்துவர்களை ஒருங்கிணைத்து அபிவிருத்திக்கு வழிகாண வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தேசிய சித்த மருத்துவ நிறுவகம் ஒன்றை அமைப்பதற்கு வித்திடல் வேண்டும்.

மேலும் மருத்துவமனைகள், ஆய்வுகூடங்கள், மூலிகைத் தாவரங்களை அபிவிருத்தி செய்து பௌதீக, இயற்கைச் சூழலை சமநிலையில் பேணி தமிழ் மருத்துவத் துறையை அபிவிருத்தி செய்யும் போது ஆரோக்கியமான மனித சமூகத்தையும், ஆரோக்கியம் தரும் இயற்கைச் சூழலையும் கட்டியெழுப்பமுடியும் என்பதையும் சித்தமருத்துவத்துறை நம்பிக்கையுடன் வலியுறுத்துகின்றது.

திரு.கி.உதயகுமார் (கவிச்சிகரம்)

ஆசிரிய ஆலோசகர் (தமிழ்)

வவுனியா தெற்கு.

இலக்கியம் உள்ளதை உள்ளம் உணர்ந்தவாறு கூறுகின்றது. ஓர் இலக்கிய கருத்தா ஒரு உண்மையை கலை உணர்ச்சியுடன் அவனுக்கே உரிய தனித்தன்மையான நடையில் கூறிவிடுவான். உயிரினங்களிலே மனிதனே சிறந்தவன். மனிதன் உள்ளத்து உணர்ச்சிகள் சமூக உணர்வை பெறச் செய்வதும் சமூக உணர்வுடைய இலக்கியங்களின் பணியாகும்.

இலக்கியம் வாழ்க்கையிலிருந்து தோன்றுகின்றது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை அலசுகிறது; வாழ்க்கையை பிரதிபலிக்கின்றது; வாழ்க்கையை பண்படுத்துகிறது; மேம்படுத்துகிறது; அத்துடன் உணர்ச்சி, கற்பனை, உண்மை, அழகு கலைநயம் மிகுந்தது; வாழ்க்கையில் சில பகுதிகளை மட்டும் சித்தரித்து காட்டுகிறது. இலக்கியம் நோய், போர் மூலம் வருகின்ற அழிவை தீர்ப்பது போல அல்ல இலக்கியம் சிறுகச் சிறுக மெல்ல மெல்ல நம்மை தம் பக்கம் இழுத்து விருப்பப்படுத்திக் கொள்ளும் ஆற்றல் உள்ளது. இலட்சியம் என்ற சொல்லில் இருந்தே இலக்கியம் பிறந்தது என்பர். மனித வாழ்வின் இலக்கினை எடுத்துக்காட்டும். மனிதன் எவ்வாறு வாழ்ந்து வந்தான்? எப்படி வாழ்கின்றான்? எவ்வாறு வாழ வேண்டும்? என்பதை இலக்கியங்கள் பிரதிபலிக்கின்றது. நிறைவான பண்பாட்டு கோலங்களை இலக்கியங்கள் எமக்கு தந்துள்ளன. இலக்கியச் செல்நெறி மூலம் அபிவிருத்தியை நகர்த்த முடியும்.

தரம் 10, 11 கற்கும் மாணவர்களுக்கான வயது, அறிவு மட்டம் பொருந்தும் வகையில் அரச பாடப் புத்தகத்தில் இடப்பட்ட சில இலக்கியங்களை முழுமையாக நோக்கின் அவையாவன, நீதிப் பாடல், பாரதியார் கவிதை, குற்றாலக் குறவஞ்சி, தனிப்பாடல், நாட்டார் பாடல், சங்கப் பாடல்கள், அற்றைத் திங்கள், தத்தை விடு தூது, சங்கப் பாடலில் குறுந்தொகை, போன்ற இலக்கியங்களில் பொய், களவு, வஞ்சகம், சூது, பொறாமை, காதல், வாழ்வின் விழுமியங்கள் வாழ்வைப் பண்படுத்தக் கூறப்பட்ட விடயங்களை அலசுவோம் பரீட்சையில் தோற்றவும் நெறிப்படுத்தவும் வழிப்படுத்தவும் இவை உதவுகின்றன.

விவேகசிந்தாமணி, வாக்குண்டாம், இனியவைநாற்பது, நீதிப் பாடலின் ஊடாக அறிவுடையவரின் இயல்புகள் பேசப்பட்ட போதிலும் விவேக சிந்தாமணி அறக்கருத்துக்களை போதிக்கும் நூல்களில் சிறந்த நூலாகும். அறிவுடையவர் அறிவற்றவரின் இயல்பு கூறப்பட்டுள்ளது.

“தண்டாமரையில் பிறந்தும்...” என்ற பாடலில் காட்டில் வாழுகின்ற வண்டானது எங்கோ இருக்கின்ற தாமரையினைக் கண்டு அதனிடத்தே சென்று அதன் கண் உள்ள தேனினை அருந்தும். அதுபோல அறிவுடையோரும் நல்லோர்களை உடனே அறிந்து கொண்டு அவர்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து கலந்துரையாடி மகிழ்வார். அதாவது நல்லவர்களை அறிஞர்களை நல்லவர்களாகத் தான் அறிய இயலும்.

ஒளவையாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட வாக்குண்டாம் பாடலில் இவ்விடயத்தினை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. “அடக்க முடையார் அறிவிலரென்றெண்ணி...” எனும் பாடலில் கொக்கு ஓடையிலே ஓடுகின்ற சிறிய மீன்களை எல்லாம் ஓடவிட்டு பெரிய மீன் வரும் வரை காத்திருப்பது போல அறிவுடையோரும் தமக்கேற்ற தருணம் வரும் வரை காத்திருப்பது அடக்கமுடையவருடைய இயல்பு இதன் மூலம் அடக்கமுடையவரது அறிவாற்றல் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது.

பூதம் சேந்தனாரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட இனியவை நாற்பது பாடலில் “கற்றார் முன் கல்வி உரைத்தல் மிகமாண முன் இனிதே...” இப்பாடலில் மூன்று நீதிக் கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளது. கற்றவர் முன்பு தான் கற்ற கல்வியை உரைத்தல், அறிவின் சிறந்தவரை சேர்தல், தான் பிறரிடம் கற்றவற்றை பிறருக்கு கொடுத்தல் என்பன அறிவுடையோர் செயல்களாக கூறப்பட்டுள்ளது.

பாரதியார் சுயசரிதையில் பெண் மீது வைத்த காதல் உணர்வு கூறப்படும் விதம் காதலின் முக்கிய பங்கு காத்திருத்தல் அவள் நீர் எடுத்து வரும் வரை காத்திருத்தல் சுதந்திர நல் பயிரை வேரோடு அழிக்க முயலும் ஆட்சி, மன்னர்களின் உயிர் கொல்லும் படைவீரர்கள் தேசபக்தர்களை அழிப்பதற்காக காத்திருப்பது போல பாரதியாரின் காதல் உணர்வையும், தேச விடுதலையையும் இணைத்து இப்பாடல் பாடப்பட்டுள்ளது.

காதலி செல்லும் வழி முழுவதும் தனது கண்கள் அவளின் பின் புற அழகை ஆராய்ந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறது தேர்ச்சக்கரத்தோடு சேர்ந்து சிறிய கொம்பில்லாத விலங்கு சுற்றுவது போல அவள் சிந்தனையோடு என் மனம் செல்கிறது என்கிறார். காதலியின் பிரகாசமான முகம் என்னை பார்த்தால் புலன்கள் அழிந்து புதுப்பிறவி எடுப்பேன் என்கிறார்.

குற்றாலக் குறவஞ்சியில் வனவிலங்குகளின் செயல்பாடுகளை நோக்கி ஆண் குரங்குகள் பல வகையான பழங்களை பறித்துக் கொண்டு வந்து பெண் குரங்குகளுக்கு பழங்களை உண்ணக் கொடுப்பதாகவும், அது மட்டுமன்றி ஆண் குரங்குகள் பெண் குரங்குகளுடன் கொஞ்சி மகிழ்வதாகவும். உடல் பசியும், உள்ளத்துணர்வையும் திருப்திப்படுத்துவது விளக்கப்பட்டுள்ளது.

“வானரங்கள் கனி கொடுத்து மந்தி யொடு கொஞ்சம்” என்ற பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது அத்துடன் “செழுங்குரங்கு தேமாவின் பழங்களை பந்தடிக்கும்...” குரங்குகள் இனிய பழங்களை பந்தாடி விளையாடுவதாகவும் வனவிலங்குகளின்

செயல்பாடுகள் கூறப்படுகின்றன.

நாட்டார் பாடலில் காதல் பாடலில் தலைவனது காதல் உள்ளம் வெளிப்படுத்து மாற்றை நோக்கின் தலைவியை ஆசைக் கிளியே, சீனத்து செப்பே, சிங்காரப்பு நிலவே எனக் காதலியை ஆசையாக அழைத்தல் மூலம் காதலுள்ளம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

“கடலே இரையாதே
காற்றே நீ வீசாதே
நிலவே எறியாதே - என்
நீலவண்டே போகமட்டும்”

இங்கே காதலன் காதலியை நீலவண்டாக எண்ணித்துடிக்கையில் அங்கே அவள் எத்தனையோ கட்டுக் காவலுக்கிடையில் இவன் நினைவாகவே சிறையிருக்கிறாள். அவனோடு கலந்த நாட்களை, களிகொண்ட தினங்களை நினைத்து மனம் குலைகிறாள். அன்றொருநாள் அந்த இன்பத்திற்குப் பின் அவளைப்பிரிந்து அந்த கொடிய இருளிலே அவள் போனபின் அவள் பத்திரமாக போய்ச்சேர வேண்டுமென்று அவன் இரந்த இரப்பு கூறப்பட்டுள்ளது.

தலைவியை அடையாது விட்டால் உயிர் விடுவேன் என்று சத்தியமுரைத்தல் தலைவியை கனவிலே கண்டு களிப்புற்று தலைவன் தலைவி மீது கொண்ட காதல் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

தலைவியை மருதங்கிளி வங்கிசமே, நீல வண்டு, கண்ணான மச்சி என உருவகித்து கூறுவதில் இருந்து தலைவியினது காதல் உணர்வு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தலைவியினுடைய சம்மதத்தை வேண்டி நின்றதன் மூலம் புலனாகின்றது. காதலின் மன உறுதியில் உன்னைக்கைவிடமாட்டேன் கவலைப் படாதே என ஆறுதல் கூறுதல்.

சங்கப் பாடல் குறுந்தொகையில் “தச்சன் செய்த சிறுமா வையம்....” பாடலில் தலைவனுடன் தலைவி உடல் ரீதியான இன்பம் பெறாவிடினும் அதனை மனதில் நினைத்து அடைந்த இன்பம் தச்சனால் செய்யப்பட்ட சிறிய குதிரை பூட்டப்பட்ட சிறு தேரினை ஏறிச் செலுத்தி இன்ப மடையா விடினும் கையால் இழுத்து இன்பமடையும் சிறுவரைப் போல நல்ல தேர்களையும் பொய்கையையும் உடைய ஊர் தலைவனது நாட்டை அதாவது காதலனை மனதில் மேலும் மேலும் பெருகச் செய்து இன்பம். அடைந்தோம். அதனால் தலைவியின் நினைவுகளுடன் வாழ்தல், அணிந்த நகைகள் கழராது காணப்பட்டது. இதன் மூலம் மனமகிழ்வு சித்தரிக்கப்படுகின்றது.

கலாநிதி அகலாங்கன் ஆசிரியரின் “குழந்தை என எனது மனம் குதூகலிக்கும்”

கவிதையில் வன்னி நிலத்தின் அழகில் தாமரைக்கு ஒப்பாக சிறகடித்து கூடிச்சதுரமாதும் மயில்கள், தேன் அருவி என வழியும் ஏர் உழவன் வியர்வை செவ்வாம்பல், சிற்றமுதமும், குலவும் பசங்குயில், செந்நெல், சிறு பறவை, மாங்கனிகள், என்பது குற்றால குறவஞ்சி சிறப்புப் போல வன்னி நிலப்பரப்பு செழிப்புள்ள மண் வளம் நிறைந்த மண் என விளக்கியுள்ளார்.

“அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில்...” அற்றைத் திங்கள் போர்க்கால கொடுமை பற்றி பாரி மகளின் பறம்பு மலையிலிருந்து பிடுங்கி எறியப்பட்டவை பறம்பு மலை மக்களின் அன்பை விட்டு செல்வது, புன்செய் நிலங்களை விட்டு செல்வது குடிசைகளை விட்டுச் செல்வது உறவினர்களான அத்தை மாமாவின் இழப்புக்கள், தந்தையின் இறப்பு, தொட்டில் வரை இரத்தம், நிலா முகத்தில் தீப்பந்தம் போன்ற போர் அவலங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் பாரி மகளிர் அங்கவை - சங்கவை பாரியின் நண்பரான கபிலரால் அன்பாக பாதுகாப்பாக அடைக்கலம் வழங்கியமை நட்புக்கு இலக்கணம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தத்தை விடு தூது, நூலில் பெண் விடுதலை குறித்த கவிஞனின் கருத்துக்கள் பெண் தனக்கேற்ற பொருத்தமான மணவாளனை தெரிவு செய்யும் உரித்து உடையவள், பெற்றோர்கள் அறிவற்றோருக்கு பெண்களை வற்புறுத்தி திருமணம் செய்து கொடுக்கக் கூடாது. உண்பதும் உறங்குவதும் ஊர்க்கதை பேசுவதும் பெண்களின் தொழில் என்றும் பெண்களுக்கும் அடிமைகளுக்கும் வேறுபாடு இல்லை என்றும் நினைக்கக் கூடாது. பெண்கள் கல்வி நலம் பெற்று இருந்தால் குடும்பத்திற்கு சிறப்பாகும் பெண்கள் வெறும் உடைமை உணவுப் பண்டங்கள் அல்ல பெண்ணை வீட்டில் அடைத்து வைத்திருப்பதும் அவளை வற்புறுத்தி முன்பின் தெரியாதவருக்கு திருமணம் செய்து கொடுப்பதும் தவறானது ஆணாகப் பிறந்ததை மட்டும் தகுதியாக கொண்டு பெண்ணை ஒருவனுக்கு மணம் முடித்து கொடுக்கக் கூடாது.

க.பொ.த. சாதாரண தரத்தில் பரீட்சைக்கு தோற்றும் மாணவர்களின் இலக்கிய பாடப்பரப்பில் இருந்து செய்யுள், கவிதைகளை உள்ளடக்கி பரீட்சைக்கு விடை எழுதும் முறையிலும் ஏனையவர்கள் வாழ்வை சீரமைப்பதற்கு ஆற்றுப்படுத்தும் வகையிலும் இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

திரு. சி.வரதராஜன்

ஆசிரியர், வ/விபுலாநந்தாக் கல்லூரி.

அறிமுகம்

மனிதன் வாழ்வதற்காகவே பிறக்கிறான். எப்படியும் வாழலாம் என்பதன்றி இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று வாழும் போதுதான் வாழ்க்கை வாழ்தல் அமைகிறது. மனம், ஆன்மா தூய்மையாக இருக்கும் போதுதான் இலட்சிய வாழ்வு அமைகிறது. இந்தவகையில் இலட்சியக் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது இலட்சிய வாதம் எனலாம். இலட்சியவாத சிந்தனைகளை கொண்டவர்களாக சோக்கிரடீஸ், பிளேட்டோ, டெஸ்கார்டீஸ், பேக்கலி, பாயிற்சி, கேல், கியூம், காண்பர், செல்லிங், சோபன்கோபர், ஸ்பினோசா போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

இலட்சியவாத கருத்தின் படி உலகம் என்பது மனதாலும் ஆன்மாவாலும் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு தோற்றமாகும். மனித ஆளுமை என்பது கருத்துக்களின் சங்கமம் ஆகும். இங்கு மனமே பிரதான அம்சம் ஒருவர் மனதில் இருந்து விலகிச் செல்லமுடியாது. மனமானது எத்தகைய வினாவிற்கும் விடையளிக்க கூடியது. அது எழுப்பும் எந்தப்பிரச்சினைக்கும் தீர்வு காணக்கூடியது. மனிதன் ஆற்றலையும் ஆழமான சக்தியையும் முழுமையாக பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதனையே ஆன்மபலம் என கூறிக் கொள்ளலாம்.

இன்றைய சமூகத்தில் மாணவர்களில் கணிசமானோர் தொழில்நுட்ப ரீதியாகவும் வேலை உலகை நோக்கியும் பல்வேறு திறன்களையும் ஆற்றல்களையும் பெற்றிருந்த போதும், புதிய புதிய சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து தன்னைத்தான் சுதாகரித்துக் கொண்டு தன்னையேதான் ஆளுகின்ற ஆன்மபலம் அற்றவர்களாக காணப்படுவது கண்கூடு. அதனால் அவர்கள் தம்மைத்தானே அழித்துவிடுகின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குச் சென்று விடுவதனையும் அறிகின்றோம். இந்நிலையில் இத்தகையோரிடம் தன்னம்பிக்கை, சுயாளுமை என்பவற்றை உருவாக்குவதற்காக இலட்சியவாத சிந்தனையின் தேவைப்பாடு முதன்மை பெறுகின்றது.

இலட்சியவாதத்தின் முக்கியத்துவம்.

மக்கள் வாழ்வில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு இலட்சியமேனும் இருத்தல் வேண்டும். இலட்சியம் இல்லாத மனிதன், மனிதனல்ல. இலட்சியம் இல்லாத வாழ்வு ஒரு வாழ்வன்று. இலட்சியம் என்பது ஒருவருக்கு உண்ணும் உணவினும் பருகும் நீரினும் இனியது. உயிரையும் பார்க்க சிறந்தது என்று இலக்கிய கலாநிதி ஏ.பெரியதம்பிபிள்ளை கூறியுள்ளார்.

ஆன்மா தொடர்பான சிந்தனைகள் மேலோங்கி காணப்படும். இலட்சியவாதம் உண்மை, நன்மை, அழகு என்னும் மூன்று ஆன்மீக பெறுமானங்களைக் கூறுகின்றது. உண்மை என்பது புத்தி கூர்மைக்குரிய பெறுமானம் ஆகும். நன்மை என்பது ஒழுக்கத்திற்குரிய பெறுமானமாகும். அழகு என்பது கவின் கலைக் குரிய பெறுமானமாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. உண்மை, நன்மை, அழகு ஆகிய மூன்றையும் மாணவரிடையே வளர்த்துவிடுவது கல்வியின் இலட்சியம் என்று இலட்சியவாதம் கூறுகின்றது.

ஆன்மீக சூழ்நிலைக்கும், ஒரு தனி மனிதனுடைய மனதிற்கும் இடையேயான இணைப்புப்பாலம் கல்வியாகும் என்றும் கல்வியானது உண்மையை நாடவும், தவறுகளை தவிர்க்கவும், அழகை அனுபவிக்கவும், அழுக்காற்றை அகற்றவும், நன்மையை வளர்க்கவும் தீமையை குறைக்கவும் உதவுகின்றது என்பதை குறிப்பிடுகின்றார்.

பிரபஞ்ச பெறுமானங்களை ஆய்வு செய்கின்ற முயற்சிக்கு இலட்சியவாத கல்வி சிந்தனைகள் உறுதுணையாகின்றன. பிரபஞ்ச உண்மைகளை எம்முடைய உண்மைகளாக மாற்றுவதுடன் எமது வாழ்வுக்கான சக்தியை வழங்குகிறது. இலட்சியவாதம் மனிதப்பிறவியானது நிறைந்த எதிர்பார்ப்புகளை உடையது ஆனால் அவற்றுக்கெல்லாம் மனிதன் சரணாகதி அடையக்கூடாது. அவற்றை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ளவும் வெற்றி கொள்ளவும் முயல வேண்டும் இதற்கான மனவலிமையை மாணவரிடம் விருத்தி செய்வதே இலட்சியமான சிந்தனையாகும்.

மனிதன் தன்னைச் சரியாக புரிந்து கொண்டு சமுதாய நன்மைக்காக வாழ்தலே இலட்சியவாதத்தின் அடிப்படையாகும். தன்னைப் புரிந்துகொண்ட மனிதர்கள் விடுதலை பெற்ற மனிதர்கள் தன்னைப் புரிதல் என்பது தன்னுடைய நிலையின் அதி உச்சமான சக்திகளை உணர்ந்து கொள்ளுதல் ஆகும். தனக்குள்ளே பொதிந்து கிடக்கின்ற மிகப் பெறுமதியான உயர்ந்த எண்ணங்கள் ஆற்றல்கள் போன்ற ஆன்மா பற்றிய விடயங்களை குறிக்கும் அறிவு, உடல், அறநெறி, ஆன்மீகம் சார்ந்த விடயங்களை சமநிலைப்படுத்த சமத்துவம், சகோதரத்துவம், நீதி சுதந்திரம் போன்ற உயர்ந்த பண்புகளை மாணவர் இடையே வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என இலட்சியவாதம் கூறுகிறது.

இயற்கைவாதம், எதார்த்தவாதம், பயன்கொள்வாதம் போன்றவற்றிற்கு வழங்கப்படுகின்ற முக்கியத்துவத்தில் இருந்து இலட்சியவாதம் புறந்தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற நிலையை இன்றைய கல்வி நடைமுறைகளில் அதிகம் அவதானிக்க முடிகிறது. அறிவுப் பொருளாதாரத்தை நோக்கி விரைந்து செல்கின்ற மாணவ சமூகத்திற்கு விடயங்களும் திறன்களும் பயிற்சிகளும் வழங்கப்படுகின்றனவே தவிர தன்னம்பிக்கை, ஆன்மபலம் என்பன வழங்கப் பட்டிருப்பதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் உருவான மாணவர்கள் பலர் வல்லவர்களாக ஆக்கப்பட்ட போதிலும் அவர்கள் நல்லவர்களாக

ஆக்கப்படவில்லை. எதையும் தாங்கக் கூடிய தைரியமும் மன உறுதியும் ஆன்மீக பயிற்சி நாட்டமும் அற்ற நிலையில் அவர்கள் பல இடரான சூழ்நிலைகளில் தத்தளிக்கின்றனர். தற்கொலை முதலான தவறான முடிவுகளை மேற்கொள்கின்றனர். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் இலட்சியமான கல்விச் சிந்தனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாய தேவையாகின்றது. இலட்சியவாத சிந்தனைகளும் இன்றைய கல்வி முறையில் அதன் தேவைப்பாடும் முதன்மை பெறுகின்றது.

மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்

இன்று கற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற, கற்று முடித்து தொழிலுக்காக காத்திருக்கின்ற, கற்று தொழில் வாய்ப்பில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற கற்றுக் கொண்டே தொழில் புரிகின்ற அனைவரையும் மாணவ சமூகமாக கருதிக் கொண்டு நோக்கினால் இவர்கள் இன்று பல்வேறு சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிடுகின்றது.

இவர்கள் எதைக் கற்கிறோம்? எதிர்காலத்தில் நான் என்னவாக வேண்டும்? நான் எதை அடைய வேண்டும்? நினைத்ததை அடைவதற்கு நிகழ்காலத்தில் செய்ய வேண்டியது என்ன? என்ற எந்த தெளிவான நோக்கமோ இலட்சியமோ இல்லாமல் கற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் கற்று முடித்துவிட்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பலர் தங்களது சுயத்தை உள்ளார்ந்த ஆற்றலை விருப்பு வெறுப்புகளை அறியாதவர்களாக, பெற்றோரது விருப்பத்திற்காக கற்கிறார்கள். ஒரு சாரார் சகபாடிகளினது வேண்டுதலுக்காக கற்கிறார்கள். இன்னொருசாரார் கற்கும் காலத்தில் தனக்கு மற்றவர்களிடம் இருந்து ஒரு மதிப்பு புகழ்ச்சி கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக கற்கிறார்கள். இவர்களில் பலர் தமது ஆற்றலை திறமையை உணர்ந்து தங்களது இலட்சியத்திற்காக கற்பவர்களல்ல.

இதனால் இவர்களிடம் கற்றலில் முழு ஈர்ப்போ கவனக் குவிப்போ விடாமுயற்சியோ இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இத்தகைய உறுதியற்ற தன்மை இவர்கள் கற்கும் போதும் கற்று முடித்த போதும் பெறுபேறுகளில் பாரிய வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. சிலமாணவர்கள் தங்களது விருப்பத்திற்கு ஏற்ப கற்கை நெறியை தெரிவு செய்யாமையினால் தொடர்ந்து கற்கமுடியாமல் இடர்படுகிறார்கள். மற்றைய மாணவர்களுக்கு இடையூறாக பல தொந்தரவுகளையும் புரிகிறார்கள்.

சிலர் தமக்கேற்ற தாம் எதிர்பார்த்த தொழில் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை என்று மனம் முறிவடைகிறார்கள். சிலர் தங்கள் தொழில் புரியும் நிறுவனத்தின் பணிகளுக்கும் ஒழுங்கு விதிமுறைகளுக்கும் முகம் கொடுக்க முடியாமல் மனம், அறிவு, விரக்தி போன்ற நிலைமைகளுக்கு தள்ளப்பட்டு அதனால் வேலையிலிருந்து விலகுதல் அல்லது நிறுவனத்திற்கு, நிறுவன அதிகாரிக்கோ எதிரான வன் செயல்களில் ஈடுபடுதல் போன்றவற்றைப் புரிகிறார்கள்.

சில மாணவர்கள் கற்கும் காலத்தில் தங்களால் தொடர்ந்து கற்க முடியாமல் இடைவிலகுகிறார்கள். இடைவிலகிய இவர்கள் மது, போதை போன்றவற்றுக்கு அடிமையாதல், பாலியல் துஷ்பிரயோகம் பிறழ்வான இன குழுக்களாக சேர்ந்து திருட்டு, கோஷ்டி மோதல்கள் போன்றவற்றில் ஈடுபடுகின்றார்கள்.

இத்தகைய இளையோர் இலக்கில்லாமல் பயணித்து ஒரு கட்டத்தில் மற்றவர்களால் வெறுக்கப்பட்டு, சமுதாயத்தால் ஒதுக்கப்பட்டு தம்மையே தமக்கு பிடிக்காதவர்களாய் விரக்தியுற்று தங்களை தாங்களே அழித்துக் கொள்ளும் துர்ப்பாக்கிய நிலை அதிகரித்து வருகிறது. தன்னம்பிக்கையும் ஆன்ம பலமும் நேரான மனப்பாங்கும் இல்லாமையே இவற்றுக்கு அடிப்படையாகும்.

இலட்சிய வாதத்தின் தேவைப்பாடு

இலட்சியவாதம் ஒவ்வொரு தனியாளும் தன்னை உணரக்கூடிய சூழலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. தன்னை உணர்வதன் மூலம் தனியாளர் ஆற்றலை வெளிக்கொணரும் வகையில் மாணவருக்கு கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும்.

ஆசிரியர் மாணவர்களுடன் நெருக்கமாக தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் அவன் எத்தகைய மனிதனாக வர முயல் வேண்டும் என அவன் விளங்கிக் கொள்வதற்கு வழி காட்டலாம் பிரச்சனைக்கான தீர்வை முயற்சியின் அடிப்படையில் காண்பதற்கு எப்பொழுதும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

இலட்சியமே இல்லாத மாணவர்களாக உருவாக அவர்களை அனுமதிக்க கூடாது. ஒவ்வொருவரும் தன்னிடம் பொதிந்து கிடக்கும் ஆற்றலையும் சக்தியையும் பிரயோகித்து உயர்ந்த இலட்சியத்தை எட்டும் வகையில் கல்வி அமைய வேண்டும். தான் வாழும் கிராமம் தேசம் என்பவற்றுக்கு சேவையாற்றுவேன் என்ற வகையில் வாழப்பழக வேண்டும். வெற்றி பெறும் குறிக்கோளையும் அதே நேர்வழியில் பெரும் முயற்சியையும் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்.

இனிமையான பேச்சு, அன்பான உபசரிப்பு, நன்னடத்தை, ஏனையோருக்கு உதவுதல் ஆகிய பண்புகளை இயல்பாக சிறு வயதிலிருந்தே உருவாக்கிவிட வேண்டும். தன்னுடைய தனித்திறமைகளை வளர்த்தவர்களாக மற்றவர்களது திறமைகளை மதிப்பவர்களாகவும், பிறருக்கோ சமூகத்திற்கோ எந்த விதத்திலும் தீங்கு விளைவிக்காதவர்களாகவும், நேரான மனப்பாங்கு தன்னம்பிக்கை என்பவற்றை உடையவர்களாகவும் வளர பயிற்றுவிக்க வேண்டும். இவற்றுக்காக தியானம், யோகா போன்ற பயிற்சிகளை திட்டமிட்டு வழங்குவதன் மூலம் அவற்றை கட்டி எழுப்புவோம்.

முடிவுரை

கல்வி என்பது ஒரு வியாபார பண்டமாக மாறி வரும் இன்றைய உலகில் அது பொருளாதாரத்தை நோக்கிய அசைவிற்கு நகர்த்தப்படுகின்றது. இதனால் ஒழுக்க விழுமியங்கள், பிறர் நலம் தேச நலம், தன்னம்பிக்கை, எதையும் தாங்கும் சகிப்புத் தன்மை, மன உறுதி, விடாமுயற்சி என்பன அருகிவருவதோடு பல்வேறு மனஅழுத்தங்களுக்கும் சிக்கல்களுக்கும் ஆளாகி செய்வதறியாது திணறி முடிவெடுக்கும் திறன் இல்லாமல் விபரீதமான வழியில் சிந்தித்து செயல்பட்டு தம்மையே அழித்துக் கொள்ளும் இளைஞர் சமூகத்தை ஊடகங்கள் வாயிலாக நித்தம் நித்தம் கண்டு வருத்தம் அடையும் நிலை உருவாகியுள்ளது. இந்நிலையில் இலட்சியவாத கல்வி சிந்தனையின் உயர் கூறிக்கோள்களை சிறிய மாணவர் சமூகத்திலிருந்து கட்டி எழுப்புவதன் மூலம் எதிர் காலத்துக்கு உகந்த வளமான சமூகத்தை உருவாக்கலாம் என்பது கருத்தாகும்.

உசாத்துணைகள்

- 1.இராசநாயகம்.ஜெ. (2016) கல்வித்தத்துவம். கொழும்பு, குமரன் புத்தகம் இல்லம்.
- 2.சண்முகநாதன்.கு. (2015) கல்விமெய்யியல். யாழ்ப்பாணம். ஆசிரியர் வாண்மை விருத்தி நிறுவனம்.
- 3.சின்னத்தம்பி.மா.(2015) சமுதாயமாற்றமும் பாடசாலைகளும்.
- 4.யாழ்ப்பாணம்: Ms.edspring.
- 5.செல்வராசா.மா.(2005) கல்வியியல் - அடிப்படை எண்ணக்கருக்கள் மட்டக்களப்பு: எவர்கிரீன் அச்சகம்.
- 6.ஜெயராசா.ச. (2009) பின் நவீனத்துவ உரையாடல் கொழும்பு. சேமமடு புத்தகசாலை.
- 7.ஜெயராசா.ச. (2011) கல்வியியல் எழுவினாக்கள், கொழும்பு. சேமமடு புத்தகசாலை.

திருமதி. சூரியயாழினி வீரசிங்கம்

ஆசிரிய ஆலோசகர் (நடனம்)
வவுனியா தெற்கு கல்வி வலயம்.

இயற்கையிலும் செயற்கையிலும் உள்ள அழகினை கண்டுகளிப்பதற்கு அழகியற் கல்வி மாணவர்களை தூண்டுகின்றது. காணல், கேட்டல் ஆகிய செயற் பாடுகளினால் உளத் தொழிற்பாட்டில் திருப்தி ஏற்படுகின்றது. இயற்கையை இரசித்தலின் மூலமாக இன்ப உணர்ச்சியை மனிதன் பெறுகின்றான். இரசனை அனுபவம் மூலம் மாணவர்களிடையே அறிவுத்திறனை விருந்தி செய்ய முடியும். நல்லதொரு அழகியல் இரசனையைப் பெற்ற குழந்தை சமூகத்திலே நல்ல ஒழுக்க விழுமியங்களை பேணுபவனாகவும் உளச்சமனிலையைப் பெற்றவனாகவும் வளர்ச்சி பெறுகின்றான். அழகியல் உணர்வுகள் ஊட்டப் பெறாத குழந்தைகள் மனிதாபிமானம் அற்றவர்களாகவும் இராட்சத மனிதர்களாகவும் வளர்ச்சி பெறுகின்றார்கள். இவ்வாறான கருத்துக்களை உளவியலாளர்கள் தத்துவவியலாளர்கள் முன்வைத்துள்ளார்கள்.

பிளேட்டோவின் சிந்தனையானது மூன்று ஆன்மீகப் பெறுமானங்களைக் கொண்டது.

1. உண்மை
2. அழகு
3. நன்மை

உண்மையென்பது புத்திக்கூர்மை, நன்மையென்பது ஒழுக்கம், அழகு என்பது கவின்கலை ஆகும் என்றும் கூறுகின்றார். இம்மூன்று பெறுமானங்களும் அரசுடன் இணைய வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தநாடு வளம் பெறும். எனவே உண்மை, அழகு, நன்மை மூன்றையும் கல்வி வளர்க்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அத்தோடு முன்பள்ளி ஆரம்பக்கல்வியில் “இசையும் அசைவும்” இணைந்த உடற் தொழிற்பாடுகளை உள்ளடக்கிய உடல்வளர்ச்சி பற்றிய கருத்தூன்றிய கல்வி முன்வைக்கப்படுகின்றது. சந்தங்களினூடாக எழும் இசை இயல்பாக குழந்தைகளின் உடலசைவிற்கு தூண்டுகின்றது. ஆடல் பாடல் மனதையும் உடலையும் நன்கு பேணி வளர்க்கிறது.

இசையும் நடனமும் - ஆன்மாவாகிய உள்ளத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாகின்றது. உடற்பயிற்சி - உடல் வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாகிறது.

இவ்வாறாக இசை, ஓவியம் நடன, நாடகம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய நுண் கலைக்கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றி பிளேட்டோ தெளிவு படுத்துகின்றார்.

அதேபோல இயற்கைவாத சிந்தனையாளர் ரூஸோ பிள்ளை மையக் கல்வி முறையில் அழகியல் செயற்பாடுகளை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். பிள்ளைப் பருவ கல்வி விருத்தி பற்றி கூறுகையில் உடற் செயற்பாடுகளின் மூலமும் உளச் செயற்பாடுகளின் மூலம் குழந்தைகளின் சிந்தனை தூண்டப்படவேண்டும். கேட்டல், பார்த்தல், இரசித்தல், நயத்தல், ஆடுதல், பாடுதல் போன்ற திறன்கள் மூலம் குழந்தைகளின் கல்வி முன்வெடுக்கப்படவேண்டும். செய்து காட்டல். செய்து கற்றல் போன்ற நேரடி அனுபவங்கள் மூலம் கல்வியைத் தூண்ட வேண்டும்.

“சொற்களைக் கூறும் முன் பொருட்களைக் காட்டி கற்பிக்க வேண்டும் என்கின்றார்” விளையாட்டுத்திறன், ஆக்கச் செயற்பாடு ஆடல் பாடல் என்பவை குழந்தைகளுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கக் கூடியவை. மகிழ்ச்சியான கற்றல் மூலம் நெகிழ்ச்சியான கல்விமுறையை குழந்தைகளிடையே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ரூஸோ கூறுகின்றார். அடுத்து மகாத்மா காந்தி அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “மனிதனின் உடல், உள்ளம், ஆன்மா, இருதயம் என்பவற்றை ஒருமித்த வகையில் விருத்தி செய்து ஆளுமையடையச் செய்வதே கல்வியின் பயனாகும்” குழந்தைகளிடத்தே உடல், உள்ளம் சார்ந்த செயற்பாடுகளைத் தூண்டவேண்டும். ஆடல், பாடல் உள்ளத்தை தூண்டும் சக்தியாகும். உடல் விருத்தி, உளவிருத்தி என்பன வளர்ச்சியடைவதாக காந்தியடிகள் கூறுகின்றார்.

அத்தோடு பாரதியார் குழந்தைக் கல்வி முறையில் “ஓடி விளையாடு பாப்பா நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா கூடி விளையாடு பாப்பா நீ ஒரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு - பின்னர் கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு மாலை முழுவதும் விளையாட்டு என்று வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா” என்று தனது கல்விச் சிந்தனையை பாரதியார் முன்வைக்கின்றார்.

அடுத்து தேசியவிநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் தனது கல்விச் சிந்தனையில் ஒரு முறை ஒரு குறிப்பிட்ட இசையொலியில் ஈடுபட்டு இன்புறும் குழந்தையின் உள்ளம் மீண்டும் அந்த இசையை நாடிச் செல்லும் என்கின்றார். அதேபோல அழவள்ளியப்பா குழந்தைகளுக்கான கற்பித்தலில் இசையும் அசைவும் என்ற உடல் உள இயக்க தேவைப்பாட்டினை முன்மொழிகின்றார். சோமசுந்தரப் புலவர் தனது சிந்தனையில் அன்பு, மகிழ்ச்சி, உணர்வுகள் சிறார்களிடத்தே ஊடுருவியிருத்தல் வேண்டும் என்கின்றார்.

இவ்வாறான குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனையில் அழகியற் செயற்பாடுகள் மறுக்கப்படும் போது எவ்விதமான தாக்கங்கள் நிகழ்கின்றன என்பதையும் உளவியலாளர்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்கள்.

குழந்தைகளிடையே பதகளிப்பு, பொறாமை, வன்செயல்கள், நெறிபிறழ்வு, கோபம், அடம்பிடித்தல் போன்ற உணர்வுகள் மேலோங்கும் அல்லது அதிகரிக்கும். உள்ளத்தை தூய்மைப்படுத்தாத கல்வியால் குழந்தை குமரனாக

வளர்ந்தபின்பு நெறிபிறழ்வின் தாக்கம் அதிகரிக்கும். அனேகமான பெற்றோர்கள் இன்று அழகியற்கல்வியை புறம்தள்ளுகின்றார்கள். குழந்தைகளிடத்தே உள்ளத்தை மென்படுத்தும் திறன்களை விடுவித்து, மன அழுத்தத்தைத் தரும் பொறிமுறைக் கல்வியை மூன்று, நான்கு வயதிலேயே உட்புகுத்துகிறார்கள். எழுதுதல், வாசித்தல், மனனம் செய்தல் என்ற செயற்பாடுகளுக்காக பல்வேறு கல்விக் கூடங்களுக்கு அனுப்புகின்றார்கள். இத்தகைய கல்வி முறையை உளவியலாளர்கள் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் கண்டிக்கின்றார்கள்,

சிறு வயதிலேயே அழுத்தம் கொடுப்பதால் குழந்தை உளச் சமநிலையை இழக்கின்றது. இதுவே வளர்ந்தபின் குழந்தையின் நெறிபிறழ்வு நடவடிக்கைகளைத் தூண்டுகின்றது. இன்றைய காலகட்டத்தில் எமது இளைஞர்கள் நெறிபிறழ்வான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு அழகியற்கலைகளை பெற்றோர் நாட்டம் செலுத்தாததும் காரணமாகலாம். அழகியற்கலை மூலமே ஒழுக்கவிழுமியம் பேணப்படுகின்றது.

அழகியற் கல்வி மூலம் ஆடல் பாடல்கள் மூலம் குழந்தைகளிடையே பின்வரும் பண்புகள் வளர்க்கப்படுகின்றன.

அன்பு செலுத்துதல், பெரியவர்களை மதித்தல், குருபக்தி, பொறுமை, பிறருக்கு உதவுதல், பகுத்து உண்ணுதல், கூட்டுறவாக நடத்தல், ஒற்றுமையுடன் செயற்படுதல். கடவுள் பக்தி, சுத்தம் பேணல், கவிநிலை பேணுதல், மற்றவர்களுக்கு கட்டுப் படுதல், வார்த்தைகளில் கனிவு, முக மலர்ச்சி, தன்னைப்போல மற்றவர்களையும் நினைத்து மதித்தல், சமத்துவம் பேணல், சகோதர உறவு பேணுதல், உண்மைத் தன்மையை உணருதலும், உண்மை பேசுதலும், எந்நேரமும் சுறுசுறுப்பாகவும் உற்சாகமாகவும் செயல்களில் ஈடுபடுதல். இவ்வாறான பண்புகள் குழந்தையின் உள்ளத்தில் சிறு வயதிலேயே அழகியல் ஊடாக விதைக்கப்படுகின்றது. “ஐந்திலே வளையாதது ஐம்பதிலே வளையுமா?” என்ற கேள்வியை பெற்றோர்கள் தம் உள்ளத்திலே பல தடவைகள் கேட்க வேண்டும்.

முன்பள்ளி ஆசிரியர்களின் அழகியற் செயற்பாடுகள்

முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளோடு, குழந்தைகளாக இணைந்து கற்றல் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கவேண்டும். குழந்தைகளின் இரண்டாவது பெற்றோராக செயற்படுபவர் ஆசிரியர். வீட்டிலிருந்து முதன்முதலாக வெளி உலகிற்கு காலடி எடுத்து வைக்கும் பருவமே முன்பள்ளிப்பருவம். கள்ளம் கபடமற்ற குழந்தைகளின் மனதிலே ஆசிரியரின் முகத்தோற்றமே முதன் முதலில் கற்றலைத்தூண்டுகின்றது. எனவே முன்பள்ளி ஆசிரியர் பின்வரும் விடயங்களில் தன்னை தயார்ப்படுத்த வேண்டும்.

1. முகத்திலே புன்சிரிப்போடும் மலர்ந்த முகத்தோடும் கனிவான பேச்சோடும் குழந்தைகளை நாடுதல்.
2. சுத்தமான, தூய்மையான உடலமைப்போடு எந்நேரமும் காட்சி கொடுத்தல்

(கை, கால், தலை, பற்கள் போன்ற அங்கங்களை மிகவும் சுத்தமாக வைத்திருத்தல்)
 3. அழகாக தன்னை அலங்கரித்து குழந்தைகளை அணுகுதல் (அழகு குழந்தைகளைக் கவரும்)

அடுத்து குழந்தைகளுக்கான கற்பித்தல் முறைகள்

1. பிள்ளையை விளங்கி கல்வியைத் திட்டமிடுதல் வேண்டும்.
2. பிள்ளையின் இயல்பான வளர்ச்சிப்பாங்குக்கு ஏற்றவாறு கற்பித்தலை முன்னெடுத்தல்.
3. இயற்கையோடு இணைத்து இயற்கைச் சூழலில் கல்வியை ஆரம்பித்தல், கற்பித்தல்
4. புலக்காட்சிகளுக்கான பொருட்களை முன்வைத்து பாடங்களை ஆரம்பித்தல்,
5. பிள்ளைகளுக்கு புதிய புதிய அனுபவங்களைப் பெற திட்டமிடுதல் வேண்டும்.
6. மூடப்பட்ட அல்லது நாலுசுவர்கள் அடைக்கப்பட்ட கட்டிடத்திற்குள் வைத்து கற்றலில் ஈடுபடுத்துவதைத் தவிர்த்தல்.
7. கற்றல் முன்னெடுக்கும் வகுப்பறைச் சூழலை அழகாகவும், காட்சிப் பொருள் நிறைந்ததாகவும் மாற்றியமைத்தல்.
8. குழந்தை ஓடி ஆடி விளையாடி சுதந்திரமாக செயற்படக் கூடிய முறையில் கற்பித்தலை முன்னெடுத்தல்

அழகியல் கற்பித்தலில் நுட்ப முறைகள்

முதலில் சிறிய சிறிய அபிநயங்களை, இசை ஒலிகளை இயற்கையோடும் பொருளோடும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு சொல்லிக் கொடுக்கும் போது ஆசிரியர் தானும் குழந்தையாக குழந்தைகளின் சகபாடியாக மாற வேண்டும். செய்துகாட்டல் அவசியமானது புன்சிரிப்போடும், உற்சாகமாகவும் குழந்தைகளை உற்சாகப்படுத்தி ஊக்கங்களையும் வழங்க வேண்டும்.

1. மரம் அசைதல், மரம், பறவை, பூனை, நாய், பசு போன்ற சிறிய அபிநயங்களை இரசனையோடு கற்பித்தல்
2. துள்ளுதல், ஓடுதல், பாய்தல், கைதட்டல், கைகோர்த்தல், சிரித்தல், இருத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளைச் செய்தல்,
3. கூவுதல், கத்துதல், குரைத்தல் போன்ற ஒலிப்பு மூலம் எழுப்புதல்.
 இவற்றையெல்லாம் ஆசிரியர் தானும் செய்து பிள்ளைகளையும் செய்யவிட வேண்டும். இதன் பின்பு மெல்லிய சந்தங்களுக்கமைவாக சிறிய அசைவுகளை சொல்லிக் கொடுத்தல்.

1. மான் துள்ளுதல்
2. மயில் அசைதல்
3. வாத்து நடத்தல்
4. முயல் பாய்தல்
5. குரங்கு தாவுதல்

கூடுதலாக மகிழ்ச்சிப்படுத்தும், உற்சாகப்படுத்தல், செயற்பாடுகளை ஆசிரியர் முன்னெடுக்க வேண்டும். கூட்டாக இயங்கும் அழகியல் செயற்பாடுகளின் மூலம் குழந்தைகளிடையே ஒற்றுமை, சமூகமயம், கூட்டுறவு, மகிழ்ச்சி என்பவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

- 1.கைகளைக் கோர்த்து வட்டம் சுற்றுதல்.
- 2.கைகளைக் கோர்த்தபடி கால்களை தூக்கி அசைத்தல்.
- 3.மாறி மாறி கைகளைத் தட்டுதல்.
- 4.தோள்களில் கைவைத்து புகைவண்டி ஒலியெழுப்பி (சுக்குபுக்கு) சுற்றி வருதல். இவ்வாறான ஆரம்ப அழகியற் செயற்பாடுகளை எல்லாம் ஆரம்பத்தில் முன்னெடுக்க வேண்டும். இதன் பின்பே சிறிய சிறிய அபிநயப் பாடல்களை இசையோடும் சந்தத்தோடும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்.

உதாரணம்: (1) ஒன்று இரண்டு சொல்லுவோம், ஓடி விளையாடுவோம்.

உதாரணம்: (2) புள்ளிப் புள்ளி மாணே துள்ளித் துளி ஓடிவா

உதாரணம்: (3) வண்ணத்து பூச்சி வண்ணத்துப் பூச்சி பறக்குதுபார் பறக்குது பார் இவ்வாறான சிறிய பாடல்களை அபிநயத்தோடும் சந்தத்தோடும் கற்பிக்க வேண்டும். இலகுவான சிறிய அசைவுகளிலிருந்து படிப்படியாக அசைவுகளை விஸ்தரித்துச் செல்லலாம். குழந்தைகளை கட்டாயப்படுத்தி கற்பிக்கக் கூடாது. தானாக சுதந்திரமாக கற்றலுக்கு வரும் வரை ஆசிரியர் பொறுமையாக தன் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டும். கற்றல் தூண்டிகளை மாணவர்களிடத்தே ஏற்படுத்த வேண்டும். அபிநயங்களைக் கற்பிக்கும் போது.

1. கண்ணசைவு, காலசைவு, கழுத்தசைவு, கையசைவு, போன்ற உடல் அவயவங்கள் மூலம் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் திறனை ஏற்படுத்தலாம்.
2. அழுதல், சிரித்தல், மகிழ்ச்சி, உண்ணுதல், அழைத்தல், கோபம், பயம், வெறுப்பு, நித்திரைசெய்தல், உற்சாகம், போன்ற சிறிய சிறிய சொற்களை சொல்லி முகபாவங்களினூடாகவும் கையசைவுகளினூடாகவும் வெளிப்படுத்தச் செய்யலாம்.

இவ்வாறான கற்பிக்கும் முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் பொறுமை, தியாகம், சகிப்புத் தன்மை, போன்றவற்றை கடைப்பிடிக்க வேண்டும். எந்நேரமும் தன் கவலைகளை மறந்து, முகமலர்ச்சியோடும் கனிவான அன்பான வார்த்தைப் பிரயோகங்களை உதிர்ப்பவராகவும் குழந்தைகள் மேல் அன்புகாட்டுபவராகவும் இருத்தல் அவசியம்.

நன்றி

நாட்டுக்கூத்தும் நுடைமுறை வாழ்க்கையும்

திரு.மி.சூசைதாசன்,

விரிவுரையாளர்,
தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.
வவுனியா.

ஆதி மனிதன் சைகைகளாலும், ஓசைகளாலும் சக மனிதனுடன் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தினான். ஓசைகள் நிரந்தரக் கருத்துருப் பெற்றன. அவை காலப்போக்கில் இசை வடிவங்களாயின. தனிமனிதனின் உணர்வுகள் ஏனைய மனிதர் மீது தாக்கம் செலுத்தின. அந்த வகையில் அழகையில் அழுவதும், சிரிக்கும் போது சிரிப்பதும், சினங்கொள்ளும் போது சினங்கொள்வதும், இரங்க வேண்டிய போது இரங்குவதுமாக மனிதனது உணர்வுகள் பகிரப்பட்டன. இத்தகைய பகிர்வுகள் மொழி விருத்தியடைந்த கால கட்டத்தில் இசையோடு கூடிய பாடல்களாக, செய்யுள்களாக, கவிதைகளாக உருப்பெற்றன. இந்த வகையாக உருவாக்கம் பெற்ற இசைவடிவங்கள் நிரந்தரமாக சில மக்கள் குழாத்தினரிடம் குடிகொண்டு விட்டன. இக்குழாத்தினர் சில விழாக்களின் போது இவ் இசைப் பாடல்களைப் பாடியும், அதற்கேற்ப அபிநயித்தும் மக்கள் மத்தியில் பாடி ஆடினர். தத்தம் இயல்புக்கும் இயலுமைக்கும் ஏற்ப மக்கள் கதைகளைத் தெரிந்தெடுத்தனர். இக்கதைகளை நாட்டுக்கூத்துக்களாக ஆட முன்வந்தனர்.

இசை வாய்ப்பாட்டுக்களில் ஆர்வமும் உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப பண்ணில் அமைத்துச் சொல்லெடுத்துப்பாடும் அனுபவமும் கொண்டவர்களால் சைவசமய அல்லது இந்து சமய இதிகாச புராணக் கதைகளே அதிகம் கூத்தின் கருப்பொருளாக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுப் பாடி ஆடப்பட்டன.

காத்தவராயன் கூத்தில் இந்த வகையில் சிவன், திருமால், பார்வதி, முத்துமாரி, பூமாதேவி, காத்தவராயன், சின்னான் மற்றும் பொது மக்கள் ஆகிய பல பாத்திரங்கள் இடம்பெறுகின்றன. இதில் கதாநாயகியாக ஆரியப்பூமாலை என்ற பாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆபத்தில் அருள் பாலித்துக் காப்பவளாக வல்லத்தும்மன் காளி என்ற பாத்திரம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

முத்துமாரியம்மன் பிள்ளை வரமில்லாது சிவனிடம் பிள்ளைவரம் கேட்டதன் பலனாக சிவன் திருமாலின் குழந்தையாக மானிட உரு எடுக்கின்றான். காத்தவராயன் சினங்கொண்டெழுந்து வந்த கங்கையிடமிருந்து முத்துமாரியைக் காத்த காரணத்தினால் காத்தவராயன் என்ற சிறப்புப்பெயரைப் பெற்று முத்துமாரியின் மகனாக வளர்ந்து வருகின்றான். காத்தவராயன், சின்னான் என்னும் தன் நண்பனுடன் பல்வேறு பொழுதுபோக்குகளில் ஈடுபடும் காத்தவராயன் ஒரு

நாள் வேட்டைக்குப் போய், வேட்டையாடிக் களைத்துத் தாகங்கொண்டு தவித்த வேளையில் சின்னான் ஆற்று நீரைத் தேடிப் பெற்று வந்து காத்தவராயனிடம் கொடுக்க, நீரின் மஞ்சள், அத்தர், புனுகு, பன்னீர் போன்ற வாசனைத் திரவியங்களின் வாசனையால் ஈர்க்கப்பட்ட காத்தவராயன் இந்தக் கங்கை நீரின் வாசனைக்கான காரணத்தை சின்னானிடம் கேட்கின்றான். சின்னானும் ஆரியப்பூமாலை நீராடிய கங்கை அதனால் தான் நீர் வாசனை பெற்றது என்றுரைக்க, காதல் வயப்பட்ட காத்தவராயன் ஆரியப்பூமாலையையே மணப்பேன் என்று கூறித் தாயாரிடம் சென்று பாத பூசை செய்து தாயாருக்குத் தனது தோழர்கள் வாலிபராகித் திருமண வயதை அடைந்தனரம்மா என்று கூறித் தானும் திருமண வயதை அடைந்து விட்டதை சூசகமாகக் கூறுகின்றான். தாயார் முத்துமாரி மறுத்துரைத்து கல்விகற்கப் போகும் படி ஏவுகிறார்.

இப்படியாக தாயாரிடம் திருமண ஆசையை வெளிப்படுத்திய காத்தவராயனுக்கு முத்துமாரி அம்மன் பல்வேறு பெண்களைப் பற்றி அவர்களது அழகுபற்றி மேன்மை பற்றி எடுத்துரைத்துத் திருமணம் செய்யும் படி கூறுகின்றாள். ஆனால் காத்தவராயனோ மணந்தால் ஆரியப்பூமாலையை மணப்பேன் என்று உறுதி கூறுகின்றாள். இங்குதான் ஒரு தாயாக ஒரு மாமியாராக முத்துமாரியம்மன் தனிமனித வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை எடுத்து விளக்குகின்றாள்.

காத்தவராயன் தன் மகனாக இருந்த போதும் உணர்ச்சி மேலீட்டால் காதலிக்கின்றானா? அல்லது உள்ளத்தில் காதலிக்கின்றானா? என்பதைப் பரீட்சிப்பதற்காக பல நிபந்தனைகளை இடுகின்றாள்.

இந் நிபந்தனைகள் பஞ்சமா பாதகச் செயல்களுக்குள் காத்தவராயன் சிக்கித் தன் நிலை இழந்து காதலை, காதலியைக் கைவிட முயல்கின்றானா? இல்லையேல் தன் உயிரையும் தன் காதலுக்காக தியாகம் செய்ய முற்படுகின்றானா? என்பதை முத்துமாரி கண்டறிய முற்படுகின்றாள்.

பெண்ணாசை, பொண்ணாசை, மண்ணாசை என்று பேராசை கொண்டு மூழ்கிப் போய் பின் அனைத்தையும் உதறித்தள்ளிவிட்டு பெண்களை வெறும் உணர்வுக்குத் தீனிபோடுபவர்களாகவும், குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்கும் இயந்திரமாகவும், உடற்பசிக்கு உணவிடும் சமையல்காரியாகவும், நடத்தித் துன்புறுத்தும் மாந்தர் பலருக்கு முத்துமாரியம்மன் சொல்லும் செய்தி தான் காத்தவராயன் கூத்தின் உண்மையை உரைக்கும் யார் பெற்றெடுத்த பெண்ணாக இருந்தாலும் ஆண்மகனைப் பெற்றெடுத்த தாய் தன் மகனின் தகுதியறிந்தே பெண்ணைக் கைப்பிடித்துத் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும். காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சு என்ற கண்முடித்தனமான நேசத்தைப் பாசத்தைக் கடந்து ஆடவனின்

தாய் தனக்கு மருமகளாக வரவிருக்கும் பெண்ணின் குணநலன்களையும், இயல்புகளையும் தெரிந்து கொண்டு தன் மகனின் நற்குணங்கள் குறைபாடுகளை அவளுக்கு எடுத்துக்கூறி வருகின்ற மருமகள் தன் மகனைப் பற்றி எத்தகைய மனப்பாங்கு கொண்டிருக்கிறாள் தன்மகனை உண்மையில் உள்ளத்தால் காதலிக்கிறாளா? இல்லை உடல் இச்சைக்காக மாத்திரம் நாடுகிறாளா? என்ற உண்மையைக் கண்டறிந்து தன் மகனுக்கு ஏற்ற இசைந்து வாழக்கூடிய பொருந்தி வாழக்கூடிய பெண்ணாக தெரிவு செய்து திருமணம் செய்து வைத்து, இன்பத்திலும், துன்பத்திலும், நோய், பிணியிலும் இறப்பிலும் ஒருவருக்கு ஒருவர் துணையாய் இருப்போம் என்று அம்மி மிதித்து, அருந்ததி பார்த்து, அக்கினியை தூதனாக்கி, முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் சாட்சியாக சத்தியம் செய்து, தம் வாழ்வை தொடங்கி நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்பதையே இக்காத்தவராயன் கூத்து எடுத்துக் கூறுகின்றது.

ஆகவே கூத்து மரபுகள் வெறும் வேடிக்கை விநோத நிகழ்ச்சிகளோ வெறுமையான, பொழுதுபோக்கு அம்சங்களோ அல்ல. அவை ஒவ்வொன்றும் தனிமனிதன் வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக கைக்கொண்டு மறுமையில் பேரின்பத்தையும் அடைய வழிகாட்டுவனவாக அமைந்து நிற்கின்றன.

நன்றி..

திரு.க.தியாகலிங்கம்.

170, புகையிரத நிலைய வீதி,
வைரவர் புளியங்குளம்,
வவுனியா.

இன்றைய மாணவர்களுக்கு அச்சமுட்டுவது இயமனல்ல, பரீட்சைகள் என்றால் அது மிகையல்ல. இயமன் நேரே வந்தாலும் மாலை அணிந்து வரவேற்கத் தயாராக இருக்கும் இவர்கள் பரீட்சைகள் என்றால் இயன்றவரை விலகிச் செல்லவே முயற்சிக்கிறார்கள். அதிலும் கணித பரீட்சைகள் என்றால் பல காத தூரம் ஓடப்பார்க்கிறார்கள். இது நமது நாட்டு நிலைமை மட்டுமல்ல உலகெங்கும் உள்ள நிலைமையும் இதுதான். வேண்டிய நூல்கள் இருக்கின்றன. அரசும் தனியார் துறையும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தரமும், வனப்பும், நவீன கற்பித்தல் முறைகளும் கொண்ட நூல்களை வருடாந்தம் ஏராளமாக வெளியீடு செய்கின்றன.

எவர் வாசித்தாலும் விளங்குமாறு அவை உள்ளன. வாசிப்போரை மீள மீள வாசிக்குமாறு அவை கேட்கின்றன. வாசிப்போருக்கு கணித அறிவை அள்ளி அள்ளி அவை வழங்குகின்றன. இந்த நூல் எழுதிய ஆசான்கள் இம் மாணவச் செல்வங்களுக்கு பெரும் பயன் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவாவோடு அந்த நூல்களை எழுதியுள்ளார்கள் என்பதை அந்த நூல்களே சொல்லாமல் சொல்கின்றன.

இருந்தும் கணித பெறுபேறுகள் மட்டும் வருடாந்தம் குறைந்து செல்வது ஏன்? என ஆராய்ந்தால் சோம்பலும் அசட்டையும் கொண்ட இன்றைய மாணவர்கள் “நாங்கள் கணித நூல்களை கற்பதில்லை” என்ற யதார்த்தத்தை சொல்லாமல் சொல்கின்றனர்.

ஏன் அவர்கள் வாசிப்பதில்லை? ஏனெனில் தொலைக்காட்சிகள் இல்லா வீடுகள் இல்லை. எழும்பியவுடன் அதைப் போட்டால் நள்ளிரவு வரை அது சிறிதளவு அதிகளவு என நல்லவற்றையும் தீயவற்றையும் அள்ளிக் கொட்டிய படியே இருக்கும். விட்டில் பூச்சிகள் விளக்கில் வீழ்ந்து சாவது போல் எங்கள் மாணவர்கள் தொலை பேசிகளில் விழுந்து நாசமாவதை இன்னும் எத்தனை காலம் பார்த்து பொறுத்து இருக்கப்போகிறோம். அடுத்துமாணவர்களை அச்சுறுத்துவதை, கலங்கப்பண்ணுவதை நாம் நிறுத்த வேண்டும். “கணித பாடம் கஷ்டமானது” என்று மாணவர் மனதில் நாமே பதித்துள்ள எண்ணக்கருவை நாமே மாற்றி “கணித பாடம் மிகவும் இலகுவானது” என்ற புதிய, யதார்த்தமான, உண்மையான எண்ணக்கருவை பதிக்க வேண்டும்.

உண்மையில் இலகுவான கணித பாடத்தை உண்மைக்கு புறம்பாக கடினமானது என எண்ண வைத்து, கலங்க வைத்து மாணவர் மனங்கள் கலக்குவதால் என்ன பயன்? முப்பத்தைந்து புள்ளிகள் சித்தி எய்தப் போதும் என்று சொல்லி

படிப்பித்தாலும் உண்மையில் பரீட்சைத் திணைக்களம் 25 புள்ளிகளையே கணிதம் சித்தி எய்துவதற்கான வெட்டுப் புள்ளியாக தீர்மானிக்கிறது. எனவே கணித பாடத்தில் சித்தி அடையாத ஒருவர் 25 புள்ளியைக் கூடப்பெறவில்லை என்பதே அர்த்தம் ஆகிறது. 25 புள்ளியைக் கூட ஒரு மாணவர் கணித பாடத்தில் பெற இயலவில்லை என்றால் அப்பாடத்தின் பாதியை அப்பாவியை கற்பித்த பரம்பரையினரும் ஏற்றாக வேண்டுமென்பது தவிர்க்க முடியாத இறை நியதியாகிவிடும்.

பாவம் செய்வது பாவம் என்றால், மாணவர் சித்தி பெறாமலுக்கு நாம் காரணம் என்ற பாவத்தை செய்வது பெரும் பாவமாகும். மாணவ சமூகம் கணித பாடத்தை எண்ணிக் கலங்குகிறது என்றால், அவர்கள் மனதை கலக்கிய பாவம் அவர்கள் மனதை கலங்கல் நிலையில் தெளிவுறா வண்ணம் தடுத்த பாவம் இப் பரம்பரையை தானே இயல்பாய் சேரும். ஆதலால் இக்கால மாணவச் செல்வங்கள் கணித பாடத்தில் சித்தி பெற உழைப்பதை விரதமாக, இறை வழிபாடாக, தொழுகையாக, நோன்பாக இக்கால ஆசிரியர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில் ஐயம் ஏதும் இல்லை.

இன்று பிரத்தியேக வகுப்புக்கள், தனிப்பட்ட கற்பித்தல்கள் அதிகம். பாடசாலையில் நேர்மையான பிள்ளைகளைப் பிரத்தியேக வகுப்புகளில் இடையறாது மாணவர்கள் கற்பதனால் அவர்கள் களைத்துப் போகிறார்கள். அவர்கள் மூளை களைத்துப் போகின்றது. நூல்களை அவர்கள் நாடுவது இல்லை. நாடி வாசித்தாலும் அவர்களுக்கு விளங்குவதும் இல்லை. ஆதலால் அவர்கள் உடலும், உளமும் ஓய்வெடுக்க நாம் சந்தர்ப்பம் வழங்க வேண்டும். அப்போது தான் மாணவரது மனம் தெளிவாகும். கணிதம் துலங்கும்.

நூற்றுவித கணித பெறுபேற்றைப் பெறுவது எந்தவொரு பாடசாலைக்கும் இயலாதது அல்ல. நகரப் பாடசாலை அல்லது கிராமப் பாடசாலை என்பது பிரச்சினை அல்ல. இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். அதை அடைய எல்லா வகையிலும் அயராமல், அர்ப்பணிப்போடு கடுமையாக உழைக்க வேண்டும். மாவட்ட மாகாண மட்டங்களில்ல, நாடு தழுவிய தேசிய ரீதியில் இந்த உன்னத இலக்கை நாமடைய முடியும். கலக்கல்களோ, கலங்கல்களோ, கலக்கங்களோ கணித பாடத்தை பொறுத்தவரை அவசியமே இல்லை. தெட்டத் தெளிவாக, சரளமாக, சாதாரணமாக, இலகுவாக சகலரும் கற்றுச் சித்தி எய்தக் கூடிய பாடமே கணிதபாடம்.

யாரும் யார் மீதும் குறை காண்பதால் ஆகப்போவது எதுவும் இல்லை. இது எல்லாருக்கும் அவசியமாக எல்லோரும் சேர்ந்து சாதிக்க வேண்டிய பொதுப் பிரச்சினை. அதிபர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், பாடசாலைகளுக்கும், மாணவர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும், சகல மட்ட கல்வி அதிகாரிகளுக்கும் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் தரும். நாம் இலங்கையர், எவ்வித பேதங்களுக்கும் அப்பால் உயர் மூளைத்திறன் வாய்ந்தவர்கள். கணிதம் எமக்கோர் பொருட்டல்ல. எமது நூறு நூற்றுவித பெறுபேறு நாம் நம்மை நம்பாதவரை கிடைக்கப் போவதில்லை. ஆனால் நம்பினால் அறுவடை வெகு தூரமில்லை.

“நம்பினோர் கெடுவதில்லை இது நான்கு மறைத் தீர்ப்பு”

இறைவன் ஒருவன், எல்லோருக்கும் ஏகன் என்பதனாலே, இஸ்லாமியர் - குர்ஆன், கிறிஸ்தவரது - விவிலியமும், இந்துக்கள் - பகவத் கீதையோ, திரிபீடகம் பௌத்தர்களது - தம்ம பதமோ நான்கும் சேர்ந்த நான்மறை தீர்ப்பு. நம்பினோர் கெடுவதில்லை. அதனால் நம்பி நாம் சாதிப்போம். நூறு நூற்றுவித கணித சித்தியை பெறுவோர் யாரும் கலங்க வேண்டாம். எவரும் எவரையும் கலங்க வைக்க வேண்டாம். கலக்கங்களும், கலங்கல்களும் எவருக்கும் வேண்டாம். கலக்கங்கள் நீங்கிய அமைதி மனம் கொண்டு வாசிக்கும் திறனை, சுவாசிக்கும் வளி போல் நேசித்துக் கொண்டு செயற்பட்டால் அதீதங்கள் யாவும் எம்மைச் சேரும்.

வாசிப்பு என்றொரு அருங்கலையுண்டு. மொழி தோன்றிய போதே தோன்றிய இக்கலை என்றும் மதிப்பிழக்கப் போவதில்லை. அதன் பயன்பாட்டின் அருமை தெரியாமல் உயர் முடியாமல் தவிக்கும் பிள்ளைகள் இக்கலையை முயன்று பார்த்தால் உயர்வது உறுதி.

அங்கும் படித்து இங்கும் படித்து இடைக்கிடை படித்து, அடிக்கடி படித்து உய்வது கடினம். ஆனால் வாசிப்புக் கலையின் பயனறிந்து ஓரிரு மணி நேரம் கற்போமானால் பயனோ மிக அதிகம் என்பதை அனுபவத்தால் மட்டுமே அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஒன்பது “ஏ” எடுக்கும் க.பொ.த (சாதாரண) தர மாணவர் மூன்று “ஏ” எடுக்கும் க.பொ.த (உயர்) தர மாணவர் நிச்சயமாக வாசிப்புக்கலையை நன்று அறிந்து பயன்படுத்தியே சாதிக்கின்றனர். நூல்களை அடுக்கி வைத்து அழகு பார்ப்போர் திறந்தும் பார்க்காதோர், உயர் பெறுபேறு பெறுவது கனவிலும் சாத்தியமாகாது. ஆதலால் வாசிப்பு என்ற கல்வியின் உயிர் மூச்சை நாம் மாணவர் மத்தியில் மட்டுமல்ல, அனைவர் மத்தியிலும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். இதை வளர்த்தெடுப்பதன் மூலம் ஒரு மாபெரும் லாபத்தையும் நாம் பெறலாம். அது கண்ணையும் கருத்தையும் ஒருங்கே கெடுக்கும் தொலைபேசி, அலைபேசிப் பாவனையைப் படிப்படியாக குறைக்க வழி கோலுவதாயும் அமையும். இன்று இப்பேசிகளின் பயனாய் மாணவ சமுதாயம் அடையும் தீமை சொல்லும் தரமன்று. கண் கெடுகிறது, மனப்பாங்கு கெடுகிறது, முக்கியமாக கல்வி கெடுகிறது. கல்வி கெட்டால் யாவும் கெடும் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

கணிதம் என்ற இனிய பாடத்தை, ஈர்க்கும் வகையில் கற்பித்து நூறுவிதப் பெறுபேற்றைப் பெறுவது என்பது கனவு அல்ல. கற்பனையும் அல்ல. நூறு விதம் யதார்த்த பூர்வமான இலக்கேயாகும். ஆனால் சகல தரப்பினரும் சகல திசைகளிலும் கைகோர்த்து செயற்படுவோமேயானால் ஐயம் திரிபற வெற்றியை நாம் பெறலாம். களைக்காத உடலும், மனமும் வேண்டும்.

சலிக்காத உழைப்பும், சிரத்தையும் வேண்டும்.

சளைக்காத பாடும், படலும் வேண்டும்.

முளைக்காத வித்துக்கள் அல்ல மாணவ சமுதாயம், என்பது உணரப்பட வேண்டும்.

அப்போது நாம் விரும்பும் பெறுபேற்றைப் பெற்றுத் தரும். தாமும் மகிழ்ந்து எம்மையும் மகிழ வைக்கும் இனிய மாணவ சமுதாயம் ஒன்று தோன்றும். மாணவர்கள் உண்மையில் பாவம். எத்தனையோ மனத் தாக்கங்கள், எத்தனையோ ஏச்சுப் பேச்சுக்கள், இடைக்கிடை அடிகளும் கிடைக்கும். வீட்டிலும், பாடசாலையிலும் நிம்மதி இல்லை. தான் என்ன செய்வது? எங்கு போவது? தவறணைகளுக்குப் போய் குடிப்பதா? புகைப்பதால் மறைவிடங்களில் போதைப் பொருள் எனும் அரக்கனிடம் அகப்பட்டு படிப்படியாய் பாழ்பட்டு மாய்வதா? என்பதே அவர்களின் நிலை. அன்பை அள்ளி அள்ளிக் கொடுப்போம்.

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
 அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்த பின்
 அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே” - திருமூலர் திருமந்திரம்
 அன்பு அன்பு அன்பு என்றே வரிக்கு வரி ஏற்றிப் பேசுகிறது விவிலியம்.
 இஸ்லாமும், பௌத்தமும் அன்பைப் பற்றி சொல்லாமலில்லை.
 இன்னும் பல மதங்களும் தத்துவங்களும் உள்ளன. எல்லாமே அன்பின் அருமையை, தேவையை வலியுறுத்தவே செய்கின்றன.

பொதுமறையாம் வள்ளுவம் கூட அன்பின் மீது அதீத, அபரிமித அக்கறையோடு விபரிக்கிறது. இப்படி அத்தனை உன்னதங்களும் அன்பின் மீது பேரன்பு காட்டி வலியுறுத்தும் போது மாணவர்களுக்கு அவ்வண்ணம் நாம் வழங்கியேயாக வேண்டும்.

பூரண அன்பு கிடைக்கும் என்றால், பூரண கௌரவம் கிடைக்கும் என்றால், பூரணமாக அடிப்படைத் தேவைகள் முழுமையாக்கப்படுமானால் எந்த ஒரு பிள்ளையும் கல்வியில் பின்னடையாது. நன்கு கற்ற பிரஜைகளைக் கொண்ட நாட்டில் தர்மம் விளங்கும். கொலை, கொள்ளை, பொய், இல்லாது தன்னிறைவு இருக்கும். பசி, பட்டினி, பற்றாக்குறை நீங்கி ஒற்றுமை ஓங்கும். சமத்துவமும் நிலவும். சாதி, சமய, இன, மொழி பேதங்கள் அகன்று சமயங்கள் போதிக்கின்ற சொர்க்கத்தை மக்கள் தம் வாழ்நாளிலேயே, வாழ் நாட்டிலேயே, உற்றம், சுற்றம், உறவு, நட்புகள் சூழ, வாழ்ந்து மகிழ்வர். பேதங்கள் கற்பிப்போரை பேதையர் என மக்கள் ஒதுக்கித் தள்ளுவர்.

கணிதத்தில் மட்டுமல்ல, ஆங்கிலத்தில் மட்டுமல்ல, அனைத்துப் பாடங்களிலும் 100% சித்தி சாத்தியமே.

இது சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம்

திரு.சிவசோதி கேசவன்,
(சேமமடுவூர் சிவகேசவன்)

இயக்கர், நாகர் முதலானோரை இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளாக அடையாளப்படுத்துவர். இயக்கரை இலிங்க வழிபாடாற்றுபவர்களாகவும், நாகர்களை நாக வழிபாடாற்றுபவர்களாகவும் சுட்டுவர். இலங்கையின் சில பகுதிகள் பண்டைக் காலத்தில் “நாகதீபம்”, “நாக நகர்” என அழைக்கப்பட்டமை நாகரின் செல்வாக்கு இலங்கையில் நிலவியமையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. பொதுவாக இயக்கர்களையும், நாகர்களையும் அமாமனுஸ்ய மனிதர்களாகவே பலரும் அடையாளப்படுத்த முற்பட்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. அவர்கள் மனிதர்களைப் பிடித்துண்ணும் பாத்திரங்களாகவே இற்றை வரை சித்திரிக்கப்படுகின்றனர். இதனால், இயக்கர், நாகர் குறித்த குறிப்புக்கள் கற்பனை கலந்த புனைவுகளெனவும், இயக்கர், நாகரென எவரும் இருந்திருக்கவில்லை எனக் கூறுவோரையும் அவதானிக்க முடிகிறது. நாகர்கள் வாழ்ந்தமைக்கான ஆதாரங்களாகக் கருதப்படும் தொல்பொருட்சான்றுகள் பலவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்குகையில், நாகர்கள் குறித்த செய்திகள் கற்பனைக் கதைகள் அல்ல என்பது தெளிவாகிறது. நாகர்களைத் திட்டமிட்டு அமாமனுஸ்யர்களாகச் சித்திரித்திருக்க வேண்டும் எனலாம். நாகர்கள் அதிகமாக வட இலங்கையில் வாழ்ந்தமை குறித்த ஆதாரங்களையும் அவதானிக்க முடிகிறது. இந் நிலையில், வடஇலங்கை நாகர்கள் குறித்த தெளிவினை ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவையுணரப்படுகிறது. அத் தேவையின் உந்துதலைப் பகுதியளவில் பூர்த்தி செய்யும் முகமாகக் கருக்கொள்ளும் இக் கட்டுரை வட இலங்கையில் நாகர்தம் செல்வாக்குக் குறித்தும், அவர் மீதான இருட்டடிப்பிற்கான காரணங்கள் குறித்தும் தெளிவுபடுத்த முனைகிறது. திறவுச் சொற்கள்: நாகர், தனித்துவம், அமாமனுஸ்யம், இருட்டடிப்பு.

நாக மனிதர்கள்

நாகத்தினைக் குலக் குறியாகக் கொண்டமையாலும் நாகத்தினை வழிபட்டமையாலும் இவர்கள் “நாகர்கள்” என அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர் எனலாம். இலங்கையின் தொல் குடிகளாக நாகர்கள் அடையாளப்படுத்தப்படுவதிலிருந்தும் மாந்தையை ஆண்ட நாக அரசனின் மகளான மண்டோதரியை இயக்கர் குல மன்னன் இராவணன் மணந்தமையிலிருந்தும், “நாகர்” என்ற இனமும் அவர்தம் வழிபாட்டு முறைகளும் தொன்று தொட்டு ஈழத்தில் நிலை கொண்டிருந்தமை தெளிவாகின்றது. அவர்கள் பல்வேறுபட்ட நூல்கள் சித்திரித்திருப்பதனைப் போல அமாமனுஸ்ய மனிதர்கள் அல்லவென்பதனை அவர்களது செயற்பாடுகளும், அவர்கள் குறித்த செய்திகளும் உணர்த்தி நிற்கின்றன. அவர்கள் சாதாரண மனிதர்களேயன்றி, அமாமனுஸ்யர்களல்ல என்பதனை, அவர்தம் செயற்பாடுகளைக் கொண்டும், அவர் குறித்த பதிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும் மாத்திரமே

நிறுவ முடியும். ஆதலால், மேற்குறித்த சான்றாதாரங்களைக் கொண்டு அவர்களை அமானுஸ்யப் புனைவுகளிலிருந்து விடுவிக்க இவ்வாய்வு தலைப்படுகின்றது.

இதிகாசங்களில் நாகர்

நாகர்கள் குறித்தும், நாகங்கள் குறித்தும் இதிகாசங்கள் பல்வேறுபட்ட தகவல்களை வெளிப்படுத்தக் காண்கிறோம். இந்து சமய மரபில் தோன்றிய இதிகாசங்களாக இராமாயணம், மகாபாரதம், சிவரகசியம் ஆகியவற்றைச் சுட்டுவர். இவற்றுள் சிவரகசியம் என்பது இரகசியமாகவே பேணப்பட்டதால், வழக்கொழிந்தது என்பர். வழக்கிலுள்ள ஏனைய இரு இதிகாசங்களும் இலங்கையுடன் தொடர்புறுவதனைக் காணலாம். “நாக மன்னர்கள் புது நகரங்களைக் கட்டுவதில் நிபுணர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் பல நகரங்களைக் கட்டினார்கள். மகாபாரதத்தில் குறிப்பிடப்படும் மாய சபை அவர்களுடைய சித்திர வேலைத்திறத்தினைக் காட்டுகிறது. நாக மன்னர்களே பாதாளம், பிரஜயோடிஷா, தக்ஷலா, மகாதா, மதுரா, விலாசபுரி, முதலிய நகரங்களை அமைத்தவர்கள் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன என்பர்.”-1

இதிகாசங்கள் வெளிப்படுத்தும் தகவல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்குகையில் “நாகர்கள்” என்ற இனக் குழுமம் இலங்கையில் வாழ்ந்தமையும் உறுதியாகிறது. திருகோணமலைப் பிரதேசத்தினைச் சார்ந்த இராவணேஸ்வரன் என்ற இயக்கர்குல மன்னன், மாதோட்டத்தில் அரசாண்ட நாக மன்னனின் மகளான மண்டோதரி என்னும் நாக கன்னியை மணந்தான் என்ற தகவலை இராமாயணம் மூலமாக அறிய முடிகிறது. தீர்த்த யாத்திரையின் பொருட்டு இலங்கை வந்த பாண்டவர்களுள் ஒருவனான அர்ச்சுனன் பூங்காவனத்தில் சித்திராங்கதை எனும் நாக கன்னியைக் கண்டு காதல் வயப்பட்டு அவளை மணந்தான் என்ற தகவலை மகாபாரதம் வெளிப்படுத்தக் காண்கிறோம். கேதுவினால் பூசிக்கப்பட்ட தலமாக திருக்கேதீச்சரத்தினை அடையாளப்படுத்துவர். இராகு, கேது ஆகிய கிரகங்களைச் சர்ப்பமாகக் கருதி வழிபடும் வழக்கம் பயில்நிலையிலிருப்பது கவனத்திற்குரியது. எனவே நாகர்தம் செல்வாக்கு இதிகாச, புராண காலத்திலிருந்திருக்கிறது எனலாம்.

தொல்பொருட் சான்றுகள்

இலங்கை நாகர்களுடன் தொடர்புற்றிருந்தமையைத் தொல்பொருட் சான்றுகள் தெளிவாக எடுத்தியம்புவதாய் அமைகின்றன. அனூராதபுரத்திற்கு வடக்கே கிடைத்த கி.மு முதலாம்(1) நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பிராமிச் சாசனம் இங்கிருந்த நாகநகர் பற்றிக் கூறுகிறது. இது நாகர்கள் வாழ்ந்த நகரம் என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது. பிரகிருத மொழியில் “நஹநஹர” (Naganakara) என எழுதப்படும் இப் பெயர், இச் சாசனத்தில் “நாகநகர் (Naganakar)” எனத் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இச்சாசனம் இந்நகரில் வாழ்ந்த நாகர்கள் தமிழர்களாக இருந்தனர் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதில் முக்கியம் பெறுகிறது.-2 “நாக, பரத என்னும் சமூகப் பெயர்கள் இலங்கைப் பிராமிச் சாசனங்களிலே சில இடங்களில்

ஆட்களின் இயற் பெயராகவோ அப் பகுதியின் ஒரு பகுதியாகவோ இடம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.”-3 நாகர்களிற்கும் தமிழர்க்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு நிலவியதைச் சான்றாதாரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அநுராதபுரத்தில் கிடைக்கப் பெற்ற சாசனங்களில் இளநாகன், கல்லாட்ட நாகன் முதலியோர் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. “இளநாகனார்” என்ற புலவர் குறித்துச் சங்கப் பாடல்களும் சுட்டி நிற்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் பாடிய எழுபத்தொன்பது பாடல்களை சங்க இலக்கியங்களில் இனங்காண முடிகிறது.-4 “நாக என்னும் பெயருடைய அநுராதபுரத்து அரசர்கள் தமிழர் சமுதாயத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தவர்கள் என்பதை நாக என்ற பெயருடைய அரசனின் பட்டத்தரசி பற்றிய விபரங்கள் மூலமாகவும் அறிய முடிகின்றது. சோரநாக (கி.மு.63-51) என்னும் பெயருடைய அரசனின் பட்டத்தரசி பற்றிய விவரங்கள் மூலமாக அவை தெளிவாகின்றன.”5 வசப அரசனின் காலத்தில் (கி.பி.66-111) பொறிக்கப்பட்ட வல்லிபுரக் கோயிற் பொற்சாசனத்தில்6 “நகதிவ” (நாகதீவு) என்ற சொல் இடம்பெறுகிறது. “தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்த நாகரின் மொழி வழக்கிலே தமிழும் பிராகிருதமும் கலந்துள்ளமைக்கான ஆதாரம் அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்துள்ள மிகவும் புராதனமான நாணயங்கள் மூலம் கிடைத்துள்ளது.”7 “அக்குறுகொடவிற கிடைத்த நாணயமொன்றில் திஸபுர தாட்டண(ர) கரசந் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த வாசகத்தில் திஸபுர, தாட்டணாக, அரசந்(ன்) என்னும் நான்கு சொற்கள் உண்டு. அவற்றிலே முதலாவது திஸபுர(ம்) என்பது தலப் பெயர். இரண்டாவது சொல்லான தா(ட்)ட என்பதை ஒருவருடைய இயற்பெயராகக் கொள்ளலாம். மூன்றாவது சொல் ண(ர)க என்பது. “நாக” என்பதைச் சில சமயங்களில் “ணாக” என்று எழுதும் வழக்கமுண்டு. இரு மொழி வழக்கின் காரணமாக உச்சரிப்பில் ஏற்பட்ட தடுமாற்றத்தினால், நாக என்பதை ண(ர)க என்று எழுதினார்கள் எனக் கருத இடம் உண்டு”8 என்பர் ஆய்வாளர்கள். இதனைக் கொண்டு நோக்குகையில், “வட இலங்கையில் வாழ்ந்த நாகரைப் போலத் தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்த நாகரும் தமிழ் மொழி பேசினார்கள் என்பதும் அரச உருவாக்கத்திலே பங்கு கொண்டிருந்தனர் என்பதும் உணரப்படுகின்றது.”9 மேற்குறித்த சான்றுகள் இலங்கையில் நாகர் வாழ்ந்திருப்பதனைத் தெளிவுபடுத்துவதாக அமைகின்றன.

பிறநாட்டார் குறிப்புகள்

இலங்கையில் வாழ்ந்த நாகர்கள் குறித்த செய்தியினைப் பிறநாட்டார் பலரும் வெளிப்படுத்தக் காண்கிறோம். இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்களை அமானுஸ்ய மனிதர்களாகக் கட்டமைக்கும் போக்கு ஆரம்ப காலங்களில் நிலவியதனை அவதானிக்க முடிகிறது. “இலங்கையிலிருந்த மக்களை அந்நியப்படுத்தும் செயற்பாட்டினைப் பிரக்ஞை பூர்வமாக ஆரியர்களே முன்னெடுத்தனர். வட இலங்கையில் வாழ்ந்த நாகர்களை நாகங்கள் என்றும், தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்த இயக்கர்களை முனிவர்களை விழுங்கும் இராட்சதப் பேய்களாகவும் சித்தரித்தனர்”10

கி.பி. ஐந்தாம்(5) நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு வந்த “பாகியன்” என்ற சீன யாத்திரிகரது குறிப்பிலும் நாகர்கள் குறித்த தகவல்களைப் பெறமுடிகிறது. இலங்கையில் வாழும் இயக்கர்களையும், நாகர்களையும் அமானுஸ்ய மனிதர்களாகவே அவர் குறிப்பிட்டுள்ளதனை அவதானிக்க முடிகிறது.11

“ஜோன்.றெசில்டார்” என்ற வெளிநாட்டவரும் இலங்கையில் அமானுஸ்ய மனிதர்கள் வாழ்ந்தனர் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளதனைக் காண்கிறோம். 12 இலங்கைச் சிங்கள வரலாற்று நூலான தீபவம்சமும் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளை அமானுஸ்ய மனிதர்களாகவே சுட்டுகிறது. 13

மகாவம்சத்தில் நாகர்

புத்தர் இலங்கை வந்த போது நாகர்களை தம் நெறிசார்ந்து ஒழுக வைத்தார் என மகாவம்சம் கூறுகிறது.-14 அதாவது, நாகராசன் என்னும் நாக மன்னன் நயினாதீவினை ஆண்டு வந்தான் எனவும், அவனுக்கு ஒரு மகனும், மகோதரன் என்ற மகனும் இருந்தனர் என்றும், தன் மகளை மலைப் பிரதேசத்தினை ஆண்ட நாக மன்னனொருவனுக்கு மணம் முடித்து வைத்ததுடன் மகளுக்குச் சீதனமாகத் தனது மணியாசனத்தையும் வழங்கினான் என்றும், அவளுக்கு குலோதரன் என்ற மகன் பிறந்தான் என்றும் கூறுவர். நயினாதீவு அரசன் இறக்கும் தருறுவாயில் தனது மகனான மகோதரனுக்கு முடி சூட்டிவிட்டு இறக்கின்றான். இதன் பின்னர் தமது பூர்வீக மணியாசனத்தை மீட்க குலோதரனை எதிர்த்து மகோதரன் போர் தொடுத்தான் என்பர். இரு அரச படைகளிற்கும் இடையில் கடுஞ்சமர் இடம்பெற்ற வேளையில் அவர்களை தம் நெறிக்கு ஈர்க்க புத்தர் முனைந்தார். தனது சக்தியினைக் கொண்டு பேரிருளினை உண்டாக்கினார். இருளினைக் கண்டஞ்சிய நாகர்கள் மத்தியில் ஒளி ரூபமாகத் தோன்றிய புத்தரை நாகர்கள் வணங்கியதுடன், மணியாசனத்தில் புத்தரை அமரச் செய்தனர் என்றும், பின்பு பௌத்த நெறியினில் இணைந்தனர் என்றும் மகாவம்சம் கூறுகிறது.

வன்னியில் நாகர்

வட இலங்கை முழுவதிலும் நாகர்கள் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருப்பினும், “வன்னி” எனச் சுட்டப்படும் பிரதேசத்தில் அவர்தம் செல்வாக்கு மிகுந்திருந்தமையைச் தொல்பொருட் சான்றுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. வன்னி நாட்டின் பெரும் பகுதி மகாவம்சம் பேசும் “நாகதீப” என்ற பகுதியிலடங்கும். இப்பகுதியின் ஆதிக் குடிகளாக நாகர்கள் பேசப்படுகின்றனர். பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் நாக எனப் பெயர் கொண்ட இளவரசர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். வவுனியாவில் பல சிற்றரசர்கள் ஆட்சி செய்தமைக்கான சான்றுகள் உள. உதாரணமாக “உதி” என்ற சிற்றரசன் பற்றிய குறிப்பு பிராமிக் கல்வெட்டொன்றில் வருகின்றது. சங்க காலத்தில் சிற்றரசர்கள் இப்பெயருடன் விளங்கியதை இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. எனவே இந் நாகர்கள் மகாவம்சம் கூறுவதுபோல் அமானுஸ்யர்கள் அல்லவென்பதும், இந்

நாகதீபப் பகுதியில் அடங்கும் ஆனைக்கோட்டை, மாந்தை, பொம்பரிப்பு ஆகிய இடங்களில் அகழ்ந்தெடுத்த எலும்புக்கூடுகள் இவர்கள் மனிதர்களே என்பது புரிகின்றது. ஒருவகையில் இவர்கள் நாக வணிகத்தில் ஈடுபட்ட திராவிடரே எனவும் கொள்ளலாம். இதனால் வன்னிநாட்டின் ஆதிக்குடியேற்றம் பற்றியும் சிறப்பாக வன்னியர் குடியேற்றம் பற்றியும் கூறும் வையாபாடல் மட்டக்களப்பு மான்மிய போன்ற நூல்களில் வரும் செய்திகள் வரலாற்றுத் தெளிவு அற்றுக் காணப்பட்டாலும் கூட ஆதியில் அதுவும் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திலும் இங்கு நடந்த தமிழர் குடியேற்றத்தை ஒருவகையில் உரைக்கின்றன எனக் கூறினால் பிழையாகாது”- 15

நாகர்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் அரசாட்சி செய்தமை குறித்து அறிய முடிகிறது. அவ்வகையில், “ஏறக் குறைய 2200 வருடங்களுக்கு முன்பு வன்னியிற் குறு நில அரசுகள் தோன்றிவிட்டன... நாகர் குலத்தவர் அதிகாரம் செலுத்திய அரசினைப் பற்றிப் பெரிய குளத்துக் கல்வெட்டுக்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. பிற்காலத்து வன்னி இராச்சியங்களுக்கு இவையே மூலமானவை. சம காலத்தில் நாகர் அதிகாரம் செலுத்திய குறுநில அரசுகள் யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டக்களப்பு தேசத்திலும் தோன்றின.”-16 என்பர்.

குறிப்பாக, “வவுனியா மாவட்டத்தில் “நாக” என்ற பெயருள்ள சிற்றரசர் இருந்ததற்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.”17 என்பர். வவுனியாவில் நாகர்களது குறுநில அரசுகள், வளர்ச்சிபெற்று “இராச்சியம்” என்ற பெரும் அரசுகளாகப் பலம் பெற்றமை குறித்து வரலாற்றாய்வாளர்கள், “நாகர் அங்கு (வன்னியில்) இராச்சியம் ஒன்றை அமைத்து விட்டனர்... ராஜ நாகனைப் பற்றிய குறிப்பு பெரிய புளியங் குளத்திலுள்ள நான்கு கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன.” 18 எனப் பதிவு செய்திருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது நாக வழிபாட்டிடங்களிலும், அவற்றை அண்டிய பகுதிகளிலும் காணப்படும் எச்சங்களையும், நாக உருவங்களையும் நாகர்கள்தம் எச்சங்களாக ஆய்வாளர்கள் அடையாளப்படுத்த முனைவதனைக் காணலாம். வவுனியாவில் “நாகர்கள் காலத்தைச் சேர்ந்த, ஐந்து தலை நாகம் படம் விரித்தாற் போலுள்ள புனித தெய்வக் கற்கள் பாவற்குளம், செட்டிகுளம், பிரதேசத்தில் உள்ள மதவு வைத்த குளம் கிராமத்திலுள்ள அணைக்கட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன. சின்னத்தம்பனைக் கிராமத்திலுள்ள பிள்ளையார் கோயிலிலும் ஐந்து தலை நாகம் பொழியப்பட்ட கல்காணப்படுகின்றது. இவை, நாகர்கள் காலத்தில் இருந்தே எமது பிரதேசத்தில் நாக வணக்கம் இருந்தது என்பதையும், குளத்தின் புனிதத் தன்மையையும் புலப்படுத்துகிறது.”19 இவை கிறிஸ்து தசாப்தத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட குளங்கள் என்பர். 20 இதையொத்த சின்னங்கள் வேறு குளக்கட்டுக்களிலும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. முன்னைய காலங்களில் குளங்களின் அணைக்கட்டுக்களில் நாக உருவங்களை வைக்கும் வழக்கம் இருந்ததனை அவதானிக்க முடிகிறது. நாகர்களது இனக்குழும அடையாளம் “நாக உருவங்கள்” ஆகவே

தாம் அமைத்த குளங்களில் தமது குலக்குறியை அமைக்க முற்பட்டனர் என்பர். இது ஒரு தொழில்நுட்ப அறிவின் வெளிப்பாடு எனக் கூறுவோரும் உள்ளனர். அதாவது, நீர்நிலைகளில் கொடிய விசப் பாம்புகள்

வசிப்பதும், உலாவுவதும் வழக்கம். இவற்றினால், மனிதர்களும் கால் நடைகளும் பாதிக்கப்பட்டன. கொடிய விசப்பாம்புகளுள் தலைமைப் பாத்திரத்தினை வகிப்பது நாகபாம்பாகும். பொதுவாக, நாக பாம்பிருக்கும் இடத்திற்கு ஏனைய பாம்புகள் வருவதில்லை என்பர். இந் நிலையில், நாக உருவத்தினை அணைக்கட்டுக்களின் அடியில் அமைக்கும் போது, அதன் விம்பத்தினை நீரினில் கண்ட வேறு பாம்புகள் அவ்விடத்திற்கு வரமாட்டாது என்பர். இதனாலேயே அணைக்கட்டுக்களில் நாக உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டன என்பர். எனினும், பண்பாட்டு ஆய்வாளர்கள்தம் பார்வையில், இவை நாக வழிபாட்டின் அல்லது நாகர்களது எச்சங்களாகவே அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பூர்வ காலத்திற்குரிய எச்சங்கள் எனக் கருதப்படுவனவற்றை நாகர்களுடன் தொடர்புடைய எச்சங்கள் எனக் கருதும் வழக்கமிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. அதனைப் பின்வரும் கூற்று தெளிவுபடுத்துகின்றது. “பெரிய செங்கற்கள், பெரிய கற்றாண்கள் போன்றவற்றைக் கொண்ட பல கட்டடச் சிதைவுகள் நாகதீபத்தின் பல பகுதிகளிலும், குறிப்பாக வவுனியா மாவட்டத்தில் காணப்படுகின்றன. சமளங்குளம், சேமமடு, சேமமடுவை அண்டிய பகுதியிலுள்ள மாளிகை, நெளுக்குளத்திலுள்ள புதையல்பிட்டி, கனகராயன்குளம், இராசேந்திரகுளம், வாகைகட்டிய ஒலுக்குளம், பெரியதம்பனை, வேரக்கல், சின்னத்தம்பனை, பெரியதம்பனை, சாஸ்திரிகுழாங்குளம், மடுக்கந்தை போன்ற இடங்களில் இத்தகைய தடயங்கள் காணப்படுகின்றன.” 21 சிதைவடைந்த நிலையிலிருக்கும் சில சூத்திரக் கிணறுகளிற்கருகிலும் நாக உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. பண்டைத் தமிழரின் தொழில்நுட்ப அறிவினைச் சுட்டி நிற்கும் சூத்திரக்கிணறும் நீர்ப்பாசனத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த நாகர்களால் தொடக்கி வைத்திருக்கக் கூடும்.

முடிவுரை

மேலே ஆராய்ந்ததற்கமைய, நாகர்கள் அமானுஸ்ய மனிதர்கள் அல்லவென்பது தெளிவாகிறது. பொதுவாக நாகர்களது குலக்குறிகளாக நாக வடிவம் இருந்திருக்கிறது. நாகர்கள் விவசாயம், நீர்ப்பாசனத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டியுள்ளனர். அத்துடன் ஓவியம், சிற்பம், கட்டடம் ஆகிய கலைகளில் நாகர்கள் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். தாம் அமைத்த குளங்களிலும், கட்டடங்களிலும் தமது குலக்குறியான நாக வடிவத்தினை இணைக்க அவர்கள் தலைப்பட்டனர். அவர்தம் வழிபடு தெய்வமாகவும் நாகம் இருந்திருக்கிறது. பல வகைகளிலும் தனித்துவமாகவும், தொழில்நுட்ப அறிவுடனுமிருந்த நாகர்களைத் திட்டமிட்டு ஓரங்கட்டுவதற்காக அவர்களை அமானுஸ்யர்களாகச் சித்திரித்துள்ளனர்.

இதனை ஆரியர்களது திட்டமிட்ட இருட்டடிப்பு என்றே ஆய்வாளர்கள் கருதுவர். வட இலங்கையில் நாகர்கள் தனித்துவம் பெறுவதனையும் அவர்தம் ஆட்சி தென்னிலங்கை வரை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமையையும் தொல் பொருட்சான்றுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. வட இலங்கையில் நாக அரசுகள் அதிகாரம் செலுத்தியிருப்பினும், இதுவரை கிடைக்கப் பெற்ற தொல்பொருட் சான்றுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்குகையில் வன்னிப் பிரதேசத்தில் நாக அரசர்களது செல்வாக்கு மிகுந்திருந்தமையை அறியமுடிகிறது. நாகர்கள் சாதாரண மனிதர்கள் என்பதும், அவர்களது குலக்குறியான நாகவடிவமே பின் நாட்களில் நாகவழிபாடு முதன்மைபெற அடிநாதமாய் அமைந்ததென்பதும் தெளிவாகிறது. வரலாற்றுக் குறிப்புக்களில் வஞ்சிக்கப்பட்ட நாகர்கள் குறித்த தெளிவுபடுத்தலினை உலகிற்களிக்க வேண்டிய தேவைப்பாடும், திட்டமிட்டு நாகர்களைப் புறந்தள்ளிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மீதான மீள் வாசிப்பின் அவசியமும் உணரப்படுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

- 01.விவேகானந்தன்.சிவ (2007), “நாகராஜா கோயில்”, சென்னை காவ்யா. பக்கம்-07
- 02.புஸ்பரட்ணம்.ப (2014) “வன்னியின் வரலாறும் பண்பாடும் அண்மைக்காலத் தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புக்களைச் சிறப்பாகக் கொண்ட ஆய்வு” வன்னியின் வரலாறும் பண்பாடும், சென்னைகுமரன் புத்தக இல்லம். பக்கம்-13
- 3.பத்மநாதன்.சி (2012) முன்னுரை, “இலங்கையின் வன்னி மாவட்டங்கள்: ஒரு கையேடு”, முள்ளியவளை வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்பாள் ஆலய பரிபாலனசபை. பக்கம்-xxv
- 04.அகநானூ W- 34, 59, 77,90,104, 121, 131, புறநானூ W- 52, 55; 138, 139
- 05.பத்மநாதன்,சி. (2006), இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள், கொழும்பு இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம். பக்கம்-33
- 06.புஷ்பரட்ணம்.ப (2003), “பண்டைய இலங்கையில் தமிழும், தமிழரும்”, கொழும்பு கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம். பக்கம்-47
- 07.பத்மநாதன்.சி. (2006), இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள், கொழும்பு இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம். பக்கம்-34
- 08.பத்மநாதன்.சி. (2006), இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள், கொழும்பு இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம். பக்கம்-35
- 09.பத்மநாதன்.சி. (2006), இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள், கொழும்பு இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம். பக்கம்-35
- 10.முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.கு (1982), “யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றம்”, சுன்னாகம் புலவரகம். பக்கம்-16
- 11.Legee, James.(1886), Fa-Hien’s Record Of Buddhistic Kingdoms , London, Oxford University Press Warehouse. Page-101.
- 12.John Tresiddar, „up to the 9th C.A.D“ “It was believed that demons lived in Ceylon”

13. Deepavamsa, Chap, 17-18. "The Land contains blood- thirsty demons"
14. மகாவம்சம், 1.46.
15. சிற்றம்பலம், சி.க (2011) "வன்னி நாடும் திராவிடரும்", ஓமந்தை மத்திய கல்லூரி நூற்றாண்டு விழா மலர். பக்கம்-30
16. பத்மநாதன்.சி (2012) முன்னுரை, "இலங்கையின் வன்னி மாவட்டங்கள்: ஒரு கையேடு", முள்ளியவளை வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்பாள் ஆலய பரிபாலனசபை பக்கம்-xxx
17. சிற்றம்பலம்.சி.க.(1996) "ஈழத்து இந்து சமய வரலாறு - பாகம்-01" யாழ்ப்பாணம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். பக்கம்-120
18. பத்மநாதன்.சி (2012) முன்னுரை, "இலங்கையின் வன்னி மாவட்டங்கள்: ஒரு கையேடு", முள்ளியவளை வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்பாள் ஆலய பரிபாலன சபை பக்கம் - xxviii
19. ஜெகநாதன்.ஞா (2015) "வன்னியின் சிறப்புக்கள்" வவுனியம் (பிரதேச மலர்), வவுனியர் வவுனியா பிரதேச செயலகம். பக்கம்- 42.
20. ஜெகநாதன்.ஞா (2013) "நாகர் எழு வன்னி", வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம். பக்கம்- 20.
21. ஜெகநாதன்.ஞா (2013) "நாகர் எழு வன்னி", வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம். பக்கம்- 24.

திரு.S.ஸ்ரீநிவாசன்

சமூகசேவை உத்தியோகத்தர்

இன்றைய அவசர உலகில் இளம் தலைமுறையினரிடம் விழுமியப்பண்புகள் மிகவும் மலினப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தொலைக்காட்சி, கைத்தொலைபேசி, இணையத்தளம் என நவீன இலத்திரனியல் யுகம் உலகெங்கும், மூலைமுடுக் கெல்லாம் மனிதப்பண்புகளில் பிறழ்வுகளை தோற்றிவித்துள்ளன. வவுனியாவும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

அதிகாலை விழித்தெழுவதை ஒரு தவமாக கொண்டிருந்த எமது சமூகத்தில் கல்விக்கான உசிதமான நேரமாக ஏற்றிப்போற்றிய காலங்களை மறந்து, விடிய விடிய பஞ்சணையில் துயில்கொள்ளும் சோம்பல் மிக்க சமூகம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்துள்ளது நவீன உலகம். கேட்டால் எனக்கு இரவிரவாக விழித்திருந்து கற்பதே பொருத்தம் என தர்க்கம் பேசுகிறது புதிய மாணவர் உலகம். சிலருக்கு இது பொருத்தம் தான். பாடசாலையில் அசதி பின் தனியார் கல்வி நிறுவன அசதி என இருக்கும் மாணவர்கள் இரவில் நித்திரை செய்து அதிகாலை விழித் தெழுந்தால் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் கற்க முடியும். "கடவுளைக்காண வேண்டுமா அதிகாலை எழுந்திரு...!"

“பிரம்மமுகூர்த்தவேளையில் கற்றல் சிறந்தது” என்பார்கள். “மூன்று மணிக்கு எழுந்தால் முனிவன்..! நான்கு மணிக்கு எழுந்தால் ஞானி..! ஐந்து மணிக்கு எழுந்தால் அறிஞன்..! ஆறுமணிக்கு எழுந்தால் மனிதன்..! ஏழுமணிக்கு எழுந்தால் எருமை..! என்பது நகைச்சுவையல்ல. இவற்றை இளம் சமூகம் பின்பற்ற தவறுகின்றது.

இது ஒருவகை சோம்பல் தன்மை மனநிலை என்பதே எனது கருத்து. சில மாணவர்கள் விடிய விடிய கற்றபின் அதிகாலை நேரம் உறங்குவதை வழமையாக்கி வைத்துள்ளனர். எனினும் அதிகாலை துயில் எழுவதே உடலுக்கும், உள்ளத்துக்கும், மூளைக்கும், வேலைக்கும் ஆரோக்கியம். குடும்ப குதூகலத்துக்கு உதவும்.

“மாதா பிதா குரு தெய்வம்” என பெரியோரை தூக்கிவைத்திருந்தது அன்றைய இளம் தலைமுறை. மூத்தோரை ஏற்றிப்போற்றிய சமூகம் இன்று அவர்களை தமது எதிரிகள் போலாக்கி விழுமியப்பண்புகளை மூன்றாம் பட்சமாக புறந்தள்ளிவிட்டு தாம் அனைத்தும் தெரிந்தவர்கள் என தம்பட்டம் அடிப்பது வேடிக்கையாகவுள்ளது. “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்”

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று”

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்”

“ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்”

என்ற நற்பண்புகள் தந்த நல்வழிகளை நாம் மறந்துவிட்டோம்.

“பாராவிட்டேல் பயிர் கெடும்
கேளாவிட்டால் கடன் கெடும்
சேராவிட்டால் உறவு கெடும்”

என்ற விழுமியப்பண்புகள் நிறைந்த கருத்துக்களை யாரும் கண்டு கொள்வதாக இல்லை. அருகே இருந்தும் தொலைபேசிக்குள் தலையை மறைத்துக்கொண்டு ஆபத்து வேளைகளில் தனது தலையை மண்ணுள் புதைத்து தப்பிக்க நினைக்கும் தீக்கோழிகள் போல் பல இளம் பிள்ளைகள் வாழ்கிறார்கள். வவுனியாவில் இடம் பெறும் விழாக்களிலும் நிகழ்வுகளிலும் இவை கண்கூடாகத்தெரிகின்றன. இவற்றால் தம்மைத்தாமே தனிமைப்படுத்திக்கொண்டு பெரும்பாலான இளம் சமூகத்தினர் இன்று பிறழ்ந்து நிற்கின்றனர்.

அன்னையின் மகத்துவத்தை பிள்ளைகள் உணரத்தவறுகின்றனர். ஒரு தாய் பொது வெளியில், வேலைத்தளத்தில், அனைவராலும் மதிக்கப்படும் ஒரு நல்ல மதிப்பு மிக்கவராக இருந்தும் தாயை வாடி போடி என அழைப்பதை பிள்ளைகள் நவீன நாகரிகமாக பின்பற்றுகிறார்கள். இதுவே பார்த்துக்கொண்டிருப்போருக்கு அசிங்கமாக தெரிகிறது. “குற்றங்களையும் குணமாகக்கொள்பவள் தாய்..!”

கண்களை விளக்காக்கி கைகளைத்தொட்டிலாக்கி இரத்தத்தைப்பாலாக்கி பாலூட்டி, சீராட்டி வளர்க்கும் தாய்க்கு முகப்புத்தகத்தில் பிறந்த நாள் பதிவு போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதுமெனப் பல இளம் வட்டங்கள் நினைக்கின்றன. பல பிள்ளைகள் தூஷனங்களைக் கூட பெற்றோர் முன் கூச்சமின்றி பேசுகின்றனர். “பிள்ளைகள் கெட்ட வார்த்தைகள் பேசுவதில்லை. கேட்ட வார்த்தைகளையே பேசுகின்றனர்” என்றால் எங்கிருந்து இவை வருகின்றன. பெற்றோரை எதிர்த்துப் பேச இவர்கள் தயங்குவதில்லை.

எங்கு இவற்றை கண்டுகொள்கிறார்கள். முளைவிட்டு அரும்பாகி மரமாக வரும் வரை நல்ல பிள்ளைகளாக இருப்பார்கள். “தோளுக்கு மிஞ்சினால் தோழன்” எனும் நிலை வரும் போது இவர்களின் விஸ்வரூபம் தெரியத்தொடங்குகிறது. பல பெற்றோர் இவர்களின் சில அட்டகாசங்களை தம்பிள்ளை தானே என வேதனையுடன் சகித்துக்கொள்கிறார்கள்.

கண்டிக்க வேண்டிய இடத்தில் கண்டிப்பதில்லை. இறுதியில் போதைப்பாவனை எனும் அரக்கன் பிடியில் சிக்கி வாழ்வை இழந்துவிடுகிறார்கள். தான் காணாத உலகைப் பிள்ளைகள் காண வேண்டும் என விரும்பும் தந்தையின் ஆசை நிராசையாகிவிடுகிறது.

“தெய்வங்கள் எல்லாம் தோற்றே போகும் தந்தை அன்பின் முன்னே. தாலாட்டுப் பாடும் தாயின் அன்பும் தந்தை அன்பின் பின்னே” என்ற அருமைத் தந்தையின் நெஞ்சில் சொற்களால் குத்துகிறார்கள். பாசம் நேசம் பற்றுக்கள் இன்று வார்த்தையளவுகளில் நின்றுவிடுகின்றன.

நல்ல ஆசான்களை இனங்காட்ட வேண்டிய மாணவ சமூகம் அவர்களை நல்லவர்களாக தமது வழிகாட்டிகளாக, வாழ்வின் ஒளிவிளக்குகளாகப் பேணுவதற்குப் பதிலாக தமது வில்லன்களாக நோக்கும் முறை மிக அவலமானது. ஆயிரத்தில் ஒன்று ஆசிரியரிடம் தவறு இருப்பினும், அதிகமாக மாணவர்க்கமே தவறுகள் உள்ளன. “நல்ல குருநாதன் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல” என்ற உண்மையை மாணவர்கள் உணருவதாக இல்லை. காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு பின் கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு மாலை முழுதும் விளையாட்டு என வழக்கப்படுத்தி கொள்ளு பாப்பா...! என்று ஆசிரியன் சொன்னால் மாணவன் மாறி நிற்கிறான்.

இங்கு பெற்றோரும் இணைந்து பாரிய தவறிழைக்கின்றோம். பிள்ளைகளை விளையாடுவதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. ஐந்தாம் ஆண்டு வரை வவுனியா தெருக்களில் அம்மா அப்பா பிள்ளைகளுக்காக தனியார் கல்வி நிலைய வாசல்களில் தவம் கிடப்பதே வாழ்வாக்கி கொண்டுள்ளனர். பலரும் தமது பிள்ளைகளில் உளநலம் உடல் நலம் பற்றி சிந்தியாது அவர்களை வருத்துகிறார்கள். கல்வி அவசியம் தான். ஆனால் அதுவே அவதியாகி விடக்கூடாது.

ஒரு பிள்ளை எத்தனை ஆசிரியர்களிடம் தான் கற்பது. கற்றோர்க்கு சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு. அதனால் மன்னனிலும் பார்க்க கற்றோன் சிறப்புடையவன். இதனை உணர்ந்து பிள்ளைகள் கற்க வேண்டும். பெற்றோர் அல்ல. “இளமையிற்கல்வி சிலையில் எழுத்து” கல்வியின் வெற்றியை ருசிக்கப்பழக வேண்டும். ஆசிரியரை ஆசிரியத்தினத்தில் மட்டும் போற்றாது, நெஞ்சில் வைத்துப் பூஜிக்க வேண்டும். உலகில் கற்று உயர்ந்த நிலைக்கு வந்தோரெல்லாம் தம்மை மெழுகாக்கி உருக்கி பிறருக்கு ஒளியூட்டும் ஆசிரியர்களை மதித்து ஏற்றிப்போற்றியோர் தான்.

இன்று இளம் தலைமுறையினரின் உணவுப்பழக்கவழக்கங்கள் ஆரோக்கிய குறைவானவையாக மாறிவருகின்றன. ஒன்றில் உடல் மெலியவேண்டுமென நினைத்து பட்டினி கிடந்து உடலைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அல்லது கண்டதையும் தின்று வண்டியனாகி விடுகிறார்கள். இரண்டும் தவறு தான். பல பிள்ளைகள் உடனடி உணவுக்கு (Fast-food க்கு) அடிமையாகிவிட்டனர். நல்ல உணவுகளை தொடுவதில்லை. கீரை, பால் மீன், பயறு, கடலை போன்ற உணவுகளை வேண்டுமென்றே புறந்தள்ளுகின்றனர். இது தான் இன்று. இளம் சமூகம் மத்தியில் குழந்தையின்மை, பல வேண்டாத நோய்கள், உற்சாகமின்மை என்பனவற்றை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. வவுனியாவின் “அம்மாச்சி” கடைகளில் வயதானவர்கள் தான் அதிகம் நிற்கிறார்கள். ஐஸ்கிரீம் கடைகள் பீட்ஸா கடைகளில் இளவட்டங்களே இரவுபகலாக கும்மாளமடிக்கின்றன.

“கூரையில்லா ஓடும்

கிழவியில்லா வீடும்

கீரையில்லாச் சோறும் பாழ்...” என்றார்கள். நல்ல பல உணவுகளை விடுத்து தொற்றா நோய்களை ஏற்படுத்தும் உணவுகளுக்கு அடிமையாகிக் கிடக்கின்றனர்.

சில தெருக்களில் இன்று நடமாடுவதே ஆபத்தானதாக மாறிவருகிறது. அதிவேகமான பெரிய மோட்டார் சைக்கிளை எந்த வித தயக்கமின்றிச் சன சந்தடி மத்தியில் செலுத்திச் செல்லும் வேகம், மிகப்பெரிய மனித அவலமாக மாறிவிட்டது. பல தடவைகள் “இதனைப் போக்குவரத்து பொலீஸார் கண்டுகொள்வதில்லையோ” என விசனம் ஏற்படுகிறது. எமது காலுக்கருகில் மோட்டார் சைக்கிள் வாகனங்களுக்கு எதிரே வெட்டிச் செல்லும் விதங்கள், பெரிய மனிதர்களுக்கு இந்த சின்ன மனிதர்கள் செய்யும் குரங்குச்சேட்டை என எண்ணாமல் இருக்கமுடியாது. பல வயதானவர்கள் தெருவில் இறங்கத்தயங்குகிறார்கள். வைரவபுளியங்குளம் பெரிய வளர்ச்சியும் எழுச்சியும் கண்டிருக்கும் அதே வேளையில் பலநாசகாரக்கும் பல்களின் புகலிடமாகவும் மாறிவருகிறது. சில சந்திகளால் போய் வருவதே பேய்ப்பயத்தினை ஏற்படுத்துகிறது. சில ஊர்களின் பெயர் சொன்னாலே அடிதடியும், குழப்பங்களும் தான் ஞாபகம் வருகிறது.

இன்று கழுகுபோல் சின்னஞ்சிறு பாலகர்களையே குறிவைக்கும் ஆபத்தான வல்லூறுகளாக மாறிவிட்ட போதைப்பொருள் பாவனை வவுனியாவையும் விட்டு வைக்கவில்லை. மதுவுக்கும் போதைக்கும் அடிமையானோர் பொது இடங்களில் நடந்துகொள்ளும் விதங்கள், தானுண்டு தன்பாடுண்டு எனச்சொல்வோரை வம்புக்கு இழுத்துப் பிரச்சனைகளை உருவாக்கும் குழுக்கள் பரவலாக வளர்ந்து நிற்கின்றன. ஐஸ் போதைப்பொருள் இங்கும் ருத்ரதாண்டவம் ஆடத்தான் செய்கிறது. பல நகரங்களையும் இணைக்கும் போக்குவரத்து மையமாக வவுனியா இருப்பது பல வழிகளில் நன்மைகள் தந்தாலும், ஆபத்துகளும் அதிகம் கொண்டது. அவ்வகை ஆபத்து போதைப்பொருள் வர்த்தகம் பாவனைகளிலும் இருப்பது ஆச்சரியமல்ல. இந்த ஆபத்திலிருந்து இளம் சந்ததியை பாதுகாப்பது என்பதே பெரும் போராட்டமாக இப்போது சமூகத்துக்கு மாறியுள்ளது. திடுக்கிடும் செய்திகள் பல ஆபத்தை மேலும் அதிகப்படுத்துகின்றன.

இந்த நிலமைகள் எல்லாவற்றுக்கும் விழுமியப்பண்புகள் மாணவர் மத்தியில் அருகிவருவதன் வெளிப்பாடே காரணமாகும். பெற்றோர், கல்லூரிகள், ஆசிரியர்கள் பொது நிறுவனங்கள், அதிகாரிகள் இணைந்து இளம் சமூகத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பையும் கடமையையும் மிக அவசியமானதும் அவசரமானதுமாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கல்வியில் கலை கலாச்சாரம், விளையாட்டுத்துறைகளில் வவுனியா எந்தளவு வளர்ந்து புகழ் பூத்து நிற்கிறதோ அதே அளவு விழுமியங்கள் வீழும் நிலைக்கும் தள்ளப்பட்டுள்ளது. “நல்ல நல்ல பிள்ளைகளை நம்பி..!” இந்த நாடே இருக்குது தம்பி..! என்ற வரிகள் நாதியற்று வீழ்ந்து கிடக்கின்றன.

“அன்னையிடம் நீ அன்பை வாங்கலாம்; தந்தையிடம் நீ அறிவை வாங்கலாம்; இரண்டும் இருந்தால் பேரை வாங்கலாம்; பேரை வாங்கினால் ஊரை வாங்கலாம்” என்ற கவிஞனின் கனவு கனவாகவே முடங்கிவிடுமோ என அச்சம் தோன்றுகிறது. கல்விக் கூடங்கள், குறிப்பாகப் பாடசாலைகள் இப்போது உசாராக இருக்க வேண்டும். பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், சமூக பொது நிறுவனங்கள் பொதுவானதும் குறிப்பானதுமான திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதிரடிப்படை உருவாக்கம் வரவேற்கத்தக்கதே. இதுவும் பொதுமக்களின் பங்களிப்பு இன்றி முழுமைபெறாது. நாம் கண்ணுக்குள் எண்ணையை ஊற்றி விழித்திருக்க வேண்டிய தருணங்கள் இவை. இல்லையேல் பல ஆபத்தான வலயங்கள் இங்கும் உருவாகும் காலம் வெகுதொலைவில் இல்லை.

அறிவோம்:

தாய்மொழி

தாய்மொழி என்பது ஒரு பிள்ளையின் வீட்டுமொழியாகும். பிள்ளையின் சிந்தனைக்குரிய மொழியும் அதுவேயாம். தாய்மொழியில் கல்வி கற்கும் பிள்ளை மிகவும் ஆழமாகக் கற்கின்றது.

கலாயுஷணம் திருமதி.ஐ.புவனநாயகி

இலங்கையின் வடபகுதியின் நுழைவாயிலாக கணிக்கப்படும் இயற்கை எழில் பரந்திருக்கும் வவுனியாவில் காணப்படும் சில மருத்துவ மூலிகைகளை கருத்திற் கொண்டு, அவற்றின் பயன்பாடுகளை எம்மவர்களின் கவனத்திற்கும், சிந்தனைக்கும் உட்படுத்தும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பூமியின் தரைத் தோற்றத்தின் பெரும் பகுதி தாவர வர்க்கங்களால் நிறைந்துள்ளமை நிலத்தின் செழுமைக்கு அறிகுறி எனலாம். செழுமையின் அடையாளம் நிலத்தின் தன்மையை அல்லது செழுமைச்செறிவை குறிப்பனவாக அமையும். நால்வகை நிலங்களில் உற்பத்தியாகும் தாவரங்கள் மூலிகைகள் வெவ்வேறு இயல்பினவாக அமைந்துள்ளமையை அவதானிக்கலாம். இயல்பின் அடிப்படையில் தாவர வேறுபாடுகள் மக்களுக்கு மருந்தாகவும், விருந்தாகவும் அமைந்து நோய்களை குணப்படுத்துவனவாக, நோய் எதிர்ப்பு சக்திகளாக, நோய் தாக்க நீச்சுக்கு துணைக் காரணிகளாக நின்று துணை புரிகின்றன. இவ்வகைகளில் மூலிகைகள் தரும் விசேட வைத்தியங்களைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வது சாலச் சிறந்ததாகும்.

எமது வீடுகளில் உள்ளவர்கள்; குழந்தை பருவத்தினர் நடுத்தர வயதினர். முதியவர்கள் போன்றோர் தமது உடலில் ஏதாவது சுகயீனம் ஏற்பட்டுள்ளதாக அல்லது உடலில் அசாதாரண நிலை ஏதாவது ஏற்பட்டுள்ளதாக, உணர்ந்தால் வைத்தியசாலையை நாடி மருந்துகளைப் பாவித்து குணம் கொண்டவர் பலர் என்று துணிந்து கூறலாம். எனினும் வைத்தியசாலைகள் இல்லாத அல்லது வைத்திய வசதி குறைந்த பிரதேசங்களில், வசிக்கும் நோயாளிகள் தமது உடலில் ஏதாவது அசாதாரண நிலை ஏற்பட்டால், கை வைத்தியம் அல்லது வீட்டு வைத்தியம் என அறிந்தும் தெரிந்தும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துபவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எமது சமுதாய வீட்டு வைத்தியர்கள் என்று நாம் வரையறுத்துக் கொள்ளலாம்.

மேலும் வீட்டு வைத்தியம் கை வைத்தியம் முதல் வைத்தியம் போன்றவற்றுக்கு வவுனியா மண் பிரசவிக்கும் அபூர்வ மூலிகைகள் சிலவற்றை அவதானிப்போம்.

மூலிகைகள்	
✦ துளசி	<p>வவுனியாவின் வறட்சியான அல்லது நீர் தன்மை கொண்ட நிலப்பரப்புக்களில் தானாகவே முளைத்து வளர்ந்து சித்தவைத்தியத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் மூலிகைகள்</p>
✦ ஒமம்	
✦ பொன்னாங்காணி	
✦ புளியிலை	
✦ மணித்தக்காளி (இலை/காய்/பழம்)	
✦ பிரண்டை	
✦ நெல்லி <ul style="list-style-type: none"> ○ பெருநெல்லி ○ அரைநெல்லி ○ கீழ்க்காய் நெல்லி 	
✦ வல்லாரை	
✦ விடத்தல் இலை	
✦ முருங்கையிலை	
✦ முள்முருக்கமிலை	
✦ தொட்டாற் சினுங்கி	
✦ முடக்கொத்தான்	
✦ முசுட்டை (பொன் முசுட்டை)	
✦ மொசுமொசுக்கை	
✦ முடிதும்பை	
✦ நொச்சியிலை	
✦ சண்டியிலை - தவசிமுருங்கையிலை	
✦ பாகல்	
✦ நன்னாரிக்கிழங்கு	
✦ நிலவேம்பு/நிலமகள்	
✦ வேம்பு (இலை, பட்டை, விறகு)	
✦ முள்ளி	
✦ நாயுருவி	
✦ செவ்வரத்தை	

கைகண்டகரிப்புக்கள்

வீட்டுவைத்தியம் - கை வைத்தியம் - முதல் வைத்தியம்

<p>01. குடிநீர்: + கொத்தமல்லி + மிளகு + வேர்க்கொம்பு + மரமஞ்சள் + தேன்</p>	<p>இவற்றினை சம அளவாக எடுத்துமண் சட்டியில்வறுத்து மெல்லிய சூட்டில் வறுத்து, இரண்டு கோப்பை நீர் விட்டு அவித்து, ஒரு கோப்பை நீராகவற்றியதும் அக்கலவையை ½ வாசிக் குடிநீருடன் தேனும் கலந்து பருகினால் குழந்தைகள், பெரியவர்கள் அனைவருக்கும் தடிமல், மூக்கடைப்பு, தலையடி, உடல் அசௌகரியம் அனைத்தும் உடனடி நிவாரணம்</p>
<p>02. கற்றாளை - பிள்ளைக் கற்றாளை + வெந்தயம்</p>	<p>இவற்றினை உண்ண மலர்ச்சிக்கல் மற்றும் சகல மூல வருத்தங்களும் குழந்தைகள் மற்றும் பெரியவர்களுக்கு அற்றுப் போகும்.</p>
<p>03. பொன் முட்டையிலைச் சாறும் நல்லெண்ணை மற்றும் மரமஞ்சள், வேறு மூலிகைகள்</p>	<p>இவற்றினை சேர்த்து பாட்டாதைலம் தயாரித்தல். தீராத தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலிக்கு உடனடி நிவாரணமாக காட்சியளிக்கும்.</p>
<p>04. முடிதும்பைச் சாறும், சிறிது சுண்ணாம்பு</p>	<p>இவற்றினை கலந்து இரத்தம் கசியும் இடத்தில் கட்டினால் உடனடியாக இரத்தம் ஓடிவெளியேறுவதனை தடுக்கலாம். கையாட்சிபெற்றது.</p>
<p>05. தொட்டாற் சினுங்கி இலை அல்லது புளியம் இலையை உப்பு, கறிமஞ்சள்</p>	<p>காலில் நிர்ச்சிரங்கு கடிவிக்கத்திற்கு இவற்றினை சேர்த்து அவித்து துணியால் கட்டிவிடகடிநீர் சிரங்குநீங்கும்.</p>

பல சிறு கிராமங்களையும், சிலபெரும் கிராமங்களையும் உள்ளடக்கிய வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் வாழும் மக்கள் தங்கள் அறியாமையாலும், சோம்பேறித் தனத்தாலும் பல மைல்கற்களுக்கு அப்பால் உள்ள அரசாங்க வைத்திய சாலைகளுக்கு நோயாளிகளை எடுத்துச் செல்லவே விரும்புகின்றனர். காரணம் கை வைத்தியம், முதலுதவி வைத்தியம் என்பவற்றின் நம்பகத்தன்மையை அறியாமலும் தெரியாமலும் வாழ்கின்றவர்கள் என்பது தான் உண்மை. மூலிகை மருத்துவம் பற்றிய தெளிவான சிந்தனைகளும், உறுதியான நம்பிக்கைகளும் எம்மை நல்வாழ்வு வாழ்வழிவகுக்கும் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை.

உசாத்துணை:

எனது தந்தை, விசேடவைத்தியர்,

மு.ஆ. சின்னத்தம்பி.

அவர்களின் விசேடபட்டோலைப் பத்தியின் பிரதி.

திரு.வி.விபுலானந்தன்

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம்,
வவுனியா.

அறிமுகம்

பிறந்த மண்ணோடும், வளர்ந்த சமூகத்தோடும் தொடர்புகொள்ளப் பயன்படும் தாய்மொழியின் அடையாளங்கள், சிறப்புக்கள் வழக்கொழிந்து போகும் போது அவ்வினத்தின் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சிகளும் சுருங்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது. இந்தச் சூழ்நிலையில் மொழியடிமைப்பட்ட சமூகம் போராடத் தொடங்கும். இத்தகையதோர் இரங்கத்தக்க இழிநிலை எங்களுடைய தமிழினத்திற்கும், தமிழ்பேசும் மக்களிற்கும், தமிழர்களாகிய நாம் வாழுகின்ற, சூழலிலும் வளர்கின்றது என்பது அனைவராலும் கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

மனிதர்களுடைய வாழ்க்கைச் சூழலை குறித்துக் காட்டும் சாராம்சமாகக் காணப்படுகின்ற ஒழுக்கலாறுகள், நடத்தைகள். நம்பிக்கைகள், விழுமியங்கள், சுற்றி இருப்பவை பற்றிய உணர்வு நிலைகள் முதலியவற்றையும் ஏற்று வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். குறிப்பாக பண்பாடு, சமூகக்குழுக்கள், இனங்கள். நாடுகள், என்ற நிலைகளில் தொடர்ச்சியாகக் காணப்படும் பல்வேறுபட்ட உறவுகள், கலை, அழகியல் வெளிப்பாடுகள், சடங்குகள், வழிபாடுகள் என்று பண்பாடும் கலாசாரமும் மனித வாழ்க்கையில் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்தவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. மொழி என்பது பேசுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் ஒரு கருவி என்று கருதுவது தவறாகும். அது எல்லாவிதமான வாழ்க்கைப் படிநிலைகளிற்கும் வழிகாட்டும் ஆதாரம் ஆகும். ஆனால் தற்போது தாய்மொழியின் கூறுகளை உள்வாங்குவதில் அநேகமானவர்கள் அக்கறை காட்டுவதில்லை. மாறாக அந்நிய மொழிகளை வலிந்து பேசிக்கொள்வதையே வழக்கமாக்கிவிட்டார்கள். மொழியறிவில் தேர்ச்சி பெற்ற தமிழ்ச் சமூகம் இன்று குடிபெயர்வுகளுக்காகவும், வேலை வாய்ப்புகளுக்காகவும், வியாபார நன்மைகளுக்காகவும் வேற்று மொழிப் பயன்பாடுகளை ஆதரிப்பது அல்லது பயன்படுத்துவது அதிகமாகிப் போய்விட்டது.

இருப்பினும் சிலர் மொழிப்பற்று, ஆர்வக்கோளாறுகளின் நிமித்தங்களிற்கு மத்தியிலும் அதனை உயிர்பூச்சாகக் கருதி வருகின்றனர். ஆதியில் தோன்றிய முதல்மொழியான நம் தமிழ்மொழியானது இன்றையகாலம் வரை அழியாப் பெரும் சொத்தாக விளங்கி வருகின்ற காரணத்தினால் அது வழக்கிழந்துபோக விடுவது காலத்திற்கு உகந்ததல்ல.

வரலாற்றில் தமிழ்மொழியின் சிறப்பு

தமிழின் வரலாற்றுக் கால அடிப்படையில் பழந்தமிழ், இடைக்காலத் தமிழ், தற்காலத் தமிழ் என்ற பிரதான வகுதிகளாக்க முடியும். அறம்சார்ந்த தனிச்

சிறப்புமிக்க கருத்துக்களைக்கொண்ட ஒரேயோரு மொழி என்று சொன்னால் அது தமிழ்மொழியொன்றே ஆகும். வேறெந்த மொழிகளிற்கும் அத்தகைய தனிச் சிறப்புகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதுபோல் தமிழ் இலக்கியங்களின் வரிசை தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்று நீண்டு செல்கின்றது. அதுபோன்று திருக்குறள், ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், நன்னெறி, பக்திமொழி, செந்தமிழ்மொழி, செம்மொழி, முத்தமிழ்மொழி, என்று எத்தனையோ அடைவுப்பேறுகளை உள்ளடக்கிய நம்மொழி இன்னும் இன்னும் பலமடைய வேண்டும் என்பதே ஒவ்வொரு தமிழ்க்குடிமகனுடைய பேரவாவாக இருக்க வேண்டும்.

“தமிழர் என்றொரு இனமுண்டு தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு அமிழ்தம் அவனுடை மொழியாகும் அன்பே அவனுடை வழியாகும்”

என்ற பாடலின் ஊடாக நாமக்கல் கவிஞரான திரு.வே. இராமலிங்கப்பிள்ளை அவர்கள் தமிழினுடைய சிறப்புக்களைத் தெளிவாக விளக்குகின்றார். அதற்கேற்ப தமிழர்களும், தமிழினமும், தமிழ்மொழியும் உலக அளவில் தொன்மையான நாகரிகம், கலை, கலாசாரம், பண்பாடுகளையும், இலக்கிய, இலக்கணங்களின் சீர்திருந்திய பண்புக்கூறுகளையும், மனித வாழ்க்கை முறைகளையும், ஒழுக்கலாறுகள், பண்பாடுகள், கலைகள், கலாசாரம், மருத்துவம், சோதிடம், வானசாஸ்திரம் என்று பல உண்மைகளையும், பெறுமானங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டமைந்ததாகவும் காணப்படுகின்றது.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவ தெங்கும் காணோம்” என்ற வரிகள் தமிழ்மொழியின் தனிச்சிறப்பினை முண்டாசுக்கவியான பாரதியினால் மேலும் வலுப்படுத்துகின்றது. இயல்பாகத் தோன்றிய இன்மொழிக்குப் பதினாறு பண்புகள் இருக்க வேண்டும். அப்பதினாறும் இருக்கும் ஒருமொழி தமிழ்மொழி மட்டுமேயாகும். “தொன்மை, இயன்மை, தூய்மை, தாய்மை, முன்மை, வியன்மை, வளமை, மறைமை, எண்மை, இளமை, இனிமை, தனிமை, ஒண்மை, இறைமை, அம்மை, செம்மை” எனும் பதினாறு விடயங்களையும் இன்றமிழ் இயல்பெனப் பன்னுவர் மொழிவலர் பாவாணர்தாமே. என்று ஆன்றோரும் சான்றோரும் எடுத்தியம்பியுள்ளனர்.

உலகம் நீடித்து உய்யும் வரை நம் தமிழ்மொழியும் இன்னும் வளம்பெற்று உய்ய வேண்டும் என்பதே அனைவரினுடைய நோக்கமாகவும் இருக்க வேண்டும். எங்களுடைய அன்றாடப் பாவனையில் இருந்து தாய்மொழியான தமிழின் கூறுகளை அழியவிடுதல், பாவனையற்ற விதத்தில் பயன்படுத்துதல் அல்லது வேற்று மொழிகளின் ஊடுருவல்களை ஊக்குவித்தல் போன்றன நாம் செய்யத்தகாத செயல்களாகும்.

மனிதப்பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் தமிழ் மொழியின் பங்களிப்பு

வரலாற்றிற்கு முந்தைய வழித்தோன்றல்களின் தற்காலத் தலைமுறையினராக இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து வருகின்ற தமிழ்பேசும் மக்கட்தொகையினராகிய

எங்களுடைய மொழிவளப் பாவனையில் அந்தக்கால மொழிவளப் பயன்பாடுகளும், பழைய தமிழ்ச் சொற்களும் அதிகளவில் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. அதுபோல் அவற்றின் இந்தக்கால வழக்கிழப்புக்களும் அதிகம் காணப்படுவதனை அவர்களின் நிகழ்கால வாழ்க்கை முறையானது தெள்ளத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது. ஆதியில் தோன்றிய மனிதனுக்கு மொழியானது தேவைப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இயற்கையில் தப்பிப் பிழைத்து வாழ்வதே பிரதான குறிக்கோளாக இருந்தது. ஆனால் சடப்பொருட்களின் உதவிகளுடனும், சைகைகளின் மூலமாகவும், குறியீடுகளின் மூலமாகவும், ஒலி, ஒளி வேறுபாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒலிகளையெழுப்பி வாழ்ந்தான்.

பின்னர் அவன் பிள்ளைகள் பெற்றுப் பெருகிக் கூடிவாழக்கற்றுக் கொண்டான். கைக்குறிகளாலும், முகக்குறிகளாலும், படக்குறிகளாலும் தன் உணர்வுகளையும், செயல்களையும் பிறருக்குப் புலப்படுத்தினான். இத்தகைய குறிகள் யாவும் எல்லா நேரங்களிலும் பயன்படுத்த முடியாதென்று கருதியபோது அவனுக்கு ஒரு பொது மொழி தேவைப்பட்டது. இதன்காரணமாகவே முதல் மொழியான தமிழ் மொழியினைக் கண்டுபிடித்ததாகவும் இதுவே இன்றுவரை பயன்பாட்டில் அனைத்து மொழிகளிற்கும் தாய்மொழியாகவும், தனித்துவம்மிக்க மொழியாகவும் விளங்கி வருகின்றது என்றும் ஆன்றோரும், சான்றோரும் இற்றைவரை சான்றுபகர்ந்து வந்துள்ளனர்.

தமிழ்மொழியின் தற்கால வழக்கிழப்பிற்கான காரணங்கள்

தமிழ்மொழியில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்களாக சொற்பொருள் மாற்றங்கள், வரிவடிவு மாற்றங்கள், எழுத்து நிலைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், எண்வடிவங்களில் மாற்றம், சொற்றொடர்களில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள், வட்டாரவாரியான, பிரதேசவாரியான, தேசிய ரீதியிலான, சர்வதேச அடிப்படைகளில் பேச்சு வழக்குகளில் ஏற்பட்டு வருகின்ற மாற்றங்கள் போன்றவற்றை முக்கியத்துவ அடிப்படையில் கூறமுடியும். பேச்சு வழக்காக இருந்தாலும் சரி, எழுத்து வழக்காக இருந்தாலும் சரி காலத்திற்குக் காலம் பயனிழப்பும், புதிய சேர்க்கைகளும் இயல்பாகவே ஏற்படுகின்றன. இது எல்லா மொழிகளிலும் ஏற்படுகின்ற நிகழ்வு ஆகும்.

இருப்பினும் ஒரு தொன்மையான அல்லது அனைத்து மொழிகளிற்கும் தாய் மொழியான தமிழ்மொழியில் நிகழ்வதென்பது வருந்துதலிற்குரியது. குறிப்பாக பேச்சு வழக்கினில் புழக்கத்தில் இருந்த வந்த பல சொற்கள் வழக்கிழந்து போனதும், எழுத்து வழக்கில் இருந்த பல எழுத்துக்களும், இலக்கணச் சொற்களும் மாற்றமடைந்து வந்துள்ளமையும் கண்டுகொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

அத்துடன் தமிழ்மொழி வழக்கிழப்புக்களிற்கு முக்கிய காரணிகளாக அந்தக் காலங்களில் நிலவிவந்த அரசியல் தொடர்புகள், அண்டை நாடுகளுடன் கொண்டிருந்த உறவுநிலைகள், கீழைத்தேய, மேலைத்தேய வணிகத் தொடர்புகள், மொழிச்சமூகங்களின் அகநிலைத் தொடர்புகள், புதிய இனங்களின் வளர்ச்சிகளும்

புதிய மொழிகளின் தோற்றங்களும், கைத்தொழில் புரட்சிகளும், புதிய கருவிகளின் கண்டுபிடிப்புக்களும் பல்லினச்சமூகங்களின் கூட்டுறவுகளும் வலுவடைந்து வருகின்றமையாலும், வெளிநாடுகள் நோக்கிய குடிப்பெயர்வுகள், குடியமர்வுகள், மொழி பெயர்ப்பில் உள்ள குறைபாடுகள், உலகளாவிய கல்வித் திட்டங்களின் வளர்ச்சிகள், புதிய தொழில் வாய்ப்புக்கள், மக்களின் உளநிலைகளில் ஏற்பட்ட கலாச்சார மாற்றங்கள் போன்ற காரணங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

வடபுலத்து மக்களின் தமிழ்மொழிச்சொற்களின் பயன்பாடுகளும், அவற்றின் வழக்கிழப்புக்களும்

நாம் வாழுகின்ற நாட்டில் பல்லின சமூகங்களும் மொழிப் பிரயோகங்களும் இருக்கின்றன. எனினும் தமிழ்மொழியினை எடுத்துக் கொண்டோம் என்றால், அது பிரதேசங்களிற்கு ஏற்ப மாறுபடுகின்ற தன்மையினைக் கொண்டதாகவே காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக வடக்கில் ஒருவகையான பேச்சு மொழி, கிழக்கில் ஒருவகையான பேச்சு மொழி, தெற்கில் ஒரு பேச்சு மொழி, மத்திய மலைநாட்டுப் பகுதிகளில் ஒரு பேச்சுமொழி, தலை நகரில் ஒரு பேச்சு மொழியெனப் பல்வேறு பிரதேசங்களில் வேறுபட்ட வடிவங்களில் மொழிப் பயன்பாடு எழுத்துவழக்கு, பேச்சுவழக்கு, கொச்சை வழக்கு என்றவகையில் அன்றாடம் பயன்பட்டு வருகின்றது. ஆனாலும் தமிழ்மொழியானது பொதுவழக்கில் எல்லோராலும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாகவும் இருந்து வருகின்றது.

பதின்நான்காம் நூற்றாண்டில் இருந்து ஏற்பட்ட ஐரோப்பிய நாடுகளின் படையெடுப்புகள், (போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர்கள்) முதலானோரின் ஆதிக்கங்களினாலும், பல அந்நிய நாட்டவர்களின் உள்வருகையும், நம் நாட்டுமக்களின் சர்வதேச ரீதியான குடிப்பெயர்வுகளின் தொடர்ச்சித் தன்மைகளினாலும், இருபத்தி ஓராம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டுள்ள உச்சக்கட்ட தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளினாலும், அறிவுயுகத்தின் வளர்ச்சிகளினாலும், ஒரு இனத்தினுடைய மொழி வளப்பயன்பாடுகளிலும் அவற்றினுடைய வழக்கிழப்புக்களிலும் அதிக பங்களிப்புகள் உள்ளன. காலத்திற்குக் காலம் வந்திறங்கிய அந்நியர்களாலும் அண்டைநாட்டு உறவுகளாலும் நாட்டிற்கே உரித்தான பண்டைத் தமிழ் திரிபுகண்டு சிதைவடைந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், பலமுக்கிய சொற்கள் வழக்கிழந்து போனதோடு, அந்நிய நாட்டு மொழிகளின் ஆதிக்கங்களும் அதிகரித்துச் செல்கின்றன எனலாம்.

நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், அச்சிடல், வெளியிடல்களில் ஏற்படுத்திய புரட்சி மற்றும் அந்நிய மொழிகள் வர்த்தக பொருளாதார வளர்ச்சிகளின் ஊடாக உலக ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றமையும், உள்நாட்டு யுத்தம், உள்நாட்டு மக்களின் வெளிநாடுகளை நோக்கிய குடிப்பெயர்வுகளும் அதிகளவில் இடம் பெற்று வருகின்ற காரணங்களாலும் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டுத் தேவைகளை குறைத்துக்கொள்வதும் இயல்பாகிப்போன விடயங்களாக காணப்படுகின்றன.

உலக மொழிகளின் ஒட்டுமொத்தக் கலப்பான ஆங்கிலமொழியின் ஆதிக்கங்களும், அவற்றின் உச்சக்கட்டப்பாவனையும் தமிழர்களையும், தமிழ்மொழி பேசுபவர்களையும் அதன்பால் ஈர்த்துக் கொண்டது எனலாம். அத்துடன் ஆங்கில மொழிக்கல்விகளும், ஆங்கில மொழிச்சார்புள்ள தொழில்வாய்ப்புக்களும், விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப பாவனைகளின் வழிவந்த புதிய நுட்பங்களும், அண்டைநாட்டு ஆரிய மொழிகளின் ஊடுருவல்களும், அராபிய மொழிக் கலப்புக்களும் ஏற்படுத்திய தாக்கம் மொழியில் திரிபுநிலையினை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது.

இன்றையகாலத் தலைமுறையினரின் பயன்பாட்டில் இல்லாத மருவிச்செல்லும் மற்றும் வழக்கொழிந்துவரும் தமிழ்ச்சொற்கள் பட்டியல்கள் தரப்படுகின்றது.

வீடுசார்ந்த பொருட்கள்

இன்றைய காலச்சூழ்நிலையில் வீட்டுப் பாவனைகள் தொடர்பாகப் பலவகையான புழங்குபொருட்கள் பாவனைக்குட்படுத்தப்படாமலும், அத்தகைய சொற்கள் மக்கள் மத்தியில் பாவிக்கப்படாமல் அற்றுப் போவதையும், அவதானிக்க முடிகின்றது. அவற்றினை மறந்த தலைமுறைகளாகவும் நாங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றோம். உண்மையில் காலமாற்றத்திற்கேற்ப ஏற்பட்ட மாற்றம் என்றாலும் மனிதப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் கண்டடைந்த அபிவிருத்திகளினாலும் தேவைகள், விருப்பங்கள், எண்ணங்கள் மாற்றமடைந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறைமைகளிலும், நடத்தைகளிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் காரணமாகவே இத்தகைய மாற்றங்களும், வழக்கங்களும் மாற்றமடைந்துள்ளன எனலாம்.

மூடுபெட்டி (பண்பை), தடுக்கு (பாய்), அம்மி, குழவி, உரல், உலக்கை ஆட்டுக்கல், குதிர (பெரிய பெட்டி), அருவாமனை, மத்து, பத்தாயம், மரக்கால், பறை, குடுவை (நெல் அளவீடு), விதைப்பெட்டி, இரும்பு கிராதி (இரும்புப்பெட்டி), கொச்சைக்கயிறு (கொடிக்கயிறு), சட்டகப்பை, கொட்டப்பை (பண்பை), தட்டுப்பெட்டி (பொருட்கள் வைக்கும் பெட்டிகள்), பனுவல் (நூல்), தகட்டுப்பெட்டி (தகட்டில் செய்த பெட்டி), பிரிமனை, திருகணி, தகழி (அகல் விளக்கு), படலை (கதவு), கொக்கைச் சத்தகம் (ஓலை வெட்டும் கத்தி), நிலம் தோண்டி (அலவாங்கு), நாற்காலி (கதிரை), துவாலை (துவாய்), குல்லம், முறம் (சுளகு), தூரட்டி (குழை முறிக்கும் கருவி), ஈர்கொல்லி, மடுவம், முக்காலி (மூன்றுகாற் கதிரை), குவளை, மரக்கலம், குத்தாசி (ஓலை அடைக்கப்பயன்படும் கருவி), தட்டுவம், கல்லை, முண்டு, குண்டான் (பாளை), கவட்டி (அகப்பை), இரும்புப் பெட்டி, பெட்டகம், சங்கடம் படலை, தலைப்பாகை, பட்டாளம் (நெல் போட்டு வைக்கும் கூடை), மூக்குப்பேணி, சுண்டுப்பேணி (அரிசியளக்கும் கருவி), தூக்குச் செம்பு, பன்னுவல்(பை), மேசை விளக்கு, எழுத்தாணி, திருகை, பன்னாங்கு, கொட்டுப்பெட்டி, கால்நட்டம், சருவச்சட்டி, அரிக்கன் சட்டி, தைலாப்பெட்டி, உறி, துடைப்பம், வாரி (விளக்குமாறு), இளையான் (சாக்கு), கருக்கல் (புகையிலை), குடில் (வீடு), வாடல் (வெற்றிலை), மால், திண்ணை, மாடம், உழவாரம், தோற்செருப்பு, சுரைக்குடுவை,

கைக்கத்தி, அமுது (சோறு), சம்பந்தப்பெட்டி (திருமணப்பேச்சுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் பெட்டி), அஞ்சறைப் பெட்டி, மரப்பெட்டி, குச்சிக்கூடை, கரிச்சட்டி (விறகடுப்பு), கெண்டி (சிறு குழந்தைகளுக்கு மருந்து கொடுக்கும் கருவி), படங்கு, உமிச்சட்டி (உமி நிரப்பி வைக்கும் சட்டி), உமல் (பணையோலை பை).

விவசாயமும், விவசாயம் சார்ந்த சொற்களும்

பண்டையகாலம் தொட்டு விவசாயத்தை முதன்மைத் தொழிலாகக்கொண்டு வளர்ச்சி அடைந்த எங்களுடைய வடபுலத்து மக்களின் வாழ்வியல் இன்று விவசாயத்தினை பகுதிநேரத் தொழிலாகவும், விவசாயத்தொழில் செய்யும் பிரிவினர்களின் நாட்டைவிட்டான வெளியேற்றங்களும், விவசாயத் தொழில்களை கைவிட்டு வேறுதொழில்களை நாடிச்சென்றமையாலும், அந்தத் தொழில்சார்ந்து இருக்கின்ற பல்வேறு சவால்கள் காரணமாகவும், மக்கள் விவசாயப் பண்பாடும், அதுசார்ந்த வாழ்க்கைமுறைகளும், அதுதொடர்பான புழக்கத்தில் இருந்துவந்த தமிழ்ச்சொற்கள் இன்றைய காலச்சூழலில் வழக்கிழந்து போயுள்ளமையையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பொலி (நெல்), வைரப்பொலி (மணல்), பொலிக்கொடி (வைக்கோல்) வேலைக் காரன் கம்பு பெருவாயன் (கடகம்), அக்கந்து, முகப்பொலி (கமிபடும் நெல்), போல் (சாணி), நுகம், கலப்பைக்கொழு, வட்டில், ஏர்க்கலப்பை, பட்டை, பீலிப்பட்டை, துலா, துலாக்கயிறு, துலாக்கொடி, துலை (நீர் இறைக்கும் இடம்), ராட்டினம் (பெரிய சக்கரம்), சூத்திரக்கிணறு, அரைவயிறன் (நன்கு முற்றாத நெல்மணி), ஓலம் (பொலி சொல்லிப்போடும் வழக்கம்), கட்டு (பல உப்பட்டிகளைக் கொண்ட கட்டு), உப்பட்டி (பிடிப்படியாக வெட்டிய நெற்கதிர்கள்), கலங்கன் (தண்ணீர்), கந்து (வைக்கற்போர்), களம் (சூட்டுக்களம்), குளரி (நெற்கதிர் கொத்து), கூழம் (நெல்லைத் தூற்றும் போது வரும் கழிவு), கந்துமுறி (தண்டுடன் காணப்படும் நெற்கதிர்), கூரன்பொலி (முற்றிய நெல்), கொட்ட(பாக்கு), கிழவன் பொலி(சப்பட்டை நெல்), போரன் (சூட்டிப்போர்), வாட்டி (களத்தின் ஓரம்), சிறயபோலன் (சிறியோர்), பெரியபோலன் (பெரியோர்), புசல்கொட்டான் (பறை வெட்டி பண்படுத்தும் உருண்டை வடிவான தடி), கொம்பறை (மரக்குற்றிகளை நட்டு தூண்மேல் வைக்கோலால் வேய்ந்து கூரை அமைத்தல்), வியக்களை (மாட்டுக்கான வாடகை), கொப்புனரி (மந்துவெட்டி உருவாக்கப்படும் பாதை), மட்டப்பலகை, மூட்டப்பால் (பூச்சிகளைக் கொல்லும் மருந்து), பட்டை, பாசம் (கயிறு), வலிச்சான்(ரொட்டி), சூடு(போர்), கூரன் மதிப்பு (நெல் அளத்தல்), சூடுதட்டி (சூடுவைத்தலில் சரிப்படுத்தும் கருவி), குஞ்சுவாயன் (சிறுவெட்டி), கொம்பு (நெல்தூற்றலில் சிதறும் நெல்), கட்டுக்களம் (நெற்களம்), வெள்ளோடன் (தேங்காய்), களம் பொலிதல் (சூட்டித்து முடித்து வீட்டுக்கு கொண்டுவருதல்), கெண்டயம் (எருது மாடுகளின் கழுத்தில் கட்டப்படும் மணி), கெவர்த்தடி, சிறப்பை (எருதின் கழுத்தில் கட்டப்படும் மணி), முடிகூட்டல் (அருவி வெட்டி கதிர்ப்பிடிகள் கட்டுக்களை பரவிப்போடல்), குடில் (குடிசை), அளை(தண்ணீர் வெளியேற்றும் பகுதி), வக்கடை (நீர் வெளியேற்றும் வழி), அரைவயிறன் (நன்கு முற்றாத நெல்மணி),

எத்துப்பட்டை (வாய்க்காலில் இருந்து நீரை வெளியே எத்துவதற்கு பயன்படும் பட்டை), உழுதுண்போர் (தங்கள் நிலத்தில் தாங்களே பயிரிடுபவர்கள்), உழுவித்துண்போர் (மற்றவர்களைக் கொண்டு உழுவு செய்து வாழ்வோர்), ஆடுகால் (துலாவினை நிறுத்தி வைக்க ஏற்ற முறையில் நிலத்தில் நடப்பட்ட முள்முருங்கை), இழுப்பாணி (கலப்பை நுகத்தில் பூட்டப்பயன்படும் பெரிய ஆணி), நெல்லடை (நெல் விளைவிப்போர் செலுத்தும் வரி), நெறிபழம் (நெல்மணி), களவெட்டி (சூட்டுக்களம்), பயிர்த்தொழில் (விவசாயம்),

நெல்வகைகளின் பழைய பெயர்கள்

சிறுபோகம்: (ஓட்டை, வாலன், சரளி, காடைக்கழுத்தன், அழகிய வண்ணன், பானன், கலியன், சிறுவெள்ளை, மூப்பன், சவரக்குரன், வட்டுப்பிடித்தல், கருங்குளவாலி, மொறுங்கன், மணல்வாரி, மலையழகன், முல்லைநெல்லு, அடுக்குவெள்ளை) பெரும்போகம்: (குளவாழை, வெள்ளைநெல், கறுத்த இளங்கலையன், வெள்ளை இளங்கலையன், சீனட்டி, பச்சைப் பெருமாள், வெள்ளை சீனச்சட்டி, கறுப்புச் சீனச்சட்டி, சீரக சம்பா, முத்துச்சம்பா, கமுகம்பூசம்பா, மாணிக்கச்சம்பா, சின்னச்சிவப்பு, முருங்கைக்காயன்).

விவசாயப்புழுக்களின் பெயர்ச்சொற்கள்

குத்துப்புழு, மடிச்சுக்கட்டு, கொக்குப்புழு, குலை ஈச்சன், கூழைவாயன், குறுங்கறுத்தன், தத்துவெட்டியான், வில்லூன்றி, வேர்க்கறையான்

ஆடை அணிகலன்கள் (நடை, உடை, பாவனைகள்) சொற்கள்

குடுமி, கொண்டை, பொத்தான் (பட்டன்), கச்சை (இடுப்பில் கட்டும் துணி வகை), கோவணம் (இடுப்புத்துண்டு), கப்படம் (அரைக்கச்சை), கந்தல்துணி (பீத்தல் துணி), அட்டியல், பிலாக்கு, காதுப்பு, பட்டணங்காப்பு, சிலம்பு, கடுக்கன், அரும்புமணி, ஒட்டியாணம், அரைஞாண் கயிறு, அரைமுடிச் சலங்கை, சேலை (சாறி), அட்டியல், பட்டக்காப்பு, பீலிக்காப்பு, பிலிமயிலடி, தண்ட, வளி, கடுக்கன். காதுவாடி, முருகுக்கட்டை, வாழநாரசரகு, கொண்டைப்பூ, ஒண்ணப்பு, கயிலி(சாறம்).

பொதுப் பாவனைப்பொருட்கள்

மகிழுந்து (கார்), நடைவண்டி (தள்ளுவண்டி), அணிகம் (வாகனம்), ஊர்தி (வாகனம்), மிதிவண்டி (சைக்கிள்), தொடர்வண்டி (புகையிரதம்), கைத்தறி (நெசவு கருவி), உலைமூக்கு, உலைக்களம் (கம்மாலை), பத்தாயம் (எலிப்பொறி), குரவை, அத்தாங்கு (மீன்வலை), கரப்பு (மீன்கூடை), கட்டுமரம் (மரத்தாலான மிதப்பு பொருள்), கையடித்துருத்தி (கம்மாலை காற்றேத்தும் கருவி), இடியன் துவக்கு, மத்தளம் (மேளம்), சலவைக்கல்லு,

உறவுமுறைச் சொற்கள்

பிறங்கடை (வாரிசு), சதிபதி (தம்பதியர்), பன்னாடி (கணவன்), ஓறம்பற (விருந்தினர்), நாத்தனார் (கொழுந்தனார்), உடன்பிறப்பு (உடன் பிறந்தவன்), கொப்பர் (அப்பா),

கொம்மா (அம்மா), அக்காச்சி (அக்கா), அண்ணாச்சி (அண்ணா), பெத்தப்பு, பெத்தாச்சி, குஞ்சியப்பு, ஆசையப்பு, குஞ்சாச்சி, அப்பத்தா, அப்பாச்சி, பூட்டியாச்சி, அச்சியம்மான், அப்புமாமி, மைத்துனி, அம்மான் (தாய்மாமன், தலைவன்), மூத்தம்மான், பெரியம்மாள், ஆசையம்மன், சின்னம்மாள், சீனியம்மாள், குஞ்சாச்சி, குஞ்சியம்மா, ஆத்தையப்பா (தாயின் தகப்பன்), ஆத்தையம்மா (தாயின் தாய்).

தொழில்சார்ந்த சொற்கள்

எழுதுவினைஞர்(எழுத்தாளர்), மயிர்வினைஞர் (நாவிதன்), பொட்டளிகாரர் (புடவை கொண்டு வருவோர்), வண்ணார்(சலவைத் தொழிலாளி), பொருநன் (போர்வீரன்), மதவலி(பயில்வான்), ஓகநன் (கடலாளி), பரதவர் (மீனவர்கள்), ஏகாலி (சலவைத் தொழிலாளி), வயவன் (வீரன்), கோன் (அரசன்), வல்லுநர் (நிபுணர்), பரிகாரியார் (வைத்தியர்), வாத்தியார் (ஆசிரியர்), மருத்துவிச்சி, மாணாக்கர் (மாணவர்), அண்ணாவியார் (ஊர்ப்பெரியவர்), நாவிதன் (சுவரத் தொழிலாளி), சபாபதி (தலைவர்), மீகாமன் (மாலுமி), வலவன் (சாரதி), மழவன்(வீரன்), பூசாரியார் (ஐயர்), சட்டம்பியார் (ஊர்ப்பெரியவர்), ஓடாவியார் (படகுத்தொழில் செய்பவர்கள்), கைக்குழார்(நெசவுத் தொழில் செய்பவர்), செவிலியர் (பராமரிப்பு தாய்கள்), வானோடி (விமானி), சாண்டார்(எண்ணெய் செக்குத் தொழில்), குயவர் (மட்பாண்டம் செய்பவர்கள்), இடைச்சி, இடையன், ஓட்டுநர் (சாரதி), நடத்துநர் (கொண்டகர்), கண்காணி (மேற்பார்வையாளர்), பரத்தையர்கள் (கூலிவேலை செய்பவர்கள்), சலவைக்காரர் (வண்ணார்), கட்டாடி (சலவைத் தொழிலாளி), பொற்கொல்லர் (பத்தர்), பணிக்கர் (யானைப்பாகர்), ஏவுவான் (தளபதி), வியவன் (செல்வோர்), உபாத்தியாயன் (ஆசிரியர்),

பதவிப்பெயர்கள்

மாப்பாணர்கள், முதலியார், உடையார், முகாந்திரம், புறமண்டு, விதானையார், கணக்கப்பிள்ளை, மணியகாறன், குருக்கள், பூசாரியார், அக்கிராசனார் (அமைப்பின் தலைவர்), ஓடலி (சிற்றூழியன்), இஞ்சப்பெத்தர் (பரிசோதகர்), பண்டாரப்பிள்ளை (வரிவசூலிப்பவர்களின் பெயர்).

இடம்சார்ந்த சொற்கள்

பட்டினம் (கடற்கரை சார்ந்த இடம்), பட்டணம் (கடற்கரை இல்லாத இடம்), கூற்றம் (மாவட்டம்), வைக்கப்படப்பு (வைக்கோல் போடும் இடம்), கொழு (ஏர்மனை), தொண்டுபட்டி, கட்டுத்தறை (மாட்டுத் தொழுவம்), இட்டேறி (வண்டிப்பாதை), முடுக்கு, சந்து, மறுகு (போக்குவரத்து நெரிசல்), புக்கில் (தங்குமிடம்), பொய்கை(குளம்), தளி(கோவில்), ஆழி(கடல்), பறண் (தட்டி), சலவையகம் (லோன்றி), கடப்பு (தெருவாசல்), அங்ஙனம் (பாத்திரம் கழுவும் இடம்), மச்சு (மாடி), புத்தகாலயம் (நூலகம்), கிராமக்கோடு (நீதிமன்றம்), பண்டகசாலை (களஞ்சிய சாலை), திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள், இடுக்கணி (தேவைக்கு போதுமற்ற இடம்),

செயற்பாடுகள் தொடர்பான சொற்கள்

கீச்சுமுச்சுக் காட்டுதல், வெற்றிலை வைத்தல் (அழைப்பு வைத்தல்), ஆனைக்காவல் (யானைக்காவல்), புரி (முறுக்குதல்), அயிர்ப்பு (சந்தேகம்), தெரிப்பு (தெரிந் தெடுத்தல்), ஒம்படை (மக்களைக் காத்தல்), ஒம்புதல் (பின்பற்றுதல்), உசாவுதல் (விசாரித்தல்), வடலியடைத்தல், செத்தையடைத்தல், சரம் போடுதல், ஈகம் (தியாகம்), துழாவு (தேடு), பட்டியடைத்தல் (நால்நடைகளை அடைத்தல்), வசைபாடுதல், எடுத்தியம்பல், ஈதல் (வழங்குதல்), பண் (பாடல்), பறைதல் (சொல்லுதல்), இட்டுக்கட்டுதல் (பொய்ச்சாட்டு), பூச்சாண்டி காட்டுதல் (பேய்க்காட்டுதல்), ஒப்பு (ஏற்பு), ஒத்தாசை (உதவி), ஒத்தாதுதல் (கருத்தில் ஒன்றுபடல்), முரசறைதல் (அறிவித்தல்), பட்டறை (வேக்ஸ் சொப்), அராவுதல், மாரடித்தல், பகடி (சிரிப்பு), சேர்வை(கலவை), பூராயம் (புதுக்கதை), சமசியம், துலாமிதித்தல், துலா ஓடுதல், பிள்ளைப்பதிவு (பிறப்புப்பதிவு), குற்றியிடித்தல் (அரிசி தானியங்கள் மாவாக்குதல்), மெழுகுதல் (சாணி மெழுகுதல்), செத்தை, அடைப்பு, வேலியடைப்பு (பாதுகாப்பு வேலி), வீடு வேய்தல் (மேய்தல்), அவதி (அவசரம்), அரும்பொட்டு (குறிதப்புதல்), சொட்டு (கொஞ்சம்), ஏம்பலிப்பு (ஏமாற்றம்), விழைதல் (முயல்தல்), முழக்குதல் (சத்தம் எழுப்புதல்), தீய்த்தல், தீயல் (மீன்கறி வைத்தல்), கைக்குழல் (வேட்டை உத்தி), ஏடுகட்டி விடுதல் (இதுவரை செய்தது போதும் என்று விட்டுவிடல்).

பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களும் கலைகளும் அவற்றின் சொற்களும்

எட்டுக்கோடு, தாயம், கும்மி ஆடுதல், ஒளித்துப்பிடித்து விளையாடுதல், கீச்சுமாச்சு தாம்பாலம், கல்லுத்தண்டம், வாரோட்டம், கிளித்தட்டுப்பாய்தல், குடோரி, கசை எறிதல், மௌடி, நாயும் புலியும், வட்டக்கூடு, மோதிரம் வைத்து விளையாடுதல், கோலாட்டம், ஊஞ்சல், காவடி, மகுடி, வேதாள ஆட்டம், நாட்டுக்கூத்து, குடமுதல், கிட்டியடித்தல், கீற்றோலை இழுத்தல், கொக்கான் வெட்டல், பிள்ளையார் பந்தம், பாக்கடித்தல், வட்டத்துள் கெந்தியடி, கண்கட்டி, தாரிழுத்தல். வார்ப்பாய்ச்சல், குளக்கரை, கேணியடி, கிணற்றடிக்க குளியல்கள், பட்டம்விடுதல், கிராமியப் பாடல்கள், ஒப்பாரிப்பாடல்கள், பள்ளுபாடல்கள், தாலாட்டு, குழந்தைப்பருவ பாடல்கள், காதற்பாடல்கள், தொழிற்பாடல், வழிபாட்டுப் பாடல்கள், வசைபாடல்கள், கம்படி, கொழுத்தாடு பிடித்தல் (சிறுவர் விளையாட்டு), வட்டம் பொத்துதல் (கிராமிய விளையாட்டு), பாக்குக் கட்டுதல் (சிறுவர் விளையாட்டு) இலுப்பைக் கொட்டை கட்டுதல்(இலுப்பம் கொட்டை அடித்து விளையாடல்),

வழிபாடுகள்

மடைப்பண்டமெடுத்தல், கும்பம்வைத்தல், மடைபரவல், வளர்த்துநேர்தல், பலியிடுதல், வாழ்தலும் வழிவிடுதலும், வேளைகள் கட்டுதல், பிள்ளைகளை விற்றுவாங்குதல், குறிசொல்லல், காவடியாட்டம், காணிக்கை கட்டுதல், பறையடித்து உருக்கொள்ளுதல், வேள்வி செய்தல்,

நிகழ்வுகள், சடங்குகள் தொடர்பான சொற்கள்

சுயம்வரம் (திருமணம்), திரட்டி (பூப்புனித நீராடு விழா), சடங்கு (கலியாண வீடு), இழவு வீடு (செத்த வீடு), சோறுகொடுத்தல் (திருமணவீடு), கசாது (திருமணப்பதிவு), சகுனம் பார்த்தல், பூக்கட்டிப் பார்த்தல், நாள்நட்சத்திரம் பார்த்தல், ஊருக்குச் செய்தல், வெள்ளிதிசை பார்த்தல், சோறுபிடித்தல், கைப்பிடித்துக்கொடுத்தல், பேச்சுக்கால், சடங்கு முடித்தல், சம்பந்தப்பெட்டி எடுத்துச் செல்தல், வெற்றிலை வைத்தல், கைநனைத்தல், பொன்னுருக்குதல், கன்னிக்கால்வைத்தல், பச்சைக் காப்பு, முருக்கெடுத்தல், மாப்பிள்ளை ஏற்பு, பால் அறுகு வைத்தல், தாரைவார்த்துக் கொடுத்தல், தத்தம் செய்து கொடுத்தல், கைப்பிடித்துக் கொடுத்தல், பூதாக்கலம் சாப்பிடுதல், மொய் எழுதுதல், கால்மாறிச் செல்லுதல், பெண்பார்த்தல், கூறைகொள்ளல், ஊருக்குச் சொல்லல், மஞ்சணீர் குடித்தல் (பிள்ளையை தத்தெடுக்கும் போது குடிக்கும் தண்ணீர்), மாராயம்(பெண் பிள்ளை பருவமடைந்ததை அறிவித்தல்), மருங்கை (குழந்தை பிறந்து ஐந்தாம்நாள்), பனாட்டுப் படையல் (பனாட்டுச் செய்யும் இடத்தில் செய்யப்படும் நிகழ்வு), நக்கினதானம் (காடாத்தியபின் கொடுக்கும் தானம்), பன்னநரன் (எட்டுச் செலவில் கழிப்பில் கட்டும் வைக்கோல் பொம்மை)

உயிரினங்கள் தொடர்பான சொற்கள்

ஓந்தி (ஓணான்), அரிமா (சிங்கம்), ஓடக்கான் (ஓணான்), பொக்கான் (தவளை), கடற்கருப்பு (மீன்), நடையன் (மாடு), நவ்வி (மான்), கரி(யானை), எய்ப்பன்றி (முள்ளம்பன்றி), அலியன் (ஆண்யானை), கர்த்தபம் (கழுதை), ருமலி (நாய்), கொசு, (நுளம்பு), மீன்களின் பெயர்கள்: (குறவை, பொட்டியல், கணையல், மயறி, பனையறி, கொச்சக்கச்சான், மண்விரால், உழுவை, மங்கன், அயிரை, கச்சல், ஆரல்), அறுபதம்(வண்டு),

நபர்களின் பெயர்ச்சொற்கள்

நாச்சன், நாச்சியார், சாத்தன், கொற்றன், கொன்னையன், பொன்னையன், ஆதன் பூதன், கீரன், போகன், பாரி, காரி, நள்ளி, குமணன், வெளியன், தித்தன், நம்பி, கம்பன், கூத்தன், கண்ணன், பழநி, முருகன், ஆறுமுகம், புகழேந்தி, கந்தன், கந்தசாமி, கந்தசாமிப்பிள்ளை, முருகன், முருகமூர்த்தி, வேலன், வேலாயுதம், வேலுப்பிள்ளை, பொன்னையா, பொன்னம்பலம், சிதம்பரம், சிதம்பரப்பிள்ளை, ராமசாமி, சுந்தரம், வேலன், வெள்ளையன், சின்னான், முருகமூர்த்தி, வரதராசா, கந்தையா, நாகன், நாச்சாண்டியன், கந்தப்பு, சுந்தரம், சுப்பிரமணியன், சிவலிங்கம்,

கயற்கன்னி கலைமகள் மலைமகள் அலைமகள் பூமணி பொன்னி பூவா பார்வதி திலகம், கண்மணி தங்கம்மா தங்கராணி பவளராணி அருளம்மா ஓளவை மாரிமுத்து புனிதா கனகம்மா பொன்னம்மா வள்ளி, வள்ளிப்பிள்ளை, தெய்வி. தெய்வானை, தெய்வானைப்பிள்ளை, மீனாட்சி, அன்னபூரணி

பொதுச்சொற்கள்

குடுமி (குடும்பி), தட்டி (அடுக்கு), சூளை (சுண்ணாம்பு தயாரிக்கும் தளம்),

பட்டயம் (வரலாற்று சாசனம்), துவாரம் (ஓட்டை), பிரசித்தம் (அறிவித்தல்), பிரசங்கி (அறிவிப்பாளர்), திறம் (நல்ல), சோதினை (பரீட்சை), கருப்பநீர் (பனங்கள்), கொட்டகை (பந்தல்), தாலபுரக்கீதம் (பனைப்பாட்டு), கசாது (திருமணப்பதிவு), உக்குறி (அடையாளம்), வாரவிதைப்பு (இருவர் இணைந்து விவசாயம் செய்தல்), முறைக்காவல் (கூட்டு அடிப்படையில் இருவர் காவல் செய்தல்), குடியேறுதல் (குடியமர்தல்), சுரி (சேறு), குமிழ்மொட்டு (பலகாரம்), தற்றுணி (தற்றுணிவு), கடும்பகை (சண்டை), மறியல் (சிறை), காட்டார் (பாமரர்கள்), நாட்டார் (நகரத்தவர்கள்), மொய் (பணவைப்பு), வாக்கு (சொல்), முதுசம், சீர்வரிசை (சீதணம்), அடு(பல மாடுகளை இணைக்கும் கயிறு), ஓரணை (ஒருசோடி, ஈரணை (இருசோடி), அலம்பல் (இலைகள் இல்லாத தடி), புரி (கயிறு), தீவட்டி (கொள்ளிக் கட்டை), தீவறை (பனிக்காலத்தில் மூட்டப்படும் தீ), பரவணி (பரம்பரை), மடை (படையல்), பிலவு (நிலம் பிழத்தல்), புலநெறி (இயற்கையுடன் இணைந்த வாழ்க்கை),

பொட்டளி (புடைவைப்பொதி), சந்தடி (சனப்புழக்கம்), பனங்கற்கண்டு, கட்டுப் பூராயம் (கூத்துக்காரர்களுக்கு வழங்கப்படும் சன்மானம்), காலதர் (சாளரம்), இடாப்பு (பதிவேடு), கரப்பு(கூடு), பதர் (அற்பவிடயம்), புதர்(பற்றை), பணிமனை (கந்தோர்), எழுதுகோல் (பேனா), ஓட்டாண்டி (வங்குறோத்து), கரிக்கோல் (பென்சில்), பாங்கி (சினேகிதி), சகடம் (சக்கரம்), திகழ்ச்சி (தோற்றம்), நெக்கு (உருகுதல்), பிணக்கு (சண்டை), மிடிமை (தரித்திரம்), மேவி (பரவி), புனைவு (அலங்கரிப்பு), முறுவல் (சிரிப்பு), நிந்தனை (இகழ்தல்), மாட்சிமை (அழகு), ஒண்மை (அழகு), ஒண்தொழில் (அரசாட்சி), சினிமாக்கொட்டகை (தியேட்டர்), சுதேசிகள், விதேசிகள், நுண்துளை (அறுவை சிகிச்சை), பாலடை (சங்கு), எசகுபிசகு, எக்கச்சக்கம் (கூடுதலான), கிட்டம் (அண்மை), தட்டம் (கைக்கெட்டும் தொலைவு), கொள்ளை (நோய்), தேசாதிபதி (ஜனாதிபதி), கண்ணெச்சில் (கண்திருஷ்டி), புலம்பன் (ஆன்மா), வாய்வளமை (மௌனம்), கூற்றுவன் (எமன்), மதலை (குழந்தை), யாக்கை (உடல்), ஒழுகலாறு (பழக்கவழக்கம்), அங்கதம் (நக்கலடித்தல்), நோக்காடு (நோய்), மெய் (உடம்பு), இரண்டகம் (துரோகம்), அறைகூவல் (சவால்), வலக்கரம் (தந்திரம்), சிவனியம் (சைவம்), கோவரசு (முடியாட்சி), பிறப்பியம், ஐந்திறம் (பஞ்சாங்கம்), மளார் (விரைவு), முட்டுவழி (முதலீடு), சிலுவாடு (சிறு சேமிப்பு), நலுவங்கு (உடல்நலம் குன்றிய), ஓரியாட்டம் (சண்டை), கடகோடி (கடைசி), கண்ணாலம் (திருமணம்), ஏகம் (ஒன்று), ஆகாவழி (ஒன்றுக்கும் உதவாத), மசையன் (விவரமற்றவன்), ஊக்காலி (பெரியார் சொல்கேளாதவன்), எகத்தாளம் (நக்கல்), ஓய்யாரம் (உல்லாசம்), பொறை (பொறுமை), அம்புலி (நிலா), விடாக்கண்டன் (விடாப்பிடியானவன்), பரிகாரம் (சிகிச்சை), பலகணி (யன்னல்), கண்ணேறு கழித்தல் (கண்ணூறு), சுவடி (தடம்), போந்தை (பணையின் பூ), திருவாட்டி (திருமதி), இளவல் (இளையவர்), குமரன் (இளந்தாரி), அவ்வி (பொறாமை), அன்மை (இல்லாது போதல்), அடல் (வெற்றி), மருங்கோடி (வழிதவறிய), நெருநல் (சற்றுமுன்), நாச்செற்று(நாவை அடக்குதல்), சாக்காடு (இறப்பு), ஆகூழ் (அதிஷ்டம்), போகூழ் (துரதிஸ்டம்), போழ்து (பொழுது), தொட்பம் (திறமை), இடும்பை (துன்பம்), அல்லால் (அல்லாமல்), ஈண்டு (இங்கு), இல (அற்ற), ஆய (ஆகிய), குழல் (கூந்தல்), முசுப்பாத்தி (மகிழ்ச்சி), திரிபுண்டரம் (வீபுதி), அணியம் (ஆயத்தம்), குட்டம்

(புண்), ஆடவன் (ஆண்), வழிச்செல்வோன் (பிரயாணி), மெய் (உண்மை), மளிகை கடை (பலசரக்கு கடை), ஐயம் (பிச்சை), தொந்தி (வயிறு), அவப்பெயர் (அவமானம்), காய்கறி (மரக்கறி), அமளி (சத்தம்), பிணி (வருத்தம்), அந்தகன் (குருடர்), ஊதியம் (சம்பளம்), கொட்டகை கோட்டி (மனநிலை சரியில்லாதவன்), சேர்க்காளி (வகுப்புத்தோழன்), அண்டை (அடுப்பு), ஏமாந்தி (ஏமாந்தவன்), ஓர்மை (துணிவு), ஓர்ப்பு (ஆராய்ந்து தெளிதல்), ஈருளி (வெங்காயம்), தீட்டு, திகழ்ச்சி (தோற்றம்), நாட்டார், பதிவுத்திருமணம், அகவைத்திருநாள் (பிறவித்திருநாள்), விழல் (வீண்), இங்கிதம் (இனிமையாக), இங்கு (பெருங்காயம்), இட்டார் (கொடுப்பவர்கள்), இடியேறு (துன்பம்), பாழ் (கெட்டுப்போன்), கருப்பு (புஞ்சம்), இந்திரை (திருமகள்), இம்புரல் (தூதுவளைச்செடி), நீர்க்குமிழி, கெண்டை (கெண்டைக்கால்), அவையடக்கம் (சபையடக்கம்), இசைவு (இனிமையான பாட்டு), சிவனாண்டி (சிவபக்தன்), ஓட்டாண்டி (ஒண்டும் இல்லாதவன்), கைலாசம் (சிவலோகம்), குந்தாணி, புசல், பறை, கொத்து (நெல் அளவீடுகள்), கோதாரிக் கழிச்சல் (கொலரா நோய்), வாந்திபேதி (வாந்தி), கைப்பணிக்கலை (கைத்தொழில்), சோலி (கரச்சல்), ஊத்தை (குப்பை)

உத்தரிப்பு (துன்பம்), கூட்டாஞ்சோறு (சிறிய அளவு சமையல்), நொடி (விடுகதை), மைம்மல் (மாலையும் இரவும் சேர்ந்த பொழுது), முடக்கு (சந்தி), புட்டி (பரப்பு), பெண்கூலி (விவசாய வேலைகளுக்கு வரும் பெண்கள்), பரவணி (பரம்பரை), சிலமன் (அடிக்கடி வருபவர் வராவிட்டால் அவரை நோக்கி கேட்டல்), உன்னாணை (உன்மீது சத்தியம்), கோர்க்காலி (பொருட்களை களஞ்சியப்படுத்த அமைக்கப்படுவது பூச்சிகளின் பாதிப்பினை குறைக்க வழி), அசவு (காய்ந்த விறவுகள் ஓலைகளை அடுக்கி வைக்கும் அமைப்பு), உரிசை (ருசி, சுவை), வெப்பிராயம் (பொறாமை), பூராயம் (விடுப்புப்பேச்சு), புளுகம் (மகிழ்ச்சி), முட்டுப்பாடு (கஸ்டமான நிலைமை), ஊர்த்தொழுவாரம் (ஊர்வேலை), துலை (எங்க போகிறீர்கள் என்று கேட்பது), கந்தறுந்த (ஒன்றுமில்லாத நிலை), எடுபாடு (எடுவை), ஆள்படுதல் (இலக்காகுதல்), ஆக்கப்பாடு (கஷ்டம்), அலக்கமலக்க (அந்தரப்பட்டு), ஆத்துப்பறக்க (அவசரப்பட்டு), பைய பைய (மெல்ல மெல்ல), அசுமாத்து (சந்தடி), அணுகல் (பேய் பிடித்தல்), செக்கல் (மாலையும் இரவும் கலந்த பொழுது), வெள்ளை (நேரத்தோட), எப்பன் (கொஞ்சம்), எல்லுப்போல (கொஞ்சம் கேட்டல்), நம்பாமதம் (நாத்திகம்), அங்குளி (விரல்), கங்குல் (இரவு), அகிலம் (உலகம்), அக்கமாலை (உருத்திராக்கமாலை), அலகு (நெல்), அறுதி (முடிவு), கதியிலி (அகதி), அ.கம் (தானியம்), பட்டிகை (ஏடு), கானகம் (காடு), கலவி (காமம்), கந்தடித்தல், பங்கம் (கேடு விளைவித்தல்), அரட்டை (வெட்டிப் பேச்சு), கழுவேற்றம் (மரணதண்டனை), அமர்க்களம், முண்டியடிப்புக்கள் (தள்ளுப்படுதல்), உண்டுகாட்டி (தண்டச்சோறு), அரை (இடுப்பு), தலை (தலைமை), நன்மணம் (நாற்றம்), தூங்கல் (நித்திரை கொள்ளல்), அணுங்குதல் (சிரித்தல்), பண்டுவம் (சிகிச்சை), வெள்ளாவி (சுடுநீர், வெந்நீர்), இடாம்பீகம் (ஆடம்பரம்), பொள்ளல் (சிறுதுளை), இல்லி (துளை), சல்லி (காசு), புல்லுருவி (மரம் செடிகளில் ஓட்டிவாழும் பூடுவகை), காட்டிலம் (வாழை), எகத்தாளம் (கேலித்தனம்), கங்கணம் (உறுதிபடக்கூறல்), வக்காலத்து (துணைக்கு வருதல்), அன்றாடங்காய்ச்சி (தினமும் உணவுக்கு பாடுபடுபவர்), முட்டுக்கட்டை (தடை பண்ணுதல்),

பூச்சுத்துதல் (ஏமாற்றுதல்), கைநனைத்தல் (உறவாடுதல்), அண்டப்புளுகன் (பொய்ப்பேசுவன்), தரவை (ஆழம்குறைந்த நீர்ப்பகுதி), துரவு (சிறுகேணி), மறுகா (பின்பு), சுழியம் (பூச்சியம், சைவர்), குளம்பி (தேத்தண்ணி), எள்ளுதல் (இகழ்தல்), வெல்லம் (கருப்பட்டி), குமிழி, தும்பை, மடப்பயல் (முட்டாள் பையன்), தஞ்சக்கேடு (களைப்பு), ஞெகிழி (கொள்ளிக்கட்டை), ஞாலம் (உலகம்), துட்டம் (தீயகுணம்), நட்டார் (உறவினர்கள்), ஊண்கழிவு (விலங்குகளின் எச்சம்), சின்னாபின்னம் (உடைந்து உருக்குலைந்த), ஒற்றி. ஒத்தி (நிலத்திற்கான ஈட்டுக்கடன் பெறல்), ஒப்பம் கொடுத்தல் (சுடுவதற்கு ஒப்புறுதி கொடுத்தல்), கம்மக்கை (ஓய்வில்லாத வேலை), கருப்பணிக்கஞ்சி (கருப்பநீர் சேர்த்து காய்ச்சும் அரிசிக்கஞ்சி), கல்லுதல் (வயிற்றில் ஏற்படும் அசௌகரியம், கன்னக்குடுமியர் (கன்னத்தில் குடுமி கட்டுபவர்கள்), கிழங்கன் (கெட்டித்தனமற்ற ஆண்), குடாசகம் (வஞ்சனை), கொக்கறை (பனங்காய் குலைகளைத் தாங்கும் பகுதி), கொக்கட்டி (குறுகி விளைந்த பனங்கிழங்கு), கோசான் (ஆண்குறி), உரலாளி (உரல் தேய்ந்தபின் இறுக்கும் அடைப்பு), உள்ளமை (உண்மை), ஊத்தைப்பச்சை (இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தரம்குறைந்த பச்சை அரிசி), ஊழியம் (அடிமைகள் போன்று வேலை செய்து வாழ்தல்), பொண்ணையன் (பெண்சொல் கேட்பவர்), மங்குளம் (தெளிவற்றுக் காணப்படல்), பிராக்கு (கவனக் கலைப்பான்), புலாதி (கவலை), பிடிகயிறு (இரண்டு மாடுகளை நுகத்தடியில் இணைக்கும் கயிறு), முதுகண்டுப்பால் (வளர்ந்த கண்டு குடிக்கும் பால்), ஆயிரங்காய்ச்சி (பனையின் பெயர்), ஆரதக்கறி (சைவ உணவு), ஆறுமுலைப்பட்டை (துலாவினால் நீர் இறைக்கப் பயன்படும் பனை ஓலைப்பட்டை), அக்குத்து (சுகவீனம்), அச்சறுக்கை (பாதுகாப்பு), அச்சுக்கட்டை (செங்கல் அரியும் மர அச்சு), அரசாணி (மணவறைக்கு மன்பு வைக்கும் முள்முரலக்குத்தடி), அம்பக்கன் (ஏமாத்துக்காரன்), அந்தலை (சேலையின் முடிவிடம்), இடறுகாலி (குழப்புதல்), ஈருருவி (முடிவு ஒன்றினை எடுக்கத் தெரியாத இருமனநிலை உள்ளவன்), இறாத்தல் (நிறுத்தல் அளவு), இறையால் (பண அலகு), உமியோடு (உடைந்த மட்பாணை), உபாதித்தல் (உபத்திரவம்), உமல் (பனையோலையால் செய்யப்பட்ட பை), தேங்காய்ப்பூ வறை (தேங்காயுடன் மிளகாய் சேர்த்து சாப்பிடுதல்), பதந்தவறுதல் (உணவு பழுதடைதல்), தேவடி (தேயிலை வடி), கொக்காடி (பனாட்டு பத்திரப்படுத்தல்), தோற்றத்தரு (நடிகர்கள் மேடையில் தோன்றும்பொடு பாடும் பாட்டு), நடைசால் (வீட்டின் திண்ணைகளுக்கு நடுவே காணப்படும் நடைபாதை), பத்தாளன் (கள்ளஞ்சீவ உரிமை பெற்றவன்), பத்தச்சி மகள் (கூடாத நடத்தை உடையவள்), சம்மாளம் (கூடியிருந்து ஆவலோடு கதைத்தல்), சர்வசனம் (மரணசாசனம்), சிறைக்குட்டி (அடிமைபோல் வாழ்ந்து வீடுகளில் வேலைகள் செய்வோர்), சின்னமேளம் (பக்கவாத்தியங்களுடன் பெண்கள் ஆடும் ஆட்டம்), செட்டிவட்டி (அதிக வட்டி), செத்தலன் (மிகவும் மெலிந்த ஆண்), தலைவரி (பருவமடைந்தவர்களிடம் அறவிட்ப்டும் வரி), தலையாரி (கிராமத்தலைவன்), தாவளக்குட்டான் (பனையேலாலையால் பின்னப்பட்ட குட்டான்).

பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் ஆங்கிலச் சொற்கள்

வணக்கம் (Hi, Hello, Good morning, Good Afternoon, Good night), தவறை ஒப்புக் கொள்ள்தல் (Sorry), தயவுசெய்து (Please), மன்னிக்கவும் (Excuse me), (Telephone), (TV Radio), (Pen), (Pencil), (Table), Chair(Book), (Gate), (Silver), (Bag), (Fan), (Bike), (Cycle), (Car), (Van), (Market), (Bus), (Train), (Petrol), (shed), (Exhibition), (Work shop), (Teacher), (School), (Principal), (Bank), (Post office), (Police), (Station), (Courts), (Hospital), (Ground Horn), (Bath room), (Board Prayer), (Flag), (Friend), (Sheet), (Tution), (Exam), (Fail), (pass), (Degree), (Library), (Park), (Theatre), (Doctor), (Nurse), (Serial), (Fees), (Road), (Machine), (Shirt), (Tshirt), (Jeans), (Pocket), (Shoe), (bottle), (Biscuite), (Skirt), (blouse), (Saree), (Curtain), (Door), (Bathroom), (Soap), (Sign), (Attendance), (Memo), (Note), (File), (Promotion), (Paper), (Report), (Statement), (Payment), (Leaves), (Lunch), (camp), (Conference), (Meeting), (Urgent) (Action), (Explanation), (flat), (Rent), (Hardware), (Tea), (Rolls), (Token), (Ticket), (Tyre), (Computer), (Telemail), (Advance), (Broker), (Foreign), (Match), (Players), (Campus), (Experience), (Thanks), (Important),

மனிதர்கள் தங்களுடைய சமூக இருப்புக்காக வெளியில் தொடர்ந்து பயணிப்பவர்களாவர் தமக்கானவற்றை அடையவும், தமக்கானவற்றை விட்டுச்செல்லவும், தனக்கானவற்றைத் தேடவும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனாகவும் தன்னை அடையாளம் காணவும் அவன் பயணித்துக்கொண்டு இருக்கின்றான். அதுபோன்று வாழ்க்கை முறையில், மொழிப்பயன்பாடுகளும், இருப்பிடங்களும் வாழும் முறைகளும், ஆடைகளும், அவர்கள் அவற்றை உடுத்திய முறைகளும், சாப்பாடும், சாப்பாட்டு முறையும், சாப்பிடும் இடமும், பண்பாட்டின் அம்சங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், சடங்குகள், விழாக்கள் முதலியவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் எனலாம்.

இந்த நிலைகளிலே தமிழ்மொழியில் அன்றாடப் பாவனையில் போதியசொற்கள் இல்லையென்று கூறுதலும், வழக்கிழந்த சொற்களைப் பயன்பாட்டிற்கு எடுத்துக் கொள்வதில்லை என்ற மனநிலைகளும், மொழிப்பயன்பாட்டினைத் தடை செய்தலும் சிலர்பால் உள்ளது. பல தமிழ்ச்சொற்கள் வழக்கிழந்தமைக்குக் காரணம் அயலாரால் உட்புகுத்தப்பெற்ற சொற்களின் விளைவாகும். எனினும் அவற்றுக்கு மாற்றீடாகப் பழமையான சொற்களைப் பாவிப்பதே நமது தலையாய கடமையாக இருக்க வேண்டும்.

இனவளர்ச்சியும் மொழிவளர்ச்சியும் ஒருங்கே சேர்ந்து வளரவேண்டும். அதுவே உண்மையான வளர்ச்சியாகும். ஆகவே தமிழர்கள் நாம் ஒன்றுபட்டு தெளிவடைதல் வேண்டும். ஒருவர், இருவரால், மூவரால் மட்டும் பின்பற்றப்படாமல் ஒட்டு மொத்த மக்களும் தங்கள் அன்றாட மொழிப்பயன்பாடுகளையும், அதன் பிரயோகங்களையும் பின்பற்றுதல் வேண்டும்.

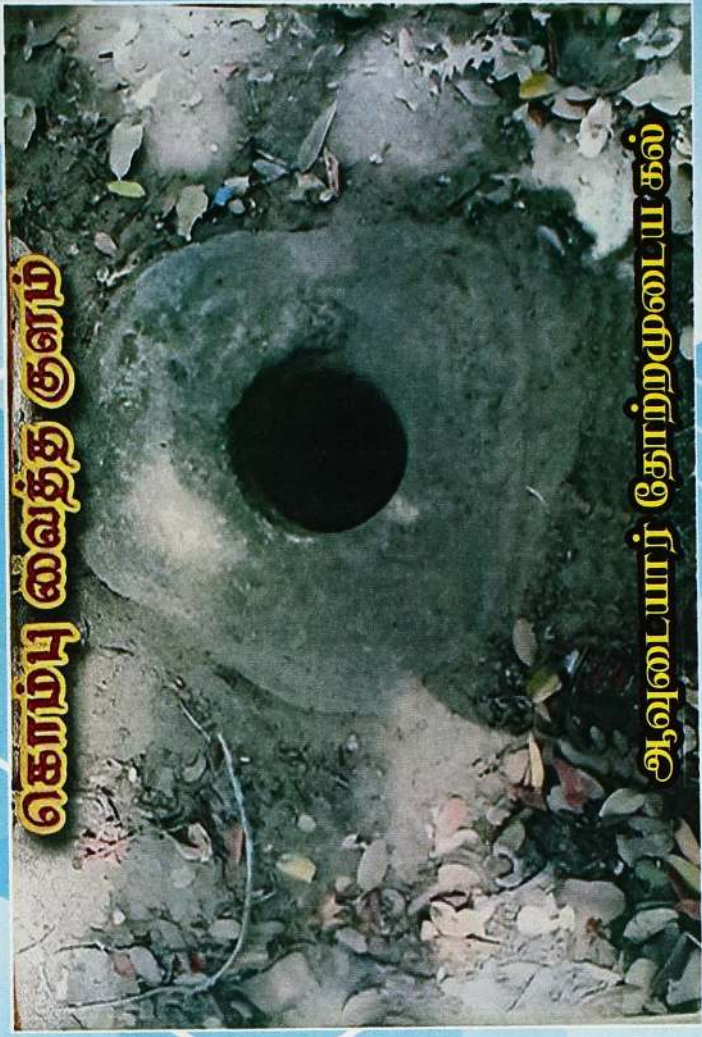
உசாத்துணை நூல்கள்

- 01.வன்னிப்பிரதேச வயற்பண்பாடு : அகலங்கன்
- 02.வேரும் விழுதும் : அகலங்கன்
- 03.மலரும் நினைவுகள் (1930 - 40களில் யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்வியல்) : வரதர்
- 04.யாழ்ப்பாணப்பண்பாடு (மறந்தவையும், மறைந்தவையும்) : பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா
- 05.புதியதும் பழையதும் : டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையரவர்கள்
- 06.யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் அகராதி : ஸ்ரீரஞ்சன்
- 07.ஆவணவாக்க நோக்கில் வழக்குச்சொல் அகராதிகள்: இலங்கை தமிழ் வழக்குச் சொற்களை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வு : விசாகருபன் மைதிலி
- 08.இலக்கிய நீதிகள் : வ.த.இராமசுப்பிரமணியம்
- 09.தென் சொற்கட்டுரைகள் : ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்
- 10.தமிழின் பண்பாட்டு வெளிகள் : தி.சு.நடராசன்
- 11.சங்ககாலத் தமிழர் வாழ்வும் கலையும் : நீற்றா பற்றிமாகரன்
- 12.தமிழர்தம் ஆங்கிலச்சார்பு(வேரும் விழுதும்) : முனைவர் க.முத்தையா
- 13.தமிழின் நவயுகம் (பிரித்தானியர் ஆட்சியும் நவீனமயமாக்கலும் - ஆய்வரங்க சிறப்பு மலர்
- 14.பண்டார வன்னியன் விழா மலர் - 1982
- 15.மருதநிலா இலக்கிய விழா மலர் - 1996

மாளிகை

சிவலிங்க வாழ்வில் அமைந்த கல்

கொம்பு வைத்த குளம்

ஆவுடையார் தோற்றமுடைய கல்

மாளிகை

தூண் தாங்கு பீடம்

மாளிகை

சிதைந்த யானைத்தலை வாயில்

மேழிக்குமரன்

எழுத்தாளர்.

“கல்லடி” வேலுப்பிள்ளை என அடைமொழியுடன் அழைக்கப்படும் இப்புலவருக்கு அப் பெயர் வந்தமைக்கான காரணம் இப் புலவரின் வீட்டின் அருகில் ஒரு பெரிய கருங்கல் இருந்துள்ளது. அதில் இருக்கும் ஆசனம் போன்ற அமைப்பில் இருந்தே இப்புலவர் கவி, பாடல்கள் மற்றும் நூல்களை எழுதுவது வழமை. அக்கல்லின் அருகில் இருந்து எழுதுவதால் இவரை கல்லடி வேலுப்பிள்ளை என ஊரார் அழைத்தார்கள். (வசாவிளானில் இவர் வசித்து வந்த பகுதியில் இன்னொரு நபரும் வேலுப்பிள்ளை என்ற பெயருடன் இருந்துள்ளார். ஆள் குழப்பத்தை போக்க இந்த “கல்லடி” என்ற சொல் முக்கியமாக திகழ்ந்தது).

இவர் 1860 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 7 ஆம் திகதி இலங்கையில் யாழ் பகுதியைச்சேர்ந்த வசாவிளான் எனும் ஊரில் பிறந்தார்.

அகஸ்டின் என்ற கிறித்தவரிடம் தொடக்கக் கல்வி பயின்ற கல்லடிவேலுப்பிள்ளை, பின்னர் பெரும்புலவர் நமசிவாயம், வித்துவான் கதிர்காம ஐயர் ஆகிய தமிழ்ச் சான்றோர்களிடம் தமிழ் மொழியை முறையாகக் கற்றுப் புலமை பெற்றார். வடமொழியார்வத்தால் அதையும் கற்றுத்தெரிந்து கொண்டார்.

சிறு வயது முதலே கவி, பாடல்கள், ஆராய்வுகட்டுரைகள் என பல எழுத்து வடிவங்களை எழுதிவருவதில் ஆர்வம் கொண்ட அவருக்கு சொந்தமாக ஒரு பத்திரிகையை வெளியிடவேண்டும் என்ற ஆர்வம் நீண்டகாலமாக இருந்துவந்தது. அவரது நாற்பது வயதிற்கு பின்னரே அதற்கான தருணம் வாய்த்தது. நண்பர்களின் உதவியுடன் சென்னை சென்று அங்கிருந்து ஒரு அச்சியந்திரத்தை வாங்கி யாழ்ப்பாணம் கொண்டுவந்தார். சொந்தமாக அச்சியந்திரம் இருந்தால் மட்டுமே யாருடைய இடையூறும் இன்றி கருத்துக்களை சொல்லமுடியும் என்பதில் அவர் உறுதியாக இருந்தார்.

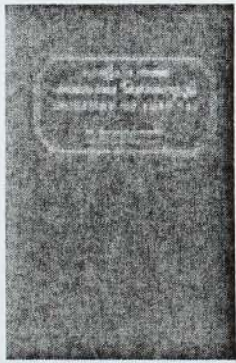
கல்லடிவேலுப்பிள்ளை அவர்கள் சொந்த அச்சியந்திரத்தின் உதவியுடன் ‘சுதேச நாட்டியம்’ என்ற பத்திரிகையை 1902 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார்.

இப்பத்திரிக்கைக்கு “சுதேச நாட்டியம்” என பெயர் வைத்தமைக்கும் ஒரு காரணமுண்டு. ஆரம்ப காலத்தில் சொந்த பத்திரிகை வெளியிடும் ஆவலை பலரிடம் பகிர்ந்த போது அவர்கள், அப்போது பிரபலமாக இருந்த “Native Opinion”

எனும் பத்திரிகையில் வேலை பார்க்கலாமே, அவர்களுடன் நட்புறவாடலாமே என பலவிதமான கருத்துக்களை தெரிவித்திருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பதில் கொடுக்கும் வகையிலேயே இப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. 'எப் பிரபுக்களாயினும், எவ்வதிகாரிகளாயினும், எக்குருவாயினும், எந் நண்பராயினும், எக்கலாஞானிகளாயினும், நீதியற்ற கிரியைகளைச் செய்கிறவராய்க் காணப் படுவாராயின், அக்கிரியையும், அவர் கீழ் நிலையையும், எடுத்து வெளிப்படுத்த எதற்காயேனும் அஞ்சி, பின்நிற்கப் போவதில்லை. இதுவே நடுநிலையும் பொது நன்மையும் விரும்பும் பத்திரிகா லட்சணமாம்.' என்ற தனது கோட்பாட்டுடன் வெளியான சுதேச நாட்டியம் பத்திரிகையை சுமார் 32 வருடங்கள் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்தார்.

அக்கால கட்டத்தில் ஈழத்தில் இடம்பெற்ற அரசு, சமூக தவறுகளை சுட்டிக்காட்டி கண்டனம் தெரிவிப்பதில் இப்பத்திரிகை முதன்மை பெற்றிருந்தது. இவரின் பத்திரிகையில் வெளியான அரசு கண்டனங்களால் 1910 ஆம் ஆண்டு சிறை செல்ல நேரிட்டது.

யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி

ஈழத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு ஊரின் பெயருக்கான காரணத்தையும் அவ் ஊராரின் வாழ்வியலையும் எடுத்துக்காட்டும் ஒரே நூலாக இன்றுவரை திகழ்வது இவர் எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி எனும் நூலாகும். 1918 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் பல்வேறு சரித்திர ஆய்வுகளின் பின்னர் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு வெளியான நூலாகும். இதன் இரண்டாம் பதிப்பு புலம் பெயர் ஈழத்தவர் ஒருவரால் 2002 ஆம் ஆண்டு புதுப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. ஈழ வரலாற்றை அறிய நினைப்பவர்கள் பூரண அறிவை பெற்றுக்கொள்ள இந் நூலை படித்துப் பயன்பெறலாம்.

இவற்றைத்தவிரவும் பல கவிதைகள், பாடல்கள் மற்றும் 20 நூல்களை இப் புலவர் எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதிய நூல்கள் கண்டன நூல்களாகவும், சரித்திர நூல்களாகவும் அமைந்திருந்தது. கால ஓட்டத்தினாலும் யுத்த காரணங்களினாலும் அவற்றில் பல அழிவுற்ற நிலையில்

1. கதிர மலைப் பேரின்பக் காதல்.
2. மேலைத் தேய மதுபான வேடிக்கைக் கும்மி
3. உரும்பிராய் கருணாகர விநாயகர் தோத்திரப் பாமாலை ஆகியன இன்றுவரை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. இவற்றைத்தவிர சில சிறு கட்டுரைகள், பாடல்களையும் காணமுடிகிறது.

“ஆசுகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை” என்ற சொல்லை இன்றைய இளம் சமூகத்தவர்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளும் அளவிற்கு பிரபலமானவை அவரது கண்டனங்களும் அதை அவர் வெளிப்படுத்திய முறைகளுமாகும். அவற்றில் சிலவற்றைப் பார்க்கலாம்.

தட்டி உண்ணும் செட்டி

சிங்கப்பூரில் தர்மலிங்கம் என்று ஒரு செட்டியார் இருந்தார். இவர் ஒரு தவில் வித்துவானும் கூட. ஆனால் அவர் ஒரு கருமி (பணம் செலவிட மாட்டார், வாங்கிய பணத்தை கொடுக்கவும் மாட்டார்).

கல்லடி வேலுப்பிள்ளை நடத்திய சுதேச நாட்டியம் பத்திரிகையை சிங்கப்பூரிலுள்ள அனேக தமிழர்கள் மாதச் சந்தா, வருடச் சந்தா எனப் பணங் கட்டி வரவழைத்துப் படித்தார்கள். இவர்களில் தர்மலிங்கம் செட்டியாரும் ஒருவர். செட்டியார் ஒரு வருட காலமாகச் சந்தாவை அனுப்பவில்லை. வந்த இடத்தில் அவரிடம் பேசலாம், பணத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என யோசித்த கல்லடி வேலுப்பிள்ளை தவில் வித்துவான் வீட்டுக்குப் போனார்.

ஆனால் அத் தவில் வித்துவான் தனது சேவகரிடம் தான் எழுதிய ஒரு அட்டையைக் கொடுத்து, வருபவர்களிடம் அதைக்காட்டி அனுப்பி வைக்கும் படி கூறியிருந்தார்.

கல்லடி வேலுப்பிள்ளை வந்திருந்தபோது வித்துவான் இல்லாததால், சேவகர் அவ் அட்டையை அவரிடம் காட்டினார்.

அதில் “காசு தண்டலுக்காக யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வருபவரானாலும் சரி, வந்து உள்ளூரில் வசிப்பவரானாலும் சரி, நம் கிரகத்தினுள் பிரவேஷிக்க கூடாது” என்றும் அதன் கீழே, “தண்ட வருவோரைக் கண்டிக்க தளரா மனம் அருள்வாய் பராபரமே” எனும் வாசகமும் எழுதப்பட்டிருந்தது. இதைக்கண்டு ஆத்திரமடைந்த கல்லடிவேலுப்பிள்ளை, அவ் அட்டையின் பின்னால்,

“தட்டியுண்ணும் செட்டியிடம்
தண்டுபவர் இங்கிருந்தால்
மட்டி அவர் என்றல்லோ
மதிப்பேன் பராபரமே” என எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு சென்றுவிட்டார்.

வீட்டிற்கு வந்து இதை வாசித்த வித்துவான் கொதித்து, கல்லடி வேலுப்பிள்ளை மீது மான நட்ட வழக்குப்போட்டார். நீதவான் கல்லடி வேலுப்பிள்ளையிடம் அவ்வாறு எழுதியதற்கான விளக்கத்தை கேட்டார்.

கல்லடி வேலுப்பிள்ளை சிறு புன்னகையுடன் “நீதிபதி அவர்களே! நான் திரு. தர்மலிங்கத்தை இகழ்ந்தோ, கேலியாகவோ எதையும் எழுதவில்லை.” தட்டி உண்ணும் செட்டி எனக் குறிப்பிட்டது தவில்லைத் தட்டி அதனால் வரும் வருமானத்தில் உண்பது. செட்டியார் தவில் தட்டித்தானே உழைக்கிறார். அத்துடன் “தண்ட வருவோரைத் தண்டிப்பேன்” எனவும் அறிவித்தலில் எழுதியிருந்தார். என் பத்திரிகையின் ஒரு வருஷப் பணம் இன்னும் செட்டியாரிடம் பாக்கியுள்ளது. இவரிடம் யாரும் தண்டப்போவார்களா? அப்படிப் போவோரை மட்டிகள்

என்றே மதிப்பிட்டேன். இதில் என்ன தவறு? ஏதோ நான் தகாததை எழுதிவிட்டேன் என்று என் மேல் கோபிக்கவோ, நீதிமன்றம் வரை என்னை இழுத்தடித்து தேவையற்ற சிரமம் தரவோ எக்காரணமும் இல்லையே என்று மிகவும் வினயமாகக் கூறினார். கூடியிருந்த மக்களின் ஆரவாரமும் சிரிப்பொலியும் அடங்கியபின் திரு. வேலுப்பிள்ளையின் விளக்கத்தைப் பரிசீலனை செய்தபின் அவர் வாதம் சரியெனவும், அவரின் பத்திரிகைப் பணத்தையும் திரு.தர்மலிங்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் தீர்ப்பளித்தார். தர்மலிங்கம் வெட்கித் தலை குனிந்தார்.

கொப்பரும் வருவார் கவனம்

ஒரு முறை புகையிரதக் கடவை அருகே சென்று கொண்டுருந்த போது, அங்கே இருந்த பலகையில், “கோச்சி வரும் கவனம்” என எழுதப்பட்டிருந்தது. (சிங்களத்தில் இரயிலை கோச்சி என்று சொல்வார்கள்.) உடனே, அதன் கீழ் “கொப்பரும் வருவார் கவனம்” என்று எழுதிவிட்டு சென்று விட்டார். அதை பார்வையிட்ட அதிகாரிகள், அவர் மீது வழக்குத் தொடுத்துள்ளார்கள்.

நீதிபதி விசாரித்த போது, கோச்சி என்றால் வழக்குத்தமிழில் “அம்மா” என்றும் அர்த்தமுள்ளது. அதனால் தான் கொப்பரும் வருவார் என்று எழுதினேன். பிழை எனதல்ல, தமிழை சரியாகப் பயன்படுத்தாமல் தவறாக எழுதியதுதான் பிழை என சுட்டிகாட்டினார். (இலங்கை பேச்சு வழக்கில் அம்மாவை கோச்சி என்றும், கோத்தை என்றும் அப்பாவை கொப்பர் என்றும் அழைக்கும் வழக்கம் உண்டு)

மீன்களை ஒருவராலும் பிடிக்க முடியாது

யாழ்ப்பாண மாநகர சபை எல்லைக்குள் ஓர் குளம். அதில் அழகிய மீன்கள் துள்ளி விளையாடும். இம்மீன்கள் அழிந்து போகாவண்ணம் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு மாநகரசபைப் பாதுகாவலர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது.

அவர்கள் குளத்தின் அருகில் “இக்குளத்தில் உள்ள மீன்களை ஒருவராலும் பிடிக்க முடியாது” என்று பெரிய அட்டை ஒன்றில் எழுதி மாட்டிவிட்டார்கள்.

ஒருநாள் அவ்வழியே போய்க்கொண்டிருந்த கல்லடி வேலுப்பிள்ளை மரத்தில் என்ன அறிவித்தல் போடப்பட்டிருக்கின்றதென்பதை அறியும் ஆவலுடன் அருகில் சென்று வாசித்தார். வேதனையுடன் “நம் தமிழை நம்மவரே கொலை செய்கிறார்களே” இவர்களுக்கு நல்ல புத்தி புகட்டவேண்டும் என யோசித்தவர் வந்த தன் காரியத்தையும் மறந்தார்.

கடைக்குச் சென்று மீன் பிடிக்கும் தூண்டில் ஒன்றை வாங்கி வந்து குளத்திலுள்ள மீன்கள் சிலவற்றைப் பிடிக்கத் தொடங்கினார். விஷயம் அறிந்த காவலர்கள் ஓடோடி அவ்விடம் வந்தனர். “ஏய்!, ஏய் ! நீ யார் பிடிக்காத முட்டாளா? மரத்தில் உள்ள அறிவித்தலைப் பார்க்கவில்லையா? மடத்தனமான வேலை செய்கிறாயே” என அதட்டினர். “அவ்வறிவித்தலைப் பார்த்தபடியால் தானே மீன்களைப் பிடிக்கின்றேன்

என்னால் முடியும்” எனச் சொல்லிவிட்டு மீன் பிடிக்கத் தொடங்கினார்.

காவலர்களுக்கோ சினம் தலைக்கேறியது. தொடர்ந்து ஏசியதுடன் அவரைக் கைது செய்யவும் முயன்றனர். தான் கூறியதன் அர்த்தம் அவர்களின் மரமண்டைகளுக்குப் புரியவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்டவர், அவர்கள் மீன் பிடிக்க முடியாது என எழுதிப் போடப்பட்டிருப்பது தவறெனவும் “மீன் பிடிக்கக் கூடாது” என எழுதிப் போடும்படியும் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார். காவலர்கள் தம் பிழையை உணர்ந்து அவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டதுடன், அவர் முன்னிலையிலேயே திருத்தமும் செய்தனர். தம் தொண்டைச் செவ்வனே செய்த திருப்தியுடன் கல்லடி வேலுப்பிள்ளை வீடு போய்ச் சேர்ந்தார்.

இவ்வாறு அடிக்கடி வழக்குக்களை திசை திருப்புவதால் ஒரு முறை நீதிபதி “இனி இந்தப்பக்கம் உம்முடைய தலைக் கறுப்பு தெரியக்கூடாது” என்று நகைச் சுவையாக கூறியுள்ளார். அடுத்த முறை நீதிமன்றம் சென்ற போது தலையில் சிவப்பு மண் சட்டியை போட்டுக்கொண்டு போய் நீதிபதி விட்ட தமிழ் பிழையை சுட்டிக்காட்டினார்.

இவற்றை விடவும் பல சம்பவங்கள் இருக்கின்றன, பெரும்பாலான சம்பவங்கள் தமிழ்ப் பிழைகளை சுட்டிக்காட்டுவனவாகவும், சைவ மதம் சார்ந்தவையாகவும் அமைந்தவை. இவரின் வரலாற்று நூலில் பல சம்பவங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

உசாத்துணை:

ஆசுகவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை (சிலோன் விஜயேந்திரன்)

சுபாஷினி சிவதர்சன்,

மகளிர் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
வவுனியா.

மார்கழி மாதக் குளிர்காற்று மேனியை வருட போர்வையை இழுத்து சரி செய்து கொண்டு மறுபக்கமாக புரண்டுபுடுக்க முனைந்தவளுக்கு, அடுத்த நாள் பொழுதை எதிர்கொள்ள முடியாமல், பல்வேறு முகமுடி மனிதர்கள் அவள் கண்முன்னே வந்து கோரத் தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவளையும் மீறிதலையணையை நனைத்த அவள் கண்ணீர்த் துளிகளைத் துடைத்துக் கொண்டாள் சப்தவி.

அவளது கைத்தொலைபேசி சினுங்கி நேரம் அதிகாலை நான்கு எனக்காட்டியது. அழைப்பை சரிசெய்து காதுக்குள் வைத்தாள்.

“சப்து நான் தர்மு கடையில் லைன்ல நிக்கிறன்டி. 5வது நம்பர். நீ வரேல்லையா? இன்று இருபத்தைந்து காஸ் மட்டும் தான் இறக்குவார்களாம். இனி எப்போ வரும் என்று கூறமுடியாதாமடி. எப்படியாவது வந்திடு.” அவளின் பதிலுக்காக காத்திருக்காமல் பரபரப்பாக கூறிவிட்டு தொலைபேசியைத் துண்டித்துவிட்டாள். அவள் தோழி ரம்யா. எரிவாயு இல்லாத நிலையில் சமையலுக்கு அவள் அனுபவித்து வரும் போராட்டம் எப்படியாவது எரிவாயு வாங்கியே ஆக வேண்டுமென மாடியிலுள்ள தன் அறையிலிருந்து அவளை கீழே வரச்செய்தது.

அதிகாலை வேளையில், உச்சிவெயில் துளிர்க்கும் வியர்வையை விட அதிகமாக வியர்த்துக்கொட்டியது அவளுக்கு. அவன் குடிக்கும் பாலில் தூக்கமருந்து கலந்து வைத்திருந்தாள். அது முழுமையாக குடிக்கப்பட்டிருப்பது தெரிந்தது. இருந்தாலும் அவன் உறங்குநிலையை அருகில் சென்று பரிசோதித்துப் பார்த்தாள். தற்போதைக்கு எழும்பக்கூடிய நிலையில் அவன் இல்லை என்பது உறுதியானது.

கைத்தொலைபேசியில் பொலிஸ் பொறுப்பதிகாரி விஜயவர்தண சேருக்கு அழைப்பை ஏற்படுத்தி நிலைமையை தெளிவுபடுத்தினாள். அவளின் சூழ்நிலையை ஏற்கனவே உணர்ந்தவர் என்பதனால் உடனடியாக வருவதாக மறுமுனையில் தகவல் வழங்கியிருந்தார். அன்பும் அக்கறையும் நிறைந்த அவள் அண்ணன் சங்கீர்த்தனை இந்த நிலையில் அவளால் காணமுடியவில்லை.

தூக்கமிழந்து குழியாகி கறுகறுத்துப்போன அவன் கண்கள், இரத்தம் கசிந்து புண்ணாகிப்போன உதடுகள், வாடி வதங்கிய முகம், தினமும் போதைப் பொருளுக்கு அடிமையாகியதால் அவன் சமூகத்திலிருந்து விலகி காட்டுமிராண்டித் தனமாக வாழும் வாழ்க்கைக்குள் அவளும் தனியே மாட்டிக்கொண்டுபடும் அவஸ்தை சொல்லமுடியாத துயரங்களாக தொடர்ந்தன.

அம்பலவாணர் குடும்பம் என்றால் ஊரில் அவ்வளவு மரியாதை, பண்பாடு, கலாசாரம், பாரம்பரியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வாழ்ந்த குடும்பம். அவளது சயந்தன், சங்கீர்தன் என்ற இரண்டு அண்ணன்களுக்கு அடுத்த மகாராணியாக சப்தவி பிறந்திருந்தாள். தர்ம காரியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எந்த குறையுமின்றி வாழ்ந்தார்கள் அவர்கள்.

அண்ணன்கள் இருவரும் திருமணமாகி சென்றுவிட பெற்றோரின் முழு அரவணைப்புடன் வாழ்ந்து வந்தாள் சப்தவி.

அவள் அண்ணனின் மனைவியின் பெற்றோரது அறுபதாவது திருமண நாளுக்குரிய முன்னேற்பாடுகளை, அவளது பெற்றோரின் வழிகாட்டலில் ஒழுங்கமைப்பதற்காக பெற்றோர்களை அழைத்துச்செல்ல சயந்தன் வந்திருந்தபோது, அண்ணனுக்கும் தங்கைக்குமிடையில் அவ்வளவு யுத்தம் நடந்து ஓய்ந்திருந்தது.

சப்தவிமமா அறுபதாவது திருமணம் என்பது தந்தையின் அறுபதாவது வயதில் பிள்ளைகள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி பெற்றோருக்கு நடத்தும் வைபவம். அத்தனை வருட வாழ்வின் அர்த்தத்தை உணர்ந்து தம்பதிகள் வாழ்ந்த வாழ்கையை கௌரவிக்கும் நிகழ்வு, இது வாழ்வின் பாக்கியம். அவளின் தாய் அன்னபூரணி சொல்ல சொல்ல அவள் தன் பெற்றோருக்கு மனதிற்குள் அவ்விழாவை நடத்திப் பார்த்தாள். அதற்காகவே அவள் பெற்றோரை அண்ணனுடன் செல்ல சம்மதித்திருந்தாள்.

அண்ணன் பெற்றோரை காரில் ஏற்றிச் செல்லும்போது, எதிரே வந்த டிப்பர் மோதி அவளின் பொக்கிஷமான பெற்றோரையும் அண்ணனையும் பறிகொடுத்திருந்தாள். சின்ன அண்ணனது திருமணவாழ்வு திருப்தியளிக்காததனால் மதுப்பழக்கத்துக்கு ஆழாகி, சேரக்கூடாத நட்புகளுடன் சேர்ந்து போதைப்பொருள் பழக்கத்துக்கு ஆழாகியிருந்தான். பெற்றோர்கள் தேடிய சொத்துக்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவனால் கரைந்து போக, வீட்டிலுள்ள பாரம்பரியம் மிக்க பெறுமதியான பொருட்களை விற்று தன் போதைப் பொருள் பழக்கத்துக்கு வலுவூட்டிக் கொண்டிருந்தான் சங்கீர்தன். அவளது பெற்றோர் செப்பு, பித்தளை, ஐம்பொன், தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட அழகிய கைவேலைப்பாட்டுடன் கூடிய பெறுமதிமிக்க பொருட்களை சேகரித்து வைத்துள்ளதுடன், அவர்களின் வீட்டை அவற்றைக்கொண்டு பார்த்துப் பார்த்து அலங்கரித்துக் கட்டியிருந்தார்கள்.

ஒவ்வொரு பாரம்பரிய பொருளையும் காட்டி அன்னையவள் அதற்கு விளக்கமளிக்கும் போது அவள் விழிகள் விரித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பாள். பாரம்பரியத்தின் மீது அவ்வளவு ஈடுபாடு ஏற்பட்டிருந்தது அவளுக்கு.

அழகிய அன்னம், யானைகள், பூவேலைகள் மற்றும் பின்னல் கம்பிகளைக் கொண்டு நுட்பமான கலை வேலைப்பாடுகள் கொண்ட செப்பிலான ஊஞ்சல்

என்பன அவர்கள் வீட்டு வரவேற்பறையை பொக்கிஷமாக அலங்கரித்திருந்தன. அந்த ஊஞ்சலின் அருமை, முக்கியத்துவம், அதில் அவள் ஆடிப்பாடி வளர்ந்த விதத்தை அன்னையவள் கூறும்போது அவ்வளவு பேரானந்தமாக இருக்கும் அவளுக்கு..

“முன்பெல்லாம் தாம் ஆலமரத்தில் ஊஞ்சல் கட்டி ஆனந்தமாக ஆடிப் பாடியதாகவும், பின்பு அவை படிப்படியாக குறைந்து காணாமல் போய்விட்டதாகவும், ஊஞ்சலில் ஆடுவதனால் மனதிலுள்ள எதிர்மறை எண்ணங்கள் மறைந்து நேரான எண்ணங்கள் தோன்றுவதாகவும், கோபமாக இருக்கும்போது ஊஞ்சல் ஆடினாள் கோபம் தணியும். நீ கோவிச்சுக்கொண்டு ஊஞ்சலில் தான்வந்து இருப்பாய். உன்னை ஊஞ்சல் ஆட்டி சமாதானம் சொன்னால் என் செல்லமகளின் கோபம் காணாமல் போயிடுமே என்று பேச்சின் நடுவில் அன்னையவள் அவள் கன்னங்களை தடவி வருடி விட்டுக் கொண்டே மேலும் பல பெருமைகளை பேசும் போதெல்லாம் அவள் தன்னையும் ஒரு தேவதையாக நினைத்து கர்வம் கொண்டிருக்கிறாள்.

அப்படிப்பட்ட ஊஞ்சலைத்தான் சங்கீர்த்தன் தனக்கான போதைப் பொருளை வாங்குவதற்காக மட்டமான விலையில் விற்க ஒருவனை கூட்டிக்கொண்டு வீட்டிற்கு வந்திருந்தான். அப்போது தான் அண்ணனுக்கும் அவளுக்கிமிடையில் பலத்த வாக்குவாதம் சண்டையாக உருமாறி, கோபத்தில் உக்கிரம் அடைந்திருந்தான். அவளது உடன்பிறப்பு நாளாந்தம்படும் அவஸ்தையை தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் பொலிஸ் மற்றும் வைத்தியர்களின் உதவியை நாடியிருந்தாள். அவர்களும் அவளுக்கான உதவிகளை அவள் எந்நேரமும் செய்வதாக கூறி வழிமுறைகளையும் கூறியிருந்தார்கள். அவன் எந்த வழிமுறைக்குள்ளும் அகப்படாமல் தப்பித்துக்கொண்டிருந்தான். வழமைபோல பாலில் தூக்க மாத்திரையை கலந்து அவன் கண்ணில் படும்படி வைத்து விட்டு சென்றுவிட்டாள். வழமைக்கு மாறாக இன்று அண்ணன் பாலை அருந்தியிருந்தான்.

வாசலில் சிவப்பு ஒளிச்சமிக்கை மெல்லிய சத்தத்துடன் மிளிர்ந்து கொண்டிருந்தது. விஜயவர்தன சேர் அவருடன் நோய்க்காவு வண்டியில் வைத்தியசாலை தாதிய உத்தியோகத்தர், மற்றும் உதவியாளர்கள் நின்றிருந்தார்கள்.

நன்றியுடன் அவர்களை எதிர்கொண்டு அவர்களுடன் சேர்ந்து சங்கீர்த்தனை நோயாளர் காவுவண்டியில் ஏற்றி வைத்தியசாலையில் அனுமதித்தாள். அவன் குணமடைய, வரும் வழியில் நம்பிக்கையுடன் எல்லைக்கோவில் வீரபத்திரரிடம் மன்றாடிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் அண்ணனின் அன்பு அவளுக்கு பொக்கிசமாயிருந்தது. லேசாக தலைசுற்றியது. பசியாக இருக்குமென்று வீட்டிற்குச் சென்று காலை உணவை எடுத்துக் கொண்டாள். உள்ளே சென்ற உணவு ஜீரணிக்கமுன் சத்தியாக வெளியேறியது. மீண்டும் தலை சுற்றியது.

அப்போது தான் அவளால் உணர் முடிந்தது அவளின் திகதி தள்ளிப்போய் பத்து நாட்கள் தாண்டியிருப்பது. இந்த உலகமே அவளை விழுங்கிவிடுவது போன்ற உணர்வில் நடுங்கிப் போனாள். அவளது தோழியும் குடும்பநல உத்தியோகத் தருமான நளாயினியை அழைத்து விடயத்தை உறுதிப்படுத்திய போது அவள் மீண்டும் மயங்கியே போனாள்.

நளாயினி அவளது சிறுவயது தோழி என்பதனால் அவளருகில் இருந்து அன்பாக தலையை வருடிக்கொண்டிருந்தாள். துடித்துப்போயிருந்த அவள் மனம் சமநிலையை அடைய இன்னுமொரு மணிநேரத்தை எடுத்திருந்தது. பதில்களற்ற வினாக்கள் அவள்மீது கட்டவிழ்ந்து விட நினைவுகளுக்குள் சிக்கித் தவித்தாள் சப்தவி.

அன்றொருநாள் “அம்மா சப்தவி கடை வரை ஒருக்கா வந்துவிட்டு போக முடியுமா?” இராமசாமி அங்கிளின் அழைப்பைக் கேட்டு, சித்திரை வெயில் உச்சியைப் பிளக்க களவேலையிலிருந்து மூச்சிரைக்க ஓடிவந்தாள் அவள்.

பழமையான பாரம்பரிய பொருட்களை கொள்வனவு செய்து விற்பனை செய்பவர் இராமசாமி அங்கிள். வீட்டிலுள்ள பெறுமதியான பொருட்களை அண்ணன் இக் கடையில் தான் விற்று பணமாக்குவது தெரிந்து அவருடன் சப்தவி ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டாள். தன் அண்ணன் கொண்டுவரும் பொருட்களை அப்படியே அவளிடம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். உரிய பணத்தைக் கொடுத்து அவள் அவற்றை மீளவும் பெற்றுக் கொள்வது என்று. அன்றும் அவ்வாறே அண்ணனால் பிரச்சினை வந்திருக்க வேண்டும் என இராமசாமி அங்கிள் கடையை கண்களால் நோட்டமிட்டுக்கொண்டாள்.

“அம்மா... சப்தவி.... இந்த தம்பி இந்த கண்ணாடியை தந்தே ஆகவேண்டும் என்ற பிடிவாதத்தில் நிற்கின்றார்” எனக்கூறி இருபத்தையாயிரம் ரூபாவை இராமசாமி அங்கிள் அவளிடம் நீட்டியபோது ஐம்புலன்களிலும் அக்னிப்பிரவாகமாக பொங்கினாள் சப்தவி.

என்னவொரு அதிகார பேச்சு. ஆண்மகன் என்ற அகங்காரமா? பணத்தால் எதையும் வாங்கிவிட முடியும் என்ற இளக்காரமா இவனுக்கு.. இந்த முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியின் பெறுமதி தெரியுமா இவனுக்கு? செப்புக்கலந்த கலை அம்சவேலைப்பாடுகள், இருபக்கமும் சுழற்றி பாவிக்கக்கூடிய தன்மையுடையது. எம் வீட்டு மகாராணிக்கு என பெற்றோர் பார்த்துப் பார்த்து செய்த இந்த கண்ணாடிக்கு வெறும் இருபத்தையாயிரம் ரூபா மதித்து விட்டானே! எல்லாம் அண்ணனால் வந்தது என அண்ணனை மனதுக்குள் நொந்து கொண்டாள். அவளையே இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவனை அவள் பார்வையால் வெட்டி, விட்டு, “அங்கிள் இது விற்பதற்கானது இல்லை என்று அவரிடம் சொல்லிவிடுங்கள் என கூறிவிட்டு விலகிச்செல்ல முயன்றவளை “விற்பனைக்கு இல்லையென்றால் இந்த பொருள் இங்கே ஏன் வரவேண்டும்” அவளை வார்தையால் மடக்கியதுடன்,

“இன்னும் இதற்காக எவ்வளவு பணம் தேவை என கேட்டுச் சொல்லுங்கள் அண்ணா” என விவாதம் நடத்தினான் அவன். இவனிடம் அவள் வீட்டு நியாயம் தேவையில்லை என மனதிற்குள் கோடு போட்டுக்கொண்டாள் சப்தவி. “இங்க பாருங்க மிஸ்டர் இது என் அம்மா நினைவாக வைத்திருந்தேன். சிறிய திருத்த வேலை ஒன்றிற்காக இங்கே வைக்க வேண்டியதாயிற்று. மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள்” பூவிதழ் மலர்ந்து கெஞ்சிக் கேட்கவும், அழகிய அந்த கண்ணாடியை வெறித்துப் பார்த்துவிட்டு மனமின்றி விலகிச் சென்றான் அவளின் நாயகன் சுகந்தன்.

வசதியான குடும்ப சூழலில் பெற்றோர் சகோதரர்கள் என ஏழு அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட கொழும்பில் வசதியான குடும்பம் சுகந்தனது. கட்டட பொறியியலாளராக அவளின் ஊர்க்கோவில் ஒன்றின் கட்டுமான வேலைகளுக்காக வந்திருந்தான் அவன். கட்டட வேலைகள் முடிந்து கட்டிடம் கையளிக்கும் இறுதி நாள் ஆலயத்தில் பூஜையும் கலை நிகழ்வுகளும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. அன்றைய நிகழ்வில் சுகந்தன் கௌரவிக்கப்பட்டதுடன் அவன் பேசுவதற்கான நேரமும் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

பட்டுவேஷ்டியில் கம்பீரமாக நின்று பாரம்பரிய கலாசாரம், பண்டைய கட்டட அமைப்புகள், ஆலய அமைப்பு, சிற்பங்களின் முக்கியத்துவம், பிரமிட்டுக்கள், செப்பு, பித்தளை பொருட்களின் பயன்பாடுகள் என பேசிக்கொண்டே போனவன், இன்றைய சமூகத்தின் போக்குகள் பற்றியும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினான். பேச்சின் நடுவே அவளை பார்வையால் வெட்டினான். அவளோ அவன் பேச பேச அவன் பேச்சில் தன் பெற்றோர்களைக் கண்டாள். அவளையும் மீறிவந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டாள். அவளும் அன்றைய நிகழ்வில் “குறையொன்றும் இல்லை...” என்ற பாடலை வீணையில் இனிமையாக இசைத்திருந்தாள். அவன் மனதில் அவள் நாயகியாக வீற்றிருப்பதனை அவளால் அறிய வாய்ப்பிருக்கவில்லை.

ஒருவாரம் கழித்து அன்றொருநாள் மதுபோதையில் வீதியில் விழுந்து கிடந்த தன் சகோதரனை வீட்டிற்கு அழைத்துவர வீதியில் தனியே அவள் மல்லுக்கட்டிய போது, அவன் இயல்பாக முன்வந்து உதவியதுடன் தன் காரில் ஏற்றி வீடுவரை வந்து உதவினான்.

அழகான வேலைப்பாடுடன் கூடிய அவர்கள் வீட்டைப்பற்றி ஆரம்பித்த அவர்களின் பேச்சு சுகந்தனின் உள்ளக்காதலை இறக்கி வைப்பதில் முடிந்திருந்தது. “சப்தவிம்மா அன்று நாம் கோபத்தில் விலகிச் சென்றது வரை தான் உனக்குத் தெரியும். அதன் பின் உன்னைப்பற்றி ஒவ்வொரு விடயமாக என்மனம் தேடத் தொடங்கியிருந்தது. ஒவ்வொரு விடயத்திலும் நீ என் நாயகியாக முன் வந்து நின்றாய்.. கோவிலில் வைத்து இதை எப்படியாவது சொல்லிவிட முயற்சித்தேன். உன் கலங்கிய விழிகளுக்கு நடுவில் என்னால் எதுவும் பேச முடியவில்லை...”

அவன் சொல்ல சொல்ல அவன் அவளை அவதானித்த விதம் அவளுக்கு பிடித்திருந்தது. பெற்றோருக்கு பின் சப்தவிம்மா என்று அவளை உரிமை எடுத்துக்கொண்டது அவளுக்குள் ஆயிரம் பட்டாம் பூச்சிகள் சிறகடிப்பதான உணர்வில் மிதந்தாள். “சப்தவிம்மா எனக்குள் இருக்கும் காதல், உன்னிலும் வெளித்தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகவே உன்னைப் பின்தொடர்ந்து கொண்டிருந்தேன். காதலுடன் அவள் விழிகளை சந்தித்தான். இவ்விரண்டு விழிகளும் காதல் பேசிக்கொள்வதனை அவளின் விழிநீர் கன்னங்களில் வழிந்தோடுவது பறைசாற்றிக் கொண்டது. “என் கண்ணம்மா சொல்லப்போகும் வார்த்தைகளுக்காக காத்திருக்கிறேன் கண்மணி” என அவன் விடை பெற்று சென்று பல மணித்தியாலங்கள் தாண்டியும் அவள் அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து மீண்டுவரவில்லை. ரிங் ரிங்... அவளது தொலைபேசி அழைக்கவே புதிய இலக்கத்தை கண்டு பயத்துடன் எடுத்து காதில் வைத்தாள். “சப்தவிம்மா நான் ஏதும் தவறாக கூறியிருந்தால் என்னை மன்னித்துவிடு... கதவைப் பூட்டிக்கொள். நிம்மதியாக தூங்கி எழும்பு. என் பயணம் இனி எப்போதும் உன்னுடனே அமையும்... குட் நைட்..” அந்த காந்த குரல், தன்னவன் சுகி க்கு சொந்தமானது என்பது புரிந்தது.

அவளது அண்ணனின் செயற்பாடுகளால், அவளுக்கு அவனின் உதவிகள் தேவைப்பட்ட போதெல்லாம் உரிமையுடன் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டாள். காலைப்பொழுதின் சில்லென்ற காற்று, அவளுக்கு அழகிய சங்கீதமாக இசைத்தது. கலைந்த கூந்தலை அள்ளி முடிந்தவளாக இறங்கி வந்தாள். “என்னவளுக்கு இனிய பிறந்தநாள் நல்வாழ்த்துக்கள்... இன்றுபோல் இந்த காதல் என்னாளும் பூத்துக் குலுங்கட்டும்...” அவள் வருகைக்காக காத்திருந்து வாழ்த்தியதுடன் ஐம்பொன் கலந்த புகைப்பட சட்டகத்துக்குள் அவள் வீணை வாசிக்கும் புகைப்படம். என் காதல் வீணை மீட்டியவள்... என்ற பொன் எழுத்துக்களுடன் மிளிர்ந்தது.

பெற்றோருக்கு பின் அவள் பிறந்த தினத்தை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளும் முதலாவது பிறந்த தினம். விழிகள் குளமாக தவித்து நின்றாள் சப்தவி. “சப்தவிம்மா என் இதய மகாராணியை இதயம் முழுவதும் காதலிக்கின்றேன்.. ஐ லவ் யூ...” என அவன் கைகளை விரித்து மண்டியிட்டு அவளிடம் காதல் யாசகம் செய்தான்.

அன்றொரு நாள் வழமையை விட மோசமாக அவளது அண்ணனின் செயற்பாடுகளை அவளால் கையாள முடியாதபோது சுகியின் உதவியை நாடினாள். அண்ணன் மதுப்பழக்கத்திலிருந்து போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாகி இருப்பதனை அவர்களால் ஊகிக்க முடிந்தது. அவனை ஒருநிலைக்குள் கொண்டுவந்து உறங்க வைப்பதற்கு அவர்கள் நள்ளிரவுவரை போராட வேண்டியிருந்தது.

அண்ணனின் நிலமையை கையாளவதற்குரிய புனர்வாழ்வு வழிகளை இருவருமாக திட்டமிட்டுக் கொண்டார்கள். அவ்வாறே தமது வாழ்க்கை பற்றியும் பேசத் தொடங்கினான் சுகி. அவனது வீட்டில் அவளைப்பற்றி கூறி பெற்றோர் உறவுகளுடன், முறைப்படி அவர்கள் திருமணம் நடைபெறும் காட்சியை வர்ணித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அதுவரை அவனைப் பிரிந்து அவளால் இருக்க முடியுமா என்ற ஏக்கம் அவளை வாட்டிக் கொண்டிருக்க அவனில் அட்டையாக ஒட்டிக்கொண்டாள். அவன் நெஞ்சிலும் பொங்கிய காதலைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. “என் கண்மணியைப் பிரிந்து என்னாலும் ஒருநொடி கூட இருப்பது இயலாத காரியமாச்சே...” வைத்த அன்பெனும் அணை உடைத்து மகிழ்ச்சி வெள்ளம் கரைபுரண்டோடும் போது அது வெளிப்படும் தன்மை இப்படியாகத்தான் இருக்க முடியும். அவனுடைய இரும்புப்பிடியில் அந்த பார்வையை அவள் பேதை மனதால் எதிர்க்க முடியவில்லை. அவளை அவனுக்காக கொடுத்திருந்தாள். கரைபுரண்டோடும் வெள்ளமாக அவர்களும் காதலால் தடம்புரண்டார்கள்.

அவர்களின் திருமண ஏற்பாட்டிற்காக அவன் வீடு சென்று கொண்டிருந்த போது அவன் சென்ற கார் மீது எதிரில் வந்த வாகனம் மோதியதில் பல்வேறு உடற் காயங்களுடன் சுயநினைவை இழந்திருந்தான். சுகி அன்றிலிருந்து நடைப்பிணமாக உலாவி வருகிறாள் என்பது தான் உண்மை. அவளை யாரென்று காட்டிக்கொள்ளாமல் அவன் விபத்தை அவனுடைய பெற்றோருக்கும் தெரியப்படுத்தியிருந்தாள் சப்தவி.

“உன் காதல் ஜெயிக்கும் சப்தவி.. இப்ப தான் நீ முன்பை விட தன்னம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.” நம்பிக்கையுடன் அடுத்த விடயத்துக்குள் செல்ல அவள் தலையைக் கோதிவிட்டு தன் தோழியை ஆற்றுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள் நளாயினி.

தோழியின் வார்த்தைகளும், தாய்மை உணர்வும் அவளுக்குள் புதுத் தெம்புதர அவள் கண்ணாளனை வைத்தியசாலையில் சந்திக்க ஓடினாள். கம்பீரமான ஒரு தந்தையாக அவன் உறங்குநிலையில் இருப்பதனை தூரத்திலிருந்து பார்த்து கண்களால் பேசிக் கொண்டாள். வழமைக்கு மாறாக அவனது கட்டிலைச் சுற்றி வைத்தியர்கள் அதிகமாக குழுமியிருந்தார்கள். அவனது பெற்றோர்கள் முகத்தில் சற்று கடுகடுப்பு தெரிந்தது. குழப்பத்துடன் வரவேற்பறையில் அமர்ந்திருந்தாள்.

ஒவ்வொரு சாரதியும் அவதானம், நிதானம் என்பதனை தம் அணிகலன்களாக கொண்டிருந்தால் என்னைப் போல் எத்தனை சப்தவிகள் அநாதைகளாக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள்! இந்த அவசர உலகத்தில் எதைப்பிடித்துவிட தம் வேகக் கட்டுப்பாட்டை இழக்கிறார்கள்... அவ்வளவு கோபம் இந்த சமூகத்தின் போக்கில் அவளுக்கு.

வரவேற்பு மேசையில் அவர்களின் பேச்சில் “சுகந்தன்” என்ற வார்த்தை அவள் காதில் விழவும் அவளை அங்கே இழுத்துச் சென்றது. “எங்கள் தம்பியின் செயற்பாட்டில் மாற்றம் தெரிவதாக டொக்டர் சொல்கின்றார். தம்பியை நாம் விசேட வைத்தியர் வைத்து பார்த்துக் கொள்கின்றோம். அவரை டிக்கட் வெட்டி அனுப்பி வைப்பதில் உங்களுக்கு என்ன பிரச்சினை”. அந்த பெண் கோபமாக

சண்டையிட்டாள். பேச்சில் அவள் சுகந்தனின் சகோதரி இளவரசி என புரிந்து கொண்டாள் சப்தவி. என் சுகியை இங்கிருந்து அவர்களின் வீட்டிற்கு கொண்டு செல்லப்போகின்றார்கள் என்பதனை அவளால் ஊகிக்க முடிந்தது. இந்த உலகமே அவளிடமிருந்து விலகிச் செல்வது போன்ற பிரமை அவளுக்கு.

இளவரசியின் சண்டைக்கு வைத்தியசாலைப் பணிப்பாளர் பதில் சொல்ல அவ்விடத்திற்கு வரவேண்டியதாயிற்று. “மிஸ் இளவரசி உங்களின் சகோதரனுக்குத் தேவையான அத்தனை சிகிச்சைகளும் எம்மால் வழங்கப்பட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. அதற்கான வசதிகளும் இங்கு உள்ளது. அதைவிட அவரை வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கும் போது சுயநினைவு இருந்தது. அவரது வாக்குமூலங்களை வழங்கும்போது அவரை இங்கிருந்து வேறு எந்த இடத்திற்கும் அனுப்பிவிட வேண்டாம் என்பதனை வாக்குமூலமாக கொடுத்திருக்கின்றார். ஒரு நோயாளியின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு எமக்கிருக்கிறது. அதனால் தான் நாம் நோயாளியை இடம்மாற்றித்தர யோசிக்கின்றோம் என்பதனை தெளிவாக கூறி, சுகந்தனின் உடல் நலத்தில் இன்று நல்லதொரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவரது நினைவாற்றல் திரும்ப உங்களால் முடிந்த நினைவூட்டல்களை கொடுப்பதில் இன்னும் முன்னேற்றம் ஏற்படலாம்” என கூறிச் சென்றார்.

இவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சப்தவிக்கு ஒருகூடை ரோஜா இதழ்களால் அவளுக்குப் பூத்தூவியது போலிருந்தது. அவள் சுகி மரணவலியிலும் அவளை நினைத்து துடித்திருக்கிறான். அவள் எப்படியாவது அவனை அறிந்து பார்க்க வருவாள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இங்கே சிகிச்சை பெற யோசித்திருக்கிறான். அவள் கண்களில் பொங்கிய நன்றி உணர்வில் அவன் தெய்வத்துக்கு நிகரானான். “இந்த பஞ்ச பூதங்களின் ஒட்டுமொத்த சக்தியும் எம் காதலின் சக்தியும் உங்களுக்கு புது தெம்பு தரும், நீங்கள் வருவீர்கள் சுகி தூரத்திலிருந்து ஆழமான முத்தத்தை அவன் நெற்றியில் பதித்துவிட்டு அவர்கள் காதல் பொக்கிஷத்துடன் கதை பேசிக் கொண்டு நம்பிக்கையுடன் வீடு திரும்பினாள், சப்தவி விடை கிடைக்காத குழப்பமான மனநிலையில் அவனது பெற்றோரும் சகோதரிகளும் விடையை நோக்கிய தீவிர முயற்சியில் இறங்கினார்கள்.

கவிஞர் ஜ. துஷ்யந்தன்
வவுனியா.

வெட்டுண்டு வீழ்ந்த மரம்
வீதியிலே தான்கிடக்க
பட்டுண்டு போகும் முன்னே
பாதியிலே உயிர் துறக்க

கெட்டொன்று கிளுகிளுத்துக்
கீழிறங்கிச் சிலுசிலுக்க
பொட்டெனப் போய் முடிக்கப்
புதிரென்ன வயதிருக்க.

சட்டெனப் படபடக்கப்
பாவமிந்த நிழல் பெருக்க
தொப்பெனத் தூர்ந்து போக
தேவையென்ன தேகங்கெட

கட்டுண்ட ஊஞ்சலுக்கும்
காதலென்ன காயம் பட
கட்டவீழ்ந்து விழும் முன்னே
கயிரறக் காரணமென்ன.

பண்பட்ட மண் வளம்
பலமிழந்து உரம் போக
கண் கெட்ட மனித குணம்
காடழித்துக் கடை போட

அன்றாடம் நின்ற மரம்
அடியோடு களவாட
அட்டாளைப் பலகைக்கும்
அளவோடு துளைபோட.

வட்டோடு வளைந்த மரம்
வெட்டோடு வெளியாக
வெள்ளாடும் இடமின்றி
வெட்கத்திலே வெளிக் கொதுங்க

நின்றாட நிழலின்றி
நிர்க்கதியாய் நிலம் வெளிக்க
நில்லாத புது வெள்ளம்
நிறுத்தாமல் நிலங்காய்.

வந்தாடும் தென்றலும்
வழிமாறித் தொலைந்தாக
வெந்தாகும் வெய்யிலும்
வெகுவாக ஒளியோங்க

நின்றாடும் குருவியும்
நிழலின்றிப் பறந்தாக
குந்தாடும் மந்தியும்
கூட்டாகக் குறைந்தாக .

அன்றாடம் பசியாறும்
அணிலொன்றின் அழகெங்கே
ஆங்காங்கே இடம்மாறும்
வெளவ்வாலின் நிலையெங்கே

பத்தோடு பதினொன்றாய்
பாதி கண்ட பழமெங்கே
பாட்டொன்று புதிதாகப்
பூத்தாடப் பூவெங்கே

மண் பட்ட மனக் கூட்டில்
மறுபடியும் நிழலெங்கே
பெண் பட்ட பேறு போல
புண் பட்ட தேகமெங்கே.

மண்ணாகிப் போனாலும்
மறுபடியும் துளிரெங்கே
மரமின்றிப் போனால்
பிணங்கூடப் பொதியெங்கே

அன்றாடம் இளைப்பாறும்
பயணிகள் மறைப்பெங்கே
ஆண்டாண்டு காலமாய்
அடையாளக் குறிப்பெங்கே.

நெஞ்சோடு நினைவிருந்த
நிறம் பூத்த கூடெங்கே
நெடுந்தூர உணவோடு
எறும்பூர்ந்த இடமெங்கே

புயலாகி வந்தாலும்
புரளாத மரமெங்கே
புகழாரம் சூட்டிய
அடி வேரின் அழகெங்கே

தெருவோரம் குடையாக
உருமாறும் பயமெங்கே
தொலையாத அடையாளம்
தெருவிருந்த முகப்பெங்கே.

கெட்டாலும் பட்டைதான்
கிடைக்காத மருந்தெங்கே
பட்டாலும் விறகுதான்
பாடைக்குப் பதிலெங்கே

கொத்தோடு கொடுமைதான்
கொலையுண்ட உடலெங்கே
இப்பாதிப் பூமியும்
குப்பைதான் குறைவெங்கே

திரு.சுப்பிரமணியம் ஜெயச்சந்திரன் (SLTES- III)

முகாமையாளர்,
ஆசிரியர் வாண்மை விருத்தி நிலையம்,
புளியங்குளம்.

1. அறிமுகம்

ஆய்வு என்பது பல்வேறு நூல்களில் இருப்பதைத் திரட்டித் தொகுத்துப் பட்டியலிடும் புள்ளிவிபரக் கணக்கல்ல. ஒவ்வொரு ஆய்வும் சில புதிய முடிவுகளை ஆய்ந்தறிந்து, கண்டறிதல்களை முன்னிறுத்துவதாக அமைதல் வேண்டும். இந்நோக்கில் தொடக்கத் தரவுகள் தரும் அறிவின் அடிப்படையில் கருதுகோள்களை உருவாக்கி, அதன் பயணிப்பில் இலக்கு மாறாமல் ஆய்வின் ஆழத்தில் மெய்ம்மையைக் கண்டறிய வேண்டும். இயற்கை விஞ்ஞானங்களுக்கு மட்டுமன்றி சமூக விஞ்ஞானங்களிலும் கண்டறிதல்கள் வெளிக்கொணரப் படுகின்றன. ஓர் ஆய்வாளன் பகுப்பாய்வாளனாக, வியாக்கியானப்படுத்துபவனாக, திறனாய்வாளனாக, ஒப்பாய்வாளனாக, மதிப்பீட்டாளனாக பல்பரிமாணங்களில் செயற்பட வேண்டியுள்ளது.

தமிழ் மொழி மற்றும் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பில் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் காலம் சொல்லும் ஆய்வுகளும், காலத்தை வென்ற ஆய்வுகளும், எக் காலத்திற்கும் பொருந்தாத ஆய்வுகளும் தனிநபர் தொடக்கம் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் வரையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த ஒரு பின் புலத்திலிருந்து தான் பேராசிரியர் சுப்பிரமணியம் வித்தியானந்தன் அவர்களின் தமிழியல் ஆய்வு தொடர்பில் நோக்கப்படுகின்றது.

2. பேராசிரியர். சுப்பிரமணியம் வித்தியானந்தன் (1928-1988)

ஈழத்தின் தமிழ் நிறுவனங்களில் ஒன்றாக வாழ்ந்தவர். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் நியமனம். தமிழ்த்துறைத் தலைமை ஆகியவற்றைப் பெற்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணை வேந்தராகி (1979) தாய்த் தமிழ் நிலத்தின் உயர்கல்வி நிறுவனத்தை அலங்கரித்தவர். கூத்து மரபை நவீனமயப்படுத்தி (1956 - 1961) தமிழியல் ஆய்வுக்கான ஒரு கட்டளைக்கோளை (Paradigm) உருவாக்கி ஆய்வின் அசைவியக்கத்துள் அதனை நகர்த்தியவர். தமிழியல் சார் ஆய்வு மாணவர் பரம்பரையை உருவாக்கி உலகத் தமிழுக்கும், ஈழத்துத் தமிழுக்கும், தமிழகத் தமிழுக்குமாக தமிழே தமிழியல் ஆகி நிற்கக் கண்டவர்.

“மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர்த்து
 உன் விரையார் கழற்கு என் கைதான்
 தலை வைத்து கண்ணீர்
 ததும்பி வெதும்பி உள்ளம்
 பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றி
 சயசய போற்றி யென்னும் 2
 கைதான் நெகிழ விடேன் உடையாய்
 என்னைக் கண்டுகொள்ளே - (திருச்சதகம்) -

என்பார் மணிவாசகர். தமிழும் ஆய்வும், தமிழும் தமிழியல் நிலைநின்று நிலை பேறாகிய பேராசிரியர் வித்தியானந்தனை இங்கு நினைவு கூர்ந்து நோக்க முனைகின்றது இக்கட்டுரை.

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள் பேராசிரியர் விபுலானந்த அடிகளார், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் ஆகியோரிடத்தே பல்கலைக்கழகக் கல்வியைக் கற்றவர், பெற்றவர். இவர்கள் கீழைத்தேயக் கல்வி மரபையும், மேலைத்தேயக் கல்வி மரபையும் இணைக்க முயன்றனர். இம் முயற்சியின் வித்து, விழுது தான் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள்.

இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்துறை வழிகாட்டியாக அறிஞர் அல்நட் மாஸ்ரர் அவர்களும் பேராசிரியர் சி.எச்.பிலிப் அவர்களும் ஓக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் ரி.பறோ அவர்களும் இவரின் ஆய்வுப் புலமைக்கு அடித்தளத்தை இட்டனர்.

“பத்துப்பாட்டு வரலாறு சமூகவியல், மொழியியல் நோக்கு” எனும் தலைப்பில் ஆய்வுப் புலத்தினை அகலப்படுத்தி, ஆழப்படுத்தி தமிழியல் ஆய்வில் ஒரு புதிய உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தினார். 1948இல் சென்று 1950 இல் கலாநிதிப் பட்டத்துடன் மீளவும் ஈழத்திற்குத் திரும்பினார். இதன் விளைவே “தமிழர் சால்பு” (1954), இதனைத் தொடர்ந்து, 1. இலக்கியத் தென்றல் - 1953 2. தமிழர் சால்பு 1953, 1954, 2003 3. தமிழியற் சிந்தனை - 1979 ஆகியன வெளிவந்தன.

3. இலங்கைக் கலைக்கழகப் பணியும் புத்தாக்கச் சிந்தனை வெளிப்பாடும்

1955-1969 வரையான பதினைந்தாண்டுகள் இலங்கைக் கலைக்கழகத்தின் தலைவர் பதவி வகித்தார். ஈழத்துத் தமிழ் வளர்ச்சி தொடர்பாக ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்னும் கோட்பாட்டுத் தத்துவார்த்தத்துடன் வித்தியானந்தன் செயற்படத் தொடங்கினார். இலண்டனில் இருந்து திரும்பிய சு.வித்தியானந்தன் அவர்களிடத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுச் சிந்தனை முகிழ்ப்புப் பெற்றது. “பிறையன்பன்” எனும் புனைப்பெயரில் எழுதிய இஸ்லாமிய ஆராய்ச்சி நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப்பரிசு கிடைத்தது.

ஈழத்து இலக்கியம்/ நவீன இலக்கியம் ஆகியவற்றினை ஆய்வுப் புலத்தில் இணைக்க வழிகாட்டியாகச் செயற்பட்டார். “தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இயக்கம்” 1956 இல் முகிழ்ப்புப் பெற்று மேற்கிளம்பிய போது அதற்காக முனைப்புடன் செயற்பட்டவர். ‘Professor Vithiananthan An Academic profile’ என்ற கட்டுரையில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். ‘A scholar in that environment will very often find that he has got to ‘create’ knowledge about the area while he is imparting knowledge to his youths’ ‘Vithiananthan’s standing in 3 the world of Tamilology’ ‘Vithiananthan’ greatest asset in his academic life has been the sense of Intellectual humility he possesses.

இந்தப் பின்புலத்தின் ஊடாக வித்தியானந்தன் தமிழியல் ஆய்வுப்புலத்திற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு தெள்ளெனத் தெரிய வருகின்றது.

4. தமிழியல் ஆய்வுத் தோற்றுவாய்

தமிழர் சால்பு (சங்க காலம்) அவரின் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வாகும். இதுவே இவரின் ஆய்வுலகத் தோற்றுவாய் எனலாம். இவ்வாய்வு பதினான்கு இயல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

01. சங்க கால வரலாறு	08. சமணமும் பௌத்தமும்
02. சங்க காலம்	09. சமய வாழ்க்கை
03. அரசியல் அமைப்பு	10. நம்பிக்கைகள்
04. போரும் போர் முறைகளும்	11. சமூக அமைப்பு
05. தமிழ் மக்களுக்குச் சிறப்பான சமயக் கோட்பாடுகளும் வழிபாட்டு முறைகளும்	12. மக்கள் தொழிலும் வணிகமும்
06. தெய்வங்கள்	13. பெண்கள்
07. ஆரியர் நம்பிக்கைகளும் சமயச் சடங்குகளும் வழிபாட்டு முறைகளும்	14. கல்வியும் கலைகளும்

இவற்றினூடே தமிழர்களின் தொன்மை மற்றும் உண்மைகளை உண்மையாக ஆய்வுலகம் காண முடிந்தது. இதன் முன்னுரை மிக முக்கியமானதாகும். நூலுக்கான முன்னுரை 01.09.1954 இல் எழுதப்பட்டது.

“சங்ககாலத் தமிழரின் சால்பினைக் கூற எழுந்தது இந்நூல். சங்கம் என்ற சொல்லின் பொருள் யாது என்பதையும், சங்க நூல்கள் எனக் கொள்ளத்தக்கவை யாவை என்பதையும் இந்நூலிலுள்ள தோற்றுவாய் எடுத்துக்கூறும். சங்கநூல்கள் தோன்றிய காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் ஆண்ட சோழ, சேர, பாண்டிய அரசரின் வரலாற்றைச் சுருக்கிக் கூறியுள்ளோம். அவ்வரசர் ஆட்சிக்காலத்தை வரையறுத்து, அவர் கி.மு முதலாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை ஆண்டனர் என்பதையும்”. திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் ஆகிய இரு நூல்களைக் கொண்டே இதுவரை சங்ககால அரசியலைப் பற்றி ஆராய்ந்தனர். இவ்விரு நூல்களும் பிற்காலத்தன. சங்கநூல்கள் சித்திரிக்கும் அரசியலமைப்பு இவற்றிற் காணப்படுவதிலும் வேறுபட்டது.

இயற்கையாகவே மறப்பண்பு படைத்த பண்டைத் தமிழரின் போர்முறை முதலியவற்றைப் பற்றிய செய்திகளும் சில ஆரியத் தெய்வங்களும் வேதயாகங்களும் சங்க நூல்களிற் குறிக்கப்பட்டமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு சங்ககாலத்திலேயே தமிழரிடையே ஆரியச் சமயம் வேரூன்றியிருந்ததென அறிஞர் சிலர் கொள்வர். இதுதப்பான கொள்கையென்பதனையும் தமிழருக்கே சிறப்பாக உரிய வழிபாட்டு முறைகள் பல அக்காலத்தில் இருந்தன என்பதையும், தமிழர் வழிபட்ட தெய்வங்களைப் பற்றிய வரலாற்றினைக் கொண்டது. தெய்வங்கள் எனப் பெயரிய இயல், சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த அந்தணர் முனிவர் முதலியோரைப் பற்றியும், நகர மக்களிடையே இடம்பெற்ற ஆரிய நம்பிக்கைகளைப் பற்றியும் கூறுகின்றது. அக்கால மக்களின் சமய வாழ்விலே சமண பௌத்தரின் செல்வாக்கு மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. பண்டைத்தமிழர் சமய வாழ்க்கைத் தன்னலம் கருதாச் சேவையை 4 அடிப்படையாகக் கொண்டு திகழ்ந்தது. தமிழ் மக்களிடையே பரவியிருந்த நம்பிக்கைகள் சிலவற்றைக் கூறுகின்றது. சமூக அமைப்பினை ஆராயுமிடத்துப் பழந்தமிழர் சமுதாயத்தில் பிற்காலத்திற் போலச் சாதிப்பிரிவு இருக்கவில்லை என்பது புலனாகும். மக்கட் பாகுபாடு நில இயற்கையையும் தொழிற் பண்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுந்தது. நில இயற்கைக்கு இயைய அமைந்த மக்கட் பாகுபாட்டையும் கூறுபடுத்தி விளக்குகின்றது. மக்கள் தொழிலும் வணிகமும் பண்டைத் தமிழரின் வணிகத்தைப் பற்றிய விரிவான வரலாறு அடங்கியுள்ளது. பெண்களைப் பற்றிய இயலில் சமுதாயத்தில் அவர்கள் அடைந்திருந்த நிலை, அவர்களின் பொழுதுபோக்கு, அவர்கள் அணிந்த ஆடை அணி முதலியவற்றைப் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. தமிழருக்குச் சிறப்பான உரிய மணவினைகளே அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்தன. மணம் புரிந்த ஆணும் பெண்ணும் நடத்திய இல்லற வாழ்க்கை அன்பையே அடிப்படையாகக் கொண்டு திகழ்ந்தது.

நுண்பெருங்கலையாகிய வானநூல் அக்காலத்தில் ஒப்புயர்வற்ற நிலையில் இருந்தது. ஓவியக்கலையும், சிற்பக்கலையும், நடனமும், இசையும் அதிக வளர்ச்சியுற்றிருந்தன. (தமிழர் சால்பு, 1954, வித்தியானந்தன்.சு, பக்.X-xi) இக்கூற்றினூடே ஆய்வின் முதன்மையும், ஆய்வின் புலமையும், ஆய்வுச் சிந்தனையும் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது.

இவரின் தமிழியற் சிந்தனை தமிழியல் ஆய்வுப்புலத்தின் இன்னொரு விரிநிலையாகும். இது பின்வரும் தலைப்புகளில் தொகுநிலை பெற்றுள்ளது. நாவலரும் தமிழகமும், நாவலர் இருவர், ஈழமும் தமிழிலக்கணமும், ஈழத்தின் கிராமிய நாடகங்கள், ஈழத்திலே சமயமும் கல்வியும், ஈழத்திலே தமிழ்க்கல்வியும் பல்கலைக்கழகமும், இஸ்லாமியமும் தமிழிற் புதிய பிரபந்த வகைகளும், Tamil Influences on Sinhalese, Tamil studies in English in Ceylon ஆகிய ஒன்பது கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும். தமிழியற் சிந்தனை முன்னுரையில்;

“இவ்வொன்பது கட்டுரைகளுள் ஏழு கட்டுரைகள் ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களின் அரும்பணிகளை விதந்துரைப்பன: ஈழத்திலே தமிழரின் கல்விமுறை வளர்ச்சி பெற்ற வரலாறு, அவர்களின் கலாசாரக் கூறுகளுள் ஒன்றான கிராமிய நம்பிக்கைகள், வழிபாடுகள், பல்கலைக்கழக அமைப்பிற்காக ஈழத்தவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் ஆகியன இந்தப் பணிகளோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளமையையும் ஈண்டு குறிப்பது பொருத்தமே. தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இஸ்லாமிய சகோதரர் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டுகளை ஒரு கட்டுரையில் விரித்து எழுதியுள்ளேன்.

ஆங்கிலக் கட்டுரைகளாக இந்நூலிலே இடம்பெறும் இரு கட்டுரைகளில் முதற் கட்டுரை சிங்களப் பண்பாட்டிலே தமிழ்ச் செல்வாக்கைத் தக்க சான்றுகளோடு விரித்துரைக்கின்றது. இரண்டாவது கட்டுரை, ஈழத்துத் தமிழறிஞர் தமிழ் பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதியவற்றையும் நடத்திய ஆய்வுகளையும் (1968 ஆம் ஆண்டுவரை) விளக்குவது.

இக்கட்டுரைகளின் வாயிலாகத் தமிழியலின் நோக்கையும் போக்கையும் பொதுவாகவும், ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் மொழி, பண்பாடு தொடர்பான பணிகள், சாதனைகள் பற்றிச் சிறப்பாகவும் அறிந்து கொள்ளலாம்.” (தமிழியற் சிந்தனை, 1979, வித்தியானந்தன்.சு, பக்கம் - vii-viii) இக்கூற்றினூடே தமிழியல் ஆய்வுக்கு ஈழத்தவர்களின் பங்களிப்பு குறித்த நோக்கு வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

5. தமிழியல் ஆய்வும் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனும்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றி ஈழத்தவர்கள் காத்திரமான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, வி.கனகசபைப்பிள்ளை சுவாமி விபுலானந்தர் ஆகியோர் மேற்கொண்ட தமிழியல் ஆய்வு முயற்சிகள் பற்றி பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் விரிவாக, கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். சுவாமி விபுலானந்தரைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு), சதாசிவம் வேலுப்பிள்ளை (காலமும் கருத்தும்), பூலோகசிங்கம் (ஈழத்து அறிஞர்களின் பெருமுயற்சிகள்), கைலாசபதி (வீரயுகப் பாடல்கள்), சிவத்தம்பி (பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்) என பல்கலைக்கழகப் புலமையாளர்களின் பட்டியலாக்கம் நீள்மை கொண்டது.

பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (1951) மற்றும் தமிழ் உரைநடை வரலாறு ஆகிய இரு ஆய்வுகளும் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தை ஒரு இலக்கிய வழி நின்ற வரலாற்றுப் பார்வையைத் நவீன சிந்தனைப் போக்குடன் இலக்கிய வழி வரலாற்றையும், வரலாற்று நிலை நின்று இலக்கியத்தையும் பார்க்கும் புதிய போக்குக்கு வழியைத் திறந்து விட்டது. தமிழக ஆய்வாளர்கள் வியக்கவும் ஆய்வு புலத்தினை மீள்நோக்கில் அணுகவும் திறவுகோல்களை ஈழத்துப் புலமையாளர்கள் தங்களின் அணுகுமுறைகள் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்தனர்.

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள் தனது கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக சங்க கால இலக்கியங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அதனை ஆழமான கற்கைத் துறையாக மாற்றினார். அதனை “தமிழர் சால்பு” எனும் நூலாக 1954 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இது தமிழியல் ஆய்வுக்கான நவீன செல்நெறியினை வகுத்தது. வரலாற்று ஆய்வாளர்களாலும் இலக்கிய ஆய்வாளர்களாலும் ஒருங்கே பாராட்டப்பட்டதோடு, ஒரு புலமைசார் ஆய்வுத்தளத்தை தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்துறைக்கும், ஆய்வுத்தளத்திற்கும் வித்திட்டது.

இவரின் “இலக்கியத் தென்றல்” எனும் நூலும் பழந்தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த ஆய்வுகளாகும். இவை தவிர சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள், பக்தி இலக்கியங்கள் தொடர்பான ஆய்வுச் சிந்தனையை அகலிக்கும் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இங்கு “தமிழ்ச் சால்பு” ஊடே “தமிழியல் ஆய்வும் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனும்” எனும் தலைப்பு நோக்கப்படுகின்றது.

ஆய்வின் அணுகுமுறைகள் பலவாறு, பல தத்துவங்கள், பல பின்புலங்கள், பண்புலமைகள் கொண்ட ஒரு புலமைத் தொழிற்பாடாகும். குறிப்பாக சமூக விஞ்ஞானம் சார்ந்த ஆய்வுப்புலம், சிக்கற்பாடுகள் கொண்டது. இயற்கை விஞ்ஞானம் போல் அல்ல, சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுகள். 6

சமூக விஞ்ஞானங்கள் ஊடே மனிதக்காரணிகள், மனிதனின் உணர்வுகள் மற்றும் உணர்ச்சிகள், அந்த மனிதக் குழுமத்தின் உள்ளார்ந்த, ஆற்றல்கள், உள்ளுணர்வுகள், வெளித்தெரியாத பலரின் விம்பங்கள் எல்லாம் இணைவு கொண்ட ஒரு கூட்டுத்தொழிற்பாடுகள் அதனுள் காணப்படும் கட்டுப்படுத்தல் சமூக விஞ்ஞானத்தில் பொருத்தமற்றதாகக் காணப்படும்.

கலை, இலக்கியம், ஏன் இலக்கணத்தின் சமூக அடுக்கமைவு கூட, சமூக விஞ்ஞானம் சார்ந்த ஆய்வுப்புலத்தால் தான் நோக்கப்படுகின்றது.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் பழந்தமிழ் நடைமுறைகளுள் ஒன்று என்ற வகையில் தமிழிலக்கியத்தின் வளர்ச்சி நிலையை நின்று நோக்குவது முக்கியமான அறிவு நிலைப்பட்ட ஒன்றாகவும், ஆய்வுப்புலச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகவும், இனவியல் ஆய்வுப் புலத்தின் வேருன்றிய ஒன்றாகவும், பார்க்கப்படலாம். இலக்கியம் (ஒரு குறித்த காலப்பகுதியின் இலக்கியம்) என்பது வெறும் எழுத்துருவம் அல்ல, அதன் உள்ளே, அல்லது பின்னால் சமூக - அழகியல் அம்சங்கள், சமூகத்தின் உற்பத்தி முறைமைகளும் உறவுகளும், இலக்கியத்தின் கருத்து நிலைப்பாங்கு, ஒரு மக்கள் குழுமத்தின் வரலாறு என்பன வெளிக்கிளப்பி நிற்கும்.

“தமிழர் சால்பு” இவற்றையெல்லாம் ஆய்வுப்புலம் நின்று வெளிப்படுத்தியுள்ளது. குறித்த காலத்தில் அதாவது சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த தமிழரின் சமூக - உளப் பாங்கினை அறிவதற்கும் அதனூடே ஓர் இனத்தின் சால்பினை (நிறைபண்பினை, மேன்மையை - Excellence) வெளிக்கொணர்வதற்கு முயன்றுள்ளார் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள்.

அரசியல் சார்ந்த ஒரு பார்வையும் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு உண்டு. அரசியல் இயக்கங்கள் தமிழ் மக்களின் பெருமையை எடுத்துக்கூற முனைகின்ற போது தமிழ் மக்களின் “இலக்கியப் பண்பாட்டையே” முதன்மைப்படுத்தி அதன் தொன்மையை வடமொழியோடு ஒப்பு நோக்கும் பொழுது தெரியவரும் தமிழின், தமிழரின் தனிச்சிறப்புக்களை ஆழமாகப் பார்க்கும் நோக்கு வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளது. இது ஆய்வுலகச் செல்நெறியின் அகற்ச்சியை விசாலப்படுத்து கின்றது. பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்களின் தமிழர் சால்பு நூலின் தோற்றுவாய்ப் பகுதியில்; “இந்திய வரலாற்றிலே திராவிடருக்குரிய இடத்தைப் பற்றியும் இந்தியப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்குத் திராவிடர் செய்த அரும்பெரும் தொண்டுகளைப் பற்றியும் அறிஞர் இதுவரை அமைவுற ஆராயவில்லை”. பழைய இந்தியப் பண்பாட்டினது சிறந்த கூறுகள் யாவும் ஆரியருக்கே உரியனவென்று கூறுவது அத்துறை ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட பெரியோரின் பண்பாகிவிட்டது. இந்திய நாட்டில் திராவிடர் தனிப்பட்ட சால்பினை உடைய ஒரு குழுவினராக இருந்து மக்கள் வாழ்வு சிறப்பதற்கும் கலைவளம் பெருகுவதற்கும் சிறந்த தொண்டுகள் ஆற்றினர். மிகப் பழைய காலத்திலேயே “மேன்மையோடு விளங்கினர்.” என்கின்றார். இவற்றினூடே ஓர் அரசியல் சித்தாந்தப் பார்வை வெளிப்பட்டுள்ளது. 7

வரலாற்றில் தொழிற்படும் ஆழவேருன்றிய சக்திகள் - வாழ்க்கைமுறை பற்றிச் சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிடையே நடக்கும் போராட்டங்கள் பற்றிய சிந்தனைகள் தமிழர் சால்பில் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

இலக்கிய வழி நின்று, இலக்கிய வரலாற்றுக்காலம் ஒன்றின் தளத்தில் நின்று, மானிடவியற் பொருளில் நோக்காது; சமூகவியலாய்வுப் பரப்புக்குரிய இலக்கியங்கள் மூலம் தமிழர் சால்பு ஆய்வுப் பொருளாக, ஆய்வுலகச் சிந்தனையின் மேற்கிளம்புகையாக அமைந்துள்ளது.

இலக்கியத்தை மேற்கட்டுமானத்தின் அம்சமாகக் கொள்ளும் பொழுது பொருளாதாரச் சிந்தனை மேற்கிளம்புகின்றது. அத்துடன் அந்தப் பொருளாதார மேற்கட்டுமானம் பண்பாட்டையும், ஆக்கவியலையும் புலமை நெறிப்பட்ட நடைமுறைகளையும், கருத்துத் தெரிவு முறைகளையும் சமூகப் பண்புகளையும் கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் தமிழர் சால்பு வெளிப்படுத்துகின்றது. குறிப்பாக, ‘சமூக அமைப்பு 11ஆம் இயல் மூலம் இந்த தத்துவார்த்தச் சிந்தனையினை அவதானிக்கலாம். இதுவே “திணைக்கோட்பாட்டின் சமூக அடிப்படைகள்” (பேராசிரியர் கா.சிவதம்பி) ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு அடிநாதமாக அமைந்துள்ளது.

இலக்கியத்தைச் சமூக உருவாக்கத்தின் ஓர் இன்றியமையாத அடிப்படையாக, அம்சமாக, காரணியாகக் கொள்ளும் இலக்கியம் பற்றிய இந்த நோக்குக்கு, ஆய்வுலகப் பண்பாட்டுக்கு வழிகோலியவர் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள்.

1951இல் வெளிவந்த பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகத்தின் “தமிழ் இலக்கிய வரலாறு”, இன்றைய ஆய்வுலகப் பார்வையில் நோக்கும் போது அது ஒரு தொகுநிலைப் பார்வையேயன்றி ஆய்வுலகச் சிந்தனையோ, பின்புலச் சித்தாந்தம் கொண்டதோ அல்ல. குறித்த காலம், குறித்த ஆய்வுப்புலம், ஆய்வுப் புலமை என்பது தமிழர் சால்பின் ஊடே தமிழியல் ஆய்வுப் புலம், புதிய புலம் நோக்கி நகர்கின்றது.

இலக்கியப் படைப்பு ஒன்றினூடே அது தோன்றிய காலத்தின் பிரச்சினைகளை, மனித நிலைப்பட்ட தன்மைகள், உண்மையின் அடிப்படைகள் என்பன மூலம் இலக்கியம் ஒரு காலத்தையோ, ஒரு கால கட்டத்தையோ தோற்றுவிக்கின்றது என்பதை ஆய்வுலகச் சிந்தனையுடே வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இப்பார்வை, ஆய்வு முறைமை சு.வித்தியானந்தன் அவர்களின் இந்த முயற்சி, தமிழியல் ஆய்வுக்குப் புதிய தோற்றுவாய் ஒன்றை ஏற்படுத்தியது.

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தனின் அன்புக்குரிய மாணவர்களான, பேராசிரியர்கள் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, பொன். பூலோகசிங்கம் முதலியோர் மார்க்சிய சிந்தாந்தப் பார்வையில் ஆய்வுப்புலத்தை நோக்கினாலும், ஒரு காலம் குறித்த விரிவான, ஆழமான நோக்குக்கு சு.வித்தியானந்தனின் ஆய்வுப்புலம் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக, வீரயுகப் பாடல்கள் (Tamil Heroes Poetry), பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம் (Origin and development of drama in ancient Tamil Society) குறிப்பிடலாம்.

இலக்கியம் சமூக உருவாக்கத்தில் முக்கியம் பெறுகின்றது. “சமூக உருவாக்கம்” என்பதும் விவரணக் கருதுகோள், உண்மையாக நடைமுறையிலுள்ள ஒரு சமூகக் குழுமத்தை, அது 8 பற்றிய நுணுக்க விவரங்கள், அது கடந்த காலத்திலே தோற்றுவித்தவைகள், அதன் அமைவு இயல்புகள், மீளமைவு இயல்புகள், தற்செயலாகவும் திட்டமிட்டும் நடந்த நிகழ்வுகளின் பலாபலன்கள், கடந்த காலத்து மரபுரிமைச் செல்வங்கள், எதிர்காலத்திற்கான அதன்வ உள்ளார்ந்த ஆற்றல் வளம் ஆகியவற்றுடன் விபரிப்பதாகும். இவை அனைத்தும் தமிழர் சால்பில் காணக் கிடக்கிறது. எனவேதான் தனிக் கவனத்திற்குரிய ஒரு புலமை முயற்சியின் தொடக்கப் புள்ளியாகவும், தொடர்ந்து தமிழியல் ஆய்வுப் புலமைச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவோருக்கு ஒரு மைற்கல்லாகவும், அசைவியக்கப் பாய்ச்சலாகவும் அமைந்துள்ளது. எனவே, சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள்;

01.பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுச் செல்நெறியின் போக்கின் பாய்ச்சலை ஏற்படுத்திய புலமைத் தொழிற்பாட்டின் - தமிழியல் ஆய்வுச்செல்நெறியின் மாற்றத்தின் முகவராகச் செயற்பட்டுள்ளார்.

02.ஒப்பியல்சார் ஆய்வுத் தொழிற்பாட்டினை தமிழியல் ஆய்வுச் செல்நெறியில் அடித்தளமிட்டவர். (நாவலர் இருவர், இரு மகாகவிகள்.)

03.இலக்கியத்தை விபரண ஆய்வுச்செல்நெறிப் போக்கிலிருந்து விடுபட்டு சமூகவியல் பார்வைக்கு தமிழியல் ஆய்வை வழிப்படுத்தியவர்.

04.கீழைத்தேய ஆய்வு மரபினையும் மேலைத்தேய ஆய்வுச் சிந்தனையையும் இணைத்து தமிழியல் ஆய்வுப்புலச்சூழலை மேலும் ஒரு புதிய தடத்திற்கு இட்டுச் சென்றவர்.

தமிழியல் ஆய்வுலகம் செம்மை பெறுவதற்கும், தமிழியல் ஆய்வுப்புலத்திற்கான புதிய ஒளியைப் பாய்ச்சி அதனூடே தன் பின்னால் வருகின்ற ஆய்வுப் பரம்பரை அந்த ஒளியினூடே பயணிப்பதற்கும் வித்திட்டவர் பேராசிரியர் சுப்பிரமணியம் வித்தியானந்தன் அவர்கள் என்பது இவ் ஆய்வுரையின் முடிவாகும்.

உசாத்துணைகள்:

அருணாசலம்.க, 1997, இலங்கையில் தமிழியல் ஆய்வு முயற்சிகள், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.

உதயசூரியன்.சா, சுந்தரேசன்.சி., திலகவதி.க.(பதிப்பாசிரியர்கள்) 2015, ஆய்வுக் கோவை, இரண்டாம் தொகுதி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

வித்தியானந்தன்.சு, 1953, இலக்கியத் தென்றல், தமிழ் மன்றம், கல்ஹின்னை, கண்டி.

வித்தியானந்தன்.சு, 1954, தமிழர் சால்பு, தமிழ் மன்றம், கல்ஹின்னை, கண்டி.

வித்தியானந்தன்.சு, 1979, தமிழியற் சிந்தனை, முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

பின்னினைப்பு:

நூலுருப் பெறாத கட்டுரைகள்:

01. நாவலர் இருவர் - ஒப்பாய்வு - 1976 மட்டக்களப்பு தமிழாய்ச்சி மகாநாடு

02. நாவலர் சாதனை - 1969

03. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமும் 1967

04. கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசாமி - 1977

05. Tamil studies in ceylon

06. மக்களைப் பற்றி மக்களுக்காக ஆக்கப்பட்ட மக்கள் நாடகங்களில் மக்கள் மொழியைக் கையாண்ட தமிழ்ப் பேராளன் - 1966

07. பண்தோய்த்த மேனியினார் கொண்டேத்தும் கோவலன் - 1959

08. விசய நகர நாயக்கர் காலத் தமிழ் இலக்கியம் - 1954

09. துரையப்பா பிள்ளையின் சமூக நோக்கு - 1972

10. சமயமும் கல்வியும் 1957

* மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்கள் 1960 * கஞ்சன் அம்மாணை 1976

* மன்னார் நாட்டுப்பாடல்கள் 1964 * ஞான சவுந்தரி நாடகம் 1967

* அலங்காரரூபன் நாடகம் 1962 * மூவிராசாக்கள் நாடகம் 1966

கலாநிதி கந்தையா ஸீகனேசன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
ஆங்கிலமொழிக் கற்பித்தல் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

2019ம் ஆண்டின் அதியுயர் இலக்கிய விருதான “சாகித்யரத்னா” விருதைத் தமிழிலக்கியப் பரிசாகப் பெற்ற சாந்தன், கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு மேலாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில், தனது சிறுகதைகள், நாவல்கள் மற்றும் பயணக்கட்டுரைகள், மற்றும் மொழிபெயர்ப்புக்கள் என்பன ஊடாகத் தாக்கமான பணியைப் புரிந்தவர். ஆங்கில இலக்கியத்துக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசை 2000 இலும் பெற்று சாதனை படைத்தவர். இந்திய அதியுயர் பரிசான “பிரேம்சந்த்” தகைவிருது (2017) “Fairway” பரிசு, “கொடகே வாழ்நாள் சாதனையாளர்” விருது எனப் பல பரிசில்களை வென்ற ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர் சாந்தனின் ஆங்கில இலக்கியப் படைப்புகள், எமது துயரை சிங்களவர்களும், உலகத்தவர்களும் அறியவும், அதனூடு ஏற்படக்கூடிய மாற்றம், ஈழத்தமிழர்களின் அபிலாசைகளை எட்டும் வழிகளை திறக்கவும் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தும் எனத் திடமாக நம்பலாம்.

சாந்தனின் மூன்று ஆரம்பகாலக் கதைகள் A.V. பரத் என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, “Illustrated Weekly of India” சஞ்சிகையில் 1980 இலும், Sunday Observer இலும், Ashley Halpe, M. A. Nuhman, Ranjini Obeyesekera ஆகியோர் தொகுத்த A Lankan Mosaic (2002) தொகுப்பிலும் வெளிவந்தன. இவற்றோடு, திரு.எஸ்.இராஜசிங்கம் அவர்களின் மொழி பெயர்ப்பிலான “ஒட்டுமா” குறுநாவலும் சேர்த்து, அதே தலைப்பில் தொகுப்பாக சமயவர்த்தன பதிப்பகத்தினரால் (2019) வெளியிடப்பட்டது.

இத்தகைய பலமான இலக்கியப் பயிற்சியும், அனுபவமும் கொண்டு விளங்கிய சாந்தன் 1990 முதல் இலங்கை ஆங்கில எழுத்துலகில் காலடி எடுத்து வைத்தார். அவரது முதல் சிறுகதைத்தொகுப்பு “The Sparks” எனும் தலைப்பில் 1990 இல் வெளிவந்தது. அவரது அடுத்த ஆங்கில சிறுகதைகளின் தொகுப்பு “In Their Own Worlds” 2000 ஆண்டில் கொடகே சகோதரர்கள் நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டது. அது ஆங்கில சிறுகதைகளுக்கான 2001 ஆண்டு இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப்பரிசை முதல் முறையாகப் பெற்றதுடன், அப்பரிசைப் பெற்ற முதல் ஈழத்தமிழர் எனும் பெருமையையும், சாந்தன் பெற்றுக்கொண்டார். சாந்தன் 2001 இல் “Survival and Simple things” எனும் கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்றை Prose Poetry எனும் எழுத்து வகைமைக்குள் வரையறுத்து, ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டார். 2005 இல் கொடகே சகோதரர்களால் வெளியிடப்பட்ட ஆங்கில

சிறுகதைகளின் மூன்றாவது தொகுப்பு The Northern Front, 19 சிறுகதைகளைக் கொண்டுள்ளது. சாந்தனின் சிறுகதைகள் பேராசிரியர் ரஜீவ் விஜயசிங்கவின் (2005) இலங்கை சிறுகதைகளின் தொகுப்பிலும், (A Selection of Modern Sri Lankan Short Stories in English) பேராசிரியர். D. C. R. A. Goonetilleke tpd; The Penguin Book of Modern Sri Lankan Stories (1986), Sri Lankan Literature in English (1998), மற்றும் Kaleidoscope, An Anthology of Sri Lankan English Literature (2007) போன்ற பல்வேறு தொகுப்புகளிலும், Third Eye, Channels, Navasilu, Indo Asian Literature ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

முதல் நாவல் “The Whirlwind”

“ஒட்டுமா” எனும் குறுநாவலையும் “ஆரைகள்” போன்ற நெடுங்கதைகளையும் எழுதிய சாந்தன் ஆங்கிலத்தில் முதன்முதலாக நாவல் ஒன்றை ‘The Whirlwind’ என்னும் தலைப்பில் எழுதினார். 2010இல் சென்னை V.U.S பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்ட ‘The Whirlwind’ எனும் சாந்தனின் இந்த நாவல் “Gratiean Award” இன் இறுதிச்சுற்றுக்கு தேர்வாகி, பல்வேறு விமர்சகர்களாலும் விதந்துரைக்கப்பட்ட படைப்பு என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். “சுழல்காற்று” எனும் படிமம் நாவலின் தலைப்பாக இருப்பது, எப்படி தமிழர் வாழ்வில், இந்திய அமைதி காக்கும் படையின் வருகை, ஒரு சுழல் காற்று வீசி செய்யும் நாசத்தை, விளைவித்தது என கோடி காட்டுகிறது. ஒரு ஊரினை சுற்றிவளைத்து, ஒரு முகாமுக்குள் மக்களை முடக்கி, தலைகாட்டிகளைக் கொண்டு ஆட்களைக் கைதுசெய்து, ஒரு Microcosm காட்சியாக நிகழ்வுகள் இலக்கியப் பிரதி ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஷியாம் செல்வதுரை தொகுத்து “பெங்குவின் இந்தியா” வெளியீடாகவந்த ‘Many Roads Through The Paradise’ (2014) எனும் இலங்கை எழுத்துக்களின் தொகுதியில் The Whirlwind என்னும் நாவலின் நான்கு அத்தியாயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவது நாவல் “Rails run parallel”

2015 இல் Paw Print நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்ட இரண்டாவது நாவலில் (‘Rails run parallel’) போர்க்காலத்துக்கு முந்திய இனமுரண்பாட்டை எடுத்துச் சொல்கிறார். சாந்தன் 1977 இல் இடம்பெற்ற தமிழருக்கு எதிரான வன்முறைப் பின்னணியில் கொழும்பிலிருந்து (வெள்ளவத்தை) கோட்டைக்கு சிங்கள சாரதி செலுத்தும் வண்டியில் யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திரும்பும் இரு இளம் குடும்பங்கள் எதிர்கொள்ளும் பயண நெருக்கடியும், தொடர்ந்து ரயிலில் பயணம் செய்யும் போது ஏற்படும் மன அவசமும் கலைநயத்துடன் முதலாம் பகுதியில் செய்வனே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சிவன் எனும் பிரதான பாத்திரம், தனது நினைவுப் பதிவுடான பழைய காதல் நினைவுகளை மீட்டி, தனது சிங்கள காதலியுடன் பெற்றோர் எதிர்ப்புடன் வாழ்வில் இணைந்திருந்தால் இன்றைய இனக்கலவர சூழலில் வாழ்வு மிகச்சவாலாக இருந்திருக்கும் என உணர்கிறது. முதலாம் பாகத்தில் சர்மா எனும் பாத்திரம் ஊடாக 58 கலவர சூழலையும் நினைவுக்குக் கொண்டுவரும் நாவலாசிரியர் இலங்கை அரசியல் நிலைமைகள் சமாந்தரமாக செல்கின்றன என்பதை தலைப்பினூடாகவும் கோடிட்டுக்காட்டத் தவறவில்லை.

பகுதி இரண்டு, இரு வருடங்கள் கழிந்த ஒரு சூழலில் நாட்டில் மீளவும் அமைதி ஏற்பட்ட காலத்தில் சிங்கள தமிழ் உறவுகளின் யதார்த்த நிலையைச் சுட்டி நிற்கிறது. பகுதி ஒன்றில் தான் வேலைசெய்த அலுவலகத்தில் சிங்கள சகபாடிகளால் தனிமைப்படுத்தப்படும் அனுபவத்தை பதிவுசெய்யும் சிவன், இரண்டாம் பாகத்தில் பொதுப் பிரச்சினையான பதவி உயர்வில் தலைமை பொறுப்பிலுள்ளோர் காட்டும் அசிரத்தையை தொழிற்சங்கப் பேச்சுவார்த்தை ஊடாக வெற்றிகொண்ட போது சிங்கள சகபாடிகள் தரும் இனவேறுபாடு அற்ற பாராட்டுக்களையும் ஒப்பு நோக்க வாசகர்களுக்கு இடமளிக்கிறார். Fairway Best Novel Award, Godage Best Novel Award ஆகிய இரு பரிசுகளையும் வென்ற இந்த நாவல் Gratiaen Award இன் இறுதிச் சுற்றிலும் தேர்வுபெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முன்றாவது ஆங்கில நாவல் “Every Journey Ends”

2018 இல் கொடகே எனும் சகோதரர்கள் நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்ட ‘Every Journey Ends’ எனும் சாந்தனின் முன்றாவது ஆங்கில நாவல், இரண்டு பயணங்களின் கதையாக விரிகிறது. ‘இல்லாத நாட்டில் ஒரு பயணம்’ என்ற முதல் பகுதி இலங்கையிலிருந்து சோவியத் ரஷ்யாவுக்கு பயணமாகும் நாயகனின் மொழிக்கல்வியோடு இணைந்த சுற்றுலாப் பயணத்தில் உறவுகளுடனான பிணைப்பைச் சுற்றி வட்டமிடுகிறது. அன்பின் ஊடாட்டமாக வரையப்படும் இத் தொடரில் சந்தித்த ஒரு தோழியின் ‘சொந்த ஊருக்குச் செல்லும் அடுத்த பயணம்’ அருகே உள்ள ‘தேசத்துக்கான பயணம்’ எனும் தலைப்பில் தொடர்கிறது. ‘ஒவ்வொரு பயணமும் முடிவுறுகிறது’ எனத் தீர்க்கமாக தலைப்பிடும் நாவலாசிரியர் கருப்பொருள் ரீதியாகவும், பயணங்கள் நிறைவுறுவதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அபிலாசை கொண்ட மனங்கள் அன்பின் அடிப்படையில் உறவுகளை தேடுவதும், உறவாடும் எல்லைகளை வகுப்பதும், அந்த எல்லைகள் சமூக எல்லைகள், கால எல்லைகள் என்ற கட்டுகளுக்குள் அடங்கி அமைதி கொள்வதும், பயணங்களை நிறைவுக்கு கொண்டுவருவதும் நாவலின் அழகுக்கு அதிரசம் கூட்டுகிறது. இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசின் இறுதிச் சுற்றுக்கு தேர்வான இந்த நாவல் பல்வேறு பரிமாணங்களில் சமூக, அரசியல், உலக அரசியல் போக்குகளையும், மனித வாழ்வுக் கோலங்களையும் இரசனையுடன் பதிவு செய்கிறது என்றால் மிகையாகாது. இடதுசாரி உலகுடனான உறவும், அயல்தேசம் தரக்கூடிய உறவும் முடிவுக்கு வரும் சூழலில் எமக்கான பயணத்தை நாமே முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதும் ஒரு செய்தியாகக் கொள்ளப்படலாம்.

‘ஒவ்வொரு பயணமும் நிறைவுறுகிறது’ எனும் இந் நாவல் ஆசிரியரின் ஆக்கத் தன்மையான கருப்பொருட்களின் சங்கமத்திற்காகப் பெயர் பெறுகிறது. புவியியல் மற்றும் பண்பாட்டு எல்லைகளைக் கடந்து, மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் காதல் பயணத்துக்கூடாக நம்மைக் கூட்டிச் செல்கிறது. அதே வேளையில் இப் பண்பாட்டுப் பரிவர்த்தனைக்கப்பால் நாவலின் ஓட்டத்தில் பின்னப்பட்டிருக்கும் நாளாந்த போர்க்கால நெருக்கடிகள் நனவோடை உத்தி ஊடாக, நாட்டு அரசியல் சூழலை வாசகருக்கும், வரலாற்றுக்கும் காலம் கடந்தும், இயல்பாகப் பதிவு செய்யும் ஒன்றாக விளங்குகிறது. உதாரணமாக பயணத்தில் வழி மறிக்கப்பட்டு

(கிளிநொச்சியில்) இளைஞர்கள் விசாரிக்கப்படும் காட்சிகள், விமான நிலையத்தில் கதை நாயகன் மனதிலே மீட்டுக் கொள்ளும் பயண ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட மேலதிகாரியின் இடைஞ்சல்கள், என வாழ்வின் இடர்களும், பயணத்தினதும் மனிதரினதும் தொடர்புகள் தரும் இதழும் ஒரு சேரப் பின்னப்பட்டுள்ளன. ஆங்கில நாவல்களிலும் சிறுகதைகளிலும் சாந்தனின் கலைத்துவ ஆற்றல் மிகவும் இரசிப்புக்குரியது.

முடிவுரை

கொழும்பில் இனக்கலவர நிலைமைகளையும், யாழ்ப்பாணத்திலே, எல்லாப் போர் நிலைமைகளையும் எதிர்கொண்டு வாழ்ந்தமையால், அவரது எழுத்தில் களநிலைமைகளின் யதார்த்தமான தன்மைகளும், இனமுரண்பாட்டின் நுண்மையான அம்சங்கள் பற்றிய கறாரான பார்வையும், சாந்தனிடம் உள்ளன என்று விமர்சகர்கள் அறுதியிட்டுக் கூறுவதை அவரின் எழுத்துக்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன என்றால் மிகையாகாது.

References

- Goonetilleke, D. C. R. A. Sri Lankan Literature in English (1948- 1998). Sri Lanka: Dept of Cultural Affairs, 1998.
- Goonetilleke, D. C. R. A. The Penguin Book of Modern Sri Lankan Stories. India: Penguin Books, 1996.
- Halpe, Ashley. Nuhuman, M.A. and Obeyesekere, Ranjini. A SriLankan Mosaic. Colombo:Three Wheeler press, 2002.
- Kaleidoscope, An Anthology of Sri Lankan English Literature. Colombo: Vijitha Yapa Publications, 2007.
- Kanagnayagam, Chelva. Lute song and Lament. Canada: TSAR. 2001
- Nethra 5/1, Jan-Mar. 2002 Colombo: International Centre for Ethnic Studies, 2002
- Santhan, A .Odduma, Colombo 10: Samayawardhana Printers (Pvt) Ltd, 2019.
- Santhan, A .The Northern front- a collection of short stories. Colombo : Godage & Brothers, 2005.
- Santhan, A. Every journey ends– a novel. Colombo: Godage & Brothers, 2018.
- Santhan, A. Rails run parallel– a novel. Colombo: Paw Print, 2014.
- Santhan, A. Survival and simple Ttings- a collection of prose poems. Jaffna: Institute of Language and Literature, 2003.
- Santhan, A. The sparks - a collection of short stories. Jaffna: Bastian Press, 1990
- Santhan, A. The whirlwind – a novel. Chennai: VUS Publishers, India, 2010.
- Santhan, A. In their own worlds -a collection of short stories. Godage & Brothers, Colombo. 2000
- Selvathurai, Shyam. Many Roads Through the Paradise, Penguin: India. 2012.
- Shriganeshan, Kandiah. Santhan's world in a flash- A collection of criticism, Vavuniya: English Association of Vavuniya, 2008.
- ThirdEye, Vol. IV, 1996.
- ThirdEye, Vol. VI, 2000.
- Vihadan THADAM, www.vikatan.com, Chennai, 2016, p. 32.
- Wijesinghe, Rajiva. A Selection of Contemporary Sri Lankan Poetry. Kurunegala: International Book House, 2006.
- Wijesinghe, Rajiva. Bridging Connections: An anthology of Sri Lankan short stories. India: National Book Trust, 2007.

திரு.வே.நீஸ்கந்தராசா

அண்ணாவியார்

புதுக்குளம்,

பாரம்பரிய கூத்துக் கலையை உற்று நோக்கி பார்ப்போமாயின் வவுனியா மாவட்டத்தில் பாரம்பரிய கூத்துக்களைப் பயிற்றுவித்த அண்ணாவிமார் இல்லை. ஆனால் நாட்டு நிலைமை காரணமாக ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வுகளின் போது வன்னியில் இருந்து வந்த பாரம்பரியக் கூத்துக்கலை அண்ணாவிமார், பாரம்பரிய கூத்து நிகழ்வுகளை அம்மிவைத்தான், தவசியாகுளம், ஈச்சங்குளம் கல்லாண்டகுளம், ஆசிகுளம் ஆகிய இடங்களில் அரங்கேற்றம் செய்துள்ளமை சான்றுகள் மூலம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. வவுனியாப் பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பரதநாட்டியக் கலைக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குவது போல் பாரம்பரியக் கூத்துக்கலைக்கும் திறமையுள்ள அண்ணாவிமார் இருந்தாலும் அவர்களை ஊக்குவித்துக் கலைஞர்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரு மேடை ஒழுங்கமைப்பைச் செய்து நிகழ்வை ஆற்றுகை செய்ய யாரும் முன் வருவதில்லை.

பாரம்பரியக் கூத்துக்கலையைப் பாடசாலைகளிலே உள்ள நாடகமும் அரங்கியலும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் மட்டத்திலே பயிற்றுவித்து மேடை ஏற்றி பாரம்பரியக் கூத்துக்கலையைக் காப்பாற்ற முன் வர வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆதங்கமாகும். இத்துடன் அண்ணாவிமார்களை இனங்கண்டு அவர்களை வளவாளராகப் பயன்படுத்தி பாடசாலை மாணவர்களிடையே கூத்துக்கலையை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். தமிழ் மக்கள் வாழும் மாவட்டங்களில் பாரம்பரியக் கூத்துக்கலைகளாகிய வடமோடி, தென்மோடி, மன்னார் பாங்கு என்பன இன்றும் ஆடப்பட்டு வருகின்றன.

அந்த வகையில் முல்லைத்தீவு முள்ளியவளையில் ஆடப்பட்டு வரும் கோவலன் கூத்து இற்றைக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்றை உடையது. நான் 6,7 வயதிலிருந்து பார்த்து வந்த இக்கூத்து அப்போது வெளிச்சம் இல்லாக் காலம் சூள் கொளுத்தி ஆடியதும் உண்டு. பின்பு வாழைக் குற்றியிலேயே தேங்காய்ப் பாதி வைத்து எண்ணெய் ஊற்றி அந்த வெளிச்சத்தில் வட்டக் களரியில் இக்கூத்து ஆரம்பமாகும். முன்பு பெட்ரோல் மெக்ஸ் பயன்படுத்தி எல்லா கலைஞர்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு பொதுவான இடத்தில் ஒன்றுகூடி கும்பம் வைத்து, நேர்த்திக் கூத்தாகவும் சடங்கு வைபவமாகவும் கண்ணகி அம்மனின் வழிபாடாகவும் வருடந்தோரும் வைகாசி மாதத்தில் வரும் விசாக நட்சத்திரமும் பூரணைத் திங்களும் கூடிவரும் நாளில் பொங்கல் விழா நடைபெறும். அதற்கு இரண்டு கிழமைகளுக்கு முன்பு தீர்த்தம் எடுத்தலின் முன் வெள்ளிக்கிழமை ஆலயம் ஒன்றில் வட்டக்களரி அமைத்து வெள்ளைகட்டிக்

கூத்து ஆரம்பமாகும். ஆரம்பமாகும் போது முதலில் சபைக்கு கட்டியக்காரன் வருதல் இடம்பெறும். அண்ணாவியார் சபை விருத்தம் பாட கட்டாடி வெள்ளை பிடிக்க பாத்திரம் ஏற்று நடிக்கும் கட்டியக்காரன் ஆட்டத்தருவுடன் உள்ளே வர, வெள்ளைத்துணி விடுவிக்கப்படும். கட்டியக்காரன் “சபைக்கு சோழ மன்னன் வரப்போகிறார்” என்று பாடல் மூலம் கூறுவார். இக்கூத்திலே பலதாளக் கட்டுக்கள் உள்ளன. நாலடித் தாளம், இரண்டடித் தாளம், ஒற்றையடித்தாளம், வடந்தையாட்டம், கும்மியாட்டம் என்பன அவை ஆகும். இவை வடமோடிக்கோ தென்மோடிக்கோ இல்லை. தனிப்பட்ட “முல்லைமோடி” என்று அழைக்கப்படும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்துக்கே உரித்தான மரபு என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அக்காலத்தில் இக்கூத்தின் அண்ணாவியாரான புதுக்குடியிருப்பை சேர்ந்த திரு.சுப்பிரமணியம் என்பவர் வந்து முள்ளியவளையில் உள்ள கலைஞர்களை ஒன்று சேர்த்து வருடந்தோறும் வைகாசிப் பொங்கலுக்கு முன்பு மேடையேற்றுவது வழமை. மேடையென்றால் வட்டக்களரி நிலத்திலேதான் இடம்பெறும். இவ்வாறு ஆற்றுகை செய்து வரும் காலத்தில் சுப்ரமணியம் அண்ணாவியார் ஒரு தடவை வரமுடியவில்லை. அவ்வேளை கண்ணகி பாத்திரத்தையும் காளி பாத்திரத்தையும் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் (இயற்பெயர் வேலாயுதம்) பொறுப்பேற்று நெறிப்படுத்தி ஆற்றுகையை அரங்கேற்றினார். அதே ஆண்டு சோமசுந்தரப்புவரின் மகன் நடராசப்புவரினால் பொன்னாடை போர்த்தி “நாடகபாரதி” எனும் பட்டமளித்து அண்ணாவியார் என்னும் பதவி கிடைக்கப் பெற்றது. மூன்றாம் வட்டாரத்திலே 1972 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1999.02.28 வரையில் அண்ணாவியாக இருந்து மேற்குறிப்பிட்ட திகதியில் இறைவனடி சேர்ந்தவர் எனது குருவும் எனது தந்தையும் ஆவார்.

கூத்தின் உள்ளடக்கம்.

சோழ நாட்டிலே உள்ள பூம்புகார் என்னும் துறைமுகப் பட்டினத்தில் வாழும் மாசாத்துவானின் மகன் கோவலனுக்கும் மாணாக்கரின் மகள் கண்ணகிக்கும் திருமணம் நடந்து நான்கு நாட்கள் சென்று சீரவரிசையாக நடைபெற்றுவரும் வேளையில் மந்திரி மூலம் கேட்டறிந்த சோழ மன்னன் மன மகிழ்ந்து வர்த்தகரான கோவலப் பெருமகனை திருமணக் கோலத்துடன் சபைக்கு அழைத்து வரும்படி மந்திரியிடம் கூறுகின்றான். அரசனின் சொற்படி கோவலன் மன்னவனின் சபையில் வந்து நிற்க பெருமகிழ்ச்சி அடைந்த சோழன் மன்னன் மாதவியின் நாட்டிய அரங்கேற்றம் நடைபெறும் அதையும் எடுத்து கண்டுகளித்து செல்லுமாறு கூறுகிறார்.

மாதவியின் தாய் சித்திரலேகை கோவலனைத் தங்கள் வசப்படுத்த வேண்டும். வணிகனான கோவலனின் சொத்துக்களை பணயமாகப் பெறவேண்டும் என்று எண்ணி மகள் மாதவியிடம் மாலை ஒன்றை கொடுக்கிறாள். 60 அடி செப்புக் கம்பத்தில் நின்று குறி பார்த்து “கோவலனின் கழுத்தில் விழும்படி எறியும் மகளே” என்றவுடன் சோழ மன்னனிடம் அனுமதி பெற்று மாலையை எறிகிறாள் மாதவி. மாலை கோவலன் கழுத்தில் விழுகிறது. ஆத்திரம் அடைந்த கோவலன்

தாறுமாறாக மாதவியைப் பேசுகிறான். அப்படி என்றால் “சாதி நெறியெல்லாம் பொருள் விரும்பி மலரணையில் சாய்ந்து கொஞ்சம் வேசியடி உனக்கு ஒரு மாலையிடும் மாப்பிள்ளையார் வேறுமுண்டோ? வாதையிட்ட மந்திரம் போல் மாலையிட்டாய் சேலை வெட்டி மயிரும் கொய்து.... உன்னைத் துரத்த முன் உனது மாலை கொண்டு அகல போவீராக.” என்று கோவலன் பேச மாதவியின் தாய் சூசகமாகக் கோவலனை மாய வலையில் மயக்க ஆறு வருடம் மாதவியுடன் கோவலன் வாழ்கின்றான். மாதம் ஒன்றிற்கு ஆயிரம் பொன் கொடுக்காமல் வறுமையுற்ற கோவலனை ஆடை களைந்து மாதவி வீட்டை விட்டுத் துரத்துகிறாள். கோவலன் ஆர்த்திநார், வாழைமட்டையை கோவணமாக அணிந்து கண்ணகியிடம் வருகிறான். வரும் வழியில் ஒரு ஆலமரம். அதில் ஏறி இருந்து விட்டார். இருட்டுப்பட போவோம் என்று இருக்க கண்ணகியின் தோழிமார் தண்ணீர் எடுக்க வந்த இடத்தில் கோவலன் ஆலமரத்தின் மீது இருந்ததை கண்டு போய் கண்ணகியிடம் கூற ஆடையாபரணம், சோமன்தலப்பா எல்லாம் கொடுத்து அணிவித்து அவரைக் கூட்டி வரும்படி கூறிவிடுகிறார். அதன்படி தோழிமார் அவற்றைக் கொடுத்து அணிவித்து வீட்டுக்கு கூட்டி வருகிறார்கள்.

தான் மாதவியிடம் அகப்பட்டுப்பட்ட துன்பங்களைக் கூறி அவளுக்கு இன்னும் ஆயிரம் பொன் பணயமாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கவலையுடன் தெரிவிக்க இப்போது தனது பாதச்சிலம்பை தருகிறேன் அதனை விற்று மாதவியின் பொன்னைக் கொடுத்து விட்டு மிகுதிக்கு வியாபாரம் செய்யும் படியும் கூறுகின்றார். அதன்படி கோவலன் கண்ணகியிடம் சிலம்பை வாங்கிக் கொண்டு மதுரை நகருக்கு போகிறான். போகும் முன் பாண்டிய மன்னனின் மனைவி பாண்டிமா தேவியின் சிலம்பு ஒன்று உடைந்து போய் விடுகிறது. இவ் விடயத்தை தனது கணவனான பாண்டியனிடம் முறையிட்டு அதன்படி தங்கள் பணிவிடைக்குரிய தட்டான் வஞ்சிப்பத்தை அழைத்து “எனது மனைவியின் காற்சிலம்பு அரும்பு விட்டுப் போய்விட்டது. நான்கு நாட்களில் சரி பார்த்து தரவேண்டும். தவணை தப்பினால் ஆக்கினை புரிவேன்” என்று கூறி கொடுத்து விடுகிறான். அரசன் சொற்படி கொல்லன் தனது சாலையில் சிலம்பை பழுக்கச் செய்து சரிபார்த்து ஆலைச் சுவரில் உலர வைத்து அடிசில் உணவருந்த போகிறபோது பொடியனிடம் கூறுகின்றான் பாண்டியன் தேவியின் சிலம்பு பழுக்கச் செய்து ஆளச் சுவரிலே உலர வைத்திருப்பதாகவும் ஒரு இடமும் திரியாமல் பார்க்கும்படியும் கூறுகின்றான்.

பொற்கொல்லனின் பொடியள் விளையாட போகிறார்கள். ஆலமரத்திலே ஒரு கருடன் கூடுகட்டி, முட்டையிட்டு, குஞ்சு பொரித்து, காத்து வந்த நாளில் ஒரு நாள் இரைதேட சென்ற போது தட்டாரப்பொடியள் ஏறி குஞ்சை எடுத்து கீழே போட்ட போது குஞ்சு செத்துவிடுகிறது. தாய் கருடன் வந்து பார்க்கும்போது குஞ்சைக் காணவில்லை. அங்கும் இங்குமாக பறந்துப் திரிந்து தேடிய போது பொடியள் விளையாடிக் கொண்டு நிற்பதைக் கண்ட கருடன் இது இவர்கள் செய்த வேலைதான் என்று எண்ணி தட்டான் முன்னம் செய்து சுவரில் வைத்த சிலம்பை எடுக்க வேண்டும். தட்டானின் மகன் கருடன் குஞ்சைக் கொல்ல தாய் கருடன்

சாபம் சொல்லி முட்டாத வலியை வாங்க நினைத்து முன்னமே தட்டான் சுவரின் மேல் வைத்த மணிச் சிலம்புதனை சிட்டாக பறந்து கொண்டு கிலேசமோடேகி ஏழு கடலுக்கு அப்பால் சென்று மட்டான மலையறையில் வைக்க தட்டான் மணிச் சிலம்பைக் காணாமல் மயங்கினான் தியங்கினானே. பொற்கொல்லன் தனது பிள்ளைகளை கேட்கிறான் “இதில் வைத்த சிலம்பு எங்கே? எடுத்தீர்களா? பாண்டிமா தேவியின் சிலம்பு. நான் என்ன செய்யப் போகிறேன்? அரசனின் தண்டனைக்கு ஆளாக போகிறேனே” என்று எண்ணி வருத்தப்பட தட்டானின் பொடியள் கூறுகின்றார்கள் “செட்டியார் ஒருவர் தட்டா தெருவிலேயே சிலம்பு விலை பேசுகிறார் நாங்கள் பார்த்து வந்தோம் அறிவீராக” என்று கூறிய போது “நான் அவனை பார்த்து வருகிறேன். நீங்கள் வீட்டிற்கு போங்கள்” என்று அனுப்பிவிட்டுச் செட்டியாரைத் தேடி பொற்கொல்லன் போகிறான். கோவலன் சிலம்பு விலை கூறல். “மனைவி சிலம்பை விற்க வந்தேன். வாங்க வாருங்கள் ஆரும் அருதிக் கொள்ளுங்கள். எனது துயரில் இதனை விற்க நான் எண்ணி வந்தேன் ஆரும். நண்ணியேருங்கோ” என்று விலை கூறுகிறான்.

தட்டான் கோவலனை கண்டு பழைய நண்பன் போல் பழகி “உனக்கு என்ன உதவி செய்ய வேண்டும்” என்று இரக்கப்படுவது போல் நடித்து தன்னை நம்ப வைத்து கோவலனிடம் கேட்க அவர் கூறுகிறார். எனது சிலம்பை விற்றுத் தந்தால் போதும் நல்ல உதவி செய்வேன் என்று கோவலன் கூற “சிலம்பை தாரும் பார்ப்போம்” என்று கூறி “நான் எங்கள் ராசனிடம் நல்ல விலையாக விற்றுத்தானே என்று கூறி” அதோ அரசனின் கோட்டைவாசல் தெரிகிறது. உத்தரவு இல்லாமல் உள்ளே செல்ல முடியாது. நான் உத்தரவு பெற்று வருகிறேன். நீ இங்கே நில் என்று நிற்க செய்துவிட்டு அரசரிடம் போய் கடும் பொய் கூறுகிறான் தட்டான். எப்படி என்றால் தங்களது பெண்ணாளின் காற்சிலம்பைப் பழுது பார்த்து உலர வைத்து உணவு அருந்த போனேன். அதற்குள் ஒரு கள்வன் களவெடுத்துப் போனான். நான் அவனை பிடித்து எங்களின் ராசாவிடம் நல்ல விலையில் விற்றுக்கொடி பணம் வாங்கி தருகிறேன் என்று கூட்டி வந்தேன். சிலம்பு இதுதான் அறிவீர்களே” என்று அரசனுக்குக் கூற இந்த செய்தியைக் கேட்ட பாண்டிய மன்னன் தட்டானிடம் கூறுகிறான் “அந்தக் கள்வனை இங்கு அழைத்து வாடா தட்டான்” என்று கூற தட்டான் கோவலனிடம் போய் கூறுகிறான் “வாடா கள்வா அரசன் அருளிப்பாடு வருவீராக” என்று கூட்டிக் கொண்டு போய் கள்வன் என்று தள்ளி விடுகிறான்.

பாண்டியன் விருத்தம்.

“புரந்தரன் அருளியின்றே போற்றியே வர்ணன் வாயு, நிரந்தரம் அரக்கர், விண்ணோர் நெடிதிலும் என் நகரை நோக்கார். உயர் தரும் மனிதர் நீ யார்? உயர் சிலம்பை தொட்டாய் - அருந்தலை கடிய முன்னம் உன் அடிமுடி உரை செய்வாய்” என்று கோவலனிடம் மன்னன் கூற: கோவலன் தன்னுடைய வறுமையைச் சொல்கிறான். “நான் சோழ நாட்டில் இருக்கிறேன். எனது பெயர் கோவலன். மாதவி மேல் மையல் கொண்டு அவளால் நொந்து அவளுக்கு ஆயிரம் பொன் கொடுக்க வேண்டும். அதனால்தான் எனது மனைவியின் காற்சிலம்பை விற்க வந்தேன்.

இதுதான் உண்மை.” என்று கூற அரசன் நம்பவில்லை.

தட்டான் தான் தப்புவதற்காக பாதகமான பொய்யைச் சொல்லிக் கள்வன் என்றே கூறுகிறான். தட்டானின் கூற்றை கேட்டுக் கோவலனைக் கள்வன் என்று கூறி அரண்மனை மழுவரை அழைத்து வடமேற்கே நிற்கிற உதிர வேங்கை மரத்தின் கீழ் கோவலனை கிடத்தி மழுவர்கள் கூறுகிறார்கள்” “உன் மீது குற்றமில்லை அரசன் கட்டளைப்படி உன்னை வெட்டிப் பிளக்கப் போகிறோம்” என்று பிளந்து விடுகிறார்கள்.

கோவலன் இறந்த செய்தி அறிந்த கண்ணகி மதுரை நகரை நோக்கி போகிறாள். படுகளத்திலே இரு பிளவாய் இறந்து கிடந்த தனது கணவனின் உடலை எடுத்து இரண்டையும் தைத்துப் பொருத்தி உயிரை மீண்டழைத்து நடந்ததெல்லாம் கோவலரை கேட்டு அறிந்து வரிந்த நூலை இழுத்து விட்டாள். கோவலரும் இறந்து விட்டாரே. கண்ணகி காளியாக வடிவெடுத்து மதுரைக்கு நீதி கோரி பாண்டியனின் மாளிகைக்கு செல்கிறாள்.

கோட்டை வாசலில் மந்திரி நிற்கிறான். “இது யார் பிள்ளை? இவ்விடத்தில் நிற்பது?” என்று கண்ணகி கேட்டபோது “நான் தான் பாண்டியனின் வாசல் மந்திரி அறிவீராக” என்று கூற. கண்ணகி: “மந்திரியே உந்தனுடைய மன்னவன் செய் நெட்டுரம் அதனைக் கேளாய் எந்தன் உடைய கணவனை இங்கிடராக கொலை புரிந்ததினால் அதற்குப்பழி வாங்குவதற்காக அவன் மனையாள் வாசலில் வந்திருக்கிறேன். உந்தனுடைய ராசனுக்கு இது மொழியை கூறி இவ்விடம் அழைத்து வா” என்று கூறுகிறாள். அதன்படி மந்திரி பாண்டிய மன்னனுக்கு கூறி கண்ணகியிடம் அழைத்து வருகிறான். அரசன் கூறுகிறான்” என்னை அழைத்த காரணம் என்ன?” என்று கூறும்படி கேட்கிறான்.

கண்ணகி: “கன்னமிட்ட கள்வன் என்று காசினியில் என் கணவன் தன் உயிர்தனை களைவித்தோற்றும் மன்னவனும் நீயோடா? மந்திரியும் இவனோடா? மதி கெட்டீர்கள். அன்னையர் தன் பொன்னிலுமோர் சிலம்பின் மேல் ஆசை வைத்து திருட்டுத் தட்டான் பேச்சைக் கேட்டு முன்னமே செய்த பழி வாங்க வந்தேன் முடிவு எனக்கு மொழிகுவாயே” என்று அழைக்க, பாண்டியன் கூறுகிறான் “தட்டான் கைப்படப் பிடித்த கள்வன் ஒரு சிலம்பு களவு போக, ஒரு சிலம்பு விற்க வந்ததினால் கள்வன் என தீர்ப்பளித்து திட்டமாய்க் கொலை புரிந்தேன் அறிவீராக!” என்று கூறினான். அப்படியானால் “உனது சிலம்புக்குள் என்ன தரிசு இருக்கிறது” என்று மன்னனிடம் கண்ணகி கேட்கிறாள். பாண்டியன் கூறுகிறான் “எனது சிலம்புக்குள் முத்துத்தரிசு இருக்கிறது” என்றான். கண்ணகி தனது சிலம்புக்குள் “நாகமணித் தரிசு இருக்கிறது என்றாள்.” “அப்போ எனது சிலம்பை அழைக்கிறேன் நீ பார்” என்று கூறி பத்தினியாள் பாதமிட்ட மணிச் சிலம்பே வருவாய் என்று சோகமுடன் உரைத்த போது போகமிட்ட பெட்டகத்தில் பூட்டி வைத்த மணிச்சிலம்பு பெட்டகத்தை உடைத்துக் கொண்டு வேகமிட்ட சர்ப்பமென சபை மீது விரைந்து வரக் கண்ணகியும் தன் வழக்கைக் கூறுவாளே!

கண்ணகி: பாண்டியா! “உன் சிலம்பை அழைக்கிறேன் பார்ப்பாயாக” என்று கூறி கேளும் வட்டக் குருங்கழுத்தும் நீண்ட சிறகும் உடைய கருடனே பாண்டியன் தேவியுடைய சிலம்பைக் கொண்டு சீக்கிரம் சபை மீது வெளிப்படுவாயே”. என்றவுடன் கண்ணகி சிலம்புதனை கடிதெனவா என்ற மொழி காதில் கேட்ட போது துண்ணெனவே சிறகடித்துப் பறந்து கொண்டு ஏழு கடலுக்கு அப்பால் ஏகி மன்னன் மலையறையில் வைத்த மணி சிலம்பை முன் போட தேவரெல்லாம் பெண்ணணங்கே தெய்வமன்றே தொழுதார் பெண்ணணங்கு தன் வழக்கைப் பேசுவாளே.

“பாண்டியனே உன் சிலம்பு கண்டாய் இந்தப் பாரதிய ஈண்டென் கணவன்தனை வதை செய்த இரும் பழியை வேண்ட நீ தா அல்லது உனது உயிர்விட்டு விளம்பு தட்டான் மாண்டிடச் சுட்டு மதுரையை முடிப்பேன். வழக்கு இதுவே கருடன் போட்ட சிலம்புக்குள்ளே முத்துத்தரிசு இருக்குறது பார் எனது சிலம்புக்குள்ளே நாகமணித் தரிசு இருக்கிறது பார் இனி எனது நாயகனை வதைத்த பலி தாரியோ? அல்லது நான் வாங்கட்டோ சொல்வாயாக” என்று கண்ணகி கூறிய போது ஆத்திரமடைந்த பாண்டிய மன்னன் “இங்கு இனிமேல் இவர் பேசுவார் ஆனால் இவள் தலைமயிரும் கொய்து சங்கை கேடாகப் பெண்ணால் தனத்திலும் ஒன்று அரிந்து துங்கமாம் சபையோர்காணத் தூறு செய்து இவளை இப்போ பங்கமாய் துரத்துவேன் நான் பாரினில் பயப்படேன் அறிவீர்களாக!” என்று அரசன் கூற.

கண்ணகி: “தனத்தை நகைத்தாய் திருகி எறிந்தேன். இந்தப் பழியை விளைத்த அந்தத் தட்டானை தனமரத் திருகி தருகிறேன் நீ பார். அவன் குடல் எடுத்துனக்கு மாலை சூடி தன மொழி சேர் மதுரை மாநகரொடு சகல பாக்கியங்களும் தகர்ந்தே உனது கண்ணால் காண மதுரை மாநகரையும் எரிக்கிறேன் நீ விரும்பிய சிலம்பினாலே”.

சிலம்புதனை கரத்தெடுத்து சிதற அடித்திட்ட பொறியெழுத்து குலம் பிறக்கும் கண்ணகையால் எரித்தெறியோ என்ற மொழி கேட்டு தழும்புகளும் மாட கூடம் தன்னுடனே பாண்டியனும் தகர்ந்தே விழு எரித்துவிட்டார் தட்டாரப் பொடியளையும் பிளந்தரிந்து போயினாளே!.

போயினால் திருக்கடவையூர் போயுமந்த பொற்கொடி மாதவி உடலைப் பிளந்து போட்டாள். வேகமுடன் தாய் தலையை வெட்டி மீண்டாள். விளம்பும் அந்த கோவலரைத் தகனம் செய்தாள். பறையர் தெருத்தனில் வந்தாள். நட்பறைச்சியரும் துகில் வீசி நன்மை செய்தார். வேல் நிகரும் தோல் மடவார் இறைச்சி முளைக்கு வெண்ணையிட்டார் கண்ணகையும் விளம்புவாளே.

“பிரச்சினை சிலம்பில் எழுந்த அக்கினியே! இடையர் தெருவும் புலையர் தெருவும் ஊடு விட்டு மற்றும் கோல் உள்ள இடங்குடி எங்கும் சுடுவாயாக!” என்று கூறி மதுரையை எரித்து, இலங்கை நகரை நோக்கி வந்து ஊரேழு உருவில் கச்சாய் உயர்த்தி பிறவோடு ஓங்கு புகழ் கொம்படி பொரிகடவை சங்குவளை எங்குமே உன் புகழை மங்காமல் பேர் பெரிய முள்ளியவளைப்பகுதியிலே வந்து பெருக உப்பு நீர்தனில் தீபம் ஏற்றி தேங்கு புகழ்ந்துறையும் கண்ணகி அம்மனே துணை

மனித நாகரிக வளர்ச்சியின் தொடக்கத்தில் இருந்து இன்று வரை பல்வேறு சூழல்களில் மனித வாழ்வுக்கு சவால் விடும் பல்வேறு நிகழ்வுகளை நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மனித வளம் என்பது ஒரு நாட்டின் மதிப்புமிக்க வளங்களில் ஒன்றாகும். இன்றைய சமூகத்தில் மனித வளம் பாரிய சவால்களை எதிர்நோக்கி வருகின்றது. நம் வாழ்வில் பாதுகாப்பாக முன்னேற வேண்டுமானால், இந்தப் பிரச்சனைகளை நன்கு கண்டறிந்து, ஆபத்துக்களையும் பாதுகாப்பையும் குறைத்துக்கொள்ள நம்மைப் பழக்கப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

நவீன தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியால் தற்கால சமூகம், தாக்கம் அடைந்திருக்கிறது. போதைப்பொருள் பாவனை இன்று சமூகம் எதிர்நோக்கும் முக்கிய பிரச்சனைகளில் ஒன்றாகும். இப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண அரசு சார்பில் பல்வேறு திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன, சமூகப் பாதுகாப்பு சீர்குலைவதற்குப் போதைப்பொருள் பாவனையே முக்கிய காரணம் எனப் பல்வேறு ஊடகங்கள் மூலம் அறியப்பட்டு வருகின்றது.

“நமது தாய் நாட்டை போதையில்லா தேசமாக மாற்றுவதே” பலரது குறிக் கோளாக இருக்கும் இச்சூழலில் வருமானமும், உழைப்பும் நாடிச் செல்லும் ஒரு கூட்டம் சாதாரண கிராமம் முதல் சர்வதேசம் வரை போதைப்பொருள் வியாபாரம் செய்து வருகின்றது என்பது கசப்பான உண்மை.

போதைப்பொருள் பாவனையினால் சமூக விளைவுகள், அதிகரித்து, மருத்துவச் செலவுகள், மற்றும் பொருளாதார இழப்புகளால் கூடியுள்ளன. அதனால் தற்போது நுகர்வோர் தீராத நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டு குடும்பங்கள் சீரழிந்து கிடப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அதனால் போதையில்லா நாட்டை உருவாக்குவது வெறும் கனவாகவே உள்ளது.

இலங்கையில் போதைப்பொருள் பாவனையாளர்கள் மதுபானம், சிகரெட், ஹெராயின், கஞ்சா, கொக்கெய்ன், சூயிங்கம், மாவா, மெத்தம்பேட்டமைன், ஐஸ் மருந்துகள், மருத்துவ மாத்திரைகள், ஹாசின், விஸ்கி மற்றும் பிராந்தி போன்றவற்றை பயன்படுத்துவதாக சமூக ஊடகங்களில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய அபாயகரமான பொருட்கள் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தின் சமீபத்திய ஆய்வின்படி, 3,035,143 குடிகாரர்கள், 240,658 சிகரெட் பயன்படுத்துபவர்கள், 92,540 ஹெராயின் பயன்படுத்துபவர்கள், 24,211 மருத்துவக் குளிசை பயன்படுத்துபவர்கள் மற்றும் 11,324 இதர போதைப்பொருள் பாவனையாளர்கள் உள்ளனர். இந்த தரவு மேலும் மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன் கொவிட்-19 காலப்பகுதியில் போதைப்பொருள் விநியோகம் சீர்குலைந்துள்ளது. கேரளகஞ்சா மூட்டை மூட்டையாக நம் நாட்டுக்குள் கடத்தப்படுகிறது. மேற்கு மாகாணத்தில் அதிகளவான மாணவர்கள் போதைப் பொருளுக்கு அடிமையாகியுள்ளனர். இதனால், இளைஞர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

மருந்துக் கடைகளில் பெரிய வணிகப் புள்ளிகள் மற்றும் சிறிய அளவிலான கிராம விற்பனையாளர்கள் உள்ளனர். பயணக் கட்டுப்பாடுகளின் போது போதைப் பொருள் விநியோகம் சிறப்பு வழிகளில் கையாளப்பட்டுள்ளது. கொழும்புக்கு வெளியே மோட்டார் சைக்கிள் பயன்படுத்தப்பட்டது. இவற்றுடன் உணவுப் பொருட்களை விற்கும் மருந்துகளும் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளன. வேன்கள், ஆட்டோக்கள் என அனைத்து போக்குவரத்து வாகனங்களிலும் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. ஈரான், பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், இந்தியா, மாலைத்தீவு போன்ற நாடுகளில் இருந்து கப்பல்கள் மற்றும் படகுகள் மூலம் பல பில்லியன் டாலர் மதிப்பிலான போதைப் பொருள்கள் நாட்டுக்குள் கடத்தப்படுகின்றன. அவற்றில் சில கடற்படையினரால் கைப்பற்றப்பட்டு நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டுள்ளன.

நிகழ்காலம் தனி மனிதனுக்கும், புனிதமான குடும்பத்துக்கும், அண்டை வீட்டாருக்கும், சமூகத்துக்கும், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும், அதன் உயர்விற்கும் எவ்வளவு கேடுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது? மூளை குழம்பிய முட்டாள்களைப் போல வெறி பிடித்த நாய்களைப் போல, பேய்களைப் போல மனிதர்கள் எத்தனை வடிவங்களில் போதையில் மாறியுள்ளனர். அவர்கள் புத்தியில் மயங்கிய மனிதர்கள் என்றால் மிகையாகாது.

அறிவொளி பெற்ற மனிதனை அறிவிழந்த பெற்ற மிருகம் போல் காட்டுவது போதை. ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறிய அளவு உட்கொள்பவர், காலப்போக்கில் முற்றிலும் வெறித்தனமாக மாறுகிறார். போதைக்கு அடிமையானவர் உடல் ரீதியாகவும் மன ரீதியாகவும் பாதிக்கப்படுகிறார். நரம்பு, மண்டலம் தாக்கி அழிக்கப்படுகிறது. உடல் வலுவிழந்து, மூளை செயலிழந்து இறக்கிறது. இதயம் வேலை செய்யாது இந்த உலகத்தை உயிர் விட்டு நீங்குகின்றது. அந்த நடுக்கம் அவனை விட்டு நீங்கவில்லை, குடும்பம் சீரழிகிறது, அவனும் அழிந்தான்.

இப்போது இந்த நடைமுறை தனிமனிதனை மட்டுமின்றி அனைத்து குடும்பங்களையும், வாழ்க்கைத் துணை மற்றும் குழந்தைகள் என சுற்றியுள்ள சமூகத்தையும் பாதிக்கிறது. சமூக விரோத செயல்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. கலாசார ரீதியாக பாதிக்கப்படக்கூடிய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவது போன்ற பாதிப்புகள்.

சோகங்கள் மற்றும் அருவருப்புகளை எண்ணுங்கள். குடும்பத்தில் இருப்பவர்கள் பட்டினியால் வாடுவார்கள். தூக்கமின்மை மற்றும் உணவு பற்றாக்குறையால்

அவதிப்படுகிறார்கள். குடும்ப கௌரவம் காற்றோடு பறக்க வேண்டிய அவமானம் வந்து சேரும். அதிக விலை கொடுத்து போதைப்பொருள் வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும் போது, தினமும் பெருந்தொகை பெறுவதற்காக, சமூக விரோத செயல்களில் ஈடுபட, கொள்ளை, கொலைகள் செய்யத் தூண்டப்படுகின்றன. திருடனாக மாறி, வாழ வழியில்லாத குருடனாக மனிதன் மாறுகிறான்.

மேலும் வீட்டுக்கு மட்டுமல்ல நாட்டுக்கும் எத்தனை இன்னல்கள்? போதைப் பொருள் பாவனையால் பாதை மாறிய யுவதிகளுக்கு புனர்வாழ்வளிக்கவும், பெருந்தொகையான பணம் செலவிடப்படுகிறது. நமது நாட்டில் “43 மறுவாழ்வு மையங்கள்” மற்றும் சிகிச்சை மையங்கள் உள்ளன. காலி, தலங்கம, நிட்டம்புவ, கண்டி ஆகிய இடங்களை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

நமது நாட்டில் போதைப்பொருள் பாவனையால் வருடாந்தம் 43000 பேர் இறக்கின்றனர். இவ்வாறு போதைக்கு அடிமையானவர்களை மீட்பதற்காக பல திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட போதிலும் அவை தோல்வி அடைந்துள்ளன. இந்த சமூகப் பேரழிவைத் தடுக்க என்ன செய்யலாம் என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்க வேண்டும். சிறந்த கல்வி மட்டுமல்ல, விழிப்புணர்வும் அர்ப்பணிப்பும் மிகவும் அவசியம்.

ஒவ்வொரு மதமும் மத போதனைகளில் மனிதன் போதைப்பொருளின் பயன்பாட்டை நாடக்கூடாது என்று வெளிப்படையாகக் கூறுகிறது. உதாரணத்திற்கு: அல்லாஹ் குர்ஆனில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறான்: நம்பிக்கையாளர்கள் நிச்சயமாக மதுவையும் சூதாட்டத்தையும் விதைத்தவர்கள். மற்றும் அதைச் சுட்டிக்காட்டும் அம்புகள் சாத்தானின் செயலின் அருவருப்பானவை. எனவே இவற்றை தவிர்க்கவும். நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள் என்று இஸ்லாம் கூறுகிறது.

மேலும் போதைப்பொருள் பாவனையின் பாரிய விளைவுகளைத் தடுக்க முழு உலகமும் கைகோர்க்க வேண்டும். இதைத் தடுக்க பெற்றோர்களும், கல்லூரி நிர்வாகமும், அரசும், தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களும் தொடர்ந்து தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

கருத்தரங்குகள்
விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகள்
குறும்படங்கள்
மத போதனைகள்
பட்டறைகள்
சிறிய திட்டங்கள்

இவ்வாறான ஏனைய செயற்பாடுகளை இடையூறின்றி மேற்கொள்ள அனைத்து தரப்பினரும் முன்வர வேண்டும். இவ்வாறு சமூகத்தையே சீரழிக்கும் போதைப் பொருள் பாவனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதன் மூலம் மாணவர்கள் உட்பட இளம் சமூகத்தை பாதுகாத்து, நாளை சிறந்த தலைவர்களாக உருவாக்க முடியும்.

இலங்கைத் தீவில், தமிழ் மக்கள் செறிவாக வாழும் ஐந்து மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய வடமாகாணத்தின் எல்லையோரமாக அமைந்த மூவின மக்களும் வாழும் ஒரு மாவட்டமே வவுனியா ஆகும். தென்னிலங்கைக்கும், வடக்கிற்கும் இடையிலான நுழைவாயிலாக அமைந்துள்ள வவுனியா மாவட்டத்தின் எல்லைகளாக மன்னார், அனுராதபுரம், திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. 1861 சதுர கிலா மீற்றர் நிலப்பரப்பையும், 106 சதுர கிலோ மீற்றர் உள்ளூர் நீர்ப்பரப்பையும் உள்ளடக்கியதாக, 1967 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட இம் மாவட்டமானது வவுனியா, வவுனியா தெற்கு, வவுனியா வடக்கு, வெண்கல செட்டிகுளம் ஆகிய நான்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளையும், வவுனியா நகரசபை, வவுனியா தெற்கு தமிழ் பிரதேச சபை, வவுனியா வடக்கு பிரதேச சபை, வெண்கல செட்டிகுளம் பிரதேச சபை, வவுனியா தெற்கு சிங்கள பிரதேச சபை ஆகிய 5 உள்ளூராட்சி மன்றங்களையும் கொண்டமைந்துள்ளது. வவுனியா நகரசபையானது தற்போது மாநகரசபையாக தரமுயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன், வவுனியா மாவட்ட வவுனியா பிரதேச செயலக பிரிவில், 42 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாக 221 கிராமங்களும், வவுனியா தெற்கு பிரதேச செயலக பிரிவில் 20 கிராமசேவகர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாக 87 கிராமங்களும், வவுனியா வடக்கு 20 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாக 110 கிராமங்களும், வெண்கல செட்டிகுளம் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் 20 கிராமசேவை பிரிவுகள் அடங்கிய 93 கிராமங்களும் என 102 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளுக்குள் அமைந்த 511 கிராமங்களை கொண்டமைந்துள்ளது.

2020 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட புள்ளி விபரத் தகவலின் அடிப்படையில் வவுனியா பிரதேச செயலக பிரிவில் 36,315 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 127,230 பேரும், வவுனியா தெற்கு பிரதேச செயலக பிரிவில் 5,547 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 16,482 பேரும், வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலக பிரிவில் 5,678 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 18,284 பேரும், வெண்கல செட்டிகுளம் பிரதேச செயலக பிரிவில் 8,819 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 29,927 பேரும் என 56,359 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஒரு இலட்சத்து 91,923 பேர் வசித்து வருகின்றனர்.

மருத நிலத்தைப் போன்று எழில் மிகு குளங்களாலும், வயல் நிலங்களாலும், வனத்தாலும் நிரம்ப பெற்ற வவுனியா மண்ணில் பெரிய குளம், நடுத்தரக்குளம், சிறிய குளம், புராதன குளம் என 719 வரையான குளங்கள் காணப்படுவதாக தரவுகளின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. வைரவபுளியங்குளம், பண்டாரிக்குளம்,

தாண்டிக்குளம், கூமாங்குளம், செட்டிகுளம், அனந்தர் புளியங்குளம், உக்கிளாங்குளம், வேப்பங்குளம், நெளுக்குளம், கொல்லர் புளியங்குளம், புளிதறித்த புளியங்குளம், பாவற்குளம், எல்லப்பர் மருதங்குளம், ஆசிகுளம், கோவில்குளம், இறம்பைக்குளம் என பல கிராமங்களின் பெயர்கள் கூட குளத்தின் பெயரிலேயே முடிவடைகின்றன. ஆனாலும், நாட்டில் இடம்பெற்ற யுத்தம் காரணமாகவும், தென்னிலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரம் காரணமாகவும் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இருந்து இடம்பெயர்ந்து வவுனியாவிடம் வந்த மக்கள் நிரந்தரமாக குடியேறியமையால் பல குளங்கள் இன்று ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு மக்களின் குடியேற்றங்களாகவும் அவை மாறியுள்ளன.

இங்கு வாழும் மக்கள் விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பு, நன்னீர் மீன்பிடி, கள்ளு இறக்கல், சிற்பம் உள்ளிட்ட பாரம்பரிய தொழில் நடவடிக்கைகளிலும், சிறியளவிலான கைத்தொழில் மற்றும் வியாபார நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஏற்றுமதியை நோக்கமாக கொண்ட இரு தனியார் ஆடைத் தொழிற்சாலைகளும், வேறு சிறிய அளவிலான கைத் தொழிற்சாலைகளும், பூந்தோட்டம் கைத் தொழில் பேட்டையும் வேலைவாய்ப்புக்களை வழங்கியுள்ளது. அரிசி, தானியங்கள், மரக்கறிகள் என இம் மாவட்டத்திற்கு தேவையானவற்றை உற்பத்தி செய்யும் அதேவேளை, மேலதிக இவ்வற்பத்திகள் ஏற்றுமதியும் செய்யப்படுகின்றது. அண்மைக் காலமாக வர்த்தக நோக்கத்தை அடிப்படையாக கொண்ட அன்னாசிச் செய்கை, மஞ்சள் செய்கை, பெசன்புருட், வெங்காயம், மல்லிகை என்பவனவும் அதிகளவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. வடக்கிற்கான பொருளாதார மத்திய நிலையமும் வவுனியாவில் நிறுவப்பட்டுள்ளதுடன், அது திறக்கப்படாத நிலையிலும் உள்ளது.

வவுனியா என்றதும் பலரும் கூறுவது வந்தாரை வாழ வைத்த மண் என்றே. ஏனெனில் வன்னி அல்லது வவுனியாவை பூர்வீகமாக கொண்ட மக்களின் தொகைக்கேற்ற யாழ்ப்பாணம் உள்ளிட்ட பகுதிகளில் இருந்து வந்து குடியேறிய மக்களும் அதிகமாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். பல்லின மதம் மற்றும் இனம் என்பவற்றை கொண்டமைந்த பல்வகை கலாசார பண்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. புதூர் நாகதம்பிரான் ஆலயம், கோவில்குளம் அகிலாண்டேஸ்வரி சிவன் ஆலயம், வவுனியா கந்தசாமி ஆலயம், வெடுக்குநாறிமலை ஆதிசிவன் ஆலயம், செட்டிகுளம் வெளவாலீஸ்வரம், சமனங்குளம் கல்லுவெட்டை பிள்ளையார் ஆலயம், சிதம்பரபுரம் பழனி முருகன் ஆலயம், ஓமந்தை அரசர்பதி பொற்கோவில் என்பன சிறப்பு மிக்க இந்து வழிபாட்டுத் தலங்களாகவும், வவுனியா நகர பன்சாலை மற்றும் மடுகந்தை பன்சாலை என்பன சிறப்பு மிக்க பௌத்த வழிபாட்டுத் தலங்களாகவும், இறம்பைக்குளம் புனித அந்தோனியார் ஆலயம், கல்வாரி என்பன சிறப்பு மிக்க கிறிஸ்தவ வழிபாட்டுத் தலங்களாகவும், நகர பள்ளி வாசல் பெரிய இஸ்லாமியப் பள்ளியாகவும் விளங்குகின்றது. வடமாகாணத்தின் கல்வி நிலையில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அடுத்த நிலையில் வவுனியா மாவட்டம் உயர்வடைந்து காணப்படுகின்றது. வவுனியா மாவட்டம், வவுனியா தெற்கு, வவுனியா வடக்கு ஆகிய இரு கல்வி வலயங்களைக் கொண்டமைந்துள்ளதுடன் வவுனியா தமிழ் மத்திய மகாவித்தியாலயம், இறம்பைக் குளம் மகளிர் கல்லூரி, முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயம் என்பன பிரபல தேசிய

பாடசாலைகளாக விளங்குகின்றன. வவுனியா பல்கலைக்கழகம், பம்பைமடுவில் அமைந்துள்ளதுடன், சமுதாய, கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக அந்த பல்கலைக் கழகம் தனது பணியை விரிவுபடுத்தியும் வருகின்றது. அத்துடன், ஆசிரியர் கல்விக்கான தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி என்பன அமைந்துள்ளது. திறந்த பல்கலைக்கழகம், தொழில்நுட்ப கல்லூரிகளும் உயர் கல்வியையும், தொழில் பயிற்சியையும் வழங்கி வருகின்றன.

வவுனியா மண்ணிற்கு வருகை தருபவர்கள் தமது பொழுது போக்குத்திற்காக வன்னியின் இறுதி மன்னன் மாவீரன் பண்டார வன்னியன் சிலை, வவுனியாக்குளம், குடியிருப்பு சிறுவர் பூங்கா, நகரசபை பூங்கா, வவுனியாக்குள சுற்றுலா மையம், கல்வாரி, கற்குளம் பூங்கா, வெளவாலீஸ்வரம், வெடுக்குநாறி மலை, பேராறு, பாவற்குளம், பொதுநூலகம், தோணிக்கல் கல்வெட்டு என்பவற்றை பார்த்து விட்டு செல்லக் கூடியதாகவுள்ளது.

வவுனியா நகரை அலங்கரிக்கும் வகையில் நகர மத்தியில் பிரதான வீதியில் மணிக் கூட்டுக் கோபுரம் அமைந்துள்ளதுடன், மாவட்ட செயலகவளவுக்குள் வன்னியின் இறுதி மன்னன் மாவீரன் பண்டார வன்னியன் சிலை, நகரசபை முன்பாக பொங்கு தமிழ் நினைவு தூபி, நகரசபை எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் பாரதியார், விவேகானந்தர், சோமசுந்தரப்புவர், ஆறுமுகநாவலர் உள்ளிட்ட தமிழ், சமய பெரியார்களின் சிலைகளும் காட்சியளிக்கின்றன.

மேலும், அனைவரையும் கவரும் இந்த மாவட்டத்தில் இன, மத ரீதியான பல்லின கலாசாரத்துடன் ஒற்றுமையுடனும் நட்புறவுடனும் ஒருவர் தோளில் ஒருவர் கைபோட்டு மக்கள் நல்லிணக்கத்துடன் வாழ்வது ஏனைய மாவட்டங்களுக்கு முன்னுதாரணமாக அமைந்துள்ளது.

திரு.கந்தையா ஸீ கந்தவேள். (SLPSII)
அதிபர், வ/ஆசிரியர் அ.த.க.பாடசாலை

பாடலை பிரதான ஊடகமாகக் கொண்டு ஆற்றுகை செய்யப்படும் நாடக வடிவத்தினை இசை நாடகம் என அழைக்கின்றனர். அதாவது இசையோடு பாடி நடிக்கப்படுகின்ற பண்பு இதன் விசேடத்துவமான பண்பாகும். இவ்வடிவம் இந்தியாவின் பம்பாய் மாநிலத்தின் பாரசீக, மராட்டியக் கம்பனிகளால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இவ்வடிவம் 18 ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலே தமிழ் நாட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தக் கட்டத்தில் கர்நாடக சங்கீதத்தில் புகழ்பெற்றவர்கள் இப் புதுவகை நாடகத்தினால் கவரப்பட்டார்கள். தமிழ் நாட்டில் இவ்வடிவம் பரவலடைந்து புகழ்பெற்றதுடன் இலங்கையிலும் சமகாலத்தில் கொண்டு செல்லப்பட்டு ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இந்தியக் கலைஞர்களால் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார்களே இந்தியாவிலிருந்து நாடகக் கலைஞர்களை இலங்கைக்கு அழைத்துவந்து நாடகங்களை அரங்கேற்றி வந்தனர். பாரசீத்தியேட்டர் மரபைப் பின்பற்றி வந்த இவ்வகை நாடகம், ஸ்பெஷல் நாடகம், மடுவக்கூத்து, கொட்டகைக்கூத்து என்று பல பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகின்றது. இந்நாடக வடிவத்தின் சிறப்புக்கூறுகளை ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இசைநாடகமானது பாடுதலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நாடக வடிவம் என்பதை ஏலவே கண்டோம். பாடிநடித்தலும், நடித்துப்பாடுதலும் இந்த அரங்கின் அடிப்படையாகும். இந்த நாடக வடிவத்தின் தொடர்பாடல் மொழியாக இசையே இருக்கும். அழுதாலென்ன, மகிழ்ந்தாலென்ன, ஓடினாலென்ன எல்லாமே பாடல் ஊடாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

ஹாமோனியம் இவ்வரங்கின் மிகப் பிரதான இசைக்கருவியாக இருக்கும். தாளமும் (சல்லரி) மிருதங்கமும் அதன் லயத்தைத் தீர்மானிக்கும் கருவிகள் ஆகும். மும்பாயிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த இவ் வடிவம் தமிழ் நாட்டில் தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகளால் மீள் வடிவமைப்பைப் பெற்று தமிழுக்குரியதான தனிப்பண்பைப் பெற்றது. அதனால் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் எழுதிய நாடகங்களே இம் மரபின் மூலமாக அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

வாய்மொழி நாட்டார் கதைகள், வரலாற்று கதைகள், புராண இதிகாசக் கதைகள் என்பன இந்நாடக வடிவத்தின் உள்ளடக்கங்களாகும். அக்கால ஓவியமரபினைப் பின்பற்றிக் காவிய நாடகங்களுக்குரிய பொருத்தப்பாட்டுடன் கவர்ச்சியும் யதார்த்தமும் நிறைந்த வேட உடைகள் இதில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேடைப்

பின்புலத்தை இருபரிமாணத்திலும் முப்பரிமாண மாயையோடும் வழங்கவல்ல காட்சித் திரைகள் இவ்வரங்கில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

1. இசைக்கூறுகள்:

இசை நாடகத்தில் இசை முக்கிய கூறாக விளங்குகிறது. இசை நாடகத்திலே பல்வேறு வகையான இசைவடிவங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவையாவன கர்நாடக இசை, தமிழ்த்திருமுறை இசை, மேற்கத்தேய இசை, நாட்டுப்புறப் பாடல் இசை, கிந்துஸ்தானி இசை என்பனவாகும். இவை நாடகத்தின் கதை, சுவை, சம்பவங்கள், பாத்திரங்கள் என்பவற்றுக்கு ஏற்ற வகையில் நடிகரின் பொருத்தமான இடங்களில் இலாவகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இசைத்துறை ஆளுமைக்கு ஏற்ற கையில் பல்வேறுபட்ட விதங்களில் இவ் இசைக்கூறுகள் கையாளப்படுகின்றன. காதல், வீரம், கோபம், பரிவு, பக்தி போன்ற உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு பாடல்களே பெரிதும் துணை செய்கின்றன. சொற்களும் இசையும் சங்கமிக்கின்ற போது, இசையில் முக்கிய சொற்கள் முதன்மை பெற்று பாவத்துடன் வெளிப்பட்டு நிற்பது இசை நாடகத்தின் தனித்துவமாகும்.

காலப் போக்கில் ஒரு சில வசனங்களும் இணைக்கப்பட்டன. இதனை ஊட்டு வசனங்கள் என்று கூறுவர். இவை பெரும்பாலும் பாட்டின் பொருளை விளக்குவதற்காகவே எழுதப்பட்டன. பாடல்கள் யாவும் சுத்தமான கர்நாடக சங்கீதத்துக்கு அமையவே எழுதப்படும். அநேகமான பாடல்கள் கீர்த்தனங்களாக அமையும். கீர்த்தனங்கள் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்னும் மூன்று உறுப்புக்களையும் கொண்டிருக்கும் பாடல் ஒவ்வொன்றிற்கும் இசை அமைக்கப்பட்டு ராகம், தாளம் என்பன குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

கீர்த்தனங்களுடன் வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், சிந்து, வண்ணம், ஓரடிக்கும்மி, கலிவெண்பா, தாழிசை என்பனவும் இடம்பெறுவதைக் காணலாம், இடையிடையே துக்கடாக்களும் கிந்துஸ்தான் மெட்டுக்களும் கலந்து வரும். சந்தத்தோடு அமைந்த பாடல்களும் அதிகம் இடம் பெறுவதைக் காணலாம். உரையாடல்களாக அமைந்த பாடல்கள் யாவும் இராக மாளிகைகளாகவே இருக்கும் நாடக ஆசிரியர்களே பெரும்பாலும் ஏற்ற மெட்டுக்களை அமைத்து நாடகங்களை எழுதியுள்ளார்கள்.

2. நடிப்பு முறை:

இசை நாடகத்தில் நடிப்பு முறையை எடுத்துக் கொண்டால் அது தன்னகத்தே கொண்டு வந்த நடிப்பு முறையுடன் பிற்காலத்தில் அறிமுகமான இயற்பண்பு நாடக மரபின் முறைமைகளையும் கூத்தின் சில இயல்புகளையும் உள்வாங்கி படிப்படியாக தனக்காக ஒரு தனித்துவமான நடிப்பு முறைமையைக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இசை நாடக நடிகர்கள் சிறந்த சங்கீத ஞானமுள்ளவர்களாகவும், சரீரவள முள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். நடிகர்கள் தாமாகவே பாடி நடக்க

வேண்டியிருப்பதனால் சொற்றொழிவும் இடக்கு முடக்குகில்லாமல் பாடும் ஆற்றலும் இருக்க வேண்டும். அவை மட்டுமன்றி காதல், வீரம், சிரிப்பு, கோபம், வியப்பு, வெறுப்பு, சோகம், பயம், சாந்தம் ஆகிய ஒன்பது சுவைகளையும் பாடல்களில் அமைத்து எழுதியிருப்பதனால் நடிக்கரும் நடிப்புச்சுவை குன்றாமல் இவ் ஒன்பது சுவைகளையும் பொருத்தமானவாறு வெளிப்படுத்தி நடிக்க வேண்டும். பொதுவாக இந்த நடிப்பினை மோடியுற்ற நடிப்பு எனக் கூறுவார்கள்

3. பாடுதல் சிறப்பு

இசை நாடகத்தில் நடித்தல் என்பது பாடுதல் என்று கொள்ளப்படக்கூடியது. அதாவது குறிப்பிட்ட பாத்திரத்துக்குரிய பாகங்கள் பாடல்களில்தான் தங்கி நிற்கும். பாடலின் இராகங்கள் நாடக சம்பவங்களின் உணர்வு நிலைக்கு ஏற்ப அமைக்கப்பட்டவையாக இருக்கும். உதாரணமாக கோபத்துக்கு மோகனமும் சோகத்திற்கு முகாரியும் இடம் பெறலாம். எனவே நடிகன் ஒரு இராகத்தை வாலாயம் பண்ணி அதற்குள் தன்னைக் கரைக்கும் போதே அந்த உணர்வுக்குள் உள்நுழைகின்றான். அந்தப்பாடுதலின் கணத்தில் நின்றுதான் அவன் நடித்தலையும் மேற்கொள்கின்றான். எனவே பாடுதலும் நடித்தலும் இரண்டறக் கலந்த நிலை பெறுதல் இந்நடிப்புச் செயற்பாட்டின் அடிப்படையாகும். பெரும்பாலும் பாத்திரங்கள் அரங்கிற்குள் நுழைவதற்கு முன், பக்கத் தட்டிகளின் பின் நின்று பாடி இசைக்குள் தம்மைத் தகவமைத்துக் கொண்டே அரங்கில் காலடி எடுத்து வைத்தலை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

இசை நாடகத்தில் நடிப்பின் முதன்மையான விடயமாக பாடுதலையே கொள்ள வேண்டும். பாடுதல் என்பது ஒரு கச்சேரியில் பாடுதல் போலன்று. நாடகத்தில் பாடுதல் தனிச்சிறப்புண்டு. இங்கு நடித்துப் பாடுதல் முதன்மை பெறும். சங்கீதத்திற்குரிய அடிப்படை விடயங்களான சுருதி, தாளம், லயம், என்பவற்றை நடிகன் முதலில் புலனுணர்வுகளுக்குள் எடுத்து சுருதியின் ஸ்வரத்தை உள்வாங்கி மனதினை ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டதான் பாடத் தொடங்குவான். பாடலின் இராகத்துக்குள் தன்னை, குரலை மிதக்கவிட்டுக் கொண்டு தாளப்பிசகின்றி ஒரு மேடைப் பாடலுக்குச் சற்றும் குறையாமல் நின்று தான் பாடுவான். ஆனால் அப்பாடல் மேடைப் பாடலிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கும். இசை நாடக நடிகனால் பாடப்படும் பாடல்கள் கட்டில்பட்டதானதாக இருக்கும். அவன் அணிந்துள்ள வேட்புனைவு அவனை பாத்திரமாக நிற்கவைத்துவிடும். அதுதவிர அவன் தாங்கும் பாத்திரத்தின் உணர்வு, ஏனைய பாத்திரங்கள் ஊடாகத் தொடர்புபடுகின்றது. எதிர் வினைகள், நாடக இயக்கத்திற்குரிய கதைப்பொருளின் நகர்வுகள், அவற்றுக்குரிய அவனது வெளிப்பாடுகள், அவன் செய்யும் செயல்கள், அசைவுகள் அனைத்தும் அவன் பாடுவதைக் கட்டில்படுத்து அவன் பாடுவதற்காகப் பாடாமல் நடிப்பதற்காகத் தான் பாடுவான். பரதர் கூறுகின்ற பாவம், அனுபாவம். வியபிசாரிபாவம் என்ற படிமுறையில் ரஸ உணர்வின் உந்துதலை நோக்கி அவனது செயல் இயக்கம் நகரும். நாடகத்தின் ரஸ வெளிப்பாடுகளை நடிகன் பாடுவதாலும் நடித்தலாலும் ஊட்டு வசனங்களாலும்

மேற்கொள்ளும் போது அங்கே நடித்தலும் பாடுதலும் இரண்டுபடாது இணைந்து அழகு செய்வதைக் காணலாம். பார்ப்போரும் இரண்டின் இணைவினாலும் ஈர்ப்புப் பெற்று சானுபவத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள்.

எனவே இசைநாடகத்தில் நடிகன் நல்ல பாடகனாகவும், அதேவேளை நல்ல நடிகனாகவும் இருக்கவேண்டும். அவனுக்கு நடிப்புப் பயிற்சியுடன் இசைப் பயிற்சியும் இருக்க வேண்டும். தமிழகத்தின் பிரபல இசை நாடக நடிகர்கள், பிரபல சங்கீத வித்துவான்களாகவும் இருந்தார்கள். உதாரணமாக எஸ்.ஜி. கிட்டப்பா, கே.பி.சுந்தராம்பாள், தியாகராஜபாகவதர் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். கர்நாடக சங்கீதத்தை முறையாகக் கற்றவர்கள். இந்த இசையின் வரம்புக்குள் நின்று நடிப்பின் விகசிப்புக்களை நிகழ்த்த முடியும். சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் போயிஸ் (Boys) நாடகசபா மூலம் நாடகங்களைத் தயாரித்து அரங்கேற்றும் போது, சிறுவர்களை தனது சபாவில் இணைத்து அவர்களுக்கு சங்கீதப் பயிற்சியும் நடிப்புப் பயிற்சியும் அளித்த பின்பே இணைத்துக் கொண்டார்.

நடிகன் பாடி நடிக்கும் போது பாத்திர இயல்புகள் உணர்வுகளுக்கு ஏற்றபடி குரலின் தொனியை மாற்றிப் பாடுதல் இடம் பெறும். எமதர்மனாக நடிப்பவர் தமது குரல் வெளிப்பாட்டில் கனதியான தன்மையுடன் பாடுதல் வேண்டும். அப்போது தமது அடிவயிற்று ஒலியை பயன்படுத்துதல் வேண்டும். ஸ்திரிப் பாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்கும் ஆண் நடிகர்கள் நாசியை அடிப்படையாகக் கொண்டு குரலை வெளிப்படுத்தும் போது பெண்ணுக்குரிய மென்மைத்தன்மை வெளிப்படும் உச்ச சுருதியில் நின்றுதான் பாடவேண்டும். சில வேளைகளில் பாத்திரங்களுக்கிடையே வரும் மோதுகையின் போது இசைப்போட்டியே மேடையில் நடைபெறுவதுண்டு. ஒரு இராகத்துள் பாடும் நடிகன் தன்னுணர்வுக் குட்பட்டு ஒரு ராகத்திலிருந்து இன்னொரு ராகத்திற்குள் சஞ்சரித்து மீளவும் அந்த ராகத்துக்குள் திரும்பும் தன்மைகள் கூட ஏற்படுவதுண்டு.

4. அசைவுகள்:

இசைநாடக நடிப்பில் அசைவுகள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. பெரும்பாலும் மனோரதியப் பண்பினையும் மிகைப் பாட்டுப்பண்பினையும் கொண்ட நாடக முறைமைகளை ஒத்த வகையிலே அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். மேடையின் ஒரு கரையிலிருந்து 45 பாகை சரிவில் பாடிக் கொண்டு வந்து பார்வை யாளரைப் பார்த்துப் பாடுதலும், பாடும்போது கை அசைவுகள் நிலைகள், மாத்திரைகள், பாவங்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தலும் பாடலிற்கிடையே வரும் இடைஇசைக்கு வேகமாக அசைவுகளைச் செய்து மீளவும் நிலைக்குத் திரும்பிப் பாடுவதும் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். அவை முக்கோண அசைவுகளாயும், பாவடிவ அசைவுகளாகவும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஸ்ரீ வள்ளி நாடகத்தில் வள்ளி தினைப்புலம் காத்தல், மயானகாண்டத்தில் அயலாத்துப் பிள்ளைகள் தெர்ப்பை கொய்தல் போன்ற சம்பவ அசைவுகளைக் குறிப்பிடலாம். அசைவுகளை இரண்டு வகையில் வகைப்படுத்திக் கூறலாம்.

ஒன்று நோக்குடைய அசைவு. மற்றையது நோக்கற்ற அசைவு. இடை இசையின் போது பெரும்பாலும் நோக்கற்ற அசைவுகளே காணப்படும். ஆனால் பாடும் போதும் பேசும் போதும் நோக்குடைய அசைவுகளே மேற்கொள்ளப்படும். அசைவுகளின் இயல்புகளும் பாடல்களின் உணர்ச்சி ஆரோகணங்களுடன் இணைந்து அசையும் தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தன.

இசை நாடகத்தில் அசைவுகளின் பங்கு மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டன. சில பாத்திரங்கள் ஆடலுடன் தோன்றியும் உள்ளன. உதாரணமாக பெண் பாத்திரங்கள், நகைச்சுவைப் பாத்திரங்கள் வரும்போது ஆடி வருவதைக் காணலாம்.

5. நிலைகள்:

இசை நாடக நடிப்பில் நடிகளின் நிலைகளும் மிகவும் முக்கியமானதாகக் கணிக்கப்பட்டன. நடிகள் பாடும் போது குறிப்பாக, நின்றுபாடும் போது உடலை வைத்திருக்க வேண்டிய நிலைகள் அந்தக் கதாபாத்திரத்தின் கவர்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்துள்ளன. தம்மை உணர்ச்சிகளுக்கு ஆட்படுத்தி பாடல்களை பாடும் போது அதற்குரிய உணர்ச்சி நிலைகளுக்கு நடிகள் வித்திடுவான். உதாரணமாக மயான காண்டம் நாடகத்தில் வி.வி.வைரமுத்து “யார்போய்ச் சொல்லுவார்...” எனும் பாடலைப் பாடும்போது கையில் கோலுடன் பாடலின் ஆரோகணத்துக்கு ஏற்ப “விதியே உனக்கொரு முடிவில்லையா...” என்ற வரிகளைப் பாடும் போது முன்காலை சற்றுமடக்கி 45 பாகை சரிவில் நின்று உடலை முன்தள்ளி கையை உயர்த்தி பாடும் நிலையைக் குறிப்பிடலாம்.

பெண் வேடமிடும் ஆண் நடிகர்கள் சில நிலைகளை தொடர்ந்து பேணுவதற்கூடாகவே தமது பாத்திரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்வர். உதாரணமாக வெட்கப்படும் போது கால்களை அருகருகே நேராக வைத்து நின்று கொண்டு வலது கைவிரலை கன்னத்தில் வைத்து இடது கையை இடுப்பில் கட்டி நளினத்துடன் நின்று பாடுவர்.

எனவே, இசை நாடகம், பாடலினால் நடிக்கும் இயல்பைக் கொண்டிருந்தாலும் அப்பாடல்களின் இசைக்கலைத்துவம் குறையாமல் உணர்வு கலையாமல் நின்று பாடல் பாடப்படும் போது நடிகள் தனது நிலைகளால் தன் கதாபாத்திரத்தை, கவர்ச்சியும், இயல்பும் உடையதாக ஆக்கிக் கொள்கின்றான்.

6. ஊட்டு வசனங்கள்:

இசைநாடகத்தில் உரையாடல் யாவும் பெரும்பாலும் பாடலிலேயே அமைந்திருக்கும். எனினும் பாடல்களிடையே கருத்தைத் தெளிவுபடுத்தவும் இசையின் உணர்ச்சிக் கணங்களில் நம்மை ஆறுதல்படுத்தவும் உணர்வுகளை அதிகரிக்கவும் நடிப்பை இலகுவாக்கவும் ஊட்டு வசனங்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இவ் வசனங்கள் உச்சரிக்கும் முறையிலும் பாடலோடு அவ்வசனங்கள் பொருத்தி வருகின்ற தன்மையில் நடிப்பை இலகுவாக்கவும் ஊட்டு வசனங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வசனங்கள் உச்சரிக்கப்படும் முறையிலும் பாடலோடு அவ்வசனங்கள்

பொருந்தி வருகின்ற தன்மையிலும் அதன் முக்கியத்துவம் அடங்கி நிற்கும். அத்தோடு இவ்விட்டு வசனங்கள் பெரும்பாலும் பிரதிகளில் எழுதப்படுவதில்லை. மேடையில் நடிகளாலேயே பதிலளித்தல் செய்யப்படுகின்றன. எனவே நடிகன் மேடைக்கேற்பவும் தேவைக்கேற்பவும் வசனங்களை உருவாக்கிச் செல்லவேண்டிய தேவையும் ஏற்படுகின்றது.

நாடகக்களத்தில் தனது உணர்ச்சிப் பிரவாகத்துக்குள் நின்று தனக்கான வசனங்களைப் பேசுகின்றான். ஒரு பாடிவிட்டு இன்னொரு சுருதியில் வசனம் பேசி மீளவும் அந்தச் சுருதிக்குச் சென்று பாடுவதென்பது கடினமானது, இது நீண்ட பயிற்சிகளுக்கூடாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. “பாலர் சபை” இசை நாடகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் முனைவர் இரவீந்திரன் “இசைப் பாடல்களைப் பாடி நிறுத்திப் பின் வசனம் பேசிவிட்டு மீண்டும் அப்பாடலின் சரணத்தை கருதி பிசகாது பாடவேண்டி வரும். தொடர்ச்சியான பயிற்சி இருந்தாலொழிய இம்முறையில் பாடுவது மிகுந்த கடினமாகும். இப்பயிற்சி, ஆசிரியர்கள் அந்தப் பாடலை பயிற்சி கொடுத்து, பாடலுக்கேற்ற நடிப்பையும் பாடல் மேடையில் ஆக்கிரமிக்கும் விதத்தையும் எடுத்துக்கூறி பயிற்சியளிப்பார்” என்று கூறுகின்றார். இசை நாடக நடிப்பின் அழகியலை ஊட்டுவசனங்கள் மேலும் மெருகூட்டி நிற்கின்றன என்று கூறின் மிகையிலலை.

7. முகபாவங்கள்:

நாட்டியசாஸ்திரம், நடிகனிடம் பாவமும் பார்ப்போனிடத்தே ரஸமும் ஏற்படுகிறது என்கிறது. இதே போன்றுதான் இசை நாடக நடிகனிடத்தே பாவம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. பாவம் முகத்திலே வெளிப்படுத்தப்படுவதினால் முகபாவம் என்று குறிப்பிடப்படலாயிற்று. நடிகன் பாத்திரத்தை வெளிக் கொணரும் முக்கிய உறுப்பாக முகமும் கண்ணும் அமைகின்றன. பாத்திரங்களின் மன உணர்வுகளை இசைநாடக நடிகன் தன் முகத்தினால் சீராக வெளிப்படுத்த வேண்டும். பாடிக் கொண்டே முகபாவம் சித்திரிக்கப்படுவது மிகவும் கடினமானது அதாவது உச்சஸ்தாயில் நடிகன் பாடும் போது அவன் குரலை உயர்த்தும் போது முகம் கோலம் கெட்டுப் போவதும் உண்டு. எனவே அந்தச் சுருதியில் பாடிக் கொண்டே முகத்தினை உரிய பாவத்தில் வைத்துக் கொள்வது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியம் ஆகும். இவ் விடயம் பற்றிக் குறிப்பிடும் தியாகராஜபாகவதர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “நாடகங்களில் பாடும் முறை என்னும் ஒரு பயிற்சியும் கொடுக்கப்பட்டது. இம்முறை அங்க நயத்தோடு பாடும் முறையெல்லாம் கடுமையான உச்சஸ்தாயியில் அமைந்த பாடல்களைப் பாடும் போது கண்மூடி வாயை நெளித்து உயர்த்தி அங்க அசைவுகளுடன் பாடவேண்டிய நிலை ஏற்படுவதுண்டு. அப்படி அங்க அசைவுகளுடன் பாடினால் தரித்துள்ள அந்த வேடத்திற்கு ஏற்றபடி முகபாவம் இல்லாது போய்விடும். அதற்காகப் “பாலர் சபையில்” நிலைக் கண்ணாடி முன்றின்று பாடலுக்குத் தக்கபடி முகத்தில் உணர்ச்சிகளைக் காண்பிக்கச் செய்து அழுது கொண்டு பாடும் பயிற்சியும் கொடுக்கப்பட்டது. அவ்வாறு பாடி நடிக்கும் போதே பார்ப்போனிடத்தே ரஸ உணர்வைத் தோற்றுவிக்க முடியும்.

8. இசைநாடக நடிகர்கள்:

இந் நாடக வடிவத்தை நடிக்பதற்கென்று இந்தியாவில் கொம்பனிகள் பல உருவாகிச் சிறுவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்குத் தொடர்ச்சியான நீண்ட பயிற்சிகள் வழங்கி பின்னர் நாடகங்களில் இணைத்துக் கொண்டனர். இவர்களுக்கு வேதனம் வழங்கினர். இதன் காரணமாக இந்நாடக மரபில் தொழில், முறைக் கலைஞர்கள் தோன்றலாயினர். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கர்நாடக சங்கீதத்தில் விற்பன்னர்களாயிருந்த கலைஞர்கள் இசை நாடகத்தின் நடிகர்களானார்கள். இதனால் இந் நாடக மரபிற்கென தனித்துவமான இரசிகர் கூட்டம் உருவாகியது. கோவிந்தசாமிபிள்ளை, எஸ்.ஜி.கிட்டப்பா, கே.பி.சுந்தராம்பாள், தியாகராஜபாகவதர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

ஈழத்தில், தமிழ்நாட்டுக் கலைஞர்களே முதலில் நடத்து வந்தாலும் தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்தை சேர்ந்த கலைஞர்கள் இந் நாடக வடிவத்தில் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் பெற்றுக் கொண்டனர். இதன் பேறாக பலர் புகழ் பெற்ற நடிகர்களாயினர். வி.வி.வைரமுத்து இ.நற்குணம். சு.மார்க்கண்டு, ஆ.கோபாலரட்ணம், P.அண்ணாசாமி, வி.ரி.செல்வராசா, ஆ.ரத்தினம், எ.செல்வரத்தினம், அ.தேரியநாதன், அ.எ.கிருஷ்ணாழ்வார் முதலான பலர் புகழ் பெற்ற நடிகராக விளங்கினர்.

9. இசைநாடக ஆசிரியர்கள்:

இந் நாடக வடிவங்களை தமிழில் இந்திய (தமிழ்நாட்டு) கவிஞர்களே பெரும்பாலும் எழுதினர். இவர்களுள் முதலாமவர் தவத்திருசங்கரதாஸ் சுவாமிகள் ஆவார். இவர் நாடகத்தின் தலைமை ஆசிரியர் என விதந்து பேசப்படுகின்றார். இவரால் எழுதப்பட்ட நாடகங்கள் “சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நாடகத் திரட்டு” எனும் நூலில் தொகுக்கப்பட்டு நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளது.

இவரை விட சங்கரலிங்க கவிராயர், அப்பாவுப்பிள்ளை, ஏ.கை.சிவசண்முகம், மதுரகவி பாஸ்கரதாஸ், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் போன்றோரும் இசை நாடகங்களை எழுதியுள்ளனர். இவை நூலுருவிலும் வெளிவந்துள்ளன.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெரும்பாலும் சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் நாடகங்களே ஆற்றுகை செய்யப்பட்டன. இந்நாடகங்களை ஆற்றுகை செய்யும் முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்ததன் காரணமாகவும் ஊட்டு வசனங்களை நடிகர்கள் தாமே இணைத்துக் கொண்டதன் காரணமாகவும் நாடக எழுத்துருவைப் பொறுத்த வரையில் வேறுபாடு காணப்படுவதைக் காணலாம். இதனை செல்லையா மெற்றாஸ்மெயில் தொகுத்து வெளியிட்ட “இசை நாடகங்கள் ஒன்பது” என்ற நாடக நூலிருந்து அறியலாம். குறிப்பாக ஊட்டுவசனங்கள் அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். அரிச்சந்திர மயானகாண்டம், வள்ளி திருணம், சத்தியவான் சாவித்திரி, நந்தனார் முதலான நாடகங்களை நாடு முழுவதும் அரங்கேற்றி வந்தமையைக் காணலாம்.

10. இசை நாடகங்களின் இன்றைய நிலை:

இசை நாடகங்களின் ஆற்றுகையினைப் பொறுத்தவரையில் தனது செல்வாக்கினை இழந்து நிற்கின்றதென்றே கூறவேண்டும். விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப, இலத்திரனியல் யுகத்தில் வாழும் நாம் பெரும்பாலும் அவற்றின் தாக்கங்களும் ஆட்பட்டு புதிய புதிய ஊடகங்கள் வாயிலாக புதிய புதிய கலைவடிவங்களுக்கும் பழக்கப்பட்டவர்களாகிவிட்டோம். இதன் காரணமாக இசைநாடக ஆற்றுகைகள் மிகவும் அரிதாகவே இடம் பெறுகின்றன. சினிமா, தொலைக்காட்சி என்பவற்றில் மூழ்கியிருக்கும் ரசிகர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் அளவுக்கு இசை நாடக நடிகர்கள் தம்மை வளப்படுத்துவதுடன் புதிய மாற்றங்களுடன் ஆற்றுகைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமே தக்க வைத்துக் கொள்ளலாம்.

பாடசாலைகள் தோறும் குறுநாடக ஆற்றுகைகள், இடம் பெற்று வருவதும் மரபுவழி இசை நாடகப் போட்டிக்காக தயாரிக்கப்பட்டு அரங்கேற்றப்படுவதும் இந்நாடக வடிவம் ஈழத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றமைக்கு ஓர் ஆதரவாகும். இதன் மூலம் புதிய நாடகப் பிரதிகள் பல தோன்றவும் வாய்ப்புண்டு.

இசைநாடகத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற சில நடிகர்கள் இசை நாடகத்தினை முழுமையாக ஆற்றுகை செய்யாது அதன் காட்சிகளை ஓர் இரு நடிகர்களைக் கொண்டு நடித்துக் காட்டுவதும் உண்டு. அதே வேளை இசை நாடகம் தொடர்பான களப்பயிற்சிகளையும் நவீன நாடகங்களையும் கற்றுக்கொண்ட நாடக அரங்கியல் துறை மாணவர்கள் நடத்துவதும் உண்டு.

பல்கலைக்கழகத்தில் இசை நாடகம் தொடர்பான ஆய்வுகளை நடத்துவதும் அதன் சிறப்புக்களை அறிவதும் இடம்பெறுகின்றது. சில பரிசோதனை முயற்சிகளும் இடம்பெற்று வருகின்றது. ஒலிப்பேளைகளில் இசை நாடகங்கள் சிலவற்றை ஒளிப்பதிவு செய்து வைப்பதும் தொலைக்காட்சி ஊடகங்களுடாக அதனை ஒளிபரப்புச் செய்வதுடனும் இவை நின்றும் விடுகின்றன.

அரங்கியல் சார்ந்த நிறுவனங்கள் சில இசைநாடகங்களை ஆற்றுகை செய்வதும் அவற்றைப் பேணும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு உழைக்கின்றன. அந்தவகையில் ஈழத்தில் பாரம்பரிய மேம்பாட்டுக் கழகம், திருமறைக் கலாமன்றம் அரியாலையூர் நாடக மன்றம், இணுவில் இளந்தொண்டர் சபை முதலான பல நிறுவனங்கள் இதற்காக உழைத்து வருகின்றன.

திருமதி.ஜெயரஞ்சினி

இங்கிலாந்து (வெற்றியிசை)

கல்லாறும் பறங்கியாறும் பாலி யாறும்
 காட்டுவளம் கழனிவளம் கவனித் தேகும்!
 நல்லாறு நறுவிலியும் சிறிதாய் ஓடி
 நகர்ந்தேகும் தோட்டங்கள் ஊட்டம் காணத்
 தொல்லார்கள் பலகடந்தே அருவி யாறும்
 தூரவழி தான்நகரும் ஆழி சேர
 எல்லோரும் கேளிரென ஏற்றுப் போற்றி
 இலங்குமெங்கள் வவுனியாவே வடக்கின் வாசல்!

தொன்மவளம் உரைக்கின்ற குளங்கள் நூறாய்த்
 தொடர்ந்தமைந்த குடிமனையால் வளம்செய் ஊராய்
 நன்செய்யிற் பெரும்போகம் போதா தென்று
 நனிசிறப்பாய்ச் சிறுபோகம் கூலம் செய்யத்
 தன்சொந்தம் சுற்றங்கள் சூழ வாழ்ந்தே
 சான்றுபகர் மாந்தர்கள் வாழும் நாடே!
 வன்னியர்கள் கோலோச்சி வளங்கொள் நாடே!
 வரலாற்று சான்றுகளும் நிலங்கொள் நாடே!

பச்சரிசிப் பொங்கலோடு தேங்காய்ச் சம்பல்
 பண்ணியத்திற் சுவைகூட்ட உளுந்துந் தேனும்
 அச்சிலிட்ட முறுக்கோடு ஆகா! இன்பம்!
 அன்பாகப் பரிமாறும் அழகும் இன்பம்!
 உச்சிவெயில் பிளக்கயிலே மோரும் சோறும்
 உண்டுகளித் திருந்தநாளும் வருமோ இப்போ?
 எச்சமாக விருந்தோம்பல் என்றும் வாழ
 ஏருழுவோர் ஏற்றம்செய் வன்னி நாடே!

மானினமும் மற்றெல்லா விலங்கும் வாழும்
 மாபெரிய காட்டுவளம் கொண்ட வன்னி
 ஆனினமும் அன்பாக அம்மா யென்றே
 அழைத்துவரக் கன்றுகளுந் துள்ளித் தாவும்
 மீனினங்கள் குளங்களிலே நீந்தித் தாவும்
 மீன்தேடி நீர்க்காகம் நிரையிட் டேகும்
 வானின்வழி மழைக்காலை வாங்கித் தேக்கி
 வளம்செய்யும் வவுனியா என்னும் மண்ணே!

பெருஞ்சேனைப் பயிர்களாலே உயர்ந்த மண்ணைப்
 பெருஞ்சோகம் சூழ்ந்தபல காலம் உண்டே
 பெருவெள்ள இடரதுவும் போதா தென்றே
 பேரிடரை இனவாதம் தந்தும் போக
 தெருவீதி தாண்டாத தேய மக்கள்
 தேடினரே தஞ்சமதைத் தேயம் தோறும்!
 தருக்களென மரவளங்கள் உள்ள பூமி
 சலிக்காமல் இடந்தந்த சான்றும் காணீர்!

கற்றுயர்ந்த சான்றோரை தந்தே நல்ல
 கல்லூரி பள்ளிகளும் கணக்கில் கொண்டே
 பற்றோடு உயர்கல்வி கற்றே தேறப்
 பல்கலையின் கழகமுண்டே படிக்க வாரீர்!
 மற்றாங்கே கல்வியியற் கலையின் கூடம்
 மாணவராய் வந்தேநல் ஆசான் ஆவர்!
 சுற்றமெலாந் தமிழ்மணக்கச் சைவ மோங்கச்
 சூழ்ப்பல் நெறியோரும் சேர்நல் லாரே!

வணிகத்தின் மையமாக விளங்கும் ஊரே
 வவுனியவும் வந்தோரைக் காக்கும் ஊரே
 தணியாத போர்க்கோலம் கண்ட நாளிற்
 தாங்கியே ஏற்றுநின்ற தகைசா ரூரே!
 துணிவான மறவர்களைத் தந்தே நின்று
 தூரத்துக் கனவுகளைத் தொலைக்கா மண்ணே!
 கணித்தறியா வறுமைகண்ட காலம் ஏனோ?
 கடப்போமே பொருன்மியத்தைப் கையிற் கொண்டே!

திரு.ச. சிவயோகராசா

மணிப்புரம், வவுனியா

சாந்தி சமாதானம் பெற வேண்டும்.
சண்டை சச்சரவுகள் ஒழிய வேண்டும்.
டயர் எரிப்பும் வழிமறிப்பும் வேண்டாம்.
துயர் இதனால் தீர்ந்திடுமோ சொல்.

தினம் கண்ணீர் காட்சிகள் வேண்டாம்.
மனம் கோணும் மார்க்கமும் வேண்டாம்.
இன ஒற்றுமை இங்கு வரவேண்டும்.
மன ஒருமைப்பாடு மனம் கொள்ள வேண்டும்.

வீண் சண்டை விரோதம் விலக வேண்டும்.
வெட்டிப் பேச்சும் சண்டித்தனமும் வேண்டாம்.
கோசங்கள் ஊர்வலங்கள் வேண்டாம்.
கோட்டை வாசல் முற்றுகைகள் வேண்டாம்.

சண்டித்தனங்களால் சாதிக்க முடியாது.
சரித்திர நாயகன் ஹிட்லர் கதை தெரியும்.
இறுமாப்பு கொண்ட இடியமீன் கதை புரியும்.
இதைவிட உதாரணம் வேறென்ன சொல்ல.

வெறுப்பும் வெஞ்சினமும் கொண்ட மக்களை
விருப்புக் கொள்ள வைக்க வேண்டும்.
வறுத்தெடுத்து வாழ்வை சிதைக்கக் கூடாது.
வெறுமை வயிறு வேண்டாத வேலை செய்யும்.

கொம்பு சீவும் சின்னத் தனங்களும்,
கம்புகள் கையில் கொடுத்து அனுப்புவதும்,
வம்புகளை வீணாய் விலைக்கு வாங்குவதும்,
வளமான வாழ்க்கையை வழி மாற்றி விடும்.

தெய்வம் நின்றறுக்கும் என்பதை அறியாயோ!
தெரிந்த பின்பும் இது செய்தல் நீதியாகுமோ!
ஏமாற்று வித்தைகள் எப்போதும் நிலைக்காது.
எக்காலமும் எல்லோரையும் ஏமாற்ற முடியாதல்லவோ!

வேந்தர்கள் வழி விட்டகல வேண்டும்.
வேதாந்தம் பேசி இனி என்ன பயன்.
தலைக்கு மேல் வெள்ளம் ஏறிய பின்பு,
சாண் ஏறினால் என்ன? முழும் ஏறினால் என்ன?

வாக்குப் போட்டவர்கள் வாய் கிழியக் கத்துவதும்,
வேடம் தரித்தவர்கள் காதை பொத்துவதும்,
நல்ல தலைமைகளுக்கு நன்றன்று பாரீர்!
நிலைமை நீளமுன்பு நீங்கிடுதல் நலமன்றோ.

பொல்லாப்பு வந்து விட்டால் பொறுப்பை விட்டு விடு.
செல்வாக்கு இல்லை என்றால் செல்லாக் காசுதான்,
நல்லரசு நாட்டில் நடக்கவில்லை என்றால்,
வல்லரசுகள் அல்லவா வந்து சேரும் இங்கு.

அறிவோம்:

செம்மொழி அந்தஸ்து

ஒரு மொழிக்கு செம்மொழி என்ற தகுதியைத் தீர்மானிக்கும்
காரணிகள் இரண்டாகும்

01.இலக்கியப் படைப்புகள்

02.கலைப் படைப்புகள்

திருமதி.நந்தீஸ்வரி மாயவன்

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தார்
மாவட்ட செயலகம், வவுனியா.

“பசிவந்தால் பத்தும் பறந்து போகும்”. என்பதன் முழு வடிவம் நான் தானா? கடவுளே இந்தப் பசியில் எப்பிடி வேலை செய்யிறது. என்ன செய்யலாம். வீட்டை போய் சமைச்சு சாப்பிட்டு வரலாம் தான். அரிசி,பருப்பு ஒன்றுமில்லையே. வேலை செய்தால் தான் கூலியை வாங்கலாம். அம்மா இருந்திருந்தா எங்களை இப்படி நட்பாத்தில விட்டிருக்கமாட்டா. எல்லாம் எங்கட தலை விதியாக்கும். உச்சி வெய்யில் நெருப்பும், பசிக்களைப்பும் வினோத்தை இவ்விதம் எண்ண வைத்தது.. மகான்களே விதி பேசும்போது அவன் மட்டும் விதிவிலக்கா என்ன? மனதை உலுப்பிய வலியோடும் பசிக் களைப்போடும் ஆறேழு செங்கற்களை ஒன்றாக அடுக்கி, தலையிலே சுமந்து அருகிருந்த கொட்டகைக்குள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக நேர்த்தியாக அடுக்கிக் கொண்டிருந்தான் வினோத்.

வருசப்படி கணக்குப் பார்த்தா அவனுக்கு இப்ப பதினைந்து வயசிருக்கும். காலனின் சதியால் தாயைப் பறி கொடுத்து அந்தப் பிஞ்சுகள் கலங்கிய கலக்கம் மூன்று வருடங்கள் கடந்தும் எனக்கு இன்றைக்கு மாதிரி நெஞ்செல்லாம் பதறுது. அன்றிலிருந்து நான்கு வயது நிரம்பிய தங்கச்சிக்கு அவனே தாய்க்குத் தாய். குழந்தையை அரவணைத்துக் குளிப்பாட்டி, சோறூட்டி, பள்ளிக்கு அனுப்பி எத்தனை பொறுப்புக்கள் தான் இந்தச் சின்ன வயசில். சில சமயம் “என்ன இந்த ஆண்டவன்” என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. ஒருவர் தலையில் பூக்கோலம் போடும் இறைவன் இன்னொருவர் தலையில் போர்க் கோலத்தையல்லவா சுமத்திவிடுகின்றான்.

வினோத் அருகிலுள்ள மணியம் ஐயாட செங்கற் சூளையில் தான், மூன்று வருடங்களாக வேலை செய்யிறான். மனுசன் நேர்மையானது. வேலை வாங்கினாலும் கூலிக் காசை ஒழுங்கா குடுத்துப் போடும். அதனால் “ஊரில நியாயவான்” என்ற நல்ல பேர் அவருக்கிருந்தது. அத்தோட வினோத் சின்னப் பையன் என்றிறதால அவன் மேல் அவர் இரக்கமுள்ளவராகவும் இருந்தார். வேலையை முடிச்ச வினோத், மணியம் ஐயாக்கு பக்கத்தில் போய், ஐயா! வேலையெல்லாம் முடிஞ்சிது. நேரம் மூன்று மணியாச்சு. தங்கச்சி ஸ்கூலால வந்து பசியில் துடிச்சிக்கிட்டு இருக்கும் என்றான். வாய் வார்த்தையை உதிர்க்கு முன் அவன் கண்ணிலிருந்து அருவியாய் கொட்டிய கண்ணீரை மணியம் ஐயாவாலும் நிறுத்த முடியவில்லை.

வட்டிக்கு பணம் கொடுத்து குட்டிக்கு மேல் குட்டி போட்டு ஊரை வதைக்கிற அந்த மனுசனுக்கே கல்லுக்குள் ஈரம் போல் வினோத்தை நினைச்சா வேதனையாய் இருந்தது.

ஏன் தம்பி! உன்ர சித்தி அந்த பெட்டிச்சிக்கு ஒரு வாய் சோறு போடமாட்டாளே? கொப்பர் உதைத்தானே உங்களுக்கு தேடி வைச்சிருக்கிறார். இருக்கும் வரைக்கும் நல்லாக குடிச்சு கூத்தாடிட்டு போய்ச் சேர்ந்திட்டான் பாவி. உன்ர கொம்மா பவளம், பேருக்கேற்றாப் போல் பவளம் தான். அவள் உங்களை வளர்க்கப்பட்டபாடு. அந்தப் புண்ணியவதியையும் ஆண்டவன் நீண்ட நாள் விட்டுவைக்கேலை. கொரோனாவோ என்ன கோதாரியோ வந்து அவளையும் அள்ளிக் கொண்டு போயிற்று. கவலைப் படாதே தம்பி. உங்களுக்கும் ஒரு நாள் நல்ல வழி பிறக்கும். இந்தா காசு. கெதியாக் கொண்டோடு.

சரி ஐயா. நான் வாறன்.

சரி..சரி. போயிற்று நாளைக்கு வேளைக்கு வா தம்பி.

ஓம் ஐயா.

வாசாக் குட்டி! வாசாக் குட்டி. இஞ்ச பாருங்கோ. “அண்ணா பிள்ளைக்கு என்ன வாங்கியந்திருக்கிறன்” என்று. பணிஸ், பிஸ்கற், சொக்கிலேற் எல்லாம் பிள்ளைக்கு தான் வாங்கோ சாப்பிடுவம்.

தாய்ப் பசுவைக் கண்ட கன்றுக் குட்டியாட்டம் ஓடி வந்த வாசா, தமையன் கையில் வைத்திருந்த பொருட்களை ஆசையாக கையில் வாங்கி தன் நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டாள்.

அண்ணா நீங்க சாப்பிட்டிங்களா?

இல்லம்மா.

எனக்கு சரியா பசிக்குதண்ணா வாங்கோ சாப்பிடுவம்.

ம்.. கை கால் கழுவிற்று வாறன்.

அண்ணா! சித்தி பானுவுக்கு சாப்பாடு கொடுத்தவ. எனக்குத் தரேலை. பானு என்னைச் சாப்பிடக் கூப்பிட்டவள். பானுவுக்கு அடிச்சப்போட்டா சித்தி. சித்திக்கு எங்களைக் கண்டாலே பிடிக்குதில்லை அண்ணா. நாங்கள் என்ன தப்பு செய்தோம். நாங்கள் தப்புச் செய்யேலையடா. அப்பான்ர குடியும் கூத்தும் செய்த தப்புத்தான் எங்களைத் தண்டிக்கிது. உங்களுக்கு அண்ணா இருக்கன். நீங்கள் ஒன்றுக்கும் கவலைப்படக்கூடாது. என்ன வேணுமென்றாலும் அண்ணா வாங்கித் தருவன் சரியா குட்டிமா.

ஓகே அண்ணா.

இரவுக்கு பாற்கஞ்சி காய்ச்சி குடிப்பமா தங்கம்.

ஓம் அண்ணா . பாற்கஞ்சி நல்லா இருக்கும்.

அண்ணா! ரீச்சர் ஒரு பாட்டுச் சொல்லித் தந்தவ. பாடட்டே?

என்ன பாட்டு. பாடுங்கோ.....

அம்மா நல்ல அம்மா

அன்பைச் சொரியும் அம்மா

அழகா தலையைச் சீவி- பொட்டு

இட்டு மகிழ்வா..

அம்மா போல யாரு .

அண்ணன் தானே தாலோ “தாலோ”.

டேய் கள்ளி! ரீச்சர் இப்படியே பாட்டுச் சொல்லித் தந்தவ.

இல்லண்ணா. ரீச்சர் சொல்லித் தந்தவ அம்மா போல யாரு அப்பா தானே தாலோ. எனக்கு அது பாடப் பிடிக்கேல அண்ணா. அப்பா குடிச்சிட்டு வந்து அடிக்கிறதை தவிர எங்களுக்கென்று என்ன செய்தவர்.

அப்படி எல்லாம் சொல்லக் கூடாது தங்கம். என்ன இருந்தாலும் நம்ம அப்பா எல்லே.

“எனக்கு அப்பாவை பிடிக்கேலை அண்ணா. பிளீஸ் அவர் பேரைச் சொல்லாதேங்கோ”. என வர்சா தமையனிடம் சிணுங்கினாள்.

ஆனாலும் இருக்கும் காலத்தில் தங்களுக்கென்று ஒரு ரூபாய் மிட்டாய் கூட வாங்கித் தராத தந்தைக்காக பரிந்து பேசினான் வினோத். வினோத்தைப் போல் தங்கமான குணம் வேறு யாருக்கு வரும். ஊர் அடங்கிவிடும் இரவின் நிசப்தத்தில் நித்திராதேவி அணைக்க மறுக்க அவன் மட்டும் விழித்திருந்தான்.

தூக்கத்தில் அரற்றிக் கொண்டிருந்த தங்கையை தட்டிக் கொடுத்துவிட்டு பாயில் சரிந்த அப் பாலனின் உள்ளத்தில் தாய் ஆழ் மனதில் போட்டு வைத்த விசயங்கள் அகல விரியத் தொடங்கின.

தம்பி! எப்பாடுபட்டாயினும் தங்கச்சியைப் படிப்பிச்சு ஒரு ரீச்சர் ஆக்கிப் போடணும். அம்மா பட்ட கஸ்ரம் மாதிரி தங்கச்சியும் வாழ்க்கையில் கஸ்ரப்படக்கூடாது. அவளை படிப்பிச்சு ஆளாக்கி சொந்தக் காலில நிக்கச் செய்யணும். அப்பதான் இந்தச் சனங்கள் எங்களையும் மனிசரா மதிக்குங்கள். நீயும் நல்லாப்படி தம்பி. கொப்பரை மாதிரி கண்ட பழக்கமும் பழகாமல் ஊர் பேர் சொல்லிற பிள்ளையா இருக்க வேணும். அது தான் அம்மாக்கு சந்தோசம்.

வேண்டாம் அம்மா. நான் படிக்கேலை. நீங்க பாவம். கூலி வேலை செய்து என்னையும் தங்கச்சியையும் படிப்பிக்க முடியுமே. பக்கத்தில் உள்ள உங்களைப் போல அம்மாக்கள் எல்லாம் எவ்வளவு சந்தோசமா இருக்கினம். வெளிக்கிட்டு போகேக்க எவ்வளவு அழகா இருக்கம்மா. சாறியெல்லாம் பளபளென்று மின்னுது. ஏன் பக்கத்து வீட்டு சொர்ணம் ஆச்சிகூட காதில எந்தப் பெரிய தோடு போட்டிருக்கா. கழுத்தில் பெரிய சங்கிலி வேற. கள்ளன் ஆச்சிட்ட எப்பிடுங்கிறானோ தெரியேலை.

ஏன் தம்பி இப்படியெல்லாம் யோசிக்கிறாய். நானே உதுகளைக் கவனிக்கிறேலை. நீ என்னண்டா...

இல்லம்மா. நான் உழைச்சு உங்களுக்கு தோடு, காப்பெல்லாம் செய்து தாறன். கவலைப்படாதேங்கோ அம்மா. நான் படிச்சு என்ன செய்ய? தங்கச்சி படிக்கட்டும். நானும் உங்களோட வேலைக்குவாறன்.

“தம்பி அம்மா இருக்குமட்டும் உப்பிட்யெல்லாம் கதைக்கக்கூடாது. என்ர செல்லக் குஞ்சு! அம்மா உன்னட்ட ஒண்டு சொல்லிறன். உந்தக் காசு பணம் மீதெல்லாம் ஆசைப்படக் கூடாதையா. அது நமக்கு வேணாம். இப்ப என்ன குறை எங்களுக்கு. ஆண்டவன் நல்லாத் தானே வைச்சிருக்கான். இந்தக் கட்டையில் உசிர் இருக்குமட்டும் அது உங்களுக்காக ஓடிக்கிட்டே இருக்கும்”. எனும் தாயின் இறுதியும் உறுதியுமான வார்த்தை ஓயா அலையாய் இன்னும் வினோத்தின் எண்ண அலைகளில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது.

தியாகச் சுடர் கருகிப் போனதால் தீபத்தை ஏத்த வேண்டிய நிலைக்கு அவன் தள்ளப்பட்டான். “படிப்பை விடவேண்டாம்”. என தாய் சொல்லி வைச்சிருந்தாலும் ஏழாம் தரத்தோடு அவன் கல்விக்கு ஆண்டவன் முற்றுப்புள்ளியிட்டான்.

வினோத்தோ தன் தங்கையைப் படிப்பிச்சு ஒரு ரீச்சர் ஆக்கிப் போடணும் என்ற கனவோடு ஓடி ஓடி உழைக்கிறான். ஊரே இவர்கள் சகோதர பாசத்தைப் பார்த்து உச்சுக்கொட்டுகிறது.

வீமன்ர குடியும் கூத்தாலையும் கடைசியில் இந்தச் சிறுசுகள் வாழ்க்கை இப்படி சீரழிஞ்சு போச்சு. “கோதாரிவிழுவார் இந்தக் குடியால என்னத்த கண்டாங்களோ தெரியாது. எல்லாம் தொட்டில் பழக்கம் தான். வீமனுக்கு சின்ன வயசிலிருந்த குடிப்பழக்கம் நாளாகநாளாக ஆலமரமா வளர்ந்து கடைசியில் அவனையும் கொண்டு போயிற்று. படுபாவி வீமன்! குடிச்சுகுடிச்சு இந்தக் குழந்தைகள் வாழ்வை சீரழிச்சிட்டான்”. என முன் வீட்டு குந்தவி பாட்டி பாத்திரத்தை தேய்ச்சு தேய்ச்சு திட்டிக்கொண்டிருந்தாள். வானம் என்ன நினைத்ததோ என்னவோ நீலம் முழுதும் கறுத்து பெருமழை கொட்டத் தொடங்கியது.

வழமை போல் மணியம் ஐயாட செங்கற் சூளைக்கு காலை எட்டு மணிக்கே வந்து சேர்ந்தான் வினோத். அரிந்த கற்களை ஒவ்வொன்றாக அடுக்கும் போது அவன் மனசெல்லாம் தங்கை வளர்ந்து பெரியவளாகி ஆசிரியர் நியமனம் பெற்றுவிட்டதாக உள்ளூர் ஒரு பூரிப்பு ஏற்பட்டது. நீலம், பச்சை, சிவப்பு என அழகழகா புடவை கட்டி, உச்சி வகிட்டுத்து தலை பின்னி ரோசாப் பூ வூல் போட்டு ஒரு ராணியைப் போல் அவள் நடந்து வருவதாக கண்முன் காட்சி விரிய மனம் மிக மகிழ்ந்தான். ஓடி ஓடி உற்சாகமாக வேலை செய்தான். அவனைப் பாராட்டி சிறுதொகைப் பணத்தை சம்பளத்தில் ஏற்றிக் கொடுத்தார் மணியம் ஐயா.

“அவன் கண்ட கனவு சீக்கிரம் பலிக்கட்டும்” என்று நீங்களும் உங்கட உங்கட கடவுளிட்ட வேண்டுங்கோ நண்பர்களே!

திரு.ஞானேஸ்வரன்

நிர்வாக கிராம அலுவலகர்,
பிரதேச செயலகம், வவுனியா.

மகனே!

எல்லோரும் பாடும் வழக்கமான தாலாட்டை
நான் உனக்கு பாடப்போவதில்லை
அந்த மொழி எனும் ஆடம்பரங்களால் ,
உனக்கு நடக்கப்போவது
ஏதும் இல்லை
அது உன்னை நிர்ப்பந்தமான
உறக்கத்திற்கு இட்டுச்செல்லும் ஏற்பாடுகள்
என் தாலாட்டு உன் உறக்கத்திற்கானதல்ல
உன் விழிப்பையே மையமாக கொண்டது.

தந்தை மகற்காற்றும்
சம்பிரதாய சடங்குகளை என்னிடம்
எதிர்பார்க்காதே
சுவாசிக்க தெரிந்த
உனக்கு
வாயு மண்டலத்தின் அறிமுகம் தேவை இல்லை.

நான் உனக்கு பெயரிட்டது
எங்கள் சௌகரியம் கருதி
வாழ்க்கை உன்னை வசப்படுத்தும் போது
உனக்கான பெயரை
நீயே எழுதிக்கொள்

உன் தொட்டிலின் மேலே
கிலுகிலுப்பை இல்லை
என்று வருத்தப்படாதே
இங்கு பலருக்கு தொட்டிலே இல்லை
உனக்கு நான் சொத்து ஏதும்
சேர்த்து வைக்கப்போவதில்லை,

நீ செலவு செய்ய உன் வியர்வை
 இருக்கிறது
 நீ கற்பதற்கு பள்ளிக்கூடம்
 சேர்த்துவிட்டேன்
 ஆனால்
 வாழ்க்கையை படிக்க
 நீ வீதிக்குத்தான்
 வர வேண்டும்.

நீ செல்லும்
 பாதையில் பூக்களும் முட்களும்
 இருக்கக்கூடும்
 பூக்களை மாலையாக்கு
 முட்களை ஊசியாக்கு

உன்னை நான் வாழ்த்தலாம்-ஆனால்
 வாழ்த்துக்களே உன்னை வாழவைத்து விடாது
 சுற்றி வர
 எதிரிகளால் சூழப்பட்ட இஸ்ரேல் தேசம் போல்
 எப்போதும் விழிப்பாய் இரு!
 உறங்கும் போதும் உன்,
 மனக்கண் திறந்தே இருக்கட்டும்

நீ வாழப்போகும் இந்த பொல்லாத
 சமூகத்தின் வேர்களைக் கொஞ்சம் விசாரி
 ஆற்றின் ஆழத்தை
 அறியாமல் நீச்சலுக்கு முயலாதே,

உன்னால் முடிந்தால்
 நீ வாழும் சமூகம் மேம்பட
 ஏதாவது முயற்சி செய்
 உன்னிடம் இருந்தால் தானம் கொடு
 கடன் என்று
 கொடுத்து பகையை தேடாதே

ஒவ்வொரு நாளும்
புதிதாய் புலர்வது போல்
உன்னை நீயே புதுப்பித்துக்கொள்
நீ போகும் பாதை வழியில்
பளிங்குக் கற்களும் கூழாங்கற்களும்
கிடக்கக் கூடும்

எதை எடுப்பது என்பதை நீயே முடிவுசெய்
சேற்றிலே உளவு தேடினாலும்
நெல்லை மட்டுமே எடுக்கும் சிறகை - எனும்
பறவை போல்
எதை தேடினாலும் நல்லவற்றையே தேடு

இந்த உலகம் உனக்கு நிறையவே
பாடம் சொல்லித்தரும்
அவற்றை கற்றுக்கொள்
அதில் இருந்து பெற்றுக்கொள்
இலட்சியத்தை
மனதில் எடு
இலக்கினை கையில் எடு
வெற்றிவசப்படும்

அன்புடன் அப்பா

திருமதி.விஜயலட்சுமி இராஜமனோகர்.

ஆசிரியர் வ/இறம்பைக்குளம் மகளிர் ம.வி

நிலவளமும், நீர் வளமும் நிறைந்த “வன்னிநகர்” எனப் பெயர் பெற்று, 1995 இடப்பெயர்விற்குப் பின் “வந்தோரை வாழவைக்கும் வன்னிநாடு” எனப்பெயர் பெற்றுத் துலங்கும் வவுனியா மாநகரின் தெற்கில் அமைந்து, மாவட்டத்தில் தனக்கென ஓர் இடம் பிடித்துமிளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் கிராமங்கள் தான் கோவில்குளம், கோவில்புதுக்குளம் என்பன.

ஒருதாயின் இரட்டைக்குழந்தைகள் போன்று இக் கிராமங்கள் இரண்டும் வவுனியா மண்ணின் இரட்டைக்குழந்தைகள் என்றால் மிகையாகாது. இவ்விரண்டு கிராமங்களும் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இன்றுவரை ஒன்றிலிருந்து சார்ந்து அமைந்திருப்பதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இக்கிராமங்கள் மக்கள் செறிவினடிப்படையில் 1996 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதிவரை “ஆசிரியர் கிராமசேவையின் பிரிவு” என்ற பரந்தளவு கிராமசேவையாளர் பிரிவாக பத்திற்கு மேற்பட்ட கிராமங்களை உள்ளடக்கிய கிராமசேவையாளர் பிரிவாக அமைந்திருந்தது.

நாட்டின் அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக இடம்பெற்ற இடம் பெயர்வுகளினால் கிராமங்களின் சனத்தொகையானது ஒரு சில தினங்களிலே சடுதியாக அதிகரித்து, அதுவே நிரந்தரமானதாகவும் மாறியது. இதன் காரணமாக ஆசிரியர் கிராமசேவையாளர் பிரிவு, பல்வேறு கிராமசேவையாளர் பிரிவாக பிளவடைந்தது. இதன் போது கோவில்குளம் கிராமசேவையாளர் பிரிவு 244 தோற்றம் பெற்றது.

இக் கிராமம் 1950ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் இருந்து தொழில் நிமித்தமாக வந்து குடியேறிய குடும்பங்களின் பின்னணியாகத் தோற்றம் பெற்றது. 1940 ஆம் ஆண்டு இவர்கள் இந்தியாவில் இருந்து வந்து வெளிக்குளம் கிராமத்தில் தற்காலிகமாக வசித்துக் கொண்டு அங்கிருந்து இக் கிராமங்களை உருவாக்கினர். இந்தியாவின் கீரிப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் இருந்து கோவில்குளம் என்ற கிராமத்தில் குடியேறியவர்களே இக் கிராம உருவாக்கத்திற்கு காரணமாயினர். இவர்களில் “இராமசாமி” என்பவர் தமது வழிபாட்டுத் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்காக “கண்ணன் கோவில்” என்னும் இன்றைய மகாவிஷ்ணு ஆலயத்தை உருவாக்கினார். இக்கோவில் காரணமாகவும், வவுனியா பிரதேசம் வசீகர நிலைகளையும், காடுகளையும் கொண்ட பிரதேசமாக அமைந்ததன் காரணமாகவும் இக்கிராமம் “கோவில்குளம்” என்ற பெயரைப் பெற்றது. இதற்கு எதிரில் பிரதான வீதிகளை எல்லையாக கொண்டு காணப்படுவதால் அடுத்தகிராமம் “கோவில் புதுக்குளம்” எனப்பெயர் பெற்றது.

பெருங்காடாக இருந்த பிரதேசத்தில் ஒவ்வொரு குடும்பமும் தமக்கு சாதகமான இடங்களை தெரிவுசெய்து அதனை துப்பரவு செய்து, வீடுகளை அமைத்து மகிழ்வோடு வாழ்ந்தனர். இவர்களது பிரதான தொழிலாக இருந்தது விவசாயம் ஆகும். ஆரம்பத்தில் கண்ணன் கோவிலையும் அதனை அண்டிய பிரதேசங்களினையும் தமது வாழ்விடங்களாக அமைத்திருந்தனர். இந்த மூத்தகுடிகளின் நான்காவது பரம்பரை இன்றும் எமது கிராமத்திலேயே வாழ்ந்து வருவது இக்கிராமத்தின் மாண்பிற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

நாளடைவில் மக்கள் பல்வேறு இடங்களில் இருந்து தொழில் நிமித்தமாகவும், பல்வேறு தேவை காரணமாகவும் வந்து குடியேறியதன் விளைவாகவும் 2021ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி தற்போது கோவில்குளம் கிராமத்தில் 225 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 692 உறுப்பினர்களும், கோவில் புதுக்குளம் கிராமத்தில் 478 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 1427 உறுப்பினர்களும் கோவில்குளம் கிராமசேவையாளர் பிரிவில் 703 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 2119 உறுப்பினர்களும் வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

இவர்களில் தமிழ் மொழிபேசும் குடும்பங்கள் 698உம் சிங்கள மொழிபேசும் 3 குடும்பங்களும், தமிழ் மொழிபேசும் முஸ்லீம் குடும்பங்கள் 2உம் வாழ்ந்து வருவதுடன் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை இக்கிராமங்களில் பல்லினமக்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த கிராமமாக பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. 1977 நாட்டில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் போது கூட ஒற்றுமையாக ஒருவருக்கொருவர் அன்னியோன்னியமாக வாழ்ந்தது சிறப்பானதொரு விடயமாகும். கோவில் புதுக்குளம் கிராமத்தில் இன்று காணப்படும் 1ஆம் ஒழுங்கை 1990 இற்கு முன் “மாத்தறைபாஸ்” ஒழுங்கை என்றே பெயர் பெற்றிருந்தது. அதாவது அவ் வீதியில் ஆரம்பம் தொடக்கம் இறுதிவரை பல சிங்கள குடும்பங்கள் வசித்து வந்தனர். இதில் முதலாவதுவீட்டில் வசித்துவந்தவரே (மாத்தறைபாஸ்) என்பவராகும். இந்த சிங்கள மக்கள் நன்கு தமிழ் பேசுபவர்களாகவும், தமிழ் கலாசாரங்களினை பின்பற்றுபவராகவும் இருந்தனர். இதனை விட கோவில்புதுக்குளம் 8 ஆம் ஒழுங்கை கோவில்குளம் 4 ஆம் ஒழுங்கை போன்ற இடங்களிலும் சிங்களமக்கள் வசித்துவந்தனர். இவர்களது இளைய தலைமுறையினர் கல்வி கற்பதற்காகவே கோவில்குளம் சிங்களப் பாடசாலை அமைக்கப்பட்டது. இச் சிங்களக் குடும்பங்கள் திருமணபந்தம் மூலம் கூட தமிழ் குடும்பங்களுடன் இணைந்திருந்தனர்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட பல்வேறுபட்ட அரசியல் அசாதாரண சூழ்நிலைகள் காரணமாகவும், உயர் கல்வி, தொழில் போன்ற இன்னோரன்ன காரணங்களாலும் இம் மக்கள் சிங்களக் கிராமங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்ததன் விளைவாக இன்று எமது கிராமத்தில் 07 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 03 சிங்கள குடும்பங்கள் மாத்திரமே வாழ்ந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கிராமத்திற்கு பெருமை சேர்ப்பவையாக பல்வேறு அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் வயலும் வயல் சார்ந்த மருதநிலமாக இக்கிராமம் இருப்பதால் இங்கு வாழ்வோரது பிரதான ஜீவனோபாயமாக விவசாயம் காணப்படுகிறது. கோவில்குளகிராமம் ஏறத்தாழ 600 ஏக்கர் நிலப்பரப்பினையும், கோவில் புதுக்குள கிராமம் 800 ஏக்கர் நிலப்பரப்பினையும் கொண்டுகாணப்படுகிறது. இதில் வயல் வெளிகளில் நெற்செய்கை பெரும்போகம், சிறுபோகம் என இரண்டு போகங்களாகவும், மேட்டுப்பயிர்செய்கையும் இடம்பெறுகின்றது. இதில் பிரதானமாக கால்நடை வளர்ப்புடன் மா, பலா, வாழை, தென்னை போன்ற இன்னோரன்ன மரச்செய்கையும் உழுந்து, பயறு, சோளம், கச்சான் போன்ற தானியப் பயிர்ச்செய்கையும் பெருமளவு பயிரிடப்பட்டுவருகின்றது.

இந்நிலங்களுக்கு பிரதான நீர் ஆதாரமாக இருப்பது இரு பெருங்குளங்களாகும். அதாவது கோவில்புதுக்குளம் 22 ஏக்கர் நீர் பரப்பினைக் கொண்டகுளமாகவும், கோவில்குளம் 15 ஏக்கர் நீர்ப்பரப்பினைக் கொண்டகுளமாகவும் காணப்படுகின்றது. கோவில்குளம் கிராமக் குளமானது அண்மைக்கால நீரைச் சிக்கனப்படுத்தும் திட்டத்தின் கீழ் 2020 ஆம் ஆண்டு இதன் நீர் வடிகால் அமைப்பு முறையானது “குழாய் மூலம்” நீர் பெறும் முறையாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.

இக்கிராமத்தில் விவசாயிகளைத் தவிர 35 வீதத்திற்கு அதிகமானோர் நாட்கூலிக் காரர்களாகவும், மற்றும் ஆசிரியர்கள், வங்கியாளர்கள், முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள், பல்வேறு நிறுவனங்களில் தொழில் புரிபவர்களாகவும் வாழ்கின்றனர். இதனைவிட இக்கிராமத்தில் பல்வேறு கைத்தொழிலாளர்களும் வாழ்ந்துவருகின்றனர். இவர்கள் மட்பாண்ட உற்பத்தி, நகைவேலை, சிற்பம் செய்தல், தச்சுத் தொழில், தையல் வேலை, கருங்கல் உற்பத்தி, அரிசி ஆலைகள், பாலும் பால் சார்ந்த உற்பத்திகளும், மின் ஓட்டுவேலை, குளிர் சாதனப் பெட்டிகள் திருத்துநர்கள், விளக்குமாறு உற்பத்தியாளர்கள், மிக்சர், சிற்றுண்டி தயாரிப்பாளர், வெதுப்பக உற்பத்தியாளர், மரத்தளபாட உற்பத்தியாளர், மோட்டார் சைக்கிள், துவிச்சக்கர வண்டி திருத்துநர்கள் போன்ற பல்வேறு கைத்தொழில்களின் செய்துவருகின்றனர்.

இக்கிராமங்களில் அன்று தொட்டு இன்றுவரை பிரசித்தி பெற்றதாக இருக்கும் ஒரேயொரு விளையாட்டுக் கழகம் “றொக்கெட் விளையாட்டுக் கழகம்” ஆகும். கிராம இளைஞர்களினது திடகாத்திரத்தையும் ஒற்றுமையினையும் பிரதிபலிப்பதாக இக்கழகம் அமைந்துள்ளது. 1975 சம்பிரதாய முறைப்படி அன்றைய இளைஞர்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1978 ஆம் ஆண்டே அரசில் பதிவு செய்யப்பட்டது. இன்றைக்கு 47 ஆண்டுகளின்னைக் கடந்துவிட்ட நிலையிலும் இக்கிராமத்தில் இன்னொரு கழகம் உருவாகாதது இக்கிராம இளைஞர்களின் ஒற்றுமையின் மகுடமாகும். இவ் றொக்கெட் விளையாட்டு கழகத்தில் இருந்து திரு.அசோகன் என்பவர். சைக்கிள் ஓட்டப்போட்டியில் பங்குபற்றி அகில இலங்கை ரீதியில் முதலிடத்தை பெற்று இக்கிராமத்திற்கு பெருமை சேர்த்தார்.

அன்றைய நாளில் மிகவும் பெரிதாக

பேசப்பட்ட ஒரு விடயமாக இது அமைந்திருந்தது. ஆரம்பம் தொடக்கம் இன்று வரை இக்கழகத்தால் வருடந்தோறும் விளையாட்டுப்போட்டிகளை நடாத்திவருவது இன்னொரு பெருமைக்குரிய விடயமாகும். அது மட்டுமன்றி இவ் இளைஞர்கள் பல்வேறு கழகப்போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கிராமத்தில் ஆண்கள் கிரிக்கெட் அணி ஒன்று இருப்பது போன்று றொக்கெட் விளையாட்டுக் கழக பெண்கள் கிரிக்கெட் அணியும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

பிரதேச சபை எல்லைக்குள் இருந்த இக்கிராமங்கள் இரண்டும் 1990 ஆம் ஆண்டு நகரசபை எல்லைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டன. இதன் பின்னர் பல்வேறு அபிவிருத்திகளினை இக்கிராமங்கள் கண்டன. பிரதான வீதியினைத் தவிர குறுக்கு வீதிகளும், “தார்” இடப்பட்டு செப்பனிடப்பட்டன. வீடமைப்பு திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. கோவில்புதுக்குளம் கிராம அபிவிருத்தி மண்டபத்தில் நிலையம் அமைக்கப்பட்டது.

இக்கிராம மக்களின் பிரதான போக்குவரத்து ஊடகமாக சைக்கிளே இருந்தது. பெரும்பாலானோர் கால்நடையாகவே தமது அலுவல்களை மேற்கொண்டுவந்தனர். 1970 ஆம் ஆண்டு இக்கிராமத்திற்கான பஸ் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பஸ் சேவையானது கோவில்புதுக்குளம் 10 ஆம் ஒழுங்கை மட்டுமே விஸ்தரிக்கப் பட்டிருந்தது. ஆரம்பத்தில் நாள் ஒன்றிற்கு காலை மட்டுமே ஒரு சேவை எனவும், சிறிது காலத்தின் பின்னர் காலை, மாலை இரு சேவைகளும் இடம்பெற்றன. இச் சேவையினை அக்காலத்தில் கிராம அபிவிருத்தி சங்கதலைவராக இருந்த திரு.கோ.நடேசபிள்ளை அவர்களினையே சாரும். இச்சேவையே 1995 இற்கு பின் சிதம்பரபுரம் வரை நீடிக்கப்பட்டது மட்டுமல்லாது பல சேவைகளும் விஸ்தரிக்கப்பட்டன.

கோவில்புதுக்குளம் கிராம மாணவர் சமுதாயத்திற்கு மாத்திரமன்றி அதன் அண்டைக்கிராமங்களான கோவில்குளம், தச்சன்குளம், வெளிக்குளம், தெற்கிலுப்பைக்குளம், பேய்கூப்பிட்டான்குளம், சமணன்குளம், எல்லப்பர் மருதங்குளம், முருகனூர் எனப் பல்வேறு கிராம மாணவ சமுதாயத்திற்கும் கல்வித் தாகத்தைத் தணித்த ஒரு கல்விக் கருவூலமாக அமைந்திருந்தது கோவில் புதுக்குளம் இந்துக்கல்லூரி ஆகும். இப்பாடசாலையானது 1956ம் ஆண்டு தைத்திங்கள் 12 ஆம் நாள் கணேச வித்தியாசாலை எனப்பெயர் இடப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பகாலத்தில் இது மன்றத்தின் ஆதரவில் நடைபெற்றது. 1961ம் ஆண்டு அரசின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவரப்பட்டு இந்து தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை என மாற்றம் பெற்றது. 1975 ஆம் ஆண்டு சாதாரணதரம் ஆரம்பிக் -கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து கோவில் புதுக்குளம் அரசினர் இரண்டாம் தரவித்தியாலயம் எனப்பட்டது. இப்பாடசாலையில் சாதாரணதர வகுப்பை ஆரம்பித்த பெருமை அதிபர் திரு.க.தங்கராசா அவர்களையே சாரும்.

இதனைவிட 1990 ஆம் ஆண்டுகளில் கோவில்குளம், கோவில்புதுக்குளம் கிராமங்களில் வைத்தியர் இராசசுந்தரம் தலைமையிலாக சாந்தீயத்தின் ஆதிக்கம் நிறைந்திருந்தது. இவர்களினால் தையல் பயிற்சி நிலையம், பாலர் பாடசாலை, நிலையம் என்பன ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நாட்டின் அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக இவை பிற்காலத்தில் கவனிப்பாரற்று கைவிடப்பட்டது. ஆனாலும் இன்று கோவில் புதுக்குளம் 5ம் ஒழுங்குகையில் ஐயப்பன் பாலர் பாடசாலை பல மாணவர்களுடன் சிறப்பாக இயங்கி வருவது பெருமைக்குரியதாகும்.

கோவில்புதுக்குளம் கிராமத்தில் VTA எனப்படும் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனம் இயங்கி வருகின்றது. இது கோவில்புதுக்குளம் 7ஆம் ஒழுங்குகையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்றைய இளைஞர்களுக்குத் தேவையான பல்வேறு வகையான தொழிற்பயிற்சிகளையும் வழங்கிவருகின்றது.

இத்தகைய மாண்புமிக் எமது கிராமத்தின் வரலாறு என்றும் வளர்ந்து கொண்டே செல்லும். இன்னும் எதிர்காலத்தில் பல பெருமைகளை உள்வாங்கி கொள்ளும் என்பதில் எவ்வித அச்சமும் இல்லை.

“வாழ்க எமது கிராமங்கள்,
வளர்க அதன் பெருமைகள்”

அறிவோம்:

மொழியில் இரட்டை வழக்கு

ஒரு மொழிச் சமுதாயத்தில் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு மொழி வழக்குகள் பயன்பாட்டில் இருப்பதை இது குறிக்கின்றது.

01.பேச்சு மொழி வழங்கு

02.எழுத்து மொழி (உயிர்நிலை) வழக்கு

அரங்கை அவங்கரிக்கும் கலைஞர்

பெயர் : அமரர். சோமசுந்தரம் ஸ்ரீராஜ்குமார்
முகவரி : காத்தார் சின்னக்குளம், வவுனியா

வாழ்க்கைப்பின்னணி: யாழ்ப்பாணம் உரும்பிராயில்
16.11.1958 அன்று பிறந்தார். சுயதேவை, நாட்டுநிலைமை
என்பன காரணமாக தனது சொந்த ஊரை விட்டு
வவுனியாவை வந்தடைந்தார்.

வந்தடைந்த ஊரையே சொந்த ஊராகக் கொண்டு வாழ்ந்தார்.
இவர் கலைத்துறையில் உன்னத கலையாம் ஓவியத்தை தனது
கலையாக வலித்துக்கொண்டார். அதற்காகவே வாழ்ந்தார். பேசா மொழியாம்
ஓவியத்தின் பல்வகை நுணுக்கங்களையும் கற்று, அனுபவித்து தெரிந்து
கொண்டவர் இவர். ஓவிய உலகிலே “ஆட்டிஸ்ட் ரவி” (Artist Ravi) என்ற
புனைபெயரிலே இவர் அடையாளமாகத் திகழ்கிறார். இவர் ஓவியத்துறை
மட்டுமல்ல புகைப்படத்துறையிலும் கலைப்பார்வையைப் பதித்தவர். இவரது
ஓவியங்கள் வவுனியா மண்ணிலே ஆலயங்கள், பாடசாலைகள், கலாசார், அரச
நிறுவனங்களில் மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சமூகசேவை: புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் தனது உறவினர், நண்பர்களிடம்
நிதி சேகரித்து ஏழை மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளார். சமூக
கருத்து மாற்றங்கள், சீர்திருத்தங்கள், ஒழுக்கங்கள் என்பவை ஏற்பட ஓவியத்தைக்
கருவியாக பயன்படுத்தியுள்ளார். அன்னார் தனி வாழ்விலும் கலை வாழ்விலும்
சிறப்பாக வாழ்ந்து வரும் வேளை, நோய் வாய்ப்பட்டு 16.04.2022 அன்று
இறையடி சேர்ந்தார்.

வவுனியா பிரதேச செயலகமும் பிரதேச கலாசார பேரவையும் இணைந்து
இவ்வருடம் நடாத்தும் பிரதேச கலாசார விழா - 2022 அரங்கிற்கு, இக்கலைஞனை
நினைவு கூர்ந்து, மதித்து “அமரர்.சோமசுந்தரம் ஸ்ரீராஜ்குமார் அரங்கு” எனப்
பெயரிடுவதில் பெருமை கொள்கிறது.

“கலாநேத்ரா” விருது பெறுவோர் - 2022

திரு. கி. உதயகுமார்
துறை - இயல்

திருமதி. ஜெ. சுஜித்தா
துறை - நடனம்

திரு. சு. வரதகுமார்
துறை - குறும்படம்

திருமதி. சி. திவியந்தினி
துறை - ஊடகம்

திரு. மு. செல்வக்குமரன்
துறை - ஓவியம்

திரு. இ. இராஜேஸ்வரன்
துறை - அறிவியல்

திரு. இ. ஜெயரூபன்
துறை - நாடகம்

திரு. ஜ. துஸ்யந்தன்
துறை - கவிதை

திரு. சு. லுமிந்தன்
துறை - கர்நாடக இசை

திரு. ஜெ. ஷுதன்
துறை - வாத்திய இசை

அமரத்துவம் அடைந்த பிரதேச கலைஞர்கள்

1. அமரர். அழகர்சாமி இராமஸ்வாமி

பிறப்பு - 1940.09.15 இறப்பு - 2022.01.12

சிவநெறிப் புரவலர் எனும் பட்டம் பெற்ற இவர் ஒரு சிறந்த மரபுக் கவிஞர் ஆவார். அத்துடன் கலை பண்பாட்டுவாதிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு அவர்களை ஊக்குவிக்கும் பெருந்தகை, இவரது கவிதைத் தொகுப்பு “ஈசன் இன்கவி” எனும் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. இவரது கலைப்பணிக்காக “வவுனியம்” விருது மாவட்டச் செயலகத்தால் வழங்கிக் கௌரவிக் கப்பட்டது.

2. அமரர். கதிரைமலைநாதன் பரந்தாமன்

பிறப்பு - 1962.08.13 இறப்பு - 2022.02.16

“பளையூர் பரா” என்ற புனை பெயரில் கவிதை உலகில் பயணித்தவர். மரபுக்கலை, நாடகம் மீது அத்தீ ஆர்வம் கொண்டு அவற்றினை முன்னெடுத்து வந்தவர். இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரியாக இருந்தும் தனது இறுதிக்காலம் வரை கலைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்தவர்.

3. அமரர். சோமசுந்தரம் ஸ்ரீ ராஜ்குமார்

பிறப்பு - 1958.11.16 இறப்பு - 2022.04.16

வவுனியாவில் மூத்த ஓவியக் கலைஞரான இவர் ரவி ஆட்ஸ் எனும் கலைக்கூடம் மூலமாக தனது படைப்புக்களை மேற்கொண்டு வந்துள்ளார். சிறப்பாக வவுனியாவில் திரைப்படங்களுக்கான கட்டிஅவுட் விளம்பரங்களை வரைந்த பெருமை இவரையே சாரும். இவரது கலைச்சேவையினை பாராட்டி “கலாநேத்ரா விருது” மற்றும் “எழுநீ” விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது.

4. அமரர். சின்னப்பு சுயாஸ்சிங்கம்

பிறப்பு - 1967.03.24 இறப்பு - 2022.10.29

சிறந்த புகைப்படக் கலைஞரான இவர் வவுனியாவில் குறும்பட இயக்குனராகவும், ஒளிப்பதிவாளராகவும் கலைப்பணி மேற்கொண்டு வந்துள்ளார். வவுனியா பிரதேச மற்றும் மாவட்ட விழாக்களில் தனது ஆவணமாக்கல் பங்களிப்பினை “பொன் வீடியோ” கலையகத்தின் மூலமாக வழங்கி வந்துள்ளார். தேசபந்து, தேசகீர்த்தி என பலவிருதுகளையும் பெற்றவர்.

5. அமரர். ஆழ்வார்பிள்ளை பத்மநாதன்

பிறப்பு - 1933.07.06 இறப்பு - 2022.11.01

வவுனியா பிரதேசத்தின் மூத்த கலைஞரான இவர் மரபு இசைக் கலைஞராவார். தமிழில் மரபுக்கூத்து பண்ணிசை, கதாபிரசங்கங் களை இனிமையாக மேடையில் வழங்கி வருபவருமாவார். இவரது கலைச் சேவையைப் பாராட்டி இலங்கை அரசினால் “கலாபூசண விருது” வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது.

யாழ். மாநகர சபை

12 JAN 2023

தாபனப்பகுதி

நுன்றிகள்

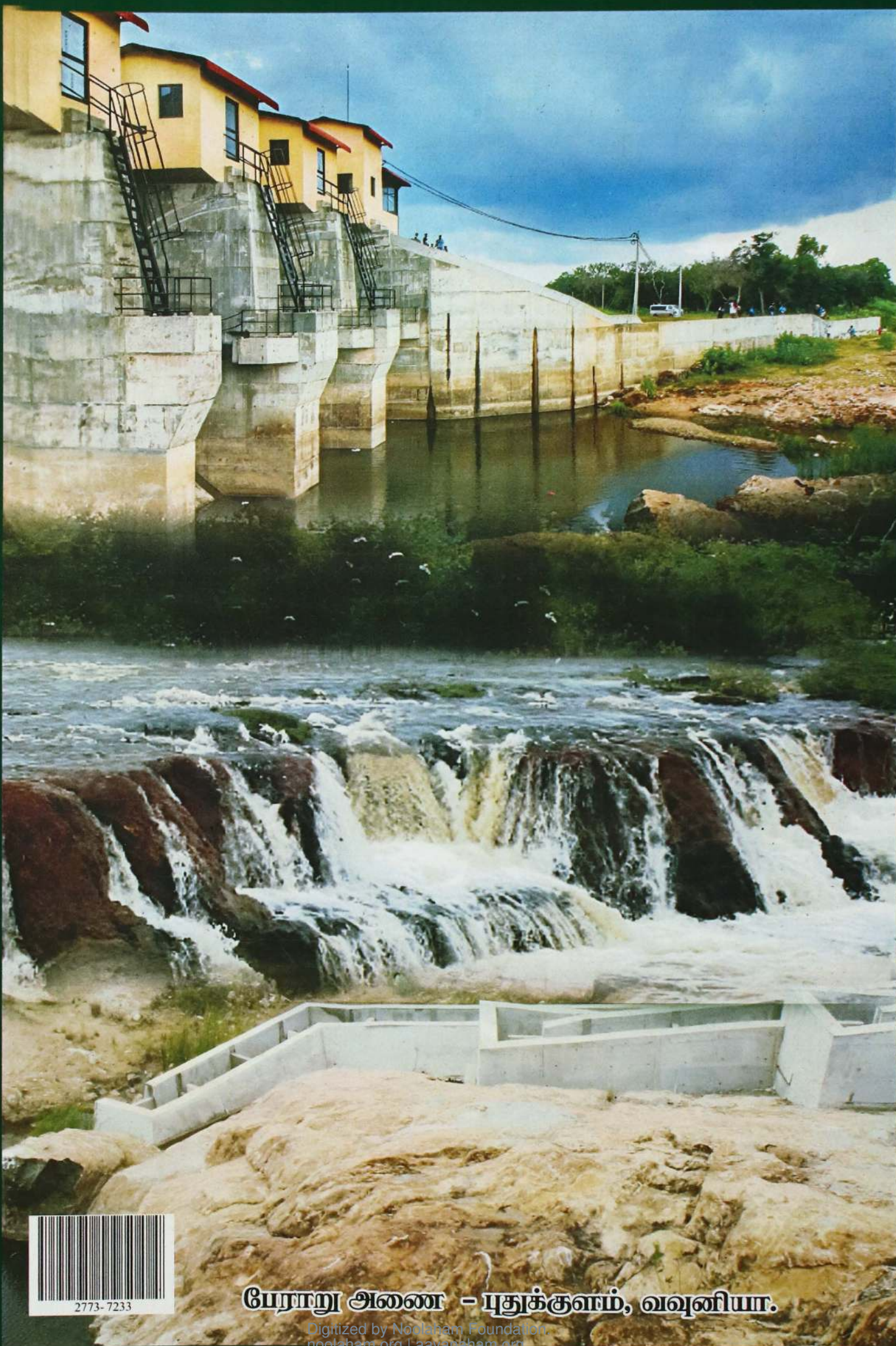
வவுனியாப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் வெளியீடான “வவுனியம் - 06” மலர் வெளிவர உழைத்த அனைத்து நல்லுள்ளங்களுக்கும் மனதார நன்றி கூறுவதில் பெருமை கொள்கின்றோம். வவுனியம் மலர் சிறக்க வாழ்த்துரை தந்த மாண்புடை பெரியோர்கள், மலர் குளிர்ச்சி பெற்று அழகு பொலிந்து வாசனை வீச ஆக்கங்களைத் தந்த ஆக்கக் கர்த்தாக்களாகிய எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், விமர்சகர்கள், சிறுகதை ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கும் எமது நுன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

எந்தவொரு செயலும் தனியொருவரால் நிறைவு பெறாது. அவ்வாறே இம்முயற்சியும் கூட்டுச் செயன்முறையால் வெற்றி பெற்றுள்ளது. அவ்வகையில் மலருக்கு ஆக்கங்கள் பெறவும், இவ்வாக்கங்களை சரவை நோக்குதற்கும் அயராது உழைத்த மலர்க்குழுவினர், கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்கள், நண்பர்களுக்கு நுன்றிகள். பலப் பல சிறப்பாக கலைஞர்கள் மி.குசைநாதன், நா.தியாகராசா, நா.பார்த்தீபன் ஆகியோருக்கு நன்றி கூறுகின்றோம். மேலும் நூல் வெளியீடு செய்வதற்காக நிதியுதவி வழங்கிய அனுசரணையாளர்கள் அனைவருக்கும் எமது நுன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

மலர் சிறப்பாக வெளிவர வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மிகுதியோடு ஆலோசனைகளையும், வழிகாட்டல்களையும் வழங்கிய பிரதேச செயலாளர், உதவிப் பிரதேச செயலாளர், கணக்காளர், பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோருக்கும் எமது நுன்றிகள். மேலும் மலரினை அழகுற வடிவமைத்துத் தந்த “நியூ ஸ்கை பிறிண்டேர்ஸ்” அச்சகத்தினருக்கும் நுன்றிகள்.

எல்லா வகையிலும் மலர் சிறப்பாக வெளிவர பங்களிப்புச் செய்த அனைவருக்கும் நுன்றிகள்.

வவுனியம் மலர்க்குழுவினர்.

பேராறு அணை - புதுக்குளம், வவுனியா.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org